

ХРОНОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОГАЙО

Історично-Мемуарний Збірник

CHRONOLOGY OF THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO

Historical Memoirs

РЕДАКТОР - ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
ХУДОЖНЕ ОФОРМЛЕННЯ - МИХАЙЛО КІЛЯРСЬКИЙ
КЛІВЛЕНД - ПАРМА, США, 2013 РОКУ
EDITOR - WASYL LISCYNESKY
ARTISTIC RENDITION - MICHAEL KILARSKY
CLEVELAND - PARMA, USA, 2013

**УСІМ
ГРОМАДСЬКИМ
ПРАЦІВНИКАМ
НА ТЕРЕНІ
ОГАЙО**

ПРИСВЯЧУЄМО

**DEDICATED
TO
ALL
UKRAINIAN
COMMUNITY
and
ITS LEADERS
of
OHIO**

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОГАЙО
Місцева централь від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO
Representing over fifty organizations of Ohio

ХРОНОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОГАЙО

ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗБІРНИК

Голова УЗО – Марта Ліщинецька-Келегер

Редактор - Василь Ліщинецький

Художнє оформлення обгортки – Михайло Кілярський

Клівленд-Парма, США, 2014 року

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОГАЙО
Місцева централь від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO
Representing over fifty organizations of Ohio

CHRONOLOGY OF THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO

President UZO – Marta Liscynesky-Kelleher

Editor - Wasyl Liscynesky

Artistic rendition of book cover – Michael Kilarsky

Cleveland-Parma, USA, 2014

ВСТУП

Дорогі Читачі!

На слідуєчих сторінках представляємо Вам хронологію життя і праці чи не найбільше живучої організації на терені Великого Клівленду, що в штаті Огайо.

Не пробуємо Вам передати історію української іміграції на цьому терені бо це завдання істориків. Хоч в загальному наша праця тісно пов'язана із життям цілої української громади Великого Клівленду і частинно з іншими громадами Штату Огайо, та нашим завданням є віддати образ діяльності Українських Злучених Організацій (УЗО) за останніх 86 років від заснування (1928) аж по сьогоднішній рік (2013-2014).

Головним розділом цієї книги є **УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ (УЗО)**. У хронологічному порядку пробуємо віддати Вам епоху життя і боротьби нашої громади за легітимне визнання загальною американською громадою нашої української ідентичности та продемонструвати наш український вклад у розвиток нашого терену, тобто Огайо та Америку.

Хочемо показати нашим наслідникам в якій атмосфері та з якими труднощами ми здобували позиції для добра наших людей та в загальному для України.

В постійній боротьбі ми не все зуміли накопичувати дані до нашої історії, тому сьогодні тяжко знаходити точні писані джерела. Хоч діяльність нашої організації дбайливо документувалася у протоколах засідань, проте тієї документації нам не схоронено і не передано в організованій формі (особливо у перші дві декади). Прбуємо віддзеркалити це на базі пресових статей та репортажів як у нашій українській так і в локальній американській пресі. Чим більше углиблюємося у процеси нашого життя у перших два десятиліття нашого існування тим більше цінуємо наших попередників (перед 2-ою Світовою війною і підчас неї), які з багато меншим інтелектуальним капіталом, одначе із послідовною відданістю і витривалістю, поборювали неприхильне нам середовище.

Книга організована так щоб хронологічно можна з'ясувати хто очолював Організацію, хто працював в Управі, та які головні імпрези відбувалися підчас тих років. Де не подано Членів за браком джерел, приймаємо що такий персональний склад як і попереднього року. У цьому Розділі книги показано імпрези, які організовано управами УЗО, як також ті які влаштовувалися підзвітними організаціями чи у співпраці з УЗО, але які вважалися всегромадського масштабу. Імпрези внутрішнього характеру кожної організації вичислені під кожною складовою організацією у Розділі "**Складові Організації**".

Осібні Розділи присвячено Пресі, Публікаціям, та Радію.

Ми свідомі, що ця історія це тільки спроба кинути світло та заохоту для істориків, більше ґрунтовно простудіювати та описати життя та працю нашої багато-гранної громади і не претендуємо ані на вичерпність ані на науковість цієї хронології. Якщо відважимося дати хоч загальну оцінку, то вона буде тільки позитивною, бо всі почини та труди виловувалися із внутрішнього бажання кожного члена громади на добровільній базі вкласти свою лепту в обороні доброго імені української громади та України.

Отже, переглядайте нашу УЗО історію орієнтуючись за вказаними датами з лівої сторони тексту. Конденсована історія **Складових Організацій** віддана так як нам подали представники тих організацій і в такому порядку як вони напливали до редакції. Хоч роблено старання містити їх по можливості у спільних угрупованнях.

Автори статей та їхні джерела подано або з початку або при кінці поодинокі статті. Первісні статті писані в українській чи англійській мовах, а їхні переклади слідуєть із зазначенням перекладача. Переклади англійською часто скорочені, але віддають основний зміст. Тільки ті статті перекладені які в опінії редакції віддзеркалювали дух життя епохи.

Задержано мову оригіналів статей чи такою якою користувалися імігранти підчас різних періодів їхньої історії, щоб в той спосіб віддати дух епохи. Транслітерація імен та прізвищ в англійській мові також залишена такою якою подана в джерелах, отож залишаємо за читачами ототожнювати їх із властивими персонажами. Граматичні та стилістичні звороти у цитованих статтях не справляємо. Проте очевидні друкарські помилки по можливості виправляємо.

Wasył Liscynesky

INTRODUCTION

Dear Readers:

In the following pages you will find chronology of the United Ukrainian Organization of Ohio (UZO). Even though this organization's activities are closely interwoven with the general life of the immigration in this area, we leave to the historians to develop the broader subject of immigration and concentrate on the UZO history from its inception (1928) to present time (2013-2014).

In the Chapter "THE BOARDS AND CHAIRMEN" we are trying to depict the era in which our organization operated and the Ukrainian community struggled for recognition of its identity by the general American public.

In our day-to-day activities we often neglected our archival duties. Even though as a rule the minutes of our meetings were properly recorded they were not saved in an organized manner. Therefore from the first two decades we had to extract our information from the reports in the Ukrainian and local American press media. Considering that our predecessors of pre- and during WWII possessed a limited intellectual team, we highly appraise their devotion and persistence in operation within the highly unfriendly atmosphere.

The book's main chapter **UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS (UZO)** is chronologically arranged with the dates shown on the left of the text to make it easier to find who chaired the organization, who served on the boards, and what major events took place during their tenures. Where the personal list of the Board members is lacking, it is assumed that the board members remained the same as the previous year. The major events, which were organized by UZO or in cooperation with UZO, as well as ones promoted by the associate organizations but considered of general community importance, are included in this Chapter. The Chapter of "**Associate Organizations**" reports the events of such associate organizations as supplied to us by such organizations without our editing.

Transliteration of Ukrainian names as well as grammatical and style errors were left intact as shown by each author in the quoted articles, however obvious print errors were corrected.

Separate Chapters are devoted to the Press, Publications, and Radio

We are aware that this book is trying to shed the light on and stimulate the historians to more deeply research the subject matter. We do not pretend to be historians or to fully exhaust available sources. However, our opinion is a positive one since the initiatives and the efforts put forth by the individual members of the Ukrainian community were always on a voluntary basis and always with the intent to protect the good name of the Ukrainian community and that of Ukraine.

The histories of the "**Associate Organizations**" have been supplied by the respective individual organizations and are included according to the time of their receipt, however an effort was made to group them by their persuasion.

Роздуми про українську громаду у Клівленді: інший погляд

Суддя Богдан Футей*

На початку 2003 року юридичний факультет Штатного університету Клівленду провів інтерв'ю щодо мого суддівства у Федеральному суді претензій США у м. Вашингтон. Інтерв'ю було опубліковано у журналі “Тиждень права” весною 2013 року. Коли я читав це інтерв'ю, я особисто був вражений незалежним дослідженням яке провів репортер щодо поселення українців у Клівленді та навколицях:

“Українці були в Огайо з кінця 19 століття; у Клівленді вони спочатку поселились в Тремонті де перша Українська греко католицька церква розпочала свою роботу в старому приміщенні автопарку в 1902 році. (Родина Футей жила у місті Клівленд декілька років доки вони не послідували за іншими українцями-американцями до Севен Гільс та Парми).”

При посиленні на церкву мається на увазі церква Св. Петра і Павла, яка зараз розташована на сьомій вулиці. Її було побудовано у 1910 році, з цього часу вона слугувала духовним та соціальним потребам україно-американської громади.

Переглядаючи цю книгу про українську громаду в Клівленді можна помітити багато посилань на осіб, організації та інституції які поселились або які було засновано в Клівленді наприкінці 19 століття, після Першої Світової Війни та Другої Світової Війни та після проголошення незалежності Україні 24 серпня 1991 року. Українські Злучені Організації в Огайо (УЗО), ведуча організація, була заснована у 1928 році та була активна впродовж усіх років у просуванні інтересів громади. Починаючи з 1940 року, УЗО координує свою діяльність з Українським Конгресом Комітетом Америки (УККА) – ключова організація, яка об'єднує всіх українських американців.

Коли я ходив до Коледжу «Адельберт» в університеті «Вестерн Резерв» у Клівленді, я брав багато предметів з історії, оскільки мав спеціалізацію з історії. Для одного з класів ми використовували підручник назва якого була “Ми, хто збудували Америку.” Я пригадую декілька лекцій нашого професора присвячених теорії “плавильного казану” (melting pot). Іншими словами, за цією теорією, США є плавильним казаном куди іммігрують люди різних національностей, плавляться та створюється нова Америка.

Під час 19 століття теорія “плавильного казану” переважала в США. Відповідно до цієї теорії “нова людина створюється через змішання різних культур.” Багато інтелектуалів, літературних діячів та політиків під час 19 та 20 століття підтримували цю ідею.¹

В той же час, коли я відвідував університет «Вестерн Резерв», наприкінці 1950 та на початку 1960, я став учасником Руху американських національностей в Огайо. Цей рух було засновано Ральфом Пирком, аудитором округу Каягога та мером (міським головою) Клівленду. Люди 21 національності входили до руху, включаючи українців. Головним завданням руху була організація та підтримка соціальних, культурних та політичних подій. Проте ми ніколи не вживали терміну “плавильний казан.” Натомість, ми говорили про культурну мозаїку, якою є Сполучені Штати Америки. Мер Пирк, який був родом з Чехії, на різних заходах казав:

“Клівленд є мікрокосмом Америки. Кожна національність, раса, релігійні погляди розповсюдили щедро свою культуру та спадщину всюди уздовж берегів озера Ері для того щоб зробити це місто моделлю для наслідування в Америці . . . всі дивляться на Клівленд.”²

У 20 столітті багато вчених та політологів підставили під сумнів теорію “плавильного казану” та погляди щодо асиміляції емігрантів. Ця критика була наслідком плюралізму на

¹ Ральф Волдо Емерсон; Президенти Теодор Рузвельт та Вудро Вілсон.

² Виступ у публічному парку, Клівленд, Огайо, під час тижня пригніченого народу у липні 1972 році.

мультикультуралізму. Сполучені Штати Америки як держава сильніші якщо вони поважають та зміцнюють різницю різних народів. Ця точка зору є дуже поширеною у теперішній час.³

Чудовим прикладом є Клівленд де існує багато районів, де проживають різні національності. Бакай - для угорців американців, Мирей Гіл (Маленька Італія) - для італійських американців, Суперіор Авеню - для словенів американців, Бродвей Авеню - для американських чехів та поляків, Тремонт та потім Парма і Севен Гільс - для українських американців, та також Централ Фарм у Пармі для німецьких американців. Всі ці національності мають різні культуру та традиції, але всі вони пишаються тим, що є американцями. Вони твердо вірять в те, що у єдності – сила.

Парма зараз має район який відомий як Українське село. Це стало можливим коли в жовтні 2008 року під керівництвом мера, Дін ДеПіро міська рада прийняла резолюцію відповідно до якої територія між Стейт Роуд та Туксідо Авеню і Грантвуд Драйв проголошувалась Українським селом. В серпні 2010 року місто подарувало землю де утворився Український парк. Парк було розташовано на Стейт Роуд, напроти вулиці де є катедра Св. Йосафата. На Стейт Роуд назви крамниць, багато з яких належать українцям які приїхали до Клівленду після проголошення незалежності України в серпні 1991 року, їх також називають четвертою хвилею імміграції. В цьому новому українському селі є також офіси докторів, адвокатів, ресторани, страхові бюро, різні бізнесові установи, кредитові спілки, туристична агенція, похоронні заведення та церкви. Після відкриття Українського села та Парку там відбулось багато заходів, парадів та фестивалів протягом років, в яких взяли участь тисячі людей українського походження та багато інших національностей які згадувались раніше.

В американській політиці українці роками були активними в обидвох партіях: Партія Демократів та Партія Республіканців. Громада успішно обирала своїх членів цих партій до міських рад у Клівленді та Пармі, та також прокурорів міста, суддів району та штату та регістратора суду. Також багато з них і досі обіймають адміністративні посади як голови департаментів, особливо у Пармі.

Українські американці Клівленду були та залишаються гарними представниками громади на федеральному рівні у Вашингтоні. Її члени обіймають різні посади в комісіях Конгресу та Сенату, Міністерстві торгівлі, Міністерстві у справах ветеранів, Голосі Америки та працюють дипломатами в Державному Департаменті. На сьогодні два судді українського походження є суддями в федеральних судах.⁴ Крім того, багато представників громади є спеціалістами в таких галузях як наука, технологія, фінанси, управління бізнесом, освіти та гуманітарних дисциплін та обіймають важливі посади в Огайо та всюди у Сполучених Штатах Америки.

В певному сенсі ці люди будували Америку. Вони зробили Америку величною. Вони зробили свій внесок та досі його роблять в культурну мозаїку та різноманітність країни. Всі ми цілком усвідомлюємо культурну різноманітність яка дозволяє нам зрозуміти свою ідентичність – хто ми є та з якої країни ми родом. Це Клівленд в якому я виріс, який я пам'ятаю, та яким я пишаюсь. Книга про українську громаду у Клівленді та хронологія існування Українських Злучених Організації в Огайо дійсно відображає минуле та сучасне українських американців. Будемо сподіватись, що це буде прикладом та потужним джерелом для майбутніх поколінь.

*Богдан А. Футей є суддею Федерального суду претензій США і був призначений на посаду Президентом Рональдом Рейганом у травні 1987 року. Починаючи з 1991 року, суддя Футей є активним учасником різних програм з верховенства права і демократизації в Україні. Він був радником Робочої групи з питань розробки Конституції України, прийнятої 28 червня 1996 року. Суддя Футей є професором Українського Вільного Університету у Мюнхені (Німеччина) і читає лекції на юридичному факультеті Києво-Могилянської Академії. Він був президентом УЗО від 1973 до 1984.

³ Уіл'ям Джонс, Лорен Жильбер, Даніель Боа.

⁴ Богдан Футей та Христофор Бойко.

Reflections on: “Ukrainian Community in Cleveland”

A Different Perspective

By Judge Bohdan A. Futey**

In early 2003 Cleveland State University Law School conducted an interview concerning my years on the bench at the United States Court of Federal Claims in Washington, DC. It was published in the Journal “Law Week” in the spring of 2003. In reading the interview I was personally amazed by the reporter’s independent research about the settlement of Ukrainians in the greater Cleveland area:

“Ukrainians had been in Ohio since the end of the 19th century; in Cleveland their initial settlement was in the Tremont area where the first Ukrainian Byzantine Catholic Church opened in an old trolley garage in 1902. (The Futeys lived in the city of Cleveland for several years before following other Ukrainian Americans to Seven Hills and Parma).

The reference to the church relates to what later became Sts. Peter and Paul Ukrainian Byzantine Catholic Church, now located on Seventh Street. It was built in 1910 and it has since then served the Ukrainian American community in its spiritual and social needs.

In reviewing the present book publication of the Ukrainian community in Cleveland one will notice many references to individuals, organizations and institutions that settled or were organized in the Cleveland area at the end of the nineteenth century, after World War I and II and Ukraine’s declaration of Independence on August 24, 1991. The United Ukrainian Organizations of Ohio (UZO) the leading umbrella organization was established in 1928 and it has been active and the moving force in the community for all these years. Since 1940 UZO has been coordinating its activities with the Ukrainian Congress Committee of America, the nation’s umbrella organization for all Ukrainian Americans.

While attending Adelbert College at Western Reserve University in Cleveland, as a history major, I was enrolled in a number of history courses. In one of my American history courses we used a textbook called “We Who Built America. “ I recall a number of lectures by our professor dedicated to the concept of the “melting pot”. In other words, the United States of America is a melting pot where people from many different nationalities immigrate from numerous countries, melt and a new American being is created.

During the nineteenth century, the “melting pot” concept was the predominant ideal in the United States. Under this theory “ a new man was being created through the melting of disparate cultures”. A number of intellectuals, literary figures as well as politicians during the nineteenth and early twentieth Century supported this idea.⁵

At the same time, while I was attending Western Reserve University, in the late 1950s and early 1960s, I became involved with the American Nationalities Movement of Ohio. Ralph J. Perk, Cuyahoga County Auditor and Mayor of Cleveland founded the Movement. It was formed by 21 nationalities including Ukrainians. The agenda included organizing and holding social, cultural and political events. At that time the term “ melting pot” had never been used instead we talked about the beautiful “mosaic” that is the United States. Mayor Perk, who was of Czech descent, at various events spoke that:

“Cleveland is a microcosm of America. Each nationality, race, creed has richly deposited its culture and heritage on the shores of Lake Erie to make the City a model for America...all eyes are on Cleveland”.⁶

In the twentieth century many scholars and political scientists questioned the melting pot theory and its view of immigrant assimilation. The criticism was the result of the rise of pluralism and multiculturalism. As a country, the United States is stronger when it allows the differences between

---

⁵ Ralph Waldo Emerson; Presidents Theodore Roosevelt and Woodrow Wilson.

⁶ Rally commemorating Captive Nations Week in July, 1972 on Public Square, Cleveland, Ohio

individuals to be respected, strengthened and harnessed. This is the accepted view at the present time.⁷ A perfect example of this can be seen in the Cleveland area with the existence of various nationality neighbourhoods: Buckeye for the Hungarian Americans, Murry Hill (Little Italy) for the Italian Americans, Superior Avenue for the Slovenian Americans, Broadway Avenue for the Czech and Polish Americans, Tremont and later Parma and Seven Hills for the Ukrainian Americans. Also the German Central Farm in Parma for German Americans. All of these nationalities have distinct cultures and traditions, but all are proud Americans. Firmly believing that in unity there is strength.

Parma now has an area in the city designated as Ukrainian Village. It became a reality in October 2008 under Mayor Dean DePiero's leadership when the City Council passed a resolution declaring State Road between Tuxedo Avenue and Grantwood Drive as the Ukrainian Village. In August 2010, the city donated land and the Ukrainian Heritage Park was dedicated. It is located on State Road right across the street from St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral. State Road is lined with commercial signs of stores, most of them owned by Ukrainians that came to the greater Cleveland area after the Declaration of Independence in August 1991; they are referred to as the "fourth wave". Also, there are Ukrainian owned doctor offices, law offices, restaurants, miscellaneous businesses, insurance agents, Credit Unions, travel agency, funeral homes and churches in the newly named Ukrainian Village.

Since the dedication of the Ukrainian Village and Heritage Park many events including parades, and festivals have taken place through the years with the participations of thousands of people of Ukrainian ancestry as well as many other nationalities here before mentioned.

In American politics Ukrainians for years have been active in both political parties: Democratic and Republican. The community has been successful in electing its members to City Councils in Cleveland and Parma. Also, city prosecutors, municipal, federal and state judges and a Clerk of Court. In addition, many held and still hold leading administrative positions as heads of departments at the state and local levels, especially in Parma. Ukrainian Americans of the Cleveland area were and are good representatives of the community at the Federal level in Washington, DC. Its members serving in various Congressional and Senate offices, the Department of Commerce, Veterans Affairs, Voice of America and as diplomats with the State Department.

Presently, there are two judges of Ukrainian descent with life tenure on the federal bench.⁸ Furthermore, a large number of individuals from the community, professionals in various fields, science, technology, finance, business administration, education and the humanities hold important positions in Ohio and throughout the United States.

In many ways these are the people that built America. They made America great. They contributed and are still contributing to the beautiful cultural mosaic and diversity of this country. All of us are well cognizant of this cultural diversity that makes us aware of our identity – that is, who we are and where (what country) did we come from.

This is the Cleveland and Parma where I grew up, remember and admire. The book about the Ukrainian community in Cleveland and the Chronology of the United Ukrainian Organizations of Ohio clearly reflects its Ukrainian American past and its present. Hopefully it will serve as an example and a powerful resource for future generations.

**Bohdan A. Futey is a Judge on the United States Court of Federal Claims in Washington, DC, appointed by President Ronald Reagan in May 1987. Judge Futey has been active in various Rule of Law and Democratisation programs in Ukraine since 1991. He served as an advisor to the working group on Ukraine's Constitution adopted on June 28, 1996. Judge Futey is a professor at the Ukrainian Free University in Munich, Germany and a visiting professor at Kyiv-Mohyla University Law School in Kyiv, Ukraine. He served as president of the United Ukrainian Organization of Ohio (UZO) 1973-1984.

---

⁷ William Jones, Lauren Gilbert, Danielle N. Boaz

⁸ The Honorable Bohdan A. Futey and The Honorable Christopher Boyko

ПОЧАТКИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ КЛІВЛЕНДУ

Українська громада Клівленду, Огайо може числити свої роки вже від перших імігрантів, які прибули на цей терен починаючи з 1880 року (Степан Боднар) із Закарпаття, а з 1990-их років з Галичини та Лемківщини. Однак громада, як вже дещо зорганізована одиниця із національною свідомістю, взяла свої початки паралельно із появою газети “Свобода” та заснуванням Українського (тоді Руського) Народного Союзу, а на цьому терені його першого Відділу Братства свв. Апостолів Петра і Павла в 1902 році. Суспільне життя проводилося навколо ново-зорганізованої греко-католицької парафії того ж імені у 1902 (відправи відбувалися у старому тролей-бусному гаражі) будованої від 1909 року та відкритої церкви в 1910 році.

Однаке, вже скоро ідеологічні течії, підсичувані проти-українськими зовнішніми силами, почали набирати оборотів та вносити непорозуміння у громаді. Не допомогла впроваджувати мир і децизія, тоді єпископа Сотера Ортинського, перейменувати Руський Народний Союз на Греко-католицький Народний Союз в Америці, спричинивши вихід опозиціонерів із одного союзу і створення додаткових “союзів”, тобто Нового Руського Союзу, пізніше перезваного на Робітничий Народний Союз у 1918 р., (а дальше на Український Братський Союз у 1978 р.), католицького Провидіння (1912 р.) і Народної Помочі (1913 р.).

Громадські організації вже творилися і були багатограними, віддзеркалюючи різнорodne походження членства із різних околиць “старого краю”, як Бойки, Лемки, Підгіряни, Галичани, Закарпатці і т. п.

Специфічний характер цих організацій мінявся зі зростом національної свідомости постійно напливаючих імігрантів. Після безуспішної боротьби за усамотійнення України підчас Першої світової війни почали приїжджати ветерани українських армій. Почав викристалізовуватися український характер громади, а з тим і суперечності, які чи не назавжди відділили “Карпато-русинів” від “Українців”.

Суспільно-громадське, культурницьке та політичне життя почало активізуватися. Почали творитися різні організації, хорові та танцювальні ансамблі, театральні гуртки та політичні клуби. Начислялося понад 30 різних організацій із різними громадсько-суспільницькими функціями.

Це був період суперечностей. На релігійному полі, через трактування української греко-католицької церкви по мачушиному Ватиканом (заборона на терені США жонатих священників), частина громадян, реагуючи на несправедливості, шукала виходу через творення української православної церкви. І так на зібранні перших 40 членів, під проводом Якова Павлишина, в 1924 р. утворено комітет для створеної у тому році парафії православної церкви св. Володимира.

На ідеологічному ґрунті громада розділилася на тих збаламучених більшовицькою пропагандою хто визнавав радянську Україну українською державою і тих хто боровся в рядах українських армій за самостійність. Перші пішли у ряди американської комуністичної партії (української комуністичної партії в США не було, як це було в Канаді), а другі згуртувалися навколо самостійницьких організацій. До цих належали групи гетьманців, що в той час були при кермі громадського життя, соціалістів та націоналістів, які швидко набували популярности. Із заснуванням тайної Української Військової Організації (УВО), а пізніше Організації Українських Націоналістів (ОУН) на українських землях ініціатива у громадському житті українців у США, а в тому і в Клівленді, переходила в руки націоналістів-державників Організації Державного Відродження України (ОДВУ).

Не зважаючи на політично-ідеологічні поділи, життя громади проходило більше на базі поодиноких організацій чи інституцій. За ініціативою о. Дмитра Добротвора, Михайла Чегіна, Василя Волянського, Андрія Білинського та Степана Паливоди закладено у 1915 р. Ощадностеву Касу, яка успішно розвивалася як українська фінансова інституція аж до 1979 р., коли під контролем Івана Тарнавського і названою Парма Сейвінгс була продана в не-українські руки.

Після Першої світової війни на клівлендському терені вже діяли слідуочі організації: Українська Греко-католицька парафія свв. Петра і Павла, т-во. Січ ім. Вітовського, тов. Сокіл, хор Боян, Робітнича партія, т-во. Поліська Україна, т-во. Борба, т-во. Запорожська Січ, Січові Стрільці, Братство Петра і Павла, Братство Івана Христителя, т-во. Сокілки, Сестрицтво Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, Горожанський Клуб, Українська Музика, Братство св. Димитрія, Український Народний Комітет та Федерація Українців та ряд інших. Деякі із цих організацій вели свою діяльність у винаймленому приміщенні, а тому в 1920 р. рішили викупити його та уже у власному Народному Домі продовжувати свою працю аж до 1960-их років коли перестав бути вживаним як громадська установа.

Український Народний Дім, закуплений 1920 р., проданий 1960-их роках, але вже як приватної власності.

Ukrainian National Home, purchased 1920, sold 1960's as private property.

На нашому терені вже в 1912 р. комуністична газета “Робітник” відкрила власну друкарню, яку однак у 1918 р. перевезено до Нью-Йорку для видавництва комуністичної газети “Українські Щоденні Вісті”. Натомість Іван Клим відкрив власну друкарню в якій короткотривало видавав газети “Зоря” та “Народне Слово”.

Щоб запобігти хаосу у громадському житті проводи організацій почали задумуватися над способом узгіднювання та координації громадських починів та виступів, як у громаді так і на зовнішньому відтинку. За ініціативою Стрільцького Гуртка основано 1928р.Українські Злучені Організації (УЗО). Коли у 1940 р. Створено Український Конгресовий Комітет Америки (УККА), УЗО радо погодився сповняти функції відділу УККА на нашому терені.

Із напливом нових імігрантів після Другої світової війни, нові імігранти частково влилися у існуючі організації як також почали творити (переносити) свої організації такі як Спілка Української Молоді (СУМ), Паст, Оборона Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), Студентські об'єднання як т-во Коцка, Студентський Клуб, т-во Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ), студентське т-во ЗАРЕВО, т-во Української Православної

Молоді, а далі професійні з'єднання (лікарів, інженерів, учителів, науковців), спортивних, жіночих товариств та інших (див. **Складові організації**).

Новітня іміграція (знана як четверта хвиля) 1990-их та 2000-них років в основному ще ані не впливає в існуючі організації (за винятком церковних парафій) ані не творить своїх власних та живе покищо поза організованим життям громади.

Wasył Liscynesky

Ukrainian Community in Cleveland

The first immigrants to settle in Cleveland arrived in about 1880 (Stepan Bodnar) from the Sub-Carpatian region of Ukraine. It was only in about 1901 that arrivals from Halychyna (Galicia) and Lemkivshchyna (Lemko region) began settling in our area. They needed some organization to assist them with their employment and their everyday spiritual life. The Ukrainian National Association (UNA), with its branches emerging all over the USA, and its paper "Svoboda", became the glue that shaped their lives for the following 110 years.

Locally it was UNA branch 102, organized 1902 as the Brotherhood of Sts. Peter and Paul at the Ukrainian Catholic parish, which became the moving force for establishing an organized Ukrainian community.

Because of the immigrants' different psychological makeup, which can be attributed to their various territorial backgrounds the community soon split up and organize themselves into separate sub-communities, eventually completely alienating themselves from one another.

In 1902, the newly organized parish of Sts. Peter and Paul started its liturgical services in an old trolley garage. In 1909, parishioners started building a church, which was completed and opened in 1910. It soon became the center from which all activities of Ukrainian life became to flourish. The arrival of veterans of Ukrainian armies post-WWI, who were more educated and with higher national consciousness, further diversified community life. Where before UNA was the prime mover, now various new organizations were created as additional needs arose to account for groups such as choirs, dance groups, social and political clubs, etc. The community life became vibrant, but also chaotic and in need of further coordination. However, because of dissatisfaction with the way the Ukrainian Catholic church was treated by the Vatican (disallowing married priesthood), the most vocal group defected from the parish and organized the Ukrainian Orthodox church. Thus, the St. Vladimir Orthodox parish was established in 1924. Clash on ideological grounds caused a split among social and political clubs. Even cultural groups sided with one or the other faction causing fractionation of the community. As a result, there developed a need for the organization that would satisfy all groups through coordinating the scheduling of events, represent the entire community at the international events and monitoring the relationships among individual organizations. Such an organization was set up in 1928 named the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland (UZO-Y3O).

Українські Злучені Організації (УЗО)

Основниками Українських Злучених Організацій Великого Клівленду були

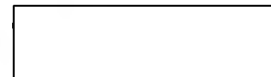
Яків Волянський, Yakiv Volansky

Іван Попович, Ivan Popovych

Михайло Левицький, Muxajlo Levysky

Матвій Притуляк.
Matvij Prytulak

Всі вони вже відійшли у вічність, але їх діло залишилося живучим по сьогоднішній день. Яків Волянський став першим головою (1928-1932 рр.). УЗО був інкорпорований як громадська організація у штаті Огайо. Дуже компактний Статут УЗО віддзеркалює прагнення та вимоги часу. Цитуємо з оригіналу:

“Завдання і ціль Українських Злучених Організацій в Клівленді, де належать всі організації із національною закраскою є:

1. Об'єднувати організації із загальним по національному настроєні, без різниці на їхню релігійну чи партійну приналежність.

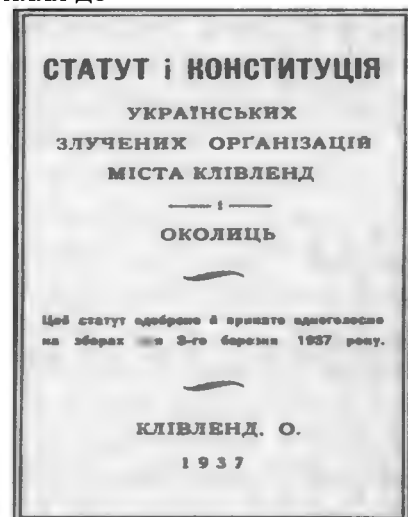
2. Влаштовувати культурно-народні пописи і свята, які б розбуджували розуміння та культ своєї народної державности на етнографічних землях України.

3. Несення помочі Рідному Краєві матеріяльними надбаннями підчас різних імпрез громадського характеру.

4. Заохочувати, підносити й підтримувати всі заходи й зусилля до українського мистецтва тут в Америці”.

Обов'язком Українських Злучених Організацій є займатися й влаштовувати такі імпрези й свята, які є загально-громадського характеру, як приміром:

1. Листопадове Свято.
2. Свято Злуки Українських земель.
3. Шевченківське Свято.
4. Свято Івана Франка.
5. Український День (Січневі Роковини незалежності та злуки України 1918-1919 рр.).
6. Влаштовувати відчити і реферати
7. Опікуватися Культурними Городами в Клівленді (від 1940 р.).

А пізніше:

8. День поневолених націй (після 1952).

9. Маніфестації в Річниці Голодомору в Україні 1932-1933 в Клівленді і Вашингтоні

Членство: “Кожне українське Товариство, Клуб, Брацтво, Сестрицтво чи Бизнесове заведення, яке має національний характер може належати до Українських Злучених Організацій”(із першого статуту).

Згідно із статутом та наполегливістю тодішніх діячів громади, праця організацій була дуже різноманітною. У громаді відбувалися різні культурні імпрези власними силами. Організовано чи піддержувано вже існуючі хори, драматичні гуртки, танцювальні групи, доповіді, реферати і т. п. Не занедбано і політичного сектора, як внутрішнього так і зовнішнього. Із активізацією політичного життя в Україні всі громадські зусилля спрямовано на допомогу “старому краю”. Із заснуванням ОУН (Організації Українських Націоналістів) в Європі відзвучна Організація Державного Відродження України була заснована в Америці та її Відділ у Клівленді.

Збирано фонди для фінансування різних акцій та проєктів в Україні, як побудова народних домів, читалень “Просвіта”, українських шкіл, фінансових підприємств, а то й політичних підприємств.

Не занедбувано і зовнішніх зв'язків із американським політичним сектором, із посадниками міст, конгресменами, сенаторами, щоб в той спосіб впливати на американську політику у відношенні до українських справ.

Очевидно, всі ці підприємництва були довершувані складовими організаціями (за винятком повище вичислених загально-громадських імпрез), а УЗО тільки координував, узгоднював та мирив, коли цього було потрібно. Особливо коли ходило про репрезентацію громади на зовні, УЗО залишив цю функцію виключно за собою. І треба з вдячністю ствердити, що складові організації респектували цей підхід, не було чисельних виломів із цього правила. Навіть коли заходили непорозуміння у загальній українській американській структурі. **“Але найбільшим нашим успіхом було те, що по довгорічних суперечках в громаді, наступило замирення та співпраця для добра нашої спільноти і ця співпраця продовжується до сьогоднішнього дня, під умілим керуванням теперішнього голови УЗО м-р. Василя Ліщинецького, наша громада, під впливом УЗО, зуміла задержати єдність і стала навіть прикладом для інших громад”.*

*(із звіту д-ра Стефана Воляника на 50-літтю УККА в Клівленді, Вісті УЗО Ч. 19, 1991)

Із напливом нової імміграції після Другої світової війни ці функції та відповідальність УЗО багато поширилися. Особливо політична ділянка поставила більші вимоги у процесі нейтралізації пропагандивних кроків зі сторони Радянського союзу на розклад українського життя та дискредитовання українських самостійницьких стремлінь в Америці. Інтерпретація світової історії, в тому і української, на лад російської історіографії, поставила вимогу нашій організованій громаді (особливо нашій молоді в школах) завзято і фахово поборювати російські міфи. Коли брати під увагу, що американське шкільництво було виховане російськими професорами-білогвардійцями, імігрантами по Першій світовій війні, переор'єнтувати вишколених американських істориків було дуже важко. Щойно через одну генерацію ми випродукували досить чисельне число учителів та професорів, які посіли історичні катедри в американському шкільництві, а в Огайо, Юрій Кульчицький, Михайло Пап, Любомир Винар, Ярема Раковський, Адріян Кармазин та інші, які якщо не цілком змінили то принайменше внесли сумніви у правдивість американської історичної науки. В тих процессах УЗО завжди піддержував нашу молодшу генерацію у їх затяжній праці своїми політичними акціями.

The United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland **(UZO or better known as UZO-Y30)**

The founding fathers of UZO were Yakiv Volansky, Ivan Popovich, Mykhaylo Levitsky and Matviy Prytulak. Yakiv Volansky became its first president (1928-1932). The organization had been incorporated in the state of Ohio. Its mission was defined as follows:

Coordinate activities of the nationally oriented Ukrainian organizations regardless of their religious or ideological persuasions.

1. Organize cultural events, festivities and other undertakings promoting the cult of independence for Ukraine within her ethnographic territories.
2. Organize relief actions for the benefit of Ukraine.
3. Initialize, encourage and support the development of Ukrainian culture in the USA.

The duties of the UZO are to organize the events of general community interest specifically:

1. Day of independence of Western Ukraine, November 1.
2. Day of independence and unification of both Ukraines, January 22.
3. Taras Shevchenko commemoration
4. Ivan Franko commemoration
5. Ukrainian Day
6. Organize reading and discussion evenings
    And later:
7. Take care of the Ukrainian Cultural Gardens in Cleveland (from 1940).
8. Celebrate the Week of Captive Nations (after 1952).
9. Organize and participate in the Holodomor in Ukraine (1932-1933) rallies locally and in Washington, D. C.

Membership: Every Ukrainian association, club, brotherhood, sisterhood or business enterprise, which carries Ukrainian national characteristics has the right to join.

Cultural events such as drama, dance, choral performances were invigorated and political activities reinforced. Most especially during this period, relief activities for the homeland were undertaken, such as financing "Prosvita" projects, support for Ukrainian schools, construction of national homes, even business undertakings such as banks and cooperatives. With the establishment of OUN (Organization of Ukrainian Nationalists) in Ukraine in 1929, the supporting ODVU (Organization for Rebirth of Ukraine) was established in the USA with the branch in Cleveland supplying financial support for its political activities.

On the home front, political and liason with the American community were not neglected. Contacts with city mayors, congressmen and senators were maintained thus having certain influence on the American policies concerned the Ukrainian causes.

Obviously, all these activities were carried by the individual organizations as before, but UZO now facilitated outside activities and political contacts. The Ukrainian community now was represented as a unified body almost exclusively by UZO with full support of the component organizations. Even when division within the community took place at the top, our Cleveland community retained its unity, thus setting an example for other Ukrainian communities in the USA to follow.

*"But the biggest achievement was the fact that, even during the period of fiercest disagreements in the community, there came reconciliation and cooperation for the benefit of the common cause and that such cooperation continues under leadership of current president of UZO Wasyl Liscynsky".

From report by dr. Stepan Wolanyk during 50th Jubilee of UCCA in Cleveland, Visti UZO n. 19, 1991

New immigration after WWII reinvigorated community activism by numerous political and student actions at American schools and universities, especially in the realm of interpretation of world history pertaining to Ukraine. UZO always supported their events.

Від заснування УЗО дотепер організацією провадили слідуєчі голови і підчас їх головства відбувалися більш маркантні акції вчислені у хронологічному порядку:

From the inception of UZO, the following presidents are listed along with the major events that took place under their leadership:

Яків Волянський – Yakiv Volansky – 1928 -1932.

Нар. в с. Біличі, Старий Самбір 1897 р. помер 1995 р. в Туксон, Арізона. З австрійської армії попав у російський полон, звідкіля втік. Доброволець вістун УГА. Закінчив Українську Торговельну Школу в Шікаго. В Клівленді з 1921 р. Громадський активіст та завзятий і умілий оборонець українства, невгасимий збирач та об'єднувач української громади. Актор-аматор, співак та танцюрист на українських та американських клівлендських сценах. Нагороджений стипендією для студій співу при Клівлендському Музичному Інституті. Член клівлендського "Singers Club". Дописувач до української та англійської преси про діяльність громади.

Співорганізатор Української Православної Церкви св. Володимира. Голова церковного комітету, керівник парафіяльної школи, делегат на IV собор УПЦ. Належав до Української Народної Помочі. Нагороджений грамотою у 50-

ліття УЗО 1978 р.

Born in Bilychi, county Stary Samibir, in 1897, died 1995 in Tucson, Arizona. Served in the Austian army. Was captured by Russians as POW, from which he escaped. Volunteered to the Ukrainian Halych Army. After the WW I immigrated to the US. Settled in Cleveland in 1921. Became active in community cultural and political life. Studied voice music. Joined Singers club. Performed on stage. Co-organizer of the Ukrainian Orthodox parish of st. Vladimir. Became recipient of the UZO Hramota during 50-th jubilee of UZO in 1978.

Екзекутива УЗО 1928 -1931. Яків Волянський – голова,

1930. Протест проти клясифікації українців поляками чи іншими націоналами підчас перепису населення в Америці. Листи писані Яковом Волянським до бюро перепису увінчалися відповіддю.

1930. Protest against classifying Ukrainians as Polish, Hungerian or Austrian during the census in the USA . The letters by Yakiv Wolansky to the Office of Supervisor of Census succeeded at least the answer by the Office.

DEPARTMENT OF COMMERCE
BUREAU OF THE CENSUS
FIFTYFTH CENSUS
OF THE UNITED STATES

OFFICE OF SUPERVISOR OF CENSUS
SIXTH DISTRICT OF OHIO

4th Floor, Federal Reserve Bank Bldg.
Cleveland, Ohio
Cherry 4966

April 12, 1930.

Mr. Jacob Wolansky,
2847 West 14th Street,
Cleveland, Ohio.

Dear Mr. Wolansky:

Relative to your letter of April 7th. I wish to assure you that enumerator for District 101 has recorded your mother tongue as Ukrainian on the population schedules turned into this office.

I wish to again thank you for bringing this matter to my attention for I feel that it is extremely important that the correct mother tongue be recorded in all instances, otherwise the data which is being collected will not give an accurate picture of the language characteristics of our Cleveland population.

Yours very truly,

Edward K. Green,
Supervisor, 6th District, Ohio.

1930, 4 травня. **СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

В неділю, 4-го травня, святкувала місцева Українська Православна Громада пам'ять 69-их роковин смерті Тараса Г. Шевченка святочним концертом. Концерт був улаштований співацьким товариством "Бандурист" під диригентурою проф. Гр. Павловського. Програма свята була добірною і почалася відспіванням "Заповіту", який всі вислухали стоячи. В програму входили хорові продукції, промова прот. Хомицького, деклямації, гра на скрипці та піано. Хор відспівав дуже вдало пісні: Реве та стогне, Утоптала стежечку, Верховино, Ой летіла горлиця, уривок з "Вечерниць" - Віють вітри, та Туман яром котиться. Олена Юрчишин і Ольга Стахів відспівали дуже мило дует "Праля."

Жіночий хор відспівав гарно пісню "От стрічечки до стрічечки." Закінчився концерт хоровими піснями: Сонце заходить, Ой у саду, саду, Ой горе калині, Ой виїду я на вулицю і Ще не вмерла Україна.

В центрі дир. Григорій Павловський, з його ліва Володимир Чайківський, голова хору

Великою несподіванкою для публіки був виступ диригента хору, проф. Павловського, який відспівав солові пісні "Ой Дніпре, мій Дніпре" та "Ой чого ти почорніло." Публіка вітала його виступ бурею оплесків. Не менше подобалася публіці гра на скрипці Івана Чайківського, якому акомпанювала на піано Гануся Якимець. Ці двоє молоді американські українці цікавляться завжди українською музикою і не цураються свого українського походження. Ганя Гацівна, членкиня і заступниця голови хору "Бандурист", деклямувала з великим розумінням і чуттям. Шкільні діти: Маруся Олійник, Розалія Лупань, Катруся Юрчишин, Михась Сенік і Микола Гомзяк деклямували гарно, голосно і виразно.

Про хор "Бандурист" треба сказати, що ми бачимо його працю не тільки між українцями, але й між американцями. Товариство "Бандурист" отримало тепер запрошення до участі в літніх публічних концертах в клівлендських парках. Думаю, що того запрошення "Бандурист" не відкине, бо ходить тут о поширення нашої пісні між чужинцями.

Не треба клівлендським і докочичним українцям забувати, що в неділю, дня 18-го травня, в годині 8-ій вечором Драматичний Відділ "Бандуриста" відіграє історичну драму "Невольник" в Малім Театрі в "Паблік Авдиторіум". Ця вистава "Бандуриста" є в зв'язку з клівлендським дневником "Клівленд Плейн Ділер." Треба сподіватися, що всі місцеві українці прихильно поставляться до цього діла, та що сая Малого Театру буде заповнена по береги. .

О. З., Народна Воля, 13 травня 1930

CLEVELAND PLAIN DEALER May 18, 1930

Ukrainians' Capture Daring

Spirit of Cossack in Play

Sixty-five, men and women, boys and girls, six times a year throw themselves into the spirit of their homeland as member of the Bandurist Dramatic Society and, for the time it takes to see six plays through, are back once again in Ukrainia in spirit.

The Plain Dealer Theater of the Nations Sunday evening will introduce to Clevelanders generally the play that made a hit four years ago when it was given in the basement auditorium that represents St. Vladimir's congregation's struggle for a church to call its own.

It is the story of fierce pride in being a Cossack and its cost. It is the story of the steadfast love of a Ukrainian girl, which never falters while the hero is away proving his manhood on the battlefields against the Turks nor yet when he comes homes at last, blinded because he sought to flee with his fellows from a Turkish dungeon.

The hero is Stephan, adopted son of the old Zaporoghian Cossack Kowal, and his sweetheart is Irena, the old warrior's daughter.

When the time is ripe for Stephan to be off to the Cossack fortress of Seetch, the father reveals that the young couple has his blessing, for Stephan is in truth only an adopted son and Irena is called upon to bestow the arms of Kowal upon the departing soldier. There follows gay scenes in the Cossacks' camp and then a losing battle with the Turks, who imprison the survivors.

The Cossacks escape in a dramatic scene, but are retaken and Stephan is blinded to discourage a second flight. But he finds his way home and to the arms of the waiting Irena. It is a flashing tale of arms and love, with exultant Cossack dances, pretty maidens and all of the color of far Ukrainia.

In the cast are: Kowal, the old Cossack, Michael Levitsky, Irena, Eromyslava Hrechkosky; Stephan, Jacob Wolansky; Oksana, Irena's friend Olga Bilous; Nedoptey, a bandura player once a Cossack, Vladimir Koziuk; the Zaporozhian Cossacks, Theodor Kupchevich. Vladimir Chaykivsky, John Halisky, William Skibo, Nicholas Schupak, John Trembluk, John Filipiv. Michael Soroachak. William Machno, John Popovich.

Stephan's guide, Michael Hanych; Turkish Pasha, Joseph Zapotochny; Turks, boys, girls and peasants: Olga Stachiv, Walter Koziuk, Harry Stepanek, Michael Yaworsky, Max Lazuta, Knut Lozinzky, Theodor Cupcewich, Betty Harris, Paul Korpan, John Chaykivskv, Helen Yurcheson, Stella Lupan, Michael Fedorczaak, Michael Hool, Stella Samodel, Mary Yurcheson, William Hanych, Stella Wolansky, Mary Jakymetz, Anna Jakymetz, Josephine Lazirko, Catherine Pukach, Anna Stasiv, William Baransky; Dancers: Helen Samotus, Anna Trush, Mary Kalnitzky, Mary Mural, Helen Kushnir, Stephe Soroachak, Helen Repuzynsky, Stella Matiyishyn, Agnes Papa, Olga Bilous and Myron Kushnir.

The officers of the Bandurist Society are Vladimir Chaykivsky, president: Anna Gatz, vice president, and John Trembluk, secretary. |

1930. 2 і 15 листопада. **Акції пов'язані із пацифікацією** переведеною польською жандармерією в Галичині. Листопадові Роковини того року (2 листопада) пов'язали із вельми чисельною, (10 тисячною) маніфестацією (15 листопада) в "Public Hall", на якій винесли резолюції проти варварства доконані польським урядом над населенням Галичини:

Дні 2. і 15. листопада цього року остануть у добрій пам'яті клівлендських Українців на довгі часи. Листопадове Свято випало величаво, та маніфестаційний похід випав краще. Але коли в робочий день стануло до походу понад 10,000 людей, то це є дійсним успіхом і доказом великої політичної зрілості нашого громадянства. Похід почався в третій годині по полудні й перейшов вулицями міста до Грейс Армор Гол, де розв'язався. Підчас походу американські репортери збирали різні інформації й фотографували похід, а зосібна наших дівчат. Фотографії ті були потім поміщені в часописах. Святом і протестаційним походом займався комітет з таких осіб: А. Білінський, голова. Пелехатий, писар; Я. Волянський, писар; Гавриляк, Каролька Палівода, проф. Павловський, і учитель А. Козут, д-р М. Гнатишин, адвокат Малецький і адвокат Білінський.

Я. Волянський, Свобода, 17-го грудня 1930.

Маніфестаційний похід.

The Polish Terror in Galicia by Mauritz Ф. Pallgren

DICTATOR Pilsudski has apparently fallen back upon terrorism as the only practical means of making good Poles of the Ukrainians in Eastern Galicia. Since 1918 Poland has tried in various ways to tame these rebels, first by force of arms, then by a hypocritical show of political kindness, and more recently by education of the character generally applied to minorities throughout Europe. Warsaw has been rewarded for its efforts by seeing the long-smoldering resentment of the Ukrainians, or Ruthenians, against Poland's theft of their independence (*by*) break out into actual rebellion against Polish domination. The insurrection, according to dispatches from Lemberg published in the Polish, German, and English press, has taken the form of incendiarism, Ruthenian peasants putting the torch to the property of the wealthy Polish landowners who for decades have been the governing lords of the district. Pilsudski has now apparently decided to resort once more to the old imperialistic weapon of military invasion to "pacify" the inhabitants; but it is still to be seen whether education by terrorism and the knout will be any more successful in enhancing the love of the Ruthenians for Polish rule.

International Relations Section, Cleveland Plain Dealer, November 16, 1930

1931 листопад 29. Величавий виступ Ансамблю ВАСИЛЯ АВРАМЕНКА

1931. November 29, **VASILE AVRAMENKO**, presents **UKRAINIAN FOLK BALLET 300 dancers ASSISTED BY CHORUS AND FOLK MUSIC**, a pageantry of Ukrainian Historical Festival and Gossak's **Dances at PUBLIC AUDITORIUM MUSIC HALL**. The ballet in reality a "pantomine folk opera in scenes" comprises a series of Ukrainian national dances symbolizing Ukraine's art, culture and historical past. The dances possess a natural freedom, exhilaration, vigor and elegance and breathe the very spirit of Ukraine. The presentation is one of rare interest.

By D. E. Johnes, Mus. Dr.

Vasile Avramenko, one of the world's greatest balletmasters, has presented nearly a hundred children from the public schools of Scranton, Taylor and Olyphant in the intricate sm (???) of the Ukraine, and succeeds in portraying the folk life in peace and war. Boys and girls, ranging from six to sixteen, depicted these dances. And their efforts were well worth watching. Hayevka, Kolomeyka, and the most popular of all, the Hopak, showed careful and thorough training, and brought the performers much applause. The Arkan; an old Scythian dance, directed by Ivan Pihuliak, teacher and manager, and the Knights of Zaporozhe, a historic Cossack battle-dance, proved to be the favorites. Then the dances from the provinces, Podolia and Kherson, displayed a pageantry of color, and complicated formations and movements, and the Kochohora, in which the whole company joined, was a fine piece of stagecraft.

The solo dance "Tchumak", by Avramenko, revealed that master's wonderful technic in portraying the freedom and glory of the Cossacks, their ruin, and mourning, and final triumph. —

The Scranton Republica, November 2, 1929

UKRAINIAN PAGEANT

Vasile Avramenko and a large group of folk dancers from the Ukrainian colony of Pittsburgh gave a most inspired pageant of historical and festive dances in the auditorium of the Y. M. & W. H. A. last night. The audience was made up of members of Ukrainian congregations, and was a model of loyalty and spontaneity.

There were dances from the pageant era, of the Scythian-Ukrainian under the Greeks, symbolic dances and Cossack figures from the steppes. Avramenko gave as solo performances a Cossack dance, and a bit of pantomine, "Woe of Israel".

The music was in furious tempo throughout these dances, and the native costumes most vivid. This kirmess once more proved the contention of this column that we should preserve with all diligence the wonder folk art brought to our shores by these ones-time peasants. They come from the most colorful regions of the earth, and in their present generation are still unshamed of their inheritance of folk customs. — Pittsburgh Sun Telegraph, February 18, 1930.

Володимир Войціцкий – Walter Wojcicky - 1932

Нар. 26.8.1903 в Судовій Вишні, Прибув до Клівленду до батька (родина приїхала 18.1.1921, як друга у повоєнній іміграції). Володимир був другим головою УЗО (1932). Помер 1972 р. в Клівленді.

Екзекутива УЗО 1932. Володимир Войціцкий – голова,

1932 2 травня UKRANIAN Folk ballet will demonstrate folk dances as part of the program Tuesday at university club when Ukranian Night is observed as the last in a series of international dinner parties and Sunday May 22 at the Music Hall. Roman Fenchynsky will present the dancers shown below

Back row: Stella Wolansky, Stella Sawchak, Mary Kalnitzky, Stella Thrusch, Mary Mural, Helen Repusensky, Eva Mucha, Mary Laluk, Mary Wolansky. Front row: Myron Trembluk, Helen Mural, Michael Gbur, Myron Kalnitzky, John Shewchuk, AnnaWawrylak, William Mural. In picture on the left: Mary Mural, Eva Mucha, and Mary Kalnitzky

Cleveland Plain Dealer, October 15, 1932

Омелян Малицький – Omer Miles– 1933-1943, 1952-1960.

Нар. 1899 р. в Конюшкові, біля Бродів. Імігрував до Канади 1910р. Мгр. права з Лойола університету 1927. Громадянин США та Клівленду, відкрив адвокатську канцелярію, став головою Горожанської Ліги Огайо 1930р. Обраний президентом конвенції УНС 1933р., головою Комітету Українського проєкту при Світовій Виставці в Шікаго 1933р. З 1962р. в Каліфорнії де й помер 1978 р.

Екзекутива УЗО 1933 - 1934. Омелян Малицький – голова, Марія Розоміло, Степан Палівода, Григорій Степанек, Матвій Притуляк, Іван Білінський, Михайло Капраль, Катерина Ділей - члени.

1933. АКЦІЇ ПОВ'ЯЗАНІ З ГОЛОДОМ В УКРАЇНІ

1933. Manifestations on behalf of Ukrainian people being starved by the soviet government.

1933. 18 червня. Пікнік Січі ч.8 ім. Д. Вітовського

КОРОТКА ІСТОРІЯ УНР. ДЕМ. СІЧІ В КЛІВЛЕНД; О.

**Перший Величавий
ПІКНІК**

устроєно

**СІЧ ІМ. Д. ВІТОВСЬКОГО
СТР. ГУРТОК Ч. 8
В неділю 18 червня 1933
в городі
WALLINGS GROVE
Broadview Heights - Car W. 25 Broadview**

ДОБРИЙ ОРКЕСТРА ПОЧ. О 12:30 П. П.
ПРОСИМО ВСІХ УКРАЇНЦІВ О ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ,
СВОЮ ПРИУЧНОСТЮ ВІДОДАСТІК
СРІВНИКАМ ОНОТИ ДО
ДАЛЬНІЙ НАРОДНОЇ ПРАЦІ НА БУДУЩЕ,
ДОКІД ПЕРЕНАЧЕВНИ НА НАРОДНІ ЦІЛІ.

ЯК ІХАТИ:
ПРИ МЕР. НАР. ДОМІ
О ГОД
12:30 П. О 1:30 П. П.
БОС ЗАБЕРЕ ІХАТИ
МЕ НА МІСЦЕ
ТАК САМО ЗАБЕРАТИ

СІЧЕВАРОВ
БРАТИ ВЕСТ
25 БРОАДВІО.
ІХАТИ ДО СІЧІ.
А ТАМ
МАШИНИ ЗАБЕРУТЬ.

За почином Андрія Дмитренка зорганізовано дня 24-го Серпня, 1919 року відділ січовий, котрий названо Січ ім. полк. Д. Вітовського, до котрого відділу вступили найактивніші громадяни, з цілею, помагати братам у визвольній боротьбі в старім краю. Так Січ проіснувала в добрім розвою аж до січового з'їзду, котрий відбувся 10-го травня 1920 року в Пітсбург, Па. По тім з'їзді через занедбання тодійних урядників, січ не проявляла жадного життя, так би сказати, перестала існувати, і в такім стані січ була аж до 12-го грудня, 1920 року. Отож 12-го Грудня, 1920 року, приїхав тодійний Головний Отаман Павло Новодворський і Гол. Орг. Петро Дідик і зреорганізували "січ", до котрої зголосилося 18 членів, котрі заплатили свої залеглі вкладки за 7 місяців і стали повноправними членами, зараз вибрано новий уряд, котрий взявся до праці у відділі, до котрого приєднав 123 члени до 2 Липня, 1922 р. Тогди Головна Управа з Шікаго зажадала щоби сотню ім. Вітовського розділити на дві позаяк, в ній єсть більше як сто членів, і

тогді розділено членів і майно січове на дві часті, і так повстало 2 січові сотні в Клівленд, О. Сотня 1-ша ім. Вітовського під проводом Ів. Тримблюка, і сотня 3-та під проводом М. Левицького. Обі сотні

проістнували до січового зїзду, котрий відбувся в Філадельфії, дня 31-го Мая, 1924-го року, по котрім то зїзді сумної пам'яті др. Назарук в порозумінню з д-р. Гринецьким тогдішнім Гол. Отаманом проголосили єдиновластя з бувшим гетьманом України Павлом Скоропадським, і тогді перша сотня ім. Вітовського розбилася і перестала істнувати, а третя сотня ім. П. К. Сагайдачного зістала при Шікаговській централі надалі. Пізнійше, як січовики дістали інформації зі старого краю, яким то гетьманом був Скоропадський на Україні, постановили зїрвати з гетьманоською централею в Шікаго, і на річних зборах, дня 24-го Грудня, 1925 р., 22 голосами проти 3-ох рішено зїрвати з централею раз на все. Тогді віддано чартер січовий централі, а січ в Клівленд виробила свій чартер на Стейт Огайо і приняла назву бувшої першої, розбитої сотні ім. Вітовського. Від тогді наша сотня істнувала самостійно аж до 20-го Серпня, 1931 року. Коли злучилася зі стр. громадою і стр. гуртком ч. 8 і істнує по нинішний час, числить 53 членів дорослих. Тепер організує ся молодечий відділ хлопців і молодечий відділ дівчат, де плянує ся працю на ширшу скалю для добра Укр. Народу, як ту в Америці, так і в старім краю.

МИХ. ЛЕВИЦЬКИЙ, сотник. *(задержано мову оригіналу)*

**1934. May 30. 20th. ANNIVERSARY of the PROVIDENCE ASSOCIATION
UKRAINIAN CATHOLICS OF AMERICA Concert and Dance**

May 30, 1934 at Magyar Home 112: East Thornton Street, Akron, Ohio

PROGRAM

PART I Directed by Mr. L. Kuchtyн

My Country - Choir
Ukrainian Catholic Hymn.....Choir
Welcome - T. Baran
Guest Speaker Rev. J. Zabawa
Oj Try Szlachy - Choir
Dub Na Duba Pochylywsia. Choir

Recitation - Jeane Syroid
Dobryj Wecyr Diwczyno - Choir
Harnyj Chlopec - Choir
Principal Speaker - Theo. Chemerys
Youngstown Choir

PART II Dir. Mr. W. Polivka

Na Wesni - Girls Singing
Wesnianka - Girls Singing
Oj Na Hori - Girls Singing
Hej Orle, Orle - Girls Singing
Jak Zbruch Riczku - Girls' Choir
Greetings from Providence Assoc.-Mr. Bilinski
Zwidky Idesz, Cholowichenku...Choir
Ukrainian Orchestra - Akron Girls Singing

Sponsored by Lodge 68 of Providence Association

1934. 4 липня. Посвячення Прапорів Січи ім. Д. Вітовського

В середу 4 липня 1934 в городі Walling Grove - Broadview Hights

ПРОГРАМА

Полева Служба Божа та посвячення прапорів ОДВУ, Панахида за погибших героїв УВО і ОУН
Присяга членів ОДВУ, Декорування відзнаками членів ОДВУ, Святочний реферат - О.
Грибівський, делегат ОУН, Пікнік і забава

Екзекутива УЗО 1935 - 1939. Омелян Малицький –гол., Іван Петрівський – заст., Іван
Тремблук – секр., Григорій Степанек – фінанс., Іван Сподар – касієр. Члени – Анна Труш, Іван
Білінський, Андрій Барбер.

Executive Officers: Omer E. Malisky, pres., John Petrivsky, Vice Pres. John Trembluk, Recording
Secretary, Harry Stepanek, Financial Sec., John Spodar, Treasurer. Board of Trustees - Anna Trush,
John T. Bilinsky, Andrew Barber.

1935 7 липня Летунське Свято ОДВУ

Від учнів Другої Летунської Школи О. Д. В. У., в Клівеланд до Організаторів, Комітету Свята та Шановних громадян учасників сегоднішнього свята: На отсім місци учні Другої Летунської Школи О. Д. В. У. при відд. ч. 8, в Клівеланд, складають сердечну подяку всім тим громадянам, які посередно чи безпосередньо спричинилися до організування, ведення і піддержання школи, розуміючи її значення для нас і для нашої Дорогої Батьківщини.

Складаємо щиру подяку Комітетові Свята і Управам О. Д. В. У. і М. У. Н. за труди і працю, яку вложили при влаштування сего Свята. Дальше складаємо щиру подяку всім Громадянам, які загостили на се Велике Летунське Свято, даючи тим чином можливість зреалізувати нашу

мрію, а саме: даючи можливість сплатити довг на літаку, без якого навчання літання неможливе.

Дай Боже, щоб та праця, яку започаткувала Центральна Управа О. Д. В. У. в Нью-Йорку, а яку ми продовжуємо, увінчалася успіхом та принесла честь і славу Україні. Ми учні Другої Летунської Школи О. Д. В. У., віримо свято, що в невдовзі прийде час, коли ми будемо могли стати в обороні своєї Батьківщини, ідучи слідами наших славних предків.

З Націоналістичним Привітом, "СЛАВА УКРАЇНІ!"

В. Бльондиненко,

Н. Пеленьо,

М. Шавала,

А. Дикан,

М. Лев,

М. Ярош,

Ф. Полевчак,

І. Кубикало,

Анн Труш,

Н. Ольховий,

М. Сорока.

8-ий Відділ ОДВУ

1935. Nov 24th. The 17th anniversary of the Proclamation of the Ukrainian Independence, at Public Auditorium Music Hall.

Foreword to the program:

Ukraine — Ukrainians — to many these terms are familiar, but to others they are merely two words of vague meaning. For their enlightenment it is fitting that a brief outline be sketched.

Bounded on the North by Russia, on the East by the River Volga and Caspian Sea, on the South by the Black Sea and on the West by the Carpathian mountains, an area the size of France and Italy combined, with an approximate population of forty-five millions.

It was an independent State from the ninth to the tenth century. Then it passed through a series of invasions until 1648 the Ukrainians succeeded in liberating the central part of Ukraine from Polish rule and established, under the Bohdan Khmelnytsky, a Ukrainian Democratic Republic. In 1654 the young Republic entered into a voluntary union with Russia on the condition that the Ukrainians be accorded a full measure of selfgovernment. In 1775 this condition was broken by the Russian Empress, Catherine II, and the Ukrainians again became a subject race. The partitions of Poland (1772, 1792 and 1795) brought under Russia's domination all of the Ukrainian territories except the westernmost part, the ancient principality of Galicia, which was ceded to Austria. Under each of these dominions the Ukrainians suffered oppression. But when the world war broke out and nationalistic aspirations for freedom became very apparent among the oppressed people, the Ukrainians of Galicia or the Western Ukraine followed their example. On November 1-st, 1918, after the seizure of the City of Lemberg the capital of the Western Ukraine, the Ukrainians, in the name of the Western Ukrainian Republic, proclaimed their Independence.

The war continued in these sections of Europe and after nine months of heroic struggle the Ukraine became invaded anew and now finds itself divided among four European Countries — Russia, Poland, Romania and Czecho-Slovakia. Living in that country of vast plains, called "Steppes", the Ukrainians love the freedom of the open and their very souls are tortured when that freedom is denied. Their hearts throb with memories of the Ukrainian Cossacks and their brave deeds of long ago. They still maintain high aspirations for freedom and their struggle towards that end will never cease until the blue and golden banner once again flutters from the towers of the City Halls of Lemberg and Kiev, proclaiming to the world another and permanent Day of Independence of the United, Free and Sovereign Ukraine.

O. E. M. (Omer E. Miles)

PROGRAM

1. Opening Address, O. E. Malisky, Chairman
2. Prayer of a Ukrainian Woman, -Mrs. M. Lozinsky
3. St. Vladimir's Male Chorus, M. Zazworsky, Director
  - (a) "Peace to the Departed" Music by Orłowsky
  - (b) "Sleep, Heroes, Sleep" Music by Lepky-Kolessa
  - (c) "Go Mad!" Music by Wachnanm
4. Honorable H. H. Burton, Mayor, City of Cleveland
5. Ukrainian National Choruses, Prof. Leo Sorochinsky, Director
  - (a) "The Wind Blows" Music by A. Koshetz-- -
  - (b) "In the Garden" Music by M. Leontowich
  - (c) "A Cossack is Carried" Music by M. Leontowich
  - (c) "Halychanky are Perplexed" Music by M. Leontowich
6. Significance of Ukraine's Independence, Guest Speaker
Dr. Alexander Sushko, *Professor Chicago University*
7. "Witrohony" Piano solo-Music by Nizankowsky Olga T. Hrycey
"Storm" Piano Solo-'Her own Composition Olga T. Hrycey
8. St. Peter and Paul Choir, Anthony Kohut, Director
  - (a) "Zurawlee", Music by Hayworonsky
  - (b) "It Clamors", Music by Kupchinsky
  - (c) "The Night Covered", Music by Kupchinsky, A Recitation, Stanley Kohut
  - (d) "A Canoe is Tipping", Kupchinsky-Yaroslawnko
  - (e) "I Had A Girl Once", Kupchinsky-Yaroslawnko
  - (f) "From Carpathy-Mountains" Kupchinsky Yaroslawnko
9. Cultural Gardens, Mrs. Jennie K. Zwick, Exec. Sec. Cultural Garden League
10. Guest Soloist, Youngstown, Ohio, Mrs. Mary Diakew.
11. Ukrainian National Chorus, Prof. Leo Sorochinsky, Director
  - (a) "Snowflakes Fall Over the Hill" - Music by M, Leontowich
  - (b) "A Soldier Going To War", L. Sorochinsky
  - (c) "YOU Sitch Soldiers", M. Leontowich
  - (d) "Mother Ukraine", K. Stecenko
12. Ukrainian National Anthem, All Choirs

1936. 16 лютого. **Протести** пов'язані із арештами та вироками для українських патріотів після вбивства міністра внутрішніх справ П'єрацького в Польщі.

RESOLUTIONS

PASSED BY THE MASS MEETING OF AMERICAN CITIZENS OF UKRAINIAN EXTRACTION,
HELD IN Cleveland, Ohio, on Sunday, February 16th, 1936.

WHEREAS, Poland, by her international treaties has pledged herself to introduce autonomy for her Ukrainian population, but broke those pledges and instead of them introduced a policy of cultural, economic, political and physical extermination of the seven million Ukrainians under her rule; by such means as: dissolution of Ukrainian schools, sporting organizations, enlightenment centers, cooperative stores; dismissal of Ukrainian teachers, clerks, executives from schools and government positions, as well as lockouts of Ukrainian workers from factories and mills; and

WHEREAS, these intolerable conditions tend to drive the Ukrainians to desperate acts of terror, which in turn provides Polish authorities with pretext to arrest many Ukrainian young men and women; to detain them in jails and concentration camps; condemn them to long-term imprisonment, and even to put them to death; and

WHEREAS, only recently, at a court held in Warsaw, 12 Ukrainian men and women were tried on charge of participation in the murder of the Polish minister Pieracki, although the Polish government itself admitted that the actual assassin has escaped;

WHEREAS, the accusations were based upon self-admissions by the accused wrung from them by the police by means of various moral and physical tortures of such severity that several of them were invalidated for life and one of them, Czernij, became insane; and the accused were denied at the trial the right to speak in their mother-tongue and in consequence of this were deprived the right to testify in their own defense; and

WHEREAS, the alleged guilt of the accused was supported by copies of documents which were alleged to have been taken by the Czechoslovak police during raids upon the Ukrainian emigres, and later handed over to Poland for the purpose of helping her to secure heavy sentences, the forgery of which documents the accused were not permitted to prove in the court; and

WHEREAS, disregarding everything, the accused were accorded very heavy sentences, three of them receiving death penalty, later commuted on ground of a general amnesty to life imprisonment; two other men also to life imprisonment, one woman to 15 years, another to 8 and the rest to 12 years each; and

WHEREAS, the German police, contrary to the generally recognized right of asylum for political refugees, took hold of one alleged accomplice and delivered him to Poland, where he now was sentenced to death; and

WHEREAS, the League of Nations, which has been organized for the explicit purpose of safeguarding the rights of the so-called national minorities guaranteed by the treaties of peace--has repeatedly failed in her duty to defend the Ukrainians under Poland, thus aggravating the position of the Ukrainians and bringing the Ukrainian youth to despair;

BE IT THEREFORE RESOLVED

THAT the enlightened opinion of the world be notified of the true state of affairs, with a special emphasis upon the breach of international treaties by Poland, in hope that a vigorous protest be raised against these inhumanities.

and the Polish government be notified by their failure to assist in her emergency policies towards the Ukrainians, and the League of Nations be urged to carry out her obligations towards the so-called national minorities, entrusted to her protection.

Sam E. [unclear] Chairman
Sam [unclear] Secretary

John Popowich Chairman
Dr. [unclear] Secretary

Ed. [unclear] Chairman
Nick [unclear] Secretary

Very Rev. [unclear] Chairman
Peter [unclear] Secretary

James [unclear] Chairman
Nicholas [unclear] Secretary

John T. [unclear] Chairman
Walter [unclear] Secretary

Harry [unclear] Chairman
Harry [unclear] Secretary

Mary [unclear] Chairman
Anna [unclear] Secretary

Paul [unclear] Chairman
John [unclear] Secretary

Shaul [unclear] Chairman
Stefan [unclear] Secretary

Nicholas [unclear] Chairman
Rose [unclear] Secretary

Erna [unclear] Chairman
Stephen T. [unclear] Secretary

1936. Manifestation in support of Ukrainian political prisoners in Poland in connection with assassination of Pieracki.

1936. 13-14 червня. **УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ** в Одинадцяти Картинах.

Старокраєві пісні, обичаї, костюми, танці і музика.

В суботу і в неділю 13-14 червня 1936 в Українськiм Нар. Домі 2253 W. 14th ST. Cleveland, Ohio **Українське Весілля.**

Українське весілля є одним з найцікавіших та найстарших обрядів, які залишилися на українських землях ще з дуже давніх часів. Пісні, ритуали в різних частинах України відрізнялися від себе дуже мало, хіба що костюми та деякі додаткові звичаї були чисто локального характеру. Назагал українське весілля не відрізняється нічим з одної частини України від весілля в другій частині України. Однак зі взгляду на ті маленькі різниці тяжко задоволити великий загал публіки ставлячи весілля як "театральну річ" на сцені. Це "весілля" яке ми ставимо сьогодні на нашій сцені є збудоване на звичаях з різних частин України зібраних між народом, тому проситься Вас взяти це під увагу критикуючи весілля як таке.

До того часу і сцена не дуже добре надається на таку річ як весілля, тому деякі частини мусили ми змінити, щоб пристосувати його до сценічних (театральних) вимог. В весіллю поза кількома жінками і дівчатами, які родилися на Україні та бачили весілля на рідних землях, бере участь сама роджена тут молодь, яка знає деякі пісні та обичаї тільки з оповідання своїх батьків.

Заходом Укр. Кат. Церкви Св. Петра і Павла (мова оригіналу)

1937. 18 квітня. **Відкриття бюсту Т. Шевченка в Народному Домі, який пізніше перенесено до Культурних Городів.**

The bust was unveiled from beneath the gold and blue flag of the Ukraine and the American flag. It was sculptured by Alexander Archipenko of Hollywood, Cal., and cast in the Antioch College art foundry at Yellow Springs, O. The bust will be placed this summer in the Ukrainian Cultural Garden in Wade Park. Omer E. Malisky, chairman of the United Ukrainian Organizations, presided. Other speakers included Sheriff Martin L. O'Donnell; Charles J. Wolfram, president of the Cultural Garden League; John T. Bilinski, head of the Ukrainian National Home, Very Rev. Nicholas Kopachuk of Ambridge, Pa.; John Yatchew of Windsor, Ont., Mathew Handoba, editor of National Word of Pittsburgh; rev. Michael Zaparaniuk, rev. Basil Merenkow, Ukrainian pastors here; Mrs. Mary Rozomilo of the Ukrainian National Association; William Brezicky of the Ukrainian Workingmen's Alliance, and Stanley Kohut.

Ukrainian "Chanteuse" Visits Cleveland

Pretty Donia Stephania of Windsor, Canada, made a special trip Sunday, April 18th, to Cleveland to sing at the Shevchenko Bust Dedication held at the Ukrainian National Home. Thunderous applause greeted the golden-voiced Donia after each number. Miss Stephania is Canadian-born of Ukrainian parentage. Having completed high school, studied a few selected college subjects, and devoted the past several years to music. Donia now spends most of her time doing vocal work for the Associate Toronto Conservatory of Music. Donia Stephania's voice may be heard frequently over WMBC Detroit, and occasionally over the Windsor stations or as guest soloist in various Windsor churches.

American Ukrainian Youth, Vol. 1, No. 11, 1937

1938. 22 May. **Ukrainian Protest Meeting**, *The Cleveland Press, May 23, 1938*
From left:

**Mr. Stepanek
Mr. Malisky
Mr. Blondyn
Mr. Popovich
Mr. Spodar**

Protests against Polish persecution of the Ukrainian population living in Poland and the outrageous treatment of the Ukrainians by Soviet Russia, Czechoslovakia and Romania were made at a mass meeting of Cleveland

Ukrainians yesterday in the Ukrainian National Home, 2255 W. 14th street. Vladimir Dushnyk of New York City, editor of The Nationalist Newspaper, was principal speaker. Omer E. Malisky, president of the United Ukrainian Organization of Cleveland, directed the meeting. Speakers included Harry Stepanek, Walter P. Blondyn, John Popovich and John Spodar.

Екзекутива УЗО 1940. Малицький Омелян - Предсідник, Тарнавський Івін - Заступник, Олексик Марія - Заступник, Степаник Григорій – Фін. Секретар, Шмагала Дмитро – Касієр, Сподар Іван – Рекордовий Секретар. Тарнавський Іван – реф. Анг. Мови, Грицей Іван – реф. Укр. Мови. Контрольна Комісія: Третьак Володимир, Войціцький Володимир, Габрівська Катерина

Seated: Maria Oleksyk and attorney John Tarnawsky - vice-presidents; Wolodynyr Trytiak and Catherine Grabiwsky - auditing committee. *Standing:* Iwan Spodar secretary; Hryhoriy Stepanek - financial secretary; Dnytro Szmagala - treasurer; attorney Omer E. Miles (Malitsky) - president; prof. Theodore Hrycey - press secretary; Wolodynyr Woycitsky - auditing committee member.

1940. Відкриття Українських Городів в Клівленді.

ENTRANCE STONE AND IRON GATEWAY leading to south court with path to Taras Shevchenko bust. Bronze plaques and portrait reliefs by sculptor Frank Louis Jirouch (1878-1970) of Hetman Bohdan Khmelnytsky (left) and professor Mykhailo Hrushevsky (President of the Ukrainian National Republic in Kiev) on the right. (For details see under Ukrainian Cultural Gardens).

1940. 3 листопада. LYSTOPADOVE SVIATO

The United. Ukrainian Organizations of Cleveland will present Listopadove Svyato at the National Home on Sunday, November 3rd, at 3 o'clock. The St. Vladimir Bandurist Choir led by Joe Prokop, and the Sts. Peter and Paul Choir led by Walter Sostasko will render Ukrainian songs. Dimitri Halychyn will be the guest speaker. Also, the program will include vocal solos by Elaine Mural and Joe Prokop. In charge of the program will be Omar E. Malisky, president.

1940. УЗО увійшов у структуру новоствореного Українського Конгресового Комітету Америки і підпринявся сповняти обов'язки Відділу УККА на нашому терені.

Екзекутива УЗО 1941. Малицький Омелян - Предсідник, Тарнавський Іван - Заступник, Бойко Марія - Заступник, Степаник Григорій - Фін. Секретар, Головчак Павло - Касієр, Сподар Іван - Рекордовий Секретар. Тарнавський Іван - реф. Анг. Мови, Третяк Володимир - реф. Укр. Мови. Контрольна Комісія: Третяк Володимир, Габрівська Катерина, др. Михаленко.

Екзекутива УЗО 1942. Малицький Омелян - Предсідник, Мураль Катерина - Заступник, Степаник Григорій - Фін. Секретар, Декан Микола - Касієр, Левицький Михайло - Рекордовий Секретар. Контрольна Комісія: Третяк Володимир, Габрівська Катерина, др. Михаленко.

Екзекутива УЗО 1943. Малицький Омелян - Предсідник, Третяк Володимир, - Заступник, Степаник Олена - Заступник, Жук Василь - Фін. Секретар, Чайківський Володимир - Касієр, Левицький Михайло - Рекордовий Секретар. Тарнавський Іван - реф. Анг. Мови, Третяк Володимир - реф. Укр. Мови. Контрольна Комісія: Степаник Григорій, Попович Іван, Тремблук Іван.

Володимир Третяк - 1944-1945.

Нар. в Судовій Вишні 31 березня.1889, помер 4 березня 1968 р. в Клівленді.

Екзекутива УЗО 1944. Третяк Володимир - Предсідник, Палівода Стела, - Заступник, Савчак Михайло - Фін. Секретар, Чайківський Володимир - Касієр, Левицький Михайло - Рекордовий Секретар. Палівода Стела - реф. Анг. Мови, Попович Іван - реф. Укр. Мови. Контрольна Комісія: Степаник Олена, Жук Василь, Задорецький Микола.

Екзекутива УЗО 1945. Третяк Володимир - Предсідник, Палівода Стела, - Заступник, Жук Василь - Фін. Секретар, Папа Теодор - Касієр, Левицький Михайло - Рекордовий Секретар. Палівода Стела - реф. Анг. Мови, Попович Іван - реф. Укр. Мови. Контрольна Комісія: Степаник Олена, Тремблук Іван, Задорецький Микола.

Микола Олексик - 1946-1948.

нар. 18 лютого 1916 у Клівленді, помер 5 серпня 1980 у Чікаго як Микола Олек, і похований в Пармі

Екзекутива УЗО 1946. Олексик Микола - Предсідник, Тритяк Володимир, - Заступник, Степаник Олена - Заступник, Жук Василь, - Фін. Секретар, Степаник Григорій – Касієр, Кінаш Микола – Рекордовий Секретар. Жук Василь – Фін. Секретар,. Ярош Михайло мол. - Пресовий Референт. Контрольна Комісія: Волянський Василь, Задорецький Микола, Кисіль Григорій.

Екзекутива УЗО 1947. Олексик Микола - Предсідник, Тритяк Володимир, - Заступник, Степаник Олена – Заступник, Петришин Михайло, – Фін. Секретар, Декан Микола – Касієр, Левицький Михайло – Рекордовий Секретар, Волянський Василь - Пресловий Референт. Контрольна Комісія: Волянський Василь, Задорецький Микола, Кисіль Григорій.

Екзекутива УЗО 1948. Олексик Микола - Предсідник, Левицький Михайло, - Заступник, Степаник Олена – Заступник, Петришин Михайло, – Фін. Секретар, Декан Микола – Касієр, Сподар Іван – Рекордовий Секретар. Жук Василь – Фін. Секретар, Волянський Василь - Пресловий Референт. Контрольна Комісія: Волянський Василь, Павлишин Яків, Папа Теодор.

Василь Волянський – 1949-1951.

*Нар. в с. Біличі, 25 травня 1889, помер 1 червня 1974 в Клівленді.
Був президентом Українського банку (потім Parma Savings).*

Екзекутива УЗО 1949. Волянський Василь - Предсідник, Степаник Олена – Заступник, Петришин Михайло, – Фін. Секретар, Павлишин Яків – Касієр, Палівода Стефанія, - Рек. Секретар,. Павлишин Яків – Касієр, Петришин Михайло - Пресловий Референт. Контрольна Комісія: Кисіль Григорій, Федик Марія, Попович Іван.

1949. Приїзд нових емігрантів після Другої Світової війни.

Екзекутива УЗО 1950. Волянський Василь - Предсідник, Степаник Олена – Заступник, Гусіль В. – Заступник, Петришин Михайло, – Фін. Секретар, Місько Дмитро, - Рек. Секретар,. Павлишин Яків – Касієр, Бобків Григорій - Пресовий Референт. Контрольна Комісія: Попович Іван, Шмагала Дмитро, Папа Теодор.

1950. 16-18 червня. OHIO UKRAINIAN YOUTH CONVENTION

1950 June 16, 17, 18th, 1950 at Hotel Hollenden Cleveland, Ohio

Program of Events

- A. Registration, Friday and Saturday, June 16, 17th, - Hotel Hollenden
- B. Welcome Opener Dance, Friday, June 16th, - Ukrainian Nat'l Home
- C. Sessions, Saturday, June 17th, - Hotel Hollenden, Baseball Games, National Sectional Playoffs
- D. Banquet, Saturday, June 17th, Hotel Hollenden
- E. Semi-Formal Dance, Saturday, June 17th, Hotel Hollenden
- F. Church, Sunday Morning, June 18th
- G. Concert, Sunday, June 18th, Ukrainian National Home
- H. Farewell Party, Sunday, June 18th, Ukrainian National Home

Sponsored by the Ukrainian Youth League of Ohio affiliated with U.Y.L.N.A.

1950. 1 жовтня. ЮВІЛЕЙНЕ ВІЧЕ в 10-ти ліття Укр. Конгресового Комітету
в неділю 1-го жовтня 1950 в Українськiм Нар. Домі 2253 Вест 14-та вулиця
Головний реферат виголосить представник Централі У.К.К. Др. В. ШАНДОР
Звіт з дотеперішних вплат Національного Податку подасть п. Д. ШМАГАЛА.
Запрошений на Віче Губернатор Ф. ЛАУШІ.

Екзекутива УЗО 1951. Волянський Василь - Предсідник, Ждан Михайло – Заступник, Степаник Олена – Заступник, Круцько – Фін. Секретар, Місько Дмитро - Рек. Секретар, Павлишин Яків – Касієр, Бігун Микола - Пресовий Референт. Контрольна Комісія: Городиський Іван, Шмагала Дмитро, Папа Теодор.

1951. February 11. **CONCERT BY ZOIA POLEWSKA**

the World Famous Young Ukrainian Cellist

At the piano Prof. Dr. Nicholas Polewski

Sunday, February 11, 1951, at Ukrainian National Home, 2255 West 14th Street, Cleveland, Ohio

"The enthusiasm with which she plays is wonderful, and transmits itself to the audience.

She manages to extract from her instrument almost human tones." ("Avanti," Milano)

"Zoia Polewska is an exceptional phenomena due to the beauty of tone and expression."

(Dr. W. Furtwaengler, Vienna)

"She is the best cellist in Europe."

("Frankfurter Zeitung")

"In a varied program Zoia Polewska managed to display a rich musical talent. She made her instrument sing with musical poetry.

Dvorak's difficult concerto and Bach's suite

N 3 was masterfully presented. Miss Polewska's own 'Ukrainian Song' is an expressive setting of a plaintive folk song and was eloquently played."

("Rochester Times Union")

1951 12 квітня. **Українська Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка**

під керівництвом **ВОЛОДИМИРА БОЖИКА**

в четвер 12 квітня в Garfield High School, Akron, Ohio

Капеля несе в світ українську пісню та тепер опинилася з тією піснюю та бандурою на вільних землях Зл. Держав і Канади. Виконує релігійні, історичні, побутові та жартівливі пісні й думи. Своєю славною піснюю і бандурою репрезентує перед американських й канадійських народами нашу націю і українську культуру.

Дир. Володимир Божик >

1951. 10 листопада. **Ukrainian Youth Day**

Sat. Nov. 10th, 1951 5:30 p. m. BANQUET with program and DANCE

Sunday, November 11th.

MASSES,

VOLLEY BALL GAME between Ukrainian Sports Club Cleveland and Lorain.

CONCERT — FESTIVAL, SPEAKER — William Popowych from Rochester, N. Y.

Program includes an ALL-GIRL CHORUS and Ukrainian Folk Dance Group from Hamilton, Canada. Ensemble Banduristy from Rochester, N. Y., Local Choirs and Solo numbers - musical and vocal productions, Avramenko's National Folk Dancers under the direction of Nicholas Arseny. During the two-day program (November 10-11-th), there will be an exhibit of all UKRAINIAN YOUTH PUBLICATIONS.

1951. 24 листопада. **Популярний Вечір УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ І ТАНЦЮ**

Злучені Українські Народні Хори Клівленд – Лорейн під проводом проф. Я. Барнича

Участь бере около 100 хористів.

в суботу 24 листопада 1951 в Клівленді в Лемко Залі 2337 W. 11th. St.

По Концерті Забава з Танцями

Злучені Хори

Омелян Малицький (О. Майлс) – 1952-1960.

Екзекутива УЗО 1952. Малицький Омелян - Предсідник, Ждан Михайло – Заступник, Кавка Володимира – Заступник, Гергель – Фін. Секретар, Місько Дмитро, - Рек. Секретар, Клим Іван – Касієр, Ємець Яків - Пресовий Референт. Шмагала Дмитро – Референт УККА . Контрольна Комісія: Кухта, Шмагала Дмитро, Володимир Мазур.

1952. Почато щорічні відзначення **Дня Поневолених Народів.**

Екзекутива УЗО 1953. Малицький Омелян - Предсідник, Ждан Михайло – Заступник, Кавка Володимира – Заступник, Гергель Василь – Фін. Секретар, Місько Дмитро, - Рек. Секретар, Клим Іван – Касієр, Ємець Яків - Пресовий Референт. Шмагала Дмитро - Референт УККА .

Контрольна Комісія: Кухта, Шмагала Дмитро, Мазур Володимир

*Підписання прокламації святкувань дня незалежності України 22 січня 1953 р.
Сидять з ліва: Омелян Малицький, Губернатор Франк Лавші, НН
Стоять з ліва: НН, НН. Іван Білінський, Лев Дубас, НН, НН, НН*

1953. 30 травня. Маніфестація у **20-ліття Голодомору 1932-1933** перед Cleveland City Hall.

Складення вінків від організацій. При мікрофоні Володимир Мазур, перед вінком Кость Мельник, несуть вінок від ООЧСУ Василь Ільчишин і Іван Сліпець, відвернений Михайло Яремко

Екзекутива УЗО 1954. Малицький Омелян - Предсідник, Тарасюк Микола – Заступник, Мельник Кость – Заступник, Кукіс Марія – Заступник, Камінський Василь – Фін. Секретар, Місько Дмитро, - Рек. Секретар, Пономаренко Василь – Рек. Секретар, Клим Іван – Касієр, Ємець Яків - Пресовий Референт. Члени: Пусил П., Басалик Дмитро. Контрольна Комісія: Шмагала Дмитро – голова, Гурко Іван, Павлишин Яків.

1954. Відкрито цілоденну Українську Католицьку Школу св. Йосафата в Пармі.

1954. 7 березня. 15-та річниця Проголошення Самостійности Карпатської України в Неділю, 7-го Березня, 1954 в Лемко Залі W 11th St. & Literary Rd., Cleveland в програмі:

Промова визначного діяча карпато-українського відродження.

Спомин співучасника і співредактора Акту проголошення Самостійности. Деклямації.

Клівленд, Льорейн, Акрон "КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ", філія Клівленд

1954. 11 липня. **ПРОТЕСТ ПРОТИ МОСКОВСЬКОЇ БРЕХНІ, ОБМАНУ І НАСИЛЬСТВА** — ПРОТИ МОСКОВСЬКОГО ІМПЕРІАЛІСТИЧНОГО 300-ЛІТНЬОГО ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛО СВІЙ ПОЧАТОК В МОСКОВСЬКІЙ ЗРАДІ І ЗЛАМАННІ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОГО ДОГОВОРУ З 1654 Р.

11 липня 1954 Public Auditorium E 6th St. & Lakeside Ave., Cleveland, Ohio організував УЗО

Екзекутива УЗО 1955. Малицький Омелян - Предсідник, Бігун Микола – Заступник і Орг. Реф., Яремкевич Юрій – Заступник і Культ-освіт. Реф., Мазур Володимир – Заступник і Прес. Реф., Камфінський Василь – Фін. Секретар, Марцінюк – Секретар, Федченко – Секретар, Клим Іван – Касієр, Члени: Кукіз Марія, Басалик Дмитро, Вільшанецький Ілля. Контрольна Комісія: Шмагала Дмитро – голова, Гурко Іван, Галат, Павлишин Яків, Бурий Тарас.

1955. November 4. **UKRAINIAN BANDURIST CHORUS** under the Direction of Hryhory Kytasty and Wolodymyr Bozyk November 4 1955 at Central High School, 123 South Forge Street, Akron, Oh.

"The Ukrainian Bandurists Chorus must be ranked among top professional singing groups in this country."

Philadelphia Evening Bulletin, E. B. M.

"The Ukrainian Bandurists Chorus's singing is wholly authentic." *New York Herald Tribune* J. S. H.

<-Hryhory Kytasty Wolodymyr Bozyk->

"They have wonderful voices, but their hands are just as wonderful." *The Telegram, Toronto*

Edward Woodson

"The Bandurists **excell** other choruses of their type." *Chicago Daily Tribune Seymour Raven*
"Lovers of choral music everywhere should by all means take the opportunity to hear this organization."
The Detroit Free Press J. Dorsey Callaghan

Екзекутива УЗО 1956. Малицький Омелян - Предсідник, Вільшанецький Ілля – Заступник і Орг. Реф., Яремкевич Юрій – Заступник і Культ-освіт. Реф., Бак Ольга – Заступник, Бурий Тарас - Прес. Реф., Данилевич Микола – Фін. Секретар, Тарасюк Микола, - Рек. Секретар,. Клим Іван – Касієр, Члени: Мельник Кость, Почтар Роман. Контрольна Комісія: Шмагала Дмитро – голова, др. Шанківський, Голубець Григорій, Попович Іван , Кігічак Михайло.

Екзекутива УЗО 1957. Малицький Омелян - Предсідник, Хроновят Михайло – Заступник і Орг. Реф., Антонович Тарас – Заступник і Культ-освіт. Реф., Бак Ольга – Прес. Реф., Камінський Василь – Фін. Секретар, Данилевич Роман, - Секретар,. Клим Іван – Касієр, Дуб Маріян – Нац. даток, Яремкевич Юрій – Зв'язки. Члени: Фаріон Дмитро, Запаранюк Андрій, Попович Іван. Контрольна Комісія: Шмагала Дмитро –голова, др. Шанківський, Голубець Григорій, Попович Іван, Кігічак.

1957. Засновано Кредитову Кооперативу “Самопоміч”.

1957. 15-го грудня. **ДОПОВІДЬ** Проф. Володимира Кубійовича
в неділю 15-го грудня 1957 у великій залі Українського Нар. Дому
2253 Вест 14 вулиці • Клівленд
Управа У.З.О.

Екзекутива УЗО 1958. Малицький Омелян - Предсідник, Хроновят Михайло – Заступник і Орг. Реф., Бігун Микола – Заступник і Культ-освіт. Реф., Палка Євген – Прес. Реф., Камінський Василь – Фін. Секретар, Місько Дмитро - Секретар,. Клим Іван – Касієр, Дуб Маріян – Нац. фонд, Яремкевич Юрій – Зв'язки. Члени: Кльований Яків. Контрольна Комісія: Шмагала Дмитро – голова, др. Шанківський, Голубець Григорій, Попович Іван, Кігічак Михайло.

1958. 22 червня. ПРОТЕСТАЦІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ

в 25-ту річницю Голодової Облоги України.

**З ініціативи Організації Оборони Чотирьох Свобід України
Відділу в Клівленді - Українці стейту Огайо**

**На Маніфестації схвалена резолюція та переслана урядовим чинникам.
в неділю 22 червня 1958р.**

на площі Української Католицької Церкви св. Петра і Павла, Noertz Rd, Parma

Слово Голови ЦК АБН Ярослава Стецька

Після урочистостей - мистецька програма.

Поминальні Богослуження відправляються в Церквах перед полуднем.

Вшановуючи 6 мільйонів жертв московської війни проти Українського Народу, одностайно запропестуємо проти окупації України большевицькою Москвою .

Діловий Комітет ООЧСУ Клівленд, Лорейн, Толідо, Акрон, Кентон, та Янгставн

1958. 26. жовтня. **40-ліття Листопадового Зриву**

В неділю дня 26. жовтня 1958., в Українському Народному Домі, при Вест 14-ій вулиці
Доповіді - проф. Григорій Лінчевський: "Роля української літератури в відродженні нації."
проф. Лесик: "У С С в підготові Листопадового Зриву."

в неділю 2, листопада 1958 р; **СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ** в Lincoln High Schoool

СВЯТОЧНЕ СЛОВО проф. д-р Іван Мірчук ректор УВ Університету в Мюнхені,

Чоловічий Хор "Трембіта" з Дітройту, дир.проф. Я. Цепенда.

В усіх українських церквах відправлені панахиди за впадших в боях за волю України.

Екзекутива УЗО 1959. Малицький Омелян - Предсідник, Бігун Микола - Заступник і Орг. Реф., о. Голотек - Заступник і Культ-освіт. Реф., Міськевич, - Заступник, Рубінгер - Прес. Реф., Гук Маріян - Фін. Секретар, Герега Олександр - Секретар,. Клим Іван - Касієр, Місько Дмитро - Нац. фонд, Яремкевич Юрій - Зв'язки. Контрольна Комісія: Хроновят Михайло - голова, Трешньовський, Попович Іван.

1959. січень. **Губернатор Огайо М. ДіСАЛЬ** підписує прокламацію (signing of proclamation).

Representatives from Ukrainian communities in Ohio meet with Governor Michael DiSalle in 1959 to sign proclamation of Independence Day. From left: Standing: Tremont councilman John T. Bilinsky (Іван Білінський), NN, NN, NN, NN. Seated: rev. Stepan Holutiak, Governor Michael LaSalle, and President of U. Z. O. Omer Miles (Омелян Малицький)

1959. січень. **Посадник Клівленду Антони Селебріз** підписує прокламацію

Representatives from Ukrainian communities in Ohio meet with mayor of Cleveland Anthony Celebreeze to sign proclamation: From left: President of U. Z. O. Omer Miles (Омелян Малицький), John Bilinsky, Mayor Celebreeze, rev. Stepan Holutiak

1959. 21 червня. **Доповідь Ярослава Стецька, голови Ц.К. Антибольшевицького Бльоку Народів і колишнього Прем'єра Українського Державного Правління в 1941**
21 червня 1959 в Lincoln Auditorium, 3001 Sorenton Rd., Cleveland
“Визвольна боротьба поневолених націй і вільний світ”

1959. 5 липня. **НАЦІОНАЛЬНА МАНІФЕСТАЦІЯ** в 300-ті роковини перемоги України під проводом Гетьмана Івана Виговського над Москвою під Конотопом.
в неділю 5 липня 1959р. на площі УПЦ св. Володимира Великого при Broadview Rd, Parma, Ohio.

Молебні в наміренні українського народу відправляться в Церквах Клівленду

В маніфестації візьмуть участь представники американського політичного світу,
та представники поневолених Москвою народів,

Доповідь українською мовою виголосить проф. Микола Чировський з Нью Йорку,
а англійською мгр. Орест Р. Охримович.

Після урочистостей мистецька частина, на яку складатимуться виступи хорватської
групи та Сумівців Клівленду та поближких Осередків.

З ініціативи ООЧСУ Відділу в Клівленді і стейту Огайо

1959. 21 липня. літні курси **УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ ШКОЛИ АВРАМЕНКА**
відкривається у вівторок 21-го липня 1959 р в церковній залі св. Володимира -
2280 вест 11-та в Клівленді, огайо
Ініціативний Комітет прихильників.

1959. Збірка на фонд для родини сп. Степана Бандери після його вбивства в Мюнхені.

Екзекутива УЗО 1960. Малицький Омелян - Предсідник, Тарасюк Микола - Заступник і Орг. Реф., Гордійчук Петро - Заступник і Культ-освіт. Реф., Камінський Василь, - Заступник, Рубінгер - Прес. Реф., Глоговський Степан - Фін. Секретар, Місько Дмитро - Секретар,. Кльований Яків - Секретар, Клим Іван - Касієр, Дуб Маріян - Нац. фонд, Яремкевич Юрій - Зв'язки. Члени: Трач Пилип, Герєга Олександр. Контрольна Комісія: Ковалисько Микола -голова, Чучкевич Роман, Гук Остап.

1960. 24 липня. **Велика Маніфестація Тиждень Поневолених Націй**
Поклін генералові Тарасові Шухевичеві - Чупринці в 10-ті роковини його смерти
в неділю 24-го липня 1960 на площі Української Греко-Католицької Церкви
Noertz Road Parma, Ohio

В програмі:

1. Панахида та зложення вінків на символічній могилі.
2. Святочна промова: проф. І. Вовчук - Голова ГУ ООЧСУ
3. Промова англійською мовою: інж. І. Безуглов, Голова ПАБНА - Клівленд.
4. Привіти.

5. Мистецька частина.

Богослуження за упокій сл. п. генерала Т. Чупринки будуть відправлені в українських Церквах.
Маніфестаційний Комітет Організацій Визвольного Фронту Клівленд, Лорейн, Янгтаун, Кентон, Акрон

Дмитро Місько - 1961-1963.

Нар. 8 жовтня 1922 в Любіні Малому. Середню освіту здобув у Львові. Почав студії механіки на Мюнхенському університеті у 1947р. Разом з дружиною Іреною виїжджував до Клівленд, Огайо 1947р Закінчив студії механіки зі ступенем бакалавра в Tri-State College, Angola, Indiana. Був спів-організатором хору Дніпро, в якому співав до смерті. Помер 27 квітня 1964 в Клівленді.

Екзекутива УЗО 1961. Місько Дмитро - Предсідник, Чучкевич Роман - Заступник і Орг. Реф., Бабій Михайло - Заступник і Культ-освіт. Реф., Назарець Дмитро, - Заступник, Рубінгер - Прес. Реф., Стрілець Іван - Фін. Секретар, Тарасюк Микола - Секретар, Попович Маруся - Секретар анг., Кашубинська Ірина - Касієр, Дуб Маріян - Нац. фонд, Голубець Зенон - Зв'язки. Оришкевич Юрій - Зв'язки, Сторожинський Володимир - Прес. Реф. Комітет збірки на пам'ятник Шевченка у Вашингтоні: Ільчишин Василь, Тимків М., Шмагала Тарас, Бура Софія, Курах М. Контрольна Комісія: Павлишин Яків, Ковалисько Микола.

1961. 28 січня. РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ БЕНКЕТ .

Українська громада Клівленду відзначила Свято 22. січня та 20-ліття УККА Репрезентаційним Бенкетом в залі готелю «Статлер» при Юклід Евеню. Взяли в ньому участь найвидатніші представники усіх наших організацій, які діють на терені українського громадського життя нашого міста.

До президії бенкету входили: адвокат Омер Майлс-Малицький - голова Українських Злучених Організацій Клівленду, о. монсіньор Дан - президент католицького Джан Керролл Університету у Клівленді, о. монсіньор Елвелл - директор інспекторату католицьких шкіл Клівленду, о. монсіньор Давні - президент католицького Ст. Джан Коледжу, о. Ганкевич - порох Української Православної Церкви Клівленду, мистер Аерленд - голова місцевої республіканської партії, д-р Дмитро Галичин - президент УККА, проф. Михайло Пап - представник НТШ, п. Степан Спринський з Філадельфії - представник Головної Управи „Провидіння“, та д-р Зенон Р. Винницький - секретар Українського Лікарського Товариства в Огайо.

Головними промовцями були проф. М. Пап та д-р Дмитро Галичин. Темпераментну промову виголосив теж п. Степан Спринський; Старенький д-р Д. Галичин, до речі напередодні своєї смерті, залишив українській громаді в Клівленді свій заповіт, що „Ми з наших позицій не зійдемо і боротьба не припиниться доки не дасть вона волі Україні“.

Роздача почесних грамот місцевим організаціям та окремим громадянам, що вплатили більше як дол. 100.00 на Український Народній Фонд, завершила одну з кращих українських імпрез Клівленду, що її організував Громадський Комітет під керівництвом проф. М. Папа.

1961. 29 січня. СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Дня 29. січня 1961 відбулась Святочна Академія для вшанування Роковин Проголошення 4-го Універсалу в аудиторії Лінкольн-Гайскул, яку влаштувала Управа Українських Злучених Організацій Клівленду. Святочну промову виголосив д-р Дмитро Галичин з Нью-Йорку. В мистецькій частині Академії виступали - Мішаний Хор ООЧСУ „Гомін" під керівництвом проф. Ярослава Барнича, панна Марта Гордійчук з рецитацією та учень Борис Садовський з фортепіановим сольом.

З нагоди ювілею УККА, Січневих роковин та напередодні Шевченківських святкувань, Українські Злучені Організації Клівленду видали друком англомовну публікацію д-ра Зенона Винницького - „Клівлендці українського роду".

ЦИКЛ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ в 100-ліття смерті.

Виставка з життя і творчості Тараса Шевченка.

Соті роковини смерті Тараса Шевченка українська громада Клівленду відзначила невимовно торжественно. Від 20. лютого до 8. березня 1961 відкрито в головній Публичній Бібліотеці при 325 Супіріор Евеню виставку "Життя Тараса Шевченка в образах", що її доповнено збіркою „Кобзарів" від першого видання до найновіших перекладів на чужі мови. Влаштував її проф. Леонід Бачинський, голова Українського Музею в Клівленді. Заходами Союзу Українок в Клівленді виставку, яку відвідали тисячі американських та українських відвідувачів, декоровано експонатами українського народного мистецтва. В головному коридорі Бібліотеки вміщено шість таблиць з ілюстраціями до поезій Шевченка. Головну виставку творів Т. Шевченка (понад 400 книжок) та експонатів його малярської творчості (175 малюнків) разом з автопортретами (21), пресою та поштовими марками влаштовано в головній залі Українського Народного Дому при Вест 14-й вулиці в днях 10-12. березня. яку відвідали сотки наших та американських громадян. **Український Вечір.** В залі Клівлендської Публичної Бібліотеки, яка лежить у серці міста, відбувся в середу, дня 1 березня 1961 р. Він був призначений передусім для англомовної публіки. Вступне експозе англійською мовою виголосив проф. М. Пап. Хор "Дніпро" відспівав низку українських пісень під диригентурою п. Е. Садовського та при фортепіановім супроводі п. Марії Грушкевич. Панна Надія Воляник виконала на фортепіяні "Етюд" Лисенка, з поеми Шевченка "Розрита могила" та "Мені однаково". Рецитувала в українській та англійській мовах панна Квітка Солук. Між учасниками Вечора поширено видання Американського Конгресу про Шевченка та публікацію "Клівлендці українського роду".

ЗЛОЖЕННЯ КВІТІВ під пам'ятником Т. Шевченка в Українському Культурному Городі міста Клівленду відбулось урочисто в неділю, дня 12. березня 1961, після полудня. В цьому символічному акті взяли участь представники усіх українських організацій Клівленду.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДОПОВІДІ були зорганізовані місцевим осередком праці НТШ в періоді часу від 11. березня до 27. травня 1961. Доповідачами були; проф. Володимир Радзикович, ред. Іван Ставничий, д-р Ярослав Сушків, інж. М. Курах, п. Наталя Голембйовська, п. Дарія Боднар, проф. Леонід Бачинський та проф. Григорій Лінчевський.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА АКАДЕМІЯ влаштована Українським Громадським Комітетом відбулась у неділю, 19 березня 1961, в одній з головних залів клівлендської "Публичної Авдиторії" за участю понад двох тисяч присутніх. Свято відкрив промовою сеньйор української громади проф. В. Радзикович. Англійськими промовцями Академії були: конгресмен Михайло Фіген (виголосив промову П. Куліша), та др. Едуард О'Коннор з Бюффало, Н. Й. Українські Злучені Хори під мистецьким керівництвом проф. Я. Барнича виконали, при супроводі симфонічного оркестру, кантату М. Лисенка до слів Шевченка "Б'ють пороги". Між солістами цього хору, під адміністративним проводом п. Михайла Михайлюка, що складався із 120 осіб, виступали як солісти - Зоя Желехівська, Тетяна Колісниченко, Галина Кондратенко, Оксана Іващенко, Валентин Сідельник, Осип Марцінюк та Петро Зелений. Ірина Барнич-Дубас вивела в супроводі симфонічного оркестру мело-деклямацію "Наймичка" (епілог). Студентка Дарія Голубець деклямувала англійською мовою поему "До Основ'яненка". Академію завершив Хор "Дніпро", виконуючи кантату до слів Шевченка "У неділеньку святую". В додатку до програми п. Микола Тарасюк зачитав промову П. Куліша, виголошеною над могилою Шевченка. Пресові відгуки - клівлендська преса поміщувала симпатичні згадки на своїх сторінках. Одне з них передаємо в оригіналі:

"CONCERT HAILS ARTIST-HERO OF UKRAINE.

The Ukrainians are the Irish of Slavs, Edward O'Connor of Buffalo, former U. S. Commissioner for displaced persons, said yesterday.

O'Connor was the main speaker at a concert given by the United Ukrainian Organizations and the Shevchenko Scientific Society of Greater Cleveland at Public Music Hall. The concert commemorated the centennial of the death of Taras Shevchenko, Ukrainian poet and artist.

Wrote of Washington.

O'Connor lauded Shevchenko as the only person under Russian domination in the last century who understood the development of freedom in the United States and wrote about George Washington.

The commissioner, who served under former President Harry S. Truman, 1948—52, made special note of Shevchenko's poem "When Shall We Have Our Washington?"

O'Connor said the Ukrainians, like his own Irish ancestors, have the ability of being able to become completely assimilated in the countries to which they migrate, without losing any of their love of the old country. At Home and everywhere.

He said he had observed them, while he was commissioner, in the United States and several other countries of the Western Hemisphere and found them at home everywhere.

This spirit of freedom, which is inherent in the Ukrainians, O'Connor said, was grasped by Shevchenko, who was born a serf, and translated in his poems and paintings.

O'Connor, who is director of special project at Canisius College, Buffalo, was preceded on the program by U. S. Representative Michael A. Feighan, -D-21.

Feighan, too, paid tribute to Shevchenko and to the spirit of freedom which the Ukrainians people hold".

"Cleveland Plain Dealer", March 20, 1961

1961. 24 вересня. **ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ**

Український Мішаний Хор ім. Тараса Шевченка під мистецьким керівництвом проф. Я. Барнича (сидить в центрі) в Клівленді, Огайо, з приводу святкового відкриття пам'ятника Лесі Українки в Українському Культурному Городі Клівленду, дня 24. вересня 1961,

Екзекутива УЗО 1962. Місько Дмитро - Предсідник, Чучкевич Роман - Заступник і Орг. Реф., Басалик Дмитро - Заступник і Культ-освіт. Реф., Мигаль Павло, - Заступник, Рубінгер - Прес. Реф., Стрілець Іван - Фін. Секретар, Пономаренко Василь - Секретар., Попович Маруся - Секретар анг., Ковалисько Микола - Касієр, Дуб Маріян - Нац. фонд, Члени: Кравчук Григорій, др. Павлишин Дмитро. Комітет збірки на пам'ятник Шевченка у Вашингтоні: Ільчишин Василь, Тимків М., Шмагала Тарас, Бура Софія, Курах М. Контрольна Комісія: Хроновят Михайло, Шмагала Дмитро, Загородний.

1962. 6 квітня. Фільм "ПОТЯГ ІДЕ В КИЇВ" . ("РУШНИЧОК")
В п'ятницю, 6-го квітня, 1962 в Capitol Theatre, 1400 W. 65th St. Cleveland.

Іскристий, радісний і веселий фільм про молодих талановитих студентів, оздоблений невмирущою українською піснею та неперевершеним українським танком.

При бажанні - Ви також маєте змогу побачити потрясаючий, своїм драматизмом фільм по відомій новелі. В. Г. Короленка "СЛПІЙ МУЗИКАНТ"

Фільм виключної краси, почуття і високої моралі для дітей і дорослих.

Висвітлює Микола Хмара

1962. 15 червня. **Запорожець за Дунаєм**

В п'ятницю, 15-го червня, 1962 в Capitol Theatre, 1400 W. 65th St. Cleveland

1962. 7 липня. **КОНЦЕРТ** українського хору ім. Тараса Шевченка
під мистецьким керівництвом проф. ЯРОСЛАВА БАРНИЧА
в супроводі філармонійної оркестри в аудиторії WHK - Radio Station
в суботу, дня 7. липня 1962 р. 5000 Euclid Ave. Cleveland, Ohio
Американський гімн: сольоспів-Т. Фаберовська

ПРОГРАМА: ПЕРША ЧАСТИНА

1. Я. Барнич: „До бою”, з оперети „Шаріка”
Т. Курпіта-Я. Барнич: „Львів” - чоловічий хор з оркестром
2. Л. Українка-І. Недільський: „Соловейковий спів”
М. Підгірянка-Я. Барнич: „Сніжок”
М. Підгірянка-Я. Барнич: „Досвіта”
Народна пісня: „Ой, маю я чорні брови” - жіночий хор з фортепіаном
3. Т. Шевченко-Я. Барнич: „Світе тихий” - міш. хор з фортепіаном; сольо: О. Кондратенко

ДРУГА ЧАСТИНА

П. Ніщинський: „ВЕЧЕРНИЦІ”, музична картина з 2-ої дії драми Т. Шевченка „Назар Стодоля”

Особи

Хазяйка	Т. Колісниченко	Перша дівчина	3. Тарчанин
Назар	Я. Сідельник	друга дівчина	М. Макогон
Гнат	П. Зелений	Перший парубок.....	Л. Кусяка
Галя	О. Пік	Другий парубок.	В. Мудрак
Катерина	Т. Фаберовська		
Старший парубок	О. Чайка	Міхоноша	С. Кріслатий

Хлопці. Дівчата. Дід. Баба. Музики. Сольоспіви. Дуети. Терцет. Балет
Діється в 17-му сторіччі коло Чигирини в час Різдва

Український Гімн у виконанні мішаного хору в супроводі оркестри
фортепіановий супровід: Проф. ІРИНА ЗАЯЧКІВСЬКА-ГАВРИЛЮК
Балетмайстер: ЛЕОНІД ДМИТРЕВИЧ, Музичний керівник: Проф. ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

1962. 8 липня . **ХІІІ. ЗУСТРІЧ-ЗДВИГ Українців Америки й Канади**
Неділя, 8 липня 1962 на власності св. Петра і Павла (тепер св. Андрія) в Пармі-Клівленд, Огайо

ПРОГРАМА

Год. 10-та перед полуднем

Польова Божественна Літургія в наміренні українського народу. о. Монс. Дм. Гресько

-----** Обідова перерва **-----

Грає духовий оркестр Осередку СУМА - Клівленд "Трембіта", Кер. Омелян Крук.

Буфет з холодними і гарячими стравами в заряді Кружка Матерів СУМА, Клівленд і Парма.

Год. 1:30 після полудня

1. Американський державний гімн і піднесення американського й українського прапорів.
2. **Відкриття Здвигу** - д-р Зенон Р. Винницький, голова Третього Відділу ООЧСУ й Ділового Комітету Зустрічі.
3. **Дефіляда** Української Молоді під командою **Теофіля Цішкевича**, голови Осередку СУМА в Клівленді.
4. **Привіти й промови:** **достойний Євген Й. Савицький**, Сенатор штату Огайо й особистий представник Губернатора штату Огайо; **достойний Степан Янг**, Сенатор США; **достойний Джеймс В. Дей**, Посадник міста Парми; **Мгр. Євген Лозинський**, Голова ООЧСУ; **Ред. Іван Вараниця**, представник ЦК ЛВУ; **достойний Степан Ярема**, Екзекутивний Директор Українського Конгресового Комітету Америки; **Адвокат Іван Т. Білінський**, представник Міської Ради Клівленду; **Адвокат Юліян Р. Сметона**, голова Американсько-Литовського Політичного Союзу в Клівленді.

Програму веде **мгр. Василь Ліщинський, (ТУСМ)**

Мистецько-вокальна частина

1. **Чоловічий Хор "Бурлаки** - Боффало, Н. Й. Диригент: Юрій Лаврівський
    - а). "Що то за прапор - пісня УПА, арр. Плешкевич
    - б). "Заплакали карії очі" - пісня УПА, арр. Ю. Лаврівський
    - в). "Наша сотня" - марш УПА, слова - Б. Нижанківський, музика - Ю. Лаврівський.
  2. **"Борцям"** - монтаж. Виконує артистка української сцени Ірина Лаврівська і Хор "Бурлаки".
  3. **Доповіді:**
    - а). Лев Футала, бувший командир УПА, Пітсбург, Па.
    - б). Едуард О'Коннор, директор спец. проєктів Канізіус Коледжу, Боффало.
  4. **Капеля Бандуристок** Осередку СУМА ім. П. Орлика, Дітройт, Керівник: П. Потапенко
    - а). "Ой, чого ж Ви пожурились, степи України", повстанська пісня;
    - б). "Пісня про милого", повстанська пісня тріо: Вал. Биковець, Гал. Бабій, Хр. Лепецька.
    - в). "Не хилися, берізонько", повстанська пісня; дует Гал. Кравченко і Хр. Лепецька.
    - г). "Ой, дівчина Уляна...", народна пісня.
  5. **Українські народні танки.** Балетний Гурток Осередку СУМА ім. Т. Шевченка, Парма, .
Керівник: Леонід Дмитревич.
Танцювальний Ансамбль Осередку СУМА ім. Б. Хмельницького, Клівленд, О. кер.: Василь Райца.
  6. **КАПЕЛЯ БАНДУРИСТОК**, Дітройт, Міч.
    - а). "Женчичок - бренчичок", народна пісня
    - б). "Ой, у лісі два дуби", народна пісня
    - в). Коломийки
    - г). "Мій рідний край...", музика: Матюк - Потапенко, соліст: Галина Кравченко.
  7. **ЧОЛОВІЧИЙ ХОР "БУРЛАКИ"**, Боффало, Н. Й.
    - а). "Ми йдемо в бій" - М. Колесса
    - б). "Засяло сонце золоте" - І. Недільський
    - в). "Вилітали орли" - К. Стеценко.
- Український національний гімн: **ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА.**

10,000–на манифестація “that Ukrainians are not Russians (Plain Dealer, Mon. July 9, 1962)”.

Rally Protesting Russian Communist Oppression Of Ukraine

Extension of Remarks of HON. MICHAEL A. FEIGHAN of Ohio, in the House of Representatives

Thursday, July 19, 1962

Mr. FEIGHAN. Mr. Speaker, a very significant rally was held in Cleveland on Sunday, June 24, under the auspices of the Ukrainian Liberation Front Organization of Greater Cleveland. The purpose of this rally was to protest Russian Communist oppression of Ukraine.

The principal speaker at this rally was Walter Dushnyck, editor of the Ukrainian Quarterly and the Ukrainian Bulletin, who has been a keen observer of events behind the Russian imperial curtain over the course of many years. Mr. Dushnyck analyzes the plight of Ukraine and makes reference to the need for a uniform policy in our Government toward the non-Russian nations held captive within the Soviet Union. He points up the conflict of policies on this vital question between statements made by Secretary of State Dean Rusk, and statements made by Ambassador Adlai Stevenson in the forum of the United Nations.

Under leave granted, I insert Mr. Dushnyck's address in the Record:

Protest Rally Against Russian Communist Oppression of Ukraine

Chairman Dr. Wynnytsky, distinguished guests, ladies, and gentlemen, we have gathered here today to lodge our strong protest against the unbridled domination of Ukraine, our home country, by traditional Russian imperialism and colonialism. Khrushchev is persistently stirring up trouble in Berlin, Cuba, and now in Laos in order to divert the attention of the free world from the dangerous situation that he has in the Soviet Union, and particularly because of the incessant struggle of the Ukrainian underground forces against Russian Communist tyranny and despotism.

This is the reason why he ordered his KGB to assassinate such outstanding Ukrainian nationalist leaders and patriots as Stepan Bandera, head of the Organization of Ukrainian Nationalists, and Dr. Lev Rebet, Ukrainian nationalist writer.

American tourists and visitors to the USSR and especially those who are of Ukrainian descent and understand the Ukrainian language, upon visiting Ukraine return with bleak stories about the miserable lot of the oppressed Ukrainian people:

(a) Russification: Moscow is relentlessly pursuing a policy of ruthless Russification in Ukraine, by imposing the Russian language as the "international" language, while the Ukrainian language is relegated to secondary importance. Ukraine's seven universities — in Kiev, Kharkiv, Lviv, Odessa, Dnepropetrovsk, Uzhorod, and Chernivtsi — are Russified in outlook, and flooded with technical textbooks and other classroom material in the Russian language.

(b) Economic misery: The Ukrainian people are suffering from an acute shortage of all consumer goods; they do not have adequate clothing, shoes or other manufactured goods. Even foodstuffs are very scarce. Substantial elements of the economy, especially in Western Ukraine, are clothing and other manufactured merchandise sent by Americans of Ukrainian descent to their relatives in that area of Ukraine.

(c) Antireligious oppression: Religious freedom is nonexistent in present-day Ukraine. The Soviet government has destroyed the Ukrainian Catholic Church, as evidenced by the third consecutive imprisonment and condemnation of Metropolitan Joseph Slipy, Catholic primate of Western Ukraine. Khrushchev's predecessor and tutor, Stalin, brutally destroyed the Ukrainian Orthodox Church in the late 1930's.

(d) National and political persecution: Despite constant claims of the Soviet government that the Ukrainian anti-Soviet underground, notably, the Ukrainian Insurgent Army and the Organization of Ukrainian Nationalists, have been totally annihilated, Soviet courts and military tribunals are busy meting out death sentences to Ukrainian patriots and freedom fighters. But even though active resistance and the guerrilla struggles have subsided in Ukraine, the opposition of the Ukrainian people to Russian Communist colonialism and imperialism goes on under various guises and subterfuges — and the final and complete liberation of Ukraine from the Russian colonial yoke is the ultimate objective of the Ukrainian people.

Ukraine is tortured by an alien despot and the Ukrainian people are striving to achieve their Godgiven right to be free, just as are so many African and Asian nations, which are receiving their freedom today.

We should not be deluded by the Ukrainian Dance Company of Kiev, which has been touring this country for the past few weeks. We all know why these dancers were sent to us and by whom. They were sent to us by Moscow, the cruel oppressor of the Ukrainian people, and they were sent here to convince us and the Americans that all is well in the Soviet paradise, and that Ukrainian culture is flourishing in the USSR and all reports to the contrary are nothing but false reports by the "bourgeois Ukrainian nationalist" agents, and the like.

But we are sure that these dancers, at least those who admitted being Ukrainian, found at least something that they could not find in the Communist-controlled press in Ukraine: that Ukrainians in the United States and in Canada are the implacable enemies of Russian communism and they are determined to fight it until Ukraine and the other captive nations are free and independent of Russian control and domination.

We must know that our work on behalf of our enslaved brothers and sisters gives serious cause for worry to Khrushchev and his satraps in Ukraine.

For instance, a few months ago, Mykola Pidhorny, Khrushchev's lackey in Kiev, while addressing a party conference in the Ukrainian capital, stated:

"We are not contemplating to argue with Mr. Diefenbaker, regarding the freedom and independence of the Ukrainian people, as well as other peoples of the USSR. This question was solved a long time ago."

But was it solved really? You and I know that it was not. There is no doubt that the Ukrainians and other peoples behind the Iron Curtain constitute the greatest weakness of the Soviet Communist Empire and prevent Khrushchev from pushing his luck too far, including his game in Berlin. For the past 3 years during the observances of the Captive Nations Week in the United States, Khrushchev and his minions were raging with anger, and scathingly castigated the U.S. Congress and our President for the "Captive Nations Week" proclamations. Their fears were those of shaky tyrants who can read the handwriting and their eventual doom on the wall.

Khrushchev and company are acting before the eyes of the world as liberators of the colonial peoples in Asia and Africa. But, in fact, they themselves are the most despotic colonialists that humanity has ever known.

It is in this area, ladies and gentlemen, that we, the free citizens of this great and powerful country, can be of immeasurable importance and significance to the cause of human freedom everywhere.

Our duty is to be spokesmen for the oppressed and captive Ukrainians, to tell the world of their misery, enslavement, and their undying desire for and aspiration to freedom.

In these essential and vital tasks, to be sure, we are making progress. But from time to time, we encounter snags and obstacles in our way. One of the most glaring examples of our bungling and failure to understand the true nature of the Russian Communist empire are the so-called Rusk letters, concerning the Flood resolution calling for the establishment of a special Committee on the Captive Nations in the House of Representatives. In August 1961 the Secretary of State wrote a letter to Congressman Howard W. Smith, chairman of the House Rules Committee, expressing opposition to

such a committee on the ground that it would irritate the Soviet Government and thus aggravate the problem of Berlin. Moreover, Mr. Rusk insisted that certain countries enumerated in the Captive Nations Week resolution of July 1959, are traditional parts of the Soviet state; namely, Ukraine, Armenia, and Georgia, and therefore U.S. support of such areas, he said, would give the impression that the U. S. Government lends its hand toward the dismemberment of the Russian state.

This statement, naturally, enraged the Ukrainians, Georgians, and Armenians to no small degree. Even pressing the Ukrainians and other non-Russian nations, could not deny the separateness and political entities of these nations as distinct ethnic, political and historical units,

To show you what confusion and shadowboxing reigns as far as some of our high State Department officials are concerned, we will quote two other prominent American officials on the same subject:

1. Mr. Dean Acheson, then Secretary of State, in testifying before the House Foreign Relations Committee on June 21, 1951, stated:

"Historically speaking, the Russian state has three great drives — to the west in Europe, to the south into the Middle East, and to the east in Asia. The Politburo has acted in the same way. It carried on and built on the imperialistic tradition. What it has added consists mainly of new weapons and new tactics. The ruling power in Moscow has long been the imperial power and it now rules over a greatly extended empire. It is clear that this process of encroachment and consolidation by which Russia has grown in the last 500 years from the Duchy of Moscow to a vast empire has got to be stopped."

2. On November 25, 1961, U. S. Ambassador to the U.N., Adlai E. Stevenson, in a memorandum on Soviet Russian colonialism, said:

"We are told that the peoples of the Soviet Union enjoy the right of self-determination. Indeed, the Soviet regime at its inception issued a declaration of rights, which proclaimed the right of the nations of Russia to free self-determination, including the right to secede and form independent states,

"How did this right work in practice? An independent Ukrainian Republic was recognized by the Bolsheviks in 1917, but in 1917 they established a rival Republic in Kharkiv. In July 1923, with the help of the Red army, a Ukrainian Soviet Socialist Republic was established and incorporated into the USSR. In 1920, the independent Republic of Azerbaijan was invaded by the Red army and a Soviet Socialist Republic was proclaimed. In the same year, the Khanate of Khiva was invaded by the Red army and a puppet Soviet People's Republic of Khorezm was established. In 1918 Armenia declared its independence from Russia and a mandate offered to the U. S. Government was refused by President Wilson. In 1920, the Soviet army invaded, and Armenian independence, so long awaited, was snuffed out. In 1921, the Red army came to the aid of Communist rebelling against the independent state of Georgia, and installed a Soviet regime."

So, you can see for yourself the glaring inconsistencies and contradictions of the Department of State in such a vital and important area, as are the captive non-Russian nations. Mr. Rusk was eloquently contradicted by his aide, just as Mr. Acheson's statement of 11 years ago was an expression of enlightened statesmanship and political sagacity.

But the Rusk letters are not the only glaring example of ignorance regarding the Soviet empire, ignorance that regrettably finds its place in the high places of our Government. A few days ago, an American singer in Benny Goodman's orchestra created a riot in Tiflis, capital of Georgia, when she sang: a Russian song in Russian. She was hooted and whistled at by an angry crowd of 8,000 people. She quickly realized her mistake in singing a Russian song and in the Russian language in a country, which hates everything Russian. But, who suggested that this American singer sing a Russian song in a non-Russian country which considers Russia, and rightly so, its aggressor and jailer? And who advised Disarmament Ambassador Arthur Dean, to accept a tricky and booby-trapped agreement on war propaganda during a conference in Geneva a few weeks ago?

But, the latest developments in the State Department policies, which are now being commented on widely throughout the country, can no longer be considered as mistakes. I am referring to the so-called Rostow papers. It is a top-secret memorandum drafted by Walt W. Rostow, the State Department's

Chief of the Policy Planning Council. It is said to be a series of proposals, which would completely reverse U. S. foreign policy. These are said to include the recognition of Red China and East Germany; a series of "political accommodations" of Soviet plans and objectives; the abandonment of the captive nations and the recognition of the status quo, and generally, to do everything possible not to antagonize the Soviet leaders, but to espouse a way to a peaceful coexistence. As you undoubtedly know, Senator Dirksen, of Illinois, has already announced a plan to call Mr. Rostow before a Senate committee to find out on what basis does he place his credence in a mellowing out process of the Russian totalitarian system.

This is why your actions as free citizens of the United States are so imperative and urgent. You must protest, you must speak out through your Congressmen and your Senators. Here, in Cleveland, I would like to pay a special tribute to two great friends of the Ukrainians and all other captive nations: the Honorable Michael A. Feighan and the Honorable Senator Frank Lausche, who are in the forefront of our struggle against Communist tyranny abroad and appeasement at home.

The Ukrainian nation has never ceased to fight against Russian oppression. The recent murders of outstanding Ukrainian revolutionary leaders abroad are the best evidence that Moscow is afraid of the Ukrainian liberation movement.

Our country, the United States of America, remains a true citadel of freedom and hope for oppressed peoples everywhere. Our protest here today provides a proper occasion for the people of the United States to demonstrate their sympathy with and understanding of the aspirations of the Ukrainian people, to freedom and independence. This we can do over and over again, as we firmly believe that the Ukrainian people shall and must be free and independent and take their rightful place in the family of free nations.

Resolutions of the Organization for the Defense of Four Freedoms for Ukraine

Resolution 1

We, citizens and residents of the City of Cleveland present at the rally held on June 24, 1962, after hearing a detailed report of the confession of the murderer of Stepan Bandera, the leader of the Organization of Ukrainian Nationalists (OUN), unanimously state the following:

1. The murder of Stepan Bandera, leader of the OUN, by Russian KGB Agent Bogdan N. Stashynsky, is only one of the links in the whole series of political murders committed by the Soviet KGB on Ukrainian freedom fighters. The first victim of the Soviet security service was Simon Petlura, head of the Ukrainian National Republic in 1918-1921, who was assassinated in 1926 in Paris by S. Schwartzbard, an agent of the Soviet security police.

The second victim of the same criminal Moskovite government was Col. Eugene Konovalts, founder and first head of the OUN, who was killed in 1938 in Rotterdam, Holland, as a result of the explosion of a time bomb slipped into his pocket by Soviet Secret Agent Valiukh.

2. The physical destruction by Bolshevik Moscow of the leaders of the Ukrainian national idea, the foremost carriers of the Ukrainian liberation struggle in the free world, attests to the fact that the ideal of liberation of Ukraine and other nations enslaved by Communist Russia is so powerful and so dangerous for Moscow that it does not hesitate to commit terrorist acts even on the territory of the free nations. These inhuman and abhorrent Bolshevik methods Moscow applies to all freedom-loving and outstanding leaders, who incessantly point out the menace of Russian communism to the free world as a whole.

3. Official participation and direction of the Soviet Government in the planning and execution of political murders should serve as a signal and warning to the still free Western World that Bolshevism under the leadership of Nikita S. Khrushchev has not changed and has not ceased to be an imperialist

movement and that it still is endeavoring to conquer the entire world by methods which are repulsive and condemned by the whole civilized world: violence, terror, and assassination.

4. Before the free world, and especially in the United Nations, the Russians pose as "defenders of liberation of the Asian and African nations from colonialism," but at the same time they practice the worst possible form of colonial oppression and enslavement over the non-Russian nations under their dominations and use all and every means at the disposal of their cruel and totalitarian regime to suppress and strangle every manifestation and aspiration of these non-Russian nations to freedom and national independence.

Therefore, we assembled here, do unanimously—

1. Accuse the Soviet Government of crimes committed in Ukraine and call on the free world at large to condemn Nikita S. Khrushchev, Alexander N. Shelepin, and the entire Government of the Soviet Union for the planning and execution of the murder of OUN leaders, Stepan Bandera and Dr. Lev Rebet.

2. Wholly support the decision of the Attorney General of the United States of America, which proclaimed that the Communist Party of the United States is an illegal and conspiratorial organization and an agent of Moscow, and that all its activities are directed toward the destruction of the United States.

3. Appeal to the Government of the United States to prevail upon the Government of the German Federal Republic, on the territory of which the Russian secret agent committed the crime, to apply appropriate sanctions against Moscow, and assure the guarantee of personal security to all exile leaders in West Germany.

4. Demand that the criminal, B. Stashynsky, be put before a court of justice for his heinous crime.

5. Appeal to the free world to take a keen interest in the fate of the captive nations, enslaved by Moscow, and in particular the enslaved Ukrainian nation, and to provide them adequate support for the realization of their national liberation.

6. Appeal to all Ukrainians to mobilize their moral and material resources for the struggle and victory by increasing and strengthening their patriotic activities and be ready for fulfillment and realization of the ideal for which the finest sons of Ukraine lived, fought for, and died: Simon Petlura, Eugene Konovalts, Roman Shukhevych, Stepan Bandera and thousands of known and unknown heroes who died for the establishment of a free, independent and sovereign Ukrainian state.

Resolution 2

1. We, the assembled here, appeal to Secretary of State Dean Rusk to revise his negative policy toward the captive nations enslaved by Moscow, especially to revise his stand toward Ukraine and rectify the moral and political harm done to Ukraine by treating her as a traditional part of the Russian state.

2. We, the assembled, appeal to Secretary of State Dean Rusk to give his full support to the Flood resolution calling for the establishment of a Special Committee on the Captive Nations in the House of Representatives — and prevail upon the President of the United States to issue a Captive Nations Week proclamation in accordance with the congressional resolution of July 17, 1959.

(Reprinted from "Congressional Record — Appendix" A5809-A5810, July 27, 1962).

10,000 Join in Ukrainian Rally in Parma

Nearly 10,000 persons gathered here yesterday to keep alive their hopes of an independent Ukraine and remind others that Ukrainians are not Russians.

The 13th annual national rally of Americans and Canadians of Ukrainian origin was held at SS. Peter and Paul grove on Hoertz Road in Parma. This was the second time the rally was held in the United States.

Rally motto was "The red flag will never wave over the United States." The rally was also devoted to commemorating the 20th anniversary of the Ukrainian Insurgent Army, which helped battle the Soviet army during World War II.

"Ours is the problem of reeducating our neighbors that the captive nations are not Russian, but a part of the Communist myth, the 'big brother' act of oneness," Stephen J. Jarema, executive director of the Ukrainian Congress Committee of America, told the throng.

"By these ceremonies we dedicate ourselves to keep alive the spark of freedom," he said, "and offer a united helping hand to those who would but take it."

Jarema, of New York, chided those in the U. S. State Department that called Ukraine, Armenia or Georgia "traditionally parts of the Soviet Union." President Kennedy, however, recognized the cause of freedom of all Iron Curtain peoples.

The speaker urged support for the formation by Congress of a House committee on captive nations.

"Even if only the identity of each of the captive nations is maintained, then that nation is not dead," Jarema said.

Other speakers included Leo Futala of Pittsburgh, former commanding officer of the Ukrainian Insurgent Army, Edward O'Connor of Buffalo, N. Y., director of special projects at Canisius College; Eugene Lozynsky, president of the National Organization for the Defense of Four Freedoms for Ukraine, and John Waranycia, editor of the Ukrainian Weekly in Toronto, Ont., Canada.

The rally drew persons from many states and Canada, it was reported. Australian Ukrainians were represented by Dr. Andrew Gural of Sydney.

Rally chairman was Dr. Zenon R. Wynnytsky, resident physician at Crile U. S. Veterans Hospital here.

Reprinted from "*The Plain Dealer*", Mon. July 9, 1962.

* "*The Plain Dealer*" — це найбільший щоденник міста Клівленду і цілого стейту Огайо, що постав в 1842 році, як тижневик. В 1885-го року ця газета має теж постійні ранні і недільні видання. Її денний тираж виносить зараз 330,791, а недільна пренумерата – 514,499 примірників.

Тарас Шмагала – Taras Szmagala - 1963-1965.

Нар. 5 травня 1933р. в Клівленді. Allegheny College, Meadville, Pa - B.S. 1955 (Chemistry and Economics) John Carroll University, University Heights, Oh, M.A. in Educational Administration, Executive director of external affairs – greater Cleveland regional transit, TGS Associates - Consulting in areas of government, public, transportation relations, and human resources. Greater Cleveland Regional Transit Authority, Director of Government Relations. Public and personnel coordinator – Cleveland Regional Sewer District. Special assistant to senator Robert Taft, Jr. (R-Ohio). Provided legislative input, with emphasis on education, urban problems, and foreign affairs. Administrator and teacher - Parma Board of Education. Parma, Ohio - Teacher – Junior HS. Staff and operating line management-American Steel and Wire division. United States Steel corp. Cleveland Oh. **POLITICAL:** Nationalities Movement of Ohio - First Vice President, Ukrainian-Americans for Bush - National Chairman, Special Assistant for Ohio to U.S. Senator Robert Taft, Cuyahoga County Republican Committee Executive Vice Chairman, Honorary Chairman - Ukrainians for Voinovich-

Dewine, Consultant - Jim Petro for Auditor of Ohio, Consultant - Bob Taft II for Secretary of State, National Republican Heritage Groups Council - Co-Chairman. Republican National Committee Campaign Strategy Committee, Ohio Republican Heritage Groups. Ukrainian State Chairman - Ohio-Reagan/Bush 1980; Ford/Cole; Nixon/Agnew, Goldwater/Miller, Nixon/Lodge. Alternate at Large Delegate to 1976 Republican National Convention, 1980 Alternate Delegate for George Bush. **CIVIC:** Ukrainian Museum Archives - Board of Directors. Ukrainian National Association - National Board of Directors, Advisor; Auditor, Honorary Member. Advisory Committee Baldwin-Wallace College, Dyke College. Cleveland Self-Reliance Credit Union - Past Vice President.

УПРАВА УЗО - 1963 : Шмагала Тарас - голова, Трешньовський Роман - заступник, Кармазин Андріян - заступник, Дубас Е. - заступник, Боднар В. - секретар, Оришкевич Юрій - секретар, Камінський Василь - фінансовий, Вільшанецький Ілля - пресовий, Члени: Футей Богдан, Степанек Г., Заdereцький Михайло.

УПРАВА УЗО - 1964 : Шмагала Тарас - голова, Трешньовський Роман - заступник, Кармазин Андріян - заступник, Дубас Е. - заступник, Боднар В. - секретар, Оришкевич Юрій - секретар, Камінський Василь - фінансовий, Вільшанецький Ілля - пресовий, Члени: Футей Богдан, Степанек Г., Заdereцький Михайло.

1964. 2 лютого. Святочна Академія в **46-ті роковини БОЮ ПІД КРУТАМИ**

В неділю, дня 2-го лютого 1964 року в аудиторії Лінкольн Гай Скул

*Українське Студентське Т-во ім. Адама Коцка при стівучасті Пласту, СУМА,
Т-во "Рідна Школа", ТУСМ та Зарева*

1964. 1-го березня. **ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ РОКОВИНИ - 150 років народження**

ПІД ЗНАКОМ ЄДНОСТИ

Шевченківський Ювілейний Комітет Клівленду очолює в 1964 році Почесна Президія в такому складі: професор Володимир Радзикович - голова, о. монсінйор Д. Гресько, протоєрей С. Іващенко, протоєрей Лев Опока, протоєрей Л. Форостівський, протоєрей С. Ганкевич, о. В. Качмар, протоєрей С. Посаківський, о. проф. П. Шиманський, о. А. Улицький, проф. Я. Барнич, проф. Л. Бачинський, адвокат Омелян Малицький, Дмитро Шмагала та Іван Тарнавський. Діловий Комітет очолює проф. Михайло Пап. Його заступниками діють Др. Микола Грушкевич і Др. Іван Подригула. Секретаріят ведуть пані Ірена Кашубинська та Софія Мельник-Бура. Скарбником працює Василь Ільчишин. До фінансової комісії входять ще Лев Кусяка, Павло Мигаль і Григор Голубець. Мистецько-програмову комісію веде пані Слава Барнич при співпраці з п. Оленою Дуб, Олександром Чайкою і Петром Гордійчуком. Організаційну референтуру ведуть мгр. Богдан Футей, інж. Петро Балагутрак та проф. Роман Чучкевич. В

пресово-інформативній комісії працюють мгр. Степан Воляник, проф. Іван Холоднюк, Тарас Шмагала та Д-р. Зенон Винницький.

Український Клівленд готується дуже старанно до святкувань 150-річчя з дня народження Великого Кобзаря України Тараса Шевченка. Клівлендські Шевченківські Ювілейні Святкування є першими в ланцюгу таких святкувань на терені Північної Америки цього року. Підготував їх створений дня 28. грудня 1963 року Шевченківський Ювілейний Комітет, в якому заступлений цілий вахляр місцевої української спільноти. Почесним Головою Комітету є проф. Володимир Радзикович. Діловий Комітет очолює проф. Михайло Пап. Урочисті Святкування відбудуться в неділю, дня 1. березня ц. р., в головній аудиторії Парма Сіньор Гайскул при 6285 Вест 54-тій вулиці. Аудиторія поміщує 1712 осіб. **ГОЛОВНИМ ПРОМОВЦЕМ БУДЕ ЧЛЕН КОНГРЕСУ США, ЕДУАРД ДЖ. ДЕРВІНСКІ.** До участі в святкуваннях запрошується чільних представників стейтової влади і Міської Ради, мейора Великого Клівленду, членів Конгресу США, які є репрезентантами нашого стейту, представників місцевої преси та окремі чільні американські організації.

Український хор ім. Т. Шевченка та філармонійна оркестра м. Парми. Муз. директор проф. Ярослав Барнич

Святкування в неділю, 1. березня, розпочнуться американським гімном, що його виконає в супроводі оркестри Тамара Фаберовська. Заповіт Шевченка в музичній обробці Стеценка виконають об'єднані мішані хори під диригентурою Ярослава Барнича при акомпанієменті Ірини Заячківської-Гаврилук. Святочне Слово в українській мові виголосить проф. М. Пап. Опісля Український Хор ім. Тараса Шевченка виконає в супроводі Філармонійної Оркестри м. Парми Шевченка-Січинського "Лічу в неволі" та Шевченка-Ревуцького "Хустину". Солістами виступатимуть Зоя Желехівська та Василь Мельничин. Англomовну доповідь виголосить Дост. Едуард Дєрвінскі (Р. - Ілл.), член Конгресу США, який є одним з найбільш активних наших приятелів, що підтримують Шевченківську акцію в Конгресі Америки, як також справу творення Конгресової Комісії для справ поневоленних Москвою націй. Чоловічий Хор "Дніпро" виконуватиме Шевченка-Людкерича "Косар" та Шевченка-Лисенка "Іван Підкова". Солістами Хору виступатимуть О. Мороз, Р. Кассараба, Р. Трешньовський, Р. Пестик та З. Єзерський. Художнє читання належатиме Славі Барнич. Соліст-тенор, Василь Мельничин співатиме при акомпанієменті І. Заячківської-Гаврилук Шевченка-Людкевича "Думку" та Шевченка - О. Нижанківського "Минули літа молодії". На закінчення першої частини мішаний хор "Дніпро" виконує Шевченка-Людкевича "Молитву з кантати Кавказ" та Самійленка-Лисенка "до 50-их роковин смерті Т. Шевченка". Солістами будуть Ю. Оришкевич та Р. Кассараба. Хором "Дніпро" диригуватиме Євген Садовський при фортепіяновому супроводі Марії Грушкевич. Після 15-хвилинної перерви в другій частині Хор ім. Т. Шевченка з Філармонійною Оркестрою Парми при співучасті Балетної Групи СУМА під проводом Віктора Богуславського виконає Ніщинського "Вечорниці". Солістами будуть В. Косак, Т. Фаберовська та В. Мельничин. Диригуватиме Ярослав Барнич. Український національний гімн у виконанні мішаних хорів з оркестрою закінчить програму 1. березня. За художнє оформлення сцени

відповідає Т. Білинський. Дня 8. березня ц.р. всі наші молодечі організації Клівленду й околиці відвідають святочно Український Культурний Город Клівленду, в якому знаходиться від 2. червня 1940 року погруддя Т. Шевченка роботи О. Архипенка. Поклін Української Молоді Т. Шевченкові організує мгр. Богдан Футей.

МОЛОДЕЧА МАНІФЕСТАЦІЯ

Шевченківська Маніфестація Української Молоді стейту Огайо відбудеться в неділю, 8. березня 1964, о год. 2:30. в Українському Культурному Городі Клівленду. Богдан Футей, орг. Референт місцевого Шевченківського Ювілейного Комітету запрошує до участі в Маніфестації Осередки СУМА з Клівленду, Парми, Акрону, Кентону. Лорейну та Йонгставну, Організацію Української Молоді "Пласт" Клівленду й Лорейну, ОДУМ-Клівленд, Лігу Української Молоді Огайо, та всю рідно-шкільну молодь. Маніфестація відбудеться під пам'ятником Т. Шевченка. Американський гимн виконає Духова Оркестра СУМА "Трембіта". Після святочного слова Б. Футея слідуватиме Апель Української Молоді в поклоні Т. Шевченкові. Англomовну промову виголосить уродженець Клівленду Тарас Шмагала. Представники молоді виголосять рецитації творів Шевченка в українській та англійській мовах. Під звуки українського національного гимну наша молодь зложить китиці квітів під пам'ятником Тараса Шевченка, який відкрито в Українському Культурному Городі Клівленду дня 2. червня 1940 року.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ, Клівленд, Огайо

Сидять з ліва до права: Олена Дуб, Др. Микола Грушкевич, Слава Барнич, Др. Михайло Пап, Ірена Кашубинська, мгр. Степан Воляник, Софія Бура. Стоять з ліва до права: Лев Кусяка, Василь Ільчишин, Олександр Чайка, проф. Іван Холодняк, Григор Голубець, Др. Зенон Винницький, Павло Мигаль, інж. Петро Балагутрак. Петро Гордійчук, мгр. Богдан Футей. Неприсутні на світлині: Др. Іван Подригула, Тарас Шмагала і проф. Роман Чучкевич.

1964 р. Клівлендська акція побудови і посвячення пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні.

Ще 1961 р. створено комітет збірки фондів на пам'ятник у Вашингтоні, у який увійшли Дмитро Шмагала - голова, Михайло Курах, Василь Ільчишин, Софія Бура, та Михайло Тимків - члени.

ДНЯ 26 ЧЕРВНЯ 1964 ВСІ ЇДЕМО У ВАШИНГТОН.

(З. Винницький)

Ми платимо і платитимемо високі жертви, незалежно від злочинних дій Москви в Парижі, Роттердамі, Мюнхені чи Білогорщі. Законом природної селекції виростуть у нас знову нові Петлюри, нові Коновальці й Адами Коцки, нові Ольжичі - Шухевичі - Ребети - Бандери. Виростуть у нас серед американських українців нові Луки Мишуги, Дмитри Галичини. Законом природної селекції вирощуватимемо нових людей типу Льва Добрянського. Нашим тут завданням, незалежно від усіх монотонних буднів, таких чи інших конфліктів, полемік і анімозій є дбати про те, щоби американська Україна жила, щоби нуртувало тут наше активне громадське життя на високому рівні, проводились безперерійно наша політична робота, наші цілеспрямовані дії, яких короною в цьому році є наш "марш на Вашингтон", наша масова присутність у Вашингтоні в днях 26-28 червня цього року для маніфестації нашої сили, нашої динамічної живучости, наших оправданих претензій, що Український Нарід повинен жити вільним життям вільних народів. Своєю присутністю в Вашингтоні мусимо заявити пану Раскові, амбасаді УРСР в Нью-Йорку й урядові УРСР в Києві та всім можновладцям Кремля, що Україна не є історичною частиною ССРСР, чи Росії. Про цей аспект Шевченківських Святкувань в Вашингтоні цього року, всі мусимо пам'ятати!

ЗІБРАНО МАЙЖЕ \$12,500.00

Громадський Комітет у Клівленді був вибраний у квітні 1961 року на Загальних Зборах Українських Злучених Організацій. для збірки на Пам'ятник Т. Шевченка в Вашингтоні, зібрав суму \$12,464.94. Він проводив працю у такому складі: Дмитро Шмагала - голова, Др. Михайло Тимків - заступник голови й скарбник, п. Софія Бура - секретар, Василь Ільчишин - організаційний референт, сотник Аверкій Гончаренко, інж. Михайло Курах, Гаврило Степанік і Тарас Шмагала - члени. Призначену для Клівленду суму перевиконано на близько \$3,500.00

Шевченківський Бюлетень, ч. 2 , 1. березня 1964

УПРАВА У З О - 1965 : Шмагала Тарас - голова, Трешньовський Роман - заступник, Кармазин Андріян - заступник, Дубас Е. - заступник, Боднар В. - секретар, Оришкевич Юрій - секретар, Камінський Василь - фінансовий, Вільшанецький Ілля - пресовий, Члени: Футей Богдан, Степанек Г., Задерецький Михайло.

1965. 14-го березня. ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ ШЕВЧЕНКА - АРКАСА "КАТЕРИНА"

порядком щорічних березневих імпрез у честь патрона Тараса Шевченка у неділю, дня 14-го березня, 1965т в Parma Senior High School. при співучасті: Parma Philharmonic Orchestra та Балетної Групи СУМА – Клівленд із гостинним виступом солістки Metropolitan Opera **Ордасці - Баранської** у ролі Катерини та тенора - **Василя Мельничина** у ролі Андрія, із участю кращих мистецьких сил: **Вікторії Зеленої** (мати), **Петра Зеленого** (батько), **Якова Сідельника** (Іван - москаль)

мистецький керівник і диригент: **Ярослав Барнич**, режисер: **Ярослава Барнич**

форт. **Ірина Заячківська-Гаврилюк**, декорації **Т, Білінський**, балетмайстер **Віктор Богуславський** *Виставляв Український Хор ім.Тараса Шевченка*

Хор ім. Тараса Шевченка в Клівленд-Парма, Огаййо

1965. 11 квітня. Український театр з Торонта „ЗАГРАВА" поставить **ЖАННА Д'АРК** драму *Жана Ануї в перекладі А. Мироша -*

В неділю, 11-го квітня 1965 року, у залі Parma Senior High school

Режисер Слав Теліжин, Костюми Марія Левицька, Декор, Зенон Мазуркевич, Адмін., Вол. Довганюк

Влаштовано під патронатом ХОРУ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в КЛІВЛЕНДІ

1965. May 30. UKRAINIAN-AMERICANS OF OHIO HONOR JOSEPH CARDINAL SLIPYJ

JOSEPH CARDINAL SLIPYJ COMMITTEE - КОМІТЕТ ДЛІЯ ЙОСИФА КАРДИНАЛА СЛІПОГО

HONORARY COMMITTEE:

Very Rev. Msgr. Dmytro Gresko, Very Rev. Msgr. Leo Adamiak, Rev. Leo Bilos, Rev. Eugene Bodnar, Rev. Eugene Cehelsky, Rev. Taras Durbak, Rev. Walter Kachmar, Rev. Myroslaw Lubachivsky, Rev. Nicholas Pawlyshyn, Rev. Vladimir Pellich, Ph.D., Rev. Paul Shymansky, Rev. Athanasy Tymkiw, Rev. Leo Tymkiw, Rev. Andrew Ulicky, Professor W. Radzykewycz, Professor J. Barnych, Dmytro Farion. M.D., Witold Lewicky, M.D., Michael Pap, Ph.D., Ivan Podrygula, M.D., Jaroslaw Sushkiw, Ph.D., Dmytro Szmagala, Esq.

EXECUTIVE COMMITTEE:

Chairman Zenon R. Wynnytsky, M.D., Vice-Chairlady, Emilie Wolanyk. Secretaries -Adam Wowk. Sophie Melnyk-Bury. Treasurer - Wasyl Ilczyszyn. Executive Members: Harry Bobkiw, Bohdan Futey, Olha Horodysky, Michael Jaremko, William Mural, Taras Szmagala. Members-at-large: Jaroslawa Barnych, Taras Bury, Alexander Czajka, Eugenia Heynysh, Ivan Horodysky, Myron Kowalsky, Mykola Pohlid, Roman Polatajko, Wolodymyr Shudan, Ilko Wilshanetsky, Roman Wozniak.

CLEVELAND, Ohio. (Smb) - Ukrainian-American Catholics of Ohio have honored the Metropolitan of Kiev and Halych, Archbishop Major of the Ukrainian catholic Church, Joseph Cardinal Slipyj, with a solemn program on Sunday May 30, 1965 at the Parma Senior High School Auditorium.

The Joseph Cardinal Slipyj Committee of Cleveland, Ohio headed by Dr. Zenon R. Wynnytsky sponsored this event. The Very Rev. Msgr. D. Gresko, dean of the Ukrainian Catholic Church in Ohio, was the chairman of the honorary sponsoring committee, which included all the pastors of Ukrainian Catholic parishes in Greater Cleveland, Akron, Canton, Lorain, Toledo and Youngstown, as well as several notable Ukrainian-American civic leaders of this city. The gathering was addressed by Dr. Gregory Lushnytsky of the University of Pennsylvania, and by Miss M. V. Beck, first councilwoman of the City of Detroit, Mich. Miss M. V. Beck presented an allocution in English, one of the best ever heard and appreciated by the Ukrainian Ohio community.

Two renowned Ukrainian guest artists, Martha Kokolsky of the New York City Center Opera Company, and William Melnychyn of the Chicago Civic Opera, performed in the musical portion of the program. Irene Dubas gracefully delivered a rant of the prologue to Ivan Franko's Ukrainian poem "Moses". The Shevchenko Ukrainian Chorus of Cleveland and the Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Church Choir united for this event under the direction of Professor Jaroslaw Barnych, presented several works of outstanding Ukrainian composers.

His Eminence Joseph Slipyj, proclaimed Cardinal February 22, 1965, was admired throughout the world for his courage during 18 years of confinement in Communist concentration camps of USSR. All Ukrainians in the free world hailed his arrival in the Vatican City on February 10, 1963. Accordingly, festivities are currently being held in all Ukrainian dioceses throughout the United States, Canada, Western Europe, Latin America and Australia. A fund drive for the Ukrainian Catholic University in Rome, initiated by the Cardinal, has been started here in May of this year.

*Booklet: JOSEPH CARDINAL SLIPYJ, SAINTLY FREEDOM FIGHTER OF UKRAINE, MARTYR OF THE UNIVERSAL CHURCH. Cleveland, Ohio, 1965

Степан Воляник – 1966-1968.

Нар. 8 січня 1909 р. на Брідичині. Народну і середню освіту здобув у Станіславові. Правничі студії у Ягйлонському університеті в Кракові, правничу практику відбував в Бродах. Підчас першої советської окупації разом з дружиною Емілією вчителював у Шниреві, поблизу Бродів. На еміграції в таборах Байройт, Ландсзут (Німеччина), працював правним дорадником, очолив Обласне Представництво Української Еміграції, Централю Спортивного Товариства. Був співзасновником та членом управи Спілки Української Молоді в Мюнхені. З 1951 р. в Клівленді брав участь у формуванні і праці Української Учительської Громади, кількакратно очолював її. В осередку Наукового Т-ва ім. Т. Г. Шевченка секретарем, потім заступником голови. Був одним з ініціаторів Фонду Катедр Українознавства в Гарвардському Університеті. У 1958-59 роках студіював у Вестерн Резерв Університеті бібліотекознавство й інформатику, здобув ступінь МСЛС. З 1959 р. працює бібліотекарем та викладачем російської мови в Балдвін Валлес Коледжі аж до виходу на емеритуру 1977 р. Заснував Товариство Українських Бібліотекарів Америки і був його головою, доки осідок централі ТУБА не переїхав до Чикаго. Кількаразово був членом Дирекції кредитівки "Самопоміч", членом її контрольної комісії, членом управи Українського Музею-Архіву. Упродовж 1960-1990 років працював у Школі Українознавства Товариства "Рідна Школа" в Клівленді, був її директором. Він також багатолітний член управи Шкільної Ради УККА в Нью-Йорку, очолює її Товариський суд і є педдорадииком Шкільної Ради УККА. 1985 р. одержав ступінь доктора філософії на Українському Вільному Університеті в Мюнхені, є членом АУПП. 1989 р. визнаний управою УЗО Українцем року. 1989 р. видав "Берестейський Договір", а в 2003 р. вийшла в Києві "З Україною в серці на чужині", його збірка статей. Помер 2 липня 2013р. і похоронений на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо

УПРАВА У З О – 1966 - 1968 : Степан Воляник - голова:

1967. October 14. 25th ANNIVERSARY OF THE UKRAINIAN INSURGENT ARMY
Saturday, October 14, 1967 at St. Josaphat Ukrainian Catholic Astrodome, 5720 State Road, Parma,

BANQUET PROGRAM

American National Anthem .....Mrs. OKSANA ROSHETSKY
Invocation. Very Rev. Msgr. DMYTRO GRESKO, Sts. Peter & Paul Ukrainian Catholic Church
Opening Remarks.....Dr. ZENON R. WYNNYTSKY, Master of Ceremonies
Welcome Address ...Lt Col. AVERKIJ HONCHARENKO, Ret., Chairman, Citizens' Committee

DINNER

Introduction of special guests of honor, Messages and Greetings
Remarks: The Hon. JOHN PETRUSKA, Mayor of the City of Parma, Ohio
Remarks: Mr. RAYMOND KUDUKIS, Secretary, Nationalities Movement of Cuyahoga County
Remarks: Maj. General SHU KUANG HU, CAF, Rep., Embassy of the Rep. of China, Washington, D.C.
Remarks in Ukrainian: Stephen HALAMAY, Prof., West Virginia Inst. of Tech. Montgomery, W. VA.
Keynote Remarks: Walter A. KOSTECKI, M.D., Colonel, U. S. Army Medical Corps, Fort Myer, VA.
Concluding Remarks: The Hon. ROBERT E. SWEENEY, Attorney-at-law

Vocal Selections:

Taras Shevchenko - A. Holub: Ballad, Ivan Franko - O. Bobykevych: An evolving osier,
Taras Shevchenko - M. Fomenko: Elegy, Text and music by Andrew Hnatyshyn:
United by courage, Hryhor Chuprynka — A. Hnatyshyn: Glory to Ukraine

VLADIMIR LUCIW, Tenor and Bandurist, Graduate of St. Cecilia Conservatory, Rome, Italy; London
bandura and Piano accomp.

Piano accomp. by Valerian BELINSKY, student of R. Tetley-Kordos, Ohio State U. School of Music
Benediction: Rev. STEPHEN HANKEVYCH, St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church, Parma, Ohio
Ukrainian National Anthem

Committee

Михайло Пап – 1969-1970.

Нар. в Карпатській Україні, помер в Клівленді.

Вищі студії закінчив докторатом Гайдельберському Університеті в Німеччині 1943-року. До Америки приїхав в травні 1948-р., без знання англійської мови. Став натуралізованим громадянином Америки в 1952-р. Працював один рік в автомобільній фабриці в Детройті і вивчав мову. У вересні 1950- року був запрошений на викладача політичних наук історії Східної Європи до Університету Джан Кероль в Клівленді. Від 1958-го до 1988 року був професором політичних наук там же. В 1981 році заснував Інститут Советознавчих і Східно-європейських студій і став директором цього інституту аж до відходу на еміграцію 1988 року. Крім своєї многогранної академічної праці, професор Пап є надзвичайно активним в різних професійних та громадсько-політичних організаціях:

Президент краєвого форуму для етнічних студій 1976-81., Програмовий референт краєвої дорадчої ради етнічних Студій при Федеральному уряді США 1974-78., Президент Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів 1977-1980 і від 1985 по сьогодні. Був членом кабінету посади міста Клівленду, дост. Ралфа Перка, на позиції директора "Людських Ресурсів і Економічного Розвитку" 1972-1974. Був вибраний виконавчим віцепрезидентом комісії для відзначення двіста-ліття Америки 1975-1977.

Проф. Пап являється автором численних монографій та розвідок в англійських і українських журналах, як також редактором декількох збірників, останній: "Російська Імперія - Деякі аспекти Царської і Советської

Колоніальної практики", що появилася за допомогою Наукової Ради СКВУ 1986 р. Др. Пап отримав за останніх 38 років багато локальних і крайових відзначень, між ними: Шевченківська Грамота Воли УККА 1986, найвизначніший натуралізований громадянин Клівленду 1967 р.; найвизначніший професор Джан Карролл Унів. 1972, найвище відзначення "Американська Воля" від Індустріальної Ради США 1988. Д-р Пап від 1953-го року був головою Центральної Управи ОДВУ.

УПРАВА У З О - 1969 - 1970: Михайло Пап - голова

1970 1 березня ДОПОВІДІ

Неділя 1-го березня 1970 р Культурно-Громадський Осередок

"ЕЛЕМЕНТИ ІДЕЙНОЇ ЕВОЛЮЦІЇ В УКРАЇНІ І ПОЛІТИЧНІ ПОЗИЦІЇ ЕМІГРАЦІЇ" - мгр. ДАРІЯ РЕБЕТ.

"РОЗДІЛЯЮТЬСЯ ДУШІ" - проф. др. БОГДАН КОРДЮК.

Достойні Доповідачі - Гості з Європи, відомі публіцисти, члени Президії ЗП УГВР, Політичної Ради ОУНз і учасники та спів організатори протинімецької боротьби 1941 - 1944 р.р.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ

1970. 17-20 травня. **23-та Конвенція Українського Народного Союзу** в Клівленді

17 травня 1970 в Horel Statler, Euclid & 12th Street, Cleveland, Ohio

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ: Йосип ЛИСОГІР, *предсідник*

Степан КУРОПАСЬ, Марія ДУШНИК, Богдан ЗОРИЧ, Володимир СОХАН, заступники гол. Предсідника, Ярослав ПАДОХ - секретар, Петро ПУЦИЛО -

Касир. Редактор "Свободи" - Антін ДРАГАН, а "Ukrainian Weekly" Зенон СНИЛИК,

Голова Конвенційного Комітету - радний Тарас Шмагала, ст і члени - В. Ліщук, В. Брездун, Яр. Кравчук, М. Бобечко, Ольга Бик, Й. Жеребняк, Г. Жеребняк (секр.), М. Молеський, Й. Рудяк, п-і Дудус, Р. Чучкевич. Б. Футей і Гр. Кисіль.

Делегати від Відділів Клівленду, Акрону і Лорейну по Відділах ( ) - Микола Бобечко, Іван Попович, Андрій Жгута (102); Генвефа Жеребняк (180, 279); Ярослав Кришталович (222,84); Орест Стецяк, Богдан Футей, Василь Ліщинецький (240); Степан Маланчук (252, 250); Богдан Ковч (328, 329); Степанія Бохонок, Михайло Задорецький, (334); Григорій Кисіль, Василь Шмагло (336); Роман Чучкевич, Яків Кльований (346); Катерина Мураль, Іван Гаврилюк, Роман Екрупка (360); Василь Брездун, Ольга Бик (364); Ярослав Кравчук, Василь Ліщук (251); Василь Кичун, Карло Сачко (50, 409); Марія Федак (112); Петро Бабич, (115, 143); Яків Рудяк (233); Евстахій Мотрович, Михпайло Коваль (295)

Огайо на 1969р. заняло 5-те місце за членством (7,565) і забезпеченням (7,632,436) у загальних числах цілого Союзу (89,107 і 96,333,883).

1970 5-7 вересня. **9-тий Маніфестаційний ЗДВИГ Осередків СУМА Захід;**

5, 6 і 7 вересня 1970 року на ОСЕЛІ СУМА "ХОРТИЦЯ" в Гантінгтон, Огайо

20-та річниця смерті Головного Командира УПА генерала Тараса Чупринки, Романа Шухевича.

45 річчя заснування Спільки Української Молоді в Україні.

40 річчя ліквідації СУМ-у і великого процесу в Харкові.

ПРОГРАМА

5-го вересня: Відкриття, Спортові Змагання, Сумівські Вогні, Забава з танцями

6-го вересня: Служба Божа, Маніфестація, Мистецька частина, Фінал спортових змагань, - Вечірка

7-го вересня, Закриття здвигу, Дозвілля й купання в озері

Заходом Осередків СУМА Захід

1970. 18 жовтня. **ВІДЗНАЧЕННЯ 20-их РОКОВИН СМЕРТІ КОМАНДИРА УПА, ГЕН. - ХОР. Романа Шухевича - Тараса Чупринки**

18. жовтня 1970 в NORMANDY HIGH SCHOOL

В мистецькій програмі Хор "ПРОМЕТЕЙ", і оркестра "БАТУРИН", Торонто, .

Диригент: мгр. ВАСИЛЬ КАРДАШ

Комітет .

Василь Ліщинецький – 1971-1972, **1984 - 2010.

Нар. в с. Мозолівка на Підгаєччині 11 квітня 1925 р.

Висока Економічна Школа, Дипл. Економіст, Мюнхен, Німеччина. Graduate School of Business, New York University, MBA Western Reserve University, Cleveland, Ohio. Computer programming IBM, Public Accountant license Ohio.

Occupation: Accountant, Tax auditor, Computer programmer & Computer systems. Owner Data Management Services Inc.

Громадські: Головний Радник УНС, голова Окружної Ради УНС, член управи і голова (11 років) Кредитової Кооперативи "Самопоміч", спів-

основник і член управи ТУСМ, член управи Академічного Товариства ТУСМ, член Головної Управи СУМ в Німеччині, член ООЧСУ, Фінансовий National & Post 24 of Ukrainian American Veterans, член т-ва Вояків 1-УНА, член управи і ради УККА, член дирекції Українського Музею-Архіву в Клівленді. Очолював збірки фондів на закуп будинку амбасади України у США, для Київської Могилянської Академії, Острозького Університету, Українського Католицького Університету та допомогу для майдану Помаранчевої Революції.

Нагороджений Золотим Хрестом Папою Іваном Павлом II, Хрестом св. Володимира III Патріярхом Філаретом УПЦКП, Почесною Грамотою Амбасадором України в США Ю. Щербаком. Визнаний Українцем (УЗО) 1988 Року, Грамотою Подяки Окружною Радою СУА 2012

УПРАВА У З О – 1971 - 1972: Ліщинецький Василь - голова,

1971. 7-го березня. **КОНЦЕРТ ГУМОРУ, ПІСНІ І ТАНКУ**
в неділю 7-го березня 1971 року в аудиторії Normandy High School, Parma

У ПРОГРАМІ:

Гостинний виступ знаного гумориста МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА
Хор "ДНІПРО" під управою Е. Садовського
Танцювальний гурток СУМА, Балетмайстер В. Богуславський
Соліст д-р. Володимир Боднар
Слово про ГЦУС-ФКУ
Молодечі організації: осередки СУМА і ПЛАСТ

* * * *

Творимо на чужині тривале вогнище Української Науки. Гарвардський Центр Українських Студій - це найкорисніша інвестиція для перемоги Української Правди у світі - що рівнозначне з визволенням нашої поневоленої Батьківщини. Не жаліймо грошей для такої великої справи, коли наші брати в Україні за ці ідеї віддають своє дороге життя.

КОМІТЕТ ГАРВАРСЬКОГО ЦЕНТРУ - ФКУ В КЛІВЛЕНДІ ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ УЗО

1971. 21 листопада. **ЮВІЛЕЙ У В О в Клівленді**

**АКТ ПОКЛОНУ-
ХВИЛИННА МОВЧАНКА**

ВІДКРИТТЯ - ГОЛОВА КОМІТЕТУ Д-Р А.ЖУТА **МОЛИТВА:** БОЖЕ,
ВИСЛУХАЙ БЛАГАННЯ...

ПРИВІТАННЯ ЮВІЛЯТІВ - ЧЛЕНІВ УВО

МОЛИТВА ПЕРЕД ЇДОЮ

ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПОЧЕСНИХ ГОСТЕЙ

СВЯТОЧНЕ СЛОВО - РЕД. АНТІН ДРАГАЦІ

ПРИВІТИ

СПОМИН "В КРИТИЧНИХ ДНЯХ" – М. БІГУН

МОЛИТВА

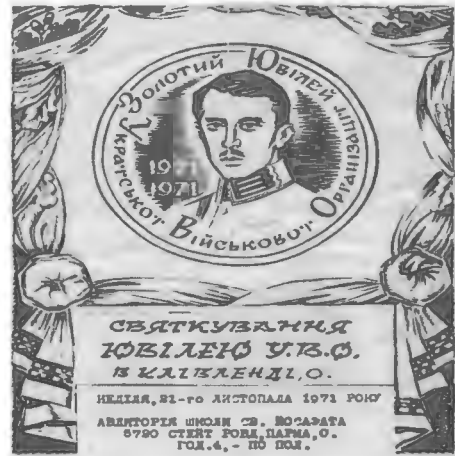
В Концертній програмі

Марія Лисяк – сольо спів, **Н. Воляник** форт., **Мирон Шиян** – скрипка, форт. - **Ірина Кулик**

Ірина Дубас - рецитатія

Григорій Китастий – сольо, бандура.

Р. Кассараба, Ю. Полянський, Ю. Оришкевич, Р. Трешньовський - квартет

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Др-Андрій Жгута - голова, Ілля Вільшанецький, Роман Возняк, Теодор Гайдук, Мирослав Гейниш, Ольга Городиська, Наталія Голембйовська, Ілля Жгута, Володимира Кавка, Микола Кавка, Ярослав Кмйотек, Омелян Макогін, Іван Попович, Іван Стадник, Василь Хміляк, Володимир Хома

ПОЧЕСНИЙ КОМІТЕТ

Монс. Дмитро Гресько, о.Тарас Дурбак, о.Лев Опока, о. Іван Оришкевич, о.Лев Островський, о. Др. Володимир Пелліх, о. Ярослав Сірко, о. Лев Тимків, проф. Леонід Бачинський, др. Вонодимир Базарко, Микола Бігун, Анатоль Валюх, др. Зенон Голубець, полк.Агапій Гончаренко, мгр. Остап Гук, Маріян Дуб, Тарас Зенчак, Василь Ільчишин, Микола Ковалисько, Лев Кусяка, мгр.Василь Лішинецький, Петро Лютий, Іван Макогон, Андрій Міхняк, Константин Мельник, мгр.Степан Мішкевич, Павло Мигаль, радн. Степан Небеш, др Дмитро Павлишин, др. Михайло Пап, інж.Володимир Пік, Ред.Іван Ставничий, Михайлина Ставнича, Богдан Стрийський, інж. Іван Фур, др. Богдан Футей, Ігор Цішкевич, мгр.Тарас Шмагала, інж. Юра Яремкевич, Михайло Яремко

1971. 24. листопада. **зустріч з проф. д-р Володимиром Яневим** **ректором УВУ**

в середу 24. листопада 1971 р., в залі св. Андрея 7700 Герц Ровд, Парма

Ініціативний Комітет т-ва Прихильників Українського Вільного Університету (УВУ)

під протекторатом УЗО - Відділ УККА в Клівленді, Огайо

В програмі;

1. Вступне слово
2. Доповідь п. н. "Українська Родина в творчості **В. Симоненка**"
3. Інформації про УВУ
4. Запити

По офіційній частині - товариська гутірка з Достойним Гостем при чаю.

* * *

*Українські університети існували у Вільній Українській Державі. По її упадку, українські професори та науковці
заложили на еміграції, у Відні - 1921 р. Український Вільний Університет (УВУ).*

*З Відня перенесено УВУ до Праги, де він проіснував до 1945 р. По 2-гій світовій війні УВУ переходить до
Мюнхену в Німеччині*

1972 April 6 Response Letter of Senator Robert Taft

ROBERT TAFT, JR.
1910-1981

April 6, 1972

Mr. Wasył Lincovscky
4257 Dentzler Road
Parma, Ohio 44134

Dear Mr. Lincovscky:

Thank you very much for your letter and petition of February 2 concerning the persecution of Ukrainian intellectuals in the Soviet Union.

I feel very strongly that this matter must be brought to the attention of the people of the free world and corrected as expeditiously.

As you recommended in your letter I have raised a voice of protest in the United States Congress and made a statement on the floor of the United States Senate. Enclosed is an autographed copy.

Sincerely,

Robert Taft, Jr.
United States Senator

United States
of America

*Bob Whelan to Wasył Lincovscky
Bdr Taft*

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 92nd CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 118

WASHINGTON, FRIDAY, MARCH 17, 1972

No. 41

Senate

WIDESPREAD SOVIET PURGE OF INTELLECTUALS

Mr. TAFT. Mr. President, it has come to my attention that the Soviet Secret Police—KGB—has instituted a widespread purge among intellectuals within the Soviet Union, especially in Ukraine. The intellectuals against whom this latest program has been perpetrated have been arrested for suspicion of "disseminating anti-Soviet propaganda and agitation." Their list includes Ukrainian writers, literary critics, journalists, professors, artists, students, and scientific workers, as well as laborers and other representatives of a cross section of Ukrainian society.

This latest wave of arrests began after a decision by the Central Committee of the Communist Party of the Soviet Union last December to suppress underground publications—Samvydav. Among these Samvydav publications are the Russian language, "The Chronicle of Current Events," and the Ukrainian language "The Ukrainian Herald." These acts are further proof of what has been apparent for some time: The Soviet Government is pursuing a policy of cultural genocide, with the non-Russian cultures and languages being officially condemned to extinction. In addition to Vyacheslav Chornovil, Ivan Svitlychny, Ivan Dzyuba, Evhen Sverstiuk, Iryna Stas-Kalynets, and Stefania Shabatura over a dozen young Intellectuals were recently arrested in Kiev, Lviv, and Ivano Frankivske. Among them are: Mykhaylo Osadychy, journalist and an instructor at Lviv University, Vasyl Stus, poet and literary critic from Kiev, Oleksander Serhienko, Leonid Selenenko, Mykola Shumuk, Zinoviy Antoniuk, Leonid Plushch, Zinovia Franko, Stefania Hulyk, Ivan Hel, Hryhoriy Chubay, Rev. Vasyl Romaniuk, Mykola Plakhotiuk, and Mynaylo. Most of those arrested are said to have been among the 139 Ukrainians who in 1968 protested against trials of intellectuals in a letter to Brezhnev, Kosygin, and Podgomy.

The United States has always stood for fundamental human rights for all peoples throughout the world. The Soviet Government must be condemned for this latest program as being contrary to the Universal Declaration of Human Rights, and the Constitution of the Soviet Union.

I strongly urge the administration to use every means at its disposal, including our United Nations delegation, to arouse public opinion throughout the world against this tyrannical disregard of human rights and human dignity by the Soviet Government. Let us demand that the Soviet Government release these political prisoners immediately, and that the Soviet Government refrain from such activity in the future.

1972. 1-2 липня. **30 - ліття Постаня УПА 25 - ліття Великого Рейду**

1-го липня, 1972 в Padua High School, 6740 State Rd., Parma, Ohio
субота, 1-го липня, : у 25-ліття РЕЙДУ ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

САЛЮТ ПОЛЯГЛИМ, ВІДКРИТТЯ, МОЛИТВА - Олена Кондратенко - меццо сопрано
ПРОМОВА - УЧАСНИК РЕЙДУ

КВАРТЕТ ОЖ ООЧСУ -КАЛИНА", під кер, Ірини Заячківської - Гаврилюк

ПОВСТАНСЬКА-МУЗА- - МОНТАЖ - Оксана Рошецька - сопран

ВРУЧЕННЯ ВІДЗНАК УЧАСНИКАМ РЕЙДУ. З НАГОДИ 23 • ЛІТТЯ

ВОЯЦЬКІ ВЕЧОРНИЦІ під звуки оркестри Вол. ЧИЖИКА з Чікаго, із сольоспівами

2-го липня, у 30-ліття У П А, в залі школи св. Йосафата, 5720 State Rd.

МОЛЕБЕНЬ, СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

РОМА ТУРІНСЬКА з ЧІКАГО - мистецтво слово

ПЕТРО ЗЕЛЕНИЙ – бас, ІРИНА ЗАЙЧКІВСЬКА . ГАВРИЛЮК - фортепіан

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТОК СУМА ім. ПИЛИПА ОРЛИКА - Детройт

ХОР -ДНІПРО- КЛІВЛЕНД, під дир. Е. О. Садовського .

СВЯТОЧНЕ СЛОВО • старшина У П А

Товариство й об'єднання вояків УПА Америки й Канади

1972 27 липня Маніфестація проти скасування ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В КЛІВЛЕНДІ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland
BRANCH OF UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA

5391 STATE ROAD
CLEVELAND, OHIO 44134

Дорогі Українці!

Країна Ваших батьків, квітуча Україна, переживає дуже тяжкі часи під чоботом окупанта. В сьогоднішній політичній структурі допомоги їй чекати визвідки хіба від Вас дочок і синів, сестер і братів, поза межами України. Ворожа пропаганда просякла так далеко в урядові чинники країни нашого поселення, що вже деякі "дорадники" президента і конгресу в Вашингтоні цілком "серйозно" і безлічно галять скасувати Тиждень Поневолевених Націй. Счевидно, президент Ніксон не пішов за такою порадою.

Але ж, чи ми будемо чекати аж на той час коли така decyzія буде занята?

А це так може статися, якщо ми своєю пасивністю дамо нашим ворогам аргумент, що "це і так нікого не цікавить".

Не дозволимо, щоб вороги знушалися над нашим народом безкарно. Наші брати терплять по таборах і тюрмах.

Чи ми неспроможні стати одностайно з іншими поневоленими народами і дати ясну відповідь "дорадникам", що ми не зріклися своїх принципів? Що ми далше обстоюємо і будемо обстоювати волю і справедливість для всіх народів, б е з д и с к р и м і н а ц і ї!

Тому, задекларуємо своє становище нашою 100-відсотковою присутністю на маніфестації в

Ч е т в е р 2 7 Л и п н я 1 9 7 2

година 7-ма вечера

в Клівленді, Mall Park, at Public Library

під проводом Шановного Майора Ралфа П И Р К А

Ео хто не бере участі, цей очевидно заявляє себе по стороні нашого ворога. Ніякі оправдання не облегчать жорстокої долі наших інтелектуалів, наших патріотів, наших братів і сестер, що запроторені.

Віriamo, що всі як один від найстаршого до наймолодшого заявлять де вони стоять.

R. L. ...
Голова УЗО

Ralph ...
Майор і Члена
Національностей

...
Директор
Маніфестації

1972 2-4 вересня 21-ший Маніфестаційний ЗДВИГ Осередків СУМА Захід;
2, 3 і 4 вересня 1972 року на ОСЕЛІ СУМА "ХОРТИЦЯ" в Гантінгтон, Огайо
250 ліття народження Григорія Сковороди.
80-ліття народження Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого
30-ліття створення УПА

:

ПРОГРАМА

2-го вересня: Відкриття, Спортові Змагання, Сумівські Вогні, Забава з танцями
3-го вересня: Служба Божа, Маніфестація, Мистецька Частина, Фін.спортові змагання, - Вечірка
4-го вересня, Закриття здвигу, Дозвілля й купання в озері

Заходом Осередків СУМА Захід

Богдан Футей – 1973-1984

Нар. 28 червня 1939 р. в м. Бучач, Україна. В 1944 р. виїхав з родичами до Німеччини де покінчив середню школу в таборах переміщених осіб. З Німеччини родина виїхала до Аргентини, а звідти до США. Здобув вищу освіту (BA, 1962) і (MA, 1964) при Western Reserve University, а докторат з права від Marshall Law School (1968) в Клівленд. Працював учителем в середній школі. Із партнерами Б. Раковським, а потім В. Базарко і Ю. Оришкевичом, відкрили адвокатську канцелярію, в якій працював аж до його призначення президентом Регеном (1984) головою Комісії Заграничних Притенсій, а потім федеральним суддею США.

В громаді стає активним членом молодечих та студентських організацій, як СУСТА, ТУСМ, СУМ. Був співорганізатором української катедри при Гарвардському університеті. Включився у систему УККА та УНС. Локально активізувався в УЗО, Рух Національностей, в яких займав вищі позиції. Не менше вклав зусиль у американську політику, особливо у виборчих кампаніях.

З 1990-их років активізується на полі судівництва в Україні, як дорадник при формуванні Конституції України та процесах при Верховній Раді. Викладає правові системи у Київській Могиланській Академії, Українському Вільному Університеті, Київському, Львівському, Підкарпатському, Івано-Франківському та Ужгородському університетах.

Публікації: Введення верховенства права в Україні (2001, 2005, 2011). Також дописи до періодичної преси в Україні та Америці.

Нагороди: Українець Року (Український Інститут Америки) 1987, Нагорода Волі (Рух Національностей) 1990, Медаль признання (президент України) 1995, 1999, Українець Року (Українське Технологічне Т-во, Піттсбург) 2001, Право Закону (Українська Американська Асоц. Правників) 2002, 2007, James Madison Award (US Federal Court) 2006.

Почесні Докторати: (УВУ) 1990, Прикарпатський Університет 1999, Ужгородський Університет, Могиланська Академія 2007.

УПРАВА УЗО – 1973 - 1977 : Футей Богдан -голова, Возняк Роман - заступник і члени інж. Зор'ян Городиський, д-р Зенон Голубець. Василь Камінський, Юрій Коцюмбас, Ростислава Бачинська, мгр Анна Бриздун, мгр. Володимир Баслядинський, Іван Норка, д-р Ігор Комарянський, інж. Василь Хміляк, мгр. Василь Ліщинецький та Петро Лютий.

Управа УЗО-1973 У першому ряді сидять (зліва): мгр Стефан Воляник, Ірина Кашубинська, д-р Богдан Футей (голова), Ростислава Бачинська, мгр Василь Ліщинецький та Юрій Коцюмбас. У другому ряді (зліва): Роман Возняк, інж. Василь Хміляк, Григорій Завадівський, Інж. Зор'ян Городиський, Василь Камінський, мгр Володимир Баслядинський, д-р Ігор Комарянський та Петро Лютий

1973 25 березня ФІЛЬМ

Новий Український Кольоровий Фільм
 ПРОДУКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КІНОСТУДІ В КАНАДІ "КАНІКР"

CAST: JOHN PALKO, MICHAEL SENE, IVAN BELSKY, ROMAN BRZOWSKI
 JURY DENYSENKO, JOHN DEKASCH, MICHAEL LAIKA, LUDOMYR BYCHITSKYJ
 EDMA DOLNYCAT, JUDIAN DUBROWSKY, WOLODYMYR POWHANIC, ZENON WIJENKO
 MICHAEL MORSEFUR, JOHN WACKO

SCREENPLAY BY: STEPHEN SUBOMERBY, DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: WOLODYMYR BACZYNSKY, EDITOR: WOLODYMYR WASIK
 MUSIC BY: ZENON LAWRENTYN, EXECUTIVE PRODUCERS: BOHDAN PASUREK, PRODUCED BY: EASTMANCOLOR

ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!
НЕДІЛЯ, 25 БЕРЕЗНЯ 1973
 СЕАНСИ: 2:00, 4:00, 6:00, 8:00 ГОД. ВІЧ.
CAPITOL THEATRE
 1100 W. 65 Street (Corner Detroit St.)

1973 7 квітня ФІЛЬМ

КІНОСТУДІЯ
 ЯРОСЛАВА
 КУЛІНІЧА
 КОЛЬБОРОВИЙ
 ЗВУКОВИЙ
 ФІЛЬМ

CINEMA STUDIO
 OF YAROSLAV
 KULYNICH
 A FULL LENGTH
 COLOR
 FEATURE

ПОЇЗД В УКРАЇНІ
EXPRESS TO UKRAINE

ПІЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ
KNOW YOUR NATIVE LAND

ST. JOSAPHAT'S HALL
 5720 STATE RD., PARMA
 APRIL 7 1973
 SUBOTA HODYNA 3-5,30-8 PM

1973 15 квітня **КОНЦЕРТИ КАПЕЛИ БАНДУРИСТІВ ім. Тараса Шевченка**

Диригент - Григорій Китастий

1973 May 16 **Patriarch Josyf Cardinal Slipuj**

receiving the key to the City of Cleveland from Mayor Ralph J.

Perk, May 16, 1973.

1973 19 травня **Відзначення 100-ліття НТШ в Клівленді**

ІСТИНА І ЛЮБОВ НАУКИ СОВІРАЄ В РОЗСІЯННІ СУВІЩІ
Комітет для відзначення століття НТШ на Стейт Огайо
у К л і в л е н д і
285 Rockside Road SEVEN HILLS, Ohio 44131
телефон: (216) 741-1891

в порозумінні
з Українськими З'єднаними Організаціями
-Філією Українського Конгресового Комітету
у програмі квілецьких імпрез

має особливу наму оцим запросити
Вашу Доскопність з Родиною
на
чергові святкування
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА,
які відбудуться в місті П А Р М А, в Огайо
в с у б о т у 1 9. т р а в н я 1973.

Ці святкування внаслідок придуття до нас
із Сарсель у Франції Проф. Д-р В. Кубійович,
гол. редактор Вишнєопедіх Українознавства.

Клівленд-Парма, 2. квітня 1973
За Діловий Комітет:

Імн. Григорій Вобнів голова	Марія Янів секретар
проф. д-р Мирослав Мельник васт. гол. і реф. наук. секції	д-р Володимир Волмар скарбник

3.30 пополудні, West Side Federal Savings, 5839 Ridge Rd. Parma, Ohio
НАУКОВІ ДОПОВІДІ:

1. Проф. Д-р Володимир Кубійович (голова НТШ в Європі, Сарсель у Франції): "Наукове Товариство імени Шевченка і його роля в національному відродженню України".
2. Проф. Д-р Любомир Винар (Стейтвий Університет у Кенті, Огайо; секретар Українського Історичного Товариства і редактор "Українського Історика"): "Михайло Грушевський і розвиток української Історичної науки в НТШ".

Сесією керуватиме проф. д-р Мирослав Мельник

(Стейтвий Університет у Кенті, Огайо).

Година 7-ма вечора. Зала під Каплицею св. Йосафата 5720 State Rd., Parma, Ohio

ПРИЙНЯТТЯ

В ПОШАНУ ПРОФ. Д-РА В. КУБІЙОВИЧА.

В часі вечері промовлятиме Достойний Гість, а проф. д-р М. Мельник з'ясує вагу Енцикл. Українознавства НТШ у поширюванні українських національних аспірацій на Заході.

Учасники матимуть змогу оглянути ВИСТАВКУ мап і деяких інших праць проф. Кубійовича та повне видання Енциклопедії Українознавства.

Програмою проводитиме інж. Гр. Бобків.

6-7 жовтня **30-ЛІТТЯ 1-ШОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ**

6 і 7 жовтня 1973р. в ШКОЛІ Св. ЙОСАФАТА

ПРОГРАМА

субота 6 жовтня **КРАЄВИЙ ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З'ЇЗД**

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ: КОКТЕЙЛ І ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

Святочне слово: Юрій Тис-Крохмалюк

Хор "Дніпро" під батудою Е. Садовського

Квінтет "Молода Дивізія"

Гуморист-актор С, Магмет з Нью-Арку

Б А Л Ь, Оркестра "Дніпро" під кер. А, Строцького з Нью Джерзей, Сольо приспіву Богдан Бемко

неділя 7 жовтня **ГОЛОВНИЙ ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З'ЇЗД**

Дивізійний архів оформлений і виставлений Евстахієм Загачевським

Станиця 1-шої дивізії УНА

1973 22 грудня **ОКРУЖНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙ УКР. ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ** Клівленд, Парма, Дітройт, Пітсбург, Ембридж, Лорейн, Акрон, Кентон, Янгстевн

в суботу. 22-го грудня 1973 р. в залі ДОМУ СУМА при 2190 Професор вул.

Доповідь: "Україна за нинішнього мирного наступу та ми", проф. Іван Вовчук

КОМІТЕТ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в Клівленді

1974 20 січня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ** у річницю проголошення **УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

Неділя: 20 січня 1974 р. в **Normandy High School**

ПРОГРАМА

Відкриття - д-р Богдан Футей, Голова УЗ 0 - УККА

Апель

Святочна промова - д-р Михайло Пап

Проклямації Українського Дня

Мистецька Частина

Присяга Україні, П. Караїмський

Збірна деклямація, виконують учні Школи Українознавства

Танцювальний Ансамбль Великого Клівленду, керівник Віктор Богуславський

Жіночий Відділ Хору "ДНІПРО", Дир. Е. О. Садовський, Форт. Марта Самійленко

Ой у лузі, гімн УСС

На них маки червоні цвітуть, С. Ярименко, Києве мій, І. Шамо

Верховино, мати моя, М. Машкін, Пісня про Україну, Е. О. Садовський

Виїмки з Великих Роковин, Іван Франко

Збірна деклямація, виконують учні Школи Українознавства

1974 10 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**
в неділю, 10-го березня 1974 р., в Schaaf Junior High School

ПРОГРАМА

Відкриття, д-р Богдан Футей, Голова УЗО - УККА
Збірний Хор Шкіл Українознавства, диригент Зеновія Панчишин
Заповіт, Тарас Шевченко, муз. К. Стеценко
Думи мої, Тарас Шевченко, муз. С. Воробкевич
Школа Молодих Бандуристів маестра Григорія Китастого
Зійшов місяць, народна пісня про Т. Шевченка
Ой на горі та женці жнуть, козацький марш
Скажи мені правду, сольо Люся Лещук
Запорізький марш
Деклямація, Мені Однаково, Тарас Махлай
Деклямація, Поклін Тарасові, Петрусь Ковч
Святочне Слово, Галя Яцишин
Іван Підкова, Юрчик і Віктор Поточенко
Танцювальний Ансамбль СУМА, мистецький керівник В. Богуславський
Збірна деклямація учнями Т-ва Рідна Школа
До Тараса Шевченка- апострофа Богдана Лепкого
Декорація сцени Ліда Боднар і Іся Козбур

1974 29, березня **ХОР "ГОМІН" з МАНЧЕСТЕРУ в АНГЛІЇ**

Посадник Клівленду Ралф Перк вітає на сцені Середньої школи в Пармі хор "ГОМІН" з МАНЧЕСТЕРУ в АНГЛІЇ 29. березня 1974, в часі першого турне Хору і Ансамблю "ОРЛИК". Стоять від Посадника (при мікрофоні) вліво: голова УЗО д-р Б. Футей, бандурист В. Луців, диригент "Гомону" Ярослав Бабуняк. При фортепіані Вільям Джовнс.

1974 31 березня **Перші роковини смерти д-ра. ДМИТРА ДОНЦОВА**

у неділю 31.березня 1974, в Православній церкві св. Володимира панахида за спокій його душі

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ для вшанування пам'яті ідеолога українського націоналізму, д-ра. Д. ДОНЦОВА

Того ж дня в домі СУМА при 2180 Професор вулиці в Клівленді

СВЯТКОВИЙ АПЕЛЬ - молодечі, комбатантські й політичні організації,

СВЯТОЧНЕ СЛОВО - мгр. АРІЯДНА СТЕБЕЛЬСЬКА.

РЕЦИТАЦІЯ / монтаж /

"ЖИВА ГАЗЕТА". з участю редакторів і співробітників "Гомону України", учасники:

редактор **ОМЕЛЯН МАТЛА** / Торонто, Онт./

мгр. **АРІЯДНА СТЕБЕЛЬСЬКА** / Торонто, Онт./

редактор **ВАСИЛЬ СОЛОНІНКА** / Торонто, Онт."

редактор **ОСИП НОВИЦЬКИЙ** /Клівленд/

проф. **ГРИГОРІЙ ЛІНЧЕВСЬКИЙ** /Клівленд/

КОМІТЕТ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

1975 1 лютого **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ** у річницю проголошення **УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

Субота 1 лютого 1975 р.в Normandy High School

ПРОГРАМА

Відкриття, д-р Богдан Футей, Голова УЗО-УККА

Відчитання Універсалу, д-р Тарас Антонович

Проклямації Українського Дня

Стрілецьким шляхом, М. Гайворонський

Ой пуцу я кониченька, М.Лисенко, солісти: З. Чорнобиль, Др. Б. Сілецький, Е. Білінський

Хор Підземних ковалів, С. Людкевич

Святочне слово, Др. Юрій Кульчицький

Збірна деклямація, Леся Таточенко, Ірина Завадівська, Людмила Якимцов, Люба Сліпець

Вогні горять, З. Воробкевич, С. Людкевич, солісти: З. Чорнобиль, Др. Б. Сілецький

Часом я тужу за тобою, Б. Кудрик

Дума про вірність, М. Дялбога, солісти: Др. І. Павлічка, Др. В. Карпинич

Деклямація, Галя Яцишин

Хор Норманів, А. Вахнянин

Ой нема, нема, М. Лисенко

Наш отаман Гамалія

У Туркені, соліст: З. Чорнобиль

Хор "ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії, Па., Дир. Михайло Дялбога, Акомп. Галя Мазурок

1975 14-го вересня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ** у **25-РІЧЧЯ СМЕРТИ**

ГЕН. ТАРАСА ЧУПРИНКИ-РОМАНА ШУХЕВИЧА

14-го ВЕРЕСНЯ 1975 Р В ПАДУА ГАЙ СКУЛ

В ПРОГРАМІ :

ПРОМОВА - ДР. МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР ДНІПРО -дир. Е. О. Садовський

ВОКАЛЬНЕ ТРІО „НЕЗАБУТЬКИ” - з Чікаго

ЯРОПОЛК ЛАСОВСЬКИЙ - скрипаль

МОЛОДЬ ПЛАСТУ і СУМА - деклямація

СВЯТКУВАННЯ ПОПЕРЕДИТЬ СОБОРНА ПАНАХИДА

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ під ПРОТЕКТОРАТОМ УЗО

1975 1 листопада **ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ**
ПРОГРАМА

ЗА РІДНИЙ КРАЙ .....М. Гайворонський
МАРШ ДИВІЗІЇ .....Е.О. Садовський
ГЕТЬМАНИ .....М. Лисенко, сольо Р. Кассараба
УКРАЇНО МОЯ .....Е.О. Садовський
Чоловічий Хор "ДНІПРО", дир. Євген О. Садовський, форт. Галина Яцишин
ЛИСТОПАД... Роман Купчинський, деклямує Наталка Кріслата
СВЯТОЧНЕ СЛОВО ..... Мгр. Андрій Фединський
"ПРИХІД ЛИСТОПАДА" - Сценічна фантазія пера проф. Володимира Радзикевича
Постаті :
Русалка Дністрова... Галина Яцишин
Перша русалка..... Ірина Завадівська
Гуцул.....Андрій Возняк
Листопад..... Тарас Ковч
Перша дівчина..... Рома Телішевська
Друга дівчина..... Люба Завадівська
Балет русалок: Марта Телішевська, Ірина Фаріон, Марта Шанковська

1976 р. Посвячення ново-створеної патріяршої парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі.

1976 1-го лютого СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ у річниці **УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**
Неділя; 1-го лютого 1976 р. у NORMANDY HIGH SCHOOL
ВІДКРИТТЯ - Мгр. В. Ліщинецький, Голова Комітету
АПЕЛЬ
ПРОКЛЯМАЦІЇ
Дівочий Хор " ВЕСНІВКА" Свято-Миколаївської УКР. Школи - Торонто
Диригент - Квітка-Зорич Кондрацька, Форт.супровід - Вікторія Мазур
ПОД ТВОЮ МИЛОСТЬ ..... Д. Бортнянський, А. Гнатишин
ТУГА ..... А. Гнатишин
ПРОЩАЙ СЕЛО ..... М. Леонтович
ПЛАВАЙ, ПЛАВАЙ ЛЕБЕДОНЬКО, П. Покровський
СИНОВІ ..... А. Пашкевич
СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ ..... Л. Туркевич
ОЙ, ПЛИВИ, ВІНОК ..... І. Шамо
ПІДУ В САДОК ..... А. Коломієць
СВЯТОЧНЕ СЛОВО ..... Всеч. о. Ф. Коваленко
ВРУЧЕННЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ГРАМОТИ СЕНАТОРОВІ Р. ТЕФТОВІ
ЯК СИ ЗАСПІВАМ ..... І. Майчик
В КАЛИНОВІМ ЛІСІ ..... С. Людкевич
ПОЗА ЛУГОМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ ..... Г. Верьовка
ДОБРИЙ ВЕЧІР СУСІДОНЬКО ..... А. Кушніренко
ЗАКУВАЛА ЗАЗУЛЕНЬКА ..... Г. Цицалюк
НА КАМЕНИ НОГИ МИЮ ..... Г. Цицалюк
ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ ..... Г. Цицалюк
ОЙ ДІВЧИНО ШУМИТЬ ГАЙ ..... Е. Козак

1976 8 лютого Інформаційна доповідь ред. **ЯРОСЛАВА ГАЙВАСА**
200-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ та
100-річчя УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ
Неділя, 8 лютого 1976 р. в кафетерії св. Йосафата

1976 21 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

в неділю, 21-го березня 1976 р., в Normandy High School

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ? Мец. Степан Водяник - Голова Комітету

ХОР УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ШКОЛИ СВ. ЙОСАФАТА, дир. Євген О. Садовський

ЗАПОВІТ, Т. Шевченко

ДИВЛЮСЬ ЯК СВІТАЄ, Т. Шевченко

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА, Т. Левченко

ЯКБИ МЕНІ ЧЕРЕВИЧКИ, Народна пісня

ХЛОПЕЦЬ З МОРИНЕЦЬ - деклямують; Юрко Оришкевич, Галя Палка, Любчик Цирик

СВЯТОЧНЕ СЛОВО, Зенон Кріслатий

РОЗРИТА МОГИЛА - деклямує Олег Махлай, грає на бандурі Тарас Махлай

ГОРИ МОЇ ВИСОКІЇ, збірна рецитація, Анна Воронич, Наталка Чернів, Ю. Тоточенко

Виконують учні школи українознавства св. Володимира

ПОЛТАВСЬКИЙ РУШНИЧОК, Матірної

РОЗЛЯГЛИ ТУМАНИ, Луценка, Дівочий Хор "Червона Калина" при ОДУМ-і

ГОПАК - виконує Танцювальний Ансамбль "Полтавський рушничок"

ЛЕБЕДИН - виїмок із поеми "Гайдамаки", Черниця Н. Трач, Оксана Х. Сушко

Виконують учні школи українознавства Т-ва "Рідна Школа"

ШКОЛА БАНДУРИСТІВ МАЄСТРА ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО

ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИС, Народна пісня, сольо Люся Лещук

ЗАПОРІЗЬКИЙ МАРШ, Народна пісня

ЧЕЛЮ, Роман Іванюк

ТРИ ДУШІ - Виїмок із поеми Великий Лях, 1. душа, О. Корлятович, 2. душа Л. Данило

3. Душа, М. Мартинюк

Виконують учні школи українознавства Т-ва "Рідна Школа"

РЕВЕ ТА СТОГНЕ, Т. Шевченко

ХУСТИНО, М. Лисенка

РОДИМИЙ КРАЮ, В. Матюк, сольо - Галя Яцишин, форт. Оля Винницька, члени "ПЛАСТ"

НАРОДНИЙ ТАНОК "ЖУРАВЕЛЬ" танцювальна група СУМА Клівленд

НЕ ШУМИ КАЛИНОНЬКО, Народна. пісня

ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИС, Т. Левченко

МОГИЛИ, Л. Полтава

ЧИ ЧУЄШ МІЙ ДРУЖЕ, Повстанська пісня

ВІД СИНЬОГО ДОНУ, Народна пісня

Виконує дівочий Хор "Мрія" при Осередку СУМА в Пармі, дир. Елізавета Ясевич.

AMERICAN BICENTENNIAL & UKRAINIAN CENTENNIAL

1976 May 23 **UKRAINIAN FESTIVAL OF SONGS AND DANCES**

MAY 23, 1976 CLEVELAND, OHIO at the Music Hall

ENDORSED BY THE GREATER CLEVELAND BICENTENNIAL COMMISSION

A BICENTENNIAL SALUTE OF THE UKRAINIAN COMMUNITY OF GREATER CLEVELAND

PROGRAM

Color Guard, American Legion, J. J. Jacubik Post #572

This Post was named after Joseph J. Jacubik, the first Ukrainian-American from Cleveland, killed in action in Normandy during World War II.

National Anthem

America the Beautiful, S. A. Ward, Soloist J. Cisaruk

Happy Birthday, America! arr. by Hryhory Kytasty, - Ukrainian Bandurist Chorus, Detroit,

"Pryvit" (Welcome Dance), - "Echoes of Ukraine" Folk Dance Ensemble, Detroit,

Welcoming Remarks, -Atty. Andrew Boyko, Chair, Ukrainian Bicentennial Committee of Greater Cleveland

Motherland Ukraine Cyril Stetsenko

Love Song - Women's Chorus Ihor Shamo

Serenade - Men's Chorus, arr. by Andrij Hnatyshyn, Soloist: G. V. Oryshkewych

A Spring Day Calls Us Ivan Nedilskyj

The Flirtatious Maiden arr. by Andrij Hnatyshyn, Soloist: Oksana Roshetsky

Evening In The Village, Chorus from the opera "Utoplenu", by Mykola Lysenko

Our Hag Arr. by Andrij Hnatyshyn

-UKRAINIAN DNIPRO CHORUS accompanied by orchestra, Cleveland-Parma

Presentation of Bicentennial Certificates of Appreciation

-Dr. Michael S. Pap, Executive Vice-Chairman, Greater Cleveland Bicentennial Commission

-Annelise Ilschenko, Miss World U. S. A. - 1978

Carpathian Mosaic, (Bukovinian "Hutsulka" and "Kolomyika", Mountain "Shumka", Transcarpathian "Uvyvanets" and "Tropanets", Carpathian "Kolomyika")

Hetman Dance, -"Echoes of Ukraine" Folk Dance Ensemble, Detroit, Michigan

"Flowers of Ukraine" Dances: "Vesnyanka", "Metelyky, Kozachok", "Horlytsia, Kozachok", "Pereyaslavka, Kozachok", "Hopak kolom", and "Hop, Hop, Hopaka".

-"Echoes of Ukraine" — folk dance ensemble, dir. Joanna Kytasty, Detroit

The Clouds Are Rising

The Fight For Liberty, Arr. by Cyril Stetsenko, Two historical songs

Bandura, Arr. by Hryhory Kytasty, Soloist: Volodymyr Tysowsky

Nechai - a historical song, Arr. by Alexander Koshyts, Soloists: Roman Kassaraba and P. Pacholuk

A May Night, Lyric and music by Lew Lepky, Soloist: J. Cisaruk

To Whom Does This House Belong? Arr. by Mykola Lysenko

A merry love song, Reed pipe (Sopilka): M. Myroniuk; Tambourine: A. Malkowych

The Swans - a love song, Hryhory Kytasty, Soloist: George V. Oryshkewych

Three Merry Folk Songs, Arr. by D. Pika, Reed pipe: M. Myroniuk; Tambourine: A. Malkowych

- UKRAINIAN BANDURIST CHORUS, Detroit, Michigan

Shche Ne Vmerla Ukrayina - Ukrainian National Anthem.

This program of Ukrainian Songs and Dances honoring the American Bicentennial

by the Ukrainian Community of Greater Cleveland is presented by:

THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS under the direction of Hryhory Kytasty, Detroit, Michigan

ECHOES OF UKRAINE, Folk Dance Ensemble under the direction of Joanna Kulchesky, Detroit,

UKRAINIAN DNIPRO CHORUS accompanied by orchestra under the direction of Eugene Sadowsky, Cleveland-Parma

UKRAINIAN BICENTENNIAL COMMITTEE of GREATER CLEVELAND:

Sitting, from left: Taras G. Szmagala - vice-chairman, Olha Demjanczuk - vice-chairman, Andrew Boyko - Chairman, Wolodymyra Kawka - vice-chairman, Bohdan Futey - executive vice-chairman, Marusia Popovich, Roman Wozniak - secretary. First row: WasyI Iwanczuk, Walter Shipka, WasyI Liscynsky, Elizabeth Jasewytch, Wasyt Kaminsky, Alex Kap, John A. Norka. Second Row: George V. Oryshkewych, Ilko Zguta, Gregory Zawadiwsky, Hryhorij Holowka, Ihor Olijar, Stepan Kikta.

Not present: Volodymyr Bazarko, Jenny Bochar, Volodymyr Bodnar - treasurer; Victor Bohuslawsky, Olenka Chmilak - public relations. Zenon Holubec, Halia Jatsyshyn, Eugene Nebesh, Jeremy Rakowsky, Stephen Stecura.

1976 18 вересня 25-ліття СТАНИЦІ-КЛІВЛЕНД 1-ої ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
18 вересня 1976р. в Астродромі св. Йосафата в Пармі

ПРОГРАМА

САЛЮТ ТИМ ЩО ВІДІЙШЛИ - Ветерани Станиці під проводом голови Лева Кусяки

ВІДКРИТТЯ - Ігор Руденський, голова Ювілейного Комітету Станиці

ПРИВІТ - д-р Роман Дразньовський, Нью-Йорк, голова Головної Управи Братства

ПРИВІТ - Інж. Юрій Тис-Крохмалюк, Дітройт, голова Крайової Управи Братства у США

ЮВІЛЕЙНЕ СЛОВО - ред. Олег Лисяк, Філядельфія, колишній воєнний звітодавець 1 УД УНА

Ювілейна трапеза

МОГИЛИ - слова Леоніда Полтави, музика Івана Недільського,

ЧИ ЧУЄШ БРАТЕ - повстанська пісня

НА НИХ МАКИ - слова Т. Федорова, музика С. Яременка

ЗІРВАЛАСЯ ХУРТОВИНА - монтаж у виконанні Люби Сліпець, Оксани Стригун, Маріяни
Проник, Роми Сивої і Володимира Цішкевича

ВІД СИНЬОГО ДОНУ - народна пісня, Дівочий ХОР "МРІЯ". Диригентка: Єлисавета Ясевич.

Акомп.: Люба Дмитрик. - Спонсор: Осередок СУМА імени Тараса Шевченка в Пармі, Огайо

СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ, народна пісня

ВІЄ БУРЯ - дивізійна пісня. Слова і мелодія Є. Пасіки

КРІЗЬ СЕЛА І ДОРОГАМИ - пісня присвячена 30-літтю бою під Бродами, муз. Осипа Головацького

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ - жартівлива народна пісня в обробці В. Юрченка

ДИВІЗІЙНА ПІСНЯ. Сл. і мел. Є. Пасіки, присвячена 30-літтю бою під Бродами. арр. О.Головацького

ДОБРОВОЛЬЦІ - дивізійна пісня. Слова і мелодія Романа Купчияського

АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ, кол. Дивізійників з Ньюарку, Н. Дж., Дир. В. Юркевич

БАЛЬ - До танців приграватиме Оркестра "ВЕЧІРНЯ МЕЛОДИЯ" з Рочестер, Нью-Йорк. дир. В. Лужецький

Ювілейний Комітет Станиці Братства Дивізійників у Клівленді Ігор Руденський-голова, Лев Кусяка заст гол. Василь Ліщинецький-секр. Дмитро Скибик-скарбн. Володимир Баран, Олександр Блашків, Володимир Василик, Андрій Вільшанський, Роман Возняк, Михайло Кізічак, Юрій Любінецький, Теофіл Цішкевич, Юрій Шкарупа

1976 3 ЖОВТНЯ **ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ ПРОТИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ В УКРАЇНІ**
3 жовтня 1976 р. в школі св. Йосафата в Пармі
Доповідачі: о. О. Биковець з Детройту о. С. Сабол ЧСВВ з Клівленду і пастор
О. Гарбузюк з Чікаго

1976 27 листопада **100 - ДОЛЯРОВИЙ БЕНКЕТ-БАЛЬ ФОНДУ КАТЕДР**
УКРАЇНОЗНАВСТВА при Гарвардському Університеті
в суботу, 27. листопада 1976 р. в залі церкви Св. Володимира в Пармі
Доповідачі: Богдан Тарнавський - гол. Екзек. ФКУ, Уляна Пасічник -
Кембридж, Роман Процик - Філядельфія, Омелян Пріцак проф. Гарвардського
університету, Адріян Сливоцький - Нью-Йорк, Василь Лагошняк - Клівленд
Комітет Фонду

1977 22-го січня **УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТИ**
субота. 22-го січня 1977 року в залі школи св. Йосафата

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, - Др. Богдан Футей, Голова УЗО-УККА
АМЕРИКАНСЬКИЙ ГИМН, - Др. Юрій Оришкевич, Форт. Оля Винницька
СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ, - Комбатантські, молодечі і громадські організації
ВЕЧЕРЯ
СВЯТОЧНЕ СЛОВО, - Др. Володимир Базарко
КОНГРЕСОВИЙ ПРИВІТ, - Дост. Мері Ровз Окар
СОЛЬО СПІВ, - Галя Яцишин, Форт. супровід - Оля Винницька
АЙСТРИ ..... 0. Олесь, муз. М. Лисенко
ВЕСНІВКА ..... В. Мацюк
НЕ ЗАБУДЬ ЮНИХ ДНІВ ... І. Франко, муз. М. Лисенко
"ДУМА", Рецитує Володимира Кавка
Гра на бандурі - Микола Дейчаківський
ПРИВІТ, Михайло Ярош, шериф повіту Магонінг
ХОР "ДНІПРО" ..... Диригент Е.О.Садовський, Форт. супровід Галя Яцишин
ЗАСПІВАЙМО, - І. Воробкевич
У НЕВОЛІ, - А. Гнатишин, Сольо - Др. Ю. Оришкевич
ПІСНЯ ПРО БУРЕВІСНИКА, К. Анатольський
ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ, Е. Садовський
Б А Л Ь, ОРКЕСТРА "ДНІПРО" Керівник Строцький

1977 13 -го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО** Неділя, 13 -го березня 1977 р.

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, Василь Іванчук - голова Комітету

ХОР УКРАЇНСЬКОЇ КАТ. ШКОЛИ Св. ЙОСАФАТА, дир. - Ярополк Ласовський

Заповіт, Думи мої, Садок вишневий, Реве та стогне Дніпр широкий, учні 3 і 4 класи - декл. і дуєт

СВЯТОЧНЕ СЛОВО, Юрій Дейчаківський

КАВКАЗ - деклямація, А. Воронич і Н. Чернів, учні школи при парафії св. Володимира

САДОК ВИШНЕВИЙ - смичковий дуєт скрипка - Олег Махлай, чельо - Дарка Ласовська

ОЙ, ТИ НІЧЕНЬКО - слова А. Пашкевича муз. Г. Проценка

ЛЕБЕДИ МАТЕРИНСТВА, - слова В. Симоненка муз. П. Майбороди

ТИХО НАД РІЧКОЮ, слова С. Черкасенка муз. П. Батюка.

"ЧЕРВОНА КАЛИНА" Дів. ансамбль ОДУМ-у, кер. В. Кондратенко, акомп. Е. Кілярський

НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ КОТЛЯРЕВСЬКОМУ - декл., О. Махлай - уч. Шк. св. Володимира.

КАЛИНА - Інценізація, "Тарас" - Петро Ковч, Калина - Леся Дармохвал та учні Школи

Українознавства Т-ва. "Рідна Школа", музичне оформлення - бандура, Микола Дейчаківський

ЕЛЕГІЯ НА СМЕРТЬ Т. ШЕВЧЕНКА, М. Лисенко, скрипка - І. Фаріон, уч. Укр. Муз. Інст.

ПОСЛАНІЄ - мист. читання на тлі прозірок із життя Т. Шевченка у вик. Лесі Кунько - ТУСМ-у

ШКОЛА БАНДУРИСТІВ Маестра Г. Китастого, В'язанка народних пісень.

1977 2 квітня Наукова Конференція - **НИЩЕННЯ РЕЛІГІЇ І ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ**

УЗО і Громадський Комітет Оборони Християнської Віри і Церкви в Україні влаштував

Конференцію 2 квітня 1977 р. в Інституті Совєтознавства при John Carroll University

В програмі -

Відкриття - о. Проф. Генрі Ф. Біркенгауер, ЧІ., Президент університету

Нищення Української Католицької Церкви в Україні - о. Проф. А. Пекар, ЧСВВ

Нищення Української Еванг.-Баптистської Церкви в Україні - Проф. Др. П. Стівенс

Анти-релігійна пропаганда в Україні - Проф. Др. Р. Морозюк

Советська Релігійна Політика в Україні - проф. Др. Б. Боцюрків

Підсумки і Заключення - проф. Др. Михайло Пап

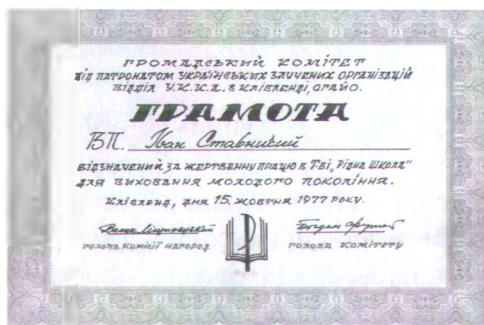
1977 15 жовтня **25-ліття т-ва Рідна Школа і Школи Українознавства**

Громадський Комітет під патронатом УЗО відзначає 25-ліття Ювілейним Бенкетом і

Забавою 15 жовтня 1977 р. в Астродомі св. Йосафата.

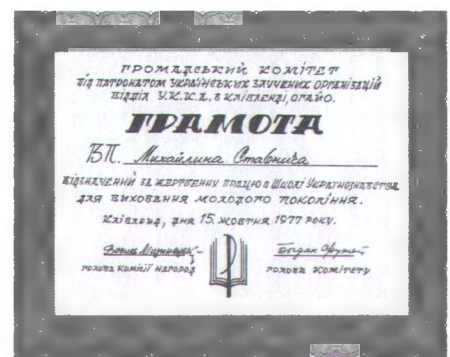
В програмі Ювілейне Слово - др. Андрій Зварун, абсолювент школи

Бенкет, презентація Грамот, Оркестра Самоцвіт з Монтреалю, Презентація цьогорічних абсолювентів.

Іван Ставничий, дуже активний пропагатор науки і шкільництва, співосновник Т-ва Рідна Школа та клівлендського НТШ, Михайлина Ставнича учителька української Рідної Школи, активна

членкиня СУА, мистецтвознавець.

1977 1 листопада **СВЯТКОВИЙ ВЕЧІР** у 59-ту річницю проголошення у Львові 1. листопада 1918-го року "**ЗАХІДНО - УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ**" та у 30-ту річницю **НАСИЛЬНОГО ВИСЕЛЕННЯ** українців з їх відвічних осель на західнім пограниччю України - з Лемківщини, Посаяння і Холмщини та Підляшшя.

УЗО відзначило **СВЯТКОВИМ ВЕЧОРОМ** у вівторок 1. листопада 1977 у Святопокровськiм Осередку в Пармі,

БОГОСЛУЖЕННЯ в наміренні Українського Народу відправили парохи у своїх церквах в неділю 30. жовтня 1977

1977 25-го листопада **КОНЦЕРТ ХОРУ "ДУМКА" з Нью Йорка** в Клівленді - Парма
25-го листопада 1977 р

Диригент С. КОМІРНИЙ, Фортепіяновий супровід - Євгенія ПАЛІЙ

ПРОГРАМА

ДА ВОСКРЕСНЕТ БОГ, Д. Бортнянський, концерт ХХХІV

СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ, В. Іконник, сл. Т. Шевченко

ПОГОВІР, Дж. Россіні, з „Севільський цирульник“, для хору - А. Степанов, укр. слова - А. Любський

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ, обр. В. Кирейко, українська нар. пісня, сл. Л. Глібів, соліст Юрій Штогрин

ТИХА ВОДА, обр. М. Попенко, закарпатська нар. пісня, солісти: Вал. Лисняк, Ул. Стельмах, Дозя Турчан

ВІВЦІ. МОЇ ВІВЦІ, М. Гринишин, соліст Євген Титла

-МІШАНИЙ ХОР-

ЖИТА, А. Гнатишин, УДОВИЦЮ Я ЛЮБИВ, М. Кропивницький, обр. В. Косенко, - Євген ТИТЛА,

тенор ГАГІЛКА, обр. С. Людкевич, ТИ ЄДИНА У НАС, М. Леонтович

-ЖІНОЧИЙ ХОР-

СЦЕНА, М. Леонтович, солісти: Євгенія Туринська, Василь Тершаковець

-МІШАНИЙ ХОР-

НАЙМИЧКА, М. Тіц

АЙСТРИ, М. Лисенко, - Євгенія ТУРИНСЬКА, сопрано

ХОР з опери „Мілана“, Г. Майборода

СТЕПОМ. СТЕПОМ, М. Пашкевич, солістка Ала Грогуль

БОЛЕРО, К. Сен-Санс

ТЕЧЕ ВОДА В СИНЄ МОРЕ, Б. Лятошинський, сл. Т. Шевченко, сол. Євгенія Туринська

НА СВІТАНКУ, О. Білаш, сл. М. Ткач, солісти: Ала Грогуль, Олена Зам'ята, Уляна Стельмах

ЧОТИРИ ВОЛИ ПАСУ Я, обр. А. Кос-Анатольський, укр. нар. пісня, солістка Євгенія Туринська

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ, А. Вахнянин, сл. Т. Шевченко

ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ. обр. Д. Задор, закарпатська нар. пісня, соліст Ігор Раковський

-МІШАНИЙ ХОР-

ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА КЛІВЛЕНД

УПРАВА УЗО - 1978 : Футей Богдан - голова, Возняк Роман - заступник і референт Народного фонду УККА, Завадівський Григорій - заступник і культ-освітній референт, Раковський Борис - заступник і орг. референт, Камінський Василь - протокулярний секретар, Кусяка Леся - кореспонденційний секретар, Ліщинецький Василь - фінансовий, Попович Маруся - зовнішні зв'язки, Фединський Андрій - реф. людських прав, Кікта Степан - преса та інформації, Дейчаківський Юрій - реф. молоді, Члени: Данилевич Роман, Головка Григорій, Чепак Богдан, Шмагала Тарас, Петренко Юрій, Баран Володимир, Коцюмбас Юрій, Ліщинецький Орест, Почесний член Попович Іван. Контрольна Комісія - Воляник Степан, Кльований Яків, Вільшанецький Ілля.

Управа УЗО 1978: . Сидять: Яків Кльований, Маруся Попович, Богдан Футей - голова, Леся Кусяка, Іван Попович - почесний член УЗО, Степан Воляник. Стоять у першому ряді: Роман Данилевич, Богдан Чепак, Борис Раковський, Василь Камінський, Юрій Коцюмбас, Роман Возняк. Стоять у другому ряді: Степан Кікта, Григорій Завадівський, Григорій Головка, Тарас Шмагала, Андрій Фединський.

Неприсутні: Володимир Баран, Ілля Вільшанецький , Юрій Дейчаківський, Василь Ліщинецький, Орест Ліщинецький, Юрій Петренко.

1978 21-го січня **УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТІ**

субота, 21-го січня 1978 р. в Астродомі св. Йосафата

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ - Др. Богдан Футей, Голова УЗО-УККА

СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ - Комбатантські, молодечі і громадські організації

АМЕРИКАНСЬКИЙ і УКРАЇНСЬКИЙ ГИМНИ - Др. Юрій Оришкевич

СВЯТОЧНЕ СЛОВО - Др. Борис Антонович - Стейтовий Конгресмен, Іліной

КОНГРЕСОВИЙ ПРИВІТ .... Дост. Рональд Моттль, 23-ий Дистрикт Огайо

ВЕЧЕРЯ

ПРОКЛЯМАЦІЇ

Зліва 1-ряд Маруся Попович, НН, Mary Rose O'kar (US Congresswoman) вручає проклямацію Богданові Футееві (голови УЗО), Леся Кусяка. 2-й ряд Василь Ліщинецький, Василь Камінський, Григорій Завадівський, Роман Возняк. 3-й ряд Юрій Коцюмбас, Валтер Шінка, НН, Григорій Головка, Володимир Баран

СОЛЬО СПІВ - тенор Богдан Чаплинський,

Філядельфія, форт. Ганна Придаткевич

БАЛЬ - оркестра - Темпо - Керівник А.

Калдун

1978 р 12-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

Неділя, 12-го березня 1978 р. Заля Середньої Школи св. Йосафата

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, В. Іванчук - голова Комітету

ХОР УКР. КАТ. ЦЕРКВИ Св. ЙОСАФАТА, диригент - Борис Садовський

ЗАПОВІТ, Т. Шевченко

НАШ ОТАМАН ГАМАЛІЯ, Т. Шевченко

УТОПТАЛА СТЕЖЕЧКУ ЧЕРЕЗ ЯР, Нар. пісня

ПОКЛІН ТОБІ, ТАРАСЕ, Ю. Шкрумеляк

МЕНІ ОДНАКОВО, деклямація, Андрій Футей - СУМА, Парма

СВЯТОЧНЕ СЛОВО, Тарас Яцишин, учень Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа"

ПЕРЕБЕНДЯ, мелодеклямація, Олег і Тарас Махлай, учні школи св. Володимира

ТАРАС-ПАСТУШОК, Інценізація, учні школи св. Йосафата

НА РОКОВИНИ ШЕВЧЕНКА, збірна декл., І. Василик, Н. Гейниш, М. Василик - СУМА

НЕМА МЕНІ ПОРАДОНЬКИ, арія Одарки - з опери І. Купала, слова і муз. А. Вахнянина,

ДОСИТЬ НЕВІЛЬНА ДУМКА МОВЧАЛА, слова Л. Українки, муз. Я. Степового

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ, слова Т. Шевченка, муз. В. Заремби, сольоспів Галя Яцишин - Пласт, акомп.

Борис Садовський

БАНДУРИСТЕ, ОРЛЕ СИЗИЙ, слова Т. Шевченка, муз. Я. Орлова,

НА ВИСОКІЙ ДУЖЕ КРУЧІ, Нар. пісня,

ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИС, слова Т. Шевченка, муз. М. Козака. Дівочий Ансамбль ОДУМ-у "Червона Калина"

ДУМИ МОЇ, деклямація, Степан Почтар - СУМА, Клівленд.

ТАРАС-КРІПАК, збірна деклямація, учні Школи Українознавства "Р.Ш."

МІСЯЧНА СОНАТА, Бетовен, фортепіано - Марко Фаріон, уч. Укр. Музичного Інституту.

ГАЙДАМАКИ, /уривок/ - деклямація, Наталка Кріслата - СУМА, Клівленд.

В'ЯЗАНКА НАРОДНИХ ПІСЕНЬ, Школа Бандуристів, маестра Григорія Китастого.

*1978 р. 15 квітня **Банк крові ім. Валентина Мороза**, створено Українською Радою Прав Людини, щоб в такий спосіб популяризувати акції в обороні переслідуваних семи-десятичників в Україні. У висліді широко-проведеної акції дарувати кров до Банку крові 15 квітня 1978 зголосилося в Пармі 70 осіб у віці 17 - 65 років життя, між ними радний Віліям Селіван і представники закарпатців, литовців і поляків. Цим прекрасним практичним і християнським актом Клівлендці відзначили 42-гі уродини Мороза. Акцією займався Петро Фединський з допомогою Ірки Василів й Ігоря Мичковського. Малярка Леся Думич прекрасно оформила оповістки про Банк. Розголос про цей Банк крові поширився на весь світ. Українська преса в Німеччині, Аргентині й Австралії повідомили читачів про Клівлендську ініціативу, а в Торонті появилася редакційна стаття "Чи нам не піти вслід за Клівлендом?". Навіть міжнародні радія Свобода і Вільна Європа відмітили цю акцію й передали повідомлення у всіх східно-європейських мовах.*

(Вісті УЗО, ч. 2, 9 вересня 1978).

1978 9 червня **ГЕНЕРАЛ ПЕТРО ГРИГОРЕНКО**

На запрошення УЗО зустріч з українцями Великого Клівленду в п'ятницю 9. червня 1978 генерал ПЕТРО ГРИГОРЕНКО.

Наш Гість задержиться у Клівленді два дні.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ відзначив Інститут Сов'єтознавства при католицькому Університеті Керола. Конференція, із понад 200 учасників, як завжди в цій Інституті, була на академічному рівні. Її підготував і проводив директор Інституту проф. д-р Михайло Пап, а годинний виклад мав сенатор Канади Павло Юзик з Оттави. Виступав ще кол. посадник Р. Перк і рабін Сілвер. Представник УЗО роздав учасникам памфлети про Поневолені Нації, видані в цій році централею УККА.

МІСЬКА РАДА у Клівленді ухвалила 22. серпня 1978, на внесок радного з першої варди Івана Линча, Наглу резолюцію ч. 2011-78 в справі "Підтримки всіх Сов'єтських громадян в їх змаганнях за основні людські і національні права" з поіменним названням українців Миколи Руденка, Олекси Тихого і Левка Лукіяненка. Резолюцію затвердив 24. серпня посадник Денис Кусинич і оголосив в Актах міста 30 серпня 1978. Заходи для цього зробила Українська Рада Прав Людини.

1978 р. 30 вересня **Велично відсвятковано 50-ліття УЗО.**

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ УЗО у КЛІВЛЕНДІ

Оформлений на Зборах Делегатів у дні 21. квітня 1978. На провідні функції вибрано делегатів: Адв. д-р Богдан Футей - голова, колишні голови УЗО - Мгр Василь Ліщинецький, Проф. д-р Михайло Пап, проф. Степан Воляник, проф. Тарас Шматала –заступники. Секретарі: інж. Григорій Завадівський - українською мовою, адв. д-р Борис Раковський - англійською мовою, Леся Кусяка - запис протоколів із засідань. Фінансів: Роман Почтар. Організації: Роман Возняк. Програми: Інж. Євген Палка. Інформації: ред. Роман Данилевич. Господарювання: мгр Василь Ліщинецький. Редактор ювілейної книги: Степан Кікта. Всі вони творять Президію Ділового Громадського Комітету. Діловоди очолюють свої Комісії, членами яких стали всі інші делегати. Комісії можуть кооптувати потрібних їм громадян.

ВСТУПНИЙ ПЛЯН ЮВІЛЕЙНИХ ІМПРЕЗ

Неділя 24. вересня 1978 в Українській Культурнім Городі вшанують українців з нагоди ювілею УЗО усі інші етнічні групи, об'єднані у Федерації Культурних Городів. Українці є господарем цьогорічного "Світового Дня". В суботу 30 вересня 1978 в астродомі св. Йосафата в Пармі відбудеться ювілейний бенкет.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УЗО - ГРОМАДСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКОМУ КЛІВЛЕНДІ, 1928-1978

Громада українських поселенців у Великому Клівленді є тою щасливою, яка може похвалитися своєю централею місцевих товариств, що діє тут уже 50 років і веде національну роботу серед поселенців і для всього українського народу та репрезентує імігрантів з українських земель перед американською суспільністю і владами. Тою централею є "Українські Злучені Організації".

Збори делегатів від товариств покликали 31. березня. 1978 Громадський Комітет золотого ювілею УЗО, який переводить в цім "ювілейнім році українського Клівленду" різні імпреди для пригадки діяльності і для вшанування минулих діячів та імігрантів-піонерів, що ініціювали тут релігійне і національне життя.

Першою більшого імпредзою на відзначення УЗО була "Українська зустріч", влаштована окремим Комітетом під проводом С. Космоса в неділю 10. вересня на площі св. Андрія. Програмовим референтом і майстром церемонії був інж. Євген Палка. Всю програму, рекляму і летючки на ту Зустріч приготував і перевів названий Комітет. Комітет видрукував округлі наліпки з емблемою ювілею УЗО і наліплював її на вікна авт.

Також влаштовано парадний марш в Пармі спільно із загальним маршем цілої Пармської громади для відзначення 200-ліття Америки, а нашого 100-ліття в Америці.

З цієї нагоди ми відбули дві великі ювілейні імпреди - бенкет в астродомі 30-го вересня і концерт у великій залі Середньої школи у Пармі, до виступів на яким зорганізували біля 150 виконавців усякого віку, - а всі вони місцеві! Ювілей дав гарні наслідки - ми оживили громадянство, заактивізували його і засвідчили єдність і силу! Громада сильна, продуктивна, жертвенна, велика - як має один провід!

До успіху причинилися видані тоді чотири числа Вістей УЗО і Ювілейна програмка (разом 72 сторінки з ілюстраціями), які остали документами з 1978-го року.

З нагоди ювілею УЗО Комітет постарався про вшанування заслужених живучих діячів у різних ділянках громадського життя в нашому поселенні. Медалі або гарні грамоти вручено відзначеним на бенкеті 30 вересня на концерті або в дні Державности 20 січня 1979 р. Відзначення були п'ятьох категорій -

1. "ЛЮДИНА УЗО" - найпочесніше відзначення признано **Іванові Попович** за його 55 років безперервної патріотичної діяльності в громаді і в УЗО. Грамоту вручено на концерті 3-го грудня 1978 р..

2. СПІВОСНОВНИКИ і ГОЛОВИ УЗО. Медалі одержали на бенкеті 30 вересня 1978 р. Співосновники УЗО - **Яків Волянський, Іван Попович і Михайло Левицький, Голови УЗО Микола Олексик, Тарас Шагала, Степан Воляник, Михайло Пап, Василь Ліщинецький і Богдан Футей. Василь Камінський одержав медалю як член Управ УЗО протягом 25 років.**

3. СУСПІЛЬНІ ПРАЦІВНИКИ В ГРОМАДІ - за довголітню діяльність одержали грамоти в Дні Державности України 20-го січня 1979 р. Відзначено 39 чоловіків, 19 жінок і одне товариство, разом 59 Грамот, їх список надрукований під фотогр. **ЗАСЛУЖЕНІ АМЕРИКАНЦІ, ПРИЯТЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.**

4. Грамоти п'ятьом американським діячам вручено на концерті (зглядно вислано поштою) **Hon. Frank J. Lausche** - кол. посадник Клівленду, губернатор Огайо, **сенатор США, Michael A. Feighan** - федеральний посол від 20-го дистрикту Огайо, **Ralph J. Perk** - колишній посадник міста Клівленду, **Theodore Andrica** - кол. співредактор вечірнього щоденника Клівленд Прес, **Eleonor Prech** - тодішня співредакторка щоденника Клівленд Прес.

5. **ІМІГРАНТИ ПІОНЕРИ**, які прибули до Клівленду між 1880 а 1914 роками. Грамоти 28-ом піонерам українського поселення вручено на концерті 3-го грудня - **Марія Волошин**, 1903 з Білича, **Параскевія Пелех**, 1906 з Володжі, **Юрій Кодиш**, 1910 з Володжі, **Іван Клим**, 1910 з Володжі, **Іван Петрівський**, 1910 з Полян, **Анастасія Кухта**, 1911 з Жогатина, **Емілія Дурбас**, 1909 з Явірника Руського, **Анна Смолило**, 1911 з Накла, **Анастасія Кодиш**, 1912 з Явірника Руського, **Марія Олексик**, 1912 з Лібухової, **Михайло Матвійшін**, 1912 з Сушиці Вел., **Василь Гусар**, 1912 з Сушиці Великої, **Варвара Скоратко**, 1912 з Жогатина, **Анна Гавриляк**, 1912 з Жогатина, **Анна Карась**, 1913 з Явірника Руського, **Марія Кисіль**, 1913 з Перемишлян, **Розалія Савчак**, 1913 з Полян, **Розалія Левицька**, 1913 зі Старяви, **Марія Кукіз**, 1913 з Двірців, **Катерина Труш** 1914 з Любеня Вел., **Бронислава Шмагала**, 1914 з Угнова, **Марія Барбер** з Володжі, **Степан Лабик**, **Михайло Савчак**, 1913 з Сушиці Вел., **Михайло Левицький**, 1913 зі Старяви, **Олена Степаник**, 1913 з Кристинополя, **Франк Мураль**, **Стелла Пацула** з Явірника Руського, **Анна Ціхоцька**, 1912 з Жогатина, і **Григорій Кисіль**, 1912 з околиці Щирця.

УЗО дякує всім тим численним працівникам Комітету, що причинилися до успіху і до відзначення діяльності УЗО.

При мікрофоні Богдан Футей - голова УЗО і Комітету. З ліва стоять колишні голови УЗО - Василь Ліцинецький, Михайло Пап, Степан Воляник, Микола Олексик, Тарас Шмагала. Основники УЗО - Іван Попович, Михайло Левицький. Член управ 1953-1978 Василь Камінський. Сидять - о. Оришкевич, о. Сірко, п-ні Дарія Сірко, сестри Василянки Варвара, Джерарда, Іриня.

24 вересня 1978 українці (УЗО) були господарем, у своїм Культурнім Городі при Бульварі Свободи 33-го, "Всесвітнього Дня", призначеного Федерацією Культурних Городів на вшанування УЗО з нагоди золотого ювілею. Ветерани з Відділу ім. Якубика внесли прапори, Галя Яцишин відспівала гимни, о. М. Ревтюк і о. митрат Ф. Коваленко проводили молитви, проф. М. Пап виголосив відповідну, сильну змістом і формою промову, а голова Федерації адв. С. Брінський і А. Фединський привітальні слова. Комісар парків міста Клівленду О. Річардсон відчитав проклямацію посадника Кусинича, а представник Повітової влади від її Комісарів. У розваговій частині виступали солісти від поляків та ірландців, а групи від африканців та індіан. Від українців виступали учні Школи бандуристів Г. Китастого і Танцювальна група СУМА під кер. В. Богуславського. Для скорочення програми реферату Марусі Попович про історію

нашого Городу не читано. Програму провадив голова Комітету всесв. дня д-р Б. Футей, а заст. голови була Маруся Попович, яка разом з Кат. Вуд приготувала "про-ЮВІЛЕЙНИЙ" БЕНКЕТ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в суботу 30. вересня 1978 р. в "астродомі" св. Йосафата. Ювілей звеличали своєю присутністю 350 представників товариств, у тому числі і колишні діячі УЗО - Микола Олек з Чикаго та Микола і Володимира Кавки з Філядельфії, сім парохів, Сестри Василіянки та відпоручники повітової і міської влади, як теж редакторка Клівленд Прес. Відповідну до ювілею програму бенкету вели голова Громадського Комітету адв. д-р Богдан Футей і його заступник мгр Василь Ліщинецький. Голова відчитав привітальні листи від Блаженнішого Патріярха Йосифа і губернатора стейту Огайо Дж. Ровдса,- а комісарі повіту Каягога. С. Тафт і Дж. Войнович особисто вітали українську громаду та вручили проклямації. Надійшли привіти від УККА в Нью-Йорку, сенаторів Меценбавм і Дж. Глен та конгресмени Р. Моттл і Мері Окар, як також посадники Кусинич з Клівленду і Дж. Петруска з Парми привітали листами, або офіційними проклямаціями. Посадник Кусинич проголосив 30-го вересня "Днем УЗО".

Гостем у громаді був представник УККА докторант Юрій Нестерчук, який говорив про діяльність Інформаційного Бюра УККА у Вашингтоні, що його він очолює. Дуже відповідним доповненням програми був виступ д-ра Миколи Грушкевича, який відчитав власну поему з повним переданням історії УЗО.

Завершенням цього ювілейного вечора було вручення керівниками бенкету плякеток і медалів трьом ще живучим співосновникам УЗО, а це громадянам **Якову Волянському** (кол. десятникові УГА, тепер в Арізоні), **Іванові Поповичові** і **Михайлові Левицькому**, як також колишнім головам: **М. Олекові**, проф. **Тарасові Шмагалі**, мгр **Степанові Водяникові**, проф. д-р **Михайлові Папові**, мгр **Василеві Ліщинецькому** і теперішньому д-р **Богданові Футеєві**, та членові Управ протягом останніх 25-ти років **Василеві Камінському**.

Покійного адвоката **Омеляна Малицького** (Омара Майлса), голову УЗО і провідника громади протягом 19 років, вшановано посмертно - і медалю вислано вдові п. Катерині Малицькій у Каліфорнії.

На закінчення вечері соліст Української опери у США Інж. Богдан Чаплинський з Філядельфії відспівав 5 пісень і арій українських опер при фортепіановім супроводі проф. Ганни Придаткевич. Національні гимни співав місцевий соліст Капелі бандуристів адв. д-р Юрій Оришкевич, а молитви провели о. протоіерей Я. Сірко і о. митрат С. Ганкевич.

Програмка на 16 сторінках подала учасникам потрібні ювілейні відомості, а удекорована й відновлена аудиторія збільшувала святковий настрій.

В програмі вечора була також **ВИСТАВКА** українських друків і видань з Клівленду.

Після бенкету відбувся баль при грі оркестри Темпос Антона Калдуна, на який прибуло ще 95 молодих учасників. В часі бенкету виставлено знімки і видання з Клівленду. Про ювілейні святкування УЗО щоденник Свобода надрукував в ч. 221 з 13. 10. на ст. 1 14 звіт і фотографію.

Ювілеї і бенкети є балянсом праці - і на них не кінчиться щоденна робота даної організації. Зовсім противно - ювілей УЗО має їх зміцнити, поширити і обновити - та приєднати нових працівників на друге п'ятдесятліття. Вся наша праця в цім ювілейнім році УЗО керується тим постулятом.

Степан Кікта

1978 1 жовтня Академія у 40-ліття СМЕРТИ полк. **ЕВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ**
команданта Корпусу У С С, команданта УВО й голови проводу ОУН.
у неділю, 1.жовтня 1978 р. в аудиторії Святопокровського осередку.

В ПРОГРАМІ ВИСТУПЛЯТЬ:

КОМБАТАНТСЬКІ й МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ КЛІВЛЕНД - "САЛЮТ ПОЛЯГЛОМУ",-

проф.др. МИХАЙЛО ПАП / святочна промова /, АНСАМБЛЬ ЮНИХ БАНДУРИСТІВ під кер. ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО, ЧОЛОВІЧИЙ ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ під кер.ЕВГЕНА САДОВСЬКОГО, др. ВОЛОДИМИР БОДНАР / сольоспів /, СОФІЯ БУРА /рецитація/, ЖІНОЧИЙ ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ім. МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА під управою ВІРИ КОНДРАТЕНКО, МАРУСЯ МЕЛЬНИК / фортеп'ян /.

заходом ОД В У і ООЧСУ під патронатом УЗО

Того ж дня, в Святопокровському храмі відправлена панахида за упокій душі сл.п. **ЕВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ**

1978 12. листопада **Друге турне українських ансамблів з Англії**

12 листопада Концерт хору "Гомін" Ярослава Бабуняка і танцювального ансамблю "Орлик" Дмитра Парадюка і Марії Бабич з Англії.

Дорогі гості з Англії вдруге завітали до нас в неділю 12. листопада 1978 о год. 4 попол. в залі Школи Норманді, 2400 Західна Плезент Велі в Пармі. Українці північного Огайо мали нагоду послухати КОНЦЕРТ українських пісень і побачити балет мистецьких сил українських поселенців в Англії, колишніх вояків Дивізії Української Національної Армії і їх дітей. В їхнє друге турне до американських українців виїхало 87 осіб, а це чоловічий Хор "Гомін" під диригентурою Ярослава Бабуняка, бандурист Володимир Луців і Танцювальний Ансамбль "Орлик" з хореографами Дмитром Парадюком і Марією Бабич.

ХОР і ТАНЦЮРИСТИ З МАНЧЕСТЕРУ ЗНОВ ОЧАРУВАЛИ НАС

У Вістях УЗО ч. 2 на ст. 7 заповідали ми прибуття до Клівленду мистецьких ансамблів з Англії на концерт 12. листопада 1978 р. Саме вчора був цей день, в яким українці нашого району привітали вдруге дорогих гостей з Англії, що прилетіли до нас у складі 88 осіб, щоб відспівати нам свій четвертий концерт у цім другім турне по східних стейтах і провінціях американського континенту.

Дощовий день під захмареним небом з температурою 48° ф, який ненадійно наступив після тижня чудової погоди, не створював у нас потрібної на таку святкову зустріч атмосфери й настрою. Та змінена погода не перешкодила 1230 громадянам прибути на цей репрезентативний концерт у Школі Норманд при Плезент велі (приїхали з різних міст, включно з Пітсбургом у Пенсильвенії), бо вони жили ще першим концертом цих мистецьких ансамблів з 29. березня

1974 р. і заздалегідь розкупили квитки вступу, так що для "спізнених" слухачів прийшлося докладати крісла у всіх переходах в залі.

Дякуємо нашій суспільности, що доцінила труд і високий мистецький рівень виконавців з Бритійського острова і щиро привітала дорогих земляків та гостила у своїх домах. Ті з нас, що спрагнені почути невмирущу рідну пісню й побачити народні танці, виконані молоддю у правильних регіональних одягах, на найвищому рівні, саме мали нагоду пережити прекрасний концерт і на дві і пів години забути про чужину та перенестися в Україну і побувати між гуцулами в Карпатах і в своїх рідних околицях.

Тим разом прибули до нас з Манчестеру члени таких одиниць:

а/ Чоловічий хор "Гомін" у складі 55 співаків з диригентом Ярославом Бабуняком і акомпаньйтором Вільямом Джонсом, валійської національності,

б/ Танцювальний ансамбль "Орлик" - 10 пар із хореографами Дмитром Парадюком і Марією Бабич, та семичленною гуцульською оркестрою з цимбалами,

в/ Бандурист Володимир Луців, який організував це турне,

г/ Екзекутивний директор Союзу Українців у Британії (СУБ) Іван Равлюк, який також є генеральним секретарем Координаційного Осередку Центральних Громадських Організацій в Європі.

Більшість членів цих Ансамблів уже народжена в Англії, але всі вживають українську мову і мають почуття приналежности до народу батьків, якими у переважаючій частині є колишні вояки Української Дивізії. Оба Ансамблі започатковані в 1949 р. і цим турне починають відзначувати 30-тий рік діяльности, якою є плекання і ширення української культури не лиш в Англії, але і в інших державах Європи і на амер. континенті, до яких виїжджали з концертами, на пописові фестивалі або конкурсіві турніри. Останній закордонний концерт співали в травні ц. р. у Брюсселі в Бельгії. Головою Хору "Гомін" є Петро Ключас, секретарем д-р Філ. Любомир Мазур, скарбником Дмитро Дідик, а адміністратором Іван Тушин. Члени живуть в місті і околиці дуже промислового і портового Манчестеру (700 тис. населення, засн. перед 923 роком) у графстві Ланкашір, а проби відбувають щотижня в домі СУБ. Парохом їх громади є о. Ярема Гаврилук.

Програма концерту, однакова для цілого турне, поділена на дві частини і є переплітана 4-ма виступами хору, 4-ма танцюристів і два рази солістом В. Луцевим, які разом відспівали 17 пісень та відтворили 6 танців. Ансамблі і виконавці безумовно професійного рівня, виконували свої точки під довготриваючі оплески й захоплення публіки. З реакції присутніх внесуємо, що особливо Орликівцями були зачаровані і то через заслугу всіх трьох співчинників: хореографію й прецизність виконавців, одяги і оркестру. Хор також міняв одяги, - і в другій частині народні замінив на гуцульські та ще для повноти й точности - з крисанями. Також соліст В. Луців, як бандурист, співав у народнім одязі, а в другій частині у вечірнім.

Після концерту голова УЗО д-р Б. Футей привітав Ансамблі від української громади у Великім Клівленді, а інж. Олег Мороз від Хору "Дніпро", причім дівчата подали керівникам китиці квітів. д-р Футей м. ін. вказав, що їх цінні Ансамблі є Євшаном зілля для українців у діяспорі, а в наших працях за визнання людських прав і в час згадки про голод і голокавст в Україні та про теперішні переслідування і поневолення - та наша рідна пісня, найкраща в світі, та народній танок, повний життєвої верви, підносять нас на дусі, розбуджують і скріплюють в неодного приспану вже національну свідомість і гордість. "Ваші концерти зроджують у слухачів енергію до народної праці і до посвяти". Накінець відчитав листа з 7. листопада від Льюарда мейора Тревора Томаса з поздоровленнями для Клівлендців від мешканців Манчестеру і з дорученням ансамблів СУБ, як приятних післанців культурного обміну. Від Ансамблів дякував Клівлендцям маестро В. Луців та привітав маестра Григорія Китастого і маестра Євгена Садовського, якого композицію "Марш дивізії" Хор виконує на концертах.

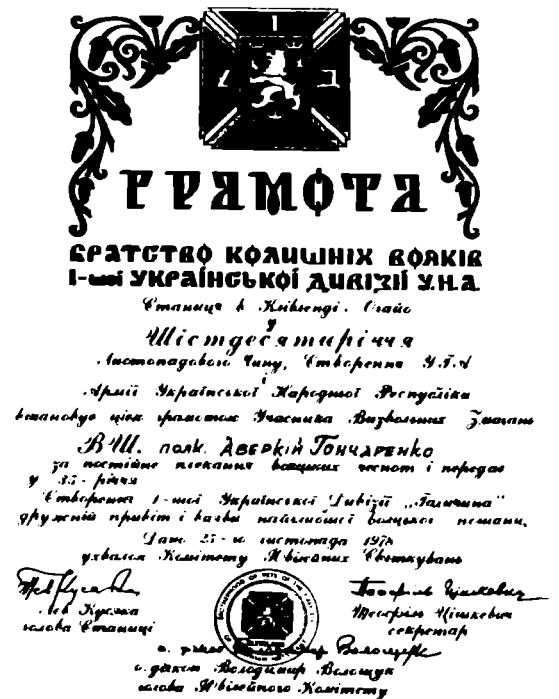
Після концерту УЗО гостило виконавців в залі Осередку Покрови Пресв. Богородиці, а після вечері вітали їх ще о. д-р Іван Тилявський - Салезіянин, о. митрат Федор Коваленко і Лев Кусяка, голова Братства кол. вояків 1 Укр. Дивізії.

В понеділок гості обідали в кафетерії св. Йосафата, а о год. 1-шій повторили концерт для учнів Школи св. Йосафата у великій аудиторії. Директор Школи Сестра Варвара, ЧСВВ привітала Ансамблі, а діти піднесли дарунки, виконані учнями в Школі.

Турне цих Ансамблів з Англії патронують УККА і Комітет Українців Канади. Гости концертуватимуть у 17 містах, а найбільш престижвий їх виступ буде 22. XI. в Карнегі Гол у Нью-Йорку на концерті Третього Світового Конгресу Вільних Українців. Взаємини українців з різних держав нашої діаспори є конечні для єдності і належить їх піддержувати. Якщо була б всюди така зріла постава громадянства як її сказали українці Великого Клівленду і тим разом до закордонних гостей, то з певністю такі взаємини вдасться продовжувати, і мимо значних коштів можемо вітати українських мистців та культурні і наукові сили в наших містах і в родинах.

Клівленд, 13. листопада 1978

1978 листопада 35-ліття 1-ої Дивізії УНА

Крім грамоти Гончаренкові, вшановано живучих на терені Клівленду вояків українських армій, які боролися за волю України в роках 1914 - 1920: УСС: Роман Лесик, Степан Небеш, Іван Гурко, Іван Палка, Роман Штандрит УНР: полк. Аверкій Гончаренко, Василь Дзюблик, Данило Садівничий, Василь Заволович, УГА: Степан Галяревич, Михайло Топоровнч, Іван Зварун, Григорій Оленчук, Іван Бдзіль, Іван Попович, Йосиф Якимів, мед. сестра Марія Янів

1978р 3-го грудня **ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 50-ліття УЗО**
в неділю 3-го грудня 1978р. в Parma Senior High School
У концертній частині виступлять:

ОБ'ЄДНАНІ ХОРИ під дир маестра Г. Китастого і маестра Є. Садовського,

Зліва 2-й ряд сидять диригенти Євген Садовський і Григорій Китастий

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ГУРТОК СУМА в Пармі, кер. В. Богуславський.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ГУРТОК при парафії св. Володимира, кер. Андрій Черень

ЗБІРНА ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА МОЛОДІ -

Інструктори: Віктор Богуславський, Андрій Черень, Петро Венгрин. - Програму танців координує д-р Юрій Русин

ГАЛИНА ВОЛДРИЧ - сольо на скрипці,

АЛЛА ВОЛДРИЧ - сольо на фортепіяні.

На цій концертній вшановуємо живучих ще між нами Імігрантів - піонерів.
громадських працівників і проголосимо "Людину УЗО, 1928 - 1978".

1979 20. січня ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТИ і 60-річчя СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ, 1919-79 українська громада Великого Клівленду відзначила в суботу 20. січня 1979_ БЕНКЕТОМ в залі Святопокровського Осередку в Пармі,

З промовами виступили: Гол. президент Українського Народного Союзу д-р ІВАН ФЛІС з Нью-Йорку і сенатор США Дост. ГОВАРД МЕЦЕМБАВМ.

З нагоди закінчення Ювілейного року українського Клівленду і УЗО в часі бенкету вручили Грамоти признання суспільним працівникам у нашій поселенні.

Група відзначених грамотами громадян у Дні Державности 20-го січня 1979 року в залі парафії Покрови Пресв. Богородиці в Пармі. Сидять; Григорій Китастий, Марія Адамович, Роман Лесик, Василь Ліцинецький, Степанія Шевчук, Іван Фур, Іван Білинський, Олена Дуб, Катерина Мураль, Ірина Кашубинська, Ольга Городиська, Євгенія Дубас, Євгенія Бокар, Степан Воляник.

Стоять - Яків Кльований, Михайло Пап, Андрій Фединський(за Українську раду людських прав), Іван Палка (гість), Василь Іванчук, Степан Кікта, Григорій Завадівський, Ілля Вільшанецький, Лев Кусяка, Надія Дейчаківська, Михайло Яремко, Степан Маланчук, Олександр Фединський, Григорій Головка, Богдан Футей, Мирослав Гейниш, Тарас Шматала, Степан Зорій, Зенон Голубець, Василь Ільчишин, Василь Мудрак, Роман Возняк, Віктор Богуславський, Юрій Коцюмбас, Євген Палка, Роман Данилевич (гість). - 3 усіх 59 тоді відзначених, до знимки станули 33 особи і 5 голов УЗО, які одержали медалі на бенкеті у вересні 1978 року.

В цій групі "суспільних працівників у громаді" були відзначені Грамотами ще оці громадяни (-нки): Леонід Бачинський, Григорій Бобків, о. Степан Ганкевич, Аверкій Гончаренко, Микола Грушкевич, Наталія Голембійовська, о. Дмитро Гресько, Володимира Кавка, Микола Кавка, Михайло Кнап, Софія Козут, Ярослав Крив'як, Осип Новицький, Дмитро Павлишин, Марія Паламар, Катерина Попович, Маруся Попович, Ігор Руденський, Євген Садовський, Михайлина Ставнича, Марія Федак, Марія Филипів, Євген Фік, Михайло Хроноз'ят, Дарія Якубович, Юра Яремкевич.

1979 11 лютого ЖІНКИ ГЕРОЇНІ у 55-ті роковини смерти .сл. п. **Ольги Басараб** в неділю, 11. лютого 1979. в Святопокровському Осередку

В ПРОГРАМІ;

СВЯТОЧНА ДОПОВІДЬ письменниці Мирослави Ласовської-Крук

ВИСТУП Ансамб. Бандуристок ОДУМ "ЧЕРВОНА КАЛИНА", кер.Ліда Серета,

Роксана Іванчук: сольо (бандура)

СЦЕНІЧНА КАРТИНА пера поетеси Лесі Храпливої, п.н. "НА СВЯТО ГЕРОЇНІ".

Участь беруть: Ліда Вирста, Таня Данило, Дарка Зварич, Леся Данило, Міля Дідич, Дарка Павник, Маруся Васирина, Наталя Кріслата, Наталя Чернів, Христя Хома. Декорація; Леся Думич

СВЯТО попереджене спільними молитвами й поминальними богослуженнями в українських церквах Вел. Клівленду, за упокій душ сл.пм.ОЛЬГИ БАСАРАБ і всіх Відомих і Невідомих Героїнь, які впали у боротьбі за волю України.

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ООЧСУ, ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЕСТРИЦТВО, УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ

1979 10 березня Зустріч з **Віктором Боровським**, молодим оборонцем прав людини
Субота, 10 березня, 1979р. в кафетерії церкви св.Йосафата
ПРОГРАМА:

Особистий спогад молодого дисидента про Миколу Руденка
Прозірки з життя Миколи Руденка
Тасьма з голосами М. Руденка та Ніни Строкатої та її звернення до української громади
Дискусії

1979 18-го березня **ШВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**
в неділю, 18-го березня 1979р. Заля Середньої Школи св. Йосафата

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ШКОЛА Св. ЙОСАФАТА, ШКОЛА Св. ВОЛОДИМИРА, ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
Т-ВА "РІДНА ШКОЛА", ШКОЛА БАНДУРИСТІВ ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО, ПЛАСТ,
ОДУМ, СУМА

1979 24 березня **сучасний стан Помісної Української Католицької Церкви, її надбання і потреби**

доповідь виголосив **о. ПЕТРО СТЕЦЮК**, *настоятель собору св. Софії*
в суботу 24. березня 1979-го року в залі Святопокровського осередку
під патронатом УЗО

1978 **7 - 8 квітня "СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА" ЛІДІ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ з НЬЮ-ЙОРКУ** в
Normandy High School

субота 7 квітня 1979 р.**СТЕПОВИЙ ГІСТЬ БОРИСА ГРІНЧЕНКА**
Історична драма на 5 дій, яка перенесе Вас у добу Хмельниччини, в якій герої змагаються
за особисту та національну свободу.
ГОСТИННО, в ролі бандуриста, виступить Роман ЛЕВИЦЬКИЙ

неділя 8 квітня 1979 р.**СКЛЯНКА ВОДИ, Є. СКРІБ**
Комедія в 5-тьох діях, переклад з французької ЮРІЙ ШЕРЕХ
Постава: Лідія КРУШЕЛЬНИЦЬКА, Музика: Ігор Соневицький, хореографія: Ольга Ковальчук-Івасівка,
оформлення і костюми: Марійка Шуст, світло: Юрко Гечило
Українські Злучені Організації при співпраці Окружної Ради СВА Огайо.

1979 12 травня **60-літній ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ** мистецької діяльності української **КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ** Тараса Шевченка,
в суботу 12-го травня 1979_в аудиторії Школи "Брексвіл" у Бродвю Гайтс, Огайо
Диригент Григорій КитастиЙ

Концерт спонсорують УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

1979, 20 травня, **Мандолінова Оркестра "Веселка", РІК УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ**

К О Н Ц Е Р Т
МАНДОЛІНОВОЇ ОРКЕСТРИ « ВЕСЕЛКА »
з д і т р о й т у, м і ч і г е н

в Н Е Д І Л Ь 20-г о Т Р А В Н Я 1979 о год. 4-тій пополудні
у С В Я Т О П О К Р О В С Ь К О М У О С Е Р Е Д К У, 6812 Broadview Road, Parma, Ohio 44134

UKRAINIAN ORCHESTRA "VESELKA"

ДИРИГЕНТ: *Дмитро Шиндєв*
К И Р И Л О Ц Е П Е Н Д А *Director Mr. Kirilo Cependa*

Солоїсти з Торонто:
ВІКТОР ШЕВЕЛЬ - тенор
МІКОЛА МАСКУЛКА - баритон

Мистецький керівник Кирило Цепенда, привітання і прощання: Дарця Скуб'як

"О УКРАЇНО", патріотична пісня, - МАНДОЛІНОВА ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА

"УКРАЇНА" , Збірна деклямація, - ЛЕСЯ БАЧИНСЬКА, АНДРІЙКА ЛЕСЬКІВ, АННА МАРКІВ

"МИ ГАЙДАМАКИ", маршова, патріотична пісня - ОРКЕСТРА

"ОЙ ЗВІДСИ ГОРА", "ОЙ ДІВЧИНО", нар.мел. - оркестра, А. Малишко- П. Майборода("рушничок"
- тенор ВІКТОР ШЕВЕЛЬ з ОРКЕСТРОЮ

"ТИХО НАД РІЧКОЮ", П. Батюк, - В. ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ
 "ЧОВЕН ПО ВОДІ", нар. мел., Роман Купчинський; "ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ"
 - баритон МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ ВЕСЕЛКА
 Маруся Чурай: "ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ", "ЛУЧШЕ БУЛО НЕ ХОДИТИ", нар. мел., "ОЙ ПО ГОРІ"
 - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
Григорій Сковорода і "СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ"
 - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА. Деклямує ЗІРКА НІНЬОВСЬКА
 "ШУМІЛИ ВЕРБИ", народня мелодія, "ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ" - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
 "ВЕРХОВИНА", народня мелодія, - ВІКТОР ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ
Шамо: "КАРПАТИ", - ВІКТОР ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ

Заповідання програми; Зірка Ніньовська

С. Дримала; "ЛУГАМИ ПІСНЯ ЗВУЧНА НЕСЕСЬ", пісня до Пречистої Діви Марії
 - МАНДОЛІНОВА ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
 "ДУМИ МОЇ, ДУМИ", слова Тараса Шевченка, - тенор ВІКТОР ШЕВЕЛЬ з ОРКЕСТРОЮ
Т. Шевченко - Д. Крижанівський: "РЕВЕ ТА СТОГНЕ", Т. Шевченко: "ТАКА ЇЇ ДОЛЯ", нар. мотив, -
 ВІКТОР ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ
М. Машкін: "ЦВІТЕ ТЕРЕН". "БОДАЙСЯ КОГУТ ЗНУДИВ", нар. мотив в обр. С. Людкевича
 "ЧОРНІ ОЧКА", народня мелодія - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
 "ЧОРНА КУРА", народня мелодія, - тенор ВІКТОР ШЕВЕЛЬ з ОРКЕСТРОЮ
Ф. Надененко: "МІСЯЦЬ НА НЕБІ", С. Козак; "БЕРІЗКА"
 - ВІКТОР ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ
 "З СИРОМ ПИРОГИ", жартівлива пісня, - баритон МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ ВЕСЕЛКА
Д. Бок: "МОЯ ЛЮБОВ", - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
 "ЯК З БЕРЕЖАН ДО КАДРИ", пісня Українських Січових Стрільців
 - ВІКТОР ШЕВЕЛЬ і МИКОЛА МАСКУЛКА з ОРКЕСТРОЮ
 "КОЛОМИЙКИ", - ОРКЕСТРА ВЕСЕЛКА
Григорій Сковорода; "ДЕ ЗГОДА В СІМЕЙСТВІ", - співають; В. ШЕВЕЛЬ і М. МАСКУЛКА з
 ОРКЕСТРОЮ ТА ВСІ ПРИСУТНІ

1979 р. 1 червня **Вітання дисидента Валентина Мороза в Клівленді.**

22-го листопада 1974-го року в'язень Володимирівської тюрми Валентин Мороз закінчив 140-денну, безперервну, голодівку. Була вона конечним засобом боротьби за покращення умовин в'язнення.

В день приїзду до Клівленду, 14-го вересня 1979-го року сповняється 140-й день життя професора Валентина Мороза на волі у свободолюбній країні США, якої правління Президента Джіммі Картера купило йому волю в дні 27-го квітня 1979-го року, а 5-го липня ще і його Родині - дружині Раїсі та 17-літньому синові Валентинові.

За цей "випрацьований" впертими стараннями еміграції у діаспорі "**дарунок**" українці виявили вдяку всім тим діячам у світі, які причинилися до такого історичного досягнення.

Колишній 14-літній політичний в'язень большевицьких каторг, правозахисник України, від першого дня волі почав зустрічатися з українцями та урядовими особами високих ранг і виступати у всіх засобах публічної інформації. Проф. В. Мороз відвідав уже більші поселення

земляків у США, Канаді, Англії, Німеччині, Італії, Франції, а у Ватикані 27. 6. 1979 був прийнятий Святишим Отцем Іваном Павлом II. В міжчасі склав він візити Первоієрархам Українських Церков - Митрополитові УПЦ Блаж. Мстиславові та Патріярхові УКЦ Кардиналові Блаж. Йосифові.

Клівлендська Громада, яка з відомим "Комітетом оборони Мороза" і "Банком крові ім. Мороза" від 1973-го року посвятила діяла для вироблення світової опінії в користь стосування людських прав в Україні, діждалася радісних днів гостити в себе вільного вже В. Мороза, переможного націоналіста, "голос" воюючої України, "фенікса" з Батьківщини для відродження еміграції.

Дякуємо проф. Морозові за прибуття до нас - ізгоїв з євшаном-зіллям з найдорожчої Батьківщини і бажаємо йому тривалої наснаги до дальшої боротьби за освободження українського народу (якому незалежності на своїй землі всі найбільше прагнемо) аж до світлої побіди і з'єднання в Соборній Державі!

Валентин Мороз прибув на лєтовище Клівленду 14-го вересня 1979 де його привітали представники і численні громадяни нашої околиці. І вже о год. 1.30 пополудні він відвідав Катол. Школу св. Йосафата в Пармі. О год. 6-тій вечора зустріч з представниками національностей міста Клівленду в катол. Університеті ім. Архиеп. Каррола. та вручення плякети "Борця за волю". О год. 7-мій: спільна вечеря та спеціальна конференція з викладом Гостя, проф. Валентина Мороза, на тему: "Боротьба поневолених комунізмом народів", організована Інститутом Совєтознавства і Східної Європи при Університеті при співпраці УЗО і Комітетом Поневолених Націй.

В суботу 15 вересня відвідини Шкіл Українознавства в Пармі та зустріч з членами молодечих Організацій (Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), Організації Української Молоді "Пласт" і Спілки Української Молоді Америки (СУМА) та з ветеранами Українських Армій, членами місцевих станових товариств: ОбВУА, Братств УСС, Дивізійників та УПА.

В неділю 16 вересня після Літургії в Соборі УПЦ св. Володимира о год. 3-тій пополудні в Осередку св. Покрови в Пармі відбулася ВСЕНАРОДНА ЗУСТРІЧ. Разом з українцями проф. В. Мороза вітали представники влади, а це: посадник Клівленду Денис Кусинич і посадник Парми Іван Петруска, заступник Губернатора Стейту Огайо Юрія Войновича з Колюмбусу, члени Конгресу у Вашингтоні: Огайські сенатори Джон Глен і Говард Меценбавм, посли; Роналд Моттл і Марія Окар.

В часі побуту в нас Гостя-борця за права, влада проголосила "ДНІ МОРОЗА" у Клівленді, в Пармі і в Стейті. На будинку магістрату у Клівленді і на машті перед магістратом у Пармі вільно і гордо повівав український національний прапор.

АВТОБІОГРАФІЯ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

(надрукована вперше у "Свободі" ч. 99 з 5. травня 1979)

Народився 15-го квітня 1936 року в Холоневі, Горохівського повіту, Волинь. В 1953-ому році скінчив школу в Горохові і почав студіювати на університеті у Львові (історичний факультет).

В 1958-ому році почав учителювати на Волині, в селі Мислині і містечку Маріянівка. В 1963-ому році перейшов викладати курс нової і новітньої історії до Луцького педагогічного інституту (коледжу). Через тиск КГБ мусив перейти до Івано-Франківського педагогічного інституту.

1-го вересня 1965-го року був заарештований за поширення "Самвидаву". Суд відбувся в січні 1966-го року і скінчився чотирорічним засудом.

В Мордовії в 1967-ому році написав "Репортаж" і тоді негайно перепроваджений до Володимирської в'язниці, а звідси до Києва, де велося слідство (з приводу "Репортажу") по

квітень 1969-го року. У цьому ж році вийшов на волю, а через дев'ять місяців знову був заарештований.

На суді в листопаді 1970-го року був звинувачений за твори "Мойсей і Датан", "Серед снігів". "Хроніка опору" та засуджений на 14 років (9 років ув'язнення плюс 5 років заслання). Мої вірші і прозові художні речі, писані на волі і в тюрмі з 1970-го року - це "Перший день". "Гостинець" тощо.

Відбув шість літ у Володимирській в'язниці, в тому часі, (через Інститут Сербського) послали мене до психіатричної лікарні, але вона потерпіла фіяско у висліді надто великих протестів на Заході.

З 1976-го року до 26-го квітня 1979-го року перебував у **таборі** особливого режиму в Мордовії, а 27-го квітня прибув до Нью-Йорку.

Валентин Мороз

"Неможливо зламати людей, зробити їх рабами, поки не вкрадеш у них свята", поки не збуриш традицій, не розтопчеш їх храму." "Нашою великою зброєю є ідеалізм. Треба віддаватися українській справі." "Я хочу зробити все, що можна для консолідації, для боротьби проти комунізму. Повне гасло має бути: смерть імперії, свобода Україні! "

З промов В. Мороза у США

1979 о. **Мирослав Іван ЛЮБАЧІВСЬКИЙ**

призначений архієпископом Філядельфії і рік пізніше коадьютором патріярха Української Греко-католицької Церкви Йосифа Сліпого, а по смерті Сліпого 1984 р. очолив як Патріярх Української Греко-католицької Церкви. В 1985 одержав титул кардинала від папи Івана Павла II.

30 червня 1991 повернув до Львова як Патріярх Української Греко-католицької Церкви і очолював її до своєї смерті 2000 р.

Народився 24 червня 1914 р. в Долині, Західна Україна. Висвячений в священство митрополитом Львівським Андреем Шептицьким 1938 р. Будучи в Римі під час 2-гої Світової війни, не міг повернутися в Україну. В 1949 р. прибув до Клівленду і служив у церкві свв. Петра і Павла, а з 1968 учителем семінарії у Вашингтоні, Стемфорді і школі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

1979 23 вересня **65-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПОМОЧІ** у Клівленді

в неділю 23-го вересня, 1979 в залі св. Володимира в Пармі

бенкет влаштовує Ювілейний комітет

1979 15 жовтня **20-та річниця смерті сл. п. СТЕПАНА БАНДЕРИ**

Провідника Організації Українських Націоналістів

15-го жовтня 1979 р. в святопокровському осередку в Пармі

СОБОРНА ПАНАХИДА і СВЯТОЧНА ПРОГРАМА

СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ - Молодечі, Комбатанські і політичні Організації

Деклямація "БЕЗСМЕРТНОМУ" - Юнак СУМ-А Михась Шубин

СВЯТОЧНЕ слово Михайло Яремко

РЕЦИТАЦІЯ (МОНТАЖ) - Юнацтво СУМ-А в обробці Софії Бурої

Організація Оборони Чотирьох Свобід України, Відділ ч. 3 у Клівленді,

1979 1 листопада **РІЧНИЦЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ**

в четвер 1-го листопада 1979 в аудиторії школи св. Йосафата.

АПЕЛЬ

СВЯТОЧНЕ СЛОВО- МІР. С. ВОЛЯНИК.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА.

1979 3 листопада **Ювілейний бенкет 50-РІЧЧЯ ОУН**

в суботу, 3-го листопада 1979 р. в Аудиторії школи св. Йосафата

Святкове слово - Достойний **ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО**, голова Проводу ОУН

Запрошено до участі заступника губернатора Стейту Огайо Джорджа Войновича і конгресмена Рональда Моттля

У МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

Бенкет

Жіночий квартет „Любисток” з Торонта, Ольга Гіряк, солістка дівочого хору „Жайворонки”

Василь Мельничин - тенор з Кентаки,

Софія Мельник-Бура - з рецитацією творів Юрія Клена і Богдана Кравцева

До танців приграла оркестра „А м о р” П.Гупаловського з піснями Оксани Рошецької.

Ювілейний комітет

УПРАВА УЗО - 1980 : Футей Богдан -голова,

1980 20 січня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ** для відзначення річниці проголошення
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

в неділю 20 січня 1980 р. в залі Норманди гайскул - в Пармі

Концерт відкрив голова УЗО Богдан Футей.

СВЯТОЧНЕ СЛОВО; ДР. ЯРОСЛАВ ПАДОХ, голова НТШ

ПРИВІТ; дост. Джордж Войнович, майор Клівленду та стейтовий посол Джером Стано з Парми

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА;

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР "ДНІПРО"; диригент Евген О. Садовський в піано-супроводі Бориса Садовського

СКРИПКОВЕ СОЛЬО; др. Ярополк Ласовський, форт. супровід Оксана Ласовська

ДЕКЛЯМАЦІЯ; Христина Сушко

ДЕКЛЯМАЦІЯ; Олег Махлай

СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ; комбатантські, молодечі і громадські організації під проводом кол. УСС Р. Лесика.

ЧИТАННЯ; І. Фаріон і Ю. Дейчаківський

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГИМН; Юрій Оришкевич

Посадник Клівленду Джордж Войнович підписує 18-го січня прокламацію „Дня Української Державності!”. В делегації були голова УЗО д-р Б. Футей о. шамб. М. Федорович, о. М. Ревтюк, директор Школи св. Йосафата Сестра Варвара, ЧСВВ, інж. І. Кашубинська, С. Кікта, М. Попович, Т. Шмагала та представники інших товариств.

На будинку магістрату Клівленду два дні повівав український прапор.

1980 29. січня **62-га річниця БОЮ під КРУТАМИ і 359 ГЕРОЇВ БАЗАРУ**,
розстріляних більшовиками 21. листопада 1921
у вівторок 29 січня_в кафетерії Школи св. Йосафата в Пармі
СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ

Перед Академією, відправлена в каплиці св. Йосафата **ПАНАХИДА** за душі Героїв
Українського Народу.

ТУСМ ім. М. Міхновського і СУМА ім. Хмельницького у Клівленд

1980 21 березня **ЗУСТРІЧ із СВЯТОСЛАВОМ і НІНОЮ КАРАВАНСЬКИМИ**,
борцями за людські і національні права України,
в п'ятницю 21. березня 1980_в Астродромі св. Йосафата в Пармі,

Подружжя Святослава і Ніни Строкатої
Караванських, виселене 30. листопада 1979 з ССРСР
після 30-ти (згл. 5-ти) років ув'язнення, відвідує
українські поселення за пляном Українського
Конгресового Комітету.

УПРАВА УЗ О - 1981 : Футей Богдан -голова

1981 15 лютого **СВЯТО ГЕРОЇНЬ 60-ліття смерти Віри Бабенко**

15 лютого 1981 молебень в соборі св. Володимира

Доповідь Уляни Пасічник

Заходом сестрицтва св. Володимира, Округи СУА, Золотого Хреста та ОЖ ООЧСУ

1981р. Закінчено **новий будинок Кредитової Кооперативи "Самопоміч"** та введено
комп'ютерну систему обслуговування, запрограмованою та обслуговуваною Василем
Ліщинецьким, його ж фірмою Data Management Services Inc

УПРАВА УЗО - 1982 : Футей Богдан -голова, Возняк Роман - заступник і референт
Народного фонду УККА, Почтар Мирослав - імпрезовий референт, Почтар Маруся - секретар,
Ліщинецький Василь - фінансовий, Кульчицький Юрій - оборони доброго українського імени,
Кікта Степан - книга УЗО, Члени: Раковський Борис, Норка Іван, Чепак Богдан, Коцюмбас
Юрій,

1982 22 січня Проклямація на день **НЕЗАЛЕЖНОСТИ** by mayor **George Voynovich** in the Cleveland City Hall

Mayor George Voynovich in the center holding Proclamation, Bohdan Futey, pres. of UZO to his right and the Ukrainian Community delegation

1982 10-го жовтня **Посвячення пам'ятника УПА**

МОДЕЛЬ ПАМ'ЯТНИКА (з гіпсу) вступного проекту скульптора Михайла Черешньовського в Нью-Йорку, висоти 12 цалів на триступневій підставі, 9х9 цалів. Пам'ятник витесала фірма Сміт Монюмент у Торонті, Онтаріо в Канаді з чорного арабського граніту за дещо змодифікованим пляном та з іншими написами, у вимірах 13 стіп висоти, 32 цалі грубости на двоступневій підставі. Вага 13 тон. Написи виконав мистець Володимир Беднарський з Торонта.

Іван Оліяр був ініціатором побудови ПАМ'ЯТНИКА воякам УПА на українськiм цвинтарі святих апостолів Петра і Павла в Пармі, Огайо - у 40-річчя постановня УПА 1942-1982, та пропам'ятної ТАБЛИЦІ у притворі української католицької церкви св. Андрія в Пармі при Дорозі Герца ч. 7700, в 1984 році - у 40-річчя утворення Української Головної Визвольної Ради 1944-1984. Він був промотором усіх акцій і керівником робіт для здійснення обох плянів і переведення посвячення Пам'ятника 10-го жовтня 1982 р., а Таблиці 21-го жовтня 1984 р., - та зібрав фотографії і оформив цей пам'ятковий АЛЬБОМ. Ініціатор подбав теж про збереження архіву документів обох Громадських Комітетів в Українському Музеї у Стемфорді, у Стейті Коннектикат у США. Пам'ятником і Таблицею опікується Комітет опіки над пам'ятником, - і його першим головою був Іван Оліяр.

УПРАВА УЗО - 1983 : Футей Богдан - голова, Возняк Роман - заступник і члени: Мирослав Почтар, Василь Ліщинецький, Павло Присяжний, Юрій Кульчицький, Степан Кікта, Богдан Чепак, Василь Мудрак, Евген Палка, Іван Норка, Юрій Самійленко, Ольга Демянчук, Маруся Попович - Культурні городи Клівленду. Контрольна Комісія: Голова - Степан Воляник, **Члени** - Григорій Завадівський, Зенко Голубець

1983 19 січня **Проклямація в річницю Незалежності України**

A DELEGATION OF GREATER CLEVELAND UKRAINIAN ACTIVISTS WAS RECEIVED AT CLEVELAND CITY HALL BY MAYOR GEORGE V. VOINOVICH on Wednesday January 19, 1983.

22-го січня 1983 р. (як і кожного року) відсвятковано день незалежності та злуки українських земель святковим концертом при участі оперного співака баритона Миколи Фабрики при супроводі піаністки Ірини Фабрики.

МИКОЛА ФАБРИКА оперний співак-баритон
 Нар. в Умані, черкаської області. На батьківщині співав провідні ролі в операх і на власних концертах. Від 1981 виступає в операх у США і в Канаді, на концертах і українських імпрезах при акомпаніюванні дружини **ІРИНИ**, піаністки-концертмайстра

1983 24 червня **ГРАМОТА** для **ЄВГЕНА ОРЕСТА САДОВСЬКОГО**

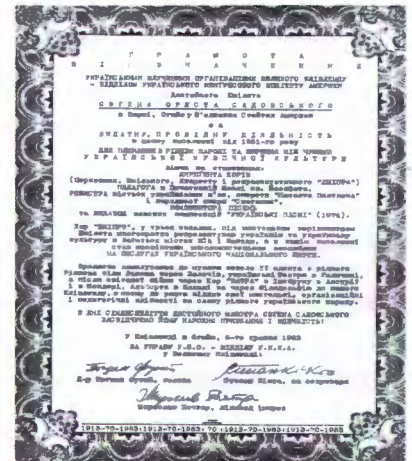

з а

ВИДАТНУ, ПРОВІДНУ ДІЯЛЬНІСТЬ
 в цьому поселенні від 1951-го року
ДЛЯ ПЛЕКАННЯ В РІДНІМ НАРОДІ ТА
ШИРЕННЯ МІЖ ЧУЖИМИ УКРАЇНСЬКОЇ
МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

ДИРИГЕНТА ХОРІВ (Церковних, Шкільного,
Квартету і репрезентативного "ДНІПРА")

ПЕДАГОГА в Початковій Школі св. Йосафата, РЕЖИСЕРА шістьох
українських п'єс, оперети "Наталка Полтавка" і народньої опери "Сватання",
ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИМИ ЗЛУЧЕНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ

1983 25 вересня **СТОРИЧЧЯ "РІДНОЇ ШКОЛИ" ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ-БЕНКЕТ** у неділя 25 вересня 1983р. в залі парафії Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі

ПРОГРАМА СВЯТА: ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ, КОНЦЕРТ БЕНКЕТ
ДОПОВІДЬ- о. ДР. НАГАЄВСЬКИЙ,
ВИКОНАВЦІ КОНЦЕРТУ:

Школа українського танцю "Каштан" під мист. керівництвом Маркіяна Комічака
Бандуристки Ірена і Люба Завадівські

Дівочий хор під мист. кер. і сольоспів Зірки Шокалюк

Громадський комітет

1983 8 жовтня **УКРАЇНСЬКИЙ ХОР "ДНІПРО" З МІННЕСОТИ**

8 жовтня 1983 аудиторія Cleveland Community College

Микола Бринь, Диригент:

Кіра Цареградська, Музичний керівник Вокального Ансамблю Хору "Євшан Зілля":

Петро Цареградський, акомпаніатор:

Люба Левицька, Конферансьє:

ПРОГРАМА

1. ОЙ, У ЛУЗИ ЧЕРВОНА КАЛИНА, стрілецька пісня ... обр. О. Кошиця
2. ОЙ, НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА, нар. пісня ..... обр. О. Кошиця
3. ДОЛЕ Ж МОЯ, ДОЛЕ .... сл.Т. Шевченка, муз. А.Кос-Анатольського, Заспів: Кіра Цареградська
4. ОЙ, НАЇХАЛИ ВОЗИ З УКРАЇНИ, нар. пісня, ... обр. М. Бриня, Заспів: М. Даниленко
5. ЧОРНОГОРА сл. і мел. Ольги Луцик-Рем, обр. К. Цареградської
6. КИСВЕ МІЙ! сл. Д. Луценка, муз. І. Шамо, гарм. на міш. хор К. Цареградської
7. НЕ СХОДИЛО ВРАНЦІ СОНЕЧКО, нар. пісня,...обр. К. Цареградської
Солісти: Кіра Цареградська, Оленка Цареградська-Амброзяк,
8. ВИРОСТЕШ ТИ, СИНУ, сл. В. Симоненка, муз. А. Пашкевича, гарм. на міш. хор в супр.ф-но К.Цареградської
Виконує Хор "ДНІПРО"

1. ОЙ, ЧОМУ, ЧОМУ, з оперети "Сватання на Гончарівці", Квітки-Основ'яненка, муз. К. Стеценка
2. ВІТРЕ БУЙНИЙ, сл. Т.Шевченка, муз.Б. Фільц
3. БУЗОК, сл.І. Кутеня, муз. Є. Козака, тріо: Л. Мекс, О. Цареградська-Амброзяк, К.Цареградська
4. РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ...сл. Т. Шевченка, муз. М. Лисенка
5. ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО, З ГОРІХА ЗЕРНЯ, сл. І. Франка, муз. А. Кос-Анатольського
6. ПІСНЯ КОБЗАРЯ З "ГАЙДАМАКІВ".сл.Т. Шевченка, муз. Р. Сімовича, вик. Михайло Даниленко
7. ПОЛЬОВА ЦАРІВНА, сл. М.Сома, муз.В. Верменича
8. СТЕПОВА ЧАЙКА, поліська нар. пісня, І. Сльота - А. Славута, Заспів: Оксана Левицька-Біла,
Оленка Цареградська-Амброзяк
9. ОЙ, КОЖ Б Я НА ТОЙ ХУТІР, обр. Г. Китастого, гарм. К. Цареградської
10. ОЙ, НА ГОРІ ДОЩ ІДЕ, поліська нар. пісня,

Виконує Вокальний Ансамбль "ЄВШАН ЗІЛЛЯ"

1. ОЙ, ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ, обр. А. Авдієвського, Заспів: Славомір Луців
2. ОЙ, УСТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК, обр. М. Леонтовича
3. ОЙ, У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ, нар. пісня, обр. К. Цареградської, Заспів: М. Даниленко, К. Цареградська
4. ЛЕЛЕНЬКИ, сл. Д. Павличка, муз. О. Білаша
5. ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА, веснянка, обр. А. Авдієвського, Солістка: Оленка Амброзяк
6. БУРКУН, жартівлива нар. пісня, Федір Куприн
7. УКРАЇНО, ЛЮБОВ МОЯ, сл. Д. Луценка, муз.І. Шамо, гарм. К. Цареградської, Соліст: М. Даниленко

Виконує Хор "ДНІПРО"

Влаштовано під спонзорством УЗО та співпраці хору "Дніпро" в Клівленді, Огайо

1983р. 1 листопада **ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В КЛІВЛЕНДІ.**

Як кожного року, так і цього, українська громада великого Клівленду і Парми, за старанням УЗО-УККА урочисто відзначила цей великої ваги історичний день Листопадового Чину. Першого листопада у вечірніх годинах в Свято-покровському Осередку Пресвятої Богородиці наше духовенство обох віровизнань відслужило соборний Молебень у наміренні поляглих борців за волю України, а вірні, що виповнили каплицю, у своїх молитвах просили Всевишнього, щоб просвітив нас і єдність нам дав, та щоб зняв віковічні кайдани з нашого народу.

Після Молебня у великій залі тієї ж парафії, вдекорованій відповідно до історичного змісту події, започатковано святочну офіційну частину Апелем ветеранів наших військових формацій та організацій - ООЧСУ, Пласт, СУМА з прапорами, яким проводив член Братства УПА Петро Дмитрик.

Свято відкрив культурно-освітній референт інж. Мирослав Почтар. В короткому слові він накреслив зміст свята та попросив до святочного слова д-ра Ігоря Махлая. Д-р І. Махлай в короткому змістовному слові змалював історичне тло, на якому відбувався Листопадовий Чин, та, нав'язуючи до змісту свого реферату, закликав громаду до єдності.

В мистецькій частині виступили Марта Лис та Леся Петрина, які у власному акомпанементі бандур виконали в'язанку народних пісень, присвячених Листопадному Зриву. Відтак сестри Ірця і Надя Струси продеклямували вірш „Кріс" Лесі Храпливої та „Я вам щось цікавого розкажу", тієї ж авторки. Потім Марта Лис та Леся Петрина виконали на власних бандурах інструментальну в'язанку. Кожну точку виконавців громада нагороджувала оплесками.

На закінчення всі присутні відспівали „Не пора", чим завершено цей вдалий вечір Листопадового Чину.

Василь Мудрак, Свобода, 6-го грудня 1983

1983р. 29-30 жовтня **Конференція у 50-ліття голодомору в Україні**

Від Загальних зборів УЗО-УККА в Клівленді, які відбулися 20-го травня ц.р., очолені знову енергійним діячем д-ром Богданом Фугеєм, протягом короткого часу нова Управа проробила помітно корисну для громади працю Управи, а саме: про голодовий геноцид в Україні в 1932-33 роках. Управа серйозно взяла під увагу Резолюцію ч. 110, запропоновану конгресменом Джералдом Соломоном (*House Concurrent Resolution On the Famine in Ukraine IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, April 14, 1983*),

вислала листи до 21 конгресмена Огайо та восьми інших, які приєдналися як спонсори даної Резолюції. Окремого листа вислано до Президента США Роналда Регена.

До тих акцій включився 12-й Відділ СУА. Канцелярія УЗО-УККА отримала прихильну відповідь від сенатора Клемента Заблоцкого та від конгресменів Огайо -Мері Ровз Овкар, Л. Стовкса, Едварда Фігена та Вілліяма Градіона.

В 1982 році з ініціативи наших духовних отців обох віровизнань та УЗО-УККА був оформлений в Церковно-громадський Комітет для вшанування жертв трагічного голодомору в Україні в 1932-33 роках. Того ж самого року в жовтні відбулась велика всеукраїнська маніфестація при участі американських політичних достойників, як Мері Овкар й інших та з участю інших народів, поневолених Москвою, про що повідомлялося в українській і чужій пресі.

Цього ж року з ініціативи того ж Церковно-Громадського Комітету підготовлено для студентів і ширшого громадянства наукову конференцію, присвячену 50-літтю голодомору в Україні яка відбувалася в двох сесіях, - вранці й по полудні, - 29-го жовтня в Стейтовому університеті Клівленду та 30-го жовтня в Стейтовому університеті в Янгставні, Огайо, в якій брали участь: д-р Богдан Чепак, д-р Мирослава Цішкевич, проф. Ярема Раковський, гість з

Гарварду Джеймс Мейс та проф. Юрій Кульчицький, який підготовляв і очолював цю конференцію.

УЗО-УККА у співпраці з хором „Дніпро” в Клівленді, спонсорували виступ українського хору „Дніпро” з Міннесоти під диригентурою Миколи Бриня, акомпаніатор Петро Цареградський, вокальний ансамбль „Євшан Зілля”, керівник Кіра Цареградська. Їхній гостинний виступ відбувся у суботу, 8-го жовтня ц. р. в Каягога комюніті коледжі, при 11000 Плезент Валлі вул., Парма, Огайо.

Треба ствердити, що Управа старається про найкращу співпрацю з нашими Церквами обох віровизнань та з усіма організаціями, які входять у систему УЗО- УККА.

Василь Мудрак, Національна Трибуна, 11 грудня 1983

1983 р. 6-го листопада **посвячення** новонабутої 13-акрової **посілости Осередку Організацій Визвольного Фронту** в Пармі, Огайо

Василь Ліщинецький – **1984 – 2010

УПРАВА У З О - 1984 : Ліщинецький Василь – голова, Юрій Кульчицький — перший заступник і голова Комітету Оборони доброго українського імени, Роман Возняк - другий заступник і референт УНФ, Павло Присяжний - секретар, Маруся

Проць, англomовна секретарка, Дмитро Струс - референт фінансів, Юрій Самійленко - референт зовнішніх зв'язків, Мирослав Почтар, - імпрезовий референт, Степан Кікта - редактор ювілейної книги УЗО; Маруся Попович - Культурні міста Клівленду: Софія Бура - пресова референтура, Ольга Дем'янчук та вільні члени: Богдан Чепак, Василь Мудрак, Євген Палка, Ігор Махлай, Степан Воляник та одне місце в Управі збережено для представника ТУСМу.

Контрольну комісію УЗО очолив Богдан Футей. Члени - Григорій Завадівський та Zenon Голубець.

1984 12. січня - **День Солідарности** з переслідуваними в Україні. Голодівка на Ринку.
Організував ТУСМ.

1984 20 січня - **Авдієнція** 59 представників українського поселення у посадника **Джорджа Войновича** у Клівленді. д-р Футей одержав Прокламацію Укр. Дня

1984 21. січня - **Прощання о. шамб. М. Федоровича** багатолюдним бенкетом в астродомі.
Проводив др. Б. Футей, вручив Грамоту від УЗО.

1984 29 -го січня **ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ**

неділя 29 -го січня 1984 в залі прав. парафії св. Володимира в Пармі

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

у виконанні Українського Хору "ДНПРО" під диригентурою Євгена Садовського.

Слово - Віце-президент Укр. Нар. Республіки в Екзилі проф. **Микола Степаненко** з Вашингтону.

Богослуження в наміренні Народу відправлять священники в українських церквах

УЗО

1984р. 29 лютого **Проголошення нової Української Католицької Єпархії в Пармі**

та інсталяція першого її єпископа преосвященного Роберта Москаля.

ПЕРШИЙ ЕПИСКОП ПАРМИ Преосв. **РОБЕРТ** (Москаль)

дотеперішній Єп.-Помічник Митрополита Стефана у Філадельфії.

(Народжений 24.X.1937 р. в Карнегі, Па, висвячений 25 З. 1963,

хіротонізований 13-го жовтня 1981 року). 20-го грудня 1983 р. у

Ватикані і Вашингтоні проголосили утворення четвертої Єпархії Помісної УКЦеркви під візванням св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Преосвященний **РОБЕРТ** уведений в уряд у середу 29-го лютого 1984 року. Архисрейська Літургія о год. 2-ій попол. в Астродомі св. Йосафата, а о годині 6-ій бенкет у готелі Стоффер у Клівленді.

1984 29 лютого БЕНКЕТ З НАГОДИ КАНОНІЧНОГО ВСТАНОВЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЄПАРХІЇ СВ. Свщм. ЙОСАФАТА В ПАРМІ

та
ВВЕДЕННЯ НА ПРЕСТІЛ її ПЕРШОГО ЄПИСКОПА ПРЕОСВ. КИР РОБЕРТА
МИХАЇЛА МОСКАЛЯ

Середа, 29-го лютого 1984, год. 6-та вечора, Stouffer's Inn, Cleveland, Ohio

ПРОГРАМА

Відкриття, о. Михайло Ревтюк,
Молитва; "Отче Наш", всі присутні
Благословення Трапези, Владика Василь, *Стемфордський єпарх*
Привіт від Його Блаженства Кир Йосифа, Владика Іннокентій, ЧСВВ, *Чікагівський єпарх*
Представлення ведучого програмою, Впр. о. Шамбелян Ярослав Данильчук
Американський і український гимни, всі присутні
"Привітання", "Козачок", "Голубка", Школа Українського Танку "Каштан"

В Е Ч Е Р А

Представлення почесних гостей, Привіт в імені Духовенства, Впр. о. шамбелян Лев
Адам'як, Привіт д-р Богдан Футей, голова Українських Злучених Організацій в імені мирян,
Промова, Владика Стефан, *Митрополит Архиепископ Філядельфійський*,
Подяка, Владика Роберт Михаїл,
Молитва, Владика Максим Германюк, ЧНІ, *Митр. Архиепископ Вінніпегський*

1984 18. березня 170-ті РОКОВИНИ НАРОДЖЕННЯ Тараса Шевченка

Неділя, 18-го березня 1984 р. в залі - Свято-Покровський Осередок
Шевченківський концерт у залі парафії Покрови у виконанні 3-х Шкіл і товариств, вперше без
участі Рідної Школи прав. собору св. Володимира, яка влаштувала свій окремий концерт 17
березня. Під головством Комітету д-ра. Ігора Махлая.

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, д-р. Ігор Махлай
ЗАПОВІТ, Т. Шевченко, викон. присутні на залі, акомп. Зірка Шокалюк
СВЯТОЧНЕ СЛОВО, Андрій Футей, ТУСМ
ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ, Т. Шевченко
УКРАЇНО!, Т. Шевченко, муз. Гайворонський, "Відблиск" - дів. хор. Школи св. Йосафата
акомп. - Дарка Ковч, диригент - З. Шокалюк
ГАМАЛІЯ - монтаж-рецит., Т. Шевченко, Школа Українознавства Т-ва "Рідна Школа"
ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА, Т. Шевченко, муз. Гайворонський
ПЕРЕБЕНДЯ - КОБЗАР, Т. Шевченко, муз. Воробкевич, "Калина" - мол. Дів. гурток
при Школі св. Йосафата, акомп. - Катя Козак, диригент - З. Шокалюк
ШЕВЧЕНКО Й МОСКОВЩИНА - монтаж-рецитація, старше юнацтво, СУМ
ТАРАС І ОКСАНА - сценічна картина, муз. Черкасенко С., пласт юнацтво, кер. Марта
Галяревич
ВСТАЄ ХМАРА З-ЗА ЛИМАНУ, Т. Шевченко, аранж. - В. Ємець
СОНЦЕ ГРІЄ, Т. Шевченко, муз. народна
ПЛАВАЙ, ПЛАВАЙ, ЛЕБЕДОНЬКУ, Т. Шевченко, муз. народня
ОЙ, ЛІТА ОРЕЛ, мотив - Т. ШЕВЧЕНКА, муз. К. Стеценко, сольо - Марко Фаріон
Школа Бандури Г. Китастого
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

1984 5 квітня **НА ПАМ'ЯТКУ ПРИВІТАЛЬНОЇ ЗУСТРІЧІ ПРЕДСТАВНИКІВ
УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ З
ПРЕОСВЯЩЕННИМ ЄПИСКОПОМ РОБЕРТОМ.**

відбутої з ініціативи

УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЧЕТВЕР 5-го КВІТНЯ 1984 року

в Епархіяльній Канцелярії в Пармі, Огайо.

БОЖИЙ ЛЮД і ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЇ З ЛЮБОВ'Ю ВІТАЮТЬ ВАШЕ ПРЕОСВЯЩЕНСТВО,
ЯК ПЕРШОГО ЕПАРХА ЧЕТВЕРТОЇ ЕПАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ
ЦЕРКВИ ПІД ВІЗВАННЯМ СВЯТОГО МУЧЕНИКА ЙОСАФАТА В ПАРМІ, ОГАЙО. У
З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

і при згідливій співпраці

ОБІЦЯЮТЬ ДОПОМАГАТИ У ЗДІЙСНОВАНІ ПЛАНІВ РОЗБУДОВИ НОВОЇ ЕПАРХІЇ НА
СЛАВУ БОГА, РІДНОЇ ЦЕРКВИ і ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!
У З'ЄДНАННІ І ПОСВЯТІ НАША ПЕРЕМОГА!

В Пармі, Огайо - в четвер 5-го квітня 1984

УЧАСНИКИ ПРИВІТАЛЬНОЇ ЗУСТРІЧІ - ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ

1984 6 квітня: **Помер композитор Григорій Китасти́й** у Сан Дієго, Каліф., а 14 квітня -
Б. Фугей прощав Г. Китастого від громади на Поминках в Пармі.

1984 7 квітня - Представник УЗО проф. д-р Юрій Кульчицький виступав від українців
на форумі Ради Етнічної Америки Демократичної Партії під проводом Мари Окар і сенатора
Дениса ДеКончіні з Арізони та конгресменки Мерсі Каптур.

1984 12-го травня **АНСАМБЛЬ "ВОЛОШКИ" З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ**

субота, 12-го травня, 1984 р в Парма Сеньйор Гай Скул

Мистецькі керівники – ОЛЕКСАНДЕР ГРАУР, СОФІЯ ЯНУШ

Гостинний виступ - КАТРЯ ОРАНЬСКА ПЕТИК

УЗО і "КАШТАН".

1984 16 травня: **Вшанування Гр. Китастого у 40-й день мерти** соборною панахидою в
УПЦ св. Володимира (8 священиків) і Поминками спільно з парафією св. Йосафата.
Промовляли Василь Ліщинецький, Омелян Павлишин, д-р І. Махлай і о. Митр. Михайло
Ревтюк. На бандурах грали сестри Завадівські. Висвітлено фільм власності д-ра Юрія
Оришкевича.

1984р. 20 травня У неділю, 20-ю травня, **Владика Роберт Москаль посвятив** першу в
новій епархії св. Йосафата нову церкву **св. Марії в Солоні, Огайо**, що є одною з громад
Великого Клівленду.

Ця нова будова УКЦеркви є одним з пам'ятників 1000-ліття християнства в Україні. У
брошурі надруковано, між іншими, також благословення від Патріярха Йосифа.

1984 1 липня Відзначення **43-тої річниці** проголошення акту відновлення **Української Соборної держави** тридцятим червнем 1941 р.

1984 21 липня святкування **25-го ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ** в суботу 21-го липня 1984 в середмісті.

1984 7 вересня **Мирослав Іван ЛЮБАЧІВСЬКИЙ** призначений архієпископом **Філядельфії** і коадьютором Патріярха Йосифа.

1984 30 вересня: **Відзначення Лесі Українки** заходом ООЧСУ.

1984 25 жовтня - Відзначення **25-ліття смерти сл. п. Степана Бандери.**

1984 1 листопада - Відзначення **66-ої річниці Листопадового Зриву.**

1984 3 листопада - Відзначення **325-ліття перемоги** над москалями **під Конотопом** (у бенкетовій формі) з участю **ген. М. Кравцева**, в залі св. **ПОКРОВИ**.

УПРАВА У З О - 1985 : Ліщинецький Василь – голова, Юрій Кульчицький - перший заступник і голова Комітету Оборони доброго українського імени: Роман Возняк - другий заступник і референт УНФ, Павло Присяжний - секретар, Маруся Проць, англійська секретарка, Дмитро Струс - референт фінансів, Юрій Самійленко - референт зовнішніх зв'язків, Мирослав Почтар - імпрезовий референт, Степан Кікта - редактор ювілейної книги УЗО; Маруся Попович - Культурні міста Клівленду: Софія Бура - імпрезова референтура, та вільні члени: Богдан Чепак, Василь Мудрак, Євген Палка, Ігор Махлай, Степан Воляник, Володимир Базарко та, -. одне місце в Управі збережено для представника ТУСМу. Контрольну комісію УЗО очолив Богдан Фудей. Члени - Григорій. Завадівський та Зенон Голубець.

1985 р. 27 січня **67-ий ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ У КЛІВЛЕНДІ**

Цьогорічна авдеїнція 32-ох представників від 13 українських організацій Великого Клівленду у посадника Клівленду відбулася 18-го січня 1985.

Посадник Джордж Войнович
виїхав на інавгурацію През. Р.
Ретена до Вашингтону то
Проклямацію Дня Української
Державности вручив голові УЗО
В. Лішинецькому його дорадник
Вацлав Гивнар. Владика нової
Пармської Епархії Преосв.
Роберт одержав ключі до міста
Клівленду.

Most Reverend Robert M. Moskal received the key to the city of Cleveland at the annual ceremony commemorating Ukrainian Independence Day January 22. As a first time visitor to City Hall, the Bishop of the newly created Eparchy of St. Josaphat in Parma received the customary honor on Friday, January 18, 1985 from Vaclav Hynvar who was acting for absent Mayor George V. Voinovich. Pictured also (on right) is Wasyl Liscynesky (President UZO) who accepted the Proclamation.

1985 27 січня **КОНЦЕРТ** лірико - спінто сопрано солістки опери в Нью-Йорку

ОЛЕНКИ ГЕЙМУР

Cleveland premier performance of New York opera singer

E L E N A H E I M U R

lyrico - pinto soprano

Sunday, January 27, 1985

Concert commemorates Ukraine's Independence 1918-1985

В програмі також апель, промова проф. д-ра Юрія ульчицького і деклямація Генріха Штайнгагена.

В п'ятницю 18-го січня 1985 о год. 5-ій пополудні Посадник Клівленду Дост. Юрій ВОЙНОВИЧ приймив у Магістраті на авдієнції представників українських товариств з Великого Клівленду. У вівторок 22-го січня український національний прапор вивішений на щоглах Магістратів у Клівленді і в Пармі.

В неділю 27-го січня рано Божественні Літургії в місцевих церквах у наміренні Українського Народу.

1985 10 березня в неділю, **ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ**

10-го березня 1985 р. Заля: Свято-Покровський Осередок
МОЛОДЬ В ПОКЛОНІ

- ПРОГРАМА -

ВІДКРИТТЯ - д-р, Ігор Махлай

ПОКЛІН ТОБІ ТАРАСЕ - муз. Мо Гайворонський

УКРАЇНО - слова Т. Шевченко, муз. М. Гайворонський'

хор Рідної Школи - муз. кер. С. Стефанюк

СВЯТОЧНЕ СЛОВО - пластун скоб Левко Голубець

ДУМИ МОЇ ... - нар. мелодія

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО - нар. пісня, учні та інструктори Школи Бандури

ГАМАЛІЯ - деклямація, юначки пластового куреня ім. кн, Ольги

ТЕЧЕ ВОДА ІЗ-ЗА ГАЮ

МОГИЛА - деклямація слова Б. Грінченко, Таня Сулим, Ліса Кокі та Петро Самійленко

ЗАЦВІЛА ЧЕРВОНА КАЛИНА

ДУМКА - деклямація слова Т. Шевченка

ОЙ ВЕСЕЛА РІЧЕНЬКА

хор Школи при соборі св. Володимира муз. кер. Л. Остапович

ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА - сценічна картина, учні Школи св. Йосафата

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ - слова Т. Шевченка, муз. М. Гайворонський

дівочий хор Рідної Школи, акомп. - Лин Ваврик

ФІОР ДЕ ЛІЗ - Бетовен

СОНАТА §1 С дур - Моцарт, Лин Ваврик - фортепіано

ВИЇМКИ ІЗ ІСТОРИЧНИХ ПОЕМ Т. ШЕВЧЕНКА

старші юнаки, рій "Верховинці", СУМА ім Б. Хмельницького, акомп. - Оля Джуман-Кость

ПО ДІБРОВІ ВІТЕР ВИС - Т. Шевченко, муз. народня

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ - нар. пісня про Шевченка

ЗОРЕ МОЯ ВЕЧІРНЯЯ - Т. Шевченко, муз. Я Степовий, дует: Люба та Ірина Завадівські

ансамбль Школи Бандури ім, Г. Китастого

НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

**1985 31 травня Епархія св.Йосафата в Пармі вітала ГЛАВУ ПОМІСНОЇ УКЦ
кардинала Мирослава Івана ЛЮБАЧІВСЬКОГО**

Вістка, що Блаженніший голова Помісної української католицької Церкви і кардинал Мирослав Іван приїжджає до Клівленду-Парми, наповнила радістю серця всіх вірних, мешканців великого Клівленду. Та радість була тим більша, що голова нашої Церкви піднесений до гідности достойника й кардинала Вселенської Церкви.

Вірні раділи вісткою, що відзначенням Блаженнішого Отця Мирослава Папа Іван Павло II відзначив нашу страждальну Церкву в Україні, яка в кінці 20-го століття зазнає варварського знущання, загнана окупаційним урядом в новітні катакомби. **На летовищі в Клівленді, Ог. Голова української громади Василь Ліщинецький вітає їх Блаженство в дні 31 травня 1985 р. В середині стоїть представник посадника Клівленду Вацлав Гивнар, за Блаженнішим о. шамб. Михайло Ревтюк, парох церкви св. Йосафата в Пармі** На летунській станції в Клівленді, в п'ятницю 31 травня ц.р. по полудні, зібралася шкільна молодь із своїми учителями і сестрами, представники жіночих, молодечих і культурно-громадських установ, духовенство на чолі з Преосвященним Владикою Робертом. Голову і кардинала Помісної української кат. Церкви Мирослава Івана вітали на летовищі оплесками і співали многая літа!

Школа бандуристів ім. Григорія Китастого в Пармі, Ог., під проводом д-ра Олега Махляя виступала на бенкеті в честь Бляженнішого Отця Мирослава Івана, в дні 4-го червня 1985 р. в Пармі, Огайо

Владика Роберт вітав Отця Мирослава, вітали його священики, від шкільної молоді - Роман Федьків, а учениці школи вручили Блаженнішому китицю гарних рож. Представник посадника Клівленду Вацлав Гивнар, привітав кардинала від посадника, а від української громади великого Клівленду вітав голова Василь Ліщинецький, хлібом і сіллю вітали його від СУА Ірина Кашубинська і Надія Дейчаківська.

Блаженніший кардинал зворушений щирим вітанням, дякував за увагу та любов і вірність Христовій Церкві. В окремії залі на летовищі відбулася пресова конференція для англомовної преси й телевізії. Блаженніший кардинал коротко з'ясував невідрадне положення

української кат. Церкви в Україні і вільному світі і потім відповідав на запити присутніх кореспондентів. Того ж вечора і на другий день в американській пресі і в телевізії появилися прихильні і широко коментовані повідомлення.

У п'ятницю увечері 31 травня ц.р. Владика Роберт приймав у своїй резиденції Блаженнішого кардинала разом з єпископом Карпатських русинів Андрієм Патакі і місцевими священиками. На другий день, в суботу, матірня Церква св.апостолів Петра й Павла в Клівленді, в якій Блаженніший Отець Мирослав Іван багато років виконував священничі обов'язки, відзначувала свій діамантовий ювілей - 75-річчя. Блаженніший кардинал при участі Владик Роберта і Андрея (Патакі), відправив о год. 3-ій по полудні Архирейську Святу Літургію в асисті двох молодих священиків, о.шамб. Михайла Ревтюка й о.Ярослава Михайленка. Співав хор церкви св.Йосафата під ор. Євгена Садовського. Проповідь українською й англійською мовами виголосив Владика Роберт, згадав важкі початки релігійно-церковного життя на цьому терені, і вітав в ювілейній церкві Блаженнішого Отця Мирослава Івана.

Посадник Клівленду Дж. Войнович сказав коротке слово привіту й вручив Блаженнішому ключі до міста.

Після Архирейської Святої Літургії відбувся бенкет в залі астродому св.Йосафата в Пармі, при участі кардинала Мирослава, Владики Роберта й Андрея, багато священиків, сестер і понад 650 парафіян. З Фльориди, на ці ювілейні відзначення приїхав кол. довголітній парох о.митрат Дмитро Гресько, який багато вложив праці в розбудову релігійно-церковного життя на цьому терені. Сьогодні маємо 5 українських католицьких парафій у великому Клівленді.

Програму вів о.шамб. Стефан Чомко з Гартфорду. В часі бенкету кардинала вітали Владика Роберт, голова ювілейного комітету Володимир Гавриляк та інші.

В неділю, 2 червня 1985 року Владика Роберт з Блаженнішим Отцем Мирославом Іваном відвідали цвинтар Пресвятої Тройці в Карнегі.Па., де о год.4-ій по полудні на гробі о. шамб. Ярослава Данильчука, відправили панахиду й посвятили пам'ятник в першу річницю його смерті. На гробі покійного отця Владика Роберт сказав коротке слово, в якому згадав, що о.шамб. Ярослав Данильчук працював 33 роки в церкві Пресвятої Тройці в Карнегі. Того ж дня, о год.5-ій по полудні в церкві Пресвятої Тройці в Карнегі, родинній місцевості Владики Роберта, Блаженніший Отець Мирослав Іван відправив разом з Владикою Робертом і місцевими священиками Архирейську Службу Божу. В часі Літургії Владика Роберт виголосив коротку проповідь в якій згадав, що *високе відзначення* Блаженнішого Отця Мирослава є відповідальне й важке, але й почесне.

Увечері того ж дня відбувся бенкет на пошану Блаженнішого кардинала Мирослава, при чисельній участі вірних, місцевих римо-кат. єпископів, Антона Бевіляква, Антона Боско, місцевого митрополита Карпатських русинів, Владика Стефана Коціска, а з сусідньої римо-кат. дієцезії єпископа Вілліама Коннера, великого приятеля і звеличника нашої Української Церкви й українського народу. Владика Роберт був господарем бенкету, в якому взяли участь місцеві священики на чолі з деканом о.шамб. Михайлом Польовим, який вів програму бенкету. Промову на пошану кардинала виголосив о.шамб. Йосиф Федорик.

В понеділок. 3 червня в пополудневих годинах. Владика Роберт гостив у своїй резиденції в Пармі, римо-кат.єпископа Клівлендської єпархії Антона Пілу, який прийшов привітати Блаженнішого патріарха Мирослава. Увечері того дня Владика Андрей Патакі з Карпаторуської Церкви гостив у себе Блаженнішого Отця Мирослава, Владика Роберта й отців шамбелянів Саюка, Федорика і Ставинського.

У вівторок і середу (4 і 5 червня) кардинал Мирослав разом з Владикою Робертом відвідували цілоденну парафіяльну школу св.Йосафата, говорили з учителями, учнями та взяли участь в роздачі дипломів абсольтентам, що закінчили 8-му класу в тій школі.

Блаженніший Отець Мирослав з Владиками Робертом, Андрієм та місцевими священиками відправили 4. червня 1985 р. в церкві св.Йосафата в Пармі, о год. 5-й по полудні,

Молебень, після якого о год. 6-ій відбувся єпархіяльний бенкет на пошану кардинала Мирослава в залі астродому св. Йосафата в Пармі.Ог., з участю Владик Роберта й Андрія та священства й 1000 вірних, навіть з дальших місцевостей, ; які на цю небувалу зустріч приїхали автобусами.

Програму вечора вів д-р Богдан Футей з Вашингтону, який на вступі привітав голову помісної української католицької Церкви Мирослава з іменуванням його кардинальським капелюхом, що є доказом живучости Львівської метрополії. Нарід молиться в новітніх катакомбах і очікує приїзду Блаженнішого патріярха на Львівський престіл.

Діти школи св. Йосафата вивели вправи до пісні „Царю Небесний" і поставили дитячу оперу „Пісня весни". Виступ дітей був цікавий і добре виконаний, а публіка прийняла його рясними оплесками. Дітей приготувляла учителька Сузанна Телішевська.

Слово на пошану Отця Мирослава виголосив Кир Роберт, в якому згадав про велику радість і вдовolenня всіх присутніх і неприсутніх вірних Помісної УКЦеркви з нагоди найвишого відзначення Отця Мирослава кардинальськими почестями. Владика закінчив свою мову словами: „Молимо Всевишнього Бога, щоб допоміг Вам піднести долю нашої церкви, виєднати для неї свободу і єдність в українським католицьким патріярхаті. Це найбільші і найглибші наші побажання для Вас від нас усіх.

Від священників єпархії св. Йосафата в Пармі, вітав Отця Мирослава о.шамб.Лев Адам'як з Янгставну, який говорив, що священники єпархії прирікають лояльність і співпрацю з Головою УПКЦ для добра нашої Церкви й народу.

Голова української громади великого Клівленду Василь Ліщинецький і представники поодиноких товариств і організацій тієї громади щиро вітали кардинала Мирослава обдаровуючи його даром любови.

В кінці промовив Отець Мирослав, подякував за слова привіту, признання, за заяви вірности і співпраці для добра нашої ПУКЦеркви і нашого поневоленого народу. Він згадав, що ПУК Церква одержала велике відзначення у Вселенській Церкві, бо моє відзначення, це відзначення страждаючої Церкви в Україні і моїм відзначенням я буду йти за приміром Христової заповіді про служіння, буду наслідувати Його. у великому служінню для нашої Церкви й народу.

Ми зійшлися, щоб подякувати милостивому Богові за велике відзначення, яке одержала наша Церква й нарід за свої терпіння, переслідування, мучеництво й ісповідництво, вручене на мої недостойні руки. Цим відзначенням служитиму св. Вселенській Церкві, служитиму моїй Церкві, щоб вивести її вірних в єдинонмислії й однодушності, щоб славили єдиними устами й єдиним серцем триєдиного Бога. Цим служінням служитиму моему многотраждальному народу і тим служінням могтиму продовжувати труди і змаганя мого попередника. Щоб виконати те служіння потребуватиму вашої любови, ваших молитов і співпраці.

Молімся, щоб це наше спільне служіння було Всевишньому Богові на славу, а нашій Церкві й Україні на благо.

Присутні встали і своїми довгими оплесками схвалили такі щирі і вагомні на часі слова нашої Церкви і нашого народу.

Молитвою Отченаш закінчено зустріч Владики Роберта, священників, сестер і вірних єпархії. Йосафата в Пармі з головою і кардиналом Блаженнішим Отцем Мирославом.

Іван Фур, "Америка", 3 липня 1985

1985 29 вересня ХОР ЧАЙКА з Австралії – гостинний виступ

1985 3 листопада **67-мі РОКОВИНИ ЖЕРТВ ГОЛОДУ в УКРАЇНІ 1932-33 рр.**

в неділю, 3-го листопада 1985 в церкві СЯТОЇ ПОКРОВИ **СОБОРНИЙ МОЛЕБЕНЬ** в наміренні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ і за душі **ЖЕРТВ ГОЛОДУ в УКРАЇНІ 1932-33 рр.**, в аудиторії СЯТО-ПОКРОВСЬКОГО ОСЕРЕДКУ **ЛИСТОПАДОВЕ СЯТО**

В програмі гості з Нью-Йорку, **ІВАННА КОНОНІВ** і **ВАЛЯ КАЛИН** із програмою, присвяченою стрілецькій тематиці, при форт. **ОЛЯ ДЖУМАН-КОСТЬ**
ЖІНОЧИЙ ХОР "СВІТАНОК", дир. **Е. КРУК**
СЯТОЧНА ПРОМОВА, Гайнріх **ШТАЙНГАГЕН**
СЯТКОВИЙ АПЕЛЬ КОМБАТАНТСЬКИХ і МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ КЛІВЛЕНДУ

1985 4 листопада **Ukrainians march for sailor's freedom**

By Cindy Skaugen, staff writer, The Plain Dealer, Monday, November 4, 1985p

About 150 members of Cleveland's United Ukrainian Organizations demonstrated in front of the Federal Courthouse on Superior Ave. last night, chanting "Freedom for Medvid."

The group was protesting the return of Soviet sailor Miroslav Medvid to the ship he jumped from on Oct. 24. Medvid leaped from the freighter, the Marshal Konev, into the Mississippi River and was taken into custody by immigration authorities.

After interviewing Medvid, U.S Border Patrol agents returned him to his ship the next day, a decision that has set off a national controversy.

George Kulchytsky, a spokesman for United Ukrainian Organizations said, "I think it's a matter of the summit. They (the United States) don't want an embarrassment hanging over them. We're very concerned about this case. Reagan has been giving in to the Soviet Union on many human rights issues."

Kulchytsky, a professor of Soviet history at Youngstown State University who lives in Parma, carried a poster with a syringe drawn on it that it said "**Soviet Thought Control at Work.**"

"They (the Soviet Union) injected him with medication," he said, referring to press reports that Medvid was drugged when interviewed by US authorities.

The State Department has said Medvid did not wish to defect and wanted to return to his homeland on the grain freighter Marshal Konev. Medvid jumped from the launch that was returning him to the Soviet freighter and swam ashore, then reportedly slit his wrist after being returned to his ship.

Members of United Ukrainian Organizations, which consists of about 40 civic and cultural Ukrainian groups in Cleveland, sent more than 300 telegrams to President Reagan yesterday asking that Medvid be **given asylum in the United States**, according to Kulchytsky.

Bill Liscynesky, a data processor from Parma and president of United Ukrainian Organizations, agreed the summit was behind the U.S. decision to return Medvid to the Soviet freighter. Liscynesky carried a poster that said, "**Don't Trade Medvid for Empty Promises (Summit).**"

"This says something about the State Department," he said. "It's morality in general. It's human rights."

Two of the protestors marched side by-side carrying flags of the United States and the Ukraine. Many in the group had emigrated from the Ukraine.

Despite a steady drizzle, several children marched with the group, all carrying signs. . .

Serhiy Yakymtzw, of Seven Hills did not carry a poster, but he pulled out his wallet to show a copy of the telegram he sent yesterday to Reagan. It said, "Please help the Ukrainian Sailor Miroslav Medvid. Thank you kindly."

1985 р. Мирослав Медвідь, **МОРЯК, ЯКИЙ ЗРУШИВ СОВІСТЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ СУСПІЛЬНОСТІ**

Ніхто не міг передбачити, що 23-й річний хлопець, з якогось провінційного села на Львівщині, зрушить совість великого американського народу. Совість приспану добробутом, совість приспану незнанням і незацікавленням долею інших людей. Мабуть не було в Америці ані однієї газети, ані однієї радіо-програми, ані однієї телевізійної станції, які б не говорили і не писали про українського моряка Мирослава Медведя. Кожний дипломат, кожний політик, кожний американець знає сьогодні це ім'я. Медвідь став символом боротьби за свободу. Символом людини-стрибуна у невідоме.

І сталося те, чого ніхто і ніколи не міг передбачити: президент США, який назвав Радянський Союз «чортівською імперією» і державний секретар, який залюбки говорить про США, як країну всіх свобод, закрили очі на страшну людську трагедію, яка протягом більше, як тижня, розігралася біля американського міста Нью Орлінс, на радянському кораблі, який вантажив американське збіжжя на американській ріці Міссісіпі.

Українська громада - зокрема українські правозахисники Чікаго, Філядельфії, Вашингтон (і Клівленд); здали іспит політичної і людської зрілості. Коли вони почули страшний поклик молодої людини до совісті світу, вони відгукнулися. Їхній змаг за право української людини на життя почув цілий світ. Світ почув голос багатьох сенаторів, конгресменів, журналістів, звичайних людей, які боліли болями Мирослава Медведя і всіх нас.

Але рівночасно цілий світ побачив, якими безсовісними, бездушними і цинічними можуть бути керівники наймогутнішої держави світу, остої свободи і демократії, якою є США. Світ побачив, що в ім'я політичних цілей, в ім'я утопійної загірної свободи, ці керівники не завагаються ожертвувати життям людини, віддати її долю у страшні і жорстокі руки.

Страшна драма, яка розігралася на річці Міссісіпі вчить нас не вірити порожнім словам про свободу і про людські права, які ми знову почули в день 10 грудня. Трагедія Медведя вчить нас з обережністю відноситися до реторики сильних цього світу, яка дуже часто обертається в обман.

Республіканська адміністрація США, її президент і державний секретар обманули українського моряка. Він повірив їхнім приманливим словам про свободу і права людини. За цю наївну віру він може вже й заплатив своїм життям. Він пересвідчився, як і всі ми пересвідчилися, що свобода не так легко дається людині, що відважний стрибок у свободу може принести трагічний кінець.

Трагедія Медведя заставила нас побачити американську спільноту дещо іншими очима. Ми побачили, що американська людина може боліти і нашими болями. Ми побачили, що за право на свободу, за право на вільне життя треба зводити затяжні бої. Свободи нам ніхто не дасть. Її треба вибороти. Ми довго за неї боремося. Для нас це вічність. Як і вічністю були для Медведя години, хвилини, секунди на ріці Міссісіпі. В душі його напевно до останньої хвилини жевріла іскра надії, іскра віри, яку гасили цинічні сильні цього світу, бенкетуючи в той сам час у Білому Домі, у ті самі хвилини, коли відпливав з Нью Орлінс радянський корабель з нашим героїчним юнаком. Крізь загразоване вікно, морські хвилі американських свобідних вод, перемінювалися для Медведя у колючі терни.

Десь далеко відпливає «Маршал Конев», він везе українського моряка М. Медведя в пекло, яке його чекає в Радянському Союзі. Корабель також везе американське збіжжя. І шматки американської репутації, гордості і честі.

Контр. Фр. Екерт, (Смолоскип, Рік 7, ч. 28, зима 1985)

1985 8 грудня **ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР** присвячений пам'яті **ВАСИЛЯ СТУСА**
8-го грудня 1985 року в аудиторії Свято-Покровського Осередку, пополудні в церкві Покрова Пресв.Богородиці,

ПРОГРАМА

ДОПОВІДЬ; "МОЯ УКРАЇНА - ЧУЖА УКРАЇНА" - др. Н. СТРОКАТА-КАРАВАНСЬКА
"ОГЛЯД ТВОРЧОСТИ ВАСИЛЯ СТУСА" - о. д-р. Іван ТИЛЯВСЬКИЙ
ШКОЛА БАНДУРИ ім. ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО при УПЦ св. Володимира Великого,

мистецький керівник: др. Ігор Махлай

ЧИТАННЯ ВИБРАНИХ ТВОРІВ ВАСИЛЯ СТУСА

ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ ТОЧКИ

ВАСИЛЬ СТУС 8.1.1938 4.IX.1985 помер мученицькою смертю в московсько-большевицькому концлагері в Пермі 4.IX.1985,

В неділю, відправлено СОБОРНУ ПАНАХИДУ за упокій сл.п. ВАСИЛЯ СТУСА
в співслуженні українського Духовенства Клівленду

ОЖ ООЧСУ під патронатом УЗО

УПРАВА У З О - 1986 : Ліщинецький Василь - голова, заступники - Юрій Кульчицький, Василь Хміляк і Василь Мудрак. Секретарі: Павло Присяжний, Євген Палка (англомовний). Скарбник: Дмитро Струс. Імпрези: Генріх Штайнгаген. Зовнішні зв'язки; Юрій Самійленко. Інформація: Софія Бура. Члени Управи; Степан Кікта, Марія Лендел, Вірослав Лобур, Ігор Махлай, Богдан Чепак. Делегат до Федерації Культурних Городів - Маруся Попович. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Степан Воляник - голова, Григій Завадівський і Зенон Голубець - члени.

Wasylyscynsky-Pres. UZO receives proclamation from Mayor of Cleveland George Voinovich

A delegation of GreaterClevelandUukrainian community was received at city hall by mayor George V. Voinovich on Friday, January 17, 1986 at 5 p.m. Wasylyscynsky, pres. of the United Ukrainian Organizations received from the mayor a proclamation of the Ukrainian Independence day in Cleveland, Ohio on Sunday, January 26, 1986.

1986 26 січня **ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ КОНЦЕРТОМ**
в неділю 26-го січня 1986р. в залі УПЦ св. Володимира в Пармі, Огайо.

ПРОГРАМА

АДВОКАТ д-р ВОЛОДИМИР БАЗАРКО - промова
СТЕПАН ШКАФАРОВСЬКИЙ - бас опери з Чикаго
ХОР "ДНІПРО" під дир. ЄВГЕНА САДОВСЬКОГО
ХОР "СВІТАНОК" під дир. ЄВГЕНА КРУКА

Відправи у церквах - Богослуження в наміренні Українського народу.

УПРАВА У З О - 1987 : Ліщинецький Василь - голова, заступники голови; Юрій Кульчицький, Василь Хміляк і Василь Мудрак. Секретарі: Павло Присяжний, Євген Палка (англомовний). Скарбник: Михайло Полічук. Імпрези: Вірослав Лобур. Зовнішні зв'язки; Юрій Самійленко. Інформація: Софія Бура. Члени Управи; Степан Кікта, Марія Лендел, Генріх Штайнгаген, Богдан Чепак. Делегат до Федерації Культурних Городів; Маруся Попович. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Степан Воляник - голова, Григір Завадівський і Зенон Голубець - члени.

Mayor George V. Voinovich received a delegation of Greater Cleveland Ukrainian community at city hall on Thursday, January 15, 1987 at 5.15 pm. Wasyl Liscynesky, president of the United Ukrainian Organizations (on mayor's left) received from the mayor a proclamation of the Ukrainian Independence Day in Cleveland, Ohio, on Sunday, January 25, 1987.

Започатковано щорічне відзначування найдіяльнішого громадянина (громадянки) званням "Українець Року у Клівлендському поселенні"

Актом Управи Українських Злучених Організацій Великого Клівленду з 29-го жовтня

1986 року, встановлено щорічне відзначування найдіяльнішої в нашій громаді особи званням **"УКРАЇНЕЦЬ РОКУ У КЛІВЛЕНДСЬКОМУ ПОСЕЛЕННІ, "**.

Вперше цим званням наділено за минулий 1986-ий рік

ПРОФЕСОРА ІСТОРІЇ, ДОКТОРА ЮРІЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО з Парми в Огайо.

Доктор історичних наук **ЮРІЙ КУЛЬЧИЦЬКИЙ**, професор Університету в Янгставні, Огайо і Українського Вільного Університету в Мюнхені (Німеччина)

Перший **"УКРАЇНЕЦЬ РОКУ У КЛІВЛЕНДСЬКОМУ ПОСЕЛЕННІ, 1986" MAN OF THE YEAR-1986 GEORGE P. KULCHYTSKY, Ph. D.**, Full Professor of history at Youngstown State University and at Ukrainian Free University in Munich (Germany)

"1986 MAN OF THE YEAR IN THE GREATER CLEVELAND UKRAINIAN COMMUNITY" honored by the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland January 22, 1987 Cleveland, Ohio

George P. Kulchytsky was born on April 11, 1937 in Western Ukraine; married, two sons. Resident of Parma, Ohio; member of the Ukrainian Catholic Cathedral Parish of St. Josaphat in Parma, Ohio.

Education: Kent State University (B.S., 1964), John Carrol University (B.A., 1966) and Georgetown University in Washington, D.C. (PhD., 1970). Specialization: Ukrainian, Russian, East European and Balkan Studies. Researcher and translator. Author of articles, papers and reviews in English, Ukrainian and German. Lecturer at conferences at many universities. Member of nine professional organizations, including International Social Science Honorary Society Delta Tau Kappa. Member of the Editorial Boards of the Ukrainian Quarterly in New York, N. Y. and of the Ukrainian Review in London, England. Former member of Executive Board of Intercollegiate Council of Ohio. Active as leader in Ukrainian communities since 1961 on local, national and world levels. Chairman of the Millennium Committee of Christianity in Ukraine. "1986 Man of The Year".

"Visti UZO", No. 13 Jan. 25, 1987 Cleveland, Ohio

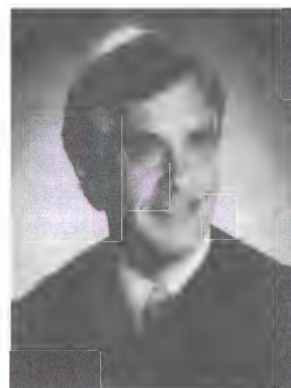
1987 27 травня Д-Р АНДРІЙ БОЙКО ПЕРШИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ СУДДЯ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ

Уродженець Клівленду, ветеран амер. Армії з Другої світової війни, адвокат АНДРІЙ БОЙКО, від 1 січня 1960 був помічником прокуратора, а від 3 травня 1963 директором Правничого Відділу в Управі міста Парми. Був іменований губернатором Ріхардом Селестом і 27 травня 1987 та заприсяжений на міського суддю в Пармі, а 3 листопада 1987, вибраний населенням на те становище. Адвокат А. Бойко, разом із своїм народженням у Стейтах поколінням був активним членом української громади і церкви та амер. Демократичної партії, а як директор допомагав у справах, з якими наш провід чи навіть поодинокі громадяни зверталися до нього. Він був головою Громадського комітету 200-річчя незалежності США і 100-річчя поселення українців у США в 1976 році.

Judge ANDREW BOYKO PARMA MUNICIPAL COURT Dr. Andrew Boyko was born October 10, 1923 in Cleveland, Ohio as one of seven children to Marko and Anna Boyko and was baptized at SS. Peter and Paul Ukrainian Catholic Church. At the parish hall he learned Ukrainian dances and then became an instructor himself for ten years.

He fulfilled his military duty first in the U.S. Navy and then in the U.S. Marine Corps during World War II until 1946 along with his four brothers Demetro, Michael, William, and Nicholas.

Andrew graduated with a B.S. degree in 1949 from John Carrol University and became Doctor of Law in 1955 with a diploma from the Cleveland Marshall Law School. He was admitted to practice law before the courts, including the U. S. Supreme Court. Since January 1960 Atty. Boyko worked as an assistant prosecutor and assistant Law director for the City

of Parma, and in November 1963 he was elected law director as a write-in candidate, and afterwards was reelected seven times.

On May 26, 1987 Dr. Boyko was appointed by Gov. Richard Celeste as judge in the Parma Municipal Court, and on November 3, 1987 was elected to that Court without apposition.

Judge Boyko was a past director of the former Parma Saving and Loan Ass'n, member of Advisory Board of McIntyre Clinic Inc., member of Elks, American Legion, Post #572 and various other civic organizations, as Ukrainian National Ass'n, Ivan Franko Branch 180; Ukrainian Youth League of North America; Ukrainian Heritage Foundation of N. A.; Ukrainian Civic League; and the Ukrainian Bicentennial Committee of Greater Cleveland, of which he was president.

Judge Boyko was a member of ten Judges and Bar Associations.

Judge Andrew Boyko with his wife Eva and sons Christopher, Gregory, Timothy and Jeffrey was a member of St. Andrew Ukrainian Catholic Church in Parma, Ohio.

1987 26 червня Д-Р БОГДАН ФУТЕЙ ПЕРШИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ

За номінації През. Роналда Ретена в 1984 р., тодішній голова УЗО, адвокат БОГДАН ФУТЕЙ обняв становище в Уряді США - посаду голови Державної комісії у столиці, а в травні 1987 р. став першим з українців федеральним суддею Суду позовів у Вашингтоні. Його урядова інвеститура відбулася 26-го червня у федеральнім суді в Клівленді, а вечором зустрівся з ним громадянство і американські представники в залі парафії Покрови в Пармі. За це досягнення його особисте та для українських імігрантів, новий суддя дізнав також відзначення від Українського Інституту Америки в Нью-Йорку, який на врочистім зібранні 15-го листопада 1987 нагородив його почесною "ЛЮДИНИ РОКУ", разом з генералом майором амер. Армії Миколою Кравцевим.

Federal Judge BOHDAN A. FUTEY

Dr. Bohdan A. Futey was born June 28, 1939 in the City of Buchach in Western Ukraine. After World War II he immigrated to Argentina, where he mastered the Spanish language. In 1957 his family resettled in Cleveland, Ohio. Here Bohdan graduated from Western Reserve University with a B.A. in 1962 and a PIA. In 1964, he was a high school teacher for six years, and attended Cleveland Marshall Law School from which he graduated in 1968 with a Doctor of Jurisprudence degree. Dr. Futey practiced law as a partner in a law firm in Parma, Ohio until 1984, with the exception of 1972-5 when he kept a job at the City Government of Cleveland (Chief Assistant Police Prosecutor, Executive Assistant to the Mayor Ralph J. Perk).

On March 23, 1964 President Reagan nominated Dr. Futey to be Chairman of the Foreign Claims Commission in Washington, D.C. - and on January 30, 1987 to be judge of the U. S. Claims Court. He became the first federal judge of Ukrainian descent. Judge Futey is a member of many professional associations and was active in the Republican Party, and in many Ukrainian organizations at all levels. He held many leadership positions in these organizations including, among others, the World Conference of Ukrainian Students, Ukrainian Bar Ass'n, Ukrainian Community of Greater Cleveland UZO (1973-84). He was also the executive director of the American Nationalities movement of Ohio. He is a member of the Shevchenko Scientific Society, and was in the Presidium of the National Committee to Commemorate the Millennium of Christianity in Ukraine.

On November 15, 1987 Judge Futey received national recognition at the Ukrainian Institute of America in New York, N.Y. Judge Futey is married to Myra Fur and has three children: Andrew, Lydia and Daria.

1987 4 жовтня Ансамбль ЛЕМКОВИНА з ПОЛЬЩІ

DIRECT FROM POLAND
FIRST TOUR IN USA & CANADA
AFTER GREAT SUCCESSES IN EUROPE ...
AMERICAN ARTS presents

THE REPRESENTATIVE FOLKLORE ENSEMBLE OF THE UKRAINIAN SOCIO-CULTURAL SOCIETY IN POLAND

LEMKOVYNA
COMPANY OF 45 WITH ORCHESTRA

JAROSLAW TROCHANOWSKI ★ JAROSLAW POLANSKI
ARTISTIC DIRECTOR CONDUCTOR ARTISTIC CONSULTANT

CONCERTS ARE SPONSORED BY
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE - CANADA - UZO - UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION - U.S.A.

PARMA SENIOR HIGH SCHOOL
6285 W. 54th Street
Parma, Ohio 44134

SUNDAY, OCTOBER 4, 1987
7:00 p.m.

TICKETS: \$15.00 & \$12.00
AVAILABLE AT UKRAINIAN CREDIT UNIONS, STORES, & AT ENTRANCE

PRINTED IN U.S.A.

УПРАВА У З О - 1988 Василь Ліщинецький - Голова, Юрій Кульчицький - 1-ший Заступник, Василь Хміляк - 2-гий заступник, Василь Мудрак - 3-тий заступник, Теодор Глуховецький - писар, Евген Палка - Організаційний Референт, Володимир Мисів - Фінансовий Референт, Вірослав Лобур - Імпрезовий Референт, Софія Бура - Преса та Інформація, Юрій Самійленко - Зовнішні Зв'язки, Маруся Попович - Референт Культ. Городу, Вільні члени: Степан Кікта, Адам Вовк. Контрольна Комісія: Степан Воляник - Голова, Григорій Завадівський, Павло Присяжний

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ, 1928 - 1988
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND, 1928 - 1988

В 1988 р. минуло 60 років діяльності цієї добровільної місцевої координаційної надбудови товариств у Великому Клівленді. Праця всіх у минулому році проходила під знаком тисячолітнього ювілею християнства в Україні, і тому промовчано цю річницю УЗО. Відзначаємо цей власний ювілей короткою згадкою в цьому Бюлетені.

1988 9 січня ПОДРУЖЖЯ ЙОСИФ і д-р ОЛЕНА ТЕРЕЛІ БУЛИ ГІСТЬМИ НАШОЇ ГРОМАДИ

Старанням пароха катедри св. Йосафата в Пармі о. шамб. Михайла Ревтюка до Великого Клівленду прилетіли 9-го січня 1988 Йосиф Тереля з дружиною, д-р мед. Оленою, які тому три місяці були видворені з України і задержалися в Канаді. Йосиф Тереля був провідним діячем-апостолом релігійного руху в Україні, у тім старань про легалізацію Української Католицької Церкви в ССРСР.

Наша громада почула обоїх Терелів у часі гостини в астродомі 9-го січня пополудні і в неділю проповідь Йосифа в катедрі св. Йосафата, та на Ялинці Рідної Школи в залі парафії Покрови. Доктор Олену Терелю гостили того ж вечора у горішній залі Покрови жіночі організації нашого поселення.

1988 11 січня, День Йосифа Терелі. Зустріч громади із мером Клівленду Джорджем

Войновичом

ПРИВІТАННЯ ПОДРУЖЖЯ ТЕРЕЛІВ у суботу 9-го СІЧНЯ 1988 о год. 12:30 на летовищі у Клівленді :

З ліва: д-р Олена Тереля,

Марта Лішинецька, о. шамб.

М. Ревтюк, Йосиф Тереля, В. Лішинецький-голова УЗО, Сестра Лідія, ЧСВВ, Сестра Хризостома, ЧСВВ, Сестра Дениса, ЧСВВ.

Йосиф Тереля

виступив з перекладачем

о. шамб. Ревтюком 11-го січня о год. 8.12 рано у телевізії АВС, русло 5, а о год. 4:30 був на авдієнції (разом з делегацією українців) у посадника Клівленду Джорджа Войновича. Посадник проголосив "День Терелі у Клівленді" 11-го січня і вручив йому прокламацію. Відбув інтерв'ю у щоденнику Плейн Ділер. Степан Зорій відбув розмову з Гістями для трансляції на українській радіоавдиції в неділю 17-го січня о год. 1:30 пополудні.

УЗО співпрацювали з о. парохом у днях побуту серед нас подружжя Телерів. Вони відлетіли до Сейнт Кетерінс, Онтаріо 12-го січня вдоволені і вдячні за гостинність. (Примітка: Терелі родом з Карпатської України).

В центрі Мер Джордж Войнович . До його ліва В. Лішинецький - голова УЗО, М. Пап, А. Пуст, о. Ганкевич, о. Наконечний, Голубець, В. Базарко, С. Кікта, Л. Голубець, К. Раковський, Р. Раковський, Федьків, До права від центру - Й. Тереля, А. Фединський, о. М. Ревтюк, Д. Голубець, Якубович, Л. Кульчицький, Ю. Кульчицький, Е. Палка, В. Лобур, І. Ковалисько, Шубин, Стасюк, А. Завадівська, Ковалисько

On January 11, 1988, -at 4:30 P. M. - after the departure of President Ronald Reagan From Cleveland - mayor of the City George V. Voinovich received in his Conference Room a 35-member delegation from the Ukrainian community and presented to Mr. Wasyl Liscynsky, president of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, a Proclamation of Ukrainian Independence Day - January 22, 1988.

Mayor Voinovich also proclaimed January 11, 1988 as. "Josyp Tarelya Day" and presented the document to him and his wife Dr. Olena Terelya; Mr. Terelya has been recently released from Ukraine; he was a religious leader of the Ukrainian underground Church.

Part of the delegation: M. Heynysh, (behind him hidden Rt. Rev. Mitered S. Hankavich). Rev. I. Nakonachny, Prof. M. Pap, pres. W. Liscynsky, Mayor G. Voinovich, J. Terelya, Dr. O. Terelya, behind her A. Fedynsky (interpreter). Very Rev. Msgr. M. Revtiuk, Prof. Y. Kulchytsky (pres. of the Millennium Committee of Christianity).

1988 17-го січня ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ

17-го січня в залі парафії св. Володимира в Пармі
СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ ЧОЛОВІЧОГО ХОРУ "ПРОМЕТЕЙ" з ФІЛЯДЕЛЬФІЇ під
диригентурою маестра МИХАЙЛА Д Л Я Б О Г И

В часі концерту: Слово проф. д-ра Юрія Кульчицького, голови місцевого
Громадського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

*В СОБОРІ СВ. ВОЛОДИМИРА СВЯЩЕНИКИ ОБОХ ВІРОВИЗНАНЬ
ВІДСЛУЖИЛИ МОЛЕБЕНЬ В НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ*

Проголошення "УКРАЇНЦЯ РОКУ У КЛІВЛЕНДСЬКОМУ ПОСЕЛЕННІ, 1987"

Степан КІКТА, "УКРАЇНЕЦЬ РОКУ У КЛІВЛЕНДСЬКОМУ ПОСЕЛЕННІ, 1987", жив в нашому поселенні від 17. 9. 1952 р. і весь час дуже активний у багатьох секторах громадського життя на місцевому і загальному відтинках. Його суспільна праця лишила тривалий слід у поодиноких товариствах, видавництвах, громадських комітетах та в УЗО, яким віддав й безкорисно служив своїм часом, друкованим словом у місцевих численних виданнях, в пресі й книжках, ініціативою, фаховістю, досвідом, жертовністю - і як такий може служити взором громадянина до наслідування.

Stepan KIKTA "1987 MAN OF THE YEAR" IN THE GREATER CLEVELAND UKRAINIAN COMMUNITY". Born on January 10, 1918 in Western Ukraine. In Cleveland, Ohio since 1952.

1988 p. Feb 12-14 **VIRSKY'S UKRAINIAN ENSEMBLE**, is a **graceful and** heart-stirring Cossack dance. It is gentle minuets that recall the world of *Anna Karenina*, and it is the wild, swirling folk dances of Lithuania and Estonia. It is coming to the State No return engagement is planned. This is a once in a lifetime opportunity you will not want to miss.

1988 13 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО.**

Неділя, 13 то березня 1988 р. в залі УАПЦ св. *Троїці, Норт Рояльтон*

Поклін **ШЕВЧЕНКОВІ У ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТІЯНСТВА В УКРАЇНІ**

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, В. Лобур - гол. Комітету

ЗАПОВІТ, Т. Шевченко

ВІРШОВАНИЙ ЖИТТЄПИС Т. ШЕВЧЕНКА

ПІСНЯ ПРО ДНІПРО, Школа св. Йосафата, акомп. З. Шокалюк, кер. С. Телішевська.

СВЯТОЧНЕ СЛОВО, Богдан Кріслатий, ТУСМ

ЗОРЕ МОЯ, ВЕЧІРНЯ, Т. Шевченко, муз. Я. Степового.

ЛІЧУ В НЕВОЛІ - мелодекламація, Т. Шевченко, Ірина й Люба Завадівські, бандуристки

НЕОФІТИ - монтаж, Т. Шевченко, Школа Українознавства, XI кл., кер. С. Бура

О, УКРАЇНО, пісня, УЧИТЕСЯ, БРАТИ МОЇ, Т. Шевченко, ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ, нар.

Пісня, ВІТЕР В ГАЮ НЕ ГУЛЯЄ, Т. Шевченко, ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА, Т. Шевченко

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ, Т. Шевченко,

школа ім.Т. Шевченка, акомп. Т. Сулим, кер. Л. Остапович

БЕЗСМЕРТНИЙ НАШ, КОБЗАРЮ - рецитація, слова - І. Плай, вик. - Д. Ковч, ПЛАСТ

РУШНИЧОК - хорівід, Школа Укр. Танку "Каштан", кер. М. Комічак

ЗА ДУМОЮ ДУМА, Т. Шевченко, СОНЦЕ ГРІЄ, ВІТЕР ВІЄ, Т. Шевченко, ТЕЧЕ ВОДА ІЗ-ЗА

ГАЮ, Т. Шевченко, ЗАЦВІЛА В ДОЛИНІ ЧЕРВОНА КАЛИНА, Т. Шевченко

НА ВИСОКІЙ ДУЖЕ КРУЧІ, нар. пісня, Школа Українознавства - хор, кер. і дириг. - О. Кость

РОЗРИТА МОГИЛА - монтаж, Т. Шевченко, кер. І. Кулик, СУМ

В'ЯЗАНКА (На улиці невесело. Утоптала стежечку), Т. Шевченка, муз. - В. Заремби, ВСТАЄ

ХМАРА, Т. Шевченко, обр. В. Ємця, БАНДУРИСТЕ, ОРЛЕ СИЗИЙ, Т. Шевченко, обр. -

Орлова, соліст - М. Фаріон, Ансамбль Школи Бандури ім. Китастого, мист. кер. - М. Дейчаківський

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

1988 15 травня АКАДЕМІЯ у 50-Річчя смерти Полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

В неділю, 15-го травня 1988р. у залі ім. Митрополита Андрея Шептицького

ПРОГРАМА

1. ВНЕСЕННЯ ПРАПОРІВ, Комбатантські і молодечі організації
  2. САЛЮТ ПОЛЯГЛОМУ (зложення вінка) .... сурмач
  3. АМЕРИКАНСЬКИЙ і УКРАЇНСЬКИЙ ГИМНИ, виконує Зоряна Шокалюк, акомп.Дозя Кріслата
  4. СЛОВО НА ВІДКРИТТІ, Микола Поглід, голова Ділового Комітету
  5. МОЛИТВА
  6. ВЕДЕННЯ ПРОГРАМИ, др.Володимир Боднар
  7. СВЯТКОВЕ СЛОВО, д-р.Михайло Пап, проф.Джан Керол Університету,
  8. "ВІРУЮ", сл. В.Мороза, муз. Я.Ласовського
"НАГАДАЙ БАНДУРО", сл. Ніни Калюжної, муз.Григорія Кита отого
"НАДІЇ", сл. С.Черкасенка, муз.Я.Лопатинського
тенор Василь Мельничин, форт.Дозя Кріслата
  9. СВЯТКОВА ПРОМОВА, мгр.Осип Рожка, редактор журналу "Авангард",
ред. колег, українського католицького органу в Стемфорді "Сівач"
  10. РЕЦИТАЦІЯ, Дарія Ковч
"НА ВІЧНУ І СЛАВНУ ПАМ'ЯТЬ ВОЖДЯ ОУН", - Я.Бубняк
  11. "СЛОВО РІДНЕ", сл. О.Олеся, муз. О.Бобикевича
"ПІСНЯ", сл. Г.Чупринки, муз. А.Гнатишина
"ВЛАДИКО НЕБА і ЗЕМЛІ", з опери "Запорожець за Дунаєм"
сл. і муз. С.Гулак-Артемівський
тенор Василь Мельничин, форт.Дозя Кріслата
- " НЕ ПОРА"

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ПОЧЕСНИЙ КОМІТЕТ:

*Преосвященіший Владика Кир Роберт Михаїл Москаль, голова;
о. митр. прот. Степан Ганкевич, о. Іван Наконечний, о. Юрій Сівко, о. д-р. Іван Тилявський,
о. д-р. митр. Ізидор Нагаєвський, о. шамб. Лев Тимків, о. шамб. Михайло Ревтюк, о. Володимир Волощук,
Пастор Олекса Перехрест, о. шамб. Іван Ставінський, о. шамб. Тома Саюк, проф. д-р. Михайло Пап, проф. д-р.
Юрій Кульчицький, мгр. Василь Ліцинецький, мгр. Іван Зварун, проф. Роман Лесик, Іван Палка*

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

*Микола Поглід - голова, Інж. Василь Хміляк - заст. голови, Маруся Попович - секретар, др. Володимир Боднар
- програмовий, Василь Мудрак - фінансовий реф., Володимир Сторожинський - декорація, проф. д-р. Михайло
Пап - член, мгр. Василь Ліцинецький - член
Заходом ОДВУ й ООЧСУ під патронатом Українських Злучених Організацій*

1988 May 19 **MYKOLA RUDENKO** receiving a Certificate of Appreciation from Cleveland Mayor **GEORGE V. VOINOVICH** on May 19, 1988. Mr. Rudenko is a recently expelled dissident from Ukraine.

АВДІЄНЦІЯ УКРАЇНЦІВ З ПРАВОЗАХИСНИКОМ З УКРАЇНИ МИКОЛОЮ РУДЕНКОМ у ПОСАДНИКА КЛІВЛЕНДУ дост. ДЖОРДЖА ВОЙНОЗИЧА, 19-го ТРАВНЯ 1988.

Зліва -Август Пуст, Мартин Плекс, представник польської Солідарности, д-р Вірослав Лобур, Іван Ющак, Степан Кікта, Михайло Пап, Василь Ліцинецький - голова УЗО, Адам Вовк, посадник Войнович, МИКОЛА РУДЕНКО, Андрій Фединський - перекладач. Володимир Мисів, Теодор Джуман.

1988 MAY 29 MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

Кардинал М. Любачівський та делегація громади на зустрічі із мером Клівленду Джорджом Войновичом у Cleveland City Hall 1988р.

CONCERT IN COMMEMORATION OF THE MILLENNIUM

Sunday, May 29, 1988 Parma High School, 6285 WEST 54th, STREET PARMA, OHIO

PROGRAM

OPENING REMARKS, *George Kulchytsky, Ph.D., Chair of the Committee to Commemorate the Millennium*

KEYNOTE ADDRESS, *Very Reverend Andriy Chyrowsky*

LET US UNITE, *music by Kyrylo Stetsenko, Cantata, lyrics by Ivan Franko*

Combined choruses — PROMETEJ and DIBROVA, soloist — Sonia Sachno

PRAY, BROTHERS, *music by Kyrylo Stetsenko, lyrics by Taras Shevchenko*

PROMETEJ chorus, soloist — Volodymyr Brechun

HAIL TO MAZEPA, *music by Mykola Fomenko, Cantata, lyrics by Yar Slavutych*

DIBROVA chorus quartet: Sonia Sachno, Marijka Soroka, Adriana Dykovych, Una Drozd

PRAYER, *music by S. Hulak-Artemovskyy, from the opera ZAPOROZHETS ZA DUNAYEM*

soloist — Omelian Tatunchak

ROAR OF THE RAPIDS, *music by Mykola Lysenko, Cantata, lyrics by Taras Shevchenko*

soloists — Volodymyr Brechun, Andrij Soroka,

Combined choruses PROMETEJ and DIBROVA, Art. Dir. Mychajlo Dlaboha, Piano accom. Mia Bach

HONORARY COMMITTEE

Most Reverend Robert M. Moskal, Bishop of Ukrainian Catholic Diocese of St. Josaphat in Parma

Rt. Rev. Protopresbyter Stephan Hankavich, Penn-Ohio Deanery of Ukrainian Orthodox Church

EXECUTIVE COMMITTEE,

Chairman George Kulchytsky Ph.D.

Vice Chairmen: Andrew Fedynsky, Wasyl Liscynsky

Treasurer, Wasyl Ilczyszyn

Secretaries: Pawlo Prysiazny, Marta Liscynsky, Hryhor Zawadiwsky

EXECUTIVE BOARD AND SUB COMMITTEE CHAIRS

Walter Swyrydenko — Art, Eleanor Chmilak — Ecumenical, Wasyl Liscynsky - Organizational, Nadia Deychakiwsky — Press and Information, Eugene Palka — Programs, George Kulchytsky Ph.D. — Scholarly, Daria Fedoriw — Youth, Frederick Yasnowski — Youngstown Committee, Stephan Wolanyk Ph.D. — Audit

зліва: сидять: Дарія Федорів, Юрій Кульчицький (голова комітету), Преосв. Владика Роберт Москаль, Олена Хміляк, Василь Ліцинецький (голова УЗО). Стоять: Василь Ільчишин, Андрій Фединський, Григорій Завадівський, Адам Вовк, Володимир Свириденко, Евген Палка, Павло Присяжний

Ширший Комітет святкувань 1000-ліття Християнства України в Пармі Огайо. Знімка у Соборі Української Католицької Церкви св. Йосафата. З ліва сидять: проф. Юрій Кульчицький (голова комітету), о. Тома Саюк (канцлер епархії), преосв. Владика Роберт Москаль, о. Михайло Ревтюк (парох катедри), Василь Ліщинецький (голова УЗО).

1988р. 29 травня **Соборно відзначено 1000-ліття Хрищення України.**

АТРАКЦІЄЮ У СВЯТКУВАННЯХ ТИСЯЧО-ЛІТТЯ у Великому Клівленді була ПИСАНКА, що парадувала на вулицях Парми 29-го травня і у Вашингтоні 8-го жовтня 1988. Головою Громадського Комітету Тисячоліття у Великому Клівленді був проф.д-р Юрій Кульчицький

1988 9 жовтня Маніфестація 1000-ліття Хрищення України-Русі у Вашингтоні

Г Л
Григорій і Люба Завадівські

«Юрій Кульчицький, Григорій Завадівський, Рузя Головка, Василь Ліщинецький, Григорій Головка, (члени управ УЗО і Кред. Кооперативи Самопоміч)

Клівледська колона з писанкою. Попереду Люба Завадівська

УПРАВА У З О - 1989 : Ліщинецький Василь - голова, Юрій Кульчицький - 1-ший Заступник, Василь Хміляк - 2-гий заступник, Василь Мудрак - 3-тий заступник, Теодор Глуховецький - писар, Євген Палка - Організаційний Референт, Володимир Мисів - Фінансовий Референт, Вірослав Лобур - Імпрезовий Референт, Софія Бура - Преса і Інформація, Маруся Попович - Референт Культ. Городу, Вільні члени: Іванна Шкарупа, Роман Погляд. Контрольна Комісія: Степан Воляник - Голова, Григорій Завадівський, Микола Грушкевич.

1989 22-го січня 1989 **70-ий День Соборности України** у Великому Клівленді. Проголошення "Українця року, 1988". Концерт Хору при соборі св. Володимира в Пармі у 60-ЛІТТЯ УЗО.

On January 11, 1989 at 9 A.M. Cleveland Mayor George V. Voinovich received a delegation from the Ukrainian community: He presented Mr. Wasyl Liscynsky, president of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, with a Proclamation designating January 22, 1989, as "Ukrainian Independence Day".

From left: Stepan Kikta, Teodor Dzuman, August B. Pust, Ivanna Shkarupa, Ivan Jushchak, Rev. Andriy Hanowsky, Rt. Rev. mitred Stephen Hankavich, Mayor G. Voinovich, Wasyl Liscynsky, Adam Wowk, Jennie Bochar, Very Rev. Msgr. Michael Rewtiuk, Rev. John Nakonachny.

V.

Відзначення "УКРАЇНЦЯ РОКУ – 1988

Громадянин мгр **ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ** – НАШ
УКРАЇНЕЦЬ РОКУ У КЛІВЛЕНДСЬКОМУ ПОСЕЛЕННІ, 1988
1988 MAN OF THE YEAR IN THE GREATER
CLEVELAND UKRAINIAN COMUNITY

Born in Western Ukraine on April 11, 1925. He arrived in the U.S. in May of 1950 from Munich, W. Germany and lived briefly in Rochester, NY; Detroit, MI; New York, NY, and settled in Cleveland in July 1957. He studied in Lviv (Western Ukraine), Augsburg, Munich and New York, completing his education in 1961 with a Master's Degree from Case Western Reserve University in Cleveland. Between 1951 and 1953 he also fulfilled his military duty in the U.S. Army MI (military intelligence).

Mr. Liscynsky worked as an accountant, auditor and consultant, including five years in a government position. In 1970 he started his own company, Data Management Services, Inc. in Parma.

Mr. Liscynsky has been very active in local Ukrainian community life. He served over 50 years on the Board, of which 28 years as the president of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland and Ohio. Served as a National Council, member and chairman of its local regional and branch boards of the Ukrainian National Association. Served as finance director of St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral's Building Committee in Parma. For over 50 years served on the board of the Cleveland Selfreliance Federal Credit Union, 11 years of which as its president. He has co-chaired in the Greater Cleveland Captive Nations Week activities in Cleveland, and Ukrainian Community and on the Board of the American Nationalities Movement of Ohio. He also served on National and still is Finance officer of the local Post of the Ukrainian American Veterans as well as on the Board and the Council of the Ukrainian American Congress Committee and other local and national organizations.

Mr. Liscynsky married the former Wira Dmytryk in New York in 1951 and has three children, Orest, Roman and Marta, as well as grand children Chrystyna, Deanna, Riley, Nora and Seamus, and the great grandson Simon.

Василь Ліцинецький народився 11-го квітня 1925 р. в селі Мозолівка у повіті Підгайці, в тернопільській області. Вчився у своєму селі, у Львові, в Ярославі, Автсбурзі, Мюнхені (диплом економіста в грудні 1949 р. в Українській Високій Економічній Школі (за ректора Бориса Мартоса), та продовжував науку в Нью-Йоркському університеті. Свою освіту закінчив в 1961 р. дипломом магістра бізнес адміністрейшен" у Кейс Вестерн Резерв Університеті у Клівленді, В часі війни працював у Повітовім Союзі Кооператив у Підгайцях, відбув рік в 1-ій див. УНА, один і пів років в полоні у Ріміні, а зимою 1947 р. опинився в Мюнхені, столиці Баварії у південній Німеччині.

В травні 1950 р. переселився до США, Рочестеру і звідтам до Дітройту. Від лютого 1951 р. відбував дворічну військову службу в Американській армії. В тому часі одружився в Нью-Йорку з Вірою Дмитрик, і там жив уже і по виході з армії. 1953 р. став громадянином США. В липні 1957 р., переїхав до Клівленду на працю контролера в Стейті Огайо, В 1959р. був zatrudнений через 5 р. у фінансовім центрі Фльоти США як комп'ютерний програмер та аналітик. Слідуючих 4 роки працював як комп'ютерський консультант для інженерної фірми. В 1970 р. став самостійним українським підприємцем у Пармі, відкривши власну комп'ютерську фірму Data Management Services. Правдоподібно це була перша українська фірма у цій новій ділянці модерного книговедення.

Громада Мозолівка на багатому Поділлі, в поблизу славного відпустового місця Зарваніці, завдяки праці священика і вчителя, видала від 1930-тих років кількадесять інтелігентів, національно свідомих і релігійних. В такому оточенні виховувався і наш майбутній діяч клівлендського поселення, Василь Ліцинецький, вибираючи за звання кооперативно-торговельний вишкіл. Змолоду суспільно активний у Мюнхені включився в діяльність Спілки Української Молоді (СУМ) і став секретарем Краєвої Управи в Німеччині та проводив Здвигом членів у 1948 р., а в Дітройті був культурно-освітнім референтом Осередку. У Клівленді найдовше, виконує різні обов'язки в Управі кредитової кооперативи "Самопоміч" (з того 11 років був головою), 28 років головою УЗО, тобто війтом громади (1971-3 і 1984-2010), головою Окружної ради Відділів УНС в Огайо, заст. голови Громадського комітету, організаційним референтом Епархіяльного комітету Тисячоліття, фінансовим референтом Комітету будови катедри св. Йосафата, адміністратором залі ім. митрополита Шептицького, і співосновником і членом Управи Головного комітету Підгаєчан у Дітройті. Був членом в Управах Рідної Школи, є членом Наукового Т-ва ім. Шевченка, в управі Українського музею-архіву, ООЧСУ, забезпечених Союзів, 240-го Відділу УНС, катедральної парафії св. Йосафата, і інших. Є членом крайових об'єднань як УККА, Професіоналістів. З рамени УЗО репрезентував українців в Америкен Нешенелтіс Огайо і активним в його діяльності та співочоловав Тижні поневолених народів у липні кожного року. В американській політиці бере участь як член Республіканської партії і її української частини.

Від юности співає в хорах, - у своїй Мозолівці - в церковному, в Рочестері під диригентурою Володимира Божика, в Дітройті під дир. Сармази, а в Клівленді під дир. Евгена Садовського, Анни Келлер та Оксани Боднарчук.

У признанні посвятної праці (очевидно безплатної) в нашому поселенні, Українські Злучені Організації визнали **мтра Василя Ліцинецького "Українцем 1988 року"**. Бажаємо йому ще більше успіхів в його родинному житті і в праці на користь і славу Українського народу.

Степан Кікта, Вісті УЗО ч. 15, 22-го січня 1989р.

1989 12 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**. 175-ліття народин Т. Шевченка

Неділя, 12 то березня 1989 р. в залі УАПЦ св. *Тройці, Норт Рояльтон*

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ, Наталя Кріслата

ЗАПОВІТ, Т. Шевченко, муз. М. Вербицького, Зібраний Чоловічий Ансамбль Бандуристів

СВЯТОЧНЕ СЛОВО, д-р Вірослав Лобур

ОЙ НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ, нар. пісня

ТИХО НАД РІЧКОЮ, Т. Шевченка, муз. Т. Батюка, сольо - Таня Сулим

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ, Т. Шевченко

Дівочий Ансамбль Рідної Школи ім. Т. Шевченка при Катедрі св. Володимира

МЕНИ ТРИНАДЦЯТИЙ МИНАЛО, Т. Шевченка, декл. Григорій Самійленко - СУМ

В'ЯЗАНКА ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ МЕЛОДІЙ,

учні та інструктори Школи Гри на Бандурі ім. Г. Китастого мист. кер. М. Дейчаківський

ПОРТРЕТ ШЕВЧЕНКА, декл. Олесь Войтина - ПЛАСТ
БЕЗСМЕРТНИЙ ШЕВЧЕНКО, монтаж, учні Школи св. Йосафата
СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ, нар. пісня
ЇХАВ СТРЕЛЕЦЬ НА ВІЙНОНЬКУ, М. Гайворонського
ГЕЙ, НА ГОРІ, ТАМ ЖЕНЦІ ЖНУТЬ, нар. пісня
РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ, сл. Т. Шевченка, впор. А. Гнатишин
вик. П. М'який - віолончеля і С. М'який - скрипка, Т. Сулим - акомп., Школа Українознавства
УРИВОК-3 ПОЕМИ "КАВКАЗ", декл. Христя Лобур
ДУМИ МОЇ, муз. Сидора Воробкевича
ДВІ ПІСНІ ПРО ЗАЛІЗНЯКА, обр. Кирила Стеценка
ВСТАЄ ХМАРА З-ЗА ЛИМАНУ, обр. Василя Ємця
ГРАЙ КОБЗАРЮ!, муз. Григорія Китастого,
Зібраний Чоловічий Ансамбль Бандуристів, мист. кер. М. Дейчаківський
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

1989 2 квітня 50-ЛІТТЯ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
в неділю, 2-го квітня 1989 р. в залі У А П Церкви Святої Тройці

ПРОГРАМА:

1. ВІДКРИТТЯ - д-р Володимир Боднар
2. СВЯТОЧНЕ СЛОВО - проф. д-р Михайло Пап
3. "ДАВНО ТО МИНУЛО" - Кос-Анатольський
"В КРАЮ ДИТИНСТВА", сольо Яків Сідельник, баритон, форт. Ліда Остапович
4. "МОЯ КАРПАТСЬКА УКРАЇНО" - Василь Гренджа-Донський, декл. Дарія Ковч
5. "В'ЯЗАНКА КАРПАТСЬКИХ ПІСЕНЬ" - Купчинський і Китастий
"ДЕ СИНІЙ ГОРИ" - сл. Д. Луценко, муз. І. Шамо
"В'ЯЗАНКА СІЧОВИХ ПІСЕНЬ" - Р. Купчинський
дует бандуристок - Ірина й Люба Завадівські
6. РІДНА МАТИ МОЯ" - П. Майборода
"НЕ ЛАМАЙ КАЛИНУ" - В. Івасюк
"КЛЕНОВИЙ ВОГОНЬ" - В. Івасюк
сольоспіви - дует - Зірка Шокалюк і Христя Сива, форт. Акомп. Маркіян Комічак
7. "ПЕРЕПІЛКА" - П. Бранченко
"ЗАКАРПАТСЬКІ НОЧІ"
сольоспів - Яків Сідельник, баритон, форт. акомпаньямент» Ліда Остапович
8. "ПЛАСТУНИ В ОБОРОНІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ", Монтаж віршів В,
Гренджі-Донського, С. Вереса, О. Ольжича, К. Далібора, Н. Н. і М. Г.
Музичний супровід Хору Укр. Бандуристів і Укр. Пластового Хору у Великій Британії.
Виконує пластова молодь.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

Діловий Комітет Великого Клівленду під патронатом СКВУ і в співпраці з УЗО

1989 р. "Перестройка" в ССРСР, Україна і ми.

УПРАВА У З О - 1990 : Ліщинецький Василь - голова, Юрій Кульчицький - 1-ший Заступник, Теодор Глуховецький - писар, Євген Палка - Організаційний Референт, Володимир Мисів - Фінансовий Референт, Софія Бура - Преса і Інформація, Маруся Попович - Референт Культ. Городу, Вільні члени: Іванна Шкарупа, Роман Погляд, Роман Попадюк, Ярослав Завадівський, Адам Вовк, Григорій Головка. Контрольна Комісія: Степан Воляник - Голова, Григорій Завадівський, Микола Грушкевич.

1990 3 січня. Зустріч з **Євгеном Сверстюком**, письменником і правозахисником в Україні
Займався Комітет Суспільної Опіки (КСО) при УЗО.

1990 21-го січня **КОНЦЕРТ** у річницю проголошення **УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**
неділя 21-го січня 1990 р. в залі УПЦ св. Володимира в Пармі

П Р О Г Р А М А

Апель комбатантських і молодечих організацій.

Американський і Український гимни, Зірка Шокалюк

Відкриття - Павло Присяжний, імпрезовий референт.

Відзначення заслужених громадян - Василь Ліщинецький, гол. УЗО

Деклямація - Генріх Штайнгаген

Мужеський хор "Дніпро" під керівництвом Зенона Мягкого

а/ Хорал, слова Н. Н., муз. Е. О. Садовського

б/ За рідний край, М. Гайворонський

в/ Що то за прапор, гармонізація О. Плешкевич

Святочне слово; Дарія Чепак

Бандуристки Люба і Ірина Завадівські відспівають такі пісні;

а/ В'язанка українських пісень

б/ Кисве мій, слова Луценка муз. Шамо

в/ Смерекова хата, слова і музика невідомого автора з України

Мужеський хор "Дніпро" під керівництвом Зенона Мягкого

а/ Пролягла доріженька, слова А. Малишка муз. Е. О. Садовського, форт. А. Гнатишин

б/ Крилець, стара Галицька пісня

в/ Вставай Україно, слова і муз. Е. О. Садовського, форт. А. Гнатишин, акомп. Зірка Шокалюк

СОБОРНІ МОЛИТВИ перед концертом в УПЦ Св. Володимира в Парма, О.

Особливі відзначення в рік Української Мови (1989)

Др. Степан Воляник – уродженець Брідичини. За першої совєтської окупації перекваліфікувався на вчителя. У час німецької окупації відновив адвокатську практику в Бродях. Як студент і молодий правник брав жваву участь в студентському житті й вів культ-освітню працю по селах. Вийшовши на еміграцію, проявив чималу громадську активність у переселенчих таборах Байройт і Ляндсгут. У той час очолював централі Представництва Української Еміграції та Українського Фізкультурного Т-ва. Також був співосновником СУМ в Мюнхені і був членом управи.

Переїхавши до США, поселився в Балтиморі, а від 1951 в Клівленді. Тут відразу включився у життя громади. Брав участь у формуванні і праці Вчительської Громади, яку кількакратно очолював. Із заснованням осередку НТШ, активно включився і в його працю. Був одним із ініціаторів ФКУ й кількакратно був його головою. Став першим кількатиім головою Т-ва Українських Бібліотекарів Америки.

У 1966-68 рр. був головою УЗО. Був членом Т-ва Українських Професіоналістів і з його рамени був проголошений видатним українцем Клівленду. Служив членом дирекції й контрольної комісії Кредитової Спільки "Самопоміч".

В 1958 закінчив студії бібліотекарства при Кейс-Вестерн та почав викладати на Болдвін-Воллес. Упродовж 1975-85 працює над докторатом і одержує ступінь доктора філософії на УВУ в Мюнхені. Тепер очолює клівлендську секцію Українського Історичного Т-ва.

Окремо слід відмітити його участь у різних Громадських Комітетах, з яких очолював: ГК допомоги родині Покійного Степана Бандери - 1960, ГК для вшанування композитора проф. Ярослава Барнича - 1967, ГК для вшанування ген. Романа Шухевича-Чупринки 1975, ГК побудови пам'ятника УПА - 1982.

Упродовж років вів педагогічну працю в Школі Українознавства Т-ва "Рідна Школа", будучи її директором і головою учительської громади через деякі роки.

Не відстає і в церковному житті. Двічі був вибраний першим головним радним парафії Покрови Пресв. Богородиці. Останньо, оформлює українську частину видань катедральної парафії Св. Йосафата. Був співорганізатором і кількакратним головою Т-ва Українських Сеньйорів.

Засиль Іванчук народився на Київщині, (тепер Житомирщина). Від п'ятої класи народної школи належав до гуртка шкільної літератури, в процесі чого його дитячі вірші та оповідання поміщувались у газеті "На Зміну" в Києві. У дальшому ході це привело до ближчого контакту з працівниками літератури, звідки п. Іванчук виносить великі вартості розуміння любови й пошани до чистоти українського слова - мови. Юнацькі роки заатаковані шалом війни розвіювались еміграційним вітром по країнах Європи, згодом шляхами Дивізії та полону із полегшою віддиху в Англії. Тут же новозорганізовану невелику громаду військовиків п. Іванчук вишколював у культурно-освітньому дусі. Із приїздом до Канади (роки 1951-58) - був активним членом Літературно-Мистецького Клубу в Торонто та провадив виховну працю гуртків і курсів при молодечих організаціях. Із переїздом до Клівленду познайомився із життям укр. Громади в загальному, а з діяльністю Школи Українознавства - зокрема. Від 1964:- 65 шк. року п. Іванчук вступає в ряди учительського складу Школи. У 1972-73 шк. році стає директором цієї Школи, яку провадить до 1989 р. з виїмком 1975-76. Праця директора згодом пов'язується з працею заступника інспектора та Предсідника Іспитової Комісії. Як член Шкільної Ради в Нью-Йорку, стає вибраним членом комісії при Шкільній Раді: програмової, підручкової та іспитової. Вироблені ним матеріяли Правильників шкіль та розподіл функцій діяльності Управ шкіль, примінюються у багатьох школах Америки. Потреба життя укр. вчителя покликає п. Іванчука стати довголітнім членом і секретарем Учительської Громади м. Клівленду, та секретарем, а згодом - заступником голови Об'єднання Українських Педагогів Америки. З рамени Учительської Громади стає співорганізатором та лектором учительських семінарів у підготовці учительських сил. Вимоги громадської праці роблять його довголітнім членом і головою комітетів у підготовці та переведенні громадських відзначень свят Т. Шевченка в Клівленді. У міжчасі п. Іванчук працює в редакційних періодиках українських видань. Останні роки позначені упадком знання укр. мови, примушують його до праці над виготовленням і виданням шкільної літератури для української молоді, особливо для сучасної молоді українських шкіль.

1990 16 січня ЛЮДСЬКИЙ ЛАНЦЮГ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ

Ножного року відсвятковуємо дні 22-січня з певним пієтизмом і ностальгією. Це ж бо не аби які емоційні пориви наших предків. Належить їм віддати шану. Однак, чи залишається якесь глибше вражіння після святкувань?

Застановімся над вимогами часу. Звернім свій зір на сьогоднішню Україну. Які її потреби? Куди вона прямує? Які в неї вибори і можливості? Бо не емоції але холодний ум потрібний там в Україні і нам тут, щоб достатньо оцінити ситуацію і зайняти позиції до "кудою нам іти". Там, як виглядає, конечність заставляє їх вживати до максимуму раціональний підхід у розв'язуванні наглющих справ, бо в іншому випадку загрожує провал. Тут одначе, навпаки. Нічого нас не наглить до тої міри що там. Все ж, ми атакуємо події в Україні більш емоційно, без належного передумання всіх за і проти, а тим самим наражуємо себе на можливості дати себе зловити на атрактивні обіцянки, а то й агітки.

Україна визначає свій шлях трудами, голодом, і таки ще й кров'ю. Вона творить своє завтра. Тут, ми тільки можемо їй допомогти, або сидіти у вичікуванні аж до розчарування, а то й зневіри. Бо ж у сьогоднішній розгрі нелегко осудити партнерів щодо їхньої щирості і відданості українській справі. І як ми не бажали б, щоб кожний українець прямував тим самим шляхом, реальність диктує нам бути обережним у наших потягненнях. Судити і реагувати треба не на проголошені кличі, до того тепер модні, а на реальну працю. Вже бачимо, що й у інших ново-звільнених країнах східної Європи починають закрадатися сумніви що до дійсних осягів. Вчімся з їхнього досвіду. Вживаймо їхніх методів що до зрушення сотень-тисячних мас, але робім власні заключення. Орієнтуймося на тих наших діячів в Україні які своєю працею і відданістю вже заслужили на наше довіря. Не роздрібнюймося. Шукаймо єдності радше ніж моди. Мусимо мати довіря до себе, але обгрунтоване знанням фактів, а не зболілих бажань.

Україна сьогодні, 21-січня, творить людський ланцюг Львова із Києвом. Робімо це і ми, хоч тільки символічно. Подаймо руку один одному. Стиснім туго наші долоні, щоб поміж нас не промикалися псевдо-пророки і не розводнювали наші пориви. В нас мета одна - а це Самостійна і З'єднана Україна, а шлях до неї - самопосята, відданість, а головно систематична праця.

Василь Ліцинецький "ВІСТІ УЗО" №0. 16. січень 1990

1990 4 лютого Зустріч з проф. Ярославом Ісаєвичем, істориком, містоголовою НТШ в Україні,

Організував ФКУ.

1990 17 лютого Зустріч з Михайлом Осадчим, головою Української Асоціації і правозахисником в Україні.

Влаштував УЗО.

1990 24 лютого Доповідь Ольги Горинь, активістки Народного РУХУ.

Займався Комітет Суспільної Опіки при УЗО.

1990 Feb. 28 U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES

Committee on Banking, Finance and Urban Affairs
Room 2129, Rayburn House Office Building
WASHINGTON, D.C. 20515

Date Feb. 28, 1990

Referred to Bill Liscynsky _____

Attached is a transcript of your remarks given before the Committee. Listed below are the pages on which your remarks begin (and may continue on the next or succeeding pages). Please indicate any corrections thereon, make corrections legible, and attach all insert or supplemental information to the proper page or pages to which it is to appear.

CONGRESSIONAL HEARING
EASTERN EUROPE: CONCERNS AND OPPORTUNITIES
State Theater Lobby
Cleveland, Ohio
February 14, 1990
9:00 A.M. to 12:00 P.M.

The Honorable Mary Rose Oakar, Chair.

On behalf of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland and the Ukrainian community, which I represent, I would like to express appreciation to you and both Congressmen Sawyer and Gillman for your support in our struggle for human rights, recognition of churches, and defense of dissidents throughout the years.

To sustain the present democratic progress taking place in Eastern Europe numerous prerequisites will have to be met:

U.S. long-term policy must be directed toward dismantling of the last empire, which always was and will be the threat to freedoms of all, and additionally a drain on our budget.

The building of an Eastern European alliance of the free nations must be undertaken in place of **the accommodating** philosophy of contemporary politicians. The alliance would include all nations, which in the past at one time or the other became victims of the political interplays between the Russian empire and Germany. In total; Poland, Chechnya, Slovakia, Romania, Hungary, Lithuania, Latvia, Estonia, Ukraine, Byelorussia, Armenia, and others account for over 200 million in population, This free alliance would create **a safety zone** between Russia with approximately 120 million and a united Germany of about 80 million. It has been already proven thought history that forced conglomerates such as contemporary USSR and Yugoslavia not only do not work in the long run but also inflict enormous miseries and suffering on the populations involved.

3. To achieve democratization in the USSR, first of all the repressive organs such as the KGB must be disbanded. Upon disbandment should Most Favored Nation status for the USSR be considered?
4. The duplicity in treatment of different nations must be discontinued by our politicians. Ukraine is a member of the United Nations and yet not one consulate in any city of Ukraine has been

established to-date. Ukraine was a free democratic country in 1918 with approximately 60 foreign missions prior to being overrun by force. It would be in the best interest of the U.S. to establish a consulate in Ukraine thereby disseminating first hand, accurate information to the western world. Or will we continue to be satisfied with running our policies on the basis of controlled information? Would the massacre in Lviv on October 1 1989 go unreported or the human chain linking the cities of Lviv and Kiev on 21 January 1990 go unnoticed by the media? Or the registration of Ukrainian Catholic churches is brought to a standstill (200 parishes applied and only 20 registered since Gorbachev's meeting with the Holy Father)?

5. Our country must support independent democratic movements in all "Republics", such as RUKH in Ukraine and their peaceful processes from centralization to democratization and independence, otherwise we become just another double talking power dealer. And let us not consider USSR as a peacekeeper, which it is not, but the instigator of bloodshed.
6. In early March elections will be taking place in Ukraine. We should have a Congressional commission overseeing the actual process to ensure free and just voting. In addition, several civic and community commissions from the U.S. are being sent to perform similar activities. The Congressional commission should ensure free access and movement of such civic entities.
7. We should use our influence to change custom and duty practices employed by the authorities in the USSR in order to facilitate trade and increase visitation exchanges. We should insure that relief shipments by our organizations for victims of earthquakes, or soap shipments to Donbas coal miners, or publishing equipment to non-formal organizations be delivered and distributed to the intended entities without interference from authorities.
8. We must create direct linkages with Ukraine for cultural and scientific exchange, transport (direct flights) and telephone connections. In addition, Kiev should decide the number of teachers needed for daily Ukrainian classes and Sunday schools, as well as the number of English teachers needed from the United States. Presently Moscow determines all contingencies to the detriment of Ukraine.
9. A congressional commission should be created to study the health problems resulting from the Chonobil explosion and sickness in Chernivtsi. We have recently learned that Israel brought in approximately 60 children (Chornobil victims) for treatment. Of course they are Jewish children and we commend them for doing so. However, how many Ukrainian children are there that require such treatment, considering that the Jewish population in Ukraine constitutes approximately one percent of the total?

Bill Liscynesky, President United Ukrainian Organizations

1990 17 березня **Репортаж із поїздки в Україну федерального судді др. Богдана Футея,**
Організував Комітет Суспільної Опіки при УЗО.

1990 18 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ**

18 березня 1990 в залі парафії Покрови Пресвятої Богородиці

В програмі беруть участь

Школа Українознавства Т-ва Рідна Школа, Школа Українознавства при соборі св. Володимира, Школа св. Йосафата, ПЛАСТ, СУМА, КАШТАН, Школа Бандури ім. Григорія Китастого, Огайо Бойс Квасер

1990 23 березня **Доповідь Галини Михайленко, оборонця української мови,**
Влаштував КСО при УЗО.

1990 1 квітня **Виступ Ліни Костенко, ліричної поетеси і автора "Марусі Чурай" в Україні, непохитного літературного борця за українську мову і взагалі за українську Україну.**

Любителі поезії облягають поетесу за автографами

Імпреду влаштував Комітет Суспільної Опіки при УЗО

1990 6 травня **Зустріч з Іваном Качмарем, головою Спілки Української Молоді у Львові,**

Займався СУМА.

1990 19 травня **Зустріч з Борисом Тимошенком, членом РУХУ в Україні і його сином Олесем,**

Влаштував Комітет Суспільної Опіки при УЗО.

1990 6 червня **Виступ Ірини Сенік, довголітнього в'язня,**

Організував С У А

1990 6-го липня **ЗВІТ ЮРІЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО**, першого заступника голови УЗО, від 16-го червня, 1989 до 6-го липня, 1990рр.

З пожвавленням праці та розгором подій на Україні, пульс української громади в Америці, а особливо в околиці Великого Клівленду, почав все сильніше і здоровіше битись. Доказом цього є недавній концерт "Дудариків" зі Львова, турнір дружини "Карпати" та інші події що збуджують нас з летаргічного буття та переконують, що щось там діється. Але, так як засвідчив з захопленням галицький депутат Йосип Лось, та не міг знайти слів похвали для нашої суспільної опіки, в нас теж гуде як у вулику. Концерти, віча, відчити, змагання, виступи відбуваються по два а то й по три рази в тижні. Гордість напливає до грудей, а тим більше, що ми не "помилка над озером"!

На тлі тих подій приходилось і нам вложити свою скромну роботу для громади в рядах УЗО. Сходини буденні і часті і тому про них не треба розписуватись. Приходилось на них бувати, а часто і пропускати. Як голові комісії доброго імені нашої громади, мені приходилось писати листи, похвальні, мирні і сварливі, до Клівленд Плейн Ділера, Янгставн Віндікейтора, Варен Трібюн, Джембар, Джювіш Нюз, а також і до Юкренісн Віклі. Не все помістили, але й не все зігнорували! Виступав теж на радіо і телебаченню, мав деякі інтервю з журналістами, пробував аналізувати це, що сьогодні навіть Горбачев не втне, а навіть відіграв ролю батька на інсценізації українського весілля.

Працював з головою та іншими членами управи щоби покликати до життя наш власний Відділ "РУХ"-у котрий очолив д-р М. Дейчаківський.

Співпраця з Суспільною Опікою при УЗО пожвавилає і проєкт голови п. М.Оришкевич "Дітям Чорнобиля" з нашими письмовими рекомендаціями передано американським заповомовим організаціям. З головою взяв участь в переслуханнях комісії конг. М. Р.Окар про події в східній Європі, відзначенні Поневолених Нардів та 175-літті від народження Тараса Шевченка у Вашингтоні. Очолив політичну кампанію українців Огайо за Войновичем. На маргінесі, допомога нашої громади Р.Кульчицькому у Мишигені увінчалась його виборами до стейтового конгресу.

Громадські справи часто схрещуються з академічними. Запрошено на цілоденний побут на Янгставнський Університет М. Горбала та д-ра Ю.Мельника з України котрі продовж двох інших днів відбули цілу серію лекцій, віч, інтервю з репортерами ітд. З цього університету в серпні виїде студентська тура на Україну. Метою, крім іншого, буде довідатись як можна допомогти тим процесам які там відбуваються. Питання порушені будуть включати справи "сестер ситіс", виміни студентами та книжковими фондами ітп.

Цього року вже до нас приїхало багато визначних політичних та культурних діячів. Вичислювати всіх не збираємось - згадаємо хоч таких як Костенко, Бердник, Ісаєвич, Горбаль, Михайленко, Тимошенко та Лось.

Калібер людей говорить про себе. Це що вони говорять про нас також повинно нас цікавити. Оцінюють вони нашу громаду високо та з захопленням, що віддаль понад сорок років нас не роз'єднала та ідеали не змінились. Їхні вислови доказують що вони на нас полягають та очікують допомоги в критичний час будови держави. Ми живемо у виїмково-цікаві часи і якщо ми не зуміємо використати події вони нас знов минуть. Це наш останний раз тут на еміграції дати з себе це на що нас доля приготувляла. Еміграція мусить доповняти край бо це закон природний і будуючий і для краю і для еміграції.

1990 8 липня Доповідь **Василя Барлядану**, редактора "Українського вісника" і "Кафедри", бувшого політичного в'язня.

Займалися Організації Визвольного Фронту

1990 18 серпня Доповідь Григорія Приходька, голови Національної Асамблеї та довголітнього політв'язня.

Спонзорував ООЧСУ

1990 р. Створено Комітет Допомоги Україні.

APPROVED
N By: [Signature]
Date: 12/24/90
Amount: \$2500

110036-0390

ARTICLES OF INCORPORATION

(Under Chapter 1702 of the Ohio Revised Code) Non-Profit Corporation

The undersigned, desiring to form a corporation, not for profit, under Sections 1702.01 et seq. of the Ohio Revised Code, do hereby state the following:

FIRST. The name of said corporation shall be **FUND TO AID UKRAINE, INC.**

SECOND. The place in Ohio where its principal office is to be located

at 5905 STATE ROAD, PABMA, COTAHOGA COUNTY, OHIO.

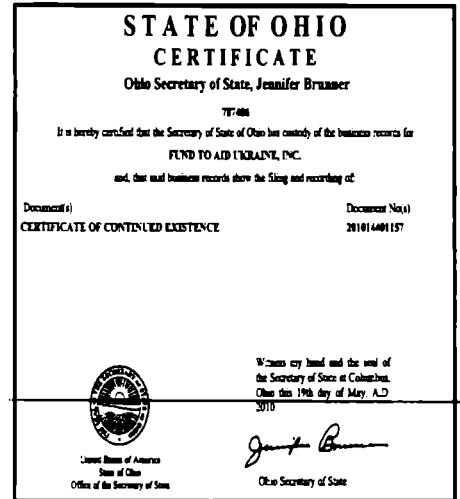
THIRD. The purpose (s) for which its corporation is formed is:

1. The purposes for which the corporation is organized are to receive and maintain real or personal property, or both, and subject to the restrictions and limitations hereafter set forth, to use and apply the whole or any part of the income therefrom and the principal thereof exclusively for charitable, religious, scientific, literary, or educational purposes for the benefit of Ukrainian society by cultural exchange programs, providing educational materials and equipment to Ukraine, to promote ideas of democracy, pluralism and human values within the meaning of Section 501(c)(3) of **Internal Revenue Code**.
2. As trustees (no less than three) until the first annual meeting or other meeting called to elect trustees; OREST LISCYNESKY, WOLODYMYR BASLADYNSKY, NICHOLAS DEYCHAKIWSKY.

Present Trustees: WASYL LISCYNESKY, MARTA LISCYNESKY-KELLEHER, ANNA BARRETT (2014).

1990 26 серпня **50-ліття Українських Культурних Городів, 1940 - 1990.** Український Культурний Город у Клівленді був будований старанням Українських Злучених Організацій з пожертв місцевого українського громадянства і датку від Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті, та був відкритий 2-го червня 1940 р. при участі визначних гостей з різних місцевостей і трьох тисяч осіб на дводенних врочистостях.

В неділю 26-го серпня 1990 р. українське поселення Великого Клівленду врочисто відзначило у рамках 45-го "СВІТОВОГО ДНЯ" Федерації Культурних Городів, 50-річчя існування свого національного Городу. Відзначали спільно з двома іншими ювілятами-Городами, італійців (60-р.) і греків (50-р.). Від української громади виступили голова УЗО мгр Василь Ліщинецький, настоятель собору св. Володимира в Пармі о. Іван Наконечний і ансамбль українських танців "Каштан" під кер. Маркіяна Комічака і Давида Возняка. ("Каштан" саме повернувся з турне в Україні, де на світовому українському фолклорному фестивалі у Львові, в липні здобув перше місце і медалью як найкращий ансамбль молоді у світі!).

Представником у Федерації Городів від українців була від 1976 р. Маруся Попович . Тепер вона є заступником голови і координатором 45-го Світового Дня з ювілеями трьох Городів. Господарем Дня була італійська громада.

В цей Золотий ювілей згадуємо з великим признанням і СЛАВИМО ТОДІШНИХ ДІЯЧІВ і ЖЕРТВОДАВЦІВ під проводом АДВОКАТА ОМЕЛЯНА МАЛИЦЬКОГО за довершення того великого значення культурного діла, який на зовнішньому відтинку з певністю був найповажнішим досягненням цього поселення!

Since 1945, the Cleveland Cultural Gardens Federation, with one of the member gardens hosting the event, has celebrated the ONE WORLD DAY each year. Dedicated to the concept of the Cultural Gardens—which all nationalities can work together in harmony—ONE WORLD DAY is a demonstration in colorful pageantry enriched by the unique folk art contribution of each national culture.

The 50th Anniversary of the Ukrainian Cultural Garden was being commemorated at the 45th ONE WORLD DAY celebration in the Italian Cultural Garden in Rockefeller Park. Since that year also marked the 60th Anniversary of the Italian Cultural Garden, as well as the 50th Anniversary of both the Greek and Ukrainian Cultural Gardens, the ONE WORLD DAY was a joint celebration of all three gardens with the Italian Cultural Garden hosting the event.

The Ukrainian Cultural Garden celebration was coordinated by the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, under the leadership of Wasyl Liscynecky, president, and Marusia Popovich, Ukrainian representative and vice-president of the Cleveland Cultural Gardens Federation. The Ukrainian Folk Ensemble, KASHTAN, performed at the celebration and Reverend John Nakonechny, pastor of St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral delivered the closing prayer.

1990 4 вересня - Зустріч з Михайлом Горинем, секретарем РУХУ в Україні, заходом Окружної Ради УНС.

<- Михайло Горинь

>

Зліва: Василь
Ліщинецький, Михайло
Горинь, Мартин
Плякс (директор
Жидівської Громади),
Тарас Шматала

Зліва: Юрій Кульчицький, Тарас Шматала, Доля Кріслата, Сергій Винярський, Неонія Винярська, Михайло Горинь, Марта Ліцинецька, Микола Дейчаківський, Іванна Шкарупа, Василь Ліцинецький, Зенон Кріслатий

Зліва: Сидять: Арета Захарій, Ліда Базарко, Михайло Горинь, Марія Яцкевич, Василь Ліцинецький, Дарія Кульчицька. Стоять: Олена Хміляк, НН, Люба Лобур, Дарія Федорів, Христина Раковська, Мирослава Оришкевич, Дарія Собка, Анна Завадівська, Мирослава Голубець, Лариса Музичка

1990 23 листопада **Виступ Тараса Чорновола**, депутата із Львова,
Організував **Комітет Суспільної Опіки при УЗО.**

1990 25 листопада **Доповідь Народних Депутатів В. Беда і О. Нечипоренка**,
Спонзорувала Асоціація Правників

1990 1 грудня **Зустріч з Олегом Романовим**, головою НТШ в Україні Академіком,
заходом Наукового Товариства ім. Шевченка

УПРАВА У З О - 1991 - 1993: Ліщинецький Василь - голова, Юрій Кульчицький - 1-ший Заступник, Теодор Глуховецький - писар, Євген Палка - Організаційний Референт, Григорій Головка - Фінансовий Референт, Адам Вовк, - Преса і Інформація, Маруся Попович - Референт Культ. Городу, Василь Мудрак - Нар. фонд, Вільні члени: Іванна Шкарупа, Роман Поглід, Роман Попадюк, Ярослав Завадівський, Володимир Мисів, Павло Присяжний.
Контрольна Комісія: Степан Воляник - Голова, Григорій Завадівський, Микола Грушкевич.

1991- Січневі Роковини, як і кожного року під вражінням процесів, які відбувалися в Україні після проголошення Суверенітету в 1990р. та чисельних гостин провідних діячів з України. Створено Комітет Суспільної Опіки для влаштування ново-прибулих. **МИРОСЛАВА ОРИШКЕВИЧ** очолила комітет і проявила велику активність в допомозі, за що її нагороджено **особливим відзначенням.**

Мирослава народилася в Західній Україні. В 1945 р. виїхала з родичами в Німеччину, де жила до 1949 р., звідкіля виїмгрувала до Америки, в Пенсильванію, а через рік переселилася до Клівленду. Початкову освіту здобула "по дорозі", а середню у школі св. Михайла в Клівленді. Вищу освіту набула у Коптському Університеті, який закінчила в 1959 р. Продовжувала студії на School of Applied Sciences, Western Reserve University в Клівленді,

В 1960 р. почала працювати при Cleveland Society for the Blind, на якій виявила не аби-яку ініціативу і відданість по сьогоднішній день.

У своїй праці пані Мирослава завжди віддавала не тільки сто-відсотковий професіоналізм, але і понад-сто-відсоткову гуманність і доброту, Її професія і серце немов би не випадково знайшли себе, що в житті не трапляється часто. Поза нормальною працею, яка сама-собою була дуже продуктивною, пані Оришкевич підприлася дати щось унікального і для української людини, а це записані на плівку понад 900 українських книжок для сліпих. Запобігання на такі плівки показалися обширними і в світовому масштабі, бо скоро вони поширилися по публічних бібліотеках Америки, Канади, Австралії, Бразилії, Польщі і Німеччини.

Професійно, Мирослава була співучасником у творенні Клівлендського Дитячого Відділу для Незрячих Dimey, Vista Volunteer програми, служила через два роки на дорадчому комітеті при US Department of Health and Welfare, та в управі Parma Committee on Ageing. В українській громаді, Мирослава працювала радше тихим стилем. Вона була членом управи Рідної Школи, членом Пласту, членом управи Корпорації Полтава, членом управи Комітету Допомоги Україні і головою Комітету Суспільної Опіки при УЗО. Вона все була переконана, що контакт з Україною конечний, і коли такий контакт став більш сприсмливий, вона всією своєю душею віддала себе цим процесам. За останній рік Комітет влаштував ряд гостинних імпрез для чільних людей з України, перевидав число відео-плівок з України, займається ланцюговою сіткою поширення інформації і закликів до акцій в обороні України в кризових періодах, заініціював і заопікувався лікуванням і вишколом незрячого юнака зі Львова, і займається іншими суспільно-допомоговими акціями.

1991 4 січня Зустріч із Василем Шпіцером, посадником Львова

З ліва: сидять: Люба Лобур, Василь Шпіцер, хх, Василь Ліщинецький (голова УЗО), Ніна Шуст, Стоять: Ліда Базарко, Дарія Войтина НН, Дарія Федорів, Христя Раковська, Олена Хміляк, Анна Завадівська, Мирослава Голубець, Арета Полянська

1991 8 січня **Виступ Українського Ансамблю Черемош зі Львова**

1991 20 січня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
73-ої РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

неділя 20-го січня 1991 р.

Год. 3:30 Соборний Молебень в Соборі св. Володимира

Год. 4:00 Святочна Програма в залі св. Володимира

3425 Marioncliffe, Parma, Ohio

В ПРОГРАМІ

Апель: Комбатантські, Молодечі та Громадсько-політичні Організації

Святочна доповідь: Др.Михайло Кулик, мол.

Деклямація: Реня Кость

Музична частина: Клівлендська Група Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка

Славні: Д-р. Юрій Оришкевич

1991 26 січня **Виступ Нілі Крюкової і Галини Менкуш артистів з України**

1991 30 січня **Зустріч із Анатолієм Носенком, орг. Днів Козацької Слави**

1991 1 березня **Зустріч із Сергієм Конєвим, депутатом Верховної Ради**

1991 10 березня **Шевченківські Роковини**

1991 26 березня **Доповіді Віктора Пензенника та Івана Васюника, “Економічне
усамостійнення України”**

1991 р 21-го квітня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ**

**ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ої РІЧНИЦІ ЗАСНУВАННЯ
УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ**

1991р.неділя 21-го квітня в залі прав. церкви св. Тройці в Норт Роялтон,

**COMMEMORATION of the 50-th ANNIVERSARY of the
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE of AMERICA**

Held on Sunday, 21 April, 1991

СКЛАД ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ СВЯТКУВАННЯ 50-ЛІТТЯ УККА

Почесний Комітет: Преосв. Владика Кир Роберт М. Москаль, о. Протопресвітер Степан Ганкевич, о. Шамбелян Михайло Ревтюк, о. Протоєрей Іван Наконечний, Др. Степан Воляник, Мгр. Василь Ліщинецький, Проф. Михайло Пап, Суддя Др. Богдан Футей, Мгр.Тарас Шмагала

Діловий Комітет: Др. Степан Воляник, голова, Др. Юрій Кульчицький, заступник, Теодор Глуховецький, секретар, Григорій Головка, фінансовий, Павло Присяжний, імпрезовий, Мгр. Адам Вовк, пресовий, Др. Володимир Базарко, Др. Володимир Боднар, Розалія Головка, Ігор Дячун, Ярослав Завадівський, Др. Орест Ліщинецький, Володимир Мисів, Василь Мудрак, Галина Норка, Инж. Евген Палка, Микола Поглід, Олександр Стасюк, Др. Богдан Чепак, Іванка Шкарупа

Др. Степан Воляник

50-РІЧЧЯ ІСНУВАННЯ І ПРАЦІ

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

50 років тому, в цілій майже Європі, а зокрема на українських землях, шаліла воєнна завірюха. Наша американська Україна, яка завжди сприяла, діяла й помагала рідному народові в його змаганнях до свободи, до побудови своєї держави, у щасливу хвилину, з думкою, що надходить може відповідний історичний момент здобути Україні волю, вирішила об'єднати всі тут існуючі організації, товариства, інституції і всі ділянки їхніх дій, в одну спільну, об'єднану цілість, щоби спільно, з'єднано в "один гуж" у цю історичну хвилину діяти й різними моральними, дипломатичними й матеріальними засобами дати помічну руку рідному народові. Така була головна мета творців Українського Конгресового Комітету Америки.

І хоч, на жаль, наш нарід не досягнув своєї остаточної мети, здобуття державної незалежності, то хвилинка ця є набагато ближчою тепер, чим вона була п'ятьдесять років тому назад.

Те що українська проблема яркіше виринула на міжнародній арені, а зокрема те, що поволі тануть леди незнання і байдужости до питання державної незалежності України американських політиків, вчених, письменників та журналістів, то це, між всіма іншими нашими заходами й акціями, заслуга праці У.К.К.А.

Вже набагато зменшилась кількість політичних невігласів, що Україну порівнюють до Пенсильвенії чи якого-небудь іншого стейту.

Немає місця тут вичислити все те, що зробив У.К.К.А. на нашому американському терені, але згадати б хоча ухвалення американським Конгресом закону про Тиждень Поневолених Народів, зорганізування при У.К.К.А. українського рідного шкільництва, здвигнення у Вашингтоні пам'ятника українському генієві-пророкові Тарасу Шевченку, видавання престижевого "Українського Квартальника", відкриття Інформаційного Бюро у Вашингтоні, репрезентація українсько-американської громади перед державними і суспільно-політичними чинниками Америки.

Це милеві віхи на шляху, яким маршує американська Україна в допомозі рідному народові в його змаганнях відновити свою власну, ні від кого незалежну українську державу.

Степан Воляник, Вісті УЗО, ч. 196 21 квітня 1991

Святочне відзначення 50-ліття Українського Конгресового Комітету

Для підготовки відзначення 50-ліття УККА в Клівленді створений окремий Громадський комітет. д-р Степан Воляник очолив діловий комітет, який зайнявся влаштуванням святочного концерту.

Концерт для відзначення 50-ліття УККА відбувся в неділю, 21-го квітня в залі православної церкви св. Тройці в Норт Роялтоні, Огайо. Сцена була прибрана емблемою УККА, яку виконав Олександр Стасюк, член ділового комітету. д-р С. Воляник відкрив концерт і привітав присутніх. Він згадав про заслуги піонерів нашої еміграції у США, які заклали основи нашого організаційного тут життя і створили УККА.

У 1944 р. відбувся другий конгрес. Пішла оживлена праця. Створено Інформаційне Бюро у Вашингтоні і постійне бюро в Нью-Йорку; почав виходити Український Квартальник англійською мовою; видано багато книжок.

Ведення концерту д-р С. Воляник передав Павлові Присяжному.

Святочне слово виголосив член Екзекутиви і секретар Централі УККА ред. Ігор Дябога. У своєму слові мгр. І. Дябога подав перегляд найважливіших етапів і досягнень діяльності УККА. Він відзначив, що святкуючи 50-ліття УККА треба ствердити, що успіхи, які він досягнув у своїй праці, були можливі лише завдяки праці його Відділів і членських організацій, таких як УЗО в Клівленді.

У своїй праці УККА дотримувався трьох заповідей, якими керується діаспора:

- 1) Бути лояльним громадянином прибраної батьківщини;
- 2) Плекати культуру і розвивати суспільне життя своїх громад;
- 3) Докладати всі можливі зусилля для допомоги рідному народові; працювати для визволення України.

У 1941 р. Гітлер напав на ССРСР і Сталін автоматично став союзником альянтів. Протисоветська постава УККА стягнула на нього всю ненависть американських лібералів і комуністів. Преса і радіо безупинно атакували УККА, обвинувачуючи українських діячів у нечуваних злочинах. Посипалися доноси до ФБІ.

У програмі концерту танцювальний ансамбль „Каштан" під проводом Давида Возняка виконав хорівід „Привіт 50-літтю УККА" і танок „Козачок".

Бандуристки сестри Ірина і Люба Завадівські, як завжди знамениті, виконали три пісні власного укладу і композиції - „Блакитно-жовта весна", „Ой погляну у садочок" і „Коломийка"; дві пісні з України невідомих авторів - „Калино, калино" і „Тільки ти не прожени" та „Черемош пливе", музика Юркова. В останній точці концерту виступив ансамбль „Веселий Львів" зі Львова під керівництвом Зенона Кметя. Ансамбль відспівав 6 пісень: „Всі ми родина", „Моя Україно" „Пшеничні вуса", „Засумуй, трембіто", „Грчик", „За Україну" (стрілецька пісня). Квінтет „Веселий Львів" приїхав до Америки на запрошення і старанням Відділу СУМА у Клівленді.

Уривки із статті А. Вовка, Свобода, ч. 100, 29-го травня 1991

50 years of the Ukrainian Congress Committee of America (1940-1990)

For fifty years the Ukrainian Congress Committee of America (U.C.C.A), has been the social, cultural and political pulse of the American -Ukrainian Community throughout the United States and locally in the Greater Cleveland area. As the voice for American Ukrainians, organized in 1940 during World War II, this organization has reflected the issues that have kept the American-Ukrainian community a viable and patriotic entity through the Cold War and now through a more hopeful age of "Glasnost".

The local branch of the U.C.C.A, known as the United Ukrainian Organizations representing over fifty cultural, religious, social and political organizations, will present a Commemorative Concert on April 21, 1991 at Holy Trinity Ukrainian Autocephalous Orthodox Church Hall, 9672 State Rd., N. Royalton, Ohio, at 4 pm. The main speech, dealing with the history of the U.C.C.A. will be given by Mr. I. Dliaboha, editor of the "National Tribune". The program will fete five presidents of local U.C.C.A. branch, all prominent in the American Community and include Judge B. Futey, Prof M. Pap, Dr. S. Volianyuk, T. Szmagala administrator, teacher and political consultant and W. Liscynesky, businessman and current president of the local U.C.C.A. branch.

The commemoration of the 50-th Anniversary of the U.C.C.A. is especially timely and significant because of the interest generated by events in the Baltics and Ukraine. The U.C.C.A. constantly is monitoring the American-Ukrainian Community here and the Ukrainian nation in the Soviet Union, as in the past, is in a position, to render valuable assistance to American governmental and business agencies. Former presidents of the United States have feted its expertise, especially in the foreign policy area, by rewarding its former president Dr. I. E. Dobriansky with an ambassadorship.

In spite of 50 years of existence the role of the U.C.C.A. is not over. The next fifty years promise to be more challenging and to the benefit of a prosperous America and a free Ukraine.

G. Kulchytsky, V.P. UZO Event Committee, April 15, 1991, Visti UZO No. 19

СКЛАД ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ

Почесний Комітет:

Преосв. Владика Кир Роберт М. Москаль, о. Протопресвітер Степан Ганкевич, о. Шамбелян Михайло Ревтюк, о. Протоєрей Іван Наконечний, Др. Степан Воляник, Мгр. Василь Ліщинський, Проф. Михайло Пап, Суддя Др. Богдан Футей, Мгр. Тарас Шмагала

Діловий Комітет:

Др. Степан Воляник, голова, Др. Юрій Кульчицький, заступник, Теодор Глуховецький, секретар, Григорій Головка, фінансовий, Павло Присяжний, імпрезовий, Мгр. Адам Вовк, пресовий, Др. Володимир Базарко, Др. Володимир Боднар, Розалія Головка, Ігор Дячун, Ярослав Завадівський, Др. Орест Ліщинський, Володимир Мисів, Василь Мудрак, Галина Норка, Інж. Євген Палка, Микола Поглід, Олександр Стасюк, Др. Богдан Чепак, Іванка Шкарупа

ПРОГРАМА ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ УККА

1. Відкриття: Голова Ділового Комітету др. Степан Воляник
Керівник програми імпрезовий референт Павло Присяжний
2. Танцювальний ансамбль "КАШТАН" під керівництвом Давида Возняка:
  - а. "Привіт 50-літтю У К К А", хорівід
  - б. Танок "Козачок"

3. Бандуристки Ірина і Люба Завадівські виконують наступні народні пісні:
  - а. Блакитно жовта весна, Слова музика І. і Л. Завадівських
  - б. Калино, калино, Пісня з України, автор невідомий
  - в. Ой погляну у садочок. Слова І. та Л. Завадівських, нар. мел.
  - г. Черемош плине, музика Юрків.
  - г. Коломийка, слова і музика Ірини і Люби Завадівських
  - г. Тільки ти не прожени, Пісня з України, автор невідомий
4. Святочне слово: мгр. Ігор Дябога.
5. Вручення грамоти-признання Василеві Мудракові*, мгр. Ігор Дябога, Екзекутивний Секретар УККА
6. Ансамбль "ВЕСЕЛИЙ ЛЬВІВ", муз. керівник і композитор Зіновій Кметь.

(перший ряд): Ігор Костів (зліва) та Зеновій Кметь - провідник „Веселого Львова”. Другий ряд (зліва): Тарас Гринюк, Люба Завадівська, Мирослав Остюк, Ірина Завадівська, Володимир Цімура-соліст та ред. Ігор Дябога. **Фото А. Завадівської.**

*ВАСИЛЬ МУДРАК, колишній політичний в'язень концтаборів, заслужений громадський діяч, спів-основник Відділів ООЧСУ і СУМА в Клівленді, довголітній референт Українського Народного Фонду. Завдяки його відданій праці, збирання Народного і Мільйонного Фондів УККА увінчувалося великим успіхом. Як признання за його жертвенний труд Український Конгресовий Комітет Америки нагороджує його **ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ**.

Вручення почесної грамоти УККА Василеві Мудракові довершив ред. І. Дябога. Приймаючи це відзначення, В. Мудрак заявив, що в міру своїх сил він лише сповняв свій обов'язок супроти громади і України. Ця грамота належить усім збірщикам, які трудилися збиранням фондів, а також усім платникам фондів УККА.

ЗБІРЩИКИ НАРОДНОГО ФОНДУ УККА

Возняк Роман, Коцюмбас Юрій, Моцьо Михайло, Стадник Іван, Мисів Володимир, Брездун Василь, Кужда Василь, Ющак Іван, Лішнянський Юрій, Мудрак Дасиль

ЗБІРЩИКИ МІЛ'ЙОНОВОГО ФОНДУ УККА

Стригун Володимир, Мисів Володимир, Блашків Олександр, Кужда Василь, Ляшук Яків, Лішнянський Юрій, Присяжний Павло, Василик Теодор

1991 June 13-16 **UKRAINIAN AMERICAN VETERANS 44th ANNUAL CONVENTION**
June 13-16 1991 at Cleveland Hilton South, 6200 Quarry Lane, At Rockslide Rd.

THE 44TH NATIONAL CONVENTION IS DEDICATED TO ALL THE UKRAINIAN VETERANS OF THIS CENTURY: SITCH RIFLEMEN, THE DIVISIA UNA, UKRAINIAN INSURGENT ARMY (UPA), WORLD WARS 11, KOREA, VIETNAM, PANAMA INVASION, & I AND ESPECIALLY TO THE RECENT PERSIAN GULF WAR.

THE CONVENTION COMMITTEE OF THE UKRAINIAN VIETNAM VETERANS OF CLEVELAND, UAV POST 24:

Myron Bebko, Bohdan Bilynsky, Bohdan Bycko, Michael Demchuk, Karlo Dobriansky, Zenko Golembiowsky, Jaroslaw Kmiotek, Wasyl Liscynesky, Adam Misztal, Ivan Nych, Roman Rakowsky (commander), Stephen Shyjka, John Stolar, Orest Wasyluk

1991 19 червня ЛЬВІВСЬКІ ЮРИСТИ У ПАРМІ

19-го червня 1991р. в залі Святопокровського Центру *Мтр Василь Ліщинецький*, голова *УЗО*, тепло привітав гостей зі Львова, численно зібраних слухачів та офіційно відкрив цей цікавий вечір. *Анна Завадівська*, членка суспільної опіки, представила юристів і далі проводила імпрезу. Недавно побували у нас економісти зі Львова, а тепер відвідали нас чотири юристи. 19-го червня громадянство Клівленду - Парми мало приємність зустрічати гостей - правників зі Львова та послухати їх цікавих думок і доповідей. Вечір почався демонструванням фільму з урочистостей біля оперного театру у Львові. По черзі говорили кандидат економічних наук, доцент Львівського університету Володимир Яцура, президент Клубу Адвокатів у Львові адвокат Ярослав Онишко, декан юридичного факультету Львівського університету проф. д-р Михайло Костицький та депутат Львівської Ради і голова обласного Фонду Допомоги Репресованим адвокат Олексій Балко. Львівські правники прибули до Парми на запрошення суспільної опіки під протекторатом місцевого *УЗО* і за старанням адвоката д-ра Володимира Базарка і його дружини мтр *Лідії Базарко*, в гостинному домі яких і перебували. Головною метою відвідин адвокатів зі Львова є підготовка до Світового Конгресу Українських Адвокатів

в Україні, а в їх програмі передбачаються такі важливі справи, як узгодження і координування правових аспектів діаспори з Україною, закони приватних власностей і підприємств, міжнародні угоди і трактати в дусі демократії та вільного ринку. .

Володимир Яцура докладно і статистичне представив жалюгідний і трагічний стан економіки України в різних її галузях. д-р Костицький сказав, що дотепер право замість служити народові - було проти. Треба створити нові закони на Україні і в дусі демократичного ладу та вільного ринку. Наше право мусить в першу чергу боронити ідеї суверенітету і незалежності України та ухвалити Конституцію і провести нові, вільні вибори, референдум народу. Адвокат Олексій Балко навів приклади часів сталінського лихоліття, мордів, знущань та катування невинних людей.

Адвокат Онишко подякував слухачам за зрозуміння і підтримку та відмітив велике зацікавлення долею України. Він погратулював українському громадянству, яке заховало свою приналежність, тримається свого кореня та йде слідами своїх батьків. Особливо дякував голові УЗО магістрові Ліщинецькому за його патріотичне і гідне ставлення, репрезентуючи цілу громаду.

На закінчення при смачній перекусці, в заряді пань зі Суспільної Опіки при УЗО, гутіркам і товариській атмосфері не було кінця і тривали до пізньої години.

1991, 24 серпня. З великою радістю та ентузіазмом всегромадно відзначено проголошення самостійності України.

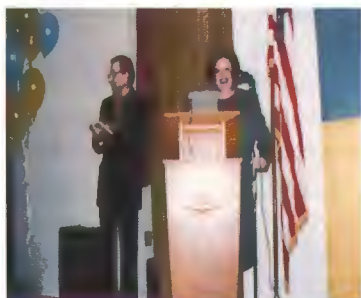
Українська громада, (включаючи 4 покоління), із співучастю представників американської політики та інших національностей, вщерть виповнила залю ім. А. Шептицького при парафії Української Католицької Церкви св. Йосафата щоб одностайно поділити радість та задемонструвати повну піддержку актові проголошення незалежності України.

Василь Ліщинецький, голова УЗО, відкриває коротким вступом святочні сходи та вітає губернатора дост. Джорджа Войновича, конгресменку Мари Окар, представників національностей, директора жидівської громади Мартина Плекса, представників Священства, суддю Андрія Бойка, представників українських Організацій, нашу шкільну молодь та всю нашу чисельну громаду.

Діти школи св. Йосафата вітають губернатора дост. Джорджа Войновича. Сидять зліва о. Михайло Ревтюк, Орест Ліщинецький, Джордж Войнович, Василь Ліщинецький, Тарас Шмагала

Василь Ліщинецький представляє конгресменку США дост. Мари Оакар, приятельку нашої громади. Мари Оакар щиро вітає зібрання із так радісною подією проголошення незалежності України.

<Martin Plax greets from Jewish Community Мартін Плекс складає привіт).>

зліва НН, М. Плекс, НН,
Судья А. Бойко, Христофер Бойко, Т.
Шмагала, А. Фединський,

Школа св. Йосафата, учителька Анна Завадівська

Губернатор із дітьми школи св. Йосафата

Зліва о. Михайло Ревтюк, Орест Ліщинецький, губ. Джордж Войнович, Василь Ліщинецький, Тарас Шмагала, НН. Юрій Кульчицький, Юрій Оришкевич

* Мгр. Василь Ліщинецький

ПРИВІТ САМОСТІЙНІЙ УКРАЇНІ!

1991-ий рік позначився багатючими подіями світового значення. Розпалася остання ненажерна російська імперія. Україна встала. Україна живе. Всупереч всім намаганням центристів-шовіністів Росії і їхніх прихильників-чужинців, народ України сказав своє остаточне слово 1-го грудня 1991. І сказав його недвозначно понад 90-ма відсотками. Сказав, що всяким затіям кінець. Народ хоче сам собою порядкувати, жити самостійним життям. Отже формальний етап здобуття самостійності закінчився плебісцитом. Іншу справу маємо із переведенням самостійності у практичне життя. Центристські структури так врослися у організм нашої країни, що усунути їх ані просто, ані легко.

Однак, із чітко наміченою ціллю, все буде подолано. І це якраз тривожить нас. Чи сьогоднішній уряд України має чітко визначений шлях? Чи члени уряду дійсно посвятили себе працювати на цьому шляху? Виникають сумніви щодо хотіння і самоініціативи в поодиноких міністрів, багатьох депутатів. Чи здібні вони вив'язатися із завдань положених на них історією? Україна є великою країною, з великим людським потенціалом і природними ресурсами. Вона має фахівців у всіх ділянках державного життя. Час, щоб здібність і професіоналізм почали вирішувати, хто далі поведе Україну.

Україна мусить ці проблеми вирішити сама і то скоро. Вичікувати, значить прогайнувати можливість побудови успішного людського життя на основах індивідуальної власності і відповідальності. Народ мусить знати на якій базі формувати своє майбутнє, мусить знати свої обов'язки, але і права. На мою думку, Верховна Рада не вив'язалася із своїх обов'язків задовільно. Від проголошення суверенітету минуло півтора року, а законодавства на людські і економічні відносини в Україні так і не сформульовані. Не говорю про практичне переведення. Це не було легким дотепер. Але брак законодавства неоправданий. Світ сьогодні послуговується легалізмами; а де ж наше легалістичне підґрунтя? Що ж має робити діяспора? Яке її відношення до України? Бо діяспора, це не тільки ми на заході. Яке відношення до України мають мільйони в Росії і інших бувших республіках? Не про практичні проблеми тут мова, а чисто легальні, зафіксовані законами України. Не час тепер про це говорити? А коли? Коли хтось інший із пропагандивною мотивацією їм заофірує свою розв'язку? Не повторім 1918-их років! Нашим завданням є продовжувати повну підтримку Україні. Але своїми рішеннями і акціями ми можемо впливати на провідні чинники в Україні і тим прискішувати державно-будівницькі процеси. Будьмо з'єднані у вирішуванні і несенні допомоги раціонально і ефективно. Перегони роздрібнять нашу допомогу, а то й зведуть її на невідповідну дорогу, зневалізують її. Наші почини мусять концентруватися на продуктивному аспекті, на організації та засобах виробництва.

То ж вітаємо Самостійну, але продуктивну Україну!

- *Вісті УЗО, 19 січня 1992 р. Ч.20

1990-ті роки відзначалися чисельними відвідинами культурних, мистецьких, церковних, наукових та політичних представників та груп з України під спонсорством УЗО.

Хронологія діяльності Клівлендської громади на протязі 1991 р.
під протекторатом чи у співпраці із Українськими Злученими Організаціями

Січень

- 4 - Зустріч громадянства із посадником Львова **Василем Шпіцером**
- 8 - Виступи Укр. Ансамблю Пісні і Танку "**Черемош**" зі Львова
- 20 - Свято Державності
- 26 - Виступ артистів з України, **Нілі Крюкової і Галини Менкуш**
- 30 - Зустріч із **Анатолієм Носенком**, організатором днів "Козацької слави"

Березень

- 1 - Зустріч із **Сергієм Конєвим**, депутатом Верховної Ради
- 10 - **Шевченківські Роковини**
- 26 - Доповіді **Віктора Пензенника і д-ра Івана Васюника**, "Економічне Усамостійнення України"

Квітень

- 16 - Виступ музичного ансамблю "**Веселий Львів**"

Після святкового концерту у Клівленді (перший ряд): Ігор Костів (зліва) та Зеновій Кметь - провідник „Веселого Львова“. Другий ряд (зліва): мтр В. Ліцинецький, Тарас Гринюк, Люба Завадівська, Мирослав Остюк, Ірина Завадівська, Володимир Цімура - соліст та ред. Ігор Дябога.

Фото А. Завадівської

Травень

- 3 - Доповідь д-ра **Давида Марплса**, "Чорнобиль"
- 4 - **Свято Героїв**
- 5 - Зустріч із **Вячеславом Чорноволом**, головою Львівської Обласної Ради. Зустріч організована Комітетом Допомоги Україні при УЗО.

*При мікрофоні д-р. Микола Дейчаківський представляє гостя.
За столом з ліва - Вячеслав Чорновіл і Василь Ліцинецький (голова УЗО)*

- 11 - Виступ вокального квартету **"Явір"**
- 19 - Концерт **Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка**

Червень

- 1 - Виступ хору **"Огайські Хлопчики"**
- 7 - Виступ **Ніни Матвієнко**, "Ой Роду Мій Красний"
- 9 - **120-ліття Лесі Українки**
- 12 - Річний концерт танцювального ансамблю **"Каштан"**
- 15 - 44-та конвенція **Українських Американських Ветеранів**
- 19 - Зустріч із адв. **О. Балком**, проф. **М. Костицьким** і адв. **Я. Онишком**
- 30 - Святкування відновлення **самостійності України, 30 червня 1941**

Липень

- 2 - Зустріч із **Юрієм Шухевичем**, сином сл. пам. Ген. Романа Шухевича

- 13 - Постановка **"Трагедія Макбета"** театральною групою **"Нове Покоління"**
- 14 - **Фестиваль у парафії Св. Тройці УАПЦ**

Серпень

- 3 - Зустріч із **Петром Дужим**, чільним активістом з України

Вересень

- 4 - Соборний Молебень з нагоди проголошення самостійності України, 24 серпня 1991р.
- 21 - Музейний Вечір у Клівлендському Музеї Природознавства, США Огайо
- 22 - Маніфестація у Вашингтоні за визнання України Америкою. Клівлендці масово включилися у все-американську-українську маніфестацію з вимогою до президента Буша-старшого змінити своє ставлення щодо самостійності України проголошеної 24 серпня 1991 р.

зліва - Ярослав Завадівський, Михайло Казимирів., Василь (Бил) Качмарек і Орест Ліщинецький
Жовтень

- 4 - Доповідь Ольги Ісаєвич про висилку книжок в Україну через фундацію Saber
- 26 Свято Покрови
- 27 Висвітлення фільму "Князь Данило"

1991 3 листопада Свято Листопадового Чину 1918 р. та 47-ї річниці смерті Митр. Андрея Шептицького

3 листопада 1991 в залі ім. Шептицького при парафії св. Йосафата.

Після соборного молебня в соборі св. Йосафата відбулася святочна академія яку відкрив голова УЗО Василь Ліщинецький та представив гостю (бувшого в'язня тюрем і таборів ССРСР) **Стефанію Шабатуру**, яка і доповідала на святкуваннях. У концертній частині декламувала Рената Кость, а бандуристське дуо сестер Завадівських заспівали декілька стрілецьких пісень при супроводі бандур.

Зліва: Люба Завадівська, Стефанія Шабатура та Ірина Завадівська

Листопад

- 6 - Виступ ансамблю "Медікус" зі Львова
- 12 - Виступ тріо "Львівянки" зі Львова
- 17 - Літературний Вечір присвячений поетові Миколі Матвієвому-Мельникові
- 18 - Доповідь проф. Якова Суслинського із Ізраїля
- 19 - Виступ диточого ансамблю бандуристів "Чарівні Струни" зі Львова
- 22 - Виступ Музично-гумористичного ансамблю "Черкаські Козаки"
- 23 - Виступ молодіжного мистецького ансамблю "Байда" з Чикаго
- 29 - Доповідь д-ра О. Якубовича про стан почорнобильської медицини в Україні
- 30 - Матуральна Забава Рідної Школи

Грудень

- 2 - Свято Перемоги з нагоди успішного референдуму Незалежності України
- 14 - International Holiday Folk Festival
- 21 - Відзначення мгра Василя Ліщинецького і Українських Злучених Організацій Рухом Національностей Огайо за довголітню працю для здобуття волі і самостійності України

Січень

5 Пластова Свічка

6 Свят-Вечір в домівці "Верховина"

10 Зустріч із ред. "Літ. України" **Сергієм Козаком**, домівка СУА

11 Рідношкільна ялинка

1992 19 січня **КОНЦЕРТУ В ДЕНЬ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ**

19 січня 1992 в залі ім. Шептицького

ПРОГРАМА

1. Апель комбатантських, молодечих і суспільно-громадських організацій

2. Відкриття, Василь Ліщинецький - голова УЗО

3. Роман Цимбала - оперний співак Львівської Опери:

а. Арія Андрія - молитва, з опери "Запорожець за Дунаєм", муз. Гулак Артемовський

б. Дивлюсь я на небо, сл. М. Петренко

в. Арія Лориса - з опери "Федора", У. Джордан

4. Козачок - дівочий танець, "КАШТАН" - Давид Возняк, керівник

5. Святочне слово, Др. Юрій Кульчицький

6. Вітерець, "КАШТАН" - Давид Возняк, керівник

7. Роман Цимбала:

а. Арія Миколи, опера "Украдене щастя"

б. Non-ti scordar di me, сл. Е. Куртіс

в. Арія Калафа, опера "Турандо", Дж. Пучіні

8. 22-го січня, деклямація, Ліда Вирста

9. Роман Цимбала:

а. Расвет, Р. Леонкавайо

б. Розвійтеся з вітром, сл. І. Франко; муз. Степовий

в. Як почувеш в ночі, сл. І. Франко; муз. Д. Січинський

СОБОРНІ МОЛИТВИ відправлені в Катедрі Української Католицької церкви св. Йосафата в Пармі, Огайо

1992 25 січня Бенкет і забава присвячені незалежності України, в УАПЦ св. Тройці

Лютий

1 Зустріч із **Степаном Хмарою**

9 Загальні збори Сумівської оселі "Хортиця"

15 Полтавський вечір

22 Бенкет Проєкту Допомоги Шпиталям Чорнобиля

Березень

15 Шевченківські Роковини, влаштовує УЗО

22 25-ліття 12-го Відділу СУА

Травень
17 Свято героїв

21 Зустріч із президентом Джордж Бушом Старшим в Астродомі св. Йосафата в Пармі, Огайо

To Bill Lisycmesky
With best wishes,
George Bush

Велика зала Астродому та поле наоколо будинку заповнені представниками та жителями Національностей щоб вислухати президента Америки у його передвиборчій кампанії про його програму у відношенні до політики у східній та центральній Європі.

Українську громаду Огайо очолював голова Українських Злучених Організацій (УЗО) Василь Ліщинецький

Червень

26 Конвенція Українських Американських Ветеранів

27 Бенкет Конвенції Українських Американських Ветеранів

1992 26-27 June UAV 45th ANNUAL CONVENTION in Cleveland

**45th Annual
Ukrainian American Veterans**
National Convention
June 26-27, 1992
Cleveland, Ohio

DECLARE

Independence of Ukraine and creation of an independent Ukrainian State - Ukraine.

The territory of Ukraine is indivisible and inviolable. From now on exclusively the Constitution and the laws of Ukraine are valid in the territory of Ukraine. This act is in force from the moment of its approval.

The Supreme Soviet of Ukraine
24 August 1991

Convention Committee:
Jerry Shutovich, Roman Wilshanetsky, Roman Rakowsky (Commander), Michael Demchuk, Zen Golembiowsky, Alex Nezdoliy, Walter Basladynsky, Olena Tarnawsky, Jeremy Rakowsky

**Dedicated to the Declaration of Independence of Ukraine:
DECLARE**

Independence of Ukraine and creation of an independent Ukrainian State - Ukraine.

The territory of Ukraine is indivisible and inviolable. From now on exclusively the Constitution and the laws of Ukraine are valid in the territory of Ukraine.

This act is in force from the moment of its approval.

The Supreme Soviet of Ukraine
24 August 1991

Convention Committee:
Jerry Shutovich, Roman Wilshanetsky, Roman Rakowsky (Commander), Michael Demchuk, Zen Golembiowsky, Alex Nezdoliy, Walter Basladynsky, Olena Tarnawsky, Jeremy Rakowsky

1993 24-січня **Фільм ГОЛОД-33**

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND

**У 75-ліття IV-го Універсалу 1918 р.
і 60-ліття голоду на Україні 1933 р.**

презентується
Прем'єра фільму Студії Довженка із Києва

" ГОЛОД 33 "

(великий екран)

В неділю, 24 січня 1993 р.

год. 4:00 по пол.

1993 8 червня **КОНЦЕРТ у 85-річницю КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім. Т. Шевченка,**
дир. Олег Махлай
Sunday, June 8, 1993 Ohio Theater, Cleveland, Ohio

1993 Відкриття ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО ДОМУ

Цей чепурний триповерховий будинок під назвою Шевченківський дім, що тулиться в чудовій місцині Парми, споруджений в 1993 р. з ініціативи і під безпосереднім патронатом Преосвященного Владики Роберта, призначений для малоімущих людей пенсійного віку.

Його заселили переважно українські емігранти, які прибули до США після Другої світової війни, а також вже в роки Незалежної України. До їх послуг тут є затишні помешкання з усіма побутовими зручностями, простора зала для зібрань і різних імпрез, великий паркінг і впорядкована та доглянута прибудинкова територія. Дбайливі жителі облаштували собі тут городи з помідорами, картоплею, цибулею, часником, петрушкою.

1993 Ансамбль “СМЕРІЧКА” створений Володимиром Івасюком) та дует “ПИСАНКА “

Народний Артист України Павло

Дворський (стоїть в центрі)

Заслужений Артист України

Володимир Прокопик

Оксана Савчук та Іван Кавацюк - дует

"Писанка" Юрій Дармограй-продюсер

*Шановний і дорогий нам пане
Ліцинецький.*

*Ми від усієї душі дякуємо Вам за те
тепло і ласку, що дістали від Вас під час
перебування в Клівлянді. Ваша доброта і
турбота заслуговує найвищої пошани від*

нас і від усіх людей. Ми також щиро вдячні за концерт і зустріч з публікою, яку Ви нам організували і ми є дуже задоволені з цього. На Україні ми розкажемо всім, які є добрі і щирі українці в Америці. Хай щастя і радість завжди живуть у вашому домі, а Господь Бог дасть Вам здоров'я на многії літа. З великою пошаною до Вас.

1993 17 жовтня **СВЯТО ПОКРОВИ** у 51-шу річницю постановня УПА з відзначенням 34-ої річниці геройської смерти **ПРОВІДНИКА О У Н сл. п. СТЕПАНА БАНДЕРИ**

за упокій душ упавших Героїв відслужена **СОБОРНА ПАНАХИДА** в церкві св Андрея в неділю 17-го жовтня 1993 р. у залі ім. Митр. Андрея Шептицького

ПРОГРАМА

Апель Комбатантських і Молодечих Організацій

Святочне слово - гість з України Голова Всесвітнього Братства УПА Михайло Зеленчук

Тріо - Зірка Шокалюк, Анна Келлер, Христя Сива-Лабше

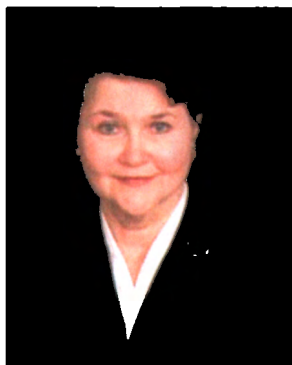
Дует бандуристок - Люба і Ірена Завадівські

Деклямація - Ірена Дубас

Організації Українського Визвольного Фронту під патронатом Українських Злучених Організацій

УПРАВА УЗО - 1994 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко*-перший заст. для справ зовнішніх зв'язків*, Василь Ільчишин-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Григорій Головка - касир. Референтури: Аня Берет-голова імпрезової р-тури, члени: Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик. Маруся Попович, - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Зенон Голубець, Юрій Кульчицький, Ярослав Завадівський, Володимир Мисів, Роман Погляд, Роман Попадюк. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

*Ліда Базарко - перший заступник Прави УЗО для справ зовнішніх зв'язків 1994-2008

Lydia Bazarko, active member of various Committees of the United Ukrainian Organizations of Ohio (UZO), since 1989 and Vice-President, 1994 to 2008. She represented the Ukrainian community at the state and local levels. Her duties included dissemination of Ukrainian information (Independence Day celebrations, Holodomor, etc.), invitation of American politicians and dignitaries to our celebrations, and contact with the press. She was the Ukrainian community liaison to the International Community Council (a consortium of 95 ethnic groups in the Greater Cleveland area), the Parma Collaborative (a group which helped new immigrants and the needy), American Nationalities Movement, Children's Continental Cup, and to Parma for the initial discussions on the creation of the Ukrainian Village.

Lydia chaired the Cleveland branch of the Foundation in Support of Ukrainian Diplomatic Missions (1992-1997), welcoming Ambassador Bilorus and raising \$88,500 for the Ukrainian embassy in Washington D.C. and \$1,000 each for the consulates in New York City and Chicago. As member of the Ohio Olympic Committee (1993-1995), she helped raise \$15,000 for Ukraine's Olympic Contestants. She welcomed in her home many dignitaries from Ukraine – ambassadors, parliamentarians, city mayors, judges, intellectuals – and helped arrange their meetings with the Ohio Ukrainian community.

She was one of 20 members of the Fight for Sight committee. Fight for Sight raised over \$500,000 in aid to Ukraine.

Lydia served on the Board of Ukrainian Cultural Arts Association, preparing their first three-year plan. She held several posts in the Cleveland Ukrainian National Women's League of America Branch 12, chaired the Press/Advertising committees for: the 50th Anniversary of Ukrainian School "Tovarystvo Ridna Shkola", 40th Anniversary of Ukrainian Plast camp "Pysanyi Kamin", and the 75th Anniversary of Holodomor. She was also co-chair of the banquet committee for the 40th Anniversary of St. Andrew Ukrainian Catholic Church.

For her work in the Ukrainian and American communities, she received several awards and Certificates of Appreciation.

Lydia Bazarko is a graduate of Barnard College at Columbia University, cum laude in chemistry, Phi Beta Kappa. She retired from The Sherwin-Williams Company as Vice-President Corporate Planning with responsibilities for the company planning process, investor relations and corporate communications.

1994 August 21 3-rd ANNIVERSARY OF UKRAINIAN INDEPENDENCE

*Sunday, August 21, 1994 at Holy Trinity 9672 State Road, North Royalton
Wine, hour d'oeuvres and Artistic program
Keynote speakers: Martin R. Hoke, US Congressman, Prof. Michael S Pap, Ph.D.*

1994 р. Створено комітет для збірки фондів на **побудову першої української амбасад** у Вашингтоні, завершенням якого було гостинне прийняття для першого **амбасадора України до США** дост. **Олега Білоруса**.

Комітет Допомоги Україні (при УЗО) зібрав від 387 жертводавців \$124,641.40, які ужито на закупівлю будинку для української амбасад у Вашингтоні. Очолювали кампанію Ліда Базарко, Василь Ліщинецький, Василь Лаврів, Олександр Крайчик (Лорейн), Орест Микитин (Акрон), Петро Бабич (Кентон).

“Наш відгук на потребу України”,

Діти вітають дост. Амбасадора Олега Білоруса з дружиною в Пармі, Огайо

*На бенкеті в Пармі, Огайо в честь першого амбасадора України дост. Олега Білоруса
Зліва - Віра Ліцинецька, Василь Ліцинецький, дружина амбасадора, дост. Амбасадор Олег Білорус, Мари Окар,
конгресменка США з Клівленду, Володимир Базарко, Ліда Базарко*

Союзьанки із першим Послом України до Америки

1994 27 жовтня Зустріч із депутатом Верховної Ради України Ярославом Кендзьором.
27 жовтня 1994 в залі ім. Шептицького при парафії св. Йосафата

Анна Завадівська представляє депутата.

Зліва: Люба Лобур, НН, Ярослав Кендзьор, Василь Ліщинецький (голова УЗО), Дарія Кульчицька, Анна Завадівська. Стоять Ліда Базарко, Арета Захарій, Мирося Голубець, Оксана Дем'янчук, Мирослава Оришкевич, Ніна Шуст, Дарія Федорів, Олена Хміляк

Заходом Комітету Суспільної Опіки при УЗО

УПРАВА У З О - 1995 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-перший заст. для справ зв'язків, Василь Ільчишин-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Григорій Головка - касир. **РЕФЕРЕНТУРИ** Аня Берет-голова імпрезової р-тури, члени: Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик. Маруся Попович, Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Зенон Голубець, Юрій Кульчицький, Ярослав Завадівський. **КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ** Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

1995р 20 січня **Звернення Голови УЗО Василя Ліщинецького до Громадськості по радіо**
Клівленд, 20 січня, 1995р.

Шановна Громадо!

Деякі події у нашій громаді заставляють мене виступити по радіо, проаналізувати та вияснити те, що потребує вияснення.

Ми вступили у новий етап нашого побуту в Америці. З відновленням самостійності України, наші функції, як еміграції, дещо змінилися. Замість нести цілий тягар оборони і захисту української нації, ми тепер несемо тільки допоміжну відповідальність щодо України. Підкреслюю слова **ДОПОМІЖНУ** і **ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ**.

Якщо ми маємо продовжувати оцю допоміжну ролю, ми мусимо зміцнювати наше громадське життя, наші культурно-освітні організації, нашу українську духовість. Еміграція старіється. Молоде покоління цілком природно для еміграції - корчиться, віддаляється від наших первинних заложень.

Який же тоді вихід. А вже ж він є. Громада поповнюється новою еміграцією, новими людьми, новими світосприйманнями. І це добре. Але... Але може обидві сторони, і старі і нові, маємо завеликі сподівання? Може заскоро хочемо бачити висліди переходу? Не забуваймо, що нова еміграція мусить знайти своє місце, влаштуватися особисто, розпізнатися у довкіллі, виявити свої ініціативи.

Можна б дискутувати, які ініціативи нові люди проявляють, позитивні, негативні, суто егоїстичні, а чи громадські.

Ми, які вложили поважні зусилля у їхнє початкове улаштування на цьому терені, хотіли б, щоб ця нова еміграція влилася у наші громадські організації і далі несли прапор українства на цій території. Ми здаємо собі справу, що роки, спосіб виховання та інші моменти оточення виростили деякі психологічні різниці поміж нами. Та чи ті різниці являються сильнішими за елементи нашого спільного? Я вважаю, що ні. І Ви застановіться і побачите що ні. Бо вже маленькі паростки, хоч покищо дуже маленькі, оцієї спільності, вже показні. Наші школи українознавства вже в більшості випосажені учителями з ново-прибулих. Наші церковні хори, немов маленькими світелками, прикрашені співаками з нових. Кредитівка поповнилася членством і працівниками з нових. Отже є надія. Тільки терпеливості, і то Божої терпеливості.

Одначе, і деякі темні хмаринки закривають наші емігрантські обрії. Появляються деякі самочинні ініціативи, розчисленні на чисто егоїстичні користі. Я не говорю про ініціативи приватні, бізнесові. Ці схвалюю. Говорю про нібито громадські ініціативи, із громадською маскою, та із приватною егоїстичною ціллю. А це вже не для громади, а противно, працює на деморалізацію громадського життя, моральної корупції. Вносить елемент недовір'я до всіх інших починів в ім'я громади.

Який тоді вихід, щоб запобігти надужиттю, щоб не дозволити індивідам в ім'я громади використовувати наш святий сентимент до української справи.

Я пропоную дуже простий підхід - **НЕ РЕАГУВАТИ** на ніякі почини і заклики на "**ДОПОМОГУ УКРАЇНІ**", коли ці заклики не є підтвержені іменами наших Вам вже знаних організацій чи осіб, які виправдали себе роками чесною праці для громади. Не відвідуйте імпрез організованих незваними Вам людьми чи "організаціями", а тим більше анонімно. Не сприяйте ніяким акціям, за якими не стоять Вам знані і довірені люди чи організації і які не узгіднені із УЗО - Українськими Злученими Організаціями. У нашій громаді ми маємо всякі організації, які сповняли і сповняють допоміжні функції для України і тільки через них відчиняйте свої серця і кишені. Нові чесні українці мусять знайти дорогу до Вас через організації, які роками праці для громади виправдали себе. І для цих людей двері наших організацій широко відкриті. Поле для праці необмежене. А ми тільки із щирим серцем і відкритими руками будемо вітати їх серед нас.

Щасти нам всім Боже!

1995 7 травня Ген. Костянтин Морозов виступив у Норт Роялтон

Костянтин Морозов — уродженець Луганського на Донбасі. Проходячи військову службу у військово-повітряних силах, він одночасно підвищував свої наукові кваліфікації і тому в 1967 році отримав диплом летуна-інженера, а в 1975 році — диплом вищої військової освіти. В 1986 році закінчив навчання в академії Генерального штабу та отримав диплом військової стратегічної освіти. В 1986-91 роках був начальником штабу та командувачем повітряної армії. 1984 року йому було присвоєно звання генерал-майора.

з ліва В. Лагошняк, В. Ліщинецький, М. Пасічник, ген. Авіації Константин. Морозов, др. Я. Мигайчук

Після здобуття Україною державної незалежності в 1991 році, ген. Морозов був призначений першим міністром оборони України, а згодом підвищений у ранзі до генерал-полковника. У той складний період розвалу СРСР та унезалежнення України він, як міністер оборони, багато зробив для створення збройних сил України.

Десь у вересні 1993 року (а про це він писав також в американсько-українській газеті „Вісник" в ч. 17 за цей рік) в Масандрі, у Криму, відбувалися переговори між Україною та Росією в справі Чорноморської фльоти. Російську делегацію очолював прем'єр-міністр Віктор Черномірдин, а українську - теперішній президент Леонід Кучма, який там сидів напроти Черномірдіна.

Будучи тоді міністром оборони України, ген. Морозов також брав участь у тих переговорах. І ось, як згадує ген. Морозов, Черномірдин, який самовільно головував на тих переговорах, сказав: „Тому, що Україна нездатна утримувати фльоту, Росія закупить ту частину фльоти, яка належить Україні, і буде ту фльоту тримати на своїх базах в Криму. Ми йдемо на це, аби дати змогу Україні розплатитися з нами за свої довгі чорноморської фльоти". Зокрема, ген. Морозов є рішуче проти того, аби будь-яка інша держава, в тому числі і Росія, мала право мати свої військові бази в Криму. „Ось чому, - пише Морозов, через місяць, - тобто 4-го жовтня, указом президента мене було звільнено з посади міністра оборони України".

З вище поданого не залишається сумніву, на якому становищі стоїть ген. Морозов щодо питання української державности і незалежності.

Він є членом Українсько-Американської Консультативної Ради з питань міждержавних політичних справ та науковим співробітником в Українському Науковому Інституті і в гарвардській школі Управління ім. Дж. Ф. Кеннеді. Він бере участь у програмах та проєктах, які стосуються сучасної України, виступає на американських форумах, на яких аналізуються поточні події в Європі, підготовляє майбутню співпрацю американських наукових установ з Центром Досліджень Проблем Української Державности в Києві. Він вже мав ряд виступів на різних американських наукових та політичних форумах. І це ще не все. Довідуємося з преси, що на початку цього року в американському щоденнику „Нью-Йорк Таймс" появилася стаття ген. Морозова під назвою „В обіймах імперії" на тему брутальної війни російського імперіялізму проти чеченського народу та значення цієї війни для України та Європи.

1995р 3 червня РЕГІОНАЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІДДІЛІВ УККА та ГРОМАДЯНСТВА

(Субота 3 червня 1995р. год. 11:00 рано)

та зустріч із президентом УККА

др- Аскольдом ЛОЗИНСЬКИМ

з доповіддю - дискусією на тему

"УКРАЇНА І МИ"

(дискусія двомовна), мала зала Св. ПОКРОВСЬКОГО ЦЕНТРУ

1995 June 11 55th ANNIVERSARY OF UKRAINIAN CULTURAL GARDEN, 1940-1995

Naturalization Ceremony in The Cultural Gardens, Ukrainian Cultural Garden

Sunday, June 11, 1995

PROGRAM

Color Guard, Plast, SUM. Ukrainian Veterans

Welcoming Comments, President of Cultural Garden Federation Richard Konisiewicz

National Anthem, Lucia Leszczuk, a regular member of the Cleveland Opera Company since 1979. As an Opera soloist, she has appeared with Cleveland Opera, Lyric Opera Cleveland, Pennsylvania Opera Festival, Akron University and Gratz, Austria with the AIMS Program. She sang with the Royal Flanders Philharmonic in Belgium and Amsterdam.

Greetings, President of United Ukrainian Organizations WasyI Liscynesky

Oath of Allegiance, The Honorable John M. Manos, US Fed. District Judge, Northern District of Ohio

Salute of New Citizens, Women's Forum of Greater Cleveland, Dorothy Everett

Entertainment, Ostep Stakhiv, bandurist music professor from Ukraine, who made Cleveland his home.

He has been performing in the Lviv Opera House and in Kiev, the capital of Ukraine.

Reception, Music provided by Quartet Vesna:

Violinist- Cathy Bouer resides and teaches reading in Olmsted Falls.

Violinist- Toni Miller is an Arts Advocate.

Violist - Emily Heath Wilson grew up in Boston area., Chemist. at University Hospitals.

Cellist- Leda Grossman is a teacher in Westlake Schools.

Food. Rudy's Strudel Shop

1995р 20-го серпня **СВЯТО - ФЕСТИВАЛЬ У ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ
ВІДНОВЛЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ**

ПРОГРАМА

Відкриття Фестивалю

Фестивальні ігри, мистецькі виставки, торги, буфет

Святочна програма: Святочна доповідь - Мирон Федорів

Вокально-танцювальний гурт Черкаські Козаки та артистка України, - Євгенія Крикун

• Нові пісні Черкаських козаків, • Танці та забави Черкаських козаків, • Бої на шаблях

• Пісні братів-січовиків, • Пісні козачки Євгенії

- *Мистецькі керівники: Ю. & В. Маршутки* -

Забава, продовження фестивальної програми

1995, November 18, 1995 7:30 p.m. at **The PALACE THEATRE**

INTERNATIONAL SERVICES CENTER in cooperation with **The Plain Dealer**

presents

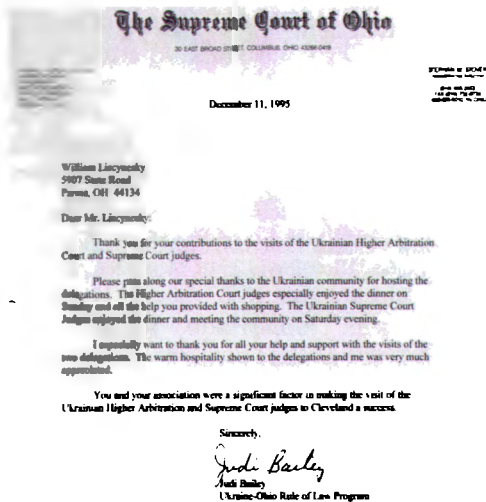
the 7th Annual Festival

Holiday Folk Festival

Kashtan, The Ukrainian Dance Ensemble

Natalia Basladinsky, James Basso, Christine Burdiak, Michelle Bycko, Margaret Ferian, Erica Haverly, Kathy Lobar, Victoria Killarski, Michael Killarski, Kate More, Mark Pylypiak, Steve Pylypiak, Larissa Steinhagen, Roxy Toporovich, Fran Zappernick, Matt Zappernick, Joe Zappernick

1995 11 грудня ДЕЛЕГАЦІЯ СУДДІВ З УКРАЇНИ В ОГАЙО

Наприкінці цього річного жовтня в Клівленді перебувала делегація суддів з України. Ми мали розмову з її керівником паном Анатолієм Осетинським.

- Пане Осетинський, розкажіть, будь ласка трохи про себе і про склад делегації.

- До нашої делегації входить 12 осіб. Це всі судді. В Україні є три суди: Верховний суд, Конституційний та Вищий арбітражний суд. Це є одна з гілок третьої влади. У складі нашої делегації є 6 голів арбітражних судів України. Для довідки скажу, що в Україні є 28 арбітражних судів, в яких працює до 500 суддів, а серед них і я. Мій стаж тут - 20 років. Тепер я - заступник голови Вищого арбітражного суду України. В ньому є дві колегії: одна розглядає справи в першій інстанції, друга - касаційна. Я за посадою є головою касаційної колегії. Всі скарги, які надходять з усіх арбітражних судів України, розглядаються саме в цій колегії.

- Хто запросив делегацію суддів з України до США і яка мета приїзду?

- У 1993 році була підписана урядова програма під назвою "Верховенство права". Виконуючи цю програму. Агенція міжнародного розвитку США запросила суддівський корпус України відвідати Америку. Найголовнішою метою нашого приїзду є ближче і детальніше ознайомлення з судовою системою Сполучених Штатів, навчитися оволодіти технікою викладання правових законів і вміння передати її суддям нижчих рівнів.

- Де ви вже побували в Америці і які ваші перші враження від цих відвідин?

- Ми вже тиждень були в Колумбусі. Там мали зустріч з Верховним суддею штату Огайо, з працівниками суду і суддями, були в окружному суді графства Франклін. Враження від побаченого й почутого найліпші. Ми були приємно здивовані тією теплою атмосферою, яку створили наші американські колеги для нашої делегації. Вражені й тим, що судова система США - дійсно самостійна й незалежна. Ми хочемо домогтися того, щоби й в Україні третя судова влада мала створені такі ж умови і діяла на такому ж рівні, як в Америці. Тут з повагою ставляться до суддівського корпусу держави.

- Є ще чимало нарікань про недосконале законодавство України. Якби ваша воля, то які перші закони ви запропонували б прийняти парламентом?

- Україна, як відомо, існує як самостійна держава 4 роки. І як молода держава вона йде своїм шляхом. Тому зрозуміло, що не всі перші кроки є такими, якими ми хотіли б бачити, а щодо законодавства, то я вважаю, що перш за все треба прийняти такі закони, які давали б можливість приватизувати землю, бо питання приватизації землі в нас сьогодні, практично, не вирішені. Крім цього, в державі треба створити кращі правові умови для ширших можливостей застосування різних форм бізнесу. У нашій країні треба звертати більше уваги на захист прав людини, як це робиться в США. Всі закони України повинні ґрунтуватися на правовому захисті людини.

- Яка ваша думка щодо заборони політичної діяльності УНА-УНСО?

- Арбітражний суд, в якому я працюю, займається тільки комерційними справами, і я не бачив документів реєстрації УНА-УНСО і документів, у зв'язку з чим ця реєстрація була скасована. Але як громадянин, я вважаю, що ті питання, які вони пропагують, є слушними для України.

- Нещодавно в українському парламенті з депутатів - комуністів і соціалістів було створено депутатське об'єднання "Союз", яке ставить перед собою антидержавне завдання - відновити СССР. То чому держава не забороняє цю явно ворожу до неї організацію?

- На жаль, і на це питання я нічого не можу відповісти, бо я не бачив документів про створення цього депутатського об'єднання.

На фото: члени делегації разом з парафіянами церкви Св. Йосифата.

Інтерв'ю взяв П. Твардовський. Фото Ю. Дяченка.

УПРАВА УЗО - 1996 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-перший заст. для справ зв'язків, Василь Льчишин-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Григорій Головка - касир. **РЕФЕРЕНТУРИ Аня Берет**-голова імпрезової р-тури, члени: Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик. Маруся Попович, Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Зенон Голубець - фінансовий, Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Юрій Кульчицький, Ярослав Завадівський. **КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ** Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

1996 11-го лютого **ДОПОВІДЬ Дмитра МЕЛЬНИЧУКА**

Ректора Національного Аграрного Університету - Система Аграрної Освіти
СТАН СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА в УКРАЇНІ

неділя 11-го лютого р. год. 4:00 пополудні

1996 24 лютого **VERIOVKA UKRAINIAN NATIONAL DANCE COMPANY TO MAKE ITS CLEVELAND DEBUT**

February 24 & 25 in Playhouse Square Center's Palace Theatre

The performing and touring troupe of over 80 artists under Artistic Director of the Company, **Anatoli Avdievsky**. It consists of a dance company proper, a chorus, and a folk instrument orchestra.

VERIOVKA UKRAINIAN NATIONAL DANCE COMPANY presents the best specimens of folk musical art and dance from all over Ukraine. The repertoire of the company includes historical ballads, Cossack and chumak songs and dances, scenic compositions, as well as those performed for various rites and holidays.

1996 9 березня **“АТЕНТАТ” ОСІННЄ ВБИВСТВО В МЮНХЕНІ**

фільм спільного виробництва УККА і кіностудії "Олесь-Фільм"

**ПРО ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ НА УКРАЇНІ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ
ВІЙНИ ТА ВБИВСТВО ПРОВІДНИКА ОУН СТЕПАНА БАНДЕРИ**

1996 14 березня **ТВОРЧА МОЛОДЬ УКРАЇНИ В КЛІВЛЕНДІ**

УКРАЇНА Є ! УКРАЇНА БУДЕ!

на

ПОЛІТИЧНО-ЛІТЕРАТУРНОМУ ВЕЧОРІ

Четвер, 14 березня, год. 7:00, Осередок Покрови пресв. Богородиці

виступлять :

Олесь Доній, Київ, політолог

керівник студентського голодування в 1990 році, автор книжки-альбому

«Студентська революція на граніті», депутат Міської Ради м. Києва:

***Політична ситуація в Україні очима молоді. Роль і місце
молоді в Україні майбутнього.***

Максим Розумний, Київ, філософ

аспірант Інституту філософії, голова Творчої Асоціації «500», автор книжки «Справа честі»:

Українська національна ідея: сьогодні і завтра.

Андрій Кокотюха, Ніжин, письменник журналіст, автор книжки «Шлюбні ігрища жаб»:

Крок у XXI сторіччя молоді української літератури.

Сергій Жадон, Харків, студент, поет, автор збірки віршів «Цитатник»:

Сучасна молода українська поезія, постановка у трьох діях за творами

М. Хвильового, В. Симоненка, Г. Сковороди

«АРАБЕСКИ»

П'ятниця, 15 березня, год. 7:00

Світлана Олешко, Автор сценарію і режисер - Харківська студентка

У постановці беруть участь члени Харківського студентського драматичного гуртка

Наталія Цимбал, Вадим Коробка, Дмитро Туркевич, Михайло Озеров

Експериментальна постановка вводить глядача у світ ідеологічно-політичної, філософської та духовно-релігійної дійсності сучасної України. Актуальні мотиви з творів трьох визначних мислителів України, оригінальна гра й інтерпретація їхніх думок і поглядів у виконанні молодих студентів-акторів влітаються в складний орнамент української сучасності й призводять до застанови над нашим минулим і сучасним, над місцем кожного українця в нашій дійсності.

Чистий прибуток з усіх виступів призначений на діяльність Творчої Молоді в Україні.

Організатори - видавництво «Смолоскип» і УЗО

1996р 17-го БЕРЕЗНЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

неділя 17-го березня 1996р. Заля Українського Православного Собору св. Володимира

ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліщинецький, голова У.З.О.
  2. **"ЗАПОВІТ"** - сл. Т. Шевченка, муз. К. Стеценка, Хор "Дніпро", дир. Оксана Боднарчук
  3. **ДОПОВІДЬ** - "Шевченкове дитинство і юність у світлі його поетичної творчості"
Орися Кулик і Богдан Келлер - учні Рідної Школи.
  4. **Школа Українознавства Т-ва Рідна Школа**
    - а) Вступ до поеми Т. Шевченка "Гайдамаки" - учні 11-кляси Олена Вільшанецька, Християн Дубас, Татяна Задойна, Богдан Келлер, Любомира Кордуба, Наталія Кострик, Орися Кулик
    - б) Хор учнів 2-6-тої кляси - Анна Келлер - диригент, Ляриса Чернецька - фортепіан
      1. "Поклін Тобі Тарасе" - муз. М. О. Гайворонського
      2. "Зацвіла в долині", сл. Т. Шевченка, муз. А. Філіпенка
      3. "Тече вода", сл. Т. Шевченка, муз. А. Філіпенка
      4. "Ой єсть в лісі калинонька", укр. нар. пісня
    - в) Уривок із поеми Т. Шевченка "Сон", Андрій Глабше, учень 6-тої кляси
    - г) "Було Колись в Україні", із вірша Т. Шевченка "Іван Підкова", В. Рабосюк, учень 2-гої кл.
  5. **СУМА (Клівленд-Парма)**
"Батько Нашого Народу", вірш Ганни Черень, виконує рій "Соняшники", пр. Ліна Василина
  6. **Школа св. Йосафата**
"Життєвий Шлях Тараса Шевченка", збірна деклямація, учні школи під проводом А. Завадівської і Д. Федорів
  7. **"Каштан", Школа Українського Танцю, "Козачок", народний танець під проводом Віки Кілярської**
  8. **Рідна Школа ім. Т. Шевченка при Православному Соборі Св. Володимира.**
    - а) "Садок Вишневий", деклямація, Ганя Боднар, учениця 2-гої кляси
    - б) "Тополя", уривок із поеми Т. Шевченка, Саша Лаврентович, учень 2-гої кляси
    - в) "Наймичка", уривки з поеми Т. Шевченка, Максим Лаврентович, Дженифер Войтед, Михайло Кашкалда, Андрій Палащенко, Маріяна Сіра, Ярина Сіра -учні 4 і 5 кл.
    - г) Шкільний Хор, Оксана Боднарчук, диригент, "Слава Кобзареві", "Молитва", сл. К. Перелісна
  9. **Школа Гри На Бандурі ім. Григорія Китастого, Ігор Махлай, адміністратор**
Олег Махлай, керівник, Надя Тарнавська, учителька
    - а) "Думи Мої, обробка А. Ревуцького, Гриць Самійленко, бандура
    - б) "Оранта Марія", Соня Капустянська, сопрано
    - в) В'язанка Шевченківських пісень, обробка Марко Фарйон
  10. **Пласт, "Автопортрет", 28 курінь ім. Княгині Ольги, Таня Кравс, зв'язкова**
  11. **Хор "Дніпро"**
    - а) "Зоре Моя Вечірняя", сл. Т. Шевченка
    - б) "Реве та Стогне", сл. Т. Шевченка, муз. Давидовського, Оксана Боднарчук, диригент
    - в) "Думи Мої" - сл. Т. Шевченка, муз. Е. Козака
    - г) "Сонце Заховалось" - сл. Д. Млаки, муз. С. Людкевича
    - г) "Садок Вишневий Коло Хати", сл. Т. Шевченка, муз. Б. Вахнянин, Анна Келлер, дир.
- 5. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН**

1996 March 24 **INTERNATIONAL COMMUNITY COUNCIL** Round Table to develop a **shared vision** of our collective future as the City of Cleveland celebrates its 200th anniversary.

Sunday, March 24, 1996 12:00 noon to 8:00 pm

AT THE ST. JOSEPH CONFERENCE CENTER
18485 LAKESHORE BOULEVARD, CLEVELAND

1996 April 26 **CANDLELIGHT VIGIL** FRIDAY EVENING APRIL 26, 1996 at 8:00 PM

AT CHESTER COMMONS (EAST 12TH AND CHESTER AVE.)

GUEST SPEAKER: DR. ROBERT WHITE, WORLD RENOWNED NEUROSURGEON

SPONSORED BY:

THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
IN CO-OPERATION WITH LOCAL CHAPTERS OF THE SIERRA CLUB, NORTHEAST OHIO
GREENS & EARTH DAY COALITION.

Відзначення 10-ої річниці Чорнобильської трагедії в Клівленд-Пармі.

За ініціативою Чорнобильського Комітету під патронатом УЗО Великого Клівленду вшановано жертви аварії молитвами в церквах і публічною імпрезою на площі в Клівленді. Владика УКЦеркви Роберт видав розпорядження в своїй Епархії, щоби священники відправили молебні, молитви Заупокійні Служби Божі в наміренні жертв Чорнобиля. В п'ятницю, 26-го квітня 1996 р. в Українському Православному Соборі Св. Володимира в Пармі відправлено молебень в пам'ять жертв Чорнобиля.

О 8-ій годині вечора відбулася публічна імпреза на площі при вулицях Честер і Іст 12 в м. Клівленді. Ця імпреза була дуже добре зорганізована, а провадив нею вдало і професійно Дик Рас, знаний коментатор на телевізійному каналі 8. Участь людей була велика, незважаючи на несприятливу, холодну погоду. Багато учасників було у вишиваних строях, а спеціально діти і жінки. Також були заступлені молодіжні організації Пласту і СУМу в одностроях. Члени Комітету, а також діти, роздавали зібраним синьо-жовті прапорці, засвічені, символічні свічки, пропам'ятні житони - відзнаки та важливі інформаційні листи. Шкільні діти тримали перед сценою відповідні до хвилі транспаренти з картинами та поясненнями в контексті з імпрезою. Цю імпрезу почав ведучий програмою Дик Рас і в коротких словах з'ясував трагедію чорнобильської аварії. Наступне слово мав д-р. Тарас Махлай який працював у Київській лікарні в 1992р., розказав про факти та статистику аварії. Опісля отець Степан Ганкевич, з УП Собору Св. Володимира в Пармі, відкриваючи цю імпрезу, зачитував в обох мовах молитви за померлих і просив Бога про ласку видужання у зв'язку з Чорнобильською аварією.

Дуже цікаве було слово д-ра. Роберта Вайта з Клівленду, невролога світової слави. д-р. Вайт роз'їждає з науковими доповідями по цілому світі і буває часто в Києві та активно працює там в дослідках і лікуванні хворих. Д-р Вайт дякував українській громаді за запрошення і виявив велике признання громаді, що не забуває своїх предків та активно включається в поміч потерпілим. Далі юрист Олег Махлай, музичний керівник і диригент славної Капелі Бандуристів ім. Шевченка, проспівав набожно, при добрій дикції і власному акомпонементі на бандурі побожну пісню: "Пречиста Мати, рятуй нас!". Незабутнім моментом було коли Рас заповів однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять жертв Чорнобиля. Тоді в повазі і глибокому задумі похилилися прапори молодіжних організацій, а звук дзвону вибив 10 разів. На закінчення цієї сумної річниці о. Іван Чировський з Парми, парох УКЦеркви Покров Пресвятої Богородиці провів глибокозмістовну молитву в обох мовах і закінчив словами: "Христос Воскрес!"

Опісля присутні, а передовсім діти, підходили з палаючими свічками до підйому з картинами Чорнобиля і клали квіти на п'ядисталі. Молода студентська пара (Пласт і СУМ) в

гарних народних строях зложила прекрасний вінок квітів в пам'ять погибших та страждаючих. Треба згадати, що публіка молитовно і з повагою слідувала за поодинокими точками програми та з любов'ю супроводжувала своїх дітей і внуків в поклоні дітям Чорнобиля.

1996 May 1 **THE WHITE HOUSE, WASHINGTON**, ceremony to honor the organizations and individuals who have provided humanitarian assistance to those affected by the tragedy of Chornobyl will take place on Wednesday, May 1, 1996

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

May 15, 1996

Mr. Wasył Liszynsky
5907 State Road
Parma, OH 44134

Dear Mr. Liszynsky:

The First Lady was pleased you could join her at the White House on May 1 to commemorate the Tenth Anniversary of the Chornobyl Tragedy.

She thought you might like to have the enclosed photographs as a memento of the event.

My thanks and best wishes to you.

Sincerely,

Ann Stock
Social Secretary

1996 25 серпня 5-та річниця ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ПРОГРАМА

Вхід з прапорами

Американський Гимн, Соня Капустянська

Український Гимн

Відкриття, Мгр. Анна Брездун-Берет

Святочне Слово, д-р Юрій Кульчицький, Проф. Державного Університету в Янгстовн

Привіт гостей, **Роман Цимбала, соліст Львівського Оперного Театру**

"Під твою милість" - комп. Ігор Соневицький, "Гетьмани, Гетьмани" - сл. Т. Шевченка муз. М. Лисенка
"Сонце низенько" (з опери "Наталка Полтавка"), - сл. І. Котляревського муз. М. Лисенка
"Як почуєш вночі" - сл. І. Франка муз. Д. Січинського, "Безмежне поле" - сл. І. Франка муз. М. Лисенка

Лариса Чернецька - Фортепіанове сольо

"Клик до Волі" - ком. Б. Лятушинський, "Прелюдія номер-2" - ком. В. Барвінський
"В'язанка український пісень" - ком. А. Едлічка

Роман Цимбала - Соліст Львівського Оперного Театру

"Розвійтеся з вітром" - сл. І. Франка, муз. Я. Степового
"Сонце заходить, гори чорніють", - сл. Т. Шевченка, муз. М. Лисенка
"Ніч яка місячна" - Українська народна пісня, "Стоїть гора високая" - Українська народна пісня
"Молитва Андрія" (з опери "Запорожець за Дунаєм"), - ком. П. Гулак Артемівський

Танцювальний Ансамбль «КАШТАН» - Джеймс Бассо, мистецький керівник, "Гопак"

1996 27 серпня **В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ** У КЛІВЛЕНДІ

В залі УПСобору св. Володимира в Пармі, о год. 7:30 вечора у вівторок, 27 серпня 1996 р. відбулася зустріч В'ячеслава Чорновола з України з громадянством Великого Клівленду. Цей вечір офіційно відкрив голова УЗО, мгр. Василь Ліщинський, який до речі щойно попереднього дня вернувся з довгої поїздки в Україну. Він вітав достойного прелегента та делегацію білорусинів, з їх головою Зеноном Позняком, і чисельно зібраних слухачів. Дуже вимовною була обставина, що з'явилася поважна кількість людей і то на обох імпрезах: в неділю, 25-го серпня 1996, на святкуванні-фестивалю з нагоди 5-ліття проголошення самостійності України і на зустрічі з Чорноволем. Це доказує, що наша громада бере активну участь в розбудові нашої молодого держави, переживає над її невдачами і труднощами та радіє її осягам і здобуткам. Голова УЗО також коротко накреслив вже нам всім знану силуетку широкої політично-громадської діяльності прелегента. Він по фаху журналіст-політик, депутат Верховної Ради, голова демократичного об'єднання в Україні "Рух", голова і член різних комісій та організацій, правозахисник та довголітній в'язень комуністичних тюрем і таборів заслання.

Чорновіл своє цікаве і змістовне слово почав від привіту України для діаспори, з нагоди 5-ї річниці проголошення відновлення самостійності і також 140-ї річниці народин великого генія України - Івана Франка. Згадав і про величаві святкування 5-ї річниці в Україні, а спеціально в Києві....

Останній раз він був у Пармі в 1991 році і мило згадує ці відвідини. Для України він давав за приклад до наслідування дві країни, а це малі - Естонія і Чехія, які зуміли скоро економічно розвинути і скинути зі себе тавро комунізму....

Його слово публіка прийняла спонтанними оплесками. При кінці цього вечора голова УЗО мгр. Василь Ліщинський попросив до слова містоголову мгр. Лідію Базарко, яка подякувала прелегентам за доповіді, управі УПСобору св. Володимира та слухачам за присутність. По зустрічі присутні ще довго не розходилися до домів і гуторили з прелегентами, при закускі з напівками. Бажаємо депутатові Чорноволові успіхів в його праці...

Америка, 4 вересня 1996

1996 October 3-4 **UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS** of Greater Cleveland are pleased to announce that our Ukrainian community will have the honor of hosting His Excellency Dr. **Yuri M. Scherbak**, Ambassador from Ukraine to the United States of America Thursday, October 3, 1996 at 7:00 pm., at St. Vladimir's Parish Hall, Parma, Ohio

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
місцева центральна від 1928-го року

UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland

5907 State Road • Parma, Ohio 44134 • Telephone: (216) 888-4220
Fax 216-884-1719

8 листопада 1996р.

Достойний Д-р. Юрій М. Шербак
Амбасадор України
3350 M. Street NW
Washington, D.C. 20007

Достойний Пане Амбасадор!

Українські Злучені Організації, а в тому і ціла громада Клівленду і я особисто, складаємо Вам щиро подяку за поїздку з нами в дні 3-го до 5-го жовтня ц.р. Ваш високо-цінний виступ у "CITY CLUB" виніс українську справу на широкий форум загально-американської опінії, а зустріч із американськими бізнесменами створив більш сприятливу атмосферу для України у загальному копії. Очевидно, Ваш виступ в українській громаді дав нам всім новий поштовх у нашій підтримці ініціатив у відбудові Української Держави.

Ще раз, щиро дякуємо.

З глибокою повагою,

Василь Ліщинський
Василь Ліщинський
Голова

Friday, October 4, 1996 at 12:00 noon
His Excellency Dr. Yuri M. Scherbak will address
THE CITY CLUB FORUM
The City Club of Cleveland 850 Euclid Avenue, Cleveland,
and
will be the guest of honor at a reception hosted by **Ukrainian Community**
at 8:00 p.m.
at the residence of Dr. & Mrs. Ihor Zachary, Strongsville, Ohio
The Ambassador's address will be broadcast by WCLV, 95.5 FM from
12:30 to 1:30 p.m. on Friday, October 4; the program will be televised by
WVIZ Channel 25 on Saturday, October 5 at 9:00 a.m.

**Посольство України
у Сполучених Штатах Америки
Embassy of Ukraine**

2200 M Street, N.W., Washington, D.C. 20007
Tel: (202) 323-0204, FAX: (202) 323-0817

№ 1980

7 жовтня 1996 року

Mr. Wasył Lisuczenky
President, United Ukrainian Organizations
of Greater Cleveland
5907 State Road
Parma, OH 44134

Шановний пане Василь!

Щиро і сердечно хочу подякувати Вам особисто і всім представникам української громади, що належить до Українських Злучених Організацій Великого Клівленду, за теплий прийом, який ви наділи мені, моїм друзям Марії, Ярославу Войту та Володиміру Мизуку під час нашого перебування у Вашому славному місті 3-5 жовтня ц.р.

Прошу передати також наші найкращі побажання лауреатам грамот нашого Посольства, а також жосичевим отрим, подружжям Захарій, Голубець, Оршаківцям, Шмагала та всім тим, хто сприяв успіху нашого візиту.

Бажаємо Вам подальших визначних успіхів у діяльності Українських Злучених Організацій Великого Клівленду (перш за все, збереження унікальної єдності українства у Вашому регіоні), міцного здоров'я, творчої наснаги. Сподіваємося на подальшу плідну спільну роботу на благо розбудови незалежної Української держави.

З глибокою повагою,

Юрій Шербак

ЮРІЙ ШЕРБАК,
Надзвичайний і Повноважений
Посол України в США

*Українські злучені організації
Великого Клівленду*

*Достойний Пане
п. Василь Ліщинський*

*Високоповажний пане Василь Ліщинський!
З великою приємністю одержав з
Вашою мислю, переданою мені паном
Романом Дубовицем.
Цей мій знайомий мені кавадів
удави зустріч, як ми мали в Клівленді,
нових друзів, що ми їх познали під
час нашого візиту. Це були кардинальні
враження, під час засідань сатівної
жосичевно-американської комісії,
українсько-американської комісії,
я підняв справу доломити українську
мудро українськими в рамках Чорної
України - США. Могли, щоб і з Угою
визити.
Крихітка моя щиро дякую,
Ваша Зорка Зорка,
Ассес України в США.
Пітсбург, 10 листопада 1996р.*

1996 30 листопада **МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА** Т - ва "Рідна Школа" в Клівленді,
в Суботу, 30 листопада, 1996 в залі Св. Покрови
Представлення матуральної кляси Грає музичний ансамбль **НОВЕ ПОКОЛІННЯ**
Товариська зустріч Буфет з перекусками підчас зустрічі

УПРАВА У З О 1997: Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-перший заст. для справ зв'язків, Василь Ільчишин-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Григорій Головка - касир. **РЕФЕРЕНТУРИ Аня Берет**-голова імпрезової р-тури, члени: Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик. Маруся Попович, Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Зенон Голубець - фінансовий, Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Юрій Кульчицький, Ярослав Завадівський. **КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ** Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

1997 р. 9-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва "РІДНА ШКОЛА", ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при Соборі Св. ВОЛОДИМИРА, ШКОЛА Св. ЙОСАФАТА, ПЛАСТ, СУМА, ХОР "ДНІПРО"

1997 р. **40-ліття Кредитової Кооперативи "Самопоміч"**.

1997р. 30-го квітня, **Посол України Юрій Щербак** в Клівленді

**Посольство України
у Сполучених Штатах Америки
Embassy of Ukraine**

3350 M Street, N.W., Washington, D.C. 20007
Tel.: (202) 333-0606, FAX (202) 333-0817

№ 1200

30 квітня 1997 р.

П. Ліда Базарко
П. Василь Ліщинецький
United Ukrainian Organizations
of Greater Cleveland
5907 State Road
Parma, OH 44134

Шановні пані Лідо і пане Василю!

Щиро раді були отримати від Українських злучених організацій Великого Клівленду багатий подарунок з українських писанок.

Цього року з вашою допомогою напередодні Великодня Посольство змогло познайомити з древнім мистецтвом писанкарства представників усіх американських штатів, зокрема учасниць конкурсу красунь фестивалю "Вишневий цвіт". Кожна з них отримала на пам'ять українську писанку, що одразу викликало справжній інтерес до традицій нашої держави.

Хочу висловити подяку злученій громаді Клівленду за її мудрі подарунки, які не залишають байдужими представників інших культур.

З повагою

Посол

Ю М Щербак

1997р. 20-го червня, відзначила громада **День Незалежності**, проголошений **30 червня 1941 р.** Гостювала на святкуванні депутат Верховної Ради України **Слава Стецько**, з якою українська громада Великого Клівленду мала зустріч 20-го червня 1997 р. Доповідач, зокрема, сказала, що незаперечним фактом сьогодні є існування України, як незалежної держави. Але, на жаль, сьогодні Україна ще не є українською державою, бо переважно на всіх щаблях влади, знизу і доверху, сидять та управляють колишні комуністичні номенклятурники. Вони ж не вболівають за поліпшення життя українського народу, за розквіт і могутність української держави. Основна їх мета в управлінні державою - це власна нажива, особисте збагачення і торування шляху до єднання з Росією, до втрати Україною її самостійності. Це вони

Стецько і Василь Ліщинецький

підготували ґрунт для підписання ганебного договору з Росією, відповідно до якого найкращі бухти Севастополя передаються російській чорноморській флоті на 20 років. Ми лише маємо надію, що можливо, 20 років Росія вже не втримається, як імперська держава, бо її роз'їдають власні внутрішні труднощі. Нам треба домагатися від президента та уряду, щоб вони не тільки на словах, а й на ділі робили активні кроки і заходи до вступу України в усі європейські структури, включаючи й НАТО. Ми раді сьогодні констатувати, що з кожним роком все більше і більше держав світу прихильно ставляться до України....

Щодо внутрішніх економічних і політичних проблем України, то їх можна подолати при умові, якщо уряд успішно буде боротися з організованою злочинністю, корупцією, хабарництвом і мафіозними структурами, що засіли в усіх ешелонах влади.....

Після відповідей на численні запитання голова УЗО мгр Василь Ліщинецький подякував Славі Стецько за приїзд до нашої громади і за успішний виступ. Зустріч закінчилася спільним співом Державного Гімну "Ще не вмерла Україна".

Петро Твардовський, Вісті УЗО, ч.4(26), липень-серпень 1997

1997 24 August, 6th anniversary of **UKRAINIAN INDEPENDENCE**

PROGRAM

1. OPENING REMARKS - UZO Pres. Wasyl Liscynesky
2. PRESENTATION OF COLORS - Youth and Veterans
3. UKRAINIAN VOCAL GROUP "CHRISTIANS" -
  - a. My Ukraine
  - b. The sun rises on the horizon
4. KEY NOTE SPEECH - Roman Jakubowycz
5. ENSEMBLE "OBEREHY" - Ukrainian patriotic and folk songs:
  - a. The path to Taras, b. Ukrainian girl, b. Kozak, c. Do not forget, d. Where is the dawn?
  - e. Again I go into the mountains, f. Two colors, g. Three ways, h. Oh, on the "polonyna"
  - i. I will return to Ukraine, j. Red "ruta", k. Waterfall, l. The creek, m. The prayer
6. UKRAINIAN NATIONAL ANTHEM
7. DANCING to "Oberehy" band

1997 - 17-го вересня ЗУСТРІЧ У КОНГРЕСІ АМЕРИКИ

З нагоди святкування 6-ої річниці Незалежності України, 17 вересня 1997 р., у Вашингтоні на Капітольській Гірці у Рейборн гауз було організовано урочисте прийняття. Його спонзорували Український Конгресовий Кокус, Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) та Українсько-Американська Координаційна Рада (УАКР).

Б. Футей, Ю. Щербак, полк. Василь Шаповал, НН

Слава Стецько і Михайло Савків

На прийнятті були присутні і виступали з промовами члени Американського Сенату та Палати Представників. Серед них від стейту Огайо виступав конгресмен Денніс Кусініч та Марся Каптур. Від української сторони виступали амбасадор Юрій Щербак, Федеральний Суддя, Богдан Футей і від Верховної Ради України Слава Стецько, Михайло Савків від УККА і ряд інших представників.

Всі вони у своїх промовах наголошували на тому, що Україна визнана світом як держава, що має зростаючий вплив на міжнародній арені. Про це свідчить той факт, що міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко обраний Головою 52-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН. Вони заявляли, що при допомозі Америки та інших країн великої сімки Україна невдовзі подолає внутрішню економічну кризу і займе своє гідне місце серед держав світової спільноти. Посол Юрій Щербак, висловлюючи щире подяку від імені уряду України, високо оцінив заснування "українського ковкосу" в Конгресі та її діяльність, а також пропозицію Сенату щодо виділення Україні в рамках Закону про підтримку свободи 225 млн. доларів

Приємно відзначити, що на цьому прийнятті була делегація, в кількості понад 20 слухачів. Академії Збройних Сил України на чолі з полковником Василем Шаповалом та офіцери американської армії на чолі з полковником Ілоном Квісієн. Українська військова делегація перебувала тут з візитом на запрошення Атлантийського командування Збройних Сил США. З молодими українськими офіцерами ми мали відверті, але дружні розмови, які свідчать про те, що вони твердо стоять на позиціях незалежності України. Вони переконливо висловлювали свої думки, що оборонятимуть кордони України від будь-яких ворожих зазіхань. Так що ми маємо надію на молоде покоління, яке позбавлене впливів комуністичного антиукраїнського виховання і набуває рис та ознак справжніх патріотів України.

Від української громади Клівленду на зустрічі були присутні голова УЗО мгр. Василь Ліщинецький і Петро Твардовський, автор цих рядків.

1997 р 19 жовтня 50-ої РІЧНИЦІ АКЦІЇ "ВІСЛА", 55-ої РІЧНИЦІ УПА і 50-ої РІЧНИЦІ РЕЙДУ УПА на ЗАХІД

ПРОГРАМА

1. ВІДКРИТТЯ - Голова УЗО Василь Ліщинецький
2. АПЕЛЬ - Молодечі і Ветеранські Організації
3. ВСТУПНЕ СЛОВО - ведуча програмою Олена Хміляк
3. ХОР "ДНІПРО" - дир. Оксана Боднарчук, форт. акомп. Ляриса Чернецька
  - а. Чом, чом, земле моя, обробка А. Кос-Анатольського
  - б. Гіркий Ювілей, М. Ядлош, виконує Максим Синьогора
  - в. Світе Тихий, слова Т. Шевченка, муз. Я. Барнича, сольо Анна Келлер
4. СВЯТОЧНЕ СЛОВО - проф. д-р. Юрій Кульчицький
5. ТРІО "МАЛЬВИ" - Х. Глабше, А. Келлер, З. Шокалюк, форт. М. Комічак
  - а. Вербина, муз. О. Левицького
  - б. Рідна Мати Моя, муз. Майбороди --
  - в. Не ламай калину
6. ДЕКЛЯМАЦІЯ "Вісла" - Ріта Сардига, слова Асі Іванової
7. ХОР "ДНІПРО" - дир. Оксана Боднарчук, форт. акомп. Ляриса Чернецька
  - а. Наш стяг, обробка А. Гнатишина
  - б. Що то за прапор, обробка О. Плешкевича
  - в. Покаяння, муз. Веделя

(присвячується усім жертвам терору акції "Вісла")*

8. ПЕРЕКУСКА

9. ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ про акцію "Вісла".

Декорації сцени - Люба Гудз

*Акція "Вісла" мала на меті знищити Українську Повстанську Армію, а закінчилася загальним засудом всіх українців і всього українського, без огляду на релігійне чи політичне переконання, закінчилася переселенням і розпорошенням в спосіб, який здається, попередньо не вживався жодним іншим урядом чи державою. Акція "Вісла" була прецедентом, бо засудила всіх українців, без огляду на вину, на асиміляцію, на культурний геноцид. Застосовано сталінську методу збірної відповідальности, себто "шукали одного винного Хому, знайшли десять, вирок - всіх розстрілять".

Гнаних, як за часів татарського лихоліття, селян пакували в поїзди та відвозили до збірного пункту в Явожне, біля Авшвіцу. Там їх розділювали і везли в напрямі "відзисканих земель". Понад 150 тисяч селян залишали за собою 120 палаючих сіл і в них понад 300 церков, що їх збудували їхні предки, та, що важливіше, залишали землю, в яку вони вросли і якою жили.

проф. Юрій Кульчицький

***

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ
на книжку 'Вісла'

\$240 - *Лицпецький Василь і Віра*

\$200 - *Говиківич Ярослав і Теодозія*

\$100 - *Бурі Тарас і Софія, Головка Григорій і Розалія, Гудз Люба*

Організація Оборони Лемківщини, Стасюк А., СУА - 33-Відділ, УНС, 358-Відділ, Хміляк Олена

\$80-*Хрін Галя*

\$75 - *Комічак Маркіян*

\$60 - *Бачинський Евген*

\$50 - *Балагутрак Сєфанія, Ільчишин Василь, Кашубинська Ірина, Лагошняк Василь, Мичковська Люба (в нам. мужа Мирослава), Мороз Олег і Галина, Нестор Г. і Т., Русин Юрій і Емілія, Фаріон Зенон, Футей Марія, Цирик Роман, Шкарупа Іванка*

\$30 - *Гейниш Євгенія і Мирослав, Грабець Роман і Мирослава*

\$25 - *Боднар Володимир і Люба, Вільшанецька Стефанія, Глуховецький Теодор і Марія, Кульчицький Юрій і Дарія, Напора Віра, Венгрин Петро і Роза, Полянський Юрій і Арета, Фаріан Орест і Ярослава*

\$20 - *Бойко П. О., Городиська Стефанія, Дмитрик Петро, Лазарович Михайло, Лішнянський Юрій, Марич Іван, Мудрак Василь і Марія, Стадник Іван, Цьобан Теодор, о. Шуст Ярослав*

\$10 - *Бубна Володимир, Венгрин Петро, Дем'янчук Богдан і Ольга, Кріслатий Семен і Марія, Малиновський Василь, Панчишин Степан і Зеновія, Федоришин Іван, Моцьо Михайло, Вирста Маріян, Рошецький Богдан, Теркаля Осип, Хома Стефанія, Швець І.*

\$5 - *Ванкевич Б, Василина М.*

1997 October 21, UKRAINIAN NATIONAL ARMY SONG AND DANCE COMPANY

Colonel Wolodymyr Zibrow, Artistic Director, **Serhey Malyovany**, Conductor, Men's Choir

Mykola Huralnik, Conductor, Orchestra, **Wolodymyr Shmahun**, Chief Ballet Master

CUYAHOGA COMMUNITY COLLEGE OFFICE OF CULTURAL ARTS at OHIO THEATRE

PROGRAM

AMERICAN & UKRAINIAN NATIONAL ANTHEMS

(Set 1)

1. **RED KALYNA** (The Red Guelder Rose) - Ukrainian patriotic piece that exemplifies the sound of a Ukrainian Army Detachment marching into a town. Listen as the vocal piece works to a climax as they arrive!
2. **THE MIGHTY DNIPRO IS ROARING** - Ukrainian National Song whose words are written by Ukraine's most notable poet, Taras Shevchenko. The song illustrates the Dnipro, Ukraine's largest river that runs through central Ukraine and specifically its capital city, Kyiv (Kiev).
3. **IT'S SPRING, COLONEL, IT'S SPRING!** - Contemporary Ukrainian vocal piece about a soldier who sings of spring and remembers his Colonel who is far away in a distant land.
4. **YOUNG FEMALE NEIGHBOR** - Ukrainian folk song that illustrates the joys of living next to a beautiful girl in a small selo (village).
5. **THE BOYS FROM KYIV (KIEV)** - Ukrainian Folk Dance utilizing the male dancers of the company and the orchestra. It illustrates the ongoing competition between the two groups of young men. Notice how one group is smaller in stature, but equal in ability. The dance ends with the two groups ending their competition and joining forces.
6. **I SEE THE SELO** - Ukrainian patriotic song. The words illustrate how a company of soldiers is marching to a selo.
7. **A YOUNG GIRL'S LIFE** - Ukrainian folk song. The words illustrate the trials and tribulations of a girl's life experiences.
8. **I WILL PLAY THE BANDURA** - Ukrainian folk song. The bandura, a harp-like musical instrument is the national instrument of Ukraine.
9. **IN THE FIELD** - Ukrainian folk song
10. **COSSACK GOES TO THE RIVER DANUBE** - Ukrainian folk song arranged for chorus, vocal soloist and orchestra.
11. **DANCE OF THE ARMY & NAVY** - Ukrainian military dance depicting soldiers and sailors competing against each other for the interest of the "female" military members!

(Set 2)

1. **DANCE, THE CARPATHIANS** - Ukrainian folk dance depicting the land and people of the Carpathians, a mountainous region in the Western part of Ukraine.

2. "HETMAN" - Ukrainian folk song(s) utilizing a military quartet performing in an a-cappella style that clearly illustrates the sheer quality of true vocal harmonies.
3. OAK TREE - Ukrainian folk song utilizing the chorus with no orchestral accompaniment. This unique vocal piece again exemplifies the high musical level of this company's chorus.
4. THE MARCH OF COSSACK LEADER SIRKO - Ukrainian military piece arranged for chorus, vocal soloist and orchestra. This song is synonymous with one of Ukraine's great leaders in the Cossack era, OTAMAN (leader) SIRKO.
5. UKRAINIAN PICTURES - Ukrainian folk song utilizing the orchestra and instrumental soloists. This instrumental number clearly illustrates the virtuoso abilities of several orchestra members.
6. FREE SPIRITED MEN - Ukrainian folk dance utilizing the male dancers and the orchestra. This dance gives all of the participants a chance to show their abilities.
7. STARRY NIGHT - Ukrainian folk song arranged for chorus, vocal soloist and orchestra. The lyrics of this vocal number illustrate a beautiful starlit night in Ukraine.
8. IN THE FIELD - Ukrainian folk song about standing in a field on **Ukraine's** famous steppe and realizing its true essence and beauty
9. AN EVENING IN MAY - Ukrainian opera piece, which illustrates the versatility of the chorus and orchestra and its members.
10. A COSSACK GOING OFF TO WAR - Ukrainian folk song which depicts the strength on Ukraine's freedom fighters, the Cossacks.
11. UKRAINA - Ukrainian folk dance that exemplifies what we have come to expect of Ukrainian folk dance in all its brilliance!

UKRAINIAN NATIONAL ARMY SONG & DANCE COMPANY

Making its first North American tour under the auspices of the Ukrainian Ministry of Defense, the male chorus, orchestra and dancers of this 85 member company perform a repertoire that spans the traditional folk, military music and dance of Ukraine. The Company's artistic director, Colonel Wolodymyr Zibrow, who will be traveling with the Company, is a conservatory graduate and recipient of many artistic awards. He is also a highly skilled and gifted musician. All the members of the Company are male with the exception of ten women who perform with the dance group. The Company, on a 40-city tour of Canada and the United States have performed in the former USSR, Germany, Cuba, Tunisia, Switzerland and France. The Company prides itself on its remarkably extensive repertoire which is performed in many languages including Ukrainian, English, French, Italian and Spanish to name a few. Many of the musicians in the orchestra are true virtuosi, playing several musical instruments and it isn't unusual to see a violinist change to a sopilka (flute), or clarinetist begin to play the cymbaly (hammered dulcimer). The centerpiece of the Company is the Male Choir, many of whom are soloists in their own right who also perform with the Kyiv Opera.

1997 р. 1-го листопада **ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ**

доповіді визначних особистостей з України

СТАЛІНІЗМ І УКРАЇНА - Юрій Шаповал

МЕХАНІЗМ РЕПРЕСІЇ І РЕАБІЛІТАЦІЇ - Володимир Пристайко

1997 - 2-го листопада

КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім Т. ШЕВЧЕНКА В КЛІВЛЕНДІ

Після шестилітньої перерви Капеля Бандуристів ім. Шевченка знову виступила в Клівленді 2-го листопада 1997 року. Цього року вона успішно концертувала по багатьох містах Америки, її успішний виступ завдячується умілим і талановитим керівництвом адвоката д-ра Олега Махляя. Він ще з дитинства виявляв виїмкові здібності до музики, студіював гру на бандурі. Вже шістнадцятилітнім юнаком Олег став диригентом хору при УПСоборі Св. Володимира в Пармі. Закінчивши правничі студії, він і далі поринув у працю в Капелі Бандуристів, а з лютого 1996-го року стає її диригентом.

З приємністю ми бажаємо Капелі Бандуристів ім Шевченка ще багато успіхів у плідотворній праці для добра українського народу і на прославу Бога.

Вісті УЗО, ч.6(28), листопад-грудень 1997(скорочено)

1997 9 листопада **УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ**

Парма, 9 листопада 1997р.

До Ділового Комітету Відзначення 50-ліття Третього Відділу

Організації Оборони Чотирьох Свобід України

Шановні Подруги і Друзі!

Українські Злучені Організації Великого Клівленду щиро вітають членів і Учасників Ювілейних Святкувань з 50-річчям існування та невтомної праці Третього Відділу Оборони Чотирьох Свобід України.

Ваша Організація відіграла визначну роллю у формуванні національної свідомости, згуртуванні української громади на нашому терені навколо ідей Чотирьох Свобід та наданні моральної і матеріальної допомоги воюючій, нескореній Україні.

Нехай ідеї Чотирьох Свобід України будуть для Вашої Організації дальшим дороговказом для праці у наступному П'ятдесятилітті.

Василь Ліщинецький, Голова   Іванка Шкарупа, Секретар

1997-13 грудня презентація книги **УКРАЇНИ-РУСИ Михайла Грушевського**

Канадський Інститут Українських Студій у співпраці з Українськими Злученими Організаціями Великого Клівленду й Українським Історичним Товариством 13 грудня 1997 р. у Святопокровському Осередку організували презентацію нового видання англomовного перекладу першого тому історії України-Руси Михайла Грушевського. Відкрив вечір зустрічі та представив присутнім гостей із Канади голова УЗО мгр. Василь Ліщинецький. На презентації книги у програмі зустрічі взяли участь д-р Зенон Когут, директор КІУС-у, проф. Любомир Винар, голова УІТ і проф. Максим Тарнавський, директор видавництва КІУС-у. У своїх виступах вони розкрили те величезне **ДО ВІДОМА** значення, яке матиме у світі історія України-Грушевського в перекладі на англійську мову. Це перше найвизначніше видання нашої історії на англійській мові приверне увагу до України багатьох країн і народів світу. Вони дізнаються про справжнє походження і розвиток української нації, бо до цього часу про неї люди знали у спотвореному, неправдивому вигляді, представленому історичною лженаукою советської доби. Історія України-Руси Михайла Грушевського - це історична метрика України і про неї мають знати всі народи, що живуть на планеті Земля.

д-р Володимир Боднар, Вісті УЗО, ч.6(28), листопад-грудень 1997

FRANK R. LAUTENBERG
NEW JERSEY

COMMITTEES:
APPROPRIATIONS
BUDGET
ENVIRONMENT AND PUBLIC WORKS
SMALL BUSINESS
HELSINKI COMMISSION

United States Senate
WASHINGTON, D.C. 20510-3002
December 16, 1997

Mr. Wasyl Liscynesky
Supreme Assembly of the Ukrainian National Assn.
4257 Dentzler Road
Parma, Ohio 44134-4944

Dear Mr. Liscynesky:

Now that the congress has completed its work for the year, I wanted to share with you legislative developments of interest to the Ukrainian-American community.

America has a strong interest in helping Ukraine strengthen its newly established democratic and free-market institutions. As a member of the Senate Foreign Operations Appropriations Subcommittee, I worked hard to ensure that Ukraine receives the foreign assistance needed to encourage continuing economic and political reforms. The fiscal year 1998 foreign assistance bill earmarks \$225 million for Ukraine. While some of the funding is withheld pending resolution of concerns about corruption and the treatment of American companies with investments in Ukraine, the law maintains America's commitment to Ukraine.

I am also pleased that the law recommends continued funding for programs to improve nuclear safety. To achieve long-lasting economic stability, Ukraine needs safe and reliable alternatives to foreign energy supplies. Improving Ukrainian nuclear reactors has equally significant implications for public safety. The tragedy that occurred at Chornobyl must never be repeated. Finally, I wanted to let you know that I introduced a Private Relief Bill to allow 12-year-old Vova Malofienko and his family to gain permanent residence in the United States. As you may recall, Vova was a victim of the Chornobyl disaster. In 1990, he came with a group of seven other sick children for treatment in the U.S. While Vova is now in remission, all of the other children in his group died soon after their return to Ukraine. Vova's health was restored only because his family joined him in America, allowing him to continue treatments at a top-notch hospital. Clearly, these circumstances lend the situation a sense of urgency. I hope that my legislation will enable the Malofienko family to establish a permanent home in New Jersey.

As always, please don't hesitate to contact me. I welcome your input on issues of mutual interest.

Warmest wishes for the holiday season and New Year.

Sincerely,

Frank R. Lautenberg
United States Senator

NATIONAL SECURITY COUNCIL
WASHINGTON, D.C. 20504
December 18, 1997

Dear Mr. Liscynesky:

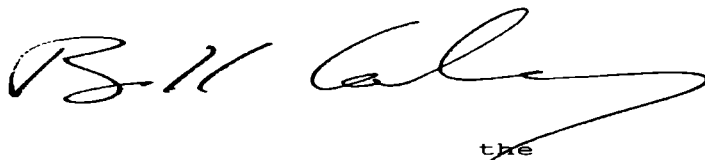
Thank you for your letter on Ukraine and its place in the organizational structure of the State Department. I appreciated very much your encouraging words on the Administration's support for young democracies like Ukraine. I wanted to assure you as well that the United States in no way views Ukraine as associated with a political bloc linked to the structure of the defunct Soviet Union.

President Clinton has often stated publicly and directly to President Kuchma that he sees Ukraine as a cornerstone of stability in a new and undivided Europe. This has been a guiding principle of our policy toward Ukraine, and we have taken strong steps to support Ukraine's efforts to integrate with Europe and deepen its relationship with NATO. In July, President Clinton and President Kuchma joined with the other leaders of NATO to create a NATO-Ukraine Charter. Just a few days ago, the first council of foreign ministers under this Charter met in Brussels, solidifying Ukraine's role in Central Europe.

The organizational structures we have proposed or developed in the U.S. government to support our work on Ukraine do not reflect an Administration view of political groupings. Rather, we have organized ourselves in ways that allow us to maximize the political, diplomatic and assistance resources that we can bring to bear in support of Ukraine's sovereignty and independence. Persuasive evidence of this can be seen in the leading role the U.S. has taken on such important issues as the repair of the Chornobyl sarcophagus, developing the NATO-Ukraine relationship and mobilizing several billion dollars in multilateral and bilateral assistance for Ukraine since its independence.

Thank you again for sharing your thoughts with me. I commend you for the role that Ukrainian-American organizations such as the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland have played in support of an independent, democratic and market-oriented Ukraine.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Bill Courtney". The signature is fluid and cursive, with a long, sweeping tail that extends to the right and then loops back down.

William H. Courtney
Special Assistant to the President
and Senior Director for Russian,
Ukrainian and Eurasian Affairs

Wasył Liscynesky
President

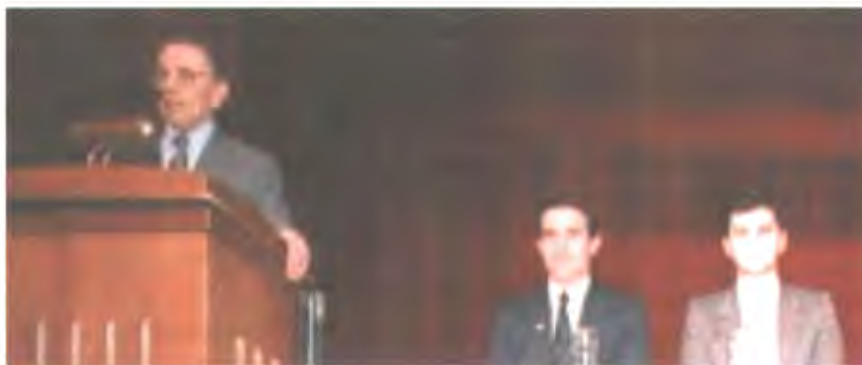
United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland
5907 State Road
Parma, Ohio 44134

УПРАВА У З О - 1998 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко – 1-ий заступник для зв'язків, Василь Ільчишин – 2-гий заступник для Народного Фонду, Іванна Шкарупа - секретар, Григорій Головка - касир, Марко Полатайко заст. скарб. РЕФЕРЕНТУРИ: Аня Берет - імпрезова, голова, члени: Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик, Роман Якубович. Петро Твардовський і Марта Кравс - "Вісті УЗО" і радіопрограма "Україна". Євген Бачинський - преса. Олена Погребинська і Люся Лебідь - культурні городи. Вільні члени: Юрій Кульчицький, Ярослав Завадівський, Ліса Пашин, Андрій Яросевич. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ Степан Воляник - голова, Григорій Завадівський - секретар, Мирон Стахур - член.

4 січня 1998 р. УКРАЇНСЬКІ АСТРОНАВТИ У ПАРМІ

Леонід Каденюк

Василь Ліщинецький, Леонід Каденюк, Ярослав Пустовий

Українська громада Парми мала можливість зустрітися з першими астронавтами України Леонідом Каденюком і Ярославом Пустовим. Ця зустріч відбулася в неділю, 4-го січня 1998 р. в залі Покровського Парафіяльного Центру. Її відкрив голова УЗО мгр. Василь Ліщинецький і представив присутнім астронавтів, Леоніда Каденюка та Ярослава Пустового, а також дружину і сина Каденюка. Потім їх вітали Українські Американські Ветерани та Ветерани УПА і Української Дивізії УНА. Цікавий був виступ астронавта Леоніда Каденюка, який розповів про себе і про свій політ у космос. Він народився у Чернівецькій області, батьки його працюють сільськими вчителями. Політ тривав 16 діб і всі заплановані експерименти з рослинами були успішно ним виконані. Каденюк брав з собою у космос український прапор, портрет Т. Шевченка і його "Кобзар". На космічній орбіті він організував і провів вечір української пісні, на якому прозвучав і Державний Гимн України.

Ярослав Пустовий розповів, що батько його українець, але оскільки він був військовою людиною, то вся родина не мала постійного місця проживання і знаходилася переважно на території Росії. Тому й середню та вищу військову освіту Ярослав здобув у Росії. Не дивлячись на те, він прекрасно володіє українською мовою. Разом з Каденюком Пустовий пройшов весь курс підготовки до польоту в космос на американському космічному кораблі. І коли Каденюк відлітав у космос, а він, як дублер, залишився на землі, то молився до Бога про щасливий політ свого друга. Хочеться з приємністю відзначити таку річ. Якщо Каденюк успішно подолав бар'єр невагомості у космосі, то Пустовий не менш успішно подолав бар'єр русифікації на землі. Після цікавих і змістовних виступів Леонід Каденюк і Ярослав Пустовий дали обґрунтовані та вичерпні відповіді на численні запитання присутніх, їх імена та невтомна наукова праця вже прославили і ще більше прославлять Україну серед народів світу.

д-р Володимир Боднар, Вісті УЗО, ч. 7(29), січень-лютий

**UKRAINIAN ENGINEERS' SOCIETY OF AMERICA, INC.
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ**

2 East 79th Street, New York, N. Y. 10021

22-го січня 1998 року

Високоповажаний Пан
Василь Ліщинецький
Голова Українських Злучених Організацій міста Клівленд

Високоповажаний Пане Голово!

Дозвольте цією дорогою висловити Вам та Вашій Організації щиру подяку і признання за успішне зорганізування зустрічі з українськими австронатами генерал-майором Леонідом Каденюком та доктором Ярославом Пустовим в Клівеленді.

Рівночасно звертаємося до Злучених Українських Організацій міста Клівленду з проханням допомогти покрити кошти транспортації космонавтів по Америці.

Ще раз дякуємо за щиру і жертвенну співпрацю.

За Товариство Української Інженерів Америки
Др. Лев Добрянський   Др. Марко Держко
Голова   Секретар

MIKE DeWine

UNITED STATES SENATE

Washington, D.C. 20510

January 29, 1998

Wasył Liscynesky
President
United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland
5907 Stale Road
Cleveland, Ohio 44134

Dear Wasył:

Thank you for contacting me about the proposed expansion of the Atlantic **Treaty** Organization (NATO). I appreciate hearing from you.

As you may know, the current members of NATO met in July 1997 in Madrid, Spain to formally invite Poland, Hungary, and the Czech Republic to join the alliance as full members. I strongly support the expansion of NATO because I believe it will further the promotion of democracy and economic development in Central and Eastern Europe. The Senate will need to consider and approve changes to the NATO treaty that will be necessary as a result of this expansion. A number of Central and Eastern European countries were given serious consideration for full NATO membership. All of the NATO candidates are members of the Partnership For Peace (PFP) initiative, which provides the framework for political and military cooperation with NATO members. Participation in the PFP does not guarantee entry into NATO, but it is the best preparation for those nations interested in becoming members. While there are no formal plans, it is expected that NATO will conduct a second expansion after the turn of the century. Assuming a smooth integration of first round members, I would expect that in subsequent expansion rounds, NATO would welcome those countries that have demonstrated a strong commitment to democracy, human rights, and a market economy.

Again, thank you for contacting me. If you have further questions of concerns, please do not hesitate to contact me.

Very respectfully yours,
MIKE DeWINE
United States Senator

1998р. 15-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва "РІДНА ШКОЛА"

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при Соборі Св. ВОЛОДИМИРА

ШКОЛА Св. ЙОСАФАТА

ПЛАСТ, СУМА, "КАШТАН", ХОР "ДНІПРО"

1998-25 квітня **50-ліття Школи Св. ЙОСАФАТА**

У 1947 році українцям Клівленду вдалося зорганізувати свою власну цілоденну школу при парафії Св. Верховних Апостолів Петра і Павла при сьомій вулиці західного Клівленду. Два роки пізніше почала прибувати наша іміграція з повоєнної Європи і виникла потреба нового приміщення для школи. 1949 року розпочато будову нової школи у Пармі, яка існує до сьогодні. Десять років пізніше засновано нову парафію Св. Йосафата на тій самій посілості, де знаходилася школа, і школу перейменовано на Українську Католицьку Школу Св. Йосафата.

У 1997 році школі сповнилось 50 років, якою провадили сестри Василіянки. Тепер її директоркою є сестра Міріям Клер. Весною 1997 року створено Ювілейний Комітет і почалася підготовка до відзначення ювілею школи. При допомозі нашої Федеральної Кооперативи "Самопоміч" та багатьох осіб, що збирали і писали історію, було видано ювілейну книжку. Відзначення ювілею почалося 2 листопада 1997 року Торжественною Літургією, яку відслужив преосв. Владика Роберт Москаль в асисті місцевого пароха о. шамбл. мітрата Михайла Ревтюка, адміністратора школи о. Андрія Гановського та декілька інших священників. Співав новостворений учнівський хор під проводом маистра Євгена Садовського. Учасники цього торжества мали нагоду оглянути виставку, присвячену 50-літній історії школи.

Наступною подією був Бенкет-Баль, який відбувся 25 квітня 1998 року. Гостей було понад 550 осіб, серед них колишні вчителі, учні, сестри, священники, представники різних організацій. У розваговій частині бенкету виступили колишні учні, бандуристки Ірина і Люба з Завадівські.

Третьою подією був учнівський концерт 15 травня 1998 року. Хор учнів 2-8 клас перший раз відспівав новий гімн школи Св. Йосафата та інші українські та американські пісні під проводом учительки співу Джуді Менсік. Передшкілля і перша кляса виступили у гарних строях зі сценкою "Вже прийшла весна" під проводом учительок Дарії Федорів та Анни Слободян. Учнівський літургійний хор під проводом маистра Е. Садовського відспівав 4 пісні. Чудово була поставлена учнями опера С. Телішевської "Пісня весни". Акомпаніаторкою була Оріся Кулик.

Анна Завадівська, Вісті УЗО, ч. 9(31), травень-червень (скорочено) .

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515-3514

PHONE AND SAFETY
SERVICES
OVERSEAS AND
REGISTERED

August 5, 1998

Mr. Wasyl Liscynsky
President
United Ukrainian Organization
5907 State Road
Parma, Ohio 44134

Dear Mr. Liscynsky:

Thank you for attending the meeting on July 10th to plan ways that our community can get involved in preparing for the 2000 Census. I appreciate your strong commitment to helping achieve accuracy in 2000.

Community involvement will not be the sole savior of the census. Disputes over counting methods will continue for many months, and the consequences of that decision will remain long after the 2000 Census is conducted and its results are published.

However, no census can succeed without the active participation of the full spectrum of American leadership: state and local government officials, public and private service providers, religious, education, labor, and business leaders, all have important roles to play. I was pleased that you were able to join Acting Director Jim Holmes, Regional Director Dwight Dean, and me at this important strategy meeting. I hope you found the information presented to be helpful.

In the coming months, you can expect to receive periodic updates on census preparations from the Census Bureau. I hope you will use every opportunity to heighten awareness about the importance of an accurate census within our community.

Thank you again for your participation. If you have questions or concerns or would like to discuss the issue further, please call me or Denise Metzger in my Washington office at (202) 225-5231.

Sincerely,

Thomas C. Sawyer
Member of Congress

TCS/djm

1414 LINDBERGH DRIVE, OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20515-3514
(202) 225-5231

411 WEST LEXINGTON PARKWAY
SUITE 100
ALBANY, OHIO 44631-1108
(330) 316-6710
TDD (330) 375-6443

THIS STATIONERY PRINTED ON PAPER MADE OF RECYCLED FIBERS

1998 р., 26 серпня ЗУСТРІЧ

ІЗ ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ СПІЛКИ ОФІЦЕРІВ УКРАЇНИ
КАПІТАНОМ ПЕРШОГО РАНГУ

ЄВГЕНОМ ЛУПАКОВИМ

В УКРАЇНСЬКОМУ ЦЕНТРІ "ВЕРХОВИНА"

1998 23 August 7th ANNIVERSARY of

UKRAINIAN INDEPENDENCE

at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church

967Z State Road, North Royalton, Ohio

PROGRAM

Dinner sold by parish Sestrytstvo, Program MC Roman Jakubovycz, Keynote speech by Mychajlo Savkiv, Director of Washington Ukrainian Information Service, Choir of Ukrainian Baptists Church, Musical Group "Christians", Recited "You - Child of Ukraine" by C. Dubchuk, Recited by "Kashtan" School of Dance

1998р. 8 листопада **65-та РІЧНИЦЯ ГОЛОДОВОГО ГЕНОЦИДУ в УКРАЇНІ**

1932-1933рр.

вихід Процесії із церкви Св. Йосафата до св. Володимира
СОБОРНА ПАНАХИДА

у стіп пам'ятника голодомору при

Українській Православній Церкві св. Володимира

опісля ПРОПАМ'ЯТНА ПРОГРАМА

в залі св. Володимира із участю церковних і громадських хорів

1998 листопад 13 МИРОСЛАВ СКОРИК, КОНЦЕРТ У 60-ЛІТТЯ

The prominent Ukrainian composer **Myroslav Skoryk** was born in 1938 in Lviv, Ukraine. His great-aunt, the world renowned soprano S.Krushelnytska recognized young talent and recommended him to the Lviv Music school. of study he and his parents were deported to Siberia. He was accepted to the Lviv Conservatory and studied celebrated D.Kabalevsky at the Moscow Conservatory. of the Lviv branch of the Ukrainian Composers' Union Conservatories. His many students include such composers as Y. Stankovych, I. Karabits, O.Kyva, V. Balakauskas, M. Skoryk is the author of a large body of chamber and instrumental works. Among his most for orchestra "Carpathian", Violin concertos No.1 and Cello concerto, Partitas No 1-6. He also writes jazz and of Ukraine's Shevchenko Prize and holds the title of " Peoples Artist of Ukraine".

However in 1947, after only two years and not permitted to return until 1955. in the doctoral program with the Since 1988, M. Skoryk has been head and Professor at both the Lviv and Kyiv prominent contemporary Ukrainian Zubrytsky and Lithuanian O. stage, vocalsymphonic, symphonic, popular compositions is the Concerto No 2, Piano Concertos No1 and No 2, popular music. M. Skoryk is a laureate

A laureate of the Marguerite Long-Jacques Thibaud International Piano Competition in Paris (1983),

pianist **Volodymyr Vynnytsky** has musical personality and has received penetrating readings of the scores. leading orchestras of Ukraine, world's prestigious concert halls. He music performer. In recent years, cellist Vagram Saradjian. In 1994, Distinguished Artists Award in New debut at New York's Carnegie Hall.

established himself as a distinctive and captivating critical and audience acclaim for his fresh and Mr. Vynnytsky has performed as a soloist with the Poland, and France and has appeared in many of the has also earned the reputation of a brilliant chamber Volodymyr Vynnytsky has actively collaborated with the two artists performing as a duo, won the York and then went on to make a critically acclaimed

Born in Lviv, Ukraine, Mr. Gifted Children under the tutelage of with the distinguished pianist Evgeny

Moscow, he taught at the Kyiv Conservatory. At the same time, he concertized extensively throughout Ukraine, the other republics of the former Soviet Union, and Europe. In addition, he actively promoted new music as a member of the "Perpetuum Mobile" Kyiv Chamber Orchestra, which performed the works of twentieth-century composers, many of which had never been heard in the former Soviet Union. Volodymyr Vynnytsky's recordings include works by Mozart, Bortniansky, Chopin, and Liszt for Kobza Productions (Kyiv-Toronto), the works of the modern Ukrainian composer Myroslav Skoryk for Yevshan Records (Montreal), and archival recordings of Tchaikovsky's First Piano Concerto and Britten's "Young Apollo" Concerto for the Ukrainian Broadcasting Corporation (Kyiv). Mr. Vynnytsky, who has been residing in the United States since 1991, is a visiting member of the piano faculty at SUNY, Purchase, NY. "Its uncommonly involved reading...remind a listener that although highly polished surfaces may charm, the alchemy that makes music thrive takes place at deeper levels." *The New York Times*

Vynnytsky studied at the Lviv Music School for Lydia Golemba and later at the Moscow Conservatory Malinin. After earning his doctorate in 1983 from

Lydia Golemba and later at the Moscow Conservatory Malinin. After earning his doctorate in 1983 from

The Leontovych String Quartet

Since its founding at the Kyiv String Quartet has performed more than international festivals and concert halls Eastern Europe, Germany, and Italy, In its American debut tour with Harvard University, and Music Mountain continuing international music festival in appeared at Music Mountain for seven and chamber music societies throughout

Philharmonia in 1976, the Leontovych 2,000 concerts, appearing in major throughout the former Soviet Union, 1988, the Leontovych String Quartet made performances at the United Nations, Festival in Connecticut, the oldest the US. Since then, the Quartet has consecutive years, as well as at festivals the country.

A prizewinner of the Leo Weiner International String Quartet Competition in Budapest, the Quartet was given the Lysenko Republican Award in 1989 for popularizing Ukrainian chamber music, the first time that this award was given to an ensemble rather than a composer. Indeed, Ukrainian and Russian composers wrote 13 works specifically for the Leontovych String Quartet, and they premiered other works written by such composers as Schnittke, Sylvestrov, Skoryk, and Hrabovsky

The Leontovych String Quartet is named after Mykola Leontovych, a 19th century Ukrainian composer and folk music collector, particularly noted for his choral arrangements of folk music. In the former Soviet Union, the Quartet recorded more than 30 works for radio broadcast and Melodiya Records. In the US, it records for Greystone Records.

УПРАВА У З О - 1999 : Ліщинецький Василь - голова, Перший заст. і зовн. зв'язки - Л. Базарко, Другий заст. і справа нар. фонду - Т. Василик, Секретар - І. Шкарупа, Касир - Г. Головка, заст. - М. Полатайко, Культурний город - О. Погребінська, Л. Лебідь, Імпрезова комісія - А. Берет, А. Дем'янчук, Е. Палка, І. Кулик, І. Шубин, М. Шубин, Пресова референтура - П. Твардовський - редактор "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Референт преси - Є. Бачинський. Вільні члени - В. Ільчишин, Д. Кульчицький, Л. Кульчицький, Л. Пашин, Контрольна комісія - д-р С. Воляник - голова, Г. Завадівський - секретар, М. Стахур - член.

1999 14 лютого **90-річчя (1909) УРОДИН СТЕПАНА БАНДЕРИ**

70-річчя(1929) СТВОРЕННЯ О У Н

неділя, 14 лютого 1999р., год. 3:00 по полудні Святопокровський Осередок

ПРОГРАМА

1. **ВНЕСЕННЯ ПРАПОРІВ:** ОУН, У ПА, ООЧСУ, СУМА, і 1-ої УД УНА
2. **АМЕРИКАНСЬКИЙ ГИМН** - Юрій Оришкевич, піано Ляриса Чернецька
3. **ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО** - Голова УЗО, Мтр. Василь Ліщинецький
4. **СВЯТКОВЕ СЛОВО** - ВШ Іван Гавдида
5. **ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ "КАШТАН"** - Вітальний Танець і Козачок
6. **МОНТАЖ** - Присвячений Провідникові сл. п. Степанові Бандері і ОУН,
у виконанні Сумівської Молоді, Керівник Ліса Пащин
7. **Чоловічий Хор "ДНІПРО"**, Оксана Боднарчук, дир., Ляриса Чернецька, піяністка
  - а. "За Рідний Край", сл. Роман Купчинський, муз. М. Гайворонський
  - б. "Вставай Україно" сл. і муз. Е. Садовський, форт. аранж. А. Гнатишин
  - в. "Що то за прапор", гарм. О. Плешкевич. форт. супр. Л. Чернецька
  - г. "До бою", сл. і муз. Я. Барнич, форт. супр. Л. Чернецька
8. **УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН**

Громадський Комітет під патронатом Українських Злучених Організацій

1999 5 березня **ДОПОВІДЬ** про **УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВІДНОСИНИ**
Hon. ROSS W I L S O N Deputy Assistant to Secretary of State (USA) for N I S
5-го березня 1999 р. в Свято-Покровському Центрі

1999р 14-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва "РІДНА ШКОЛА"

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при Соборі Св. ВОЛОДИМИРА

ШКОЛА Св. ЙОСАФАТА

ПЛАСТ, СУМА, "КАШТАН", УКРАЇНСЬКИЙ КАМЕРНИЙ ХОР

1999 24 квітня **ЗУСТРІЧ** із Павлом **МОВЧАНОМ** та Віталієм **ЛУКАШОМ**

Депутатом та Головою "Просвіта"

Субота 24-го квітня 1999 року в Святопокровському Центрі

перед виступом буде відправлена ВСЕГРОМАДСЬКА ПАНАХИДА за сл. п. Вячеслава ЧОРНОВОЛА

1999 р. 11-го липня зустріч із **Ольгою ДОБРОДІЙ**, ГОЛОВОЮ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ МІСТА КИЄВА

1999 29-го серпня 8-ма Річниця Проголошення Незалежності України

ПРОГРАМА

1. АМЕРИКАНСЬКИЙ ГИМН - Сузанна Лезян, піано
2. ВІДКРИТТЯ і ВЕДУЧА ПРОГРАМОЮ - мгр. Ліда Базарко
3. УКРАЇНСЬКИЙ ЧОЛОВЧИЙ КАМЕРНИЙ ХОР, диригент - Гордій Пасіка
фортепіяновий супровід - Сузанна Лезян
  - а. "ОУН" - слова: Леонід Полтава
  - б. "СИНОВІ" - слова: Василь Симоненко, муз. Анатолій Пашкевич, солісти: Павло Колесницький, Віктор Богуславський
  - в. "ОЙ, ВИДНО СЕЛО" сл. і муз. Лев Лепкий
  - г. "ОЙ, ТАМ ЗА ЛІСОЧКОМ" - укр. нар. пісня, обр. Анатолій Авдієвський
  - г. "ЇХАВ, ЇХАВ КОЗАК МІСТОМ" - укр. нар. пісня
  - д. "ХОРАЛ" - муз. Євген О. Садовський
4. СВЯТОЧНЕ СЛОВО - д-р. Михайло Кулик
5. "ВСІ МИ ДІТИ ТВОЇ УКРАЇНО", виконують діти Чорнобиля, МОНТАЖ - присвячений трагедії Чорнобиля

ПЕРЕРВА, ПОКАЗ ЕКСПОНАТІВ

6. СВЯТОЧНА ПРОГРАМА

Список виконавців:

Щербань Наталія і Анна, сестри - Ткаченко, Юлія і Ольга, сестри

Талановиті співачки переможці конкурсів юних вокалістів

"НА СТРУНАХ ВЕСЕЛКИ:

Демидов Олексій і Дмитро, брати

Діти з родини професійних музикантів, грають на різних музичних інструментах.

Мають власні музичні твори. Переможці обласних і всеукраїнських конкурсів.

Тріо бандуристок: Дроздовська Оксана, Войцехівська Ганна і Находа Олеся

Мають прекрасні голоси, майстерно грають на бандурі - виконують пісні на слова Тараса Шевченка.

Переможці цілої низки мистецьких конкурсів.

Байда Наталія, Демидов Олексій, Діденко Олександр, Марценюк Максим, Розвозчик Олеся

Гридуб Ірина.

Танцювальний ансамбль в репертуарі якого українські народні та сучасні танці, неодноразовий лауреат хореографічних фестивалів та конкурсів.

Кашуба Юлія з сім років життя займалася цирковим мистецтвом.

7. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

1999 10 жовтня 75-ЛІТТЯ СОБОРУ Св. ВОЛОДИМИРА

Українська православна громада святого рівноапостольного князя Володимира, з нагоди 75-ліття з дня заснування, радісно та різноманітно відзначила цей ювілей. На протязі всього 1999 року парафіяльна родина працювала над проектами та програмами не тільки відсвяткувати річницю, але й для загального розвитку громади. Парафія посилила підтримку Школи Українознавства, Школи Танцю та Школи Бандури. Літом відбувся курс для малят та підлітків парафії. Поширена була діяльність Комісії Молоді, приготовлені до друку книжечки про нашого покровителя Св. Володимира, фотоальбом з життя парафії, Молебень до Почаївської Богородиці, копія ікони, що знаходиться у притворі Собору. Готується до видання історія парафії та прицерковних організацій. Під час святкувань відбувалася виставка фотографій з ранніх років громади. Закуплено нові ікони, обруси та відновлені ікони із старої Церкви.

З нагоди Храмового Свята парафія влаштувала в кінці липня пікнік-фестин. Відбулися оглядини та доповіді про іконографію Собору, концерт, розпродаж ікон. Приготовлені були традиційні українські страви. З нагоди 75-ліття парафіяльна громада пожертвувала фонди на сиротинці в Україні, для потерпілих від повені в місті Боунд Брук, Нью Джерсей та на дім Святого Германа, який опікується бездомними. Кульмінаційні святкування відбулися 9-10 жовтня. В суботу відправилася Заупокійна Свята Літургія за покійних священнослужителів, основоположників та вірних громади, а також величава Вечірня. Співали два хори під орудою пана Маркіяна Комічака та диякона Ігоря Махляя. Очолив Вечірню о. настоятель Іван Наконечний. У відправі брали участь всі три Владики Української Православної Церкви в США, а також дев'ять священників з довколишніх парафій різних віросповідань. Цього ж вечора в приміщенні місцевого театру Cuyahoga County College відбувся концерт пісні і танцю, в якому виступали знаменитий жіночий хор "Веснівка" з Торонто (Канада) та діти Школи Танцю "Каштан". Несподіванкою концерту був фотомонтаж з історії парафії.

В неділю, 10 жовтня, відслужилася Архиерейська Божественна Літургія, яку очолив Блаженніший Митрополит Константин - предстоятель цього Собору. Співслужили Архиепископи Антоній та Всеволод, причет Собору та місцеві священники. Після цього відбувся бенкет, де промовляв Владика Антоній - голова Консисторії Української Православної Церкви в США. Відкрив бенкет та привітав усіх присутніх пан Григорій Павук - голова парафіяльної Ради. Привіти висловили пан Павло Кирнер з Ради міста Парми, пан Василь Ліщинський від УЗО, настоятель Українського Католицького Собору Св. Йосафата о. Михайло Ревтук в імені Владики Роберта та декан о. Денис Кристоф в імені парафії деканату. Під час бенкету була влаштована фотовиставка з історії парафії. Святкування 75-літнього ювілею парафії Собору Св. Володимира закріпило не тільки дух співпраці в парафії, але й дало надію на позитивне майбутнє цієї духовної твердині і центру українського життя в нашій громаді.

М. Артем, Вісті УЗО, ч.17(39), вересень-жовтень 1999

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
місцева центральна від 1928-го року

UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland

5907 State Road • Parma, Ohio 44134 • Telephone: (440) 888-4220

10 жовтня, 1999 р.

Комітет 75-ліття Парафії
Української Православної Церкви св. Володимира
в Пармі, Огайо

На руки Настоятеля о. прот. Івана Наконечного

Всечесніший Отче!
Достойні Члени Комітету!

Українські Злучені Організації Великого Клівленду і вся Українська Громада радіється разом з Вами усіми тут зібраними, щоб вшанувати Вашу Парафію із шім великим 75-літтям Вашого існування.

75 років, це великий проміжок часу моральної праці для встановлення і розбудови так активної і живої парафії. Ви вклали свої серця і умні для того, щоб українська церква стала пристановищем та святинею для духовного задоволення потреб української людини серед різноманітного оточення. Ви стали криницею з якої спрагнена українська душа могла черпати цілющу воду, щоб набрати нових сил нести своє "Я" у її щоденній безперестанній боротьбі за самовизначення. Ви дали можливість українській людині молитися на своїй батьківській мові та за своїм стародавнім східним звичаєм. Ваша довгогорічна відана праця увінчалася великими успіхами.

Дозвольте сьогодні зложити Вам gratulacii та ширю подяку за Вашу зрівноважену співпрацю із цілою громадою на цьому терені, якої Ви являєтеся позитивною частиною. Молись, щоб і на далі ми разом знайшли в собі досить братньої любові та наснаги працювати для добра наших церков, нашої громади та нашої Дорогої України. Щаст нам Боже!

Слава Ісусу Христу!

Многії Літа!

Василь Ліщинський
Василь Ліщинський
Голова

1999 31 жовтня **Концерт стрілецьких пісень** відбудеться в Клівленді

На 1999 рік припали дві важливі в українській історії дати: **80-ліття** злуки українських земель в одну **Соборну Українську Державу** (1919) та **60-ліття** проголошення незалежності **Карпатської України** (1939). Ці ювілеї заплановано відсвяткувати концертом стрілецьких пісень з часів Листопадового Зриву, переведеного в Галичині Січовими Стрільцями в 1918 році, який мав важливі наслідки на розвиток дальших подій у нашій історії.

До програми концерту підібрано найкращі стрілецькі пісні для чоловічого хору. Їх виконає клівлендський хор „Дніпро” під диригентурою пані-матки Оксани Боднарчук, яка вже шість років є мистецьким керівником хору. До святочного слова запрошено історика д-ра Любомира Винара. Стрілецький вірш виконає Ірена Дубас, донька січового стрільця, відомого композитора Ярослава Барнича.

Ця імпреза відбудеться під патронатом Українських Злучених Організацій в Клівленді, Огайо. Концерт почнеться о 3-ій год. по пол. у неділю, 31 жовтня, в залі парафії Покрови Пресвятої Богородиці, 6812 Бродвю Рд. в Пармі, Ог.

Мгр. Василь Ліщинецький, голова УЗО

1999р 28 листопада 66-та **РІЧНИЦЯ ГОЛОДОВОГО ГЕНОЦИДУ** в УКРАЇНІ 1932-1933рр.

вихід Процесії із церкви Св. Йосафата до св. Володимира
СОБОРНА ПАНАХИДА

у стіп пам'ятника голодомору при Православній Церкві св. Володимира

УПРАВА У З О - 2000 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-перший заст. для справ зв'язків, Теодор Василик-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Марко Полатайко - касир, Аня Берет - заступник. **РЕФЕРЕНТУРИ** Василь Ільчишин-голова імпрезової р-тури, члени: Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик, Ірена Шубин, Михайло Шубин. Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Марія Воєцька, Юрій Воєцький, Оксана Коваль, Ляриса Попадюк, Ліса Пашин, Кульчицький Левко. **КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ** Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

2000-2-го березня **ЗУСТРІЧ ІЗ В'ЯЧЕСЛАВОМ БРЮХОВЕЦЬКИМ**

Другого березня в залі церкви св. Покрови в Пармі з рамени УЗО відбулася зустріч української громади з Президентом Києво-Могилянської Академії, проф. В'ячеславом Брюховецьким. Зустріч відкрив коротким словом голова УЗО мгр. Василь Ліщинецький. Проф. Брюховецький розповів присутнім про важкі початки відродження академії. Працювали дуже інтенсивно днями і ночами, розробляли програми, ремонтували понижені будинки. А коли прийшов реченець прийому до академії, то кілька днів жодна особа не зголошувалася. За тих пару критичних днів, сказав Брюховецький, він посивів з журби. Але з Божою поміччю академія почала успішно розвиватися і сягати висот. Сьогодні академія має різні факультети: філософський, філологічний, природничих наук, літератури, менеджменту, суспільних наук і начислює біля 6000 студентів та 200 професорів. Біля 30 відсотків студентів з Києва, позаміські живуть в гуртожитках або винаймають, при цьому додатково працюють. В майбутньому заплановано створити політехнічний та медичний факультети. Коли слухаєте переконливі слова гостя-доповідача, то серце радується, що маємо в Україні людей такого гарту - виняткового науковця і патріота-організатора.

Вісті УЗО, ч. 20(42), березень-квітень 2000

2000р. 12-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ: ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва "РІДНА ШКОЛА"
ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при Соборі Св. ВОЛОДИМИРА, ХОР "ДНІПРО",
ПЛАСТ, СУМА, ХОР, БАНДУРИСТКИ, УКРАЇНСЬКИЙ КАМЕРНИЙ ХОР

2000-2-го липня **ЗУСТРІЧ З ВАСИЛЕМ КОВАЛЕМ**

Заслужений і шановний гість з України полковник УПА Василь Коваль зустрівся з громадою Клівленду 2-го липня в залі на посілости "Верховина". Зустріч відкрив старшина УПА П. Дмитрик, а коротке слово про життєвий шлях полковника зачитав М. Погляд. Народився на Лемківщині, в молодому віці став членом ОУН, а після смерті Романа Шухевича обняв пост Головного командира УПА і головування в ОУН. Головний акцент у своїй доповіді полковник поставив на єдності, співпраці всіх суцільних в Україні та в діаспорі. Він теж признав еміграції за її вклад праці в західному світі в обороні України в часі московської окупації. Боротьба за державність набула конкретних форм із заснуванням УВО, ОУН в 1929 р., яку очолив Е. Коновалець, пізніше С. Бандера, а відтак Р. Шухевич, і ця боротьба скоро поширилася по всій Україні. ОУН розбудила національну свідомість в народі і молоді, борці свідомо та без страху боролися і вмирили за право на вільне життя у своїй державі. Ця свідомість сьогодні зростає в Україні стихійно. До влади приходять молоді, свідомі люди (В. Ющенко), для яких праця для держави є вище власних інтересів. Президент Л. Кучма міг би зробити більше для подолання шкідливих дій комуністів і олігархів, але тут потрібна масова реакція народу. І якщо на захист десятих студентів - членів гурту "Самостійна Україна" - вийшло би 500 тисяч демонстрантів, так як було на похороні композитора Ігоря Білозіра, прокурор Гайський мусів би вислухати домагання протестуючих. Все залежить від постави і свідомости народу, і якщо народ буде діяти спільно, він доб'ється своїх прав, і Україна стане державою українського народу.

Євген Бачинський Вісті УЗО, ч. 22(44), липень-серпень 2000

2000-27 серпня **9-та РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**
ПРОГРАМА

1. Американський Національний Гимн, Зірка. Шокалюк, форт. Маркіян Комічак
2. Відкриття, Марія Помірча
3. Святочне слово, мгр. Андрій Фединський
4. Дитячий Хор Парафії Покр. Пресвятої Богородиці, "Світанок", сл. Анна Канич, муз. Марія Помірча
5. "Лебеді материнства", - Василь Симоненко, рецитуює Роман Коваль
6. Дитячий Хор, "Калинова сопілка", сл. Ігор Гриньо, муз. Богдан Пилат
7. "Пишайся Вкраїно", - Іван Овечко, рецитуює Христина Дубчук
8. Вокальне Тріо "Мальви", фортепіяновий супровід: Маркіян Комічак
"Україно зоре ти моя" муз. Євген Садовський, "Черемшина" муз. В. Михайлюк
"Лети тужлива пісне" муз. Б. Веселовський
9. Богдан Дунь, соліст київського хору "Думка", "Ой, чого ти дубе" муз. К. Стеценко
"Гаю, гаю зелен розмаю" українська народна пісня, "Ой, не шуми луже" українська народна пісня, обр. М. Лисенко
10. Український Камерний Хор, диригент - Гордій Пасіка, "Реве та стогне" сл. С. Крижанівський
"ОУН", сл. Л. Полтава, "Взяв би я бандуру" українська народна пісня
11. Гумористична Мініятура, актор львівського театру, ім. М. Заньковецької - Ігор Гаврилів
12. М. Помірча. власні пісні "Гимн любові" і "Україно моя"
13. Державний Гимн України.

2000-17-го вересня 75-ліття СУА ОКРУГИ ОГАЙО

Ювілейний Комітет, на чолі з Дозею Кріслатою і Лідєю Кусякою, добре підготувався до відзначення 75-ліття СУА округи Огайо. Комісія у складі Люби Боднар, Ольги Демянчук, Лукії Гриців і Стефи Балагутрак видала гарну ювілейну книгу з мистецьким оформленням Дарії Кульчицької. Свято відбулося 17 вересня ц. р. залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі. Зранку в цій церкві була проведена Свята Літургія в наміренні українського народу і за здоров'я Союзянок, а з першої години почалася Ювілейна програма. Заля по-мистецькому була оформлена, відповідно до ювілейної дати, декоративною комісією під керівництвом Дарії Кульчицької. А комісія Архіву в складі Ірини Кашубинської, Неоніли Винярської і Лукії Гриців організувала гарну виставку з матеріальної історії діяльності СУА за 75 років. Виставку прикрашав прапор 14-го Відділу СУА Клівленд-Схід 1930 року.

Внесення до залі Прапора СУА дало початок ювілейним святкуванням. Гимн СУА заспівали Лідія Вирста і Олена Хміляк при акомпонементі Дозі Кріслатої. Молитву СУА відчитала Лідія Вирста, яка і вела програмою. Змістовним вступним словом відкрила свято голова СУА Округи Огайо Іванна Шкарупа. Ювілейні свічки засвітили голова СУА Ірина Куровицька, почесна членка СУА Ірина Кашубинська і голова Округи Іванна Шкарупа. Багаточисельних гостей на святі привітали діти із світличок 12-го і 33-Відділів СУА під керівництвом вчительки Надії Русенко.

Із святочним словом виступила голова СУА Ірина Куровицька, яка сказала, що впродовж багатьох років союзянки поширювали знання з усіх ділянок української історії, мистецтва, культури, інформували про сучасні проблеми, плекали почуття української окремішності і любови та гордості з приналежності до українського народу. Із різних суспільних акцій СУА треба відзначити, що сьогодні успішно діє акція під назвою "Молоко і булочка наймолодшим школярам України". До речі, у фонд цієї акції Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Пармі виділила 1000 доларів. Сьогодні на першому місці у праці є членство СУА. Треба зацікавити жінок, особливо новоприбулих українок, нашою програмою, спадщиною та заохочувати їх вступати в ряди СУА.

Після святочного слова голова СУА Ірина Куровицька з нагоди 75-ліття Союзу Українок Америки вручила Грамоти: Іванні Шкарупі - голові СУА Округи Огайо; Олені Шіпці, яка 50 років є членкою СУА; Насті Стецик - 8-й Відділ СУА; Лідії Вирсті - 12-й Відділ СУА; Емілії Русин - 33-й Відділ СУА; Марії Пашин - 69-й Відділ СУА. З 75-літнім ювілеєм союзянок Округи Огайо привітала голова СУА Округи Детройт Наталія Гевко, а також членкиня 33-го Відділу Мирослава Гук, яка була союзянкою ще з 1930 року в Галичині. Святочний обід поблагословив парох церкви св. Покрови о. Василь Петрів, а голова УЗО мгр Василь Ліщинецький проголосив тост за здоров'я союзянок. Мистецьку програму гарно розпочала Ірина Дубас рецитацією "Жінкам" на слова Зої Когут. Далі з концертом виступив вокальний ансамбль "Калиновий цвіт" у складі братів Юрія і Василя Марштупів, Олега Бакума і заслуженої артистки України Євгенії Крикун. Гуморески П. Глазового, Г. Черінь, Е. Козака прекрасно виконала Наталія Гевко. Мистецьку програму вела заслужений працівник культури України Люба Підгірна. Закінчилося свято союзянок заключним словом і молитвою о. Романа Яцківа, пароха церкви св. Тройці.

Петро Скала, Вісті УЗО, ч. 23(45), вересень-жовтень 2000

Ювілейний Комітет Округи Огайо з участю голови СУА Ірини Куровицької

2000-24 вересня МАЄСТРО О. САДОВСЬКИЙ • ЛИЦАР ОРДЕНУ СВ. ГРИГОРІЯ

В неділю, 24 вересня ц. р., в Українській Катедрі св. Йосафата в Пармі відбулася церемонія присвоєння маєстрові Орестові Євгенові Садовському звання лицаря Ордену св. Григорія, яку провів Владика Роберт зі священниками та з участю мирян. Це звання надає Папа заслуженим особистостям за активну працю в ділянках культури і мистецтва.

2000-14-го жовтня 50-ліття т-ва УПА_ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ Т-ВА УПА

Для відзначення 50-ліття Відділу Т-ва УПА в Клівленді ім. ген. хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки було створено Громадський Комітет на чолі з проф. Юрієм Кульчицьким. Видано Пропагандистську книгу із змістовними дописами про Свято Покрови - Свято УПА, 41-шу річницю смерті Провідника ОУН Степана Бандери, про історію Відділу Т-ва УПА в Клівленді, а також з побажаннями громадських організацій і поодиноких осіб. Мистецьке оформлення Книги виконала Дарія Кульчицька. Її ж власної роботи також прикрашала сцену картина Покрови Пресвятої Богородиці. Святкування відбулося 14-го жовтня ц. р. в год. 3:30 по пол. в УКЦеркві Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі Молебнем в наміренні українського народу і погибших за волю України при участі Владика Роберта, восьми священників і трьох дияконів обох віросповідань.

Відкриваючи мистецьку програму, голова Комітету проф. Ю. Кульчицький попросив присутніх вставанням з місць вшанувати пам'ять тих, хто віддав своє життя на жертвник Батьківщини. У вступному слові він згадав про голову Відділу Т-ва УПА Петра Дмитрика, який брав участь у засідці на ген. Свєрчевського. Опісля слідував апель комбатантських і молодіжних організацій. Американський і український гимни заспівував д-р Юрій Оришкевич при форт. акомп. Ліди Пронів. Далі виступав дівочий ансамбль при Школі Бандури ім. Г. Китастого, який з доброю дикцією співав пісні в обробці Г. Китастого та О. Махлая. "Вірш в честь Степана Бандери" виразно виголосив Юрій Фірманчук. Літературний монтаж "Під Покровом Богородиці" з творів Р. Завадовича, М. Боєслава та О. Бабія, присвячений пам'яті полеглих воїнів УПА, зворушливо рецитувала Наталка Кріслата-Ліщинецька.

Святочне слово виголосила Марія Пискір - "Марічка", яка свого часу написала 28 том Літопису УПА із власними споминами під назвою "Тисяча доріг". Вона підкреслила особливе

значення з давніх давен Свята Покрови для українського народу і спеціально для Української Повстанської Армії, яка повстала в цей день 1942 року. "Марічка" згадала про присутнього в залі бунчужного УПА Тараса Бурого - "Буркуна", який в 13 томі Літопису УПА подав свій денник сотні "Бурлаки". Воїни УПА писали кров'ю історію визвольної боротьби, на якій будуть виховуватися майбутні покоління українського народу.

Закінчила мистецьку програму Марія Помірча, яка гарно проспівала декілька пісень в обробці Р. Купчинського і Н. Помірчого. Присутні з цікавістю оглядали в залі виставку, присвячену історії Відділу Товариства УПА. Спеціально було відзначено упіста Михайла Моця за його великий вклад у працю Відділу УПА. Початок трапези поблагословив Владика Роберт, а парох УПСобору св. Володимира закінчив трапезу молитвою. Присутні з цікавістю оглядали виставку, присвячену історії Відділу Т-ва.

Володимир Боднар, Вісті УЗО, ч.23(45), вересень-жовтень 2000

2000-4-го листопада **50-ліття СУМА**

У місяці жовтні 2000 року проминуло 50 років з того часу, як в Клівленді засновано Осередок Спілки Української Молоді. В суботу, 4 листопада цього року, в Святопокровському центрі відбувся величавий Ювілейний Бенкет для вшанування цієї знаменної річниці молодечої організації СУМ. Святочним Апелем, "Привітом" танцювального ансамблю "Каштан" і віршем П. Присяжного "50-ліття СУМ", який прорецитував мол. юнак Василь Рабосюк, розпочато ювілейні святкування. Святочне слово виголосив Голова Крайової Управи СУМА Юрій Наконечний. Уся концертна програма була гарно проведена виключно сумівською молоддю, а при забаві грала оркестра Остапа Стахіва.

Ми успішно закінчили 50-річний період нашої праці і тому з цієї нагоди хочемо сердечно привітати сотні сумівського юнацтва, дружинників, членство, батьків й усіх, хто трудився на протязі 50-ти років для росту Спілки Української Молоді.

Вісті УЗО, ч. 24(46), 2000

2000, 14 грудня 2000 р. у віці 86 **років упокоївся** в Господі Блаженніший Патріярх Української Греко-Католицької Церкви **МИРОСЛАВ - ІВАН КАРДИНАЛ ЛЮБАЧІВСЬКИЙ**. Вічна йому пам'ять!

Єпископа ЛЮБОМИРА ГУЗАРА проголошено новим Главою Української Греко-Католицької Церкви

УПРАВА У З О - 2001 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-перший заст. для справ зв'язків, Теодор Василик-другий заст. для нар. фонду, Іванка Шкарупа - секретар, Марко Полатайко - касир, Аня Берет - заступник. **РЕФЕРЕНТУРИ** Василь Ільчишин-голова імпрезової р-тури, члени: Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик, Ляриса Попадюк. Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур. Євген Бачинський - референт преси. Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Михайло Положевич, Марія Воецька, Оксана Коваль, Андрій Фединський, Влодко Базарко, Лев Кульчицький. **КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ** Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Стахур.

2001 3-го березня **Львівський театр ім. Леся Курбаса** виступав у Свято-покровському осередку з виставою за текстами Василя Стуса "Марко Проклятий", або "Східна легенда".

2001 11-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

11-го березня 2001

ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліщинецький, голова **УЗО**
2. **ЗАПОВІТ** - сл. Т. Шевченко, муз. Г. Хоткевич, Хор "Дніпро" і Квартет "Нова Пісня", дир. Оксана Боднарчук, акомп. Наталка Боєчко
3. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - "Великий Пророк України та Його Пророцтва", О. Кулик та М. Лаврентович, учні Рідної Школи ім. Т. Шевченка
4. **СУМА** -
  - а. "Гамалія" - сл. Т. Шевченко, виконують старші юнаки
  - б. "Встає хмара", сл. Т. Шевченко, "Тополя" - сл. Т. Шевченко, вик. рій бандур. "Золоті Струни"
5. **ПЛАСТ** -
  - а. "Причина" - інсценізація, виконує гурт юначок і новачок, Дарія Якубович, провідник
6. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА**
  - а. "Сон" - сл. Т. Шевченко, виконує А. Ципак, уч. 6 кл.
  - б. "Тече вода" - сл. Т. Шевченко, муз. Філіпенко, виконують учні школи
  - в. "Вечір" - сл. Т. Шевченко, виконує Христя Мігеліч, уч. 3 кл.
  - г. "Рідна мова", пісня, - сл. Дяченко, виконують учні школи
  - г. "Сонне заходить" - сл. Т. Шевченко, виконує В. Крісла та, уч. 3 кл.
  - д. "Поклін Тарасові", пісня, - слова і музика Тарнавського, виконують учні школи
  - є. "Мертвим і живим...", уривки з поезії, - сл. Т. Шевченко, виконує Олеся Рабосюк, уч. 3 кл.
Хор під проводом Олі Лесак, акомп. Дося Кріслата
- 7 **РІДНА ШКОЛА** ім. Т. **ШЕВЧЕНКА** при Українському Соборі св. Володимира
  - а. "Світлиця Шевченкового Заповіту", Літературно мистецька композиція, виконують учні школи при допомозі вчителів дирекції та Батьківського комітету
- 8 **ШКОЛА** св. **ЙОСАФАТА**, "Поклін Тарасові" - спільна декламація, виконують учні 1-ї і 2-ї кл. під проводом Анни Завадівської і Дарії Крамарчук
- 9 **"ПОКЛІН ТОБІ ТАРАСЕ"** - інсценізація, виконують діти при парафії, "Покрови" Пресвятої Богородиці під проводом Марії Помірчої
10. **КВАРТЕТ "НОВА ПІСНЯ"** при Першій Українській Баптистській Церкві, керівник Ярослав Рудий
  - а. "Учітеся Брати Мої" - сл. Т. Шевченко, народня музика
  - б. "Солов'їна пісня" - сл. Бакай, муз. П. Дворський
  - в. "Молитва" - сл. С. Радчинець, муз. Баборецький
11. **ХОР "ДНІПРО"**, дир. Оксана Боднарчук, акомп. Наталка Боєчко
  - а. "За думою дума роєм...." - сл. Т. Шевченко, муз. обр. Е Садовський, сольо Віктор Богуславський
  - б. "Ой Морозе" - сл. Т. Шевченко, муз. Людкевич
  - в. "Сонце гріє" - сл. Т. Шевченко, муз. П. Потапенко
  - г. "Садок вишневий" - сл. Т. Шевченко, муз. А. Гнатишин, сольо Зенко Чайковський, Василь Ільчишин, Олег Мороз
12. **УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН**

2001 23-го березня Зустріч з ректором **Острозької Академії** д-ром Ігорем Пасічником та проректором **Наталією Ломінською**. Їх виступ був на тему: "**Вишкіл патріотичних провідників для демократичної України**". Підчас зустрічі почалася збірка коштів на підтримку такої важливої наукової української національної інституції як Острозька Академія. УЗО просять українську громаду скласти свої пожертви на допомогу Острозькій Академії в Кредитівці "Самопоміч" на число konta 9324.

Українські Злучені Організації звертаються до української громади з проханням допомогти українцям **Закарпаття** в подоланні тяжких наслідків нового стихійного лиха. 7-8 березня повинь знову затопила 12 районів Закарпаття, а в них 191 заселений пункт, евакуйовано понад 35 тисяч жителів, є людські жертви. Жертвенну допомогу нашим братам-українцям Закарпаття можна скласти в Кредитівці "Самопоміч" на число konta 6077.

2001 р 12 травня зустріч- доповідь

**ІДЕЯ СЛОВ'ЯНСЬКОГО БРАТЕРСТВА ЯК ЗНАРЯДДЯ
АНТИУКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ СУЧАСНОЇ РОСІЇ**

*Із проф. Академіком **Ярославом ІСАЄВИЧЕМ** та **ОЛЬГОЮ ІСАЄВИЧ***

2001 р 20 травня зустріч з **Олександром РУДЕНКО-ЛЕСНЯК**, Головою Організації Українців в Росії на тему **УКРАЇНЦІ ЯК НАЦІОНАЛЬНА МЕНШІСТЬ В РОСІЇ**

2001 р. **Відреставровано** зруйновані пам'ятники Тараса Шевченка та Івана Франка в Українському Культурному Городі в Клівленді.

ЗВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Шановні жителі української громади Великого Клівленду!

Вже декілька років тому вандали зруйнували наш та й інші культурні городи в місті Клівленд. Пам'ятники Володимирові Великому і Тарасові Шевченкові, споруджені із бронзи нашим світової слави мистцем Архипенком, були викрадені, а пам'ятник Івана Франка було заховано в міському гаражі. Минулого року Управа УЗО вирішила відреставрувати пам'ятники Шевченкові і Франкові через копії оригіналів, які збереглися у нашому музеї-архіві. Днями ми одержали такі копії, зроблені мистцем з України із пласто-скляного матеріалу і приготовляємося до святкового відкриття їх в Українському Культурному Городі у вересні цього року. Але ця праця вимагає коштів (\$15.000), яких в касі УЗО не надто багато. Тому звертаємося до нашої громади за допомогою. Не жаліймо вкласти свою лепту для відновлення нашого городу, щоб він і на дальше давав нам почуття гордості, а українській справі належну пошану. Датки просимо скласти у Кредитівці "Самопоміч" на рахунок УЗО-Культурні Городи, ч. 9264.

Остаюсь з надією на Вашу повну піддержку.

Голова Управи УЗО, Мтр Василь Ліщинецький

2001, 26 січня Папа Іван, Павло II затвердив рішення Синоду, а в день інтронізації, 28 січня, Папа іменував **Любомира Гузара КАРДИНАЛОМ**.

Вісті УЗО, ч. 25(47), січень-лютий 2001

2001-24 червня **ЗУСТРІЧ З МИРОСЛАВОЮ ГОНГАДЗЕ,**

дружиною вбитого в Україні журналіста Георгія Гонгадзе, відбулася 24-го червня цього року в Свято-Покровському Центрі в Пармі з участю численної української громади. Зустріч відкрив голова УЗО мгр Василь Ліщинецький. У своїй розповіді пані Мирослава розкрила широку журналістську діяльність свого чоловіка Георгія, яка ґрунтувалася на викритті зловживань у вищих ешелонах влади, включаючи й самого Президента Леоніда Кучми. Георгій принципово викривав факти злочинства і корупції, відважно обстоював права і свободи людей, боровся проти русифікації та погубних впливів на Україну московсько-імперської ідеології. Така принципова журналістська позиція Георгія, звичайно, не сподобалася комуно-олігархам, які панують і у Верховній Раді, і в оточенні Президента. Щоб не допустити дальшої викривальної діяльності журналіста Гонгадзе, вони попросту вбили його. А тепер всякими способами замітають сліди, щоби не розкривати дійсних причин, мотивів вбивства, а також замовників і виконавців цієї терористичної акції. Їм у цьому активно допомагає вся скорумпована правоохоронна система держави (прокуратура, суд, міліція). Після розповіді, пані Мирослава змістовно і обґрунтовано відповідала на численні запитання присутніх. Як відомо, тепер вона отримала разом з двома донечками-близнючками політичний притулок і проживає в США. Продовжує працювати в журналістській та правничій ділянках і має намір довести справу вбивства свого чоловіка до повного розкриття і завершення через міжнародні судові органи. Бажаємо Мирославі Гонгадзе доброго здоров'я, щоб пережити це родинне горе, перебороти всі труднощі у житті на чужій землі та й успіхів у праці.

Оксана Рабосюк, Вісті УЗО ч.28(50), липень-серпень 2001

2001 1-го липня **СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ**

110-та річниця нар. **Евгена Коновальця**

75 років від смерти **Симона Петлюри**

60-ліття Відновлення **Української Держави Актом 30-червня 1941 р.**

ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - мгр. Василь Ліщинецький
2. **ХОР ДНІПРО:** дир. Оксана Боднарчук, акомп. Лариса Чернецька
  - а. Журавлі - Українська народна пісня, обр. О. Кошиць
  - б. Б'ють пороги - слова Т. Шевченка, обр. Е Садовського
3. **ДЕКЛЯМАЦІЯ** - "У свято героїв", автор Микола Щербак, виконує Христина Твардовська
4. **УКРАЇНСЬКА СУЇТА** - М. Вериківський, М. Малюца - скрипка, Л. Чернецька-фортеп'ян
  - а. Пісня
  - б. Веснянка
  - в. Пісня
  - г. Коломийка
5. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - д-р. Степан Воляник
6. **ХОР ДНІПРО** - дир. Оксана Боднарчук, акомп. Лариса Чернецька
  - а. Гайдамацька пісня - сл. Т. Шевченка, обр. Г. Китастиий
  - б. За рідний край - сл. Р. Купчинський, муз. М. Гайворонський
  - в. Що то за прапор - повстанська пісня, гарм. О. Плешкевич
  - г. Вставай Україно - сл. і муз. Е. Садовський
7. **НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН**

Бірюкович, Р.Раковський, Б. Самокишин

"Батьківщина", разом з іншими вітрильниками США і Канади, прибув до Клівленду. В порту їх зустрічала численна американська громада, серед якої й були багато українців. Наші діти, під керівництвом учительки Дарії Крамарчук, в українських національних строях і з короваєм в руках, зустріли гостей з України. А під час урочистої церемонії зустрічі моряків усіх кораблів стояли в почесній варті з прапорами Українсько-Американські ветерани, а Надія Тарнавська проспівала Український Державний Гімн. Тут була присутня і виступила з вітанням консул України в Чикаго Людмила Протасова. У четвер, 12-го липня, о 7-ій годині вечора в Астродомі церкви св. Йосафата відбулася зустріч із залогою і капітаном вітрильника Дмитром Бірюковичем. Зустріч відкрив голова УЗО мгр Василь Ліщинецький, а програму вів голова Комітету Ярослав Завадівський.

Команду корабля тут знову гарно привітали наші діти, а також сумівці і пластуни із своїми організаційними прапорами. З вітальним словом до присутніх звернувся капітан Бірюкович, а також голова Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля Олесь Кузьма, який нагадав, що чистий дохід із зібраних коштів цієї експедиції піде на допомогу дітям Чорнобиля.

Після цього Надія Тарнавська заграла на бандурі і заспівала декілька українських пісень. А о. Іван Наконечний з собору св. Володимира і о. мітрат Михайло Ревтюк з катедри св. Йосафата провели молитву і поблагословили їду. Присутні ще довго вели приємні розмови з командою українського вітрильника "Батьківщина".

Наступного дня, в п'ятницю, в порту біля корабля українська громада організувала прийняття з перекусом для членів української експедиції. Присутні мали можливість побувати на палубі і ознайомитися з експонатами про Україну та малюнками українських дітей. У понеділок, 16-го липня, український вітрильник "Батьківщина" відплив до Детройту. Щасливої дороги!

Василь Ліщинецький, Вісті УЗО, ч. 28(50) липень 2001, світлина Я. Завадівський

2001 26 серпня 10-ті РОКОВИНИ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

В неділю, 26 серпня, в залі Свято-Покровського осередку в Пармі, українська громада Великого Клівленду під патронатом УЗО відзначила 10-ту річницю Незалежності України бенкетом і мистецькою програмою. Понад 500 осіб прийшло на свято, щоб разом відзначити історичну дату в історії українського народу. На сцені був Тризуб і прапори ветеранських та молодечих організацій. Американський Гимн виконав соліст Юрій Оришкевич, а Український відспівав хор. Голова Громадського комітету Василь Ільчишин вступним словом відкрив свято і привітав гостей. Голова УЗО мгр Василь Ліщинецький представив конгресмена Куцинича, який зачитав резолюцію, занесену до конгресового рекорду.

ПРОГРАМА

1. "Ще не вмерла України", Слова П. Чубинського, Музика М. Вербицького
2. Відкриття, Василь Ільчишин, Голова Громадського Комітету
3. Святочне слово, Петро Твардовський
4. "Пісня про рідну землю", з поеми Р. Купчинського, Рецитус Наталка Кріслата-Ліщинецька
5. Хор української громади Парми, Диригенти: Лідія Кобрин-Ворона і Василь Кобрин
"Блаженні" (антифон III), Муз. М. Леонтовича, Сольо - Юрій Оришкевич
6. "Учітєся брати мої", Сл. Т. Шевченка, Муз. А. Кос-Анатольського, Сольо - Петро Стойків
7. "Гуцулка Ксеня", Слова і муз. Я. Барнича, Обробка для міш. хору Є. Козака,
Солісти: Віктор Богуславський, Міля Щеглюк і Оля Блацак
8. "Незалежність", Вірш В. Романюка, рецитус Олесь Рабосюк
9. "Наша дума", Слова Т. Шевченка, Муз. А. Кос-Анатольського
10. "Ми самостійні", Слова М. Блея, Муз. Р. Сов'яка
11. "Боже Великий Єдиний", Аранжування О. Кошиця
12. "Многая літа", Муз. Д. Боршнянського
13. Ювілейний бенкет

Опісля мгр Василь Ліщинецький відчитав імена сенаторів, конгресменів і мейора Парми, які надіслали привіти з нагоди святкування незалежності України. Він також вручив грамоту від УЗО д-ві Ярославові Мігайчукові за його 10-літню працю в наладнанні лікарської обслуги населенню України. Перед початком обіду о. митрат Михайло Ревтюк провів молитву до Всевишнього за дар волі Україні та поблагословив їду і напитки. В часі обіду продовжувалася естрадно-розважальна частина програми. Пісню "Я - українка" гарно проспівала Христина Мігелич. Далі були виступи ансамблю русинів-українців Східної Словаччини та гурту "Карпати" зі Львова. Отець Іван Наконечний закінчив свято молитвою і просив усіх молитися, щоб Бог допоміг українському народові жити в мирі, добробуті та любові. Молодь продовжувала забавлятися під звуки оркестри "Діброва".

2001-9-го вересня ВІДКРИТТЯ ВІДНОВЛЕНИХ П'ЯМЯТНИКІВ у Культурних Городах

В неділю, 9 вересня, Федерація Культурних Городів провела Всесвітній День в Українському Культурному Городі в Клівленді в зв'язку з відкриттям тут пам'ятників Т. Шевченка та І. Франка. Свято відкрив президент Федерації Джордж Парас. Американський і Український Гимни проспівала Люся Лещук. При відслоненні пам'ятників був присутній скульптор Євген Прокопів з Чікого, який виготовляв ці копії. Тут були виступи голови УЗО мгр-а Василя Ліщинецького і директора Українського Музею-Архіву мгр-а Андрія Фединського. Від СУА Вікторія Кріслата поклала квіти до пам'ятника Лесі Українки на честь 40-річчя його відкриття. В програмі свята виступав хор "Дніпро" під диригентурою Оксани Боднарчук і бандурист Остап Стахів. Всю організаційну роботу в проведенні свята провели референтки УЗО з ділянки Культурних Городів Люся Лебідь, її родина панство Котелевець і Олена Погребінська з родиною. У святі взяли участь прапороносці Українсько-Американських Ветеранів і Організації Українського Музею в Нью-Йорку, для якого датки від Округи Огайо до бенкету були в сумі \$21.800, а під час бенкету додано ще \$2.265, то загальна сума тоді становила \$24.065.

РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Командира УПА

д-р Володимир Боднар

ЗА ПЕРІОД НЕЗАЛЕЖНОСТІ

З приємністю і гордістю треба ствердити, що наша діаспора, зокрема округи Клівленд-Парми, зрозуміла вагу моральної і матеріальної допомоги Незалежній Україні. Після проголошення Незалежності України в серпні 1991 року наш народ вступив у нову фазу пост-комуністичної віднови і продуктивного закріплення та розбудови молодого української держави в усіх аспектах державного життя. Вже доконаним фактом є те, що комунізм провалився і не повернеться, але він також заподіяв нам величезної шкоди і руїни в аспектах духовному та матеріальному. В Україні треба доконче відновити і вкорінити релігійно-національне життя на патріотичних засадах.

За час 10-ліття існування нашої державної незалежності українська громада Великого Клівленду, зорганізована під керівництвом УЗО, з її довголітнім головою магістром Василем Ліщиневським, спільно з окремими організаціями і товариствами, приватними особами та підприємцями, дуже багато доклала зусиль, часу та грошей з метою допомоги потребуючим в Україні. Особливо слід відзначити велику допомогуву діяльність Товариства Допомоги Незрячим з його головою Мирославою Оришкевич, Суспільної Акції Опіки і Стипендійної СУА, Станиці Братства Воїнів Дивізії УНА, Товариства Воїнів УПА, Комітету Допомоги Дітям Чорнобиля та інших. Серед приватних осіб і підприємців велику допомогу подавали і подають Україні д-р Ігор Захарий, д-р Олександр Якубович, д-р Тарас Махлай, д-р дентист Іван Кулик та інші. Але спеціально треба відзначити у цій справі д-ра стоматолога Ярослава Мигайчука, який здійснив 12 поїздок в Україну, де навів контакти зі шпиталями і лікарями, що потребують допомоги. Він нагромаджує в себе дома дуже багато дентистичного і лікарського приладдя, різної машинерії та медичних лікарств. Потім їх сортує, пакує у відповідні паки для транспорту, Таких пак буває біля 2000, а кожна з них вагою до 50 фунтів і більше. Спеціально

замовлені конвеєри витягують паки на тягареві авта, що вивозять їх до залізниці, а далі кораблем в Україну до порту Одеса. Транспорт кораблем триває біля двох місяців. З Одеси вже розвозиться товар поїздами чи автами до шпиталів і дентестичних закладів. д-р Мигайчук у той час буває в Україні і особисто контролює доставку товару до місця його призначення. Вся ця величезна допомогова діяльність д-ра Мигайчука є дивогідним прикладом до наслідування іншим.

Українська громада Великого Клівленду завжди жертвенно і чисельно зустрічала наших -з України.- які виступали перед нею з різними політичними і науковими доповідями. Українське громадянство радіє кожною вісткою про поправу політично-економічної ситуації в Україні та сумує дошкульно невідрадними там відносинами. Спеціально щедро і сердечно відгукнулися УЗО, окремі організації, церкви, кредитівки та поодинокі приватні особи в зв'язку з повинню на Закарпатті. Треба, очевидно, враховувати і приватну допомогу своїм родинам в Україні. Цю моральну і матеріальну допомогу Україні від нашої громади Великого Клівленду трудно віддзеркалити в цифрах та грошах, бо вона є прямо необчисленна. Її ми давали без огляду на політичну й економічну ситуацію в Україні. Ми віримо і просимо Бога, щоб дав кращу долю Україні, щоб післав її керівників-патріотів, які б зрушили народ з хвилевої апатії і безнадійності. Пора позбутися у керівництві держави чужинців та олігархів, які не служать інтересам українського народу, покінчити зі злодійством, нездарністю та русифікацією, щоби в наступному 10-літтю працювати чесно і жертвенно для добра нашої України.

ДОПОМАГАЄМО УКРАЇНІ ДАТКИ НА МОГИЛЯНСЬКУ АКАДЕМІЮ

- \$5,000.00** - Мигайчук Я. д-р.
- \$2,500.00** - Фонд Допомоги Україні
- \$2,000.00** - Кричик А. і М.
- \$1,500.00** - Ліщинецький Василь. і Віра
- \$1,000.00** - Дейчаківський, д-р. М. і Н., Зінченко І., Русин, д-р. і М., Безіменний.
- \$500.00** - Гейниш М. і Е
- \$450.00** - Ільчишин В. і О.
- \$300.00** - Бачинський Е, Дац П. і З.
- \$250.00** - Шкарупа Іванка, -
- \$200.00** - Мичковська Люба,
- \$150.00** - Т-во Самопоміч
- \$125.00** - Бурий Т. і С., Трач П. і Т.,
- \$110.00** - Трач М.
- \$100.00** - Адамович М., Балагутрак С. і Раковська Х., Дем'янчук Б. і О., Гейниш, Казимирів С., Кмйотик М. і ., Магоцький І, Мудрак В., Теркала О., УНС-240, Филяк М. і Л.,
- \$60.00** - Кульчицький д-р. Ю. і Д.
- \$50.00** - Бойко О., Виняський Сергій і Н, Дубас І., Дубчак А., Рудий М., Стасюк А., Тарнавський Б.,
- \$40.00** - Корник Є.
- \$30.00** - Піхурко М.
- \$25.00** - Напора В., Павлишин Д., д-р.
- \$20.00** - Боднар В. д-р., Хміляк В.
- \$15.00** і менше - 30 жертводавців на суму \$262.00

ДАТКИ НА ОСТРОЗЬКУ АКАДЕМІЮ

\$30,000.00 – З продажу Народного дому, Лорейн, Огайо

\$1,000.00 - Винар Л., д-р.

\$500.00 - Кричик А. і М., Якубович д-р. А і Д.

\$250.00 - Дейчаківський, д-р. М. і Н., Шмагала Т.

\$222.46 - Рідна Школа Т. Шевченка

\$200.00 - Ільчишин О. і В, Ліщинецький В. і В., Шуст Н.

\$168.00 - Датки при вступі

\$150.00 - Т-во Самопоміч

\$100.00 - Адамович М., Базарко В. д-р., Балагутрак С., Бачинський Е., Воляник, д-р. С.,
Галяревич А. і М., Гейниш М., Дем'янчук Д. д-р., Кріслатий С., Кульчицький Ю. і Д,
Лютый В. і І., Магоцький І., Мичковська Л., Мудрак В. і М., Павлишин Д. д-р.,
Раковський Я. д-р., Теркала О., Федорів Д, Шкарупа І

\$50.00 - Байко П., Бойко О., Брехун Я., Мичковський І - в пам'ять М. Масюк, Пасічник М.

\$30.00 - Піхурко М.

\$20.00 - Воєцька М.

ДАТКИ НА ДОПОМОГУ ПОТЕРПІЛИМ в Україні (Повінь на Закарпатті, Летунська катастрофа у Львові)

\$2,000.00 - Кред. Кооп. Самопоміч

\$200.00 - Т-во Самопоміч

\$100.00 - Блашків Н. і О, Єзерський Т., Ільчишин В. і О., Ліщинецький В. і В., Луців С.,

\$50.00 - 1-ша Укр. Баптистська Церква, Бачинський Е, Гейниш М., Мудрак В.,

Піхурко М., Подусівський О, Сорочак А, УНС-240, Филяк М.,

\$40.00 - Лисак Т.,

\$35.00 - Кулик М., Теркала О.

\$25.00 - Боднар В., Глуховецький Т. і М., Дмитрик П. і Ю., Зінченко І., Кузник С., Столяр
В. і А.,

\$20.00 - Василик Т. і В., Карнаух М., Малень І і М., Сарабура К.,

\$10.00 - Дуда А.

ДАТКИ НА ПАМ'ЯТНИКИ В КУЛЬТУРНОМУ ГОРОДІ

\$200.00 - Дейчаківський М.,

\$100.00- Грабець Р. в пам'ять Марії, Завадівський Я., Коваль І. і О., Корлятович П.,

Ліщинецький В. і В., Музичка Л. і І.

\$60.00- Кікта С.

\$50.00 - Блашків А., Богуславський В., Гейниш Г., Завадівський Г., Ільчишин В. і О.,
Кашубинська І., Кмйотик М., Мороз О., Мудрак В., Самокишин В., Турба І.

\$40.00- Пасічник М.

\$30.00- Дац П. і З., Подусівський О.

\$25.00 - Гаврилів М., Гальчук Н., Дмитрик П., Дубчак А., Зінченко І., Місько І., О., Оліяр І.,
Руденський І., Світлик М., Теркала О.

\$20.00 - Бабій Г. І М., Бак І., Боднар В., Василенко А., Василик Т., Дем'янчук О. і Б., Желавська
М., Келлер О., Кітура М., Кузник С., Мельник О. І В., Міськевич М., Пасіка Г., Семків Б.,
Сивий Ф. і С., Тарчанин О. і Т., Твардовський П., Трач М., Фаріон О., Хома С., Цьобан Я.

\$15.00- Рудий М.

\$10.00 - Бурий Т., Дармохвал Л., Дуркало Д. і Й., Ліщук В., Пришляк І., Столяр М. і В., Шубин
С.

Разом 32,265.00

2001 4-го листопада **ВІДЗНАЧЕННЯ 83-ОЇ РІЧНИЦІ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ ТА 50-ОЇ РІЧНИЦІ КЛІВЛЕНДСЬКОЇ СТАНИЦІ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОЇ -ДИВІЗІЇ "ГАЛИЧИНА"**

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ ТА ВРУЧЕННЯ ГРАМОТ З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ СТАНИЦІ УНА

-Голова УЗО, мгр. Василь Ліщинецький

God Bless America, просимо присутніх співати з хором

ХОР "ДНІПРО", Дир. Оксана Боднарчук, форт. Наталя Боєчко

1. ЖУРАВЛІ, сл. Богдана Лепкого, мел. Лева Лепкого (1914 р.), обр. на хор Олександра Кошиця
2. ОЙ ТАМ ПРИ ДОЛИНІ, сл. Романа Купчинського (1915р.), обр. на хор Петра Потапенка
Солісти: Іван Мармуш (1-ий тен.), Олег К. Мороз (2-гий тен.)
3. ГЕЙ ЖЕ ДРУЗІ ВПЕРЕД, сл. Й. Мартенюка, муз. Е. О. Садовського, форт. Зенона Лавришина
4. ЖУРАВКА, муз. . Пашкевича, обр. на хор Е. О. Садовського, солісти: Іван Мармуш (1-ий тен.), Олег Мороз (2-ий тен.)
5. КОЛО МЛИНА, Народно-стрілецька пісня, обробка на хор Зенона Лиська
6. ЧОРНА РІЛЛЯ, обр. на хор Стан. Людкевича, солісти: П. Колесницький (тен-), П. Стойків (бас)
7. БИСТРА ВОДА, обробка на хор Миколи Колесси, соліст: Зенон Чайковський
МОЛОДЬ СВЯТОПОКРОВСЬКОГО ОСЕРЕДКУ КЕРІВНИК МАРІЯ ПОМІРЧА
8. БАГНЕТ НА КРІС, Театральна композиція Михайла Ліщинського
ТРИО "РІДНА ДУША", Р. Конецька, М. Бицько-Житовка, Н. Баслядинська-Махлай
9. ОЙ НЕ ПУГАЙ ПУГАЧЕНЬКУ, Козацька пісня
10. ПІШОВ МИЛИЙ Народна пісня. обробка М. Леонтовича
БАНДУРИСТ ОСТАП СТАХІВ
11. ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ Козацька пісня
12. ЯК З БЕРЕЖАН ДО КАДРИ Стрілецька пісня (1916 р.)
ЮНІ ДЕКЛЯМАТОРИ
13. СТРІЛЬЦЯМ ВІД ДІТЕЙ Вірш Олега К. Мороза
Виконують: Вікторія Кріслата, Христина Мігелич, Василь Рабосюк
КЛІВЛЕНДСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ, КЕРІВНИК ЛІДІЯ КОБРИН
14. ЗІВ'ЯЛІ КВІТИ ВІДІЙШЛИ Повстанська пісня, обробка Лідії Кобрин
15. І ГАЙ ЗНОВ СМІЄТЬСЯ Стрілецька пісня
16. ЛЕЛЕЧЕНЬКИ слова Дмитра Павличка, музика Олександра Білаша
ХОР "ДНІПРО"
17. ТИХИЙ ЛІС Монтаж пісень УПА. обробка на хор Е. О. Садовського
Солісти: Зенон Чайковський (1-ий тен.), Олег К. Мороз (2-ий тен.)
18. НЕМА В СВІТІ, Монтаж стрілецьких пісень. сл. Ю.Назарука, муз. М. Гайворонського

УПРАВА У З О - 2002 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко - 1-й заст. для справ зв'язків, Теодор Василик - 2-й заст. для нар. Фонду, Іванна Шкарупа - секретар, Марко Полатайко - касир, Аня Берет - заступник касира. *Референтури:* Василь Ільчишин - голова імпредової референтури, члени: Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик, Ляриса Попадюк, Марія Помірча. Олена Погребінська і Люся Лебідь - референтура городів національних культур, Євген Бачинський - референт преси, Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Михайло Положевич, Лев Кульчицький, Оксана Коваль, Андрій Фединський, Володимир Базарко. *Контрольна Комісія:* Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Дарія Федорів.

ВИСТАВА-РЕКВІЄМ "АНДРЕЙ"

Під патронатом УЗО в Пармі виступав із трьома виставами Львівський театр ім. Марії Заньковецької. 20 січня 2002 року в залі Святопокровського осередку. Ми мали можливість побачити чудову і зворушливу виставу "Андрей", присвячену 135-й річниці від дня народження Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького. Ролю Митрополита прекрасно відіграв народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка Федір Стригун. Він разом з колективом театру відтворили на сцені найбільш зворушливі і болючі епізоди з многогранного життя українського Мойсея - Андрея Шептицького. Вистава тримала глядачів у духовному піднесенні та під глибоким враженням від початку і до кінця. Особливо запам'яталася кінцева сцена вистави - це живий монумент, створений Стригуном, як символ величі Митрополита. Андрей-Стригун встає з крісла і як могутній пастир українського народу обняв свою крихітку-долю і підвівся над світом справжнім велетнем. Вистава створена на основі драми Валерія Герасимчука "Остання ніч Митрополита Андрея". Образ Великого Митрополита, створений Ф. Стригуном, і гра артистів на високому професійному рівні, залишиться надовго в пам'яті глядачів. 23 січня відбулася зустріч з творчою трупю вистави "УБН"- український буржуазний націоналіст. Ця вистава стала найбільш контрверсійною з часу проголошення незалежності України. З уривків вистави глядачі побачили незламного націоналіста Зеновія Красівського, його тверду безкомпромісову поставу до сьогоднішніх правлячих кіл в Україні, до бувших спів'язнів і навіть сина. Присутні не тільки подивилися уривки з цієї вистави, але й послушали цікаву розповідь про неї художнього керівника театру Ф. Стригуна і його обгрунтовані відповіді на запити із залі. А 13 лютого глядачі подивилися ще одну виставу цього театру "**Тріумфальна жінка**". Ця іронічна мелодрама перенесла нас до Львова, де ми спостерігали сучасне львівське життя.

2002 27 січня "**Медичні Наслідки Чорнобиля**",

виголосив Доктор Зіновій Дмитрович Воробець, Доктор біологічних наук, професор завідуючий кафедрою біології Львівського медичного університету.

УЗО і Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Огайо

2002 Лютий **ВИСТАВИ ЛЬВІВСЬКОГО ТЕАТРУ**

В січні-лютому 2002 року в США перебував на гастролях Львівський театр ім. М. Заньковецької. Його спонсорами були УККА і УЗО. Своє турне театр розпочав з Парми. Тут він поставив три вистави: "Андрей", "УБН" (уривки з вистави) і "Тріумфальна жінка". Художній керівник театру, народний артист України Федір Стригун дав інтерв'ю радіохвилі "Україна", яке ми відтворюємо в газеті "Вісті УЗО". - Вітаємо Вас, пане Стригун, втретє на американській землі і з початком нових гастролей. Ми є під гарним враженням вже побаченої вистави "Андрей", в якій Ви грали головну роль - Митрополита Андрея Шептицького. Насамперед виникає питання про автора тексту вистави Валерія Герасимчука. Що Ви про нього можете сказати і про його п'єсу?

- Молодий автор п'єси є Валерій Герасимчук - хлопець із Київщини. Навчаючись у Львівському університеті, часто ходив на вистави в театр ім. М. Заньковецької. Сім років він працював над п'єсою "Андрей". Я тоді поставив перед ним завдання розказати про останню ніч Андрея Шептицького перед смертю і показати найбільш болючі точки його життя. Мені здається, що

ми пішли вірним шляхом. Твір вийшов поетичний і ми його назвали "реквієм" та присвятили 135 річницю від дня народження Митрополита Андрея. Може для когось і дивним є те, що ми обоє, автор і я, режисер та виконавець головної ролі, є православними, а звернулися до Шептицького. Але це, напевно, і є позитивом для самої вистави.

Протягом кількох тижнів у штаті Огайо перебувала велика делегація бізнесменів, науковців, державних службовців Харківщини на чолі з губернатором Харківської області **Євгеном Кушнарєвим**. 30 січня більшість членів цієї делегації побували в Українському Музеї-Архіві. Член цієї делегації, ректор Харківського університету, Віль Бакіров дав інтерв'ю радіохвилі "Україна", в якому повідомив, що за останні роки незалежності України на багатьох факультетах університету поступово запроваджується викладання навчальних предметів українською мовою.

Вісті УЗО, ч. 31(53), січень-лютий 2002

2002 р 10-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліщинецький, голова УЗО
2. **ЗАПОВІТ** - сл. Т. Шевченко, муз. П. Думицький
- ШЕВЧЕНКІВСЬКА СЮІТА**, обр. О. Махлай, вик. Школа Бандури ім. Г Китастого при Укр. Православному Соборі св. Володимира
3. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - написала Оксана Шараневич, читає уч. Тамара Сопка
4. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА**
  - а. Вірш про Тараса Шевченка, декл. уч. 2-ої кл. Юля Твардовська і Роксоляна Балух
  - б. "Не шебече соловейко" - сл. Т. Шевченко, муз. Філіпенко, вик. учні школи ідготовчої, 1-ої і 2-ої кл.
  - в. "Мені тринадцятий минало" - сл. Т. Шевченко, виконує уч. 3-ої кл. Назар Кордуба
  - г. "Слова Тарасові", - пісня, - муз. О. Тарнавський
  - г. "Лілея", сл. Т. Шевченка, виконує уч. 8-ої кл. Христина Скабик
  - д. "Рідна мова" - пісня, сл. Дяченко, муз. О. Тарнавський
  - е. "Світає", сл. Т. Шевченко, вик. уч. 3-ої кл. Андрій Лисенков
  - е. "Поклін Тобі Тарасе", сл. Ю. Шкрумеляк, муз. Гайворонського Шкільний Хор, уч. від підготовчої до 6-ої кл. кер. Ольга Бляшак, акомп. Дозя Кріслата
5. **"ТРИЗНА" і "РОЗРИТА МОГИЛА"**, сл. Т. Шевченко, виконує Зенон Чайковський
6. **ШКОЛА св. ЙОСАФАТА**
  - а. "Тече вода зпід явора" - пісня, сл. Т. Шевченко
  - б. "Сонце гріє вітер віє" - пісня, сл. Т. Шевченко
  - в. "Встань Тарасе", - збірна деклямація, сл. А. Завадівська, виконують учні 2-ої кл. Олеся Рабосюк, Наталка Петрів, Андрій Дрозд, Юля Твардовська, музичний керівник Анна Келлер
7. **КВАРТЕТ "НОВА ПІСНЯ"** при Першій Українській Баптистській Церкві
  - а. Молитва за Україну
  - б. "Скільки нас по світі Українців - чи зйдемося на Рідній Землі?"
  - в. "Поклін Тобі Тарасе"
8. **РІДНА ШКОЛА ім. Т. ШЕВЧЕНКА** при Українському Соборі св. Володимира
  - а. "Шевченко серед нас", Літературно музична композиція за поезіями Тараса Шевченка, Ліни Костенко, Володимира Самійленка, Василя Стуса.. Виконують учні школи. Опрацювала Катерина Немира. Солістка Іванна Стебельська, Музичний супровід Наталя Боєчко, Світлини Наталя Боднар та Володимир Боднар
9. **ЗЕНОН ЧАЙКОВСЬКИЙ** - деклямації
  - а. "В казематі"
  - б. "За байраком байрак"

в. "Мені однаково"

10. "ПЛАСТ (Новацтво і Юнацтво), "Тарас Шевченко - художник" - монтаж із прозірками. Провідники

Орися Ковч і Дося Кріслата

4. СУМА (Клівленд-Парма)

а. "Тарасе" - вірш, сл. Іван Овечко, вик. Олеся Рабосюк

б. Квартет Старших Юначок -

в. "Як би мені черевички", "Пливи, пливи лебедоньку", дир. Лідія Кобрин

5. МОЛОДЬ при парафії "Покрова Пресвятої Богородиці"

"Довго! Довго! Ждав Тарасе волі" - монтаж із співом, мист. кер. Марія Помірча

6. ХОР "ДНІПРО", дир. Оксана Боднарчук, акомп. Наталка Боєчко

а. "Тече вода" - сл. Т. Шевченко, муз. Воробкевича

б. "Дві пісні про Максима Залізняка" - аранж. Кирило Стеценко

в. "Сонце заходить" - сл. Т. Шевченко, муз. Д. Рездельський

г. "Садок вишневий" - сл. Т. Шевченко, муз. А. Гнатишин,

сольо Зенко Чайковський і Віктор Богуславський

7. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН

2002-5 квітня Концерт вокального дуету сестер **ТЕЛЬНЮК** відбувся у Святопокровському осередку в Пармі 5 квітня. Сестри Леся і Галина є доньками відомого письменника і літературознавця Станіслава Тельнюка. Вони є авторами п'єси "УБН" та музики до вистави у постановці Львівського театру ім. М. Заньковецької. Сестри пропагують нову українську музику, яку продемонстрували на концерті у виконанні пісень на вірші В. Стуса, В. Симоненка, Л. Костенко, Є. Маланюка та інших.

2002 4 червня -У Домівці СУА в Пармі 4 червня відбулася зустріч з кандидатом філологічних наук, доцентом Кримського Державного Гуманітарного Інституту, членом Спілки Письменників України, директором музею ім. Лесі Українки в Ялті **Світланою Кочергою**, яка виступила з цікавою доповіддю про стан українознавства в Криму. На цю тему вона також давала інтерв'ю радіохвилі "Україна".

2002 23 липня **ДОПОМОГА УКРАЇНІ**

Із 1990р. при УЗО активно працює Фонд Допомоги Україні. При цьому Фонді діють Відділення дентистичне, медичне і допомоги сиротинцям в Україні, координаторами яких є д-р Ярослав Мигайчук і пані Ірина Махлай. Минулого року при управі Собору св. Володимира в Пармі було сконцентровано збірку фондів і речей на допомогу сиротинцям в Україні. Тимчасове зберігання зібраних речей знаходилося у приміщенні Кредитівки "Самопоміч". І ось настав день відправки їх в Україну. У вівторок, 23 липня, біля Кредитівки зібралася велика група ентузіястів допомоги Україні, які завантажили на контейнер 443 пачки, вагою кожна з них в середньому - 50 фунтів. А в суботу, 27 липня, такі ж ентузіясти зібралися у садибі д-ра Я. Мигайчука і також завантажили для відправки в Україну контейнер, в який помістили 206 речей дентистичного обладнання: крісла, рентгенівські апарати, компресори, дріль-машини, стирилізатор, інвалідська коляска, милиці, ручні стоматологічні інструменти. Крім цього, для сиротинців і старечих домів завантажено 158 пачок з одягом і дві швейних машини з матеріалом для пошиття. Координатори фонду домоглися, що оплату за відправку обох

контейнерів в Україну здійснила американська організація Container International. Ці контейнери відправляються до Києва. Сюди 2 вересня прибудуть д-р Я. Мигайчук і д-р І. Махлай, які тут разом із Суспільною Службою Опіки України розподілять і відправлять весь вантаж у різні області України. Слід відзначити, що за 11 років незалежності нашої держави д-р Мигайчук вже відправив 16 транспортів і допоміг обладнати понад 70 лікарень та поліклінік в 11-ти містах України. А понад 100 сиротинців і старечих домів одержали допомогу одягом, взуттям та іншими потрібними для них речами. Фонд Допомоги Україні при УЗО щиро дякує усім, хто склав свої пожертви грошима і речами для допомоги сиротинцям, старечим домам і лікарням в Україні.

Вісті УЗО, ч. 35(57), липень-серпень 2002

2002 18 серпня, **КОНЦЕРТ - Тарас Петриненко, Народний артист України, лауреат ДЕРЖАВНОЇ премії імені Тараса Григоровича Шевченка, Тетяна Горобець, зірка Української естради**

2002 25 серпня **11-та річниця ВІДНОВЛЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ** **ПРОГРАМА**

1. Американський Гимн
2. Український Гимн
3. Відкриття - *ред. Петро Твардовський*
4. Ведуча програмою - *Марія Помірча*
5. Громадський Мішаний Хор -*диригенти: Лідія і Василь Кобрини*
  - а. *Благослови душе моя Господа - муз. К. Стеценко*
  - б. *Слава Україні - сл. Г. Чупринки, муз. А. Гнатишин*
  - в. *Ой, засвіти місяченьку - нар. Закарпатська пісня, обр. М. Попенка*
  - г. *Верховино світку ти наш - нар. пісня, обр. М. Лисенко*
  - г. *Єднаймося брати українці - нар. пісня*
6. Святочне слово - *пані Оксана Шараневич*
7. Діточий Хор - Парафії Покрова Пресвятої Богородиці, - *диригент М. Помірча*
  - а. *Молитва*
  - б. *Світанок - сл. А. Канич, муз. М. Помірча*
  - в. *Як діждались літа - нар. пісня*
  - г. *Граї скрипалю - сл. А. Канич, муз. М. Помірча*
8. Актор Театру ім. Марії Заньковецької, - *Ігор Гаврилів, прочитає твори С. Руданського*
9. Чоловічий Хор "ДНІПРО", - *дир. п.м. О. Боднарчук, - аком. Н. Боєчко*
  - а. *Вставай Україно - сл. і муз. Є. О. Садовський*
  - б. *Задзвеніло разом браття - сл. Д. Млака, муз. І. Воробкевича*
  - в. *Всміхнулося сонце - сл. Д. Федорук, муз. Є. О. Садовський, форт. З. Лавришин*
  - г. *За Рідний Край-сл. Р. Купчинський, муз. М.Гайворонський*
  - г. *Засяло сонце золоте -сл. С. Пелипенко, муз. І. Недільський*
  - д. *Боже Великий Єдиний-сл. О.Кониський ,муз. М.Лисенко, - обр. О. Кошиць*

2002-12 -15 вересня **55-та Конвенція Українських Американських Ветеранів**

12 вересня в готелі Holiday Inn Independence.

Українські . Американські Ветерани провели 55-ту річну Всеамериканську Конвенцію 12-14 вересня 2002 р. в Клівленді. Передконвенційне засідання Головної Управи відбулося 12 вересня в готелі Holiday Inn Independence. Конвенція розпочала свою роботу 13 вересня звітуванням членів Управи, Відділів, а також вибором комісій: номінаційної, фінансової, резолюційної, членства та інших. Делегати і гості мали спільну вечерю, господарем якої була місцева 24-а Станція Клівленду. 14 вересня проводилися звіти комісій

та дискусії після них. Далі слідували вибори нової Управи, до якої увійшло 12 осіб. Головою Управи перебрано Матвія Козяка, а фінансовим і організації - Василя Ліщинецького.

Вечором, 14 вересня, в Астродромі св. Йосафата у Пармі відбувся бенкет Українських Американських Ветеранів. Коротким вступним словом офіційно відкрив бенкет командир місцевої станиці Богдан Самокишин, а Владика Єпископ Роберт поблагословив молитвою бенкет. Від української громади привіт зложив голова Конвенційного Комітету і голова УЗО В. Ліщинецький. Програму вів директор Українського Музею-Архіву Андрій Фединський. На початку було заприсягнено нову Управу Українських Американських Ветеранів. Головну доповідь виголосив бувший голова УЗО і теперішній суддя Богдан Футей, в якій було висвітлено правову систему в американських і українських військових формаціях. А на військово-ветеранські теми виступив майор американської армії, випускник Академії Вест Пойнт Богдан Пискір, син відомої упістки "Марічки", авторки 28-го тому Літопису УПА. У мистецькій програмі бенкету взяли участь український танцювальний ансамбль "Каштан" і ансамбль бандуристок СУМА "Золоті струни". На закінчення бенкету молитву провів заступник настоятеля Українського Православного Собору св. Володимира в Пармі о. Іван Міронко. Після бенкету присутні ще довго забавлялися під звуки оркестри Sound Tгах.

Тепер наша організація проводить реєстрацію ветеранів усіх воєн. В зв'язку з цим звертаємося до наших громад, церков, організацій і родин ветеранів, щоб допомогли зібрати дані про живих чи мертвих ветеранів. Реєстраційні листки можна отримати у командира місцевої станиці Богдана Самокишина, телефон (440)843-9943, або в інших членів станиці. Проведення цього перепису є доказом нашого вкладу, нашої участі та впливу на американське життя.

Василь Ліщинецький, Вісті УЗО, ч. 36(58), вересень-жовтень 2002

2002 20 жовтня **50-РІЧЧЯ ЦЕРКВИ СВ. ТРІЙЦІ**

20-го жовтня 2002 р. у місті Норт Роялтон, Огайо, в храмі парафії св. Трійці Київського Патріархату відбулося святкування ювілею 50-річчя заснування парафії. Зародившись 50 років тому, парафія переходила нелегкий шлях становлення. В серпні 1985 р. стараннями парафіян було освячено новий храм у мальовничому місті Норт Роялтон. Освячення провів блаженної пам'яті Митрополит Мстислав (Скрипник). У святкуванні взяли участь Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет, Єпископ Степан (Біляк) - вікарій Патріярха Київського в США і Канаді, духовенство з Клівленду і околиць, Філядельфії, Чикаго і Нью-Йорку. На запрошення парафії були присутні почесний консул України в Нью-Йорку Олександр Лях, професор Київської Духовної Академії Дмитро Степовик, диякон з Києва Олег Гринь. Тепло і привітно зустріли Святішого Патріярха діти, парафіяни і гості. Голова парафії Олег Палажченко і голова сестрицтва Олександра Яцків привітали Патріярха хлібом-сіллю. У храмі Патріярха привітав

настоятель парафії митрофорний протоієрей Роман Яцків і присутнє духовенство. Величаво прозвучала Архирейська Божественна Літургія. Із словом привітання до парафіян звернулися Патріярх і настоятель парафії. По Літургії було відслужено Молебень і проголошено многоліття. По завершенні Богослуження відбувся святковий обід. Радісний настрій доповнила камерна оркестра під керуванням диригента парафії Лідії Пронів. Із словами привітання звернулися консул України О. Лях і Єпископ Степан. Відбулася церемонія нагородження парафіян Патріярхом, котрий високо оцінив їх старання у підготовці свята і подякував за духовну і фінансову підтримку Київського Патріярхату. Свято закінчилося веселою забавою і гарними українськими піснями. Парафія св. Трійці виносить щиру подяку всім, хто відгукнувся і підтримав нас у цей урочистий та історичний для нашої парафії день.

Вісті УЗО, ч. 37(59), листопад-грудень 2002

2002 17-23 жовтня **ВЛАДИКА ЄРЕМІЯ - ГІСТЬ ПАРМИ**

З 17 до 23 жовтня 2002 р. Владика Єремія, Єпископ Української Православної Церкви на Південну Америку, відвідав Українську Православну Катедру Св. Володимира в Пармі, Огайо. Під час шестиденних відвідин Владика мав зустріч з учнями і вчителями православної щоденної школи "Христос-Учитель", Української Католицької школи Св. Йосафата і Школи Українознавства ім. Т. Шевченка при Катедрі Св. Володимира. Учні зацікавлено вислухали короткі повідомлення Владики про наші церкви і поселення українців в Бразилії столітньої давності. В неділю, 20-го жовтня, Владика відправив Архирейську Св. Літургію в Катедрі Св. Володимира. Перед від'їздом Владика Єремія мав гостинну зустріч з Владикою Робертом, Єпископом Української Католицької Єпархії в Пармі.

Іван Норка, Вісті УЗО, ч. 37(59), листопад-грудень 2002

2002 27 жовтня відзначення **60-ЛІТТЯ УПА ТА ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ**

Громадський Комітет у складі Т-ва Вояків УПА та хору "Дніпро", під опікою УЗО, підготували відзначення 84-х роковин Листопадового Чину та 60-ліття Української Повстанської Армії, яке відбулося у формі святкового концерту і бенкету в неділю, 27 жовтня 2002 р., в залі Святопокровського Осередку в Пармі. Свято відкрив і проводив програмою голова Громадського Комітету доктор Богдан Чепак. Він згадав про ці славні історичні події на шляху до незалежності та на утвердження їх захитував гетьмана І. Мазепу - "...же през шаблю маєм права". Концерткову програму започаткував хор "Дніпро", дир. Оксани Боднарчук, акомп. Наталя Боєчко, виконавши американський і український державні гимни та пісні "Що то за прапор", "Тихий ліс" і "Гей маршують вже повстанці". Парафіяльний дитячий хор церкви св. Покрови (дир. Марія Помірча) виконав пісні: "Ой вітер колише травицю шовкову", "Три брати", "Спалена пісня" і "Там, десь далеко на Волині".

Святкову доповідь виголосив редактор Петро Твардовський. Про боротьбу Українських Січових Стрільців і УГА на фронті проти поляків, а по переході за Збруч проти большевицьких банд. На героїчних подвигах УСС, УГА зросло нове покоління, виховане на ідеології ОУН під керівництвом Степана Бандери. Вони продовжували їхню боротьбу. І коли до УГА зголосилося 40 тисяч добровольців, то в Українській Повстанській Армії було понад 200 тисяч, які боролися понад 10 літ і не було випадку, щоб якийсь Відділ УПА скапітулював перед ворогом. На кінець доповідач називав імена присутніх ушівів, а д-р Б. Чепак вручав кожному грамоти і ювілейні відзнаки, прислані з України Головною Булавою Всеукраїнського Братства ОУН-УПА.

У продовженні концерту Зеновій Чайковський прочитав вірш. "Сопілка-стрілецька пісня", а хор "Дніпро" виконав пісні: "Марш поляглих", "До бою", "Всміхнулось сонце" та молитву "Боже Великий...". Парох церкви св. Покрови о. Василь Петрів провів молитву і поблагословив їжу. Голова Комітету подякував присутнім за чисельну участь, а також усім, хто причинився до відзначення цих важливих дат в історії України.

Євген Бачинський, Вісті УЗО, ч. 37(59), листопад-грудень 2002(скорочено)

2002 р. 10 листопада Зустріч із **Патріярхом-Кардиналом Любомиром Гузаром.**

ПРИВІТ БЛАЖЕННІШОМУ ПАТРІЯРХУ ЛЮБОМИРУ ГУЗАРУ

10 листопада 2002 р. в Пармі, Огайо

Блаженніший Патріярше Любомире, Преосвященні Владики, Константин та Всеволод, Преосвященний Владико Роберт, всечесні Отці, преподобні Сестри, дорогі гості, шановні пані і панове!

Із трепотом, покорою та шаную припала мені честь привітати Ваше Блаженство від Українських Злучених Організацій Великого Клівленду, надбудови яка репрезентує всі діючі організації на нашому терені, а це значить від цілої громади та подякувати Вам за те, що потрудилися загостити до нас.

Ваше Блаженство, наш Батьку! Слідкуючи за подіями у нашій церкві і наших споріднених церквах тут і в Україні, ми невимовно раді, що у Вашій особі ми бачимо не тільки голову нашої Української Греко-Католицької церкви, але і провідника високої ранти, котрий у таких складних міжконфесійних відносинах знаходить суто християнські розв'язки, покликуючись виключно на моральні Божі закони та людську гідність.

Ми вдячні Богові, що вислухав наші молитви і у наші найтратічніші періоди послав нам великанів духа покійних митрополита Андрія та Патріярха Йосифа, а тепер їх послідовника Вас, Ваше Блаженство. Вашими вельми обдуманими та терпеливими кроками Ви укріплюєте нашу церкву та виводите Її із провінційної на все-українську національну арену. Ми крокуємо з Вами і вповні піддержуємо Ваші почини, бо Ви і ми одне. Ви наш Пастир, а ми Ваше стадо.

Просимо Вашого пастирського благословення для нас тут присутніх та тих розкинутих по всіх континентах, щоб ми одержали Божу ласку діяти за Вашим прикладом у всіх наших задумах і починах у спілкуванні із нашими ближніми згідно із наукою Христа.

Слава Ісусу Христу!

Василь Ліщинецький, голова УЗО

"МИ ПОВЕРТАЄМОСЬ ДО КИЄВА..."

(Інтерв'ю з Патріярхом УГКЦ Любомиром)

Перебуваючи в Пармі, Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир Кардинал Гузар дав інтерв'ю для радіо-хвилі "Україна", яке транслювалося в етері 17 листопада 2002 р. Подаємо його зміст.

Ваше Блаженство! Нещодавно Ви освятили наріжний камінь, на якому започаткувалося будівництво в Києві Патріяршого Собору Воскресіння Христового УГКЦ. Які мотиви Ви берете під увагу, переносячи Патріярший центр зі Львова до Києва?

Мотиви є такі. Перш за все, ми не йдемо до Києва, ми повертаємось до Києва, звідки нас видворили майже 200 років тому. Українська Греко-Католицька Церква, як частина з того самого кореня церкви в Україні ще з часів Володимира, була в Києві і ми туди повертаємось. Київ - це є столиця нашої держави сьогодні. Ми вже не є поділені так як були колись поділені між різними займанщинами, але маємо свою одну державу з осередком і центром в городі Києві. Там є керівництво усіх діючих в Україні церков. І нам треба також там бути. Є ще один дуже важливий момент, а саме, що ми хочемо підкреслити нашою присутністю в Києві, що Українська Греко-Католицька Церква - це не є церква регіональна Галицька, але що вона є церква українська, яка обслуговує своїх вірних по цілій території України. Є певна тенденція в Україні і дуже небезпечна, щоб регіоналізувати політичне, культурне та економічне життя, як також і релігійне. І ми хочемо протидіяти такій тенденції, яку ми вважаємо абсолютно шкідливою і для церкви, і для цілої держави.

Вірні Української Греко-Католицької Церкви постійно величають Вас Патріярхом не тільки у Службах Божих, але й у повсякденному житті, бо Ви вже дійсно є тепер для них Патріярхом. Але коли прийде той час, що Ватикан визнає офіційно вже фактично існуючий Патріярхат УГКЦ?

Я думаю, що ми вже є на добрій дорозі в цьому питанні. Уся наша дія проходить в тому напрямі, щоби наша церква була завершена тією структурою патріархальною, яка почалася ще в 17 столітті, коли наші тодішні митрополити хотіли встановити цю форму структуральну. При кінці 19 ст. знову про це зайшла мова, а спроба з цього питання почалась 40 років тому. Вона почалась не легко. Обставини не були дуже прихильні. Були всякі перешкоди на різних рівнях. Але, може, головна перешкода була в самих нас, що ми не були цілковито переконані і та думка потреби патріархальної системи мусіла перейти певний період дозрівання. Виглядає, що сьогодні ми прийшли до такої повної однозгідності в усіх керівних силах Української Греко-Католицької Церкви, а також серед відповідальних людей поза нашою церквою. Отже, тому мені здається, що формальне здійснення є вже в такій фазі, в такім моменті, що можемо надіятися, трудно сказати якусь докладну дату, але в кожному разі думаю, що в доволі короткому часі.

Ваша відповідь на це питання буде, очевидно, доброю вісткою для вірних УГКЦ. Як Верховний Глава УГКЦ, Ви на початку жовтня 2002 р. видали відкритий лист до усіх, хто заангажований у політичному житті України, в якому закликаєте до чесного діалогу в суспільстві. Чи є якась реакція та відгуки з боку влади і різних політичних сил на цей Ваш заклик?

Так, певні відклики є. Така пропозиція була зроблена під умовою, що не тільки Українська Греко-Католицька Церква, але й інші церкви, особливо київського коріння та київської традиції будуть в тому брати участь, а також інші відповідальні чинники. Ця справа потребує часу. Вона назріває і я маю надію, що вона справді послужить для розв'язання дуже складної політичної ситуації, яка назріла в Україні. Ситуація, яка не є сама в собі трагічною, але дуже серйозною і вимагає, щоби всі задіяні чинники в політичному житті справді спільними силами шукали мудрих розв'язок.

Щиро дякую Вам, Ваше Блаженство, за цікаве інтерв'ю і які у Вас будуть побажання для українців діаспори?

Нехай Господь Бог благословить усіх вас, бо без Бога ні до порога. Не уявляймо собі, що ми багато можемо чинити нашими виключно людськими силами. Ми мусимо старатися якнайкраще спільно працювати і благувати у Господа Його Благословення. Це значить, що треба молитви, чесности, солідної праці, а Бог поблагословить, якщо у нас буде справді щире бажання Йому служити і служити своєму народові.

Вів інтерв'ю редактор Петро Твардовський, Вісті УЗО, ч.37(59), листопад-грудень 2002

ПАТРІАРХ УГКЦ ЛЮБОМИР КАРДИНАЛ ГУЗАР У ПАРМІ

На запрошення Єпископа Єпархії св. Йосафата Владики Роберта 9 і 10 листопада 2002 р. в Пармі перебував Блаженніший Патріарх УГКЦ Любомир Кардинал Гузар. В суботу зранку, 9 листопада, Патріарх в супроводі Владики Роберта, Архиепископа УПЦ в США Всеволода і отця крилошанина Собору св. Йосафата Андрія Гановського розпочав свою візиту із Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа". У залі школи зібралися учні, вчителі, батьки. Гостей привітали квітами і хлібом-сіллю група учнів: Христина Скабик, Зоряна Клебаник, Михась Мігелич, Василь Петрів, Діяна Лялюк. Патріарха привітав директор школи д-р Вірослав Кость і педагогічний дорадник Шкільної Ради д-р Степан Воляник. Із короткими словами подяки до учнів звернулися Патріарх Любомир і Архиепископ Всеволод. На їх честь в залі пролунало "Многая літа".

Від Рідної Школи Патріарх Любомир прибув до Української Католицької Церкви св. Андрія, де його вітали парафіяльні діти з хлібом-сіллю і квітами та вручили йому образи Ісуса Христа і Матері Божої, як дарунок від парафіянки і мисткині Дарії Кульчицької. Від імені парафіяльної громади Патріарха привітав Мирослав Гейниш. Патріарх Любомир в співслужінні священства відправив Службу Божу. Після відправи в парафіяльній залі відбулося прийняття

для гостей. Патріярха привітав о. Церкви св. Андрія Северин Ковалишин. Присутні з великою цікавістю вислухали виступ Патріярха. Пізніше він відвідав мешканців Шевченкового Дому в Пармі.

Цього ж дня, о 4-й годині пополудні, Патріярх Любомир прибув до Української Греко-Католицької Церкви Покрова Пресвятої Богородиці. Тут його привітали з хлібом і сіллю молоді парафіяни Оксана Петрів і Петро Рожа, а також сумівці і пластуни. На порозі церкви Блаженнішого вітав парох о. Василь Петрів. Патріярх відслужив Акафіст до Пресвятої Богородиці у співслужінні Владика Роберта, Архиепископа Всеволода та священства. Коротке вітальне слово виголосив о. Василь Петрів. Опісля в парафіяльній залі на честь Патріярха відбувся святковий концерт, ведучим програми був Левко Голубець. У концерті взяли участь: Школа Українського Танцю "Каштан" (керівник Давид Возняк), Зведений Хор Українських Католицьких Церков м. Парми (диригенти Лідія Кобрин, Ольга Блашак, Анна Келлер), Дитячий Хор парафії св. Покрови (диригент Марія Помірча), Дитячий Хор Школи св. Йосафата (диригент Анна Келлер). Вірші деклямувала група учнів Школи св. Йосафата, а також Олеся Рабосюк і Любомир Ванца, а Христя Мігелич виконала сольо-спів. Виступаючи вкінці, Патріярх сказав, що помимо великих труднощів, які тепер є в Україні, серед народу поступово йде усвідомлення їх причин. Це видно із останніх виборів, на яких люди показали, що ще не втратили здорового мислення у світському та в церковному житті. *"Я залишаю вам надію на кращі справи в Україні, на її повне відродження"*.

УПРАВА УЗО - 2003 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко - 1-й заст. для справ зв'язків, Теодор Василик - 2-й заст. для нар. Фонду, Іванна Шкарупа - секретар, Марко Полатайко - касир, Аня Берет - заступник касира. *Референтури:* Василь Ільчишин - голова імпредової референтури, члени: Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Євген Палка, Ірена Кулик, Ляриса Попадюк, Олена Погребінська - референтура городів національних культур, Євген Бачинський - референт преси, Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Вільні члени: Михайло Положевич, Лев Кульчицький, Оксана Коваль, Андрій Фединський, Володимир Базарко. Ірина Кулик. *Контрольна Комісія:* Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Дарія Федорів.

Управа УЗО 2003 з ліва: сидять Анна Брездун-Берет, Дарія Федорів, Іванна Шкарупа, Степан Воляник (гол. контр. Ком), Василь Ліщинецький (голова), Лідія Базарко, Ірина Кулик. Стоять Михайло Положевич, Теодор Василик, Володимир Боднар, Григорій Завадівський, Марко Полатайко, Володимир Базарко, Євген Палка, Петро Твардовський, Василь Ільчишин, Олена Погрибінська, Євген Бачинський. Неприсутні Ляриса Попадюк, Марія Помірча, Люся Лебідь, Лев Кульчицький, Оксана Коваль, Андрій Фединський, Ляриса Попадюк

Василь Ліцинецький - голова УЗО вітає співачку Оксану Білозір, оточену ентузіастами-дітьми

Оксана Білозір полонила глядачів своїм успіхом на концерті, який відбувся 12 лютого 2003 р. в парафіяльній залі Свято-Покровського Осередку в Пармі. Концерт відбувся завдяки старанням Українського Конгресового Комітету Америки, Корпорації "Міст" та Управи Українських Злучених Організацій Великого Клівленду. На ньому було присутніх близько 400 людей разом з багатьма дітьми і молоддю. О. Білозір є не тільки чудовою співачкою, але й професором і завідувачка катедри естрадного співу Київського університету культури та мистецтв, випускниця Української дипломатичної академії, депутат Верховної Ради України. На концерті вона не тільки радувала присутніх прекрасними українськими піснями, але й знаходила спосіб поспілкуватися з глядачами, пов'язуючи зміст окремих пісень з сучасним життям в Україні, з діяльністю виборчого блоку Віктора Ющенка "Наша Україна".

Управа УЗО щиро дякує усім, хто прийшов на концерт і підтримав нашу славу українську співачку і націонал-демократичного політика України. Щира подяка належить членові Управи УЗО панові Василеві Ільчишину за організацію продажі квитків та проведення концерту. Тільки завдяки своєчасному втручання Управи УЗО в справу організації концерту вдалося зібрати таку велику кількість людей на концерт. Пані Оксана Білозір дала інтерв'ю для слухачів радіохвилі "Україна", яке транслювалося по радіо на хвилях української радіогодини FM-90.3 16 лютого 2003 р. і воно буде опубліковане в наступному числі нашої газети "Вісті УЗО".

"Я СПІВАЛА І СПІВАЮ ПІСНЮ ЛЮДЯМ..."

(Інтерв'ю з Народною артисткою України Оксаною Білозір)

Успішний концерт Оксани Білозір відбувся 12 лютого 2003 р. в залі парафії св. „Покрови в Парні. Вона також дала інтерв'ю для слухачів радіохвилі "Україна", яке транслювалося 16 лютого 2003 р. на українській радіопрограмі УЗО. Подаємо скорочений зміст.

- Ви тепер відома не тільки як зірка сучасної української естради Народна артистка України, але й професор Київського університету, депутат Верховної Ради, політик і дипломат. Як Ви поєднуєте усі ці обов'язки у своїй праці?

- Сьогодні у світі утвердилася Українська Держава і тому, напевно, ми повинні вміти багато речей робити. Якщо щось виділити з мого теперішнього життя, то це неможливо тому, що це одна річка, яка символізує мою службу українському народу і моїй Україні. Бо хто я без неї є? Я не була нічим проектом ніколи, я співала і співаю пісню людям, яка припала їм до душі. І ті мої обов'язки, які ви тепер назвали, я завдячую тільки своїм людям, яким сьогодні просто повинна відпрацювати. Де мене життя не кине, на дипломатичну роботу, в парламент, в університет - я всюди буду служити українському народові. Бо хто ж буде молодь нашу виховувати і хто ж буде для них прикладом, як не ми. Я Народна артистка України і це моє життя, моя суть. То Бог мені це дав, як зброю для того, щоб сказати: с на світі країна - Україна.

У 80-х роках ХХ-го ст. Ви сміливо утверджували нашу пісню на сцені і співали тільки українських пісень. А тепер знову треба долати перешкоди, щоб українська пісня зайняла своє гідне місце в суспільстві, бо її постійно відтісняють чужі. Які заходи потрібні щоб відновити славу української пісні?

Справа в тому, що в Україні нашої присутності є замало і тому здається, що нас хтось витісняє. Ми мало прикладаємося до того, щоби плекати нашу культуру, науку, освіту. Нещодавно в парламенті були слухання з питань проблеми української культури, духовності, мистецтва й музики. Виявляється, що в нас до цього часу нема розробленої національної програми з цих питань. То ж нам необхідно в першу чергу виробити систему розвитку української національної культури і на тій основі навчати наших дітей, щоб ми могли мати повноцінне покоління. Що стосується того, що я працюю для України, виключно українською мовою, то я повинна сказати: артист є тоді артистом і має перспективу, коли він щирий. Ця мова для мене є мовою, якою я сплю, якою я думаю, якою я мрію, розмовляю і співаю. Як би я співала іншою мовою, то я би вже була штучна.

- Ви вже якусь частку тієї національної системи виробляєте у своїй праці в університеті, бо працюєте з молоддю. Що можете сказати про сучасну молодь, яку тепер навчаєте, чи будуть серед них Ваші послідовники, які не співатимуть російських пісень?

Будуть, будуть. Не можна сказати, що це є якась така катастрофа. Дуже швидко в Україні все може змінитися з приводу того, щоби розмовляли і співали українською мовою. Дуже просто - це власний приклад, починаючи з перших осіб держави. Якщо вони вийдуть до народу і заговорять українською мовою та перші подадуть приклад, тоді все заспіває, зазвучить і нікого заставляти не треба, вони будуть хотіти це робити. І я переконана, що такі керівники держави будуть, бо Україна сьогодні прозріла. Є в мене студенти, які приходять з села, з району, це діти, як квіти, ...і це наше майбутнє, наші майбутні зірки та майбутній потенціал нашої держави.....

Вів інтерв'ю Петро Твардовський, Вісті УЗО, ч. 399

ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліцинецький, голова УЗО
2. **ЗАПОВІТ** - сл. Т. Шевченка, обр. Г. Хоткевича, Хор "Дніпро", дир. п. м. Оксана Боднарчук, форт. Наталка Боєчко
3. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - "Вишануємо пам'ять Тараса Шевченка", читають Ганя Боднар і Роман Коваль, учні 9-ої класи Школи Українознавства ім. Т. Шевченка
4. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА**
  - а. "Реве та стогне Дніпр широкий", сл. Т. Шевченка, муз. Д. Крижанівського
зведений хор учнів школи, музичний керівник Марія Помірча
  - б. "Мені тринадцятий минало" - сл. Т. Шевченка, читають Н. Кордуба і Н. Заперник
  - в. "Веселі черевички", слова Т. Шевченка, - муз. О. А. Філіпенка 1
  - г. "Сонце заходить", сл. Т. Шевченка, виконує Вікторія Кріслата
  - д. "Розрита могила" - сл. Т. Шевченка, муз. А. Житкевича
  - е. "Думка", сл. Т. Шевченка, читає Христина Скабик
5. **СУМА Клівленд-Парма**
  - а. "Встає хмара", сл. Т. Шевченка, обр. В. Ємця, виконує гурт бандуристів "Золоті Струни"
6. **Хор "ДНІПРО"**
  - а. "Сонце заходить", муз. обр. Д. Роздольського, , соло Петро Стойків
  - б. "Думи мої", муз. Е. О. Садовського 1
  - в. "Встає хмара", муз. обр. В. Ємця, сол. Петро Стойків
  - г. "Гайдамаки", муз. обр. К. Стеценка, дир. п. м. Оксана Боднарчук, форт. Наталка Боєчко
7. **РІДНА ШКОЛА ім. Т. ШЕВЧЕНКА при Українському Соборі св. Володимира**
  - а. "Твоя, Кобзарю, слава не вмере, не поляже", літературно-музична композиція, виконують учні школи.
  - б. "М. Маркевичу", сл. Т. Шевченка, виконує уч. підготовчої класи Максим Махлай
  - в. "Думка - На що мені чорні брови", декл. уч. 11-ої класи Оксана Стельмах
Програму підготували учителі і родичі школи
8. **ШКОЛА св. ЙОСАФАТА**
  - а. "Тарас пастушок", декламують учні 6-ої класи, провідник Д. Крамарчук
9. **"ПЛАСТ (Юнацтво)**
  - а. "Гамалія", сл. Т. Шевченка, сценка/декламація, провідник Дося Кріслата
10. **ДУЕТ БАНДУРИСТОК,**
  - а. "Зоре моя вечірняя", сл. Т. Шевченка, Оксана і Маріяна Пельц
  - б. "По діброві вітер віє", сл. Т. Шевченка, соло Любомир Якимів, при окомп. бандур сестер Пельц
11. **МОЛОДЬ при парафії Покрова Пресвятої Богородиці, мист. кер. М. Помірча**
  - а. Уривок з поеми "Катерина", читає Христина Скабик
  - б. "Та нема гірш нікому", сл. Т. Шевченка, соло-спів - Христина Мігеліч, Н. Сироїжка, Вікторія Кріслата, Ірина Федьків
  - в. "Соловейко", сл. Т. Шевченка, обр. Марія Помірча, читає Ірина Скабик,
  - г. "На Вкраїні сурми грають", українська народна пісня-вірш, читають Олесь Рабосюк і Юлія Твардовська
12. **УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГИМН**

2003 15 береня

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
місцева централь від 1928-го року

UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland

5907 State Road ● Parma, Ohio 44134 ● Telephone: (440) 888-4220

15 березня, 2003 р.

До
Парафій Українських Церков
Українських Організацій і Товариств
Українських інших Установ
Українських Підприємств

У 2003 році сповняється 75 років існування і праці Українських Злучених Організацій Великого Клівленду. В місяці грудні ц. р. будемо відзначати ювілей цієї громадської координуючої організації. Із цієї нагоди заплановано видати пропам'ятну книгу історії не так самих УЗО, а радше нашої громади. Це не надіслання побажань та GRATULACIJ для УЗО. Кожна установа повинна підготувати свою історію ілюстровану фотознімками вагомих моментів у її заснуванні і діяльності на нашому терені.

Основні елементи такої історії:

Дата заснування
Важливі події в житті організації
Членство за статутом та чисельність
Провід чи голови із вказанням років
Інші характеристики

Розмір книги нормальних аркушів, тобто 8.5 x 11, а формат довільний. Сторінки можуть бути готові до публікації, однак знімки мусять бути оригінальні, або накинуті на сторінки через "SCANNER". Хто не може, або не бажає сам підготувати сторінки, повинен доставити нам текст та оригінальні знімки(чорні чи кольорові) для оформлення редколегією.

Кожна установа рішає про кількість сторінок. Кошти кожної сторінки для громадських організацій - \$50.00, а для бізнесів - \$100.00.

Матеріали і кошти просимо надсилати до 1 травня, 2003 р. на адресу:

United Ukrainian Organizations(UZO)
5907 State Road
Parma, Ohio 44134

З пошаною,

Василь Лішинецький
Голова

Іванна Шкаруп
Секретар

2003 16 березня MUSEUM EXPOSITION "NOT TO BE FORGOTTEN": A CHRONICLE OF THE COMMUNIST INQUISITION IN UKRAINE

At Ukrainian Women's League hall at st. Josaphat Astrodome, 5720 State Rd, Parma, Ohio

A Chronicle of the Communist Inquisition in Ukraine 1917-1991. "Not To Be Forgotten" is a museum exposition featuring 70 large panels that create a pictorial and documentary chronicle of the crimes of the communist regime in Ukraine.

Accompanying the exhibition will be Roman Krutsyk, Chairman of the Kyiv City Organization of the All Ukrainian "Memorial" Society of Vasyl Stus. Mr. Krutsyk, a former member of the Parliament of Ukraine, is the principle driving force behind the exposition.

The exposition contains never before seen materials from KGB archives and unique and shocking photographs that document the tragic events of Ukraine's Soviet past:

- (1917-1920) The Bolshevik Coup and the Beginning of the Terror
- (1921-1923) The USSR Is Born Out of Famine and Violence
- (1924-1931) The Cost of Industrialization and Forcible Collectivization
- (1932-1933) The Ukrainian Holocaust
- (1934-1938) The Collapse of Ukrainianization and the "Great Terror"
- (1939-1941) The Conspiracy of Two Dictators and Its Consequences
- (1942-1952) The Last Decade of Stalin's Dictatorship
- (1946-1947) Famine Strikes a Third Blow
- (1953-1964) The Thaw
- (1965-1985) Bloodless Totalitarianism
- (1986-1991) The Collapse

Also included is a 15 panel display of the Solovetsky Islands, a notorious prison dating back to the early eighteenth century where thousands of the Czar's and, subsequently, during the twentieth century, the commissars' political opponents were incarcerated, tortured and killed.

The exposition brings into stark relief the historical chronology of the fate of an estimated 15 million Ukrainians who died as a direct consequence of the policies of the Soviet Russian occupiers of Ukraine. *"The exposition establishes conclusively the events and facts that must never be forgotten, if Ukrainians are to establish a civil society based on the principles of democracy and humanism"*, said Roman Krutsyk.

2003 р. Відкрито Почесне Консульство України в Пармі.

23 травня 2003 р., в Пармі, 5566 Pearl Road, було урочисто відкрито Почесне консульство України для штатів Огайо і Кентакі. Посвячення будинку консульства здійснили священники Української Православної Церкви св. Володимира отці Іван Наконечний та Іван Міронко і священник Української Греко-Католицької Церкви св. Покрови о. Василь Петрів. Посол України в США Константин Грищенко представив новопризначеного почесного консула Андрія Футея. Потім було відкриття таблиці Почесного консульства і розрізання стрічки до входу у приміщення. При цьому звучали мелодії американського і українського Державних Гімнів, а над площею і будинком майоріли Державні Прапори України і США. У церемонії взяли участь представники української громади, законодавчої Асамблеї штату, підприємницьких кіл, а також батько консула д-р Богдан Футей з родиною. У той же день, о 7-ій годині вечора, в парафіяльній залі св. Покрови під патронатом Українських Злучених Організацій відбулася зустріч української громади з Послом України Константином Грищенко. Зустріч відкрив вступним словом голова УЗО мтр Василь Ліщинецький. Гостей привітав танцювальний ансамбль "Каштан" із символічним врученням хліба і солі. Далі з

промовами виступили Посол України у США Константин Грищенко, почесний консул Андрій Футей, Генеральний-консул Валентин Наливайченко. На зустрічі були присутні представники консульств Литви, Нідерландів, Данії, Колумбії, а також почесний консул українського консульства в Детройті Богдан Федорак. Потім при перекусі і за чаркою вина присутні мали можливість поспілкуватися з Послом і Генеральним консулом в індивідуальному порядку.

Почесний консул **Андрій Футей** - уродженець Клівленду, був випускником Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа" і середньої школи св. Ігнатія в Клівленді, має ступінь бакалавра з "Business Administration" в Університеті ім. Джорджа Вашингтона. Від 1991 р. до 1998 р. був в управі колишнього губернатора Огайо Джорджа В. Войновича, де з 1995 до 1998 виконував обов'язки асистента, відповідального за окремі департаменти, керівника персоналу, рад і комісій. У листопаді 1998 р. був призначений членом Лотерійної комісії штату Огайо. Він активний член української громади, член Спільноти Української Молоді, член ради Українського Музею-Архіву та заступник президента Українсько-Американського спортивного клубу.

2003 24 серпня **ВІДЗНАЧЕННЯ 12-ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

Українська громада Великого Клівленду відзначила 12-ту річницю відновлення Незалежності України в неділю, 24 серпня 2003 р. в залі Свято-Покровського Осередку в Пармі. Вже в суботу, 23 серпня, на ратушах Парми та Клівленду замайоріли державні прапори України. А в неділю на Богослуженнях в українських церквах священники у проповідях згадали про цю радісну історичну дату для нашого народу. Рівно ж і українська радіопрограма УЗО присвятила цього вечора передачу Дню Незалежності України У громаді, яка радіє здобутками України, панував у цей час святковий настрій. І тому не є випадковим, що Конгрес СКУ працював у Києві 18-21 серпня під гаслом "Всюди, де живуть українці, живе Україна". Це буде для нас мементом на майбутнє. Відзначення Дня Незалежності коротким вступним словом відкрив член Управи УЗО д-р Володимир Базарко, а програму започаткував громадський мішаний хор під батудою Лідії Кобрин, який виконав американський й український славні та три пісні: "Благовісти земле!", "Гей, браття, опришки!", "Стелися барвінку".

Святкову доповідь виголосила проф. д-р Мирослава Мудрак, поставивши головний наголос на величчї української культури, коріння якої сягають сивої давнини. Її творили Богом послані творці, вона передавалася в кодах генів, що зберегли нас як націю. Сьогодні українська національна культура опинилася на задвірках. Її спотворюють псевдо-культурою та комерцією. Історично-культурна спадщина не охороняється державою, творці культури не мають розуміння в правлячих колах держави, які замінили комуністичні бляшки на тризуби, щоб втриматися при владі. Роля України у світі в ХХІ-му столітті буде залежати від рівня національної культури – закінчила свою доповідь д-р **Мирослава Мудрак**. > Після доповіді д-р В. Базарко проголосив імена осіб, які надіслали привіти: Владика Роберт, сенатори і конгресмени Огайо, посадники Парми, Клівленду та Норт-Роялтон.

Мистецьку частину свята продовжував хор "Дніпро" (дир. п. м. Оксана Боднарчук, при форт. Наталя Босчко), який виконав такі пісні: "Воскресла", "Марш поляглих", "Крилець", "Всімхнулося сонце", солісти Любомир Якимів, Олег Мороз. Музики з України Олександр Федорюк (цимбали) і Андрій Підківка (сопілка) заграли гуцульські, буковинські та полтавські мелодії. Ансамбль при Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка (мист. кер. Олег Махлай) заспівали в'язанку народних пісень, "Наша Батьківщина", "Ясени", "Наливаймо, браття". Молитвою "Боже великий, єдиний" закінчено концерт. Д-р В. Базарко і голова УЗО мтр В. Ліцинецький подякували виконавцям програми за високий мистецький рівень концерту та всім присутнім за активну участь у відзначенні свята Державності України.

Євген Бачинський

2003 27 вересня **Львівський державний обласний драматичний театр ім. Юрія Дрогобича** вперше в Клівленді представив виставу за п'єсою українського класика Михайла Старицького "За двома зайцями", яка відбулася в приміщенні *Cuyahoga Community College* в Пармі.

2003 28 вересня **Український Жіночий Ансамбль "Суцвіття" з Австралії** в складі понад 20 осіб дав чудовий концерт у Святопокровському центрі в Пармі. Ансамбль створено під патронатом Стейтрової Управи Союзу Українок Австралії. У першій частині концерту "Дорогами до незалежності" було виконано 13 пісень, які відображували шлях України до Тієї незалежності. Друга частина концерту була у формі монтажу "Подорож по Україні", в якій також проспівано 13 пісень. І пісні, і вишитий одяг учасників ансамблю відповідав усім регіонам України. Весь концерт супроводжувався розповідями про нашу Державу. На початку концерту від Окружної Управи США гостей привітала Ірина Кашубинська. А після концерту щиро подяку їм висловили Олег Мороз від хору "Дніпро" та голова УЗО мтр Василь Ліщинецький.

2003 12 жовтня **Школа Українознавства Товариства "Рідна Школа"** величаво відзначила 50-літній ювілей свого існування великим концертом і бенкетом в залі парафії св. Покрови в Пармі з участю понад трьохсот шанувальників Рідної коли. Ювілейні святкування відкрив вступним словом голова Громадського Комітету Євген Палка. Ведучими програми були Дарія Голубець-Якубович (випускниця школи 1957 р.) і о. дякон д-р Михайло Кулик (випускник школи 1971 р.). Американський Національний Гимн і Український Державний Гимн виконало тріо "Рідна душа"- Рома Конецька, Наталія Баслядинська-Махлай, Мішел Бицко-Житовка, разом з усіма присутніми в залі. "Традиційний привіт" на слова вчительки Рідної Школи Оксани Шараневич з традиційними українськими короваями та з піснею "Зеленеє жито". підготували Лідія Кобрин і Люба Лис, а виконали учениці 7-11 клас, які були у вишиваних одягах, що представляли різні регіони України. При виконанні цієї пісні супровід у грі на бандурах здійснювали сестри Ірина Завадівська і Люба Завадівська, а солістками були учениці 11 кл. Стефа Кмйотик і Катя Лис. Учнівський хор Рідної Школи (диригент Анна Келлер, при форт. Марія Іванків) заспівав Гимн "Рідної Школи". Інсценізацію вірша "Рідна Школа" на слова Анни Завадівської виконали випускники школи 1957-2000 років: Остап Швабінський. Віра Грабець-Молс, Маруся Фур-Федьків, Надя Палка-Заперник, Андрій Фірманчук. Далі з вітанням звернулися до присутніх директор Рідної Школи д-р Вірослав Кость і голова управи Т-ва "Рідна Школа" д-р Юрій Яськів. Присутні хвилиною мовчання і піснею "Чуєш, брате мій?", яку заспівала Катя Лис, шанували пам'ять всіх працівників і шанувальників Рідної Школи, що відійшли у вічність протягом 50-років.

Святочне слово виголосив випусник Рідної Школи 1968 р. **Петро Фединський**, продюсер "Вікно в Америку". Доповідач назвав імена перших засновників Т-ва "Рідна Школа" в Клівленді: Іван Фур, Юра Яремкевич, Василь Камінський, Іван Ставничий, Ярема Попель і Юрій Загородний. Першими вчителями були: Михайлина Ставнича, Анна Єзерська, Марія Олексин, Олена Дуб, Володимир Павлусевич, Михайло Ждан, і Володимир Радзикевич. А після них прийшли і приходять багато інших, відданих, енергійних та досвідчених вчителів і адміністраторів. Завдяки їх праці школа дала практичну підготовку і знання сотням випускників, які тепер застосовують їх заради України. Серед них доповідач назвав найбільш відомі імена: Адріян Кармазин - програмний директор українського Відділу "Голосу Америки", Олег Махлай - керівник Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, Ігор Цішкевич - театральний мистець в Україні, Ліда Боднар-Балагутрак - періодично викладає мистецтво в Україні, Марко Сілецький - має адвокатську фірму в Києві, Мирон Василик - працівник Американської

торговельної палати в Києві. Із братів Дейчаківських: Микола - працював в Україні при фонді ім. Сороса, Орест слідує за українськими інтересами в Гельсінській комісії Конгресу США, Юра - кардіолог біля Вашингтону, який допомагає пацієнтам з України.

Після доповіді концертна частина продовжувалась виступом тріо "Рідна душа", яке виконало чотири пісні. Гумористичну сценку про мову "У нашій Рідній Школі", слова Софії Бурої, показали учні 11 класу. Вірш "Учітєся, брати мої!" деклямувала учениця 10 класу Христина Скабик. Учнівський хор виконав ще дві пісні: "Рідна мова в Рідній Школі" і "Пісня рідної землі". На закінчення концерту підготовча і перша класи під проводом учителів Оксани Баслядинської і Дарії Крамарчук виконали віршоване вітання, а хор учнів заспівав "Многая літа". Молитву на початку бенкету провів о. Іван Наконечний з Українського Православного Собору св. Володимира, а в кінці бенкету - о. Василь Петрів з Української Греко-Католицької Церкви св. Покрови. В процесі програми ведучі оголошували привіти від різних організацій та окремих осіб, представили гостей від Відділу освіти і від губернатора Огайо, а також виголосили подяку Громадському Комітетові за велику працю, пов'язану з підготовкою і проведенням відзначень 50-ліття Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа". Присутні мали можливість придбати Пропам'ятну Книгу, підготовлену редактором Петром Твардовським, в якій на 204-ох сторінках з численними фотографіями змістовно описано 50-літню історію Рідної Школи.

Петро Скала, Вісті УЗО, ч.42(62), вересень-жовтень 2003

У 90 РОКІВ- РОЗКВІТ ТАЛАНТУ І ТВОРЧИХ СИЛ МАЕСТРА ЕВГЕНА ОРЕСТА САДОВСЬКОГО

Дев'ятдесятирічний ювілят, композитор і диригент, маестро Е. О. Садовський народився 5 травня 1913 р. в селі Ріпнів біля Львова у священничій родині. Народну школу закінчив у селі Стінка біля Золочева, а пізніше навчався у Золочівській гімназії. З 20-ти років виступав у мандрівних театрах Галичини, працював у Державному театрі ім І. Франка в Станіславові. У 1944 р. залишає рідну землю і після довгих мандрів зупиняється в Австрії. У м. Інсбруку він організував чоловічий хор при Братстві св. Андрія. В 1946 р. став співосновником хору "Ватра" з осідком у Брегенсі. Головним диригентом цього хору був проф. Лев Туркевич, а після його виїзду до Канади став Е. Садовський. Хор роз'їжджав з концертами по Швейцарії, Австрії та Німеччині. У 1951 році відновлений хор "Ватра" в Канаді з успіхом концертував на терені Америки й Канади.

У 1949 р. родина Садовських переїхала до Америки. Спочатку проживала у Філадельфії, а згодом перебралася до Клівленду. Тут Е. Садовський активно включився в музичне життя. З 1951 р. працює дяком-диригентом при Церкві св. ап. Петра і Павла в Клівленді. Згодом таку ж працю виконував у Церкві св. Марії на сході Клівленду, а потім в Катедрі св. Йосафата у Пармі. Е. Садовський засновує квартет "Розвага", а в 1955 р. створює громадський хор "Дніпро", яким диригує до 1987 р. За цей час хор "Дніпро" об'їздив з концертами по багатьох містах Америки і Канади. Випущено дві платівки із піснями хору "Дніпро". При Школі св. Йосафата у Пармі він організував також дитячий хор. Маестро Е. О. Садовський створив біля 100 власних музичних композицій. За композицію "Марш Дивізії" та інші пісні, присвячені дивізійникам, Головна Управа Братства Дивізійників нагородила його в 1973 р. медаллю св. Архистратига Михаїла. У 1997 р. на музичному конкурсі у Києві він отримав звання лауреата за пісню "Вставай Україно". За довголітню працю в царині музичної творчості, як композитор, диригент і працівник Церкви, маестро Е. О. Садовський, з подання Святійшого Отця Івана Павла II, був іменованим лицарем Ордену Святого Григорія 2000-го р. Цього року широко

вшановують музичну творчість маестра Б. О. Садовського. Його творчості присвячені були концерти у 1992 р. в м. Золочеві на Львівщині, а в 2000-му році - в Тернополі. Але найбільш величавий концерт, присвячений 90-літтю мистця Е. Садовського, відбувся 25 жовтня 2003 р. у Львові в Будинку органної та камерної музики. У концерті брали участь такі відомі хори, як: Львівський хор "Гомін", Галицький камерний хор міста Львова, Дитячий камерний хор "Зоринка" з Тернополя, Народна капеля бандуристок "Червона калина" із Золочева та інші мистецькі групи. Тут ювілянта нагородили Почесними Грамотами Львівська обласна держадміністрація і обласна рада. Грамотою - міська рада міста Золочева, письмові вітання він отримав від міської ради міста Івано-Франківська, містечка Куликова Львівської області, від Львівської заслуженої хорової капелі "Боян" та хору "Гомін".

8-го листопада 2003 р. Катедрою св. Йосафата в Пармі, відзначаючи свій празник, вшановувала маестра Евгена Ореста Садовського в зв'язку з його 90-літтям. Концертову частину програми в Астродомі Катедрою відкрив учнівський хор Школи св. Йосафата (дириг. Ольга Чепак). Опісля виступив Катедральний хор св. Йосафата (дириг. Анна Келлер) і жіноче тріо в складі Анни Келлер, Дарії Раковської і Христини Глабіше, які виконували пісні на музику Е. Садовського. Отець митрат Катедрою св. Йосафата Михайло Ревтюк вручив ювілянту Е. Садовському Грамоту від Єпископа Єпархії св. Йосафата в Пармі Владики Роберта. Слід відзначити, що у свої 90 років маестро Е. О. Садовський ще дякує у Катедрі св. Йосафата в Пармі і продовжує розвивати свій мистецький талант творчою працею над композиціями нових музичних творів.

Щастя Йому Боже на многії літа!

2003 9 листопада Відзначено **70-ліття голодомору** в Україні 1932-1933 рр. Громадською маніфестацією при Українському Музею-Архіві в Клівленді.

70-ліття Голодомору в Україні відзначено Українськими Злученими Організаціями Великого Клівленду. В неділю, 9 листопада, в парафіяльній залі св. Покрови в Пармі з великим успіхом пройшла вистава Львівського обласного театру ім. Юрія Дрогобича, народна трагедія "Сльози Божої Матері", яка присвячена голоду в Україні. Перед виставою головний режисер театру Роман Валько виступив з короткою доповіддю про 70-ліття Голодомору і відображення цих подій у виставі. У понеділок, 24 листопада, в Клівленді біля Українського Музею-Архіву о 5 год. вечора зібралося понад 200 осіб, щоб віддати шану пам'яті мільйонам невинно обіснним українцям, які загинули в період Голодомору. Вечір Пам'яті відкрив вступним словом голова УЗО мтр Василь Ліцинецький. Потім із розповіддю про Голодомор виступив директор Українського Музею-Архіву мтр. Андрій Фединський. Панахиду в пам'ять жертв Голодомору відправляло 11 священників Українських Католицьких і Православних Церков Великого Клівленду з участю хористів українських церков (дириг. А. Келлер). Шану пам'яті жертвам Голодомору віддали й представники українських молодіжних і ветеранських організацій - Сум, Пласт, УПА,

Вісті УЗО, ч.43(63), листопад-грудень 2003

GREATER CLEVELAND AD HOC COALITION

AMERICAN JEWISH COMMITTEE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS

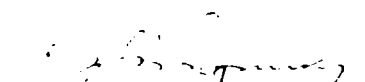
Thanksgiving Day—November 27, 2003

Via E-mail and USPS

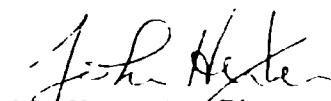
Letters to the Editor
The New York Times
229 West 43rd Street
New York, NY 100336-3959

As the world commemorates the 70th anniversary of the Famine-Genocide in Ukraine, the Jewish and Ukrainian communities of Greater Cleveland are united in condemnation of crimes against humanity and we remain firm in our resolve to expose the truth as an essential measure to insure that human catastrophes like the *Holodomor* and the *Shoah* can never again be perpetrated. That is why we are disappointed by the decision of the Pulitzer Prize Board to continue to honor Walter Duranty as a distinguished journalist, despite overwhelming evidence to the contrary.

As the New York Times considers an appropriate response to the Pulitzer Prize Board decision, we suggest the Times adhere to its traditional standards by repudiating the 1932 Prize. Repudiation of Duranty's Pulitzer Prize, which has already been discredited in the court of public opinion, would be a worthy step toward rectifying his egregious moral failure, a failure the newspaper shares so long as it clings to his dubious award.

Vasyl Liscynsky, President
United Ukrainian Organizations
5907 State Road
Parma, Ohio 44134
440 888-4220

John Hexter, Area Director—Cleveland Chapter
American Jewish Committee
1422 Euclid Avenue
Cleveland, Ohio 44115
216 781-6035

УПРАВА УЗО - 2004 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко - перший заступник голови, Теодор Василик - другий заступник голови, Іванка Шкарупа ~ секретар, Марко Полатайко - касир, Аня Берет - заст. касира і секр. Нар. Фонду, Василь Льчишин - голова імпрез. референтури, Євген Палка, Аня Берет, Андрій Дем'ячук, Олег Мороз - члени імпрезової референтури, Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна", Євген Бачинський - пресовий референт, Володимир Боднар - редактор інтернет сторінки УЗО, Олена Погребінська - рефер. Культурні Городи. Вільні члени: Андрій Фединський, Володимир Базарко, Марія Федьків, Оксана Коваль, Михайло Положевич. Контрольна комісія: Степан Водяник - голова, Григорія Завадівський і Дарія Федорів - члени.

2004 р. 10-го січня Відзначено **70-ліття голодомору** в Україні 1932-1933 р. соборною і екуменічною літургією у римокатолицькій катедрі св. Івана Євангелиста в Клівленді при участі римокатолицького, українського католицького та українського православного священства під проводом преосвященіших єп. Піли та єп. Роберта в суботу 10-го січня 2004 р., год. 4:30 дня. Збірний хор всіх українських парафій під дир. Анни Келлер сослужив у відправах.

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
місцева централь від 1928-го року

UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland

5907 State Road ● Parma, Ohio 44134 ● Telephone: (440) 888-4220

January 19, 2004

Most Rev Anthony M Pilla
1027 Superior Avenue
Cleveland, Ohio 44114

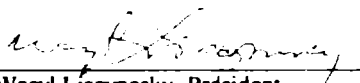
Your Excellency

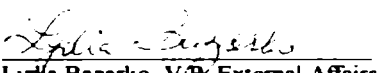
On behalf of the Ukrainian-American Community of Greater Cleveland, thank you for commemorating the Ukrainian Famine of 1932-1933. Your Commemorative Mass and informative homily on January 10 in the Cathedral of St. John the Evangelist were greatly appreciated and paved the way for wider public awareness of this terrible Genocide in Ukraine.

We pray that the widespread knowledge of this terrible Famine-Genocide in Ukraine will serve as a guiding light for future generations and help prevent the recurrence of similar human disasters.

May God bless you for your support!

Yours in Christ,

Wasyl Liscynesky, President

Lyda Bazarko, V.P. External Affairs

2004 р. 25 січня Відзначено **75-ліття Українських Злучених Організацій Великого Клівленду (УЗО).**

Дорогі Слухачі!

В неділю 25 січня будемо відзначати 75-ліття Українських Злучених Організацій. Чи це так собі для забаганки, щоб повеселитися? Заледве, бо в житті так людини як і організації час від часу треба задержатися, застановитися, переглянути та проаналізувати пройдене та оцінити його у відповідності до оригінально поставлених цілей. Чи працювали як заплановано? Чи не збочили із наміченого шляху?

Це й пробуємо зробити тепер. 75 років це бодай три покоління, а для організації це більша кількість щиро заангажованих людей, які добровільно брали на свої плечі громадський тягар в ім'я загальної справи. Вони виконували взяті обов'язки з меншою чи більшою ефективністю відповідно до їхніх особистих спроможностей. Але ніхто не може закинути їм невідданости справи.

Організація народилася у 1928 р., в час коли громадське життя було дуже бурхливе, а то й кризове. Громада складалася з різних територіяльних емігрантів, різних ідеологічних та

релігійних громад, різного рівня свідомости та некоординованих індивідуальних амбіцій. Це нормально, та ненормально, коли спільнота неспроможна, а то і не пробує, віднайти спільний стрижень, доколя якого всі горнутья. В такій ситуації життя само ставить вимогу до провідних людей шукати і знайти шляхи для узгіднення. Знайшовся гурт людей-основників, які створили УЗО, головною ціллю яких було координувати діяльність різнородних організацій та вдержувати мир в українській громаді Клівленду.

Ми одержали від них естафету і продовжували навіть дуже успішно їхні заповіти. Навіть у критичні часи, коли знов українське громадське життя в Америці повернуло на нові крутіжі, наша громада залишилася об'єднаною, запобігаючи розладнання і хаосу та стала для других громад в Америці прикладом до наслідування. Ми вдержали. Ми не мусимо стидатися за наші часом поривчасті або необдумані заходи попередніх років. Ми не потребуємо переунапрямлюватися бо ми ніколи не зійшли із правильного шляху.

То ж віддаймо належну шану тим піонерам з перед 75 літ і тим хто продовжував трудитися для добра громади і по сьогоднішній день. Всі як один, своєю присутністю на святкуваннях, покажім, що ми не стадо, а зорганізована спільнота, яка зуміє оцінити довголітні труди других в ім'я спільного добра. Нехай ні один з Вас буде осторонь нашої спільної імпрези. Тільки Ваше сумління нехай диктує Вашу участь бути разом з нами в цей день.

Щиро дякую.

Привіт по Радіо "Україна" голови Василя Ліщинецького з нагоди 75-ліття УЗО 2004 р.

УКРАЇНСЬКИМ ЗЛУЧЕНИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ - 75 РОКІВ

В 2003 р. Управа УЗО запланувала відзначити 75-ліття УЗО. Для цього був створений Комітет святкувань, очолюваний головою УЗО Василем Ліщинецьким. Одначе дату святкувань перенесено на початок 2004 р.

На світлині Діловий Комітет з відзначення 50-ліття УЗО. Сидять зліва: Анна Брездун-Берет, Дарія Федорів, Іванна Шкарупа, Степан Воляник, Василь Ліщинецький (голова), Лідія Базарко, Ірина Кулик. Стоять зліва: Михайло Положевич, Ольга Дем'янчук, Теодор Василик, Володимир Боднар, Григорій Завадівський, Марко Полатайко, Володимир Базарко, Євген Палка, Петро Твардовський, Василь Ільчишин, Олена Погребінська, Євген Бачинський. Неприсутний Олег Мороз.

Українська громада Великого Клівленду, відзначила 75-ліття найбільш масової і найвпливовішої української організації на теренах штату Огайо - Українських Злучених Організацій (УЗО). Святкове відзначення з концертом і бенкетом відбулося 25 січня 2004 р. о 4 год. дня в парафіяльній залі св. Покрови в Пармі. Сцена була прикрашена українськими і американськими державними прапорами та ювілейною відзнакою, яку із мистецьким смаком виготовив Олег Мороз. У ній красувалися цифри 1928-2003 і 75 та початкові букви назви нашої організації УЗО.

Святкову програму відкрив вступним словом голова Ділового Комітету з відзначення 75-ліття УЗО, голова Управи УЗО мгр. Василь Ліщинецький, який привітав Єпископа Пармської Епархії Преосвященного Владика Роберта, отців Івана Наконечного з УПСобору

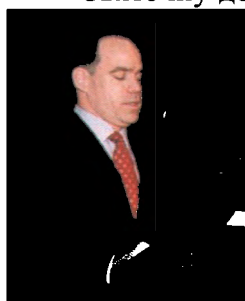

св. Володимира, Василя Петрива з УГКЦ св. Покрови, Ігора Касіяна і диякона Михайла Кулика з УГКЦ св. Андрія, сестер Василянок Джудет (секретарка Єпископа) і Кляру (директор Школи св. Йосафата). Потім він коротко зупинився на початках прибуття української імміграції до Клівленду, що сягає 1880 року. Поступово українські іммігранти об'єднувалися у різні громадські організації, яких налічувалося після Першої світової війни близько двадцяти. Проводи цих організацій почали замислюватися над тим, яким способом можна координувати дії усіх організацій, щоб вони служили спільній українській справі. І так між ними дійшло до згоди в 1928 році створити єдину координуючу організацію під назвою Українські Злучені Організації Великого Клівленду, яка успішно діє до теперішнього дня і 75-річний ювілей якої відзначаємо сьогодні. Голова УЗО повідомив, що тепер опрацьовуються матеріали до книги з історії Українських Злучених Організацій. Після відкриття Імпрузи, Державні Гімни США і України заграли на фортепіяні Маркіян Комічак, а присутні у залі, яких було понад 250 осіб, підтримали загальним співом

Мистецьку програму розпочала Школа Українського Танцю "Каштан" танцями "Привіт" і "Козачок".

Гурт тріо "Мальви" у складі Анни Келлер, Христі Глабше і Зірки Шокалюк виконало три пісні: "Лети тужлива пісне", "Не ламай калину", "Відлуння твоїх кроків" при акомпанементі М. Комічака.

Бандурист Остап Стахів заспівав три пісні: "Взяв би я бандуру", "Біля хати калинонька", "Як би я був полтавським соцьким".

Святочну доповідь виголосив Президент Українського Конгресового Комітету Америки

(УККА) **Михайло Савків мол.** Він народився 1968 року в штаті Нью-Йорк, закінчив Union College в Олбані з подвійним ступенем бакалавра з математики та економіки в 1990 р. і отримав ступінь магістра міжнародних фінансів від Rensselaer Polytechnic Institute в 1992 році. Від 1992 до 1996 рр. працював фінансовим аналістом у фірмі American International Group (AIG). Від 1996 р. працює для української громади, спочатку директором Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) в 1996-2000 рр., а потім і до теперішнього часу Президентом Українського Конгресового Комітету Америки. Доповідач спочатку назвав імена тих українських ентузіастів, які в далекому 1928 р. були засновниками Українських Злучених Організацій Великого Клівленду. До них належали: Яків Волянський, Іван Попович, Михайло

Левицький, Матвій Притуляк. Потім доповідач назвав усіх голів, які очолювали УЗО в 1928-2004 роках: Яків Волянський (1928-1932), Володимир Войціцький (1932-1933), Омелян Омар Малицький-Майлс (1933-1943) і (1952-1961), Володимир Третяк (1943-1946), Микола Олексик (1946-1949), Василь Волянський (1949-1952), Дмитро Місько (1961-1963), Тарас Шмагала (1963-1966), Степан Воляник (1966-1968), Михайло Пап (1969-1971), Богдан Футей (1973-1984), Василь Ліщинецький (1971-1973) і (1984-2004).

Далі доповідач з'ясував деякі сторони діяльності УЗО в українській громаді впродовж 75-тирічного існування. Виконуючи функції Відділу УККА на теренах Великого Клівленду, УЗО завжди активно співпрацювали з УККА. Торкаючись питань сучасної праці УККА, доповідач зазначив, що цього 2004 року, який є роком президентських виборів як в Україні так і в США, УККА спрямовує свою діяльність на широку роз'яснюючу роботу в справі дальшого зміцнення демократичних форм і засад в управлінських структурах влади, на повну легалізацію свободи слова в усіх засобах масової інформації, що сприятиме правильній орієнтації виборців в процесі проведення виборчої кампанії в Україні. Президент УККА М. Савків дав високу оцінку рішенням Українського Народного Союзу (УНС) знову приєднатися до лав УККА, вказавши на те, що спільна праця УНС і УККА піде тільки на користь цілої української громади в США. У кінці свого виступу М. Савків від імені Крайової Екзекутиви УККА зачитав вітання в зв'язку з відзначенням 75-ліття Українських Злучених Організацій Великого Клівленду. У вітанні, зокрема, сказано: "Українські Злучені Організації можуть служити прикладом єдності для

всієї української американської громади. Через всі розділення і непорозуміння Ваша організація залишилася єдиною та продовжувала репрезентувати інтереси української громади стейту Огайо, а також боротися за права та свободу наших братів і сестер в Україні". За визначні заслуги в діяльності української громади Великого Клівленду і в праці УЗО Президент УККА М. Савків і голова УЗО В. Ліщинецький вручили Грамоти Подяки головам, секретарям, членам Управи УЗО та іншим громадським діячам. Грамотами нагороджені:

Воляник Степан, Шмагала Тарас, Футей Богдан, Ліщинецький Василь - за головуство в Управі УЗО; **Завадівський Григорій, Глуховецький Теодор, Присяжний Павло, Шкарупа Іванна** - за секретарство в Управі УЗО; **Бобечко Микола і Бобечко Марія** - за довголітню працю в українській громаді Клівленду; **Бойко Андрій і Задорецький Михайло** - за довголітню допомогу українським громадським організаціям в їх діяльності на терені Клівленду-Парми; **Василик Теодор, Мудрак Василь, Головка Григорій** - за довголітню працю в Управі УЗО та за діяльність в українських громадських організаціях ООЧСУ і СУМ; **Захарій Ігор, Кулик Іван, Мигайчук Ярослав** - за матеріальну і технічну допомогу медичним установам у Незалежній Україні; **Базарко Лідія** - за довголітню працю в Управі УЗО і як представник української громади у зовнішніх зв'язках діяльності УЗО; **Ільчишин Василь** - за довголітню працю в Управі УЗО та за громадську і церковну діяльність для української громади Клівленду; **Палка Євген** - за довголітню працю в Управі УЗО, за діяльність у Пласті, в Рідній Школі та в інших організаціях української громади Клівленду; **Твардовський Петро** - за активну діяльність в українській громаді Клівленду, як учитель і директор Рідної Школи, а в Управі УЗО, як редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна"; **Фединський Андрій** - за працю в УЗО і довголітню діяльність в Українському Музеї-Архіві; **Комітет Суспільної Опіки УЗО (голова Мирослава Оришкевич)** - за довголітню і жертовну працю для допомоги новоприбулим українцям і незрячим дітям в Україні; **Родина Махлаїв** - за матеріальну допомогу Незалежній Україні, зокрема дітям Чорнобиля.

Після вручення нагород Преосвященний владика Роберт, Єпископ Пармської Епархії, поблагословив молитвою їду і напиться. Ведучі програмою в процесі обіду проголосили вітання від губернатора стейту Огайо **Bob Taft**, сенаторів і конгресменів США від Огайо **George Voinovich і Mike DeWine, Dennis Kucinich, Steven C. LaTutette**, посаджених міст Клівленду, Парми і Норт Роялтон, а також від 23-ох американських і українських громадських організацій, парафій, та окремих осіб. Під кінець святкової імпрези голова В. Ліщинецький подякував членам Ділового Комітету, учасникам концерту, присутнім, усім, хто допомагав у праці в процесі відзначення 75-ліття Українських Злучених Організацій Великого Клівленду.

На світлині активні діячі української громади, які нагороджені Грамотами Подяки. У першому ряді зліва: Василь Ліщинецький, Андрій Бойко, Михайло Задорецький, Степан Воляник, Марія Футей за сина Богдана Футея, Павло Присяжний, Григорій Завадівський, Теодор Глуховецький, Іванна Шкарупа, Марія Бобечко, Микола Бобечко, Ярослав Мигайчук, Лідія Базарко, Теодор Василик, Василь Ільчишин, Василь Мудрак, Петро Твардовський. У другому ряді зліва: Тарас Шмагала мол. за батька Тараса Шмагалу, Андрій Фединський, Євген Палка, Михайло Кулик за стрийка Івана Кулика, Ігор Захарій.

By way of introduction -
УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
Місцева Централь від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland
United Ukrainian Organizations- 75 Years

1. The United Ukrainian Organizations is the sole coordinator of Ukrainian organizations in Greater Cleveland and Northern Ohio.
2. The United Ukrainian Organizations is the local representative of the Ukrainian Congress Committee of America.
3. We recognize its accomplishments for the Ukrainian Community in the past and in the present.
4. Under the aegis of the United Ukrainian Organizations in the last 75 years, all Ukrainian political, religious, youth, educational, veteran, scientific, professional, artistic, fraternal, cooperative, financial, charitable, immigrant and other social organizations flourished.
5. Some significant achievements of United Ukrainian Organizations were:
  - building the monuments and maintaining the Ukrainian Cultural Garden in Cleveland;
  - coordinating for the Greater Cleveland area and participating in the erection of the the Shchvchenko monument in Washington D.C.;
  - cosponsoring the U.S. Congressional Proclamation of Captive Nations Week; coordinating for the Greater Cleveland area and participating in the Bi-Centennial of the United States;
  - coordinating for the Greater Cleveland area and participating in the Millennium of Christianity in Ukraine;
  - significantly contributing to the purchase of the Ukrainian Embassy in Washington
  - organizing other fundraising activities for the rebirth of Ukrainian statehood after the collapse of the Soviet Union;
  - initiating and coordnating for the Greater Cleveland area significant activities commemorating the 70th Anniversary of the manmade Famine-Genocide of 1932-1933 in Ukraine by Joseph Stalin and Communist Russia:
  - initiating and coordinating other activities for the defense of people's rights in Ukraine.
6. The United Ukrainian Organization represents the Ukrainian community in dealings with the general American community.
7. The United Ukrainian Organizations, with its constituent organizations, continues to preserve Ukrainian heritage in the American Mosaic.

PROGRAM

- 1. Introduction - President Wasyl Liscynesky*
- 2. American and Ukrainian National Anthems*
- 3. Masters of Ceremony -Anna Brezdun-Beret and Lev Holubec*
- 4 School of Ukrainian dance "Kashtan "*
- 5. Trio "Malvy" - Anna Keller, Christine Labshe and Zirka Shokaluk*
- 6. Bandura - Ostap Stakhiv*
- 7. "Pikardiyska Tercia" - Guest ensemble from Ukraine*
- 8. Musical group "Dibrova" - O. Fedoriuk, V. Procyk, Z. Cymko and Beata*
- 9. Key note speaker - Pres. of Ukrainian American Congress Committee - Mykhaylo Sawkiw*
- 10. Presentation of Awards*
- 11. Invocation - Very Rev. Bishop Robert*
- 12. Dinner*   ** * **

ПРИВИТИ & PROCLAMATIONS

Українська Католицька Єпархія св. Йосифа в Пармі
Ukrainian Catholic Diocese of St. Joseph in Parma

5720 State Road • P.O. Box 347180 • Parma, Ohio 44134-7180
Telephone: (440) 886-1582 • Fax: (440) 886-3477 • E-Mail: JosephatEparchy@cutp.org

8 січня 2004 р.

Світлій Управі
Українських Заучених Організацій
Великого Кіаленду

на руки
Високоповажаного Пана Матієра
Васкя Ліпенського, Голова
Світла Управі!

Христос Народився! Слава Його!

Мило мені довідатися, що в день 25-го січня 2004 р. УЗО відзначити 75-ліття свого заснування й діяльності інтелектом і бонетом о годни 4-й половини в Сенто-Покровському Центрі в Пармі. З великою приємністю хотіли участь у святкуванні.

Уже від довгих літ я обзнаменів з різноманітними діяльностями УЗО (УККА) по тімач в Кіаленді-Пармі, але й в Нью Йорку й Філадельфії до колись як свячення я мав нагоду тісно співпрацювати з нашими громадянами в УККА. Мав я багато нагод переконатися в діяльності цієї організації, яка була й є з'ясуватися чинником і рушійною силою у сприянні народному життю ради добра нас самих, усього українського народу й Української Самостійної Держави. На противі років незалежності на трудності і жорсткі наші туги громади успішно поборюючи все невдачне йде вперед виконуючи і сповнюючи свою мету – зберегти свою ідентичність, себто бути собою. Я є переконаний, що – якщо територіальне громадянство буде інтегровано усіх зусиль для цієї святої справи. Тоді любов до свого народу й Рідної Неньки України ніколи не згасне, як записав нас наш гонім Тарас Шевченко, коли написав: „Раз добром казати справу, до нік не проколовна“

Щиро вітаю всіх достойних членів Управі УЗО та в всіх учасників святкувань 75-ліття УЗО. Бажаю всім гарних успіхів у подальшій праці й діяльності

З Афанасійем Митрополитом
Константином

Єпархія св. Миколая в Пітсбурзі
Eparchy of St. Nicholas in Pittsburgh

1803 Sidney Street
Pittsburgh, PA 15203

12 січня року Господнього 2004

Великому Комітету Українських Заучених Організацій
Великого Кіаленду
3907 South Road
Parma Ohio 44134

Улюблені у Кроті Брати і сестри!
Христос Народився! Слава Його!

Дороже мені, Митрополиту і Керівництву Рівнянської Православної Церкви в США, привітати Вас від мене і від духовної моєї спільноти Української Православної Церкви в США з нагоди 75-ліття з дня заснування об'єднання, яке проіснувало понад 80 українських організацій Великого Кіаленду.

Ця радісна подія у полях українського суспільства Великого Кіаленду поєднує – 75-й ювілей, який припадає цілком збігається з роком свята, себто Різдва Христового і Богоявлення. Ці свята пригадують нам любов Ісуса до всіх нас, любов, яку ми повинні наслідувати у наших професійних відносинах з людьми. Я вірю що любов до свого народу і до інших народів діяльність УЗО і що ця любов забезпечує Вашу майбутність і залучає Вас у великих успіхах.

Привітати ми найкращі побажання в нагоді цієї радісної події і залучення у любові і підтримці.

Наша віра на Вас і на всіх людей, які співпрацюють в Вашій благоговінній Кроті і спуді, улюбленого Свята Ісуса, який народився в любові до всіх людей і дав нам найкращий приклад служіння.

Христос народився!

+ Костянтин

*Єпархія св. Миколая в Пітсбурзі.

Метрополія Української Православної Церкви -

преосв. Митрополит Константин

Українська Католицька Єпархія в Пармі -

преосв. Єпископ Роберт

Українська Православна Церква св. Володимира -

о. Іван Наконечний, парох

Ohio State Governor Bob Taft

United States Senator George Voinovich

United States Senator Mike DeWine

United States Congressman Dennis J. Kucinich

United States Congressman Steven C. LaTourette

Mayor of Cleveland Jane L. Campbell

Mayor of Parma Dean DePiero

Mayor of North Royalton Cathy Luks

American Nationality Movement - Irene M. Morrow, President

International Community Council - John S. Lecky, Executive Director

Cleveland Cultural Gardens - George Parras, President

Окружний Комітет Українського Народного Союзу. Клівленд –

Євген Бачинський, голова

Окружна Рада Союзу Українок Америки, Огайо -

Іванна Шкарупа, голова

Школа Українознавства Т-ва "Рідна Школа" -

Вірослав Кость, директор і Юрій Яськів, голова Т-ва

Організація Оборони Чотирьох Свобід України, Відділ 3

Олександр Блашків, голова

Об'єднання Українців Америки "Самопоміч", Відділ Клівленд

- Іван Федоришин, голова

Братство Кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА -
Михайло Грач - голова, Іванна Шкарупа - секретар
Товариство Вояків УПА Клівленд
Петро Дмитрик – голова, Богдан Рошецький - секретар
ПЛАСТ, Станиця Клівленд -
пл. сен Марко Д. Бей, станичний
Український Хор "Дніпро" - Олег Мороз, голова
Український Золотий Хрест -
Марта Ковч, голова - Ірена Місько - секретар
Семен, Марія і Богдан Кріслаті

*На світлині - гості у бенкетній залі парафії св. Покрови.
Світлини Ярослава Завадівського*

2004 14 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО у 190-ліття народження**
ПРОГРАМА

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліщинецький, голова УЗО
2. **ЗАПОВІТ** - сл. Т. Шевченка, муз. П. Демуцького, Школа Бандури ім. Г. Китастого при Українському Православному Соборі св. Володимира
3. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - Наталка Гафткович, уч. 11-ої класи Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа", автор Оксана Шараневич
4. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва "Рідна Школа"**
  - а. "Зацвіла в долині червона калина", народна пісня, сл. Тараса Шевченка, виконують учні молодших класів
  - б. Вірш "Хустина" - сл. Т. Шевченка, рецитуює Адріана Краснянська, уч. 5-ої класи,
  - в. "Вітер з гаєм розмовляє", народна пісня, слова Т. Шевченка, виконують учні старших класів
  - г. Вірш "Розрита могила", сл. Т. Шевченка, рецитуює Христя Скабик, уч. 10-ої класи
  - г. "На високій дуже кручі", народна пісня, слова Т. Шевченка, виконують учні школи, музичний керівник Ліля Кобрин
5. **ШКОЛА св. ЙОСАФАТА**
  - а. "Вшануймо Тараса", вірш/пісня, вик. уч. 6-ої класи
6. **ЗОЛОТІ СТРУНИ** - СУМ - Гурт бандуристів при СУМ Клівленд-Парма
  - а. "Сонце гріє", слова Т. Шевченка, сол. Катя Лис
  - б. "По діброві", слова Т. Шевченка
7. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. Т. ШЕВЧЕНКА** при Українському Соборі св. Володимира
Літературно-музична композиція "Невмируще слово Кобзаря", Пісні;
  - а. "Зацвіла в долині", слова Т. Шевченка, муз. А. Філіпенка
  - б. "Зоре моя вечірняя", сл. Т. Шевченка
  - в. "Слава Кобзареві", музика І. Недільського, муз. керівник - Леся Сенів, муз. супровід - Наталія Махлай
8. **ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ** при СУМ, муз. керівник Гордій Пасіка
  - а. "Думи мої", слова Т. Шевченка
  - б. "Сонце заходить", слова Т. Шевченка, муз. Д. Роздольського
  - в. "Ой літа орел", слова Т. Шевченка, муз. Стеценка
  - г. "Бандуристе орле сизий", слова Т. Шевченка
9. **"ПЛАСТ (Юнацтво)**
  - а. "Великий льох", сл. Т. Шевченка, вступ - Петро Гафткович, розповідає - Катруся Стецик
душі - Христя Скабик, Зоряна Клибаник, Вікторія Кріслата, мист. підготовка - Дозя Кріслата, Дарія Федорів, Настя Стецик
10. **МОЛОДЬ** при парафії ПОКРОВА Пресвятої Богородиці, муз. керівник Оля Чепак
  - а. "Де ти доле", сл. Т. Шевченка,
  - б. "Коли на чорний шлях вступає", сл. Вороньцького
  - в. "У перетику ходила", сл. Т. Шевченка, вик. Юнацький ансамбль "Сузір'я", фонограму - Назар Сироїжка, хореограф - Христина Мігелич
11. **УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГИМН**

2004 15 квітня **Форум українських засобів масової інформації у Вашингтоні**

Вперше за час існування незалежності нашої держави посольство України в США провело Форум українських засобів масової інформації, які функціонують на теренах Америки. Цей Форум відбувся 15 квітня 2004 року в приміщенні українського посольства у Вашингтоні, на якому було присутніх майже 30 осіб - редакторів українських газет, радіо і телевізійних програм. Українську делегацію з Клівленду представляли голова УЗО мгр Василь Ліщинецький, редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна" Петро Твардовський і редактор "Української газети" Лана Барков. Провадив Форумом новий посол України в США Михайло Резнік. Такий Форум був корисний тим, що редактори, журналісти обмінялися досвідом своєї нелегкої праці в українських засобах масової інформації, які діють на теренах Сполучених Штатах. На світлині учасники форуму.

1 2 3

Представники ЗМІ, які беруть участь у Форумі українських засобів масової інформації у Посольстві України в США 15 квітня 2004 р.

Посол Михайло Резнік - по середині

Михайло Савків - член редколегії наукового журналу "The Ukrainian Quarterly", президент Конгресового Комітету Америки М.Вашингтон, **Ярослав Бізун** - вашингтонський представник газети «The Ukrainian Weekly» м.Парсіпані, Нью-Джерсі, **Ірена Яросевич** - редактор газети «Свобода», м. Парсіпані, Нью-Джерсі, **Петро Рибчук** - головний редактор «Закордонної газети» і керівник радіоканалу «Голос України», м.Північний Арлінгтон, Нью-Джерсі, **Роман Лунь** - президент «Міст медіа корпорейшен» (США-Канада), яка видає газету «Міст» та керівник радіоканалу, **Валентин Лабунський** - представник газети «Міст», власний кореспондент радіостанції «Німецька хвиля» в США, **Леся Лесик** - редактор газети «Час і події», м.Нотрбрук, Іллінойс, **Богдан Кардащук** - член редколегії газети «Час і події», м.Нотрбрук, Іллінойс, **Анатолій Гороховський** - почесний редактор газети «Час і події», м.Нотрбрук, Іллінойс, кореспондент газети «Високий замок» (М.Львів), **Іван Кротець** - редактор газети «Церковний вісник», м. Чикаго, Іллінойс, **Марта Літас** - керівник телеканалу Ch-23 та радіоканалу WSBC, м.Нотрбрук, Іллінойс, **Роман Ромасьо** - керівник радіопрограми «Аспекти» каналу «Нова слов'янська хвиля» та редактор газети «Слово і діло», м.Сакраменто, Каліфорнія, **Осип Рошка** - редактор газети «Америка», М.Філадельфія, Пенсільванія, **Михайло Климчак** - керівник радіоканалу «Українська хвиля», м. Чикаго, Іллінойс, **Ірена Чабан** - редактор журналу «Наше життя» (Союз українок Америки), м.Нью-Йорк, **Микола Француженко** - кореспондент газети «Народна воля», м.Скрентон, Пенсільванія, **Ігор Котлярчук** - редактор журналу "The Washington Group Letter", м.Вашингтон, **Оксана Кушіцька** - редактор газети «Українське слово», м.Чикаго, Іллінойс, **Любов Дмитришин-Часто** - редактор газети «Національна трибуна - Шлях перемоги», м.Нью-Йорк, **Петро Садовський** - редактор журналу «Вісник», м.Нью-Йорк, **Мирослава Роздольська** - редактор газети «Сівач», м.Стремфорд, Конектікат, **Василь Ліщинецький(2)** - відповідальний редактор газети «Вісті УЗО» та радіопрограми «Україна», м.Парма, Огайо, **Петро Твардовський(3)** - редактор газети «Вісті УЗО» та радіопрограми «Україна», м.Парма, Огайо, **Наталка Гавдяк** - представник Інтернет-видання «Брама», м.Вашингтон, **Наталія Дума** - адміністратор журналу «Наше життя» (Союз українок Америки), м.Нью-Йорк, **Лана Барков(1)** - редактор «Української газети», м.Бруклін, Огайо, **Роман Маринович** - редактор телерадіопередачі «Година українських мелодій», м. Нью-Йорк, **Отець Даниїл** - керівник Відділу зовнішніх стосунків УПЦ у США, редактор газети «Українське православне слово». Саут Баунд Брук, Нью-Джерсі, **Ірина Коровицька** - член редколегії журналу «Наше життя». Голова Союзу українок Америки, м.Нью-Йорк.

2004 р. Акції на піддержку **ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ** в Україні.

Ориця Кулик

2004 18 квітня **"МОЯ ХАТА ВЖЕ НЕ СКРАЮ"** (Спогад про Помаранчеву революцію)

Авторка цього спогаду наша клівлендська активістка Ориця Кулик

Закінчила Рідну Школу в 1996 році, активна сумівка, навчається в Мічиганському Університеті в ЕнАрбор, закінчує магістерку. По програмі академічних обмінів ім. Сенатора Фулбрайта досліджувала молодіжний рух в Україні і була тут спостерігачем від УККА і ОБСЄ на президентських виборах 2004 року.

Вперше я була міжнародним спостерігачем на виборах мера в закарпатському місті Мукачево 18 квітня 2004 року. Ці вибори являлися генеральною репетицією для впровадження брудних технологій і тісного переплетення виборчих служб, влади та кримінальних елементів перед президентськими виборами. На одну з виборчих дільниць, де я була під час підрахунку голосів, вдерлася група молодиків, які розбили вікно, силою вигнали активістів "Пори", не давали підписувати протокол членам виборчої комісії. І ось такий сценарій поширювався в більшості областей України під час президентських виборів.

На другому турі президентських виборів 21 листопада я була в Умані (Одеська область) перекладачем нашої команди спостерігачів з ОБСЄ, а також у Харкові. І кожного разу довідувалась про масові фальсифікації владою виборів. У Кіровоградській області, наприклад, після першого туру виборів на тиждень були зникли всі бюлетені і протоколи територіальної виборчої комісії. У Сумській області декан університету стояв біля урни і вимагав від студентів показати бюлетені, щоб побачити чи голосують вони за Януковича. Тисячі автобусів привозили молодих людей зі Східної України, які з відкритими талонами по декілька разів голосували за Януковича в західних і центральних областях України. Студенти Києво-Могилянської Академії були авангардом спротиву проти кучмівської влади. І щоб їх залякати, міліція робила спробу обшуку в Могилянці, щоб виявити там надумані вибухово-небезпечні матеріяли. У Харкові міліція зупинила авто, в якому був один із помічників В. Ющенко. Його відвели в сторону, а машину перевіряли на наявність в ній вибухівки. Замість дбати про захист прав виборців і дотримання порядку, міліція робила незаконні обшуки в різних офісах і на квартирах активістів "Пори" з метою виявлення нібито вибухових матеріялів. Із багатьох виборчих дільниць міліція силою виганяла народних депутатів, спостерігачів та журналістів. Внаслідок цих силових дій влади рівень фальсифікації на виборах сягнув більше 10 відсотків від загальної кількості голосів. Фальсифікації та махінації були такими яскравими, що ці події привернули увагу міжнародної спільноти. Усі ці репресивні заходи влади під час виборів не залякали народ, який сотнями тисяч вийшов на вулиці і майдани міст з гострим протестом проти свавілля кучмістів і януковичів. У Києві на Майдані енергія народу просто вражала, коли я стояла посередині майже мільйонного натовпу людей, які озвучували різними голосами свої протести і вимоги. Трудно передати це відчуття гордості за свій народ, який переконаний був, що це, мабуть, його останній шанс здобути повну і остаточну перемогу. Українці прокинулися з їхнього синдрому "моя хата скраю", бо вважали, що переможуть тільки при одній умові: "Разом нас багато, нас не подолати!"

2004 р 26 квітня Зустріч з проф.В'ячеславом Брюховецьким Президентом Національного університету "Києво-Могилянська академія"

2004 29 серпня 13-ті роковини відновлення **НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**
ПРОГРАМА

1. Відкриття - редактор Петро Твардовський
2. Американський і Український Державні Гимни - хор "Дніпро"
3. Дитячий хор парафії Покрова Пресвятої Богородиці - дир. Оля Чепак

I. Юнацька група

- a. "Молитва" - віршована поема із форт. Декл. - Соломія і Богдана Зборовські, супровід - Назар Сироїжка
- б. "Владику неба і землі" - муз. Гулака Артемовського
- в. "Україно мила." - декл. Христина Скабик
- г. "Золоті кобзарі" - слова Б. Олійника, муз. невідомого автора
- д. "Молода Україна" - декл. Олеся Шедна
- е. "Кисве мій" - муз. І. Шамо, сл. Д. Луценка

II. Середня і старша групи

- a. "Мамо, сестро, жінко" - декл. Юлія Твардовська та Олеся Рабосюк
- б. "Ой на горі" - сл. Тараса Шевченка, муз. невідомого автора
- в. "Україні" - декл. Назар Курдоба
- г. "Україна є у мене" - сл. Л. Таратенка, муз. невідомого автора

4. Святочна доповідь - мтр. Василь Ліщинецький*

5. "Для мене щастя іншого не треба" - слова Володимира Крищенка,
муз. Володимира Кулака, виконують Назар Сироїжка і Христина Мігеліч

6. Хор "Дніпро", дир. п. м. Оксана Боднарчук, акомп. Наталія Боєчко

- a. "Наш стяг" - обр. А. Гнатишина
- б. "За Україну" - сл. М. Вороного, муз. М. Гайворонського, обр. М. Дуди
- в. "Сонце низенько" - народна пісня, обр. Г. Давидовського
- г. "Моя Україна" - сл. Л. Кліща, муз. Б. Шиптури, Солісти - Марія Помірча та Олег Мороз
- д. "Боже Великий, Єдиний" - сл. О. Кониського, обр. О. Кошиця

7. Перекуса

* Василь Ліщинецький, доповідь виголошена в День Незалежності, 29 серпня 2004 р.

Моя Україна.

Із перспективи 60 років великих надій та зусиль діаспорних громад ми очікували, що Україна скорше чи пізніше проявить себе на міжнародному форумі. Членство в ООН України, хоч і вимушене інтересами окупантів, давало нам привід з одної сторони вживати аргумент про існування України як окремої держави, а з другої сторони нагоду виносити на світло денне уярмлене становище нашої країни.

1991 рік несподівано кинув нам виклик – як трактувати ново-проголошену самостійність, проголошену Верховною Радою радянського скликання та вибором передового комуніста Леоніда Кравчука першим президентом нової держави. І ми без різниці поглядів привітали ті події позитивно. Головне для нас було, що є Українська Самостійна Держава, а її управління виважене з часом українським народом на материк.

Та ба, як казав Бойко, ми думали категоріями 50-тих 60-тих років, коли український нарід ще в основному був українським. Від тоді процеси творення радянської людини такі мали вагомий вплив і на час проголошення самостійності Україна була спустошена національно і морально. Самосвідомість українця як нації знайшлася над проваллям. Творити державу без національної свідомості означало творити корабель без державницького компасу, Державу, як і попередній колгосп, в якій державницька власність не належить нікому, ніякому народові, ніякій нації. Як така, Україна впинилася в руках безбатьченків, по народньому байструків, які рядили країною відповідно до їх особистого вподобання, які розділяли народне майно між собою, не відчуваючи ніякого зобов'язання ні відповідальності перед народом, котрий необачно покликав їх рядити собою.

І так тринадцятий минає. І здається повороту немає. Закорінена бюрократія довела країну до стану третьокласної держави, яка ані авторитету вдома ані у світовому суспільстві не тільки не здобула, а навпаки згубила. Здобула імя найбільш корумпованої держави із благословенною конституцією та вирафінованою диктаторською системою управління.

Чи все пропаще? Ні. Як й у минулому, український нарід завжди виживав та поборював негаразди. Утиски породжували проти-акції. Нарід та його дійсна провідна верства почали пробуджуватися та виступати в обороні своїх прав. Як в минулому, почала зростати підшкірна течія (ще не підпільна – значить ще незорганізована), яка стає на прою із існуючою ситуацією. В Західній Україні ця течія частіше впливає та проявляє себе більш відкритою. Та у Східній Україні вона також борикається та ще не так відважно і відкрито. Але вона існує у всіх прошарках українського народу – від селянина до інтелегента, від робітника до навіть функціонера. Там, однак вона потребує сильнішої іскри для загоріння ніж на Заході. Там живе противенство до скорумпованої влади, але там ще бракує виробленої ідеї та відданости. Там бракує каталізатора до акції.

В моїй поїзді в Україну, цим разом і у Донеччину, я набрався більш позитивного переконання в оцінці Східних Земель. Відвідав загально культурницькі інституції, як Донецький Обласний Художній Музей, Донецьку Обласну Наукову Бібліотеку, українську гімназію, кредитівку, Обласний Арбітражний суд, газету “Донеччина”, видавничу спілку “Схід”, Союз Українок (Людмила Огнева), включно із церквами – грекокатолицькою та православною Київського патріархату і всюди стріву молодих відданих працівників їхніх ділянок та щирих українських патріотів. Новенька, невеличка та гарна Українська Греко-католицька церква побудована на тому місці, де декілька років вандали збурили хрест. Сьогодні церкву відвідують україно- та російськомовні парафіяни та відправи і молитви всі в українській мові. Священики і сестри випускники львівського греко-католицького університету із обширним знанням та приємними манерами у спілкуванні із парохіянами та прихожанами. В донецькій єпархії вже начисляють 46 греко-католицьких парафій. Їхній підхід набудови українства дещо інший від Зіхідняків. Вони більш практичні. Менш запальні, більше віддані тихій муравлиній праці в напрямку шліфування психології східного українця. Вони знають свою територію, знають як зеднувати місцеве населення та поступово переорентовувати його в бік українства. Процес такий більш повільний та вибору в них немає. Ліпити з такої глини яка підручна, але безперестанно ліпити, набудовувати.

Політично – не беруся передбачати висліду виборів в жовтні. Та сьогоднішні опозиційні політики, це могутня інтелектуальна та вироблена сила. Це вже не поети та письменники 1991 р. з великими емоційними почуттями та малим політичним досвідом. Це вже практичні політики, котрі не тільки знають чого хочуть, а й знають як досягти. Вони не тільки проклямують ідеї, а таки йдуть в народ, знаючи що тільки у спілці з народом можуть перебрати владу, а через неї змінити напрямок корабля, що йому на ім'я Україна.

То ж не впадаймо у песимізм. Ми зробили багато для збереження та встановлення України як самостійної держави. Ми свою частину, взяту добровільно на себе, виконали більше як задовільно, таки відмінно. Нашими силами збудовано та влаштовано всі посольства-амбасати України і то в той час, коли Україна мусіла б їх не мати, або силою обставин залишитися у спільному котюлку із російськими, очевидно із сумними наслідками. Ми підсилили українські наукові, суспільно-громадські, редігійні та політичні інституції і цим дали їм поштовх до самостійної діяльності. Ми підкріпили шкільництво виданнями шкільних підручників та компютерною базою. Не забули і госпіталів та сиротинців. А правдоподібно найбільший наш вклад в українські родини, що рівнорядне із допомогою українській економіці. Та все ж найбільшою допомогою треба вважати наші зусилля впливати на уряди наших поселень, щоб вони забирали позитивні для України становища у своїх країнах та на міжнародних політичних форумах.

То ж не полишім наших здобутків на вільні вітри. Довершім почате діло в допомозі нашому народові перемінити Україну в дійсно українську державу. Громадяни України! Пригляньтесь процесам політичної гри. Активність, організованість, наполегливість та громадська відповідальність скорше чи пізніше здобувають перемогу. Позбудьтесь неоправданого страху та обоятности. Ви стоїте перед дуже відповідальним рішенням – боротися за свої права чи здатися без бою. Не дозвольте своєю байдужністю обтяжити ваше сумління на ціле ваше життя. Ви маєте право голосу. Ви можете стати отим фактором, який перекине важелі долі України. Не прогавте вашого права вибору. Разом ми здібні доконати чудес. Так нам Боже допоможи!

Слава Україні!

2004 3 жовтня **75-ліття ОУН**

*Громадський Комітет при співпраці УЗО в Клівленді відзначив 75-ліття **ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, 60-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ, 60-ЛІТТЯ БОЮ ПІД БРОДАМИ, 50-ЛІТТЯ ПОВСТАННЯ В КІНГІРІ, 45-ЛІТТЯ СМЕРТИ ПРОВІДНИКА ОУН СТЕПАНА БАНДЕРИ, СВЯТО ПОКРОВИ - СВЯТО УПА** концертом і бенкетом 3 жовтня 2004 р. в залі Святопокровського Осередку в Пармі. За участю біля 300 гостей. Свято відкрив голова УЗО і голова Громадського комітету мтр Василь Ліцинецький, який привітав гостей та голову СКУ д-ра Аскольда Лозинського і представив ведучого програми Левка Голубця. Американський та український славні виконала на піяно Наталя Боєчко разом із присутніми у залі. Ансамбль бандуристок "Чар-зілля" з Чикаго, керівник Ірина Туршин, започаткував концерт деклямацією та в'язанкою стрілецьких пісень.*

Святкову доповідь виголосив д-р А. Лозинський, який привітав публіку від 20-мільйонної діаспори і сказав, що його доповідь - це його міркування про історичну добу ОУН і її боротьбу за УССД. ОУН у цій історичній добі була самотньою політичною і мілітарною формацією, яка несла весь тягар боротьби з окупантами. Головна ідея створеної в 1929 р. ОУН і Першого голови полковника Є. Коновальця була безкомпромісна боротьба за Українську Соборну Самостійну Державу. Покоління 30-50 років ХХ-го століття, виховане на ідеології ОУН, вірило в Україну і перемогу. Члени ОУН, воїни УПА вибрали шлях боротьби і пройшли його героїстично та записалися золотими літерами в історії України, а пам'ять про них житиме в народі вічно. Привітом "Слава Україні!" закінчив доповідь д-р Аскольд Лозинський.

Далі відбулося вручення Грамот і Почесних Відзнак "60 років Української Головної Визвольної Ради" усім 15 членам Відділу Товариства Вояків УПА в Клівленді, а дивізійникам УНА в пам'ять 60-ліття бою під Бродами було вручено гілки калини.

Ансамбль бандуристок продовжував концерт добірним репертуаром виконаним з чуттям і витонченою інтерпретацією.

Молитву перед початком бенкету провів отець митрат катедри св Йосафата Михайло Ревтюк. Заключну молитву після бенкету провів настоятель церкви святої Трійці УАПЦ Київського Патріархату отець Богдан Згоба.

На завершення програми свята Л. Голубець подякував виконавцям програми, гостям за участь, голові Громадського Комітету В. Ліцинецькому, та членам Василю Ільчишину, П. Твардовському, Любі Мудрі, Оксані Рошецькій, Євгенові Палці, Любі Гудз за велику працю, вкладену для відзначення цих пам'ятних історичних дат.

2004 14 листопада **80-ліття Православного Собору св. Володимира**

Український Православний Собор св. Володимира відсвяткував 13 і 14 листопада своє 80-ліття. В суботу, 13 листопада, Блаженніший Митрополит Константин відправив Святу Літургію в каплиці монастиря св. Германа в Клівленді. А вечором у соборі св. Володимира була відправлена Вечірня та Панахида за спокій душ, які відійшли у вічність за цих 80 років. Наступного дня, в неділю, святкування розпочалося Архиєрейською Літургією на чолі з владикою Константином. Співслужили священики собору отці Іван Наконечний, Іван Миронко, Михайло Страпко, диякон Ігор Махлай та Іван Генрі і Володимир Іванов з монастиря св. Германа. Після відправи відбувся бенкет з програмою.

2004 26 грудня **ДОПОМОГА УКРАЇНІ**

учасникам Помаранчевої Революції від української громади в Клівленді

Комітет Допомоги Україні спільно із Виборчою Комісією для участі громадян України у президентських виборах, організували збір коштів учасникам протестних акцій в Україні і для виїзду на голосування у Вашингтон 31 жовтня, 21 листопада і 26 грудня 2004 року.

Загальна сума збору коштів становить - \$118,715.00

Вислано учасникам акцій в Україну - \$ 92,715.00

Оплачено за 13 автобусів для виїзду у Вашингтон - \$ 26,000.00

Від Комітету Допомоги - Василь Ліщинецький і Василь Ільчишин

Від Виборчої Комісії - Петро Твардовський і Андрій Гарматій

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ для НАШОЇ УКРАЇНИ (Майдан 2004р.)

11,600.00 - Парафія св. Тройці, УАПЦ-КП

11,000.00 - Парафія Покрова Пресвятої Богородиці

6,000.00 - Кредитова Кооператива "Самопоміч"

4,624.00 - Збірка на автобусах

3,000.00 - н.н..

2,500.00 - Балабан Б. О.

2,020.00 - Укр. Культ. Асоц. Огайо - Колумбус

2,000.00 - Ліщинецький Василь і Віра, Церква Євангельської Віри, Церква св. Володимира - пироги

1,100.00 - Байко Петро, Ковч Тарас

1,040.00 - Кашубинська Ірина і Р

1,000.00 - Воєцький Юрій і Марія, Казимирів С. & А., Комітет Допомоги Україні, Коновалів Євдокія, Ліщинецький Орест & Наталка, Мельник А., Москаль Роберт, Єп., ООЧСУ-3-ий Відділ, Піган Іван & Станіслава, Смалюх Іван

926.00 - Перша Укр. Баптистська Церква

750.00 - Самопоміч, Т-во

627.00 - Перша Укр. Пятидесятницька Церква

530.00 - Василів Євген

500.00 - АБН - Укр. Відділ, Верховина Укр. Центр, Данко Ігор, Данило Микола і Тетяна Гентиш-Брехун О., Голубець Лев. і Галина, Завадівський Ярослав, Келлер Роман і Оксана, Луців Степан і Теодора, Мамус Володимир, "Основа" Кредитова Кооператива, Пасічник Марія, Рабосюк Олег і Оксана, Роговська-Воєцька Тетяна, Словянська Церква Повної Євангелії, Св. Володимир - Братство, Швабінський Остап і Марія, Швед С.

450.00 - Мазепа В. І, Мамула П.

400.00 - Кулик Михайло і Ірина, Слободян Анна

350.00 - Захарій Ігор і Арета, Коваль Ігор і Оксана, Культурний Осередок Основа

320.00 - Чепак Володимир і Оля

300.00 - Антонішин Дарія, Вовк Адам, Галат Пантелеймон & Галина, Качмар Богдан Кап Соня, Кичун Богдан, Сулим Світлана, Спілка Української Молоді Содук Василь, Теркала Осип і Стефа, Якош Л. і Л. і Р.

270.00 - Голубець Зенон і Мирослава

250.00 - Грицак Анна, Гриців Теодор і Люся, Келлегер Шон і Марта (Ліщинецька), Мілян Володимир, Сивий Стефан і Фаїна, Слободнюк Я., Трач Пилип і Татяна, УНС 240 УНС Округа, Укр. Асоц. Сінсінаті

220.00 - Брехун Ярослава, Новицька Ірина, Романів Михайло,

200.00 - Бабинюк Дмитро, Бачинський Євген, Білик Василь і Оксана, Богуславський Віктор, Букало Михайло, Висоцький М. і Е., Владика Михайло і Марта, Данищук Любомир, Дейчаківська Надя, Дубчук Володимир і Наталя, Гейниш Мирослав і Євгенія, Голубець Орест, Іванюк Стефанія, Ільчишин Ольга і Василь, Зависяк Оксана і Андрій, Кобасяр А., Кріслатий Семен і Марія, Кричик Олександр, Кузьмин Павло і Александра, Кульчицький Юрій і Дарія, Купиняк родина, Кучма Михайло, Ліщинецький Роман, Лотут Влад. і Волод., Луценко Василь, Мадараш М. і А., Микишак Микола, Мироновія Ігор і Теодора, Михайлюк родина, Мичковська Люба, Підгірний І. і М., Н. Н., Прохна Володимир і Анна, Райца Віра, Русин Марія, Русин Юрій, Свентик Богдан, Сокирка Катерина і Микола. Сукенник Віталій, Топорович Ореста, Фурик Парасковія, Хомин Славко і Люба, Цьобан С., Шедний Володимир і Таня, Шмагала Тарас і Катерина, Шуневич Микола, Яніга Володимир і Марія,

182.00 - Шевченко Дім - збірка

170.00 - Кудляк Володимир

150.00 - Вирста Маріян і Ліда, Ессенгай Анна, Грай Орест і Осипа, Кучинський Борис, Мороз Олег, Петрів Ярослав, Пронь Володимир, Рижій Орест, Сисак І. і В., Сорочак О. А., Уніят Д. і А., Цапко Галина і Василь, Шедний Леон і Ліна, Шудан Галина, Шуст Нестор і Анізія, Якубович Олександр і Дарія,

145.00 - Возняк М, і С.

140.00 - Білинська Люба

125.00 - Барановський Іван, Козій Галина, Черешня Іван, Ющишин Ярослав,

120.00 - Демянчук Дионізій, Стиранка Марія, Фаріон Орест

110.00 - Адріанович Ольга, Монастирська Стефа, Петрина Марія

100.00 - Адамів Михайло, Адамович Марія, Апостолук Стефан і Наталія, Беца Павло і Фенні, Білецький І. і Л., Білоконський Юрій і Наталія, Білинський Мирон. і Галина, Блашків Наталія і Олександр, Боднар Люба, Бучинський Микола, Бурба Орест, Бусько Петро, Ванкевич Дмитро, Василик Теодор і Валентина, Винярський Сергій, і Ніля, Воєцький Андрій, Воєцький Юрій і Марія, Воронюк С. і В., Галай Е. і І., Гарасимович родина, Голосниченко Галина, Головацький Дмитро, Горбань Михайло і Катерина, Городиська Стефанія, Гілсдорф-Ковалевська Анна, Данилишин М.і Г., Дармохвал Михайло і Люба, Дац Петро і Зеновія, Демянчук Ольга і Богдан, Дирів Г., Дмитрик Петро і Іванна, Дудич Михайло, Думанський Володимир, Дяків Роман, Дяченко Юрій, Завацька О., Іванчук Н., Іваськів Ярослав, Івашук Олександр, Калинський Михайло і Надія, Калушик Б., Капітанець Микола і Катерина, Кармазин Ліда, Кашуба Володимир, Кендаль П. і Н., Кис Марія, Кісіль Володимир, Кітраль В. і А., Клим Іван, Клос Олександр, Кмйотек Микола і Катерина, Кмиць А. і І., Кобрин Ліля і Василь, Кордупель Тетяна, Корник Євген і Ірина, Корник Юра, Коровайчук С., Костюк Дмитро, Кривий Василь, Кривяк Ярослав, Кульчицький В. і М., Кутний Богдан і Олександра, Ландграф А. і Ф., Ласійчук Юрій, Лебідь Юра, Лен Марія, Лесюк Е. і В., Лішнянський Богдан, Лисак Теодор і Катерина, Лукович Петро, Лук'янич Ярослав, Лук'янич Наталя, Луцишин Марія, Магура Володимир, Малюца родина, Мамусь Володимир, Мартинюк Осип і Анна, Машлакова Ірина, Мельник Кузьма, Мельникович Стефа і Михайло, Мігелич Дмитро і Надія, Мігелич Михайло і Оля, Міськевич Михайло і Галина, Місько Ірина, Моцьо Михайло і Софія, Мудрак Василь і Марія, Мудрі Іван і Люба, Мураль Василь, Наконечний Іван, о., Натацький Герри, Оліяр Іван і Ева, Оліяр Ігор і Стефанія, Ольховик Оксана, Оришкевич Юрій і Мира, Павлович М., Паплик Іван, Паркс М. і Д, Пацула Катерина, Пашковський С. і В., Пачин Марія, Пелешкей Лоци, Пельц Орест, Петрина Михайло, Петрів Василь, о. І Люба, Петрівська Алла, Пиц М.і С., Піцул Юрій, Побивайло Марія і Йосиф, Подусівський Б., Подусівський Омелян, Попадик М., Попик Марія, Посаківська Роксанна, П'ятничанська Наталя, Рак М. і Л., Рене-Дармохвал Л. і Я, Решитівський Йосиф і Надія, Рибак Андрій і Ірина, Ривак Олег і Тамара, Різник Ф, Рудяк Люба, Рурич В.і М.,

100.00 - Русенко Ярослав і Надія, Савайда Л., Садовий Олег, Саєвич Віктор, Сарабура Катерина, Св. Андрія Церква, Св. Володимира Церква, Світенко Євгенія, Сенчина І., Сенюк Б., Середенко Олександр, Сироїжка Володимир, Скабик Н. і П., Сметана Я. і Н., Спакві Мая, Стахур Роман і Ірина, Степанівна Марія, Стецюра Іван та Ірина, Стецюра Іван мол., Стройний М. і Н., Судим Володимир, Тарнавський Борис і Филіс, Тимченко Григорій, Трач Михайло., Удуд Віра, Федьків Марія і Ігор, Федорів Дарія, Чабан Євген родина, Чепак Василь і Марія, Черень Соня, Шамсон Тамара, Швабінський Орест, Швабінський Теодор і Софія, Шепетяк В., Шірська В. і П., Юрків Марія, Якубович Марко і Дарія,

90.00 - Твардовський Петро і Віра

80.00 - Старко М.

75.00 - Віганд Марта, Воляник Степан і Емілія, Ольшанський Юрій і Ольга

70.00 - Євтух Г., Миськів Іван, Стасюк Олег, Ящук Михайло

65.00 - Бурій Тарас

60.00 - Барияк Роман, Гашиць Михайло і Стефанія

50.00 - Андрійчук Василь, Бабій М. І М., Байко І. і Я., Балагутрак Стефанія, Балюх Мирон, Баран М., Баслядинська Володимира, Бедик Д., Бережанська Надія і Іван, Бергерон Р., Болюх Петро, Ванхорович О., Ванца Е. і І., Василик Василь і Анеля, Висоцький Михайло, Вінтер-Лебедь Ольга, Віталій і Віктор, Вітик О., Войтків О., Галай Степан, Гальчук Оксана і Микола, Гаркач Параскевія, Гіщинський Степан і Євгенія, Глуховецька Марія, Горохівський Віктор, Гавюк Андрій, Демянчук Андрій і Ліда, Деревич Роман, Дев'ятова І., Джігун А., Дмитрович Леонід і Галина, Дутка Роман, Євтух Мирон, Євтюк Володимир, Журавель Володимир, Забрека Лідія, Задко Сергій, Занко Тома, Згоба Богдан, о., Зінченко І., Іванків Євген і Марія, Іванцьо Володар, Ільчишін С., Йосипчук Анна, Йосиф, Касіян Ігор, о., Каспшуська Галина, Квіт Роман, Келлер Роман і Анна, Кладеш Володимир, Клепач Ольга, Ковальська О., Козловська Леся, Козловський Олег, Колосівський Т. і Е., Кукало Мирон, Кузик Микола, Курдоба М. і І., Кухарчук Григорій, Кухта Б, Лаврів О., Лагола Петро, Ласійчук Василь, Лисак Ольга, Лішнянський Юрій і Анна, Лупійчук Н. і С., Магера Роман, Маковецький Е., Масляничук Я. і І., Мичковський Михайло, Мичковський Юрій, Мігус М. і І., Молотковний М. і О., Молс Віра і Франко, Найдінський Борис, Незрій Віталій, Нетреба Микола, Огайо Експорт, Озеров Віктор, Олійовський Ігор і Оксана, Одяріччак Мирон, Пакуш Євген, Палажій Ірина, Палайда Дмитро, Пасельський Семен і Стефа, Пасіка Гордій, Патрина Галя, Петрів Ярослав, Петрук Марія, Поврозник П., Покора Віра, Пономаренко П. і І., Попик І. і М., Почемсаний Богдан, Починок С. і Я., Пронів Петро, Процик Володимир, Процюк Володимир, Проць Я., Пугач Н. і М., Рабосюк Олег і Оксана, Раковський С., Рожнятовський А., Ромазо С., Рубан Кость, Савка Михайло, Садовська Наталя, Світлик Михайло, Серета А., Синько Зиновій, Сліпець Іван, Смільський Богдан, Собчак Марія, Сокол А., Солубин Стефанія, Сопка Мирослав, Сорочич М., Стасюк Олег, Стебельський Ярослав, Столяр Володимир і Марія, Турбіна Оксана і Андрій, Удуд Володимир, Федорчук Петро, Фенчук М., Фірманчук Я., Худоба М. і Я., Цішкевич Анна, Цибух Ігор, Циган Юлія, Черень М., Чернюк А., Шараневич Л. і О., Швабінська Христина, Шийка Антоніна, Штокало Володимир, Щарвеська Н. і Р., Яворський Орест, Якубович Олег і Дарія, Яськов Е., Яцкевич Ігор і Марія, Юринець Тарас.

48.25 - Семенець Ігор

40.00 - Вільницька Галина, Коваль Славко родина, Коцюба Юрій, Кравців Людмила, Логвинюк Катерина і Володимир, Микитюк Дмитро, Носенко Марія, Ольшанська Марія, Павлик М., Продан Ірина, Сушко Марія, Твардовський Петро, Теонів С., Устрицький Андрій

30.00 - Бак І. і А., Джуман Теодор і Марія, Котяш Віталій, Кравець Федір, Макогон Наталія, Роговська Таня, Сікора Ніна, Твардовська Галина і Ярослав, Фартучний О.

Фокс Д.,

25.00 - Башак Осип, Білик Василь і Оксана, Бокач А. і О., Венгрин Марія і Петро, Горошко Ю., Дмитрик Богдан і Розалія, Кітдрат Катерина, Клим Н. і Н., Княгиницький З. і Г., , Лис У. і Л., Малин Іван, Семерак М., Стасишин Марія і Михайло, Стефанюк Іван, Чернецька Любомира, Щербань Оксана, Ярема Н.,

20.00 - Бабин Петро, Белінська Марія, Бенко Франко і Євгенія, Бугайчук Олег, Василькевич Наталія, Ващенко К., Вирста А., Вісник, Гайдук Теодор, Гарматій Андрій і Рената, Гомка Петро, Дейнега М. і О., Дзюба Віра, Дуркалець Я. і Д., Кісіль Л., Коваль Ярослав і Віра, Кобилюк С. і Ю., Кокотень Ярослав, Крутиголова Микола, Лендел Володимир, Лупійчук Арсеній і Наталія, Мельник В. і О., Мельник П., Павлиш Г., Паруга Євгенія, Пенкальський Михайло, Помірча Марія, Протейчук О., Рабко Ярина, Росул Орися і Іван, Савинда Варвара, Трач І., Турчин Тарас, Удич М., Федоришин Іван, Федорчук Віталій, Федьків Андрій і Стефанія, Фірманчук І., Фрунза Наталія, Щеглюк Емілія, Щеглюк Наталія, Ющишин М. і Л., Яковлеєва Татяна, Яцків Степан

16.20 - Олійовська Ірина

15.00 - Мозіль Дмитро

12.00 - Плисюк Михайло

10.00 - Вернер Влад. і Коліна, Гудима Ігор, Денисюк Б., Келлер Оксана, Корній Генадій, Костенко Леся, Лендел А., Лодорогинин Ігор, Муха І., Прокопів Надія, Решитиняк З., Смеречинський Я. і М., Сметюк Е., Стецьків Володимир, Топорович Орися, Турчин Роман, Френч О., Шараневич Б.

7.00 - Поліщук Лариса

5.00 - Желявський Віктор, Папарогно О., Підгордельська В., Побережний Павло

2.00 - Жаконець В..

УПРАВА У З О - 2005 : Ліщинецький Василь - голова, **Ліда Базарко** - перший заступник для справ зв'язків; **Петро Пенгрин** - другий заступник для справ Народного фонду; **Іванка Шкарупа** - секретар Управи УЗО, **Марко Полатайко** - касир Управи УЗО; **Аня Берет** - секретар Народного фонду і заступник касира; **Василь Ільчишин**-голова імпрезової референтури, а її членами є: **Євген Палка, Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Олег Мороз; Петро Твардовський** - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна "; **Євген Бачинський** - референт преси; **Володимир Боднар** - керівник інтернет-сторінки УЗО; **Олена Погребінська** - референт Українського Культурного Городу. **Вільні члени Управи УЗО:** **Андрій Фединський, Володимир Базарко, Маруся Федьків, Теодор Василик, Осип Мартинюк, Остап Швабінський, Оксана Коваль, Ярослав Завадівський, Михайло Положевич, Андрій Гарматій. Контрольна комісія:** **Степан Воляник** - голова, члени: **Григорій Завадівський і Дарія Федорів.**

Загальні збори ухвалили рішення про зміну в назві УЗО. Тепер Українські Злучені Організації представляють не тільки українську громаду Великого Клівленду, але й українців всього штату Огайо. Тому й назва УЗО "Огайо".

2004 24 листопада ЛИСТОПАДОВА ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЮ В УКРАЇНІ

Початки цієї революції формувалися в свідомості українців протягом десятирічного антинародного президентського правління Л. Кучми. Це він зганьбив Україну перед світом навмисне створеними злиднями, вигнавши на заробітки з рідного краю мільйони людей. Оточив себе, як і сам, зажерливими україноненависними олігархами, які розшматували багатства держави для власної наживи. Його доба принесла розчарування в демократичних цінностях, утворивши впливові органи контролю, які служили режимові і постійно тримали під своїм впливом засоби масової інформації, журналістів і свободу слова. За період його владарювання чимало відомих і впливових в Україні людей загинули за досить дивних обставин і жоден з цих злочинів не був викритий. У зовнішній політиці він зовсім відмовився від орієнтації на Європу, НАТО і Європейський Союз. Однак, нагло і цинічно віддає Україну Москві, перетворюючи її у сировинний придаток Росії, у безконтрольний ринок для російських товарів. Загалом, Л. Кучма завжди був чужим для України, для її культури, мови, для справи відродження української нації.

Ось усі ці глибинні причини української революції вийшли назовні і проявили себе у протестах нації лише тоді, коли народ переконався у страшній фальсифікації підчас президентських виборів 31 жовтня і 21 листопада 2004 р. 24 листопада Центральна Виборча Комісія оголосила результати виборів у другому турі і визнала Януковича переможцем. Опозиція стверджує, що на користь Януковича було сфальсифіковано майже півтора мільйона голосів. Віктор Ющенко назвав рішення ЦВК "черговим злочиним" і оголосив про створення Комітету національного порятунку та закликав народ до всеукраїнського політичного страйку. В Україні з кожним днем наростали протести проти правлячої банди Кучми-Януковича. Протягом тижня десятки обласних, міських і районних рад Західної і Центральної України проголосили, що визнають загальнообраним президентом В. Ющенка. Понад 300 українських дипломатів, 237 працівників Національної телекомпанії, сотні українських міліціонерів заявили, що підтримують В. Ющенка. Про масові порушення виборчого процесу в Україні активно відреагували Європейський Союз, НАТО, США і багато інших країн світу.

Верховний Суд України 25 листопада заборонив ЦВК публікувати у пресі результати виборів до закінчення розгляду скарги В. Ющенка про масові фальсифікації. 27 листопада Верховна Рада визнала президентські вибори в Україні такими, що не відбивають волевиявлення громадян, а 1 грудня вона проголосувала за відставку уряду Януковича і за дострокове припинення повноважень членів ЦВК. 3 грудня Верховний Суд України ухвалив рішення про визнання недійсними результати другого туру виборів. На основі цього рішення ЦВК призначила повторне переголосування 26 грудня 2004 р. Політична криза фактично була розблокована 8 грудня, коли Верховна Рада 402 голосами прийняла політреформу, зміни до ЦВК та закон про вибори. Це повинно стати основою для проведення чесних і вільних виборів 26 грудня без адмінресурсу і фальсифікацій.

Громадяни України (приблизно 400 осіб), які проживають у Клівленді, при активній підтримці УЗО також взяли участь у президентських виборах 31 жовтня і 21 листопада. Ми організовано виїжджали з Клівленду до Вашингтону автобусами, а деякі власними автомобілями. Вартість проїзду автобусами була оплачена коштами українських організацій, парафій та приватних осіб. Українська громада влаштувала також мітинги на підтримку В. Ющенка 24 листопада в центрі Клівленду і 25 та 28 листопада в церкві св. Трійці в Норт Роялтон, де були відправлені Молебні в наміренні українського народу. Тут також проводився збір коштів для допомоги Україні.

Комітет Допомоги Україні при УЗО продовжує збір коштів для підтримки тих незламних борців, які тижнями в снігову хуртовину і морозяну погоду відстоювали збереження української незалежної держави в Києві та в інших містах України. Понад 50 тисяч доларів вже відіслано в Київ для допомоги мітингуючим. Закликаємо всіх, хто не байдужий до долі України складати свої пожертви в Кредитівці "Самопоміч" наkonto 6308. Тепер, у вирішальний час існування української державности, всі громадяни України, які мають право голосу, повинні організовано поїхати у Вашингтон 26 грудня і віддати свої голоси за Віктора Ющенка, який збереже нашу державу незалежною і самостійною.

**Немає іншої дороги,
Немає шляху в нас назад,
Лише вперед, до перемоги,
Позбутись тут тюремних ґрат!**

**Немає заходу, ні сходу,
Є Україна в нас одна!
Народом обрано – свободу!
Стати з колін – прийшла пора!**

**Майдан вирує однострогом
Із вірою в нове життя,
Бо з нами Бог! Героям Слава!
Назад не буде вороття!**

Ігор Олійовський

2005 24 січня **ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВІКТОР ЮЩЕНКО**

Після тривалого розгляду скарг кандидата в президенти Віктора Януковича, який вимагав визнати результати голосування 26 грудня 2004 р. недійсними, Верховний Суд України 20 січня 2005 р. внаслідок 4-х годинного засідання у дорадчій кімнаті, о 2 годині 40 хвилин ночі, виніс таке рішення: "Судова палата з цивільних справ Верховного Суду України вирішила у задоволенні скарги Віктора Януковича на бездіяльність ЦВК про результати голосування і результати президентських виборів, а також оприлюднення результатів відмовити". Після рішення суду вранці цього ж дня, 20 січня, газети "Голос України" та "Урядовий Кур'єр" оприлюднили постанову ЦВК про перемогу Ющенка на виборах президента, а Верховна Рада встановила день інавгурації президента на 23 січня 2005 р. Всі патріотичні сили України, які були учасниками Помаранчевої революції, всі національно свідомі українці з нетерпінням чекали цього дня. І він настав – неділя 23 січня 2005 року. У день Інавгурації зранку Президент України Віктор Ющенко склав присягу у Верховній Раді на Конституції України та Пересопницькому Євангеліє. Голова Конституційного суду вручив Віктору Ющенку свідоцтво про вступ на посаду президента України, а голова ЦВК – посвідчення голови Держави. В. Ющенку також вручили символи державної влади – булаву, нагрудний знак і печатку. У своїй короткій інавгураційній промові у парламенті Президент України В. Ющенко сказав:

"Сьогоднішня подія ще раз засвідчила – українська нація і українська держава відбулася.

Громадяни України добилися чесних виборів. Передача влади відбулася легітимно. Це – велика національна перемога. Парламент був разом зі своїм народом, підтримав його прагнення й надії. Я впевнений, що наша робота триватиме. Нам разом працювати з народом і для народу".

На церемонії інавгурації у парламенті були присутні Патріярхи Української Православної і Греко-Католицької Церков, а також два попередні президенти: Леонід Кучма і Леонід Кравчук. А з різних країн світу на інавгурації було 64 офіційних делегації. Президент України Віктор Ющенко продовжував свою присягу на Майдані Незалежності. Його слухали близько півмільйона людей. Він, зокрема, сказав:

"Сьогодні Україна вільна і незалежна, ми скинули з плечей тягар минулого! Більше ніхто не посміє вказувати нам як жити і кого обирати. Я став президентом волею народу. Перед цим народом я хочу продовжити свою присягу. Присягаю, ми змінимо українське життя. Моя перемога – це перемога всього українського народу. Це перемога свободи над тиранією, права над беззаконням, майбутнього над минулим. Над нами завжди сягатиме національний синьо-жовтий прапор, над нами мільйонами голосів завжди лунатиме гімн України. Все що задумано - збудеться! Вірте в Україну, любіть Україну, служіть Україні! Слава вам кожному! Слава Господу Богу і слава Україні!"

Цього ж дня Президент України В. Ющенко, як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України, перед президентським Маріїнським Палацом приймав військовий парад усіх трьох родів військ України. Опісля в Палаці В. Ющенко з дружиною зробили прийняття на честь глав зарубіжних держав, членів урядів, голів парламентів, послів іноземних держав, які прибули до України з нагоди інавгурації президента. Святковий концерт з нагоди інавгурації відбувся в Національному Палаці "Україна", а ввечері в центрі Києва було проведено великий святковий феєрверк.

Варто відзначити й те, що в суботу, 22 січня 2005 року на Софіївській площі в Києві відбулися збори українських козаків, на яких було оголошено рішення про обрання В. Ющенка гетьманом. Тут же новообраний Президент України Віктор Ющенко склав присягу гетьмана України.

Свій перший робочий день, 24 січня 2005 р., Президент України Віктор Ющенко розпочав в історичному Софіївському соборі. Тут нового президента благословили десять предстоятелів найбільших християнських громад, які разом з В. Ющенком молилися за Україну. Після молитви в Софії Київській Президент України В. Ющенко здійснив свою першу президентську візиту до Росії.

Перед відбуттям до Москви Президент підписав перші укази про кадрові призначення. Виконуючим обов'язки прем'єр-міністра України В. Ющенко призначив Юлію Тимошенко. Її кандидатуру має згодом ухвалити Верховна Рада. В. Ющенко скасував адміністрацію президента і натомість запровадив нову структуру – секретаріат президента. Олександра Зінченка призначено на новостворену посаду Державного секретаря. А Петра Порошенка призначено секретарем Ради Національної безпеки й оборони України. Наступного дня, 25 січня, Президент В. Ющенко почав здійснювати турне до країн Євросоюзу. У Стразбурзі він виступив на сесії Парламентської асамблеї Ради Європи.

Закінчуючи виклад матеріалу, присвячений інавгурації та перших днів діяльності новообраного Президента України Віктора Ющенка, варто ще раз пригадати й про те, що українська громада Великого Клівленду та громадяни України, які проживають в штаті Огайо, також внесли свій скромний вклад у перемогу В. Ющенка. Ще влітку 2004 р. було зібрано понад 400 підписів громадян України з вимогою відкриття в Клівленді виборчої дільниці. З цією метою була створена, очолювана мною, виборча комісія. Оскільки виборча дільниця не була відкрита, то виборча комісія була перетворена у комітет виборців, який організував тричі (31 жовтня, 21 листопада і 26 грудня 2004 р.) виїзд виборців на голосування до Вашингтону. Приблизно 500 українських громадян з штату Огайо брало участь у виборах. А всього у 92-му Вашингтонському виборчому окрузі 26 грудня проголосувало 1066 виборців. За В. Ющенка було подано 1013 голосів, а за В. Януковича – 28, 7 голосів – проти обох, а 18 бюлетенів було зіпсовано. У фінансуванні виїзду виборців до Вашингтону і в зборі коштів на допомогу учасникам революційних акцій в Україні взяли активну участь українські громадські організації, парафії українських церков, Кредитові Кооперативи та сотні українців з повоєнної та сучасної еміграції. Сума всіх зібраних коштів становила понад 100 тисяч доларів. Управа УЗО та комітет виборців щирозакоштовно дякують усім, хто допомагав коштами та іншими засобами для перемоги Помаранчевої революції в Україні.

Петро Твардовський

V. DAVID SARTIN, *Plain Dealer Reporter*

PARMA — Bill Liscynesky hopes he wore his bright orange necktie for the last time Sunday. The president of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland believes that the inauguration of Viktor Yushchenko as president of Ukraine starts a new beginning for the former Soviet-controlled nation.

"When Yushchenko takes the oath of office, the orange revolution is over," said Liscynesky. "We have to work toward something constructive in Ukraine."

Speaking to more than 400 at Pokrova Hall in Parma, Liscynesky said tens of thousands of demonstrators brought international attention to fears of election fraud before Yushchenko was declared a winner. Orange became the symbol of the Yushchenko supporters.

"We're celebrating that they finally achieved what they had been seeking," he said in an interview.

Liscynesky, 79, said many Ukrainians were politically passive until huge crowds of mostly young college students erected a tent city in Kiev to protest allegation of election fraud.

"They showed they could change politics without physical righting," Liscynesky said. Guests at the celebration included several from Cleveland who traveled to Ukraine to witness polling as election observers.

Ihor Diaczun, who operates a sales company, said the orange revolution was aided by young people's access to the Internet, email, cell phones and other modern forms of communication.

"The uprising of the people said. This is enough!, said Diaczun. "They no longer wanted to be under control of a corrupt government."

Dr. George Jaskiw, a psychiatrist and professor at Case Western Reserve University, said the series of elections in Ukraine showed that democracy is an incredibly important gift enjoyed by Americans.

"Democracy is like air," Jaskiw said. "When you have it, you ignore it. When you don't have it, you know it."

The Plain Dealer, Monday, January 24, 2005

2005р. 6 березня, **ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ**

Українська громада Клівленду шанувала пам'ять Тараса Шевченка урочистим концертом 6-го березня 2005 року у залі Українського Православного Собору св. Володимира в Парні. Від смерті Т. Шевченка минуло 144 роки, але народ не забуває про духовного батька української нації та кожного року в березневі дні шанує свято пророка та генія, і кріпить сили, щоб продовжувати боротьбу за ідеал, який залишив він для нас у своєму Заповіті. Коротким вступним словом свято відкрив голова УЗО В. Ліщинецький. Далі програму вели Г. Пляка та Н. Кондуш. Святочне слово про Т. Шевченка виголосили учні 11-ої класи Школи Українознавства ім. Т. Шевченка при Українському Православному Соборі св. Володимира Т. Боднар і Р. Коваль, в якому розкрили життєвий шлях поета, підкреслюючи окремі епізоди уривками його віршів.

Школа ім. Т. Шевченка при Православному Соборі св. Володимира

Школа Т-ва Рідна Школа

Школа при Українській Католицькій Катедрі св. Йосафата

Діточий хор при церкві Покрова Пресвятої Богородиці

Спілка Української Молоді

Молодіжна Організація Пласт

Школа українських танців Каштан

Вокально-хорова студія ім. Володимира Івасюка при Православній церкві (КП) св. Тройці

2005 р. 3-6 квітня **Президент України Віктор Ющенко в Америці.**

Перша офіційна візита президента України Віктора Ющенка до Америки розпочалася 3 квітня 2005 року в супроводі дружини Катерини і шести членів урядової делегації. У перший день візиту, в понеділок 4 квітня, у Білому Домі відбулася зустріч В. Ющенка з президентом США Дж. Бушем, який, вітаючи президента України, заявив: "Ви є другом нашої країни й надихаєте всіх, хто любить волю. Жовто-гаряча революція в Україні стала прикладом демократії для народів в усьому світі". Буш пообіцяв сприяти збільшенню торговельних й економічних зв'язків США з Україною, підтримує її прагнення стати членом Світової організації торгівлі, ЄС і НАТО. В. Ющенко сказав, що підписана ним і Дж. Бушем спільна заява за підсумками переговорів "підтверджує нову еру в стратегічному партнерстві між нашими державами". А першим кроком до поглиблення співпраці обох країн повинно бути визнання України державою з ринковою економікою та приєднання її до СОТ в 2005 році. В. Ющенко вів також переговори з віце-президентом США Д. Чейні, держсекретарем К. Райс.

Тріумфом названо виступ президента України В. Ющенка на спільному засіданні обох палат американського Конгресу в середу, 6 квітня. Ющенко зайшов до зали під оплески сенаторів і конгресменів, які вітали його стоячи. Президент України назвав своє запрошення до Конгресу виявом поваги до української нації та підкреслив, що для нього "велика честь говорити з трибуни, на якій стояли Вінстон Черчіль, Нельсон Мандела та Лех Валенса. Моя дорога в цей зал пролягла через Майдан, де мільйони людей скандували "разом нас багато..." У своєму виступі він закликав американських законодавців скасувати поправку Джексона-Веника стосовно України, зняти обмеження для українських товарів на ринку США і до осені визнати Україну як державу з ринковою економікою та допомогти Україні вступити до СОТ, НАТО і ЄС. Промова Ющенка в Конгресі неодноразово переривалась бурхливими оплесками.

Після виступу в американському Конгресі президент України В. Ющенко прийшов на зустріч з українцями біля пам'ятника Т. Шевченку, де зібралося близько тисячі осіб, які прибули сюди з багатьох штатів Америки. Від Клівленду нас було присутніх понад 20 осіб включно з головою управи УЗО і головою дирекції Кредитівки "Самопоміч". Площа і прилеглі будинки до неї, де розташований пам'ятник, були прикрашені українськими і американськими державними та помаранчевими прапорами із символікою виборчої кампанії В. Ющенка. Ряд музичних гуртів виконували біля пам'ятника народні пісні та пісні Помаранчевої революції. Присутні шість священників українських католицьких і православних церков започаткували зустріч молитвою. Надзвичайно цікавими були виступи Катерини Ющенко і президента В. Ющенка. Протягом кількох годин тут чути було скандування "Ющенко, Ющенко, "Разом нас багато" і ми мали відчуття, що ніби знаходимось на Майдані Незалежності в Києві і є учасниками міні Помаранчевої революції.

Цього ж дня в готелі "Отпі" на прощальному бенкеті президентську делегацію вшанували 1200 гостей, на якому присутні з увагою вислухали виступи В. Ющенка і його дружини Катерини. Ці зустрічі засвідчують, що українська держава сьогодні має дійсно українського президента в особі В. Ющенка.

Петро Твардовський, Вісті УЗО ч.50(70), квітень 2005

Від Клівленду нас було присутніх понад 20 осіб включно з головою управи УЗО В. Ліщинецьким та і головою дирекції Кредитівки "Самопоміч" Богданм Чепаком.

З ліва: Дося Кріслата, Ліда Кармазин, Богдан Чепак, Василь Ліщинецький, Марта Ліщинецька-Келлегер, Діяна Ліщинецька. (Решта клівлендців при інших столах).
Світлина Ярослава Завадівського

2005 р. Кредитова Кооператива "Самопоміч", з нагоди свого надходячого 50-ліття виділила на будову Музею \$50.000.

Український Музей-Архів Клівленді розпочав 2004-го року будову нового архівного будинку на теперішній площі Музею. Перші кошти на будову отримано в сумі \$200.000 від федерального уряду. Проводиться також будівельна кампанія, метою якої є збірка коштів на цю будову ще в сумі \$200.000. Тепер вже зібрано понад \$100.000. Останнім часом до цієї збірки долучилася і Українська Федеральна Кооператива "Самопоміч".

На світлині біля будови директор Музею Андрій Фединський (справа) і член Дирекції Тарас Шмагала старший (в центрі) отримують чек на \$50.000. А від Дирекції Кредитівки чек вручають д-р Орест Ліщинецький другий справа) і д-р Богдан Чепак (з ліва).

2005 22 квітня **Національний Академічний Український Драматичний Театр ім. Марії Заньковецької** зі Львова 22 квітня в залі парафії св. Покрови в Пармі поставив виставу "Неаполь - місто попелюшок", в якій реально відтворене сучасне життя українських заробітчан за кордоном, зокрема в Італії.

2005 р. 7 травня БАЛЬ БУРИВЕРХ ІЗ ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Цьогорічний баль Буриверх, влаштований жіночим пластовим куренем "Буриверхи", відбувся 7 травня 2005 р. у залі Маріот готелі в Клівленді з презентацією 16 дебютанток. Вечір розпочався традиційним введенням до залу дебютанток, які одягнені були у довгі білі вечірні сукні, тримали в руках букет червоних троянд і одна за другою входили кожна із своїм батьком. Дійшовши до середини залу, вони глибоким уклоном символічно вступали у доросле товариство. Гості, а між ними і батьки, бабці, дідуся, рідні та й загальна громада щирими оплесками вітали кожную новопрезентовану дебютантку.

Презентацію проводили: Андрея Якубович, Міця Захарій - курінна і заст. курінної старшо-пластунського куреня та Дарія Якубович - курінна сеньйорського куреня "Буриверхи". Треба відмітити, що цьогорічні дебютантки є дуже активними в українській громаді. Майже усі вони були абсолювентками Школи Українознавства Т-ва "Рідна Школа", є членами Пласту або СУМ-у, членами молодечого відділу Православної Ліги. Більшість дівчат навчалися народних танців або танцюють в ансамблі "Каштан". Багато з них вчилися або продовжують навчання гри на бандурі в школі ім. Григорія Китастого.

Після презентації відбувся танець дебютанток, який підготувала пані Марта Ліцинецька-Келегер і закінчився першим вальсом дебютанток з їхніми ескортами, відтак танець з батьками, а ескорти танцювали з матерями дебютанток. Після вечері почався баль, а до танців пригравала знана оркестра з Чікато "Веселі часи". Надіємось, що цей вечір залишиться гарним спомином як дебютанткам, так і всім гостям, які своєю присутністю звеличали представників української молоді.

Дарія Якубович, Вісті УЗО, ч. 52, липень-серпень 2005

Дебютантки з ескортами (зліва): Таня Мацех, Петро Гафткович, Леся Жига, Петро Дем'янчук, Наталя Гафткович, Дем'ян Грушкевич, Катруся Стецик, Михайло Яськів, Александра Павлишин, Андрій Дзюк, Ляріса Гілберт-Брет Семонс, Діяна Лялюк, Михась Кіндрат Прат, Софія Милян, Роман Стахур, Мар'яна Пельц, Боян Макаренко, Зоряна Клебаник, Юрій Ласійчук, Олена Боднарук, Адріян Рибак, Тереса Смолило, Ерік Сайдол, Богдана Комічак, Александер Кузик, Лариса Копистинська, Маркіян Кузьмович, Леся Рожка, Дейв Вільсон, Крістіна Вен Лір, Микола Бушак.

2005 26 червня **СВЯТОЧНІ СХОДИНИ** з відзначенням **СВЯТА ГЕРОЇВ**
та Відновленням **ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ АКТОМ** 30-го червня 1941 р.
Неділя 26-го червня 2005 р., в залі **ЦЕНТРУ -ВЕРХОВИНА"**

В програмі:

Святочне слово - редактор Петро Твардовський
Мистецька Частина

Влаштовують Українські Державницькі Організації під патронатом УЗО

2005 30 червня **УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ про встановлення безвізового режиму для громадян Сполучених Штатів Америки**

З метою розвитку та практичної реалізації принципів стратегічного партнерства між Україною та Сполученими Штатами Америки, а також керуючись прагненням до спрощення режиму взаємних поїздок громадян і активізації двосторонніх контактів у всіх сферах взаємовідносин, **постановляю:**

1. Установити з 1 липня 2005 року безвізовий режим в'їзду в Україну та транзитного проїзду через територію України для громадян Сполучених Штатів Америки, якщо вони протягом шести місяців від дати попереднього в'їзду в Україну повторно відвідують Україну на строк, що не перевищує 90 днів.

2. Кабінету Міністрів України відпрацювати компенсаційний механізм наповнення Державного бюджету України та вжити інших заходів, що впливають із цього Указу.

В.ЮЩЕНКО, Президент України м. Київ, 30 червня 2005 року № 1008/2005

2005 21 серпня **ЧОТИРНАДЦЯТІ РОКОВИНИ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ**

Хор Дніпро, дир. Оксана Боднарчук

Дітчий хор при парафії Покрова Пресвятої Богородиці, дир. Оля Чепак

ALEX MACHASKEE

August 23, 2005

Mr. Wasyl Liscynsky
5907 State Road
Parma, Ohio 44134

Dear Wasyl

You are cordially invited to a dinner for the international community at the downtown facility of The Plain Dealer on Wednesday, September 14, 2005. A brief reception will begin at 6:00 p.m., followed by dinner and a discussion.

In the spirit of "9/11" we have held events the past couple of years as an opportunity to build bridges among people of different nations, faiths and cultures. It continues to be a meaningful time to reflect upon the events of the past and a time for us to come together in hope and to show our strength as a community.

As leaders in Greater Cleveland's international community your thoughts are always valuable to us. We look forward to meeting with you as we join in an exchange of ideas and discuss issues of importance to Northeast Ohio.

We will be dining in the Community Room of our downtown office building located at 1801 Superior Avenue in Cleveland. Our visitor's parking lot is located one block north of Superior Avenue at the corner of East 18th Street and Rockwell Avenue. A security guard will direct you into our building.

I hope your schedule will allow you to join us on September 14. Please respond to Susan Haders via email at shaders@plaind.com or at 216-999-5096 by Friday, September 8, 2005. Please let us know in advance if you have any special dietary requirements.

Sincerely, Alex Machaskee

2005 29 вересня ЗУСТРІЧ З ІГОРОМ ОСТАШЕМ

у четвер, 29 вересня 2005 року, у залі Покрова Пресвятої Богородиці,

Ігор Осташ - Народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах; член Виконавчого Комітету Міжпарламентського Союзу; член Керівного комітету для реалізації Спільної програми співробітництва між Європейською Комісією та радою Європи щодо зміцнення демократичної стабільності в Україні; член партії "Реформи і порядок", фракція "Наша Україна"; кандидат філологічних наук.

УРОЧИСТА АКАДЕМІЯ
Візначення 140-річчя з дня народження
Слуги Божого
Митрополита Андрія Шептицького
Неделя, 30 жовтня 2005 Б.р. о год. 4-18 повільно
У Свято-Покровській Залі

PROGRAM
Celebrating the 140th Anniversary of the Birth of
The Servant of God
Metropolitan Andrew Sheptytsky
Sunday, October 30, 2005 at 4:00 P.M.
Church of the Holy Protection of the Holy Theotokos
Parma, Ohio

2005 30 жовтня 140-ві роковини уродин Митроп. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

У неділю, 30 жовтня 2005 року, у Святопокровському Центрі в Пармі при співучасті парафій Великого Клівленду української католицької єпархії св. Йосафата і УЗО відзначено урочистою академією 140-ві роковини уродин Митрополита Андрія Шептицького. На сцені великого розміру портрет Митрополита, обведений вінком квітів і вишитими рушниками, а з обох боків сцени картини з фрагментами катедр св. Юра. Все це вплинуло на духовне піднесення публіки і перенесли її увагу на Святоюрську гору у Львові, з якої півстоліття випромінювало світло віри, надії і благодати до всіх закутин Галицького краю. До його голосу прислухалася вся еліта, а в тривожні часи приходила за порадою і благословенням. Митрополит скріпив віру в народі і

завдяки його праці Церква в Галичині стала духовною і національною твердинею. Не було ділянки релігійної, громадської, культурної, якій Митрополит не допоміг би. Праця для українського народу, церкви була ціллю його життя. Він став духовним батьком, князем, і народ вже за життя уважав його святим. Він був Божим посланцем для українського народу а його ім'я і опіка буде жити в народі вічно.

Перед відслоненням завіси донісся гомін далеких дзвонів. Ведуча програми Лідія Швабінська-Вирста у вступному слові накреслила добу, в якій жив і працював Великий Митрополит Андрей. Слово про Митрополита виголосив о. І. Касіян, парох церкви св. Андрія.

Слуга Божий Митрополит Андрей народився 29 липня 1865 р. в селі Прилбичі на Львівщині. На 22-му році життя молодий граф Роман Шептицький залишає вигоди і втіхи світського життя і вступає до чоловічого монастиря в Добромилі та приймає монаше ім'я Андрей. Після п'яти років, у серпні 1892 р., він отримує ієрейські свячення і стає священником для Української Греко-Католицької Церкви. Коли молодому священникові виповнилося 34 роки, монарх Австрії Франц Йосиф іменував ігумена Андрея на єпископа Станіслава, а наприкінці XIX століття Папа Лев XIII призначив Владика Андрея Архiepіскопом Львова, Галицьким Митрополитом і Єпископом Кам'янець-Подільського. За пів століття довелося пережити Митрополитові багато випробувань, і це скріпило його переконання, що заради Єдності Церкви треба іти на муки, терпіння і навіть смерть. Митрополит бачив ясну візію майбутності своєї Церкви і свого народу, він жив і трудився на благо Христової Церкви і України, - закінчив слово о. Ігор.

Мистецьку частину програми започаткувала молодь інсценізацією, в якій виступали О. Данилович в ролі Апостола Андрія, В. Мартинишин в ролі князя Володимира, О. Петрів в ролі княгині Ольги, А. Чепак в ролі князя Данила Галицького і П. Стойків читав голос Митрополита. Музичний монтаж В. Сироїжки з використанням поезії Б. Лепкого - "В храмі св. Юра", уривок В. Пачовського "Поклін Владиці" і кантати "В храмі св. Юра" С. Палка, ЧСВВ, слова Б. Лепкого, муз. супровід Л. Логен. В другій частині програми юнацький квінтет парафії Пресвятої Богородиці виконав "Владико неба і землі" - молитва-арія Андрія з опери "Запорожець за Дунаєм" Г. Артемовського і "Апостол Андрій" - сл. і муз. М. Олійника. На закінчення хор парафії Покрова Пресвятої Богородиці виконав "Отче наш" - М. Вербицького і "Богородице Діво" - М. Федорова. Отець Ігор Касіян подякував членам Почесного комітету, всім присутнім за участь, і на його прохання всі присутні в залі відмовили молитву за прославу слуги Божого Митрополита Андрея.

Євген Бачинський, Вісті УЗО, ч. 54(74) листопад-грудень 2005

2005 4 листопада **ПАТРІАРХ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ ФІЛАРЕТ** відвідав три українські суботні школи, що знаходяться в Пармі. У Школі Українознавства т-ва «Рідна Школа» Патріарх наголошував, що крім українознавчих предметів учні повинні вивчати і християнську етику. Відвідав школу ім. Т. Шевченка при катедрі св. Володимира. Його вітали в соборі настоятель о. Іван Наконечний, вчителі та учні. Згодом у супроводі директора школи д-ра Володимира Боднара Святійший оглянув приміщення школи і мав розмову з учнями. Опісля Патріарх відвідав голову УЗО Василя Ліцинецького, який інформував гостя про життя української громади в Клівленді. По обіді Святійший відвідав єпископа УКЦ Роберта Москаля на його прохання. У катедрі св. Йосафата Патріарх привітав преосвященнішого владика Роберта з 25-літтям єпископських свячень і нагородив його орденом Володимира Великого III ступеня. Владика Роберт в знак вдячності подарував Святійшому усі свої богословсько-літургичні видання. Отця Богдана Згобу, настоятеля церкви св. Трійці, нагородив орденом Володимира Великого III ступеня.

Осередок ім. гетьмана Богдана Хмельницького Спілки Української Молоді Клівленд-Парма відзначив 80-ліття СУМ-у 40-ліття сумівської оселі "Хортиця". Святкування відбулося у формі ювілейного бенкету та мистецької програми в суботу, 12 листопада 2005 року, в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі з участю священників українських католицьких і православних церков та близько трьохсот шанувальників СУМ-у. На сцені було встановлено емблему СУМ, портрет її засновника Миколи Павлушкова, цифри ювілейних років 80 і 40 та сумівські гасла: *Честь України! Готов Боронити!* Та гасло Помаранчевої революції - *"Вірю, Знаємо, Можемо!"* Впродовж обох сторін залі була виставка плякатів з численними фотографіями, які відображали діяльність Осередку СУМ та оселі "Хортиця" протягом 80/40 років. На стінах висіли прапори 11 держав світу, в яких тепер діють сумівські організації. До ювілею була видана Пропам'ятна книга під керівництвом подруги Оксани Рошецької.

Святкову ювілейну програму вступним словом відкрив голова Ділового Комітету друг Ігор Дячун, який передав даліше ведення програми подрузі Мішел Бицко-Житовці і другові Юрію Фірманчуку. Під звуки козацького маршу і маршу січовиків до залі увійшли двома колонами сумівці із своїми організаційними прапорами. Святковий апель приймали голова Ділового Комітету друг Ігор Дячун, голова Осередку СУМ друг Ігор Оліяр і голова Крайової Управи СУМ друг Богдан Гаргай. Апель закінчився загальним співом сумівського гимну "Вгору прапори" і піснею "Ми ростем - ми надія народу". Американський гимн заспівали подруги Діана Продам і Катя Лис при фортепіановому супроводі подруги Лілі Кобрин, а український гимн - всі присутні в залі. З цікавою і змістовною доповіддю виступив голова Крайової Управи СУМ і генеральний секретар Світової Управи СУМ друг Богдан Гаргай. Він детально висвітлив створення Спілки Української Молоді Миколою Павлушковым в Києві 1925 р. та її діяльність до 1930 року, коли советські органи ГПУ виарештували провідників СУМ. Далі доповідач нагадав, що Осередок СУМ ім. гетьмана Б. Хмельницького в Клівленді був створений в жовтні 1950 р. Він також дав позитивну оцінку 40-річній діяльності сумівської оселі "Хортиця". Опісля у концертній частині програми сумівці виконали літературно-мистецьку композицію, присвячену 80-літтю СУМ, в якій звучали українські патріотичні пісні та вірші. У мистецькій програмі брали участь: молодий рій дівчат "Русалки" під проводом подруги Наталки Довганюк, рій "Січовики" і їх виховник Михайло Мігеліч молодший, рій молодших юнаків "Лиси" і їх виховник Марко Дячун, рій бандуристів.

2005 14 листопада Реставровано пам'ятник Володимира Великого в Українському Культурному городі

Цей рік був дуже успішним для городу, а також для української громади, тому що нарешті після більш двадцяти п'яти років всі скульптури знов стоять на своїх п'єдесталах. Копія зроблена у 2005 році Американсько-Українським скульптором Євгеном Прокоповим у місті Чикаго, штат Ілліной. Копія зроблена з фотографії і виконана з розрахунком пропорцій оригінала. Копія вироблена з фایберглесу з приміненням нових технологій. Як і всі інші скульптури у городі копія скульптури Володимира Великого є власністю міста Клівленд і не може бути перенесена або взята від городу у власність УЗО. Копія була встановлена у жовтні 2005 року скульптором Євгеном Прокоповим, професором живопису Олександром Погребінським та Оленою Погребінською.

2005 22 листопада **УКРАЇНЦІ ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.**

22 листопада 2005 р. минула перша річниця Помаранчевої революції в Україні. Помаранч - це колір полум'я, який знаменує момент, коли українські пошуки свободи, що довго тліли, спалахнули вогнем і охопили націю. Це була визначна подія в новітній історії України, яка показала всьому світові, що українці - нація, яку не зламали століття поневолення. Український народ став на захист демократії та зумів її відстояти, щоб позбутися антинародного режиму Кучми-Януковича-Медведчука та компанії корумпованих чиновників. День 22 листопада, згідно указу з Майдану до єдності: "Ми повинні об'єднатися. Ми повинні подати одне одному руки. Ми повинні отримати перемогу демократичних сил у березні 2006 року. Це наша обіцянка, тому що переможні вибори президента України можуть бути переможними лише при демократичних перемогах у парламент України у 2006 році. Присягаю, я готовий зробити все для нашої єдності". У своїх виступах Юлія Тимошенко і Борис Тарасюк також закликали до об'єднання колишніх союзників Майдану. Слова єднання лунали і з уст Патріархів українських церков Філарета та Любомира Гузара. Ми всі надіємось, що така єдність стане дійсністю.

Вісті УЗО, ч. 54(74) листопад-грудень 2005

2005 26 листопада **МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА** Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа".

В суботу, 26 листопада 2005 р., у Святопокровському осередку відбулася натуральна забава, на якій було вшановано випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа". Вступним словом відкрила забаву голова Батьківського Комітету Ляля Гафткович і попросила до молитви перед вечерею пароха церкви св. Покрови о. Василя Петрівца. А після вечері молитву провів парох церкви св. Андрія о. Ігор Касіян. Далі ведучими програми були Наталя Гафткович і Андрія Комічак, які представили усіх матурантів та їх ескортів. З успішним закінченням 11-ої класи Рідної Школи випускників привітали голова Батьківського Комітету Ляля Гафткович і директор школи д-р Вірослав Кость.

Із 23-ох випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа" на натуральній забаві було присутніх 20: Олена Боднарчук, Петро Гафткович, Петро Дем'янчук, Леся Жига, Оксана Козловська, Олег Козловський, Богдана Комічак, Лариса Копистинська, Софія Коровайчук, Олександр Кузик, Олександр Лукович, Стефан Масний, Оксана Махлай, Таня Мацех, Василь Рабосюк, Христина Скабик, Тереса Смолило, Христина Твардовська, Петро Шепетяк, Марія Юцишин.

Вісті УЗО, ч. 54, листопад-грудень 2005

УПРАВА УЗО - 2006 : Ліщинський Василь - голова, Ліда Базарко - перший заступник для справ зв'язків; Володимир Боднар - другий заступник для справ інтернет-сторінки УЗО; Іванна Шкарупа - секретар; Марко Полатайко касир; Аня Берет - заступник касира; Василь Льчишин - голова імпрезової референтури, а її члени: Євген Палка, Аня Берет, Андрій Дем'янчук, Олег Мороз; Петро Твардовський - редактор газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна"; Євген Бачинський - референт преси; Петро Пенгрин - референт Народного фонду; Олена Погребінська - референт Українського Культурного Городу. Вільні члени управи УЗО: Андрій Фединський, Володимир Базарко, Маруся Федьків, Теодор Василик, Осип Мартинюк, Люба Мудра, Остап Швабінський, Оксана Коваль, Ярослав Завадівський, Люба Рудяк, Леся Озеруга. Контрольна комісія: Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Антонів.

2006 4 березня **Вокальна формація "Піккардійська терція"** зі Львова виступила з новою концертною програмою в суботу, 4 березня 2006 р., в парафіяльній залі св. Покрови. В їх репертуарі класичні й українські народні пісні, український фольклор та сучасні естрадні пісні. Терція є яскравим носієм львівської музичної культури, традицій, у яких поєднується добрий європейський музичний досвід та високий виконавський рівень.

2006 12 березня **Шевченківські Роковини**

ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ

др. Вірослав КОСЦЬ - Школа Українознавства Т-ва Рідна Школа
 др. Волод. БОДНАР - Рідна Школа ім. Т. Шевченка
 Дарія КРАМАРЧУК - Школа св. Йосафата
 Маркіян КОМІЧАК - Школа Українського Танцю "Каштан"
 Оля ЧЕПАК - Парафія Покрова Пресвятої Богородиці
 Теодозія КРИСЛАТА - Пласт
 Мішел ЖИТОВКА - Спілка Української Молоді
 Євген ПАЛКА - УЗО

2006 26 березня **Зустріч-бенкет з о. Борисом Гудзяком**

ректором Українського Католицького Університету відбувся в неділю, 26 березня 2006 р., в залі парафії св. Покрови в Пармі. Ведучою програми була Ірина Кулик. Церковний хор св. Покрови проспівав молитви "Отче Наш" і "Богородице Діво". Гостей привітав голова УЗО Василь Ліщинецький. Потім молодіжний квартет при парафії св. Покрови виконав дві пісні. Перед обідом Владика Роберт благословив трапезу, а о. Іван Наконечний провів молитву. Після обіду присутні в залі, яких було близько 300 осіб, переглянули фільм про діяльність УКУ. Потім виступив голова Фундації УКУ Джан Курі і студентка УКУ сестра Теодора Шулак. Головну доповідь мав ректор УКУ отець д-р Б. Гудзяк, який сказав, що повне утримання університету здійснюється не державним фінансуванням з бюджету, а на кошти благодійності, в тому числі й української діаспори. Опісля виступив фінансовий референт збірки коштів на допомогу УКУ Василь Ільчишин, який дав звіт про те, що на час проведення бенкету збірка становила 98,730 дол.(295 платників). На день випуску газети ця збірка перекрыла вже 100 тисяч доларів.

На світлині в центрі о. Борис Гудзяк, п'ятий з права голова комітету Василь Ліщинецький, четвертий з ліва референт збірки фондів Василь Ільчишин

**List of Donors for Ukrainian Catholic Education Foundation
from November 1, 2005 through March 26, 2006**

- \$15,400** - Anonymous
\$ 5,000 - Cleveland Selfreliance F. C. U., Pokrova Ukr. Cath. Parish*, Shkilnyk Nadia
\$ 4,800 - Anonymous
\$ 3,200 - Wiegand Martha
\$ 3,037 - Anonymous
\$ 3,000 - Bendiuk Oleh, Nila**
\$ 2,000 - Aid Ukraine Committee, Jakubowycz Alex, Daria***, Krychuk Alexander, Maria Muzyczka Jaroslaw, Laryssa
\$ 1,700 - Rakowsky Boris
\$ 1,500 - Miahky Zenon, Natalia, Shust Nestor, Anisa
\$ 1,100 - Liscynesky Wasyl & Family
\$ 1,050 - Skarupa Ivanna****
\$ 1,000 - Bachynsky Ewhen, Bodnaruk Roman- Ivanna, Boychuk Eugene, Holubec Zenon-Myroslawa, Ilczyszyn Wasyl-Olha, Kowcz Taras, Krislaty Zenon-Theodosia-Victoria, Martyniuk Osyp, Pokrova Sestrytstvo, Shkolnik Alexandra, St. Andrews Pyrohy Workers, Zachary Ihor-Areta,
\$ 750 - Kofron William,
\$ 675 - Rakowsky Jeremy-Christine,
\$ 600 - Krislatyj Semen-Maria,
\$ 550 - Mychkovsky Lubomyra,
\$ 510 - Krywiak Jaroslaw,
\$ 500 - Basalyk Peter, Demianchuk Deonizyj-Oksana, Holian Mykola-Dzvinka, Hryciw Theodosij-Lukia, Jakubowycz Olexandr-Marta, Kulick Michael-Iryna, Lysyj Mychajlo-Olha, Mysiw Anna & Family, Osnova Ukrainian FCU, Szmagala Taras-Kateryna, Szmagala Taras Jr., Terkala Osyp-Stefania, UZO, Zadony Myron-Oresta, Zenczak Stefran-Irene,
\$ 450 - Kryshtalowych Jaroslawa,
\$ 00 - Fedynsky Andrew-Christine,
\$ 350 – Deychakiwsky Nadia
\$ 300 - Czepak Volodymyr-Olha, Grabskyj Maria, Kalinski Michael-Nadia, Kulchytzky George -Daria, Liscynesky Orest-Natalia, Nebesh Evhen-Ingrid, ODFFU Branch 3, Rakowsky Mark-Katrine
\$ 250 - Bazarko Volodymyr-Lida, Jakubowych Roman-Andrea, Krutyholowa Walter-Patricia Polansky George-Areta, UKR. Med. Assn.of North Amer. Chapter, Ukrainian Youth Association, Zachary Dr. M. Adrian, Zachary M. Stephanie, Zawadiwsky Jaroslaw
\$ 240 - Donated by Bazarko V&L, Holubec Z&M, Demianchuk D&O, Szmagala T&K
\$ 200 - Apostoluk Stepan-Natalia, Datz Petro, Halarewicz Adrian-Marta, HeitkerLeo-Mary-Clani, Kruk Olga, Lobur Viroslav-Luba, Samopomich Associatioin, Stricker Robert, Tarnawsky Borys-Phyllis,
\$ 170 - Palajda Dmytro
\$ 150 - KuzaraGeorge, Nebesh Orest, Palka Evhen-Vira, Rege David, Vyrsta Marion-Lydia, Yancich Steve-Anna,
\$ 40- Pocola Adhok Committee
\$ 25 – Nightengale Thomas
\$120 – Krisa Iryna, Milan Bohdan-Iryna,
\$ 110 - Antoni Myron-Maria, Palazij Rodion-Irene,
\$100 - Balukh Myron-Olha, Basladynsky Wolodymyra, Bilynsky Myron-Helen, Blashkiw Alexander, Bodnar Luba, Brechun Jaroslava, Buryj Taras-Sophia, Bybil Dr. Bohdan, Chmilak Wasyl-Olena, Chomyn Jaroslaw-Luba, Cioban Jaroslaw, Czepak Bohdan, Danylyszyn Mykola-Anna,

Darmochwal Mychajlo-Luba, Demjanczuk Andrij-Lidia, Demjanczuk Bohdn-Olha, Dubas Bohdan-Christine, Dudycz Mychajlo, Farion Edmytro,
\$100 - Fedkiw Ihor-Maria, Fedoriw Daria, Flynn Jerry-Maria, Froberg M.-Diana, Griffith David-Maria, Holowchak Funeral Home, Horodysky Stefania, Jakyma Wolodymyr-Paraskewia, Jaskiw George, Josypchuk Anna, Karmazyn Lidia, Kasian rev. Ihor-Tetiana, Kassaraba Martha, Kawac Mychajlo, Kendall Luba, Kenning Herman, Klymus Ivan, Kmiotek Mykola-Maria, Kmits Ihor-Anna, Kosmos Steve-Tanya, Kraus Martha, Kravec Steve-Jean, Krislaty Bohdan, Kukalo Myron-Hanna, Kwit Roman-Lucinda, Luebbe Ralph, Lutsishin-Danby Maria, Mocio Mychajlo-Sophia, Olenchuk John-Alice, Olijar Ihor, Oryshkewych George-My7roslava, Panchyshyn Zenia-Stephan, Pelts Orest-Olha, Petriv rev. Vasyl-Lyubov, Pfeiffer Gerald-Maureen, Plude Frances, Podusiwsky Basil, Poloway rev. Michael, Rose Richard-Maria, Roshetsky Mykola-Oksana, Shust Alexandra, Sopka Myroslav, Sopka Daria, Stecyk Orest-Nancy, Sywyj Faina, Terpylak Marko-Chrystyna, Trotch Mychajlo, UNA Branch 180, UNA Branch 240, UPA, Wasylyna Myroslav-Maria, Wojtyna Elias-Daria, Zappenick F., Zawadiwsky Gregory-Anna, Zhenchur Ihor-Olha
\$ 90 - Sawchak Orisia
\$ 80 - Kramer Edward, McKenzie Frances, Shutte Richard-Tomi
\$ 75 - Boyko Andrew-Eva, Coletta Ralph
\$ 60 - Juroczko Anasztasia, Stachur Roman-Irene, Stemmer Mary Jo
\$ 50 - Antoni Stefan-Maria, Bacon Charles-Justina, Bilynsky Luba, Bodnar Myron-Martha, Casey Joseph-Virginia, Chapsky Michael-Kateryna, Dagenais Alex, Dmytryk Petro-Ivanna, Farion Orest, Franz Bernard-Martha, Halaj Petro-Halyna, Hishchynsky Stefan,
\$ 50 Horban Mychajlo-Kateryna, Jantonio Gary-Nadia, Kapitanec Mykola-Kateryna, Kashubynska Iryna, Kolodiy-Lazuta Funeral Home, Konovaliv Evdokia, Kozij Halyna, Krutyholowa Mykola, Kudliak Volodymyr, Kutchma Michael, Kuzyk Mykola, Liszniansky George-Anna, Lysak Teodosij, Martyniuk Andrij, Migielicz Michael-Olha, Nadozirny Victor-Areta, Nowycky Irene, Olenchuk Jacke, Pakush Eugene-Oksana, Paselsky Semen-Stefania, Pechun Paulo, Platte Walter, Ploplis Joseph-Jean, Podusiwsky Omelan, Polatajko Marko-Teresa, Preski Raymond, Procyk Volodymyr-Halyna, Romaniw Mychajlo, Saintz Michael-Iryna, SHEVCHENKO MANOR, Stachur Motria, Tvardovsky Petro-Ira, Ukrainian Gold Cross, UNA district, Ustryckyj Andrij, Wolanyk Stephen, Wyniarsky Nelle, Zappernick J.E.
\$ 40 - Balahutrak Stefania, Sitko Christina, Windau Roland, Zacharko Iwan-Stefania
\$ 30 - Mak Peter- Katalin, Pashchyn Maria, Vesa Eugenia
\$ 25 - Ardner Charles-Linda, Bajko Petro, Bohuslawsky Viktor, Chudoba Mychajlo, Crew Theodore-Laura, Extejt Thomas, Hollis Mark, Huesman William, Iwanchuk Luba, Kalushka Eudokia, Kowcz Bohdan, Kowcz Marta, Malutza Olena, Martino Joseph, McMenamin John, Nakonecznyj Mychajlo, Pryor Dorothy, Wasyluk Teodor-Valentyna, Weber Robert, Wilson William
\$ 20 - Bemardicius William-Susan, Danylo Mykola-Tania, Dubas Irena, Fedkiw Stefania, Halaiko David, Halchuk Mykola-Oksana, Hill Mary, Keller Oksana, Mantica A. Park Peter-Lidia, Reshetivsky Josef, Sharanevych Leonid-Oksana, Stecura Mychajlo, Stecura Stefan
\$ 15 - McFetridge William Mary Ann, Micozzi Anthony
\$ 10 - Billy Raymond, Durkalec Dmytro, Galandiuk Anna, Goetz Michael, Holowchak Katia, Jurkiw Maria, Kearns Helen, Korduba Irene, Korlatowycz Stefan-Pauline, Meibers Urban, Monastyraska Stefania, Mozil Dmytro-Brigita, Napora Taras, NN, Prysylak Irena, Rice Pauline, Roussenko Jaroslav-Nadia, Serrat Lidia, Starko Maria, Terlecky Slofko-Martha, Wityk Irene
\$ 8 - Betz Robert, Lais Marilyn
\$ 5 - Homka Peter
\$ 4 - NN
\$ 2 - Sparena Edward

**Громадський Комітет збору фондів для УКУ у Львові при співпраці з УЗО,
Почесний Голова Преосв. Владика РОБЕРТ**

Василь Ліщинецький - голова, о. Митр. Михайло Ревтюк, о. Василь Петрів, Зенон М'який - секретар, Василь Ільчишин - реф. Збірки, Ірина Кулик, Дарія Якубович - прогр. Комісія,

Члени:

Марія Антонів, Роман Боднарук, Оксана Демянчук, Петро Дмитрик, Андріян Галяревич, Юрій Годованець, Дзвінка Голян, Ярослав Завадівський, Ігор Захарій, Ліда Кармазин, Дарія Кульчицька, Марта Ліщинецька, Андрій Мартинюк, Оля Мігелич, Люба Мудра, Наталія М'яка, Славка Оришкевич, Євген Палка, Френсис Плюд, Арета Полянська, Йосип Решетівський, Богдан Рошецький, Люба Рудяк, Дарія Сопка, Христя Фединська, Дарія Федорів, Маруся Федьків, Іванна Шкарупа, Нестор Шуст, Ніна Вересюк-Шуст

Контрольна Комісія:

Володимир Базарко - голова, Марко Полатайко і Борис Раковський - члени

2006 10 квітня 73-та річниця ГОЛОДОМОРУ

*в понеділок 10-го квітня 2006 р. год. Вечора при православному соборі св. Володимира
Соборна Панахида при пам'ятнику Голодомору,
Круглий стіл у Свято-Володимирському центрі
із співучастю гостей-науковців з України та діаспори
Влаштовують школи українознавства т-ва Рідна Школа та ім.Тараса Шевченка при
співпраці з У З О*

2006 26 квітня 20-ліття трагедії на Чорнобилі

Багатостраждальна українська земля..Зрита могилами, засіяна кулями, полита кров'ю... Уже стільки було на цій землі того горя, що крізь віки і досі чується відгомін тяжкого людського стогону... Невже не досить було знищити Січ? Невже не вистачило голодомору? Невже замало було репресій?

Чому доля послала ще одне нелюдське випробування - Чорнобиль? Ось уже 20 років дзвони Чорнобиля стукають у наші серця. Змушують нас зупинитись і озирнутись у той страшний 86-й... Скільки зламаних доль...

Сироти, що втратили батьків, ненароджені діти, невиліковні хвороби, невгасима туга за рідним краєм, що став називатись зоною - скаліченою, непридатною для життя, землею. Смертоносний вибух на 4-му блоці Чорнобильської АЕС у ніч з 25 на 26 квітня 1986 року, що відразу забрав життя 31-ї особи, був найбільшою аварією ядерної енергетики. Майже десять відсотків території України зазнали прямого радіаційного враження, а 70 сіл зазнали такого високого рівня забруднення, що їх знесли і повністю закопали. Вже з перших годин катастрофи наші люди стали до боротьби з грізним і невидимим ворогом. 600 тисяч ліквідаторів були

опромінені небезпечно високими дозами радіації. А криві дзеркала комуністичного тоталітаризму не один рік спотворювали правду про цю планетарну трагедію. Двадцять років минуло по цій катастрофі, але ми, українці, ще й досі не знаємо в повному обсязі про справжні її причини, масштаби і наслідки, які нині відчувають на власному здоров'ї вже діти й онуки тодішніх жертв радіації та радянської брехні. Чорнобильська катастрофа не зупинилася з вибухом, вона триває! І вже забрала життя 35 тисяч людей, в тому числі - тисячі дітей. Ще 800 тисяч осіб страждають від хвороб, пов'язаних із наслідками аварії. Загалом постраждало 5 млн осіб, у тому числі майже 2,5 мільйона мешканців України. Серед останніх - більше 643-х тисяч дітей, більшість котрих (524 тисячі) досі проживає на забрудненій радіонуклідами території...

....Українці Клівленду віддали шану жертвам Чорнобиля на панахидах у церквах, а в Школах проводились бесіди, присвячені цій трагічній події. Чорнобильська катастрофа стала невидгоюною раною України. Щоб подолати збитки, нанесені Чорнобилем, Україна потребує допомоги і сприяння міжнародної спільноти. Україна самостійно не в силах упоратися з цим завданням, адже до 2015 року ці збитки можуть становити 170 мільярдів доларів. Чорнобиль став чорною візитною картою України..... І хоч доведеться вирішувати ще багато питань з подолання наслідків Чорнобильського вибуху - побудови нового покриття, знешкодження забруднених території і охорони здоров'я жителів України - є впевненість що український народ вистоїть, як і раніше вистоював у періоди зловісних лихоліть.

д-р Володимир Боднар, Вісті УЗО, ч. 57(77), травень-червень 2006

2006 р. 3 травня Патріярх Київський і Всієї Русі-України в Клівленді

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ
міжова централь від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF GREATER CLEVELAND
Representing over fifty organizations of Greater Cleveland
5907 State Road, Parma, Ohio 44134 (440) 888-4220
Web site <http://clevelanduzo.org>

3 травня 2006 р.
м. Клівленд-Парма, Огайо, США

СВЯТІЙШОМУ ФІЛАРЕТУ
ПАТРІЯРХУ КИЇВСЬКОМУ І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ
КИЇВ, УКРАЇНА

ВАША СВЯТОСТЕ!

Від імені Українських Злучених Організацій Великого Клівленду та себе особисто щиро вітаю Вас з 40-річчям перебування на СВЯТІЙШОМУ ПРЕСТОЛІ КИСВА і всієї РУСИ-УКРАЇНИ.

Ми святкуємо це велике свято не тільки в Україні, але і за її межами. Ми молимося, щоб Пастир - Господь наш Ісус Христос послав своє благословення на Іх Святість, обдарував міцним здоров'ям, многими щасливими літами, душевним спокоєм і безмірними силами на продовження корисної архіпастирської та громадської діяльності і сповнив постійного радістю у виконанні святых обов'язків, що ведуть до спасіння душ, що Іх дарує нам Господь архіпастирській опіці Іх Святости.

МНОГІ І БЛАГІ ЛІТА ВАМ!

За Управу Голова УЗО:

Василь Ліщинський, голова

2006 травень **50-ЛІТТЯ ХОРУ "ДНІПРО" В КЛІВЛЕНДІ**

Український хор "Дніпро" заснований у Клівленді 31 вересня 1955 р., як незалежна мистецька організація з участю 37-ох основників. Завданням хору є ширити українську музичну культуру між американцями, також стримувати українських поселенців від асиміляції, виховуючи молодь в українському дусі та прищеплюючи любов до рідного. За 1955-2000 роки через ряди хору пройшло майже 200 осіб молоді, які приучувалися біля старших українського співу. Інша мета хору була у збереженні пісень, заборонених на той час в Україні. Ініціатором створення хору був диригент і композитор Євген Орест Садовський. "Дніпро" розпочав свою діяльність як чоловічий хор і незабаром став відомим між українцями та американцями, виступаючи на запрошення їх організацій, а також від телевізійних програм і університетів. У 1959 р. випродукував свою першу звукову платівку творів Т. Шевченка під назвою "Шевченківський концерт". У 1962 р. хор доповнено жіночим складом і "Дніпро" виступав як чоловічий, жіночий і мішаний хор. У 1968 р. до хору долучено оркестру-симфонітку, яка брала участь у важливих виступах, чи концертах. Членами оркестри були українці й американці, студенти музики - разом 25-30 осіб. З цим складом діяльність хору значно розширилася, бо голосовий склад нараховував приблизно 75-80 осіб.

Від 1962 р. до історії "Дніпра" входять виступи на відкритті статуї Т. Шевченка у Вашингтоні в 1964 р., де хор був у найбільшому складі - 107 осіб. Того ж року американський комітет вшанування ювілею диригента клівлендської симфонічної оркестри Джорджа Зелла запросив хор "Дніпро", як одинокого виконавця концертної програми. У 1967 р. "Дніпро" був допущений урядом репрезентувати США в концертних програмах у Монреалі (Канада), де відбувалася міжнародна виставка "Експо-67". Хор "Дніпро" часто концертував сам, або брав участь в імпрезах у містах Монреаль, Торонто (Канада), Чикаго, Детройт, Пітсбург, Вашингтон, Філадельфія, Нью-Йорк, Рочестер (США) та в ряді місцевостей коло Клівленду.

Протягом кількох років "Дніпро" давав власні різдвяні та інші програми по телевізії і колядував в американських церквах. З нагоди свого 15-ліття у 1970 р. хор випродукував звукову платівку "Колядки і щедрівки". А в 1980 р. для відзначення свого 25-ліття хор вибрав найкращі записи з різних виступів і концертів та змонтував з цього матеріалу пам'ятковий двоплатівковий альбом, який у 1990 р. було перевидано у формі звукової касетки з доданням матеріалу з платівки коляд з 1970 р. Цього ж року хор поставив оперету "Наталка Полтавка", а в 1982 р. народну оперу М. Кропивницького "Зальоти Соцького Мусія" з участю танцювального ансамблю "Каштан".

Від часу заснування хору "Дніпро" диригентом та мистецьким керівником був Е. О. Садовський. Йому допомагали в 1959-1960 роках д-р Дмитро Павлишин (диригував чоловічим хором), а в 1976-1977 рр. д-р Ярополк Ласовський (диригував жіночим хором). Після відходу на пенсію Е. О. Садовського у 1991 р. диригентом хору став Зенон М'який. Під його батуту, крім інших виступів, у 1993 р. хор дав концерт для відзначення 80-ліття маєстра Садовського. Після цього концерту диригент М'який відійшов на пенсію, а на його місце було запрошено новоприбулих диригенток з України Анну Келлер і Оксану Боднарчук, яка й до сьогодні продовжує працювати диригентом хору "Дніпро". Піяністами хору були: М. Грушкевич, М. Савчак-Кравс, М. Глібка-Самійленко, Н. Воляник, Г. Яцишин, Б. Садовський, О. Джуман-Кость, Ірена Кулик, Д. Кріслата та прибулі з України Л. Чернецька і Н. Боєчко. На жаль з часом склад хору почав маліти, бо старші відходять, а молоді не приходять, але завдання "Дніпра" й далі є незмінним: служити українській громаді Клівленду, виховувати нашу молодь в українському дусі та поширювати українську пісню на славу Україні.

Олег К. Мороз (основник хору), Вісті УЗО, ч. 58(78), липень-серпень 2006

2006 13 травня **25-ліття Танцювального Ансамблю "Каштан"**

2006 1 липня **КРЕДИТІВКА "ОСНОВА" У НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ**

Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Основа" з приємністю повідомляє громадянство Клівленду і околиць, що з 1-го липня 2006 р. наша Кредитівка працює у новому власному приміщенні за адресою 5602 Stat5e Rd., Parma, Ohio, 44134.

Кредитівка "Основа" заснована була в 1964 роц. Теперішній менеджер "Основи" Марія Кошкалда.

2006 27 серпня **15-ТА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

У неділю, 27 серпня 2006 року, в залі Святопокровського осередку в Пармі під патронатом Українських Злучених Організацій Огайо, українська громада відзначила 15-ту річницю відновлення незалежності України і 50-ліття хору "Дніпро", святочним концертом. Сцена була прибрана державним гербом і прапором України, а також були прапори українських громадських організацій і емблема хору "Дніпро". У залі було присутніх понад 350 учасників свята.

Достойним гостем і доповідачем на святі був **посол України в США д-р Олег Шамишур**. Він протягом 25-27 серпня перебував у штаті Огайо і мав зустрічі з губернатором Тафтом, з головою міста Клівленду Джексонном, відвідав громаду амішів, українські громадські установи, церкви, музей-архів і дав інтерв'ю газеті "Плейн Ділер" та радіохвилі "Україна". При вході до залі посла привітали хлібом-сіллю учні школи "Каштан". Вступним словом свято відкрив голова УЗО м-р Василь Ліщинецький і оголосив привіти, які надійшли від єпископа Роберта, від губернатора Тафта, сенаторів Ді Вайна і Войновича, від голови м. Клівленду, а голова Парми Ді Пієро особисто привітав присутніх із святом. Державні гимни США і України при фортепіановому супроводі Наталії Боєчко виконали присутні в залі.

Мистецьку частину свята започаткували учні школи "Каштан" виконанням танцю "Козачок", а відтак ведучий програмою д-р Володимир Боднар попросив до слова посла України д-ра О. Шамишура. Він привітав громаду із святом і розповів про здобутки в Україні за останніх 15 років. Народ пройшов шлях повний спотикань і, хоч це було нелегко, вистояв та переміг. Держава досягла стабільності в економіці, провела ряд реформ, а після перемоги в Помаранчевій революції, стала на шлях формування громадянського суспільства. Революція дала нагоду українському народу проявити себе вже зрілою нацією, закінчив свій виступ посол.

Святковий концерт продовжував молодіжний ансамбль в складі Христини Мігеліч, Ірини Федьків і Назара Сироїжки двома піснями: "Іванку, Іванку" і "Лише у нас на Україні". Вірш Богдана Стельмаха "Пильнуй, Україно" продеклямувала минулорічна випускниця Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа" Христина Скабик. Далі виступав дитячий парафіяльний хор св. Покрови (диригент Оля Чепак), який виконав дві пісні "Отче наш" і "Як у нас на Україні".

У другій частині концерту хор "Дніпро" (дириг. О. Боднарчук, акомп. Н. Боєчко) виконав пісні: "Чом, чом, земле моя", "Пролягла доріженька", "На Дніпрі", "Коваль", "Всміхнулося сонце", "Боже Великий, Єдиний" і "Многая літа" українському народові. Вкінці голова управи хору О. Мороз назвав хористів, які співають у ньому понад 30 років, згадав про засновника хору "Дніпро" і його довголітнього диригента Є. Садовського. За 50-літню мистецьку діяльність хору "Дніпро" голова УЗО Василь Ліщинецький вручив керівництву хору Грамоту подяки.

Після концерту присутні вгощалися смачною перекускою і вином.

Євген Бачинський Світліни О. Мігеліч, а нижня О. Мороза, Вісті УЗО, ч. 59(79), вересень-жовтень 2006

Зліва - Сидять: Оксана Демянчук, Христя Раковська, Ліда Базарко, посол Олег Шамишур, Василь Ліщинецький (голова УЗО), Петро Твардовський, Іванна Шкарупа. Стоять: Деонізій Демянчук, Василь Ільчишин, Мич Шматала, Тарас Шматала, Володимир Боднар, Юрій Яськів, Наталка Боднар, Христя Фединська, Андрій Фединський, Ігор Федьків

Communique, Office of the Governor of the State of Ohio

Members of Ohio's Ukrainian community gathered at the Ohio Statehouse on August 25, to commemorate the 15th year of independence in Ukraine. Ukraine's official date of independence is August 24. Director Fedkiw presented a resolution from Governor Bob Taft to commemorate the celebration and Mrs. Arcadia Melnyk, President of the Ukrainian Cultural Society of Ohio, thanked Fedkiw for hosting the celebration and accepted the Governor's resolution on behalf of the community. "Today's celebration marks the 15 anniversary of Ukrainian independence. Ukrainians sought the right to govern themselves and to determine their own destiny. And today, a mere 15 years after independence, Ukraine is determined to build closer ties with the West and to gain membership into NATO and the European Union," said Director Fedkiw. The ceremony concluded with the raising of the national flag of Ukraine, which remained flying throughout the weekend. That same morning, the Ukrainian Ambassador to the United States, **Dr. Oleh Shamshur**, visited Ohio to meet with city officials and Mayor Jackson in Cleveland, and then traveled to Columbus to meet with Governor Taft to discuss the development of stronger business and cultural links between Ukraine and Ohio. Following the meeting with the Governor, he traveled back to Cleveland, where a reception was held in his honor at the Ukrainian Museum Archives. Before departing for Washington D.C. on Sunday, he was the distinguished guest at the Ukrainian Independence Day Commemoration, hosted by the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland.

From left to right: President of United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland Wasyl Liscynesk, Ukrainian Honorary Consul Andrew Futey, Governor Bob Taft, Ukrainian Ambassador Oleh Shamshur, Ukrainian Museum Archives Board Member Taras Szmagala

2006 14 жовтня **РЕГІОНАЛЬНА ВЧИТЕЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА**

14 жовтня 2006 р. у Клівленді відбулася Регіональна вчительська конференція шкіл українознавства (Детройт - Клівленд - Чикаго). Її організатором була школа Українського православного собору св. Володимира в Пармі. На конференції виступали також отці Іван Наконечний, настоятель Українського православного собору св. Володимира, Богдан Згоба, настоятель церкви Святої Трійці, які поділилися своїм досвідом з вивчення Закону Божого в Школі Українознавства. Після доповідей відбувся круглий стіл. Гостей-освітян тепло приймала Свято-Троїцька парафіяльна зала, надана безплатно парафією в Норт Роялтон (голова управи Анна Турко, настоятель - о. Богдан Згоба).

На конференцію прибуло 55 учителів, директорів, представників батьківських комітетів та гостей із чотирьох шкіл українознавства. На конференції обговорювалося багато важливих питань, що стосувалися покращення роботи у школах. З нашої громади брали активну участь Петро Твардовський, Наталія Боднар, Наталя Ярош, Ніна Сікора, Наталія Бокотей, Асміна Гуцуляк, Галина Пляка, д-р Юрій Яськів, д-р Володимир Боднар.

Учасники регіональної вчительської конференції. Світлина В. Боднара
Наталія Бокотей і Галина Пляка, Вісті УЗО, ч. 59, вересень-жовтень 2006(витяги)

2006 17 жовтня **Круглий стіл на тему "Україна та членство в НАТО"** відбувся у Вашингтоні 17 і 18 жовтня, який проводиться вже сім років під загальною назвою "Шлях України до зрілої національної державності". Від штату Огайо у засіданні круглого столу брали участь голова управи УЗО мтр Василь Ліщинецький, голова Дирекції Кредитівки "Самопоміч" д-р Богдан Чепак і редактор Петро Твардовський. Протягом двох днів було заслухано понад 50 доповідей, з якими виступали міжнародні фахівці і відомі політики з Америки, України, Англії, Польщі, Естонії, Словаччини і НАТО. Вони характеризували сучасне політичне та економічне становище в Україні, а також пропонували її конкретні рекомендації для вступу до НАТО.

2006 11 листопада **ЄПИСКОПСЬКИЙ ХАРИТАТИВНИЙ БАЛЬ**
СУБОТА, 11-ГО ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ, в Астродомі св. Йосафата

Комітет Єпископського Харитативного Балу

- **Владика Кир Роберт Москаль** - голова, о. Митр. Тома Саюк, о. Митр. Михайло Ревтюк, о. Митр. Михайло Польовий, о. Шамбелян Юрій Апелярд, о. Крилошанин Андрій Гановський, о. Ігор Касіян, о. Василь Петрів, о. Стефан Зарічний, о. Микола Добруцький, о. Михайленко,

Архидиякон Єфрем Смолило, Диякон Михайло Кулик, Диякон Ігор Гогоша, Диякон Роман Турчин.

* **Заступник голови - Василь Ліщинецький**

* Секретар - Богдан Рошецький, * Фінансова референтура - Василь Ільчишин, Петро Крамарчук, Дарія Сопка, * Преса і інформація - Петро Твардовський, Оксана Рошецька, * Імпрезовий Комітет - Євген Палка, д-р Ігор Захарій, * Декоративна референтура - Дарія Кульчицька, Оксана Демянчук, Ліда Кармазин, Люба Мудра, Маруся Федьків, * Господарська Референтура - Дарія Федорів, Іванна Шкарупа, Ірина Кулик, Олена Хміляк, * Люба Глутковська, Па.

2006 р 25 листопада **Матуральна забава для випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа"**

25 листопада 2006 р. у Святопокровському осередку в Пармі. Вступним словом забаву відкрив голова т-ва "Рідна Школа" д-р Юрій Яськів і представив ведучих програми випускників попередніх років Юрія Фірманчука і Тересу Смолило, які запросили випускників до столу. Потім привітала їх голова Батьківського комітету Оксана Дячун. Парох церкви св. Покрови о. Василь Петрів провів молитву перед вечерею. Після вечері ведучі програми представляли випускників та їх ескортів. Вітальні слова виголосили директор школи д-р Вірослав Кость і голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський.

На випускному вечорі були присутні матуранти: Христофор Бей, Данило Головатий, Аріяна Данилович, Марко Дячун, Михайло Какс, Андрій Миронович, Олександра Панасюк, Данило Смолило, Сергій Фірманчук, Катерина Ярема. Відсутні були: Наталя Оружак, Назарій Сироїжка, Андрій Чепак.

На світлині матуранти із своїми ескортами. Світлина Наталії Смолило.

Вісті УЗО, ч. 60, листопад-грудень 2006

2006 6 грудня Зустріч із проф. Мирославом Мироновичом

*віце-ректором Українського Католицького Університету,
бувшим в'язнем ґулагу та співзасновником Української
Гельсінської Групи,
визначним аналітиком процесів в Україні*

УПРАВА УЗО - 2007 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Базарко-заступник для справ зовн. зв'язків; Іванна Шкарупа - секретар; Марко Полатайко - скарбник; Аня Берет - заступник скарбника; Василь Ільчишин - імпрезовий референт, члени: Євген Палка, Андрій Дем'янчук, Олег Мороз, Маруся Федьків, Люба Мудра, Наталка Симс; Петро Твардовський-референт засобів масової інформації, члени: Євген Бачинський - преса, Володимир Боднар - УЗО веб сайт; Петро Пенгрин - референт Народного фонду; Доля Кріслата - референт Українського Культурного Городу. Осип Мартинюк (Акрон) і Остап Швабінський (Колюмбус) - референти округ Огайо; Ярослав Завадівський фото-кореспондент. Вільні члени управи УЗО: Андрій Фединський, Олександр Блашків. Контрольна комісія: Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Мирон Антонів.

2007 28 січня Концерт українських артистів

Василя Мельниковича, Володимира Пушкарка і сестер Наталії та Уляни Мальгаських відбувся 28 січня в парафіяльній залі при церкві св. Покрови в Пармі. Дует сестер-близнючок Наталії та Уляни виконував пісні українських авторів. Володимир Пушкар звеселяв присутніх своїми чудовими гуморесками. А відомий український співак, знаний як гуцул-хуліган, Василь Мельникович прекрасно виконував жартиєливі пісні.

2007 11 березня ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

неділя 11-го березня 2007. Заля Парафії св. Трійці

ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ

д-р. Вірослав КОСТЬ	Школа Українознавства т-ва Рідна Школа "
д-р. Волод. БОДНАР	Школа Українознавства ім. Т. Шевченка
Марія ІВАНКІВ	Школа св. Йосафата
Маркіян КОМІЧАК	Школа Українського Танцю "Каштан"
Оля ЧЕПАК	Парафія Покрова Пресвятої Богородиці
Надя ПАЛКА-ЗАПЕРНИК	Пласт
Ліля КОБРИН	Спілка Української Молоді
Евген ПАЛКА	УЗО
Гордій ПАСІКА	Український Камерний Хор

ПРОГРАМА

Ведучі програми - Надя Скабик і Оксана Олійовська

1. ВІДКРИТТЯ - Василь Ліцинецький, голова УЗО
2. АНСАМБЛЬ ШКОЛИ БАНДУРИ ім. Г. Китастого при соборі св. Володимира
  - а. ЗАПОВІТ - сл. Т. Шевченка, муз. П. Демуцького
  - б. ШЕВЧЕНКІВСЬКА СУІТА - аранж. О. Махлай
3. СВЯТОЧНЕ СЛОВО - "Полум'я, на котрім тьма розтала",
Ірина Боднар і Юрій Стельмах, випускники школи ім. Т. Шевченка
4. ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. Т. Шевченка
  - а. Привітання - Даріян Кульчицький і Адріяна Жура, вихованці садочку "Сонечко"
  - б. Пісня "Українець"- мелодія М. Гайворонського, гарм. М. Барабаш,
виконують учні садочку "Сонечко" і підготовчої групи
  - в. Пісня "Ой є в лісі калина" - укр. народна пісня, обр. Л. Ревуцького,
виконують учні садочку "Сонечко" і підготовчої групи
  - г. Вірш Г. Коваль "Скажи мені, Дніпре!" - вик. М. Махлай, уч. 4-ої кл.
  - г. Пісня "Над Дніпровою сагою", сл. Т. Шевченка, муз. народна, вик. учні школи
  - г. Пісня "'Така її доля", сл. Т. Шевченка, обр. В. Заремби, виконує Наталка Самійленко,
уч. двомовної кляси
  - д. Пісня "Кобзареві", сл. С. Мартинюк, муз. Р. Галабурди, виконують учні школи
  - е. Вірш В. Сальченко "Над Дніпром-Славутичем", деклямує Юлія Ванчосович, уч. 8-ої кляси
  - е. Пісня "Слово Кобзаря", сл. і муз. М. Ровенка, виконують учні школи
5. ПЛАСТ (члени 28-го куреня юначок ім. княгині Ольги)
  - а. Вірш "Хустина", сл. Т. Шевченка
6. ДИТЯЧИЙ ХОР при парафії Покрова Пресвятої Богородиці, керівник Оля Чепак
  - а. Уривок з поеми "Тополя", сл. Т. Шевченка, читає Софія Листвак
  - б. Пісня "По діброві вітер вие", сл. Т. Шевченка, аранж. О. Клун
  - в. Вірш "Поклонися, Дніпре", чит. Олеся Рабосюк та Яна Нетреба
  - г. Пісня "Послухай, як співає Україна", сл. і муз. А. Смолин
  - г. Вірш "Є у мене Україна", чит. Христина Балешта і Христина Стельмах
  - д. Пісня "Лише у нас на Україні", сл. і муз. В. Прут
7. ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА т-ва - "Рідна Школа"-
  - а. Монтаж на Шевченківські Роковини оформлений за муз. Гнатишина і Гайворонського
Підготували учительки Н. Ярош, О. Баслядинська, Н. Скабик, О.Олійовська, І. Турчин, Н. Прокопів,
В. Твардовська, Д. Пилипчук та помічник І. Олійовська. Виступ учнів від садочку до 11-ої класи
  - б. Уривок з поеми Т. Шевченка "Катерина", виконує Христина Скабик, випускниця школи
8. ЮНАЦТВО СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
  - а. Пісня "Садок вишневий", сл. Т. Шевченка
  - б. Пісня "Шлях до Тараса", сл. Рибчинського, муз. Михайла Золотухи
  - в. Дует "Нащо мені карі очі", вик. Діяна Продан і Христина Мітеліч, муз. керівник Ліля Кобрин
9. КАШТАН - Школа Українського Танцю, мистецький керівник - Маркіян Комічак
Танець "Раков'янка", виконують учні школи
10. ШКОЛА св. ЙОСАФАТА
  - а. "Пророцтво", вик. учні 5-ої кл.,
  - б. Уривок із поеми Т. Шевченка "Великий льох три душі", виконують учні 7-ї кл.
Керівник Марія Іванків
11. УКРАЇНСЬКИЙ КАМЕРНИЙ ХОР - муз. керівник Гордій Пасіка
  - а. "Думи мої", сл. Т. Шевченка, обр. Є. Козака
  - б. "По діброві вітер вие", сл. Т. Шевченка, обр. В. Уманця
  - в. "Бандуристе, орле сизий", муз. Є. Орлова, сольо-заспів Віктор Богуславський

2007 22 квітня **ВЕЧІР творчості письменника СЕРГІЯ РАЧИНЦЯ**

Народився Сергій Рачинець 1948 року на Рівненщині. Закінчив Київський державний університет, після чого довгий час працював журналістом. Проте, втрата зору змусила його залишити улюблену працю. Але він не втратив сенсу життя. Зробивши переоцінку духовних цінностей в особистому житті, він стає християнином і продовжує сповна розкривати свій поетичний талант. Уся творчість його просякнута любов'ю до Бога і України. Сергій Рачинець є автором понад 30-ти книжок поезій і прози. На слова його поезій створено понад 200 пісень, музику яких написали композитори в Україні і за кордоном.

22 квітня 2007 року в парафіяльній залі при церкві св. Покрови в Пармі, відбулася зустріч з письменником з України Сергієм Рачинцем, яку організувала Українська Євангельсько-Баптистська Церква в Пармі. Вечір відкрив вступним словом і молитвою пастор цієї церкви Віктор Пилипчук. А потім численні присутні мали можливість послухати чудовий тригодинний концерт, в якому виконувались дорослими і дітьми пісні на слова Рачинця і його поезії. Виконавці пісень були не тільки з Клівленду, але й із Каліфорнії та Івано-Франківська. Сам автор декілька разів виступав, прекрасно деклямуючи власні вірші. У процесі творчого вечора була проведена фінансова збірка на підтримку Сергія Рачинця.

2007 12 травня **ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК 2007 РОКУ**

Під час балу пластового куреня "Буриверхи", що відбувся 12 травня в готелі "Double Tree", у доросле товариство символічно вступили одинадцять дебютанток. Презентацію проводили Андрія Якубович і Марія (Міця) Захарій - членки старшо-пластунського куреня "Буриверхи" та Дарія Якубович - курінна сеньйорського куреня.

Після презентації відбувся танок дебютанток та їхніх ескортів, хореографічне підготовлений Мартою Ліцинецькою-Келегер, що закінчився першим вальсом. Після вечері почався баль. До танців пригравала оркестра "Заграда" з Торонто, Канада. На пам'ятку про вечір кожна дебютантка одержала в подарунок від куреня дереворит "Дерево життя", який виготовила членка куреня мисткиня Дарія Гуляк-Кульчицька.

Слід відзначити, що як і раніше, цьогорічні дебютантки є дуже активними в українській громаді. Всі вони випускники Школи українознавства і переважно є членами СУМ-у або Пласту. Більшість дебютанток навчалися або й даліше навчаються народних танців у школі "Каштан" і декілька з них вчать гри на бандурі в школі ім Григорія Китастого. Надіємось, що цей вечір залишиться гарним спомином як для дебютанток так і для всіх присутніх на ньому.

Дарія Якубович, Вісті УЗО ч. 64, липень-серпень 2007 (скорочено)

На світлині Зенона Голубця дебютантки з ескортами (зліва): Александра Плетт, Сергій Фірманчук, Адріяна Лішнянська, Зенон Мураль, Сузанна Продан, Христофор Бей, Леся Бушак, Данило Моїсеєнко, Адріяна Боднарук, Андрій Рудь, Райлі Келегер, Андрій Оришкевич, Софія Коровайчук, Олесь Ткачук, Оксана Махлай, Марко Питяк, Міра Лендел, Стефа Стефанополіс, Соломія Стасюк, Стефан Гома, Наталя Шепетяк, Стівен Гайслер.

2007 7 червня Зустріч з президентом СКУ д-ром Аскольдом Лозинським відбулася 7 червня в залі парафії св. Покрови в Пармі. Зустріч відкрив вступним словом про доповідача голова УЗО мгр Василь Ліщинецький. У своєму змістовному виступі А. Лозинський з'ясував сьогоденний стан української діаспори у світі, яка нараховує тепер майже 20 мільйонів українців. Він детально зупинився на проблемах української діаспори в Польщі та в Росії, де тутешні владні інституції не приділяють належної уваги розвитку етнічної самобутності українців. Потім відповів на запитання присутніх які стосувалися переважно сучасного політичного становища в Україні.

2007 7 червня Благодійний концерт "Збудуймо храм любові" з участю Народного артиста України **Павла Дворського** та Заслуженої артистки України **Лілі Остапенко** відбувся в неділю, 17 червня, в парафіяльній залі св. Покрови в Пармі. Дохід із концерту є пожертвою на Патріарший собор Воскресіння Христового у столиці України - Києві.

2007 9 червня 50-ЛІТТЯ КРЕДИТІВКИ "САМОПОМІЧ"

Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" відзначила 50-ліття свого існування величавим бенкетом і забавою 9 червня 2007 року в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі. Вступним словом імпрезу відкрила ведуча програмою Анна Брездун-Берет і запросила голову дирекції Кредитівки д-ра Богдана Чепака до слова. Він привітав Владик Роберта Москаля і Паїсія Дмоховського, делегатів річної конференції Централі Українських Кредитівок Америки (ЦУКА), усіх гостей. В короткій і змістовній доповіді д-р Б. Чепак розповів історію спілки від її заснування до сьогодні, висловив признання засновникам, які думали про добро громади. Зерно дало гарне жниво: зросло майно спілки, багатіла громада. З початкових оцандностей 54 тис. дол. і 243-ох членів кредитівка зросла до 75 млн. дол. і 4,500 членів. "Там де є гріш, там є сила і пошана. Світла пам'ять, честь і слава тим, які думали і дбали про громаду", - цими словами закінчив доповідь д-р Б. Чепак.

Голова Українських Злучених Організацій Василь Ліщинецький у своєму виступі наголосив на співпраці Кредитівки і громади, яка була обопільно корисною. Кредитівка уможливила придбання приватних домів, різних підприємств, допомагала культурним і освітнім установам громади, виплачувала високі дивіденди. Признання дирекції висловили у своїх виступах президент УККА Михайло Савків мол. і колишня голова дирекції Розалія Головка. Голова ЦУКА Богдан Ватраль у своєму виступі представив фінансовий показник кредитівок Америки і їхню роль в житті громади. Тепер ЦУКА об'єднує 17 спілок, 106 тис. членів і має 2 млрд. дол. на своїх рахунках. Спілки пожертвували на громадські цілі понад 3 млн. дол.

У концертній частині ансамбль "Кобзарі" при Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка (мистецький керівник Олег Махлай) виконав ряд пісень. Школа танцю "Каштан" (керівник Давид Возняк) виконала танці "Привіт" і "Козацька сюїта". Владика Р. Москаль благословив трапезу і почалася вечеря. На закінчення ведуча програми подякувала гостям за участь, а Владика П. Дмоховський промовив подячну призвуках "Галичани".

У Кредитівці "Самопоміч" 26 липня відбулася зустріч із головою міста Парми. На світлині : Андрій Футей - почесний консул України в Клівленді, д-р Орест Ліщинецький - касієр-менеджер Кредитівки, Дін Де-Пієро - голова міста, д-р Богдан Чепак - голова дирекції Кредитівки, мгр Василь Ліщинецький - голова УЗО
Евген Бачинський, Вісті УЗО ч. 64, липень-серпень 2007 (скорочено)

2007 26 серпня **16-ТІ РОКОВИНИ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

Неділя 26 серпня 2007 р. 3:30 дня в залі Святопокровського Осередку

ПРОГРАМА

Ведучий програмою ред. Петро Твардовський

1. Відкриття - ред. Петро Твардовський
2. Державні гимни США і України - фортепіяновий супровід Наталії Боєчко
3. Старша група дитячого церковного хору Покрови Пресвятої Богородиці диригент Оля Чепак
  - а. "Україно зіронько моя" - деклямація
  - б. "Молитва за Україну" - пісня
  - в. "Ми брати єдині" - деклямація
  - г. "У нас є все" - пісня
  - г. "У світі є хтось єдиний" - деклямація
  - д. "Мамина сорочка" - пісня
4. Святочна доповідь - мтр. Василь Ліщинецький
5. Хор "Дніпро", дир. п. м. Оксана Боднарчук, акомп. Наталія Боєчко
  - а. "Крилець сокола дай" муз. В. Матюка форт. Е. Журавського
  - б. Україно, зоре моя" муз. В. Філіпенка форт. Е. Журавського
солісти Марія Іванків, Зірка Шокалюк, Христина Глабше, Анна Келлер
  - в. "Чом, чом, земле моя" - сл. К. Малицької, муз. Д. Сочинського форт. Є. Журавського
  - г. "Коваль" (У долині село) - сл. Івана Франка муз. М. О. Гайворонського
форт. Л. Логан-Русиняк
  - г "Боже Великий, Єдиний" - сл. О. Кониського, муз. М. Лисенка, обр. О. Кошиця
6. Перекуска з вином:

2007 29 вересня **ПЕРША РІЧНА ХОДА-ЧОРНОБИЛЮ**

Комітет Тремонтської ходи-Чорнобилю у співпраці із УЗО організував 29 вересня 2007 р. п'ятикілометровий марш в пам'ять Чорнобильської катастрофи. Ця 5-кілометрова хода-марш почалася в Клівленді в історичній околиці Тремонту біля Українського Музею-Архіву.

Спочатку священики української православної, католицької церков і пастори церков баптистської та п'ятидесятників провели короткі молитви. Марш розпочався о 10-ій годині рано з участю майже 300 осіб, переважно молоді. Кожний учасник отримав сорочку і брошуру, присвячені Чорнобилю. Околиця Тремонту пов'язана з історією перших українських поселенців і тому метою маршу було пригадати та ознайомити всіх учасників з початком українського поселення в Клівленді. В музеї була показана інформативна виставка Чорнобильської катастрофи. На кінець маршу всі учасники і організатори були гостинно обслужені смачним полуденком.

Внаслідок проведеного маршу харитативний фонд "Дітям Чорнобиля" отримав прибуток понад 12 тисяч доларів, які будуть використані для доставки продуктів харчування і медичної допомоги потерпілим дітям від Чорнобильської катастрофи.

Матвій Заперник Голова комітету Тремонтської Ходи-Чорнобилю

The first annual Tremont Walk for Chomobyl will take place on Saturday September 29, 2007 at Lincoln Park in Tremont. The United Ukrainian Organizations of Ohio (UZO) has created this walk to raise money for the affected children of Chomobyl. All proceeds will be donated to the children of Chomobyl Relief and Development Fund. The Tremont Walk for Chomobyl committee invites all interested persons to register for this 5-kilometer walk and donate via their website,

www.tremontwalkforchornobyl.org, or by person at the st. Pokrova festival held August 3 - 5. A registration and donation table will also be present at the Pokrova Church Festival held August 3 - 5 as well as the st. Andrew's Festival on Sunday September 9th . For those who do not wish to participate in the walk, we welcome you to join us at the Service at 9 a.m. at the Ukrainian Museum Archives and view the exhibit dedicated to the Chornobyl tragedy.

Matthew Zappernick Chairperson, Tremont Walk for Chornobyl Committee

2007 14 жовтня ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ВОЇНІВ УПА ТА ЇХ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА РОМАНА ШУХЕВИЧА

В неділю, 14 жовтня 2007 року, у Святопокровському осередку в Пармі, Огайо, Товариство Вояків УПА та Комітет опіки над пам'ятником і цвинтарем колишніх вояків УПА(що на цвинтарі свв. Петра і Павла) при співпраці з Парафіяльною Радою церкви Покрова Пресвятої Богородиці організували відзначення свята Покрови, 65-ліття створення Української Повстанської Армії і 100-ліття від дня народження головного командира УПА генерал-хорунжого Романа Шухевича - Тараса Чупринки. Цієї ж неділі зранку, у день парафіяльного празника, в церкві св. Покрови була відправлена Служба Божжа єпископами з України Владикою Володимиром Війтишиним (Івано-Франківськ) і Владикою Миколою Сімкайлом (Коломия) та парохом церкви о. Володимиром Грицюком.

О 3-ій годині пополудні в парафіяльній залі розпочалася програма святкових відзначень. Під звуки стрілецьких маршів до залу було внесено прапори ОУН, УПА, УСС, Дивізії УНА, Українських Американських Ветеранів, ООЧСУ, СУМ-у і Пласту. Далі присутні відспівали американський і український державні гимни, а друг Ігор Оліяр зачитав присягу вояка УПА. Ведуча програмою подруга Оля Мітеліч. Старша група дитячого парафіяльного хору св. Покрови (диригент Оля Чепак) виконала поряд з деклямаціями декілька пісень. Святочну доповідь виголосив президент Світового Конгресу Українців д-р Аскольд Лозинський.

Головна Управа Товариства Вояків УПА нагородила колишніх вояків УПА відділу в Клівленді грамотами і ювілейними відзнаками за заслуги в національно-визвольній боротьбі. Ці нагороди вручив д-р Аскольд Лозинський. Їх отримали такі вояки УПА: Брехун Ярослава (Мотря), Бурій Тарас (Буркун), Цьобан Ярослав (Граб), Дмитрик Петро (Лісовик), Фаріон Орест (Шрамченко), Келлер Оксана (Надія), Колосівський Теодор (Коваленко), Моцьо Михайло (Коник), Музика Володимир (Смик), Оліяр Іван (Кум), Швед Михайло (Гайворон), Рошецький Богдан Микола (Королік).

Комітет опіки над пам'ятником і цвинтарем колишніх вояків УПА. Перший ряд (зліва): Ірина Данилевич, Люба Гудз, Оксана Рошецька, Ірина Хома, Христя Сива. Другий ряд (зліва): Богдан Дмитрик, Тарас Швець, Зенон Фаріан, Роман Охрін, Юрко Охрін, Богдан Рошецький.

2007 27 жовтня **ПЕРЕБУВАННЯ ПАТРІЯРХА УПЦ КП ФІЛАРЕТА В ПАРМІ**

У суботу, 27 жовтня, у Святопокровському осередку в Пармі українська громада мала зустріч з шановними гостями з Києва - Святійшим Філаретом - Патріархом Київським і всієї Руси-України Української Православної Церкви Київського Патріархату, депутатом Верховної Ради України, головою громадського об'єднання "За помісну Україну", братом президента Петром Ющенком, а також з академіком Дмитром Степовиком. У своїх виступах і у відповідях на запитання присутніх, гості з'ясували сьогоденне політичне становище в Україні після виборів, діяльність українських православних церков.

У неділю, 28 жовтня, парафіяни Української Православної Церкви св. Трійці Київського Патріархату з участю парафіян інших українських церков та представників громадськості Клівленду величаво відзначили 55-ліття заснування парафії св. Трійці в Норт Роялтон. Зранку в церкві була відправлена Патріярша Служба Божя з участю Патріярха Філарета, архієпископа Олександра, єпископів Паїсія і Макаріюса, настоятеля церкви о. Богдана та 15-ти священиків українських церков з Огайо та інших штатів Америки. Після відправи Патріярх вручив церковні нагороди багатьом парафіянам і громадським діячам за заслуги перед Помісною Українською Православною Церквою. Відправа закінчилася Хресним ходом навколо церкви. Відзначення 55-ліття парафії продовжувалось у парафіяльній залі святковим концертом і бенкетом. Під звуки державних гимнів США і України юні сумівці внесли до залі національні знамена обох держав. З вітаннями виступили: від СУМ-у Адріяна Краснянська, голова Парафіяльної управи Анна Турко, представники сенатора і конгресмена штату Огайо, а о. Богдан Згода зачитав вітання від інших парафій та громадських організацій. У концертній частині свята взяли участь співаки, декляматори і музиканти: Ліда Пронів, Остап Стахів, Христина Мітеліч, Зоряна та Ігор Дмитрів, Ольга Яковенко, Юрко Федорів, Ігор Гнида, Оріся Бурановська, Руслана Промко та дитячий ансамбль "Калина" під керівництвом Надії Пентрин. Після смачного обіду до присутніх з вітаннями ще звернулися: Єпископ Паїсій, група учнів Школи Українознавства ім. Т. Шевченка, отець-митрат Михайло Ревтюк, голова УЗО Василь Ліцинецький, голова 33-го Відділу СУА Оксана Шараневич, пастор Богдан Мальський, проф. Дмитро Степовик, Народний депутат України Петро Ющенко і заключне слово мав Патріярх Філарет. У понеділок, 29 жовтня, в Клівлендській міській бібліотеці відбулася презентація всіх церковних книг видання УПЦ Київського Патріархату, яку провів Святійший Патріярх Філарет. Після чого всі ці видання були подаровані бібліотеці та було відзначено її працівників церковними нагородами. Перебуваючи у Пармі, Патріярх Філарет дав інтерв'ю для радіохвилі "Україна",

Марія Іванків

2007 10 листопада **ШКОЛА СВ. ЙОСАФАТА** відзначила **60-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ**

10 листопада школа св. Йосафата урочисто відзначила своє 60-річчя. Ця інституція - одна з п'яти щоденних шкіл, що збереглися протягом довгих років українською еміграцією в США. В цьому і полягає особливе значення і статус цієї школи. Підготовка до святкування почалась ще навесні. Вчителі на чолі з адміністрацією, батьківський комітет, випускники, парафіяни - всі були зайняті підготовкою до визначної події. Торжество відбувалось в астродомі церкви св. Йосафата з участю більше 500 гостей. Під звуки маршу Штравса до залі увійшли учні школи і стоголосий хор виконав "Пісню до св. Йосафата", а далі діти продовжили демонструвати свої таланти на сцені Наймолодші учні виконали пісеньку про веселку, радісно розмахуючи різнокольоровими прапорами. Потім своєрідний оркестр у складі кількох ксилофонів та інших ударних інструментів виконав п'єсу "Оеу-0". Під музику з фільму "Шрек" танцювали учні старших класів. Американська частина концерту була підготовлена вчительською музикою і мистецтва п. Ненсі Саліван.

Друга частина музичної програми відкрила двері у світ української культури. Хор учнів молодших класів весело виконав пісеньку про маленьких їжачків, а потім діти танцювали під музику Йогана Штрауса, показуючи всю свою граціозність та добрі манери. Їх змінив дзвінкоголосий хор учнів 4-го класу із мелодійною піснею про рідну школу. Хор дівчат старших класів виконав на високому професійному рівні пісню про символ нашої неньки України - червону калину. А яке ж українське свято обійдеться без троїстих музик? "Три музики"- так називалась вокально-хореографічна композиція у виконанні учнів старших класів. Ніжний звук сопілки доповнив композицію "Верховино, світку ти наш". А на закінчення прозвучала нова пісня "Слався, родино наша шкільна". Постановкою української програми концерту займалась вчителька української мови п. Марія Іванків. Виступ учнів був справедливо нагороджений бурєю оплесків.

УПРАВА УЗО - 2008 : Ліщинецький Василь - голова, Ліда Вазарко - заступник для справ зовн. зв'язків; Іванна Шкарупа - секретар; Марко Полатайко - скарбник; Аня Берет - заступник скарбника; Василь Льчишин - імпрезовий референт, члени: Євген Палка, Андрій Дем'янчук, Олег Мороз, Маруся Федьків, Люба Мудра, Наталка Симс; Петро Твардовський - референт засобів масової інформації. Євген Бачинський - преса, Володимир Боднар - УЗО веб сайт; Петро Пенгрин - референт Народного фонду; Дозя Кріслата - референт Українського Культурного Городу. Осип Мартинюк і Остап Швабінський - референти округ Огайо; Ярослав Завадівський - фото-кореспондент. Вільні члени управи УЗО: Андрій Фединський, Олександр Блашків. Контрольна комісія: Степан Воляник - голова, члени: Григорій Завадівський, Миром Антонів.

2008 р. **Неопалима свічка** у відзначення 75-ліття голодомору-геноциду 1932-1933 рр. в Пармі.

2008 8 січня **СТОЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ЖИТТЯ д-ра СТЕПАНА ВОЛЯНИКА**

Восьмого січня 2008 року виповнилося сто років від дня народження відомому в діаспорі та Україні громадському діячеві і науковцю д-ру Степану Волянику - уродженцю Брідщини, що на Львівщині. Середню освіту закінчив у Станіславові (нині Івано-Франківськ), а вищу правничу освіту здобув у Ягайлонському університеті в Кракові. Правничу практику відбував на Львівщині у Мединичах в адвокатському бюро д-ра Івана Мартинюка, після чого розпочав свою власну адвокатську практику в Бродах.

З 1939 року почалася перша советська окупація Галичини, під час якої незалежна адвокатська професія стала зайвою. Тоді С. Воляник перекваліфікувався на педагога та разом з дружиною Емілією вчителювали у селі Шниреві поблизу Бродів.

У період Другої світової війни С. Воляник змушений був покидати рідний край і вже на еміграції широко розгорнув громадсько-патріотичну діяльність, демонструючи неабиякі організаторські та журналістські здібності. У переселених таборах Байрот, Ландсгут (Німеччина), працюючи правним дорадником, очолив Обласне Представництво Української Еміграції, Централю Спортивного Товариства, був також співзасновником та членом управи Спілки Української Молоді в Мюнхені.

У вересні 1951 року С. Воляник переїхав до США. Спочатку оселився в Балтиморі, штат Мериленд, а через рік обрав постійним місцем проживання Клівленд, Огайо, де відразу включився у багатогранне життя української громади. В 1958-1959 роках у Вестерн Резерв

університеті в Клівленді студіював бібліотекознавство та інформатику і здобув ступінь магістра бібліотечних наук. З 1959 року працював бібліотекарем та викладачем російської мови в Балдвін Валлес коледжі у передмісті Клівленда аж до виходу на пенсію в 1977 році. Він заснував Товариство Українських Бібліотекарів Америки і був його головою до того часу, аж поки осідок централі ТУБА не переїхав до Чикаго.

Упродовж 1960 -1990 років працював учителем і директором Школи Українознавства товариства "Рідна школа", брав активну участь у формуванні та праці Української Учительської Громади та кількакратно її очолював. Багато років був членом управи Шкільної Ради УККА, її педагогічним дорадником та головою Товариського суду. З часу заснування в Клівленді осередку Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, активно включився в його діяльність, був довголітнім секретарем осередку, а потім і заступником голови. Два роки поспіль обирався головою осередку Українського Історичного Товариства в Пармі, Огайо. Був одним з ініціаторів Фонду Катедр Українознавства в Гарвардському університеті та протягом ряду років його очолював. У 1960-1970 роках С. Воляник кількаразово був членом Дирекції кредитівки "Самопоміч" і членом її Контрольної комісії. Багато праці вклав у діяльність Українського Музею-Архіву, членом управи якого він був. Впродовж усієї своєї громадської діяльності в Клівленді був і залишається членом Організації Оборони Чотирьох Свобід України. На протязі 1966-1969 років С. Воляник обирався головою Українських Злучених Організацій Великого Клівленду і до сьогодні є головою Контрольної комісії УЗО, а в 1989 році був визнаний управою УЗО Українцем Року за наукову, суспільно-громадську й педагогічну діяльність.

Протягом 1975-1985 років С. Воляник підготовляв докторську працю і отримав ступінь д-ра філософії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. В 1989 році видав книжку "Берестейський договір", а в 2003 році вийшла збірка його статей під назвою "З Україною в серці на чужині". Велика його заслуга у створенні степендійного фонду Воляників-Швабінських при фундації Українського Вільного Університету. За цю діяльність у 2006 році С. Волянику було присвоєно ступінь почесного доктора УВУ. У день 100-літнього ювілею д-ра Степана Воляника управа Українських Злучених Організацій Огайо нагородила Грамотою Признання за довголітню громадську і наукову діяльність та участь у праці в керівних органах УЗО.

Петро Твардовський

2008 20 січня **Молитва за Церковне з'єднання**

відбулася в неділю, 20 січня, в церкві св. Андрія в Пармі з участю парафіян священників українських католицьких і православних церков, учнів школи св. Йосафата. Під час відправи слово про церковну єдність на англійській мові виголосив священник Юрій Епл'ярд з Української Католицької Церкви в Карнегі, Пенсильвенія, а на українській мові - о. диякон Ігор Махлай з Української Православної Церкви св. Володимира в Пармі. Відправа Молитви супроводжувалась також співом коляд. Вкінці відправи зі словом подяки за участь всіх у Молитві виступив парох церкви св. Андрія о. Ігор Касіян.

2008 16 березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО**

16-го березня 2008, Заля Українського Православного Собору св. Володимира

ПРОГРАМА

*Ведучі програмою - Галина Пляка і Наталя Бокотей,
учителі школи ім. Т. Шевченка*

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліцинецький, голова УЗО
2. **ШКОЛА БАНДУРИ** ім. Г. Китастого при соборі св. Володимира
  - а. **ЗАПОВІТ** - сл. Т. Шевченка, муз. П. Демуцького
  - б. "Зійшов місяць/По діброві вітер вие" - обр. Г. Китастого
  - о. диякон др. Ігор Махлай, адміністратор школи
3. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА** т-ва "Рідна Школа"
  - а. Вірш "Твій дух між нами", сл. Росяника, чит. уч. 8 кл. Л. Ванца
  - б. Пісня "Думи мої думи мої", сл. Т. Шевченка, вик. хор школи
  - в. Інсценізація "Розрита могила", сл. Т. Шевченка
вик. Х. Балешта, О. Лис, Я. Нетреба, Л. Квіт, Т. Заперник,
Л. Апостолук, Д. Касіян, А. Краснянська, Н. Курдоба
  - г. Пісня "По діброві вітер вие", сл. Т. Шевченка, вик. хор школи
  - г. Найменші Кобзареві - Вірш "Сонце Україні", сл. У. Кравченко,
вик. учні садочка Р. Лебедь і Я. Курдоба
  - д. Пісня "Зацвіла в долині червона калина", вик. наймолодші учні
  - е. Вірш "Кобзареві", вик. О. Рабосюк, Ю. Твардовська
Ю. Назаренко, Р. Балух, М. Коцубасєва, Я. Нетреба
  - є. "Пісня Поклін Тобі Тарасе", сл. Ю. Шкрумеляка, муз. Д. Котка
4. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА** ім. Т. Шевченка, при Українському
Православному Соборі св. Володимира
(Виступ школи відмінено у зв'язку з відходом у вічність Отця Собору
Івана Міронка, який був учителем Закону Божого у тій школі)
5. **СВІТЛИЧКА** 130-го Відділу СУА, Літературно-музична, композиція
  - а. Декламація, Калина Кульчицька
  - б. Пісня "Зацвіла в долині червона калина", сл. Т. Шевченка, муз. А. Феліпенка
  - в. Декламація, А. Зборовський і А. Жура
  - г. Пісня "Ми діти українські", сл. Ю. Шкрумеляка, муз. І. Тучака
6. **СВЯТОЧНЕ СЛОВО** - "То була дивовижна зоря", сл. О. Шараневич.
чит. Х. Мігеліч, уч. 11-ої кл. Школи а т-ва Рідна Школа
7. **СТАРША ГРУПА ДИТЯЧОГО ХОРУ** при парафії Покрова Пресвятої Богородиці, керівник
Оля Чепак
  - а. Вірш "Лічу в неволі дні і ночі", сл. Т. Шевченка
  - б. Пісня "Бандуристе орле сизий", сл. Т. Шевченка, муз. Я. Олійника
  - в. Вірш "Розцвіла рідна Україна", сл. Д. Кадуча
  - г. Пісня "Летить в степу листочків шум", сл. і муз. Д. Засідковича
  - г. Вірш "Наш великий сизий орле", сл. Д. Кадуча
  - д. Пісня "Гамалія", сл. Т. Шевченка, муз. Є. Ратуша
8. **ПЛАСТ**
  - а. Рецитація "Поклін Тарасові", сл. М. Дяченка, вик. М. Махлай, О. Махлай, В. Сисак, Н. Оришкевич, Н. Заперник, Я. Клек, О. Фединська, К. Гріфіс, Д. Квіт, І. Магера.
Керівник Дозя Кріслата
9. **БАНДУРИСТ** Остап СТАХІВ
  - а. Пісня "За байраком байрак", сл. Т. Шевченка
  - б. Пісня "Різдвяна баляда", сл. і муз. О. Стахова

10. СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, осередок ім. Б. Хмельницького

а. Інсценізація баяди "Тополя", вик. Старше Юнацтво

б. Пісня "По діброві вітер виє" керівник Оксана Рабосюк

11. КАШТАН - Школа Українського Танцю, керівник - М. Комічак

Танець "Раков'янка", виконують молоді учні школи

12. ЗОРЯ, Жіночий Вокальний Ансамбль

а. Пісня "Реве та стогне", сл. Т. Шевченка, муз. Ф. Колеси,

б. Пісня "Садок вишневий коло хати", сл. Т. Шевченка, Керівник Наталя Баслядинська-Махлай

З ліва: 1-й ряд: Наталка Махлай, Оксана Вигнан, Христина Мітеліч, НН, Андрія Комічак, Мішел Бицко-Житовка. 2-й ряд: НН, Кятя Лис, Леся Козловська, НН, Діана Продан.

2008 13 квітня **Український драматичний театр "Заграва"** з Торонто, Канада, представив виставу "Нелегалка" - трагікомедію на дві дії (для дорослих). Керівник постановки Народний артист України Федір Стригун. Вистава відбулася 13 квітня 2008 року в парафіяльній залі при церкві св. Трійці в Норт Роялтон.

2008 10 травня **Висвячення Єпископа ДАНИЛА УПЦ в США**

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

His Grace Bishop Daniel

A native of Ukraine, Bishop Daniel (secular name: Volodymyr Zelinsky) was born in Buchach, Ternopil Region, Ukraine. Here he graduated from school and enrolled in theological Seminary of Ivano-Frankivsk in September, 1993. Volodymyr immigrated to the USA in 1996 to continue his education at the Catholic University of America as well as the Dominican House of Studies in Washington, DC. During this time, he was ordained to the Holy Deaconate.

In 2000 Deacon Volodymyr was received into the UOC of the USA and enrolled in St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, N.J. He concurrently enrolled in a graduate studies program in Applied Orthodox Theology at the University of Balamand, Holy Patriarchate of Antioch (Antiochian House of Studies, USA), receiving his Master's Degree

in 2002.

Deacon Volodymyr was ordained to the Holy Priesthood by Archbishop Antony on May 12, 2001 in St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church, South Bound Brook, NJ. On May 22, 2002 the Archbishop tonsured him as a priest-monk (Hieromonk), with the name Daniel, at St. Elijah Ukrainian Orthodox Monastery

in Dover, FL. Following his monastic tonsure, Fr. Daniel was appointed assistant editor of the Ukrainian Orthodox Word (UOW), the official publication of the UOC of the USA. In September 2002, he became Editor-in-Chief of the UOW and remains in that position today. Also in 2002, His Eminence Archbishop Antony appointed Fr. Daniel director of the Consistory Office of PR (Communications) of the Consistory, which publishes the annual Church Calendar and manages the UOC of the USA web site.

In 2003 Fr. Daniel enrolled in the Pittsburgh Theological Seminary (Eastern Orthodox Focus), for the Doctor of Ministry Degree, which was conferred upon him in May of 2007. In 2005, Fr. Daniel was appointed Spiritual Advisor to the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods and Spiritual Advisor to the Church Orphanage Adoption Program in Ukraine. Archimandrite Daniel has led the college mission teams to the Orphanages for the past four years.

In January of 2006 Fr. Daniel was commissioned as an officer of the US Army (Chaplain Corps). He enrolled into US Army Chaplain School at Fort Jackson, SC from which he graduated in April of that year and served as a chaplain in one of the Medical Brigades of the United States Army. With the reactivation of a full academic program at St. Sophia Seminary, Metropolitan Constantine and the Seminary Board of Trustees appointed Fr. Daniel Dean of Students in 2006.

At the 2007 Convention of the UOL of the USA, Metropolitan Constantine appointed Hieromonk Daniel Spiritual Advisor of the Senior League. In that capacity and at the request of the UOL Senior Board, he also accepted the position of Chairman of the Vocations and Clergy Support Commission, which administers the Metropolitan John (Theodorovich) Scholarship Fund. This fund provides financial assistance for seminarians and clergy to pursue continuing education.

During the opening Divine Liturgy of the 18th Regular Sobor of the UOC of the USA on October 3, 2007, Hieromonk Daniel was elevated to the rank of Archimandrite by Metropolitan Constantine. A few days later, on October 6, 2007, the same Sobor elected Archimandrite Daniel as Bishop-Elect for the UOC of the USA.

On January 9, 2008, Holy Synod of Constantinople formally elected and ritually included Archimandrite Daniel in the Diptychs of Holy Orthodoxy as titular Bishop of Pamphilon.

The Episcopal consecration of His Grace Bishop Daniel took place at St. Volodymyr Ukrainian Orthodox cathedral in Parma, OH – USA on May 10, 2008.

Following the repose of Metropolitan Constantine (21 May, 2012), the Bishop assumed the responsibilities of the Vice-Chair of the Council of Bishops of the UOC of the USA.

During the Extraordinary Sobor of the UOC of the USA (October 6, 2012), His Grace Bishop Daniel was nominated and elected as President of the Consistory of the UOC of the USA.

On Saturday, January 26, 2013 His Grace Bishop Daniel formally assumed responsibilities of President of the Consistory of the UOC of the USA in South Bound Brook, NJ.

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОГАЙО
місцева центральна від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO
Representing over fifty organizations of Ohio
5907 State Road, Parma, Ohio 44134 (440) 888-4220
Web site <http://clevelanduio.org> e-mail: lis@ukrkydshcglobal.net

10-го травня 2008 року

Високопреосвященному Данилові
Єпископу Української Православної Церкви в США

Ваше Високопреосвященство!

Від імені Українських Злучених Організацій Огайо та всієї української громади нашого терену щиро вітаємо Вас із Вашою хіротонією в сан єпископа, що відбувається цього дня у Катедрі святого Володимира в Пармі.

Бажаємо Вам багато успіхів у Вашому служінні церкві та духовній опіці для нашого ревного паства на цій американській прибраній Батьківщині нашого українського народу. Некая господь благословит Вас і Ваши почини та надасть сили та ентузіазму у виконанні наложених Вами самими на себе обов'язків. Щастя Вам Боже.

Остаємось Ваші у Христі.

Слава Ісусу Христу!

Василь Ліщинський
Василь Ліщинський, голова

2008 травень 13 "ХОДА-ПАМ'ЯТИ ГЕНОЦИДУ" для відзначення 75-ої річниці Голодомору в Україні 1932-1933рр.

ПОЧАТОК ХОДИ від – Parma City Hall, де із мером Діном ДеПієро та Міською Радою міста Парми будемо перебирати міжнародну свічку-вогнь від естафети із Детройту. Хо́да із свічкою-вогнем буде проходити по Ridge Road, Parma Circle, через Parma Veteran's Park до State Road, до пам'ятника при Українській Православній Катедрі Св. Володимира, де відбудеться сяткова поминальна ПРОГРАМА.

*Комітет для відзначення Голодомору 1932-1933
при Українських Злучених Організаціях Огайо*

"WALK AGAINST GENOCIDE" to commemorate the 75th Anniversary of Ukraine's Genocide of 1932-1933 STARTING POINT - Parma City Hall, where with **Parma Mayor Hon. Dean DePiero and the Parma City Council** we will welcome the international Torch to Ohio as it arrives from Detroit, Mi. The Walk will proceed on Ridge Road, Parma Circle, through Parma Veterans' Park to State Road, to St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral for a special program.

Sponsored by the United Ukrainian Organizations Committee to Commemorate Ukraine's Genocide of 1932-1933

2008 травень ВІДЗНАЧЕННЯ ГОЛОДОМОРУ ВИСТАВКАМИ

Управа Українських Злучених Організацій Огайо створила Комітет для відзначення 75-ліття Голодомору в Україні 1932-33 років, виставками, який бачимо на світліні.

На світліні сидять (зліва): Маруся Федьків, Лідія Базарко (голова комітету), Наталка Симс, Оріся Задойна. Стоять (зліва): Марія Гованець, Люба Мудра, Ліда Парк, Анізія Кармазин, Маруся Флін, Влодзя Краснянська. Відсутня Дозя Кріслата.

To commemorate the 75th anniversary of the **Famine-Genocide** in Ukraine in 1932-1933, the United Ukrainian Organizations of Ohio are displaying exhibits in area libraries. Over 7 million Ukrainians died as a result of this famine, which was artificially created by the Soviet Union. Please visit the scheduled exhibits at:

- August 15-31 Parma Snow Library 2121 Snow Rd.

- August 15- September 15 Kelvin Smith Library (Case WRU) 11055 Euclid Ave.
- September 2 - September 15 Parma South (Regional) Library 7335 Ridge Rd.
- September 3 - September 30 South Brooklyn Library 4303 Pearl Rd.
- October 1 - November 30 CCC Library Western Campus 11000 W. Pleasant Valley Rd.
- November 1- November 30 Cleveland Public Library -Lots Stokes Building Lobby
325 Superior Ave.

13 вересня 2008 року одну із таких виставок, що розміщена в Parma South (Regional) Library, 7335 Ridge Rd., оглянула група сумівців під керівництвом головної виховниці СУМ-у подружки Оксани Рабосюк. Перед оглядом виставки член управи СУМ-у редактор Петро Твардовський розказав сумівцям про причини і наслідки цієї трагічної сторінки в історії України, про те, що штучним голодом, запровадженим комуністичною владою, українська нація втратила тоді понад 10 мільйонів людей.
На світліні сумівці в бібліотеці перед оглядом виставки про Голодомор.

2008 1 червня Відзначення Українських Злучених Організацій

2008 24 серпня **17-ті РОКОВИНИ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

Неділя, 24 серпня 2008 р в залі Святопокровського Осередку

ПРОГРАМА

Ведучий програмою Петро Твардовський

1. Відкриття - мтр. Василь Ліцинецький
2. Державні гимни США і України -
3. Старша група дитячого церковного хору Покрови Пресвятої Богородиці
музичний керівник Оля Чепак
  - а. "Україно моя" - муз. Євгенія Скиданова
  - б. "Моя рідня" - муз. Надія Кодешева
  - в. "Я люблю Україну мою" - сл. і муз. Матвійчука, сольо Хр. Мітеліч
  - г. "Помилуй Господи" - Наталія Горобець
  - г. "У світі є хтось єдиний" - деклямація
4. Святочне слово - журналіст Василь Романчук
5. Ігор Гнида (із власним музичним супроводом)
  - а. "Україна", муз. Петроненка
  - б. "Родина", муз. О. Дашка
  - в. "Українець", муз. О. Дашка
  - г. "Гей ви козаченьки", народна пісня
6. Український камерний хор
  - а. "Ой там за ліском", муз. обробка А Авдієвський
  - б. "Бандуристе, орле сизий", сл. Т. Шевченка муз. обробка Є. Орлова
  - г "Боже Великий, Єдиний", муз. М. Лисенка
7. Перекуска з вином

2008 18 жовтня **XX-ий Конгрес Українців Америки (УККА)**

відбувся 18-19 жовтня 2008 року в Клівленді.

Пленарні сесії з'їзду проходили в залі *Aigrogt Hotel*, Першу сесію з'їзду 18 жовтня відкрив вступним словом президент УККА Михайло Савків мол. Далі було заслухано звіти керівних органів УККА. Цього ж дня вечором у залі при церкві св. Покрови в Пармі управа УЗО влаштувала для делегатів і гостей з'їзду вечерю-бенкет, на якому було присутніх біля 200 осіб. Вступним словом бенкет відкрив голова УЗО мтр Василь Ліцинецький. Ведучий програми почесний консул України в Клівленді Андрій Фудей привітав почесних гостей: сенатора Дж. Войновича, мера Клівленду Ф. Джексона, посла України у США О. Шапиура, президента СКУ Є. Чолія та інших. Було виконано державні гимни США і України. Школа українського танцю "Каштан" виступила із танцем "Привіт". На бенкеті було оголошено вітання XX-му заїздові УККА від президента України В. Ющенко, президента США Дж. Буша, від обох кандидатів на посаду президента США та від ряду українських громадських організацій. У мистецькій частині бенкету виступала капеля з новим диригентом А. Бриттаном та камерний під диригуванням Б. Гентала. Наступного дня, 19 була проведена друга пленарна сесія з'їзду, на якій комісії і вибрано керівні органи УККА. **Тамару Галло-Олексій**, яку бачимо на світліні, а віцезрезидентом А. Фудея. У сесійній залі була

бандуристів ім. Т. Шевченка хор з Філядельфії "Аколада" жовтня, в залі *Aigrogt Hotel* заслухано звіти конгресових Президентом УККА обрано ексекутивним виставка про Голодомор в

Петро Твардовський

2008 26 жовтня **Українська Католицька Освітня Фундація** влаштувала 26 жовтня 2008 р. в залі парафії св. Покрови в Пармі зустріч-бенефіс на користь Українського Католицького Університету. На зустрічі виступав з промовою ректор цього університету отець доктор Борис Гудзяк. В Україні є 900 вищих навчальних закладів, серед яких є 160 університетів, і питання ставиться - чи була потреба створювати ще один університет УКУ, який став 131-им в 2002 році.

Завдання УКУ - не кількісно охопити якісь маси молоді чи виконати невідомо які всеукраїнські чи ширші завдання. Університет наш працює не за кількісними показниками, а своєю якістю він вносить нові стандарти у простір української вищої освіти. В нас, наприклад, всі студенти реально вивчають англійську мову, також знають інші мови, добре володіють комп'ютерами. Але, очевидно, найважливішим є моральний вибір. Час після революції показав наскільки ще потрібно глибокої праці, щоб у бізнесі, в політиці, у громадському, суспільному, освітньому житті України запанували нормальні процеси розвитку, законопослушність і законотворче суспільство. Мусять бути лідери, які вболівають за долю України, які повинні навіть своєю жертовністю, своїм прикладом показувати кращий спосіб праці в суспільстві. І це наші молоді люди роблять. Майже 200 наших випускників поїхало за кордон і тепер вертаються з різних країн з докторатами, з магістерками та включаються активно в церковне, наукове, економічне і політичне життя України.

Вистарчить згадати, що серед випускників є 200 священиків. Вони мають 7 років вищої університетської освіти, а дехто має 10 і 12 років освіти. Ці священики є з десяти різних єпархій і екзархатів. В деяких єпархіях, наприклад, у Стрийській, де практично ціла курія єпархії є в руках молодих випускників УКУ, зокрема, канцлер, керівник з питань роботи з молоддю, а отець Павло Худ розвинув дуже велику діяльність в сфері газетних публікацій. Це є реальний приклад, коли молоді люди мають компетентність і творять новий спосіб життя. А президент України В. Ющенко після революції запропонував нашій студентці Олі Босак працювати в його секретаріаті. Дуже багато наших випускників є в сфері науки. 160 з них здобували наукову спеціалізацію багато років в різних містах світу. Закінчили свої докторати, вернулися, бо вони хочуть працювати в УКУ і хочуть служити Україні.

УКУ є недержавним закладом. Він є єдиним таким університетом не лише в Україні, але й в цілій Східній Європі і на всій території колишнього СРСР. Його не так просто фінансово утримувати. Сьогодні наш річний бюджет витрат становить два мільйони доларів. Половина цього бюджету походить з Америки від нашої Української Католицької Освітньої Фундації, яку дуже активно підтримує діаспора, за що я хочу всім нашим жертводавцям щиро подякувати. Ми маємо також допомогу і від неукраїнців, майже 60 відсотків жертводавців в Америці є неукраїнці. Отримуємо пожертви і з різних фондів Європи. В цьому році вперше для деяких потреб благоустрою нашої території Львівська обласна і міська влади виділили певні кошти. А нещодавно за взірцем бенкетів в Америці відбувся перший бенкет в Києві, який був дуже ефективним. Його блискучо провела вихідець з Клівленду пані Зінька Кришталович і УКУ заробив на цьому бенкеті 100 тисяч доларів. Отже, знаходяться тепер і спонсори в Україні. Я думаю, що цього року ми отримаємо разом до трьохсот тисяч доларів від спонсорів на наші оперативні витрати.

2008 2 листопада фільм **"Між Гітлером і Сталіном"**.

Восьмий відділ СУА 2 листопада влаштував у своїй домівці висвітлення українсько-канадійського фільму Святослава Новицького "Між Гітлером і Сталіном". Голова відділу Дозя Кріслата коротко розкрила зміст фільму. Потім присутні переглянули фільм, в якому на основі документальних джерел і живих свідчень людей показано шлях боротьби українського народу за вільну і незалежну українську державу протягом всього 20-го століття.

2008 9 листопада **ВЛАДИКА АНДРЕЙ** фільм Олесь Янчука

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОГАЙО
місцева централія від 1928-го року
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO
Representing over fifty organizations of Ohio
5907 State Road, Parma, Ohio 44134 (440) 888-4220
Web site <http://elevelanduho.org> e-mail: 11sexnosky@bcglobal.net

An Oles YANCHUK film
METROPOLITAN ANDREY
in Ukrainian with English subtitles

Sunday,
November 9, 2008

St. Pokrova
Center

Screening:
3:00 p.m.

6812 Broadview Rd.
Parma, Ohio

Adults: \$10.00
Students: \$5.00

Children under 12:
FREE

ФІЛЬМ Олесь ЯНЧУКА
ВЛАДИКА АНДРЕЙ

Презентація фільму Київської кіностудії ім. О. Довженка "Владика Андрей" відбулася 9 листопада у залі св. Покрови в Пармі. Вступне слово виголосив голова УЗО мтр Василь Ліщинецький. Потім виступив режисер фільму Олесь Янчук, який розказав про працю над фільмом та його фінансування з допомогою пожертв української діаспори. Присутні переглянули фільм, в якому показано життєвий шлях і подвижницьку церковну та громадську діяльність Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького.

2008 23 листопада **Відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років** Клівленді.

Українська громада Великого Клівленду у 2008 році активно включилася у відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні - цього холоднокривного народо-вбивства голодом, штучно спровокованого диявольською комуністичною системою. 13 травня у міській раді м. Парми було прийнято естафету Міжнародного Вогню Пам'яті "Незгасима свічка", яка прибула з Детройту. Смолоскип свічки пронесли вулицями Парми молоді сумівці, пластуни, учні Шкіл Українознавства до пам'ятника жертвам Голодомору при Українському православному соборі св. Володимира. Тут відправлено Соборну Панахиду в пам'ять жертв Геноциду української нації з участю священників українських католицьких і православних церков. Протягом літа і осені було організовано ряд виставок про Голодомор в бібліотеках та університетах штату Огайо з метою ознайомлення американського громадянства з Геноцидом української нації в **1932-1933 роках**.

Заключна частина відзначення 75-ліття Голодомору в Україні 1932-1933 років відбулася 23 листопада у Святопокровському осередку в Пармі. Спочатку о годині 2:30 пополудні в церкві св. Покрови була відправлена Панахида в пам'ять жертв Голодомору з участю понад десяти священників українських православних і католицьких церков та широкої української громадськості. Потім у парафіяльній залі продовжувалась програма, присвячена річниці Голодомору. Вступними словами про Голодомор програму відкрили її ведучі Надія Скабик і Надія Макаду. До залі увійшла пропам'ятна процесія із факелом "Незгасимої свічки" з участю сумівців, пластунів, учнів обох Шкіл Українознавства, ветеранів та громадян, які несли ще 33 свічки. Всі присутні, яких було близько 300 осіб, вставанням і хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих від Голодомору. А хор "Дніпро" пом'янув піснею "вічна пам'ять" усіх невинно убієнних українців - голодовою смертю в 1932-33-ix раках

Далі було показано змістовну інсценізацію трагедії Голодомору 1932-33 років в Україні, яку старанно підготували і провели Оксана Шараневич, Володимир і Наталя Боднарі з участю Христини Скабик, колишньої випускниці Школи Українознавства т-ва "Рідна школа" та сьогоднішніх учнів цієї школи: Христини Балешти, Ірини Нагірнич, Наталі Заперник і Дмитра Касіяна, а також учнів Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка: Северина Кушмелюка, Максима Махляя і Андрія Кінаша. Опісля був чудовий виступ мішаного хору "Дніпро" під проводом диригентки Оксани Боднарчук та при форт. супроводі Нателії Боєчко. Хор виконав на музику А. Веделя "Покаяння", а також пісні "Коли весною", муз. А. Пашкевича, обр. Е. О. Садовського форт. акомп Г. Коваль, і "Розрита могила", сл. Т. Шевченка, муз. А. Гнатишина. Пісню "Аве Марія" проспівала Мирося Стефанюк при муз. супроводі піяністки Оксани Вигнан. Обидві вони є студентками Клівлендського музичного інституту. Хор "Дніпро" закінчив свій виступ славнем "Боже Великий Єдиний", сл. О. Кониського, муз. М. Лисенка, обр. О. Кошиця. Присутні також подивилися документальний фільм про голодомор і оглянули виставку присвячену трагічним подіям в Україні 1932-1933 років.

2008 29 листопада **Матуральна забава для випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа"**

відбулася 29 листопада 2008 року в парафіяльній залі при Українській Православній Церкві св. Трійці Київського Патріархагу в Норт Роялтон. Вступним словом забаву відкрила голова управи т-ва "Рідна Школа" д-р Христина Клек, а ведучі програми, випускники 2003 року, Діана Лялюк і Михась Мігеліч запросили цьогорічних випускників до столу. Молитву перед вечерею провів отець-митрат Михайло Ревтюк. Після вечері ведучі програми представляли випускників та їх ескортів. З успішним закінченням Рідної Школи випускників вітали голова Батьківського комітету 11-ої класи пані Ляля Гафткович, голова управи т-ва "Рідна Школа" д-р Христина Клек, директор школи д-р Юрій Яськів і голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський. Далі забава продовжувалася в супроводі музичного ансамблю "Збруч" з Торонто, Канада. Спочатку вальс танцювали випускники із своїми ескортами, а потім із батьками. На випускному вечорі були присутні матуранти, яких бачимо на світлині.

Сидять (зліва): Вікторія Кріслата, Віра Ющишин, Нора Келегер, Мелася Павлишин, Христина Мігеліч, Вікторія Масна, Александра Плет, Катерина Бей, Христина Почемсана, Адріяна Дем'янчук, Катруся Бурдяк, Христина Дубчук. Відсутня Лілія Ліскевич. Стоять (зліва): Олександр Клек, Олександр Лялюк, Микола Кузник, Арсен Балух, Андрій Гафткович, Адріян Лялюк, Лев Миронович, Богдан Рак, Павло Касіян. Світлина Лялі Гафткович.

2008 14 грудня **25-ліття 24-го відділу Українських Американських Ветеранів**

Відділ відсвяткував своє 25-ліття в ресторані "Шинок" 14 грудня 2008 р. Святкування відкрив командир відділу Богдан Самокишин коротким переглядом історії відділу, а провадив імпрезою Андрій Фединський. Молитву провів отець-митрат Мартин Канаван. В програмі коротко висвітлено історію діяльності відділу. Головну промову виголосив командир всеамериканських українських ветеранів генерал Леонід Кондратюк. Його темою був історичний огляд участі українців у службі американських збройних сил від американської революції до сьогодення. Оскільки генерал є по професії військовий історик, то й мав доступ до джерел, в яких віднайшов досить вагомий вклад українців на всіх рівнях у збройних силах США, назвавши поіменно всіх, хто особисто брав участь в обороні Америки, ризикуючи своїм життям. У мистецькій програмі наші молоді артисти Мирося Стефанюк при акомпанієменті Стефанії Стефанюк відспівала "God bless America" і коляду "Тиха ніч". А бандуристки Ірина Завадівська, Соломія Стахав і Адріяна Краснянська проспівали декілька стрілецьких пісень та коляд, Пропам'ятними відзнаками винагороджено минулих голів відділу Зенка Голембйовського та Романа Раковського за їхній вклад, як колишніх командирів відділу. Відзначено також

грамотами ще живучих корейських ветеранів Мар'яна Вирсту, Володимира Крутиголоу, Василя Ліщинецького, Михайла Світлика та неprisутніх Карла Добрянського, Павла Романовича і Ярему Раковського. Особливою грамотою винагороджено Ірину та Михайла Демчуків за професійну підготовку наших бюлетенів. Учасники висловили задоволення щодо високого рівня програми та організації імпрези, яку підготував комітет в складі Богдана Самокишина, Михайла Демчука, Миколи Барткова та Василя Ліщинецького.

Зліва: Володимир Крутиголоу, Мар'ян Вирста, ген. Леонід Кондратюк, Михайло Світлик, Василь Ліщинецький, Відсутні: Карло Добрянський, Ярема Раковський і Павло Романович.

Подав інформацію В. Ліщинецький.

УПРАВА У З О - 2009 : Ліщинецький Василь - голова, зв'язки: Маруся Квіт-Флін, Народний Фонд: Петро Пенгрин, Секретар: Іванка Шкарупа, Касир: Марко Полатайко, Заступник касира: Аня Берет, Города Нацкультур: Дозя Кріслата, Імпрезова: Голова: Василь Льчишин, члени: Аня Берет, Андрій Демянчук, Євген Палка, Олег Мороз. Радіохвиля "УКРАЇНА" і " ВІСТІ УЗО ": Петро Твардовський, Преса: Євген Бачинський. Вебсайт: Володимир Боднар. Фото-фільмар:Ярослав Завадівський. Округи: Акрон-Кентон: Осип Мартинюк, Колюмбус: Остап Швабінський, Вільні члени: Андрій Фединський, Маруся Федьків, Люба Мудра, Наталка Симс, КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Голова: Степан Воляник, член: Мирон Антонів

2009 1 лютого Громадське об'єднання "Нова Українська Хвиля"

Представники новоприбулих емігрантів з України зібралися 1 лютого 2009 року в парафіяльній залі при церкві св. Покрови для створення нової української громадської організації. Зібрання відкрив голова Організаційного комітету Остап Стахів, а молитву провів парох церкви св. Покрови о. Михайло Дроздовський. О. Стахів далі сказав про те, що на теренах Сполучених Штатів Америки з 2007 року вже активно діє новостворена громадська організація з числа українських емігрантів "четвертої хвилі" під назвою Всеамериканське громадське об'єднання "Нова українська хвиля". Це об'єднання вже має філії в багатьох штатах Америки і тому настала пора створювати таку організацію і в Клівленді. Він також розкрив мету і найближчі завдання в діяльності цієї громадської організації. Із змістом статуту новоствореного громадського об'єднання "Нова українська хвиля" ознайомив присутніх редактор Петро Твардовський. Із зверненням до учасників зібрання виступив голова управи УЗО мтр Василь Ліщинецький, який схвалив намір нових емігрантів з України створити нове громадське об'єднання українців і закликав його вступити в членство Українських Злучених Організацій Огайо. Присутні на зібранні одностайно прийняли рішення про створення в Клівленді філії Всеамериканського громадського об'єднання "Нова українська хвиля", а її головою обрано Остапа Стахіва. Новостворена організація "Нова українська хвиля" вже провела 14 лютого в день св. Валентина молодіжну дискотеку в сумівському центрі "Верховина" в Пармі, У дружній атмосфері при українській музиці було розіграно ряд конкурсних призів.

2009 15 березня ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

15-го березня 2009 р. Заля Української Православної Церкви св. Тройці

ПРОГРАМА

Ведучі програми - Галина Пляка, Надя Макаду

1. **ВІДКРИТТЯ** - Василь Ліщинецький - голова УЗО

2. **ЗАПОВІТ Т. ШЕВЧЕНКА** - Український Чоловічий Камерний хор.
муз. К. Стеценка, дир. Гордій Пасіка, акомп. С. Стефанюк

3. **СВІТЛИЧКА 130-го Відділу США** -

А. Пісня "Калина", слова Марії Познанської, музика Миколи Ведмедері.

Б. Вірш Уляни Кравченко "Поклін тобі, Тарас".

Декламують Калина Кульчицька та Андрійко Якубович.

В. Пісня "Ми всі діти українські", слова Юрія Шкрумеляка, музика Надії Галабурди.

4. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. Т. ШЕВЧЕНКА** -

літературно-музична композиція «Вклонімося Великому Кобзареві».

А. Вірш Анатолія Камінчука "Це моя Батьківщина".

Декламує Калина Кульчицька, учениця садочку "Сонечко".

Б. Пісня "Барвінкова Україна", слова Ольги Голеги, муз. Миколи Ведмедері.

Співають учні садочку "Сонечко", підготовчого і першого класів.

В. Вірш Анатолія Камінчука "Рідне слово".

Декламує Ірина Крив'як, учениця підготовчого класу.

Г. Пісня "Козачата", слова Ольги Яворської, музика Миколи Ведмедері.

Співають учні садочку «Сонечко», підготовчого і першого класів.

Д. Святочне слово "Вклонімося Великому Кобзареві"

Юлія Ванчосович, учениця 10-го класу, і Зорян Спринь, учень 11-го класу,

Е. Вірш Павла Тичини "Гей, вдарте в струни, кобзарі!".

Декламує Максим Махлай, учень 6-го класу.

Є. Пісня "Поклін Тарасові", автор невідомий, музика О. Тарнавської.

Співають учні молодших і старших класів

Ж. Вірш Олекси Кобця "На Тарасовій горі". \

Декламує Христина Висоцька, учениця 7-го класу.

З. Пісня "Жайворонку заспівай", слова Л. Перевалової, муз. М. Ведмедері.

Співають учні молодших і старших класів.

І. Вірш Степана Ткачука "Повези мене. Батьку, на Україну". ,

Декламує Таїсія Кулик, учениця 4-го класу. \

Ї. Після "Не забувайте Україну", слова Любови Рибак, музика Ольги Пенюк.

Співають учні молодших і старших класів.

5. *Співає гурт "БІБРЧАНИ"*

А. "Летить галка через балку" -сл. Т. Шевченка

Б. "Стоїть гора високая" - сл. Л. Глібова.

6. *СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ -*

А. "І мертвим, і живим, і ненародженим..." - Літературно-музична композиція

Муз. керівники - Адріяна Краснянська, Ліда Апостолок та Ірка Завадівська

7. *ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА -*

БАЛАДА Т. ШЕВЧЕНКА - "Причинна", сценарій О. Шараневич , реж. І. Гнида

А. "По діброві вітер виє" -Сл. Т. Шевченка, муз. народна

Б. "РЕВЕ та стогне Дніпр широкий" - сл. Т. Шевченка, муз. Д. Крижанівського

В. "ТАКА її доля" - сл. Т. Шевченка, нар. мел. соло- Лукаш Ковч, Ігор Гнида

у програмі беруть участь-Михайлина Юцишин, Іра Нагірнич, Таїса Заперник, Адріяна Краснянська, Степан Клек. Дмитро Касіян, Марта Вільшанецька, Діяна Василевич, Юля Лозинська, Леся Заперник

8. *БАНДУРИСТ ОСТАП СТАХІВ - "Думи мої", сл. Т. Шевченка, -*

Соло Мир. Стефанюк -

А. "Карі очі" - сл. Т. Шевченка, муз. Д. Бонковського

Б. "Зоре моя вечірняя" - сл. Т. Шевченка, муз. В. Уманця Акомп.

Стефанія Стефанюк

9. *ПЛАСТ-*

I

Мистецтво Тараса Шевченка з 1845 р, - підготувала Віка Кріслата

Оповідачі - Віка Кріслата, Роксоляна Балух

Супровід на бандурі Остапа Стахіва

10. *УКРАЇНСЬКИЙ ЧОЛОВІЧИЙ КАМЕРНИЙ ХОР*

А. "Бандуристе орле сизий", сл. Т. Шевченка, муз. К. Стеценка

Соліст Ігор Кріслатий, дир. Гордій Пасіка, акомп. С. Стефанюк

11. *УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ГИМН*

Мирися Стефанюк

2009 24 квітня - 8 травня - 10th Annual Symposium on Democracy,
In cooperation with the Kent State University, Coordinator: Dr. M. Kalinski
Genocide against Ukrainians - Геноцид проти Українців

HOLODOMOR

Історія геноциду проти Українців 1932 - 1933 у фотографіях
Підготувала Ліга Українців Канади у співпраці із музеєм радянської окупації Київського
Меморіального Товариства (Memorial Society) в Україні

Exhibition: April 24 - May 8, 2009

Gerald H. Read Room 200 White Hall, Kent State University, Kent, Ohio

Presentation—Open to the Public

"Photographic Evidence of the Ukrainian Genocidal Famine, 1932-1933"

Prof. Roman Serbyn (ret.), Universite du Quebec a Montreal

Friday, May 1, 7:00 p.m. in 200 White Hall

2009 9 травня **ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК 2009 РОКУ**

Пластовий курінь "Буриверхи" вже віддавна влаштовує бали, під час котрих презентує дебютанток українській громаді. Цього року баль відбувся 9 травня в готелі "Double Tree" в Independence, Огайо, де було презентовано 10 дебютанток. Білі довгі сукні, букети червоних троянд, радісні усмішки молодих дівчат, ескортів та батьків, які дещо здивовано дивилися на своїх донь, думаючи як швидко минув той час, коли вони були ще маленькими і вповні залежні від них, додавали до загальної атмосфери радості та ностальгії. Присутні щирими оплесками вітали кожну дебютантку, коли була презентована батьком і коли вона глибоким укланом символічно вступила у доросле товариство.

Дебютантки з ескортами (зліва): Христина Данилевич - Андрій Радіон, Нора Келегер - Адріян Лялюк, Леся Махлай - Максим Кострик, Катерина Миквиґен - Денис Головатий, Леся Мураль-Ерик Плетт, Мар'яна Рокіцька - Микола Пилипів, Христина Міґелич - Осип Белькірус, Вікторія Кріслата - Стефан Колодій, Оксана Дроздовська - Михайло Міґелич, Марта Боднарук - Денис Торіелі.

Фото Зенона Голубця

Цьогорічні дебютантки, як і в минулому, дуже активно брали участь у житті української громади. Усі вони є членками СУМ-у або Пласту, усі закінчили суботні школи українознавства. Більшість танцюють в ансамблях українських народних танців, а також співають у різних українських хорах. В додатку кожна активно приділяє належну увагу в житті своєї щоденної школи. Тож дебюти дають нагоду підкреслювати успіхи нашої молоді в українських громадах, бо часто буває тенденція недооцінювати успіхів у праці нашої молоді.

Презентацією проводили Марія (Міця) Захарій - курінна старшопластунського куреня, Вікторія (Вітя) Крайнс та Дарія Якубович - курінна сеньйорського куреня. На пам'ятку цього вечора кожна дебютантка одержала від куреня дереворит "Дерево життя", що є працею мисткині і членки куреня Дарії Гуляк Кульчицької, щоб пригадувати дебютанткам про їхнє походження та про їхній обов'язок продовжувати свою участь в українській громаді. Після презентації відбувся танець дебютанток, підготовлений Андреею Комічак, який закінчився вальсом з ескортами, а відтак з батьками. Після вечері, знана оркестра під назвами "Заграда" і "Ключ" з Торонто, гарно забавляла усіх присутніх до пізньої ночі.

Дарія Якубович, Вісті УЗО ч.75, травень-червень 2009

2008 травень 19 - 26 "**HOLODOMOR EXHIBIT**"

Ukrainian Famine – Genocide of 1932-1933
to be held at Youngstown University
from May 19th thru May 26th in the Main Lobby of the DeBartolo Hall
at the Corner of 5th Avenue & Arlington Avenue
This 100-color panel exhibit was jointly created by the Ucrainica Research
Institute in Canada and the Museum of Soviet Occupation of the Kyiv
Memorial Society in Ukraine.

Please bring your families together with the younger generation so that they
may learn about this horrific crime against humanity that was imposed upon
The Ukrainian people.

This exhibit is sponsored by the Ukrainian United Organizations of Ohio and
The Cleveland Self-Reliance Credit Union and
Coordinated by Dr. Yuri Kulchytsky and Maria Kvit-Flynn.

2009 7 червня **СВЯТО ГЕРОЇВ**

З відзначенням:

*130-ліття С. Петлюри, 100-ліття С. Бандери,
80-річчя ОУН, 70-річчя Карпатської України*
7-го червня 2009 р., в Сятопокровському осередку

ПРОГРАМА

1. Відкриття - мгр Василь Ліщинецький - голова УЗО.
2. Ведучий програмою - редактор Петро Твардовський.
3. Доповідь - журналіст Василь Романчук.
4. Вітання - Ірина Фаріон - депутат Львівської обл. ради від Всеукраїнського Об'єднання "Свобода".

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

1. Літературно-музична композиція "Герої не вмирають", Старше Юнацтво СУМ.
2. "Господи помилуй нас" , слова і музика Т. Петриненка, Сольо - Христина Мігеліч.

ПЛАСТ

Вірш "У свято Героїв" М. Щербака.
Деклямують - Павлик і Дмитро Стасюки та Лукаш Ковч.

УКРАЇНСЬКИЙ ЧОЛОВІЧИЙ КАМЕРНИЙ ХОР "БУРЛАКА"

Диригент - Гордій Пасіка, форт. супровід - Стефанія Стефанюк.

1. "Пісня про Україну", слова Д. Павличка, музика О. Білаша, Сольо - Мирослава Стефанюк.
2. "Йшли селом партизани", слова Я. Нудина, мелодія народна, Соліст М. Стефанюк.
3. "Під Львівським замком", слова і мелодія народні, Сольо - бандуристка Соломія Стахів.
4. "ОУН", слова Л. Полтави, музика Г. Пасіки.
5. "Літа орел, літа сизий". Слова Т. Шевченка, муз. обробка К. Стеценка, Соліст Ігор Кріслатий.
6. Вірш "Бандерівці" Б. Стельмаха, деклямує Христина Скабик.
7. "Їхав стрілець на війноньку", сл. Р. Купчинського, муз. М. Гайворонського, соліст Павло Колесницький.
8. "Ой у лузі червона калина", слова С. Чарнецького, мелодія народна.
9. Державний Гимн України.

2009 23 серпня **18-та річниця відновлення НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

23 серпня 2009 р., год. 3:00 в залі парафії

Української Православної Церкви пресв. Тройці (КП)

ПРОГРАМА

1. Відкриття - Василь Ліщинецький - голова УЗО.
2. Американський та Український державні гимни
СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ
3. Дитячий хор парафії Покрова Пресвятої Богородиці

- А. "Вишиванка" - сл. і муз. В. Івасюка
- Б. "Пісня солов'їна" - сл. і муз. Н. Панчук
- В. "Українська земля" - сл. і муз. Н. Вужинська
- Г. "Моя рідня" - сл. і муз. Словова
- І. "Я люблю Україну свою" - сл. і муз. П. Олійника, диригент Оля Чепак
4. "Ой , доле, доле" - сл. і муз. П. Олійника, виконують - Христина Мігелич і Назар Сироїжка.
5. Святочна доповідь - проф. Михайло Калинський
6. "Земля батьків" - сл. Сергія Рачинця, муз. Зоряни Дмитрів, Сольо - Зоряна Дмитрів

7. Сольо: Марта Якимів-Ткаленко, *Лавреат Всеукраїнського конкурсу "Сурми звитьаг"*
 А. "Пам'ятаймо про них" - сл. А. Канич, муз. В. Петросян
 Б. "Як у нас на Україні" -сл. М. Сиров, муз. О. Харитонов
8. УКРАЇНСЬКИЙ ХОР "ДНІПРО", дир.. *Оксана Боднарчук, форт. супровід - Наталя Боєчко*

- А. "Україно зоре моя", муз. В. Філіпенка, форт. Є. Журавського
 Сольо - Анна Келлер та Ігор Гнида
- Б. "Крилець сокола дай", муз. В. Матюка, форт. Є. Журавського
- В. "Подаймо, браття руки", сл. Є. Титикайла, муз. З. Антонішака,
 сольо – А. Келлер і З. Чайковський
- Г. "Моя Україна - квітуча земля", сл.Л. Кліща, муз. Б. Шиптура, сольо- Ігор Гнида
- Г. "Всміхнулося сонце", сл. Д. Федорука, муз. Е. О. Садовського,
 форт. З. Лавришина, Сольо - Любомир Якимів і Олег К. Мороз
- Д. "Боже Великий Єдиний" , сл. О. Конинського, муз. М. Лисенка, обр. О. Кошиця

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ для відзначення 18-ої річниці

Незалежності України при УЗ О

Василь Ліщинецький - голова. Члени: Василь Ільчишин, Петро Твардовський, Євген Палка, Анна Брездун-Берет, Петро Пенгрин, Христина Балагутрак-Раковська

2009 Aug. 22

Ukrainian Village will get Heritage Park on State Road near St. Josaphat Cathedral

By Bob Sandrick

(Excerpts)

PARMA — A small, empty lot on State Road in Ukrainian Village will soon blossom into a park. Heritage Park will stand as a tribute to Parma's Ukrainian community, city officials said. It will contain trees, walkways, benches and a sculpture.

On Aug. 22, the city will host a groundbreaking-dedication ceremony on the 4,800-square-foot park site, which is across the street from St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral, just north of Snow Road.

Mayor Dean DePiero and leaders of the Ukrainian community will speak at the dedication. Afterward, Ukrainian community members will walk to St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral, 5913 State Road, where they will celebrate Ukraine's Independence Day, which is Aug. 24. Then, on Aug. 28, Ukrainian village will have a festival at St. Vladimir's from noon to 11 p.m. There will be food, dancers, a polka band and tours of the cathedral.

Plans for Heritage Park have been in the works for about a year, according to Erik Tollerup, the city's director of community services and economic development. It was about a year ago that the city purchased the park property for \$89,000. A park was in Tollerup's mind from the start.... Tollerup said in a July 22 e-mail to the Sun Post. "We felt that green-space development was the best option." Tollerup said federal block grant funds would pay for the park's construction. He said there's no dollar estimate yet. Tollerup said the city is working with the United Ukrainian Organizations of Ohio on the park's design. A draft is due by Aug. 31. The city hopes to have the park done by spring of 2011, Tollerup said. Maria Flynn, spokesperson for the United Ukrainian Organizations, said her group would donate the park's sculpture. Tollerup said city block-grant funds will also help pay for the sculpture....

In addition to the park, the city will install five new murals, with Ukrainian motifs, in Ukrainian Village. The murals should be done before the park's groundbreaking-dedication ceremony.

2009 р. 19 вересня **Офіційне відкриття Українського Села в Пармі.**

*Визначна і радісна подія для української громади Клівленда відбудеться 19 вересня 2009 року—це відкриття **Українського села в Пармі**. Ще 24 жовтня 2008 року мер міста Парми підписав офіційний документ, в якому 2 милі Стейт роуд в Парні оголошено найменувати Українським селом, "Це хвилююча подія для української громади. Українців відзначили за їх численні вклади в цьому місті", - сказав Почесний консул України Андрій Футей. Отже, 19 вересня ми будемо мати ще одну чудову нагоду зібратися разом, цілою громадою і шанувати працю тих людей, які доклали чималих зусиль для процвітання нашої спільноти, а також покласти ще одну сходину, яка піднесе вгору дух і гонор майбутніх генерацій української*

громади. Така подія - велика честь для українців. Це визнання і шанування їх працьовитості, багатогранних талантів та високих моральних устоїв і традицій, які з пошаною передаються від покоління до покоління вже на протязі 135 років. Тому відвідання такої події - це справа честі та обов'язку кожного члена нашої громади-від наймолодшого до найстаршого. Це особливо важливим є для нашої молоді, яка має нагоду шанувати досягнуте і навчитися передавати традиції. Шануймося, бо ми того варті!

Марія Іванків

Хода від Українського Православного Собору св. Володимира (5913 State Rd) до Українського Парку напроти Української Католицької Катедрі св. Йосафата (5720 State Rd) .

Слово голови УЗО Василя Ліцинецького на відкритті Українського Села в Пармі, Огайо.

Всечесний Владико, Преподобні Отці та Пастори,
Достойні, that is Honourable Congressman Kucinich, Ohio
Mayor of Parma Dean DePiero, Members of City Council

Шановні представники українських організацій та підприємництва,
Дорогі учасники сьогоднішнього такого небуденного дійства - а це офіційного відкриття Українського села в Пармі.

Ця подія це не проминаюча витівка чи забава. Це вислід нашого вкладу у економію та загальну культуру цього міста. Це наша довголітня праця у всіх ділянках життя Парми, від політичної до фінансової, освітньої та релігійної. Ми тут мали українців мерами, радними, прокурорами та судьями. Наші школи продукували високого рівня кандидатів у вищі навчальні заклади. Наші діти та внуки служать громаді Парми та Огайо своїми професійними знаннями. Що найважливіше, вони збагачують моральну та культурну якість життя загального американського суспільства на нашому терені. Отже, ми не прошаки. Ми платники податків. Ми виборці. Ми співбудівники цього особливого нашого міста.

Ми вдячні нашому мерові та міській раді за піддержку у проголошенні Українського села. Ми вдячні всім вам за так чисельну участь та моральну піддержку. Ми вдячні членам комітетів за добре виконану працю у проведенні цього незабутнього дня. Ми вдячні учасникам мистецьких виступів. Ми горді за вас що вносите українську культуру у багатогранне життєве мереживо нашого міста.

Щасти нам Боже.

Address by Wasyl Liscynesky (President of YZO)

Dear representatives of the Ukrainian organizations and businesses.

Dear participants of this highly unusual event, namely the official unveiling of the Parma Ukrainian Village.

This event in brief summarizes our investment into the general economy and culture of our city. It is our contribution into political, financial, educational and religious life for many years. We can claim two mayors, such as John Bobko and John Petrushka, even if the last one is also claimed by Slovaks. We had councilmen Mike Zadorecky and Walter Shipka. We had law directors and later judges Andy and Christopher Boyko, We had police prosecutor Marta Liscynesky. We presently have 7 Ukrainians working for the city in various responsible positions. We do enrich our Parma and Ohio communities by our moral, cultural and professional inputs.

We are tax payers. We are voters. We are co-builders of this marvelous multi-cultural community.

We highly appreciate our Mayor's and the council's efforts for making this day memorable for us and our younger generation.

Many thanks to all committee members, volunteers, program participants for their various talents and contributions in making this day a success.

God bless you all and God Bless America.

OPENING CEREMONY – UNVEILING OF UKRAINIAN VILLAGE PLAQUES

On the grounds of St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral

Saturday, September 19, 2009 at 11:00am

1. Opening remarks
2. **Jack Marschall, Director of Community Relations, City of Parma**
3. National Anthems – US & Ukraine,
  - **Ukrainian Chorus “Dnipro”**
4. Cultural Performance – “Chervona Kalyna”
  - **Ukrainian Chorus “Dnipro”**
5. Welcome Dance “Pryvit”
  - **Kashtan Ukrainian Dance Ensemble**
6. VIP Remarks/Presentation of Proclamations
  - **Mayor Dean Depiero, City of Parma**
  - **Mr. Wasyl Liscynsky, President United Ukrainian Organizations of Ohio**
  - **Congressman Dennis Kucinich**
  - **State Senator Dale Miller**
  - **Mr. Andrew Futey, Honorary Consul of Ukraine**
  - **Mr. George Brown, Office of Senator George Voinovich**
7. VIP Acknowledgement
8. Cultural Performance
  - **Zorya Vocal Ensemble**
9. Cultural Performance
  - **Ostap Stakhiv – bandura**
10. Cultural Performance “Cossack Suite”
  - **Kashtan Ukrainian Dance Ensemble**
11. Unveiling of Plaques
12. Closing Prayer
13. “God Bless America”
14. Closing Remarks
  - **Jack Marschall, Director of Community Relations, City of Parma**

UKRAINIAN VILLAGE PLANNING COMMITTEE

Wasyl Liscynsky, President UZO, Committee Chairman

Christine Palaschenko, Co-chair

Rev. John Nakonachny
Rev. Michael Hontaruk
Rev. Michael Kulick
Rev. Vasyl Petriv
Rev. Bohdan Zhoba
Pastor Viktor Pilipchuk
Roman Fedkiw
Andrij Futey
Danylo Kulchytsky

Lev Kulchytsky
Maria Kwit-Flynn
Maria Ivankiv
Irene Kulick
Anya Lendel
Evhen Palka
Lida Parc
Diana Prodan
Natalia Simms

Special thanks to St. Josaphat's Apostleship of Prayer, the Men's Club, and to all Volunteers who spent countless hours to make this event a success!

10/6/08

L-290-08 vaz

RESOLUTION NO. 290-08

BY: **BRIAN DAY, ROY J. JECH, NICHOLAS CELEBREZZE, SCOTT M. TUMA, SEAN P. BRENNAN
MARY GALINAS, LARRY NAPOLI, KENNETH RAMSER, TOM REGAS**
(By Request - Community Services & Economic Director)

**A RESOLUTION DECLARING STATE ROAD,
BETWEEN TUXEDO AVENUE AND GRANTWOOD
DRIVE IN THE CITY OF PARMA, AS "UKRAINIAN
VILLAGE"**

WHEREAS, State Road between Tuxedo Avenue and Grantwood Drive has become the center of Ukrainian business and religious activity in the City of Parma; and,

WHEREAS, Ukrainians are the City of Parma's largest new immigrant demographic and seventh largest ethnic population in Parma; and,

WHEREAS, the City of Parma recognizes the economic impact of Ukrainian investment and patronage in this area; and,

WHEREAS, the City of Parma worked in conjunction with a Ukrainian Advisory Committee to develop the Ukrainian Village and encourage continued Ukrainian investment in this area; and,

WHEREAS, the City of Parma and the Ukrainian Village Advisory Committee will continue to build upon the Ukrainian Village designation to make this portion of State Road an attractive, commerce-friendly neighborhood that will celebrate the culture and heritage of the Ukrainian people;

NOW, THEREFORE, BE IT RESOLVED BY THE COUNCIL OF THE CITY OF PARMA, STATE OF OHIO:

Section 1. That this Council and City Administration hereby declare State Road, between Tuxedo Avenue and Grantwood Drive in the City of Parma, as "Ukrainian Village."

Section 2. That the Service Director is hereby directed to post signs in this area designated as "Ukrainian Village."

Section 3. That the City Engineer is hereby directed to change the City map to reflect this designation.

Section 4. That it is found and determined that all formal actions of this Council concerning and relating to the adoption of this Resolution were adopted in an open meeting of this Council, and that all deliberations of this Council and any of its committees that resulted in such formal action were in meetings open to the public in compliance with all legal requirements.

Section 5. That this Resolution shall be in effect from and after the earliest period allowed by law.

PASSED: October 20, 2008 /s/ Charles M. Germana
PRESIDENT OF COUNCIL

ATTEST: /s/ Tom Mastroianni APPROVED: October 21, 2008
CLERK OF COUNCIL

2009 1 вересня **Єпископ Іван БУРА – Адміністратор Єпархії св. Йосафата в Пармі**

Bishop John was born on 12 June, 1944 in Wegeleben, Germany. In 1950, his family moved to the United States and settled in Jersey City, NJ. After completing elementary and middle school, he entered St. Basil Minor Seminary in Stamford, CT. From 1965 to 1970 he studied Theology at The Catholic University of America and resided at St. Josaphat Seminary in Washington, DC. He was ordained to the Presbyterate on 14 February, 1971 for the Archeparchy of Philadelphia. Following ordination he served in various pastoral and administrative positions as teacher of religion and the Ukrainian language and Vice-Rector of St. Basil Minor Seminary in Stamford, CT; Rector of St. Josaphat Seminary in Washington, DC; pastor of Holy Ghost Church in Chester, PA and St. Nicholas Church in Wilmington, DE. On 3 January, 2006, he was nominated Auxiliary Bishop of the Archeparchy of Philadelphia and consecrated on February 21, 2006. The Holy Father nominated Bishop John as the Apostolic Administrator, sede vacante, of the Ukrainian Catholic Eparchy of St. Josaphat in Parma, on July 29, 2009.

2009 25 жовтня **СЛАВНОМУ СИНОВІ УКРАЇНИ ПРИСВЯЧЕНО**

Серед найвидатніших постатей ХХ століття на українському небосхилі яскравою зіркою сяє ім'я легендарного провідника ОУН Степана Бандери, з яким пов'язана героїчна історія національно-визвольної боротьби в Україні і поза її межами. 2009 рік оголошено роком Степана Бандери. Адже, 1 січня виповнилося 100-ліття від дня його народження, а 15 жовтня - 50-ліття з дня підступного вбивства великого сина України. З нагоди цих історичних дат у неділю, 25 жовтня 2009 р., в українських церквах Клівленду відслужено панахиду за убієнного С. Бандеру ненависним і жорстоким советським агентом КГБ. Священики у проповідях уміло пов'язали Божу науку з іменем вірного сина України. Багатоголосе "Вічна пам'ять" лише підтверджує, що ім'я безсмертного борця за волю України навечно залишиться в серцях українського народу. А в Святопокровському осередку в Пармі цього дня відбулася урочиста академія з відзначення ювілейних дат С. Бандери, яку відкрив голова ділового комітету Ігор Дячун. Під урочисті українські марші до залі внесено знамена ОУН, УСС, УПА, Українських Американських Ветеранів, ООЧСУ, СУМ-у і Пласту. А в глибині сцени на червоно-чорному і синьо-жовтому тлі - великий портрет Степана Бандери, до якого на п'єдестал покладено Вінок Слави. Учасники зібрання піднесли виконали Державні Гімни Америки і України

Прапороносці на сцені під час виконання Державних Гімнів США і України

Відтак, І. Дячун представив присутнім гостя з України, головного редактора газети „Шлях Перемоги” Віктора Рога. Доповідач на цікавих і маловідомих історичних фактах розповів про людину-легенду, людину-прапора нації, легендарного організатора і провідника ОУН Степана Бандеру. Присутні переглянули кінострічку про Степана Бандеру "Ціна Свободи". На жаль, цей фільм вповні не розкрив героїчну постать Провідника ОУН С. Бандери. Наступного дня редактор Петро Твардовський провів інтерв'ю з В. Рогом, яке транслювалося 1 листопада на радіохвилі "Україна" в Клівленді та було опубліковано в "Українській газеті", "Національній Трибуні", "Америці" і "Свободі".

Василь Романчук, журналіст, фото автора

2009 1 листопада Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет нещодавно перебував у Клівленді.

Першого листопада Патріярха гостинно зустрічала українська громада, що так чисельно зібралася в Святотроїцькому храмі Української Православної Церкви Київського Патріярхату в Норт-Роялтон. Патріярх Філарет із собором священників відслужив урочисту Патріяршу Службу Божу. Святіший освятив нові вітражі храму та зовнішній Хрест, вручив групі парафіян високі духовні нагороди і Патріярші грамоти. Потім у парафіяльній залі відбулася святочна трапеза й концерт з участю дитячого хореографічного ансамблю "Калина", який діє при парафії, солістів Зоряни Дмитрів та Ігоря Гниди. На урочистій імпрезі виступили Єпископ Української Католицької Єпархії в Пармі Владика Іван Бура, голова УЗО мтр Василь Ліцинецький, заступник голови парафіяльної управи Лана Барков, директор Школи Українознавства ім. Т. Шевченка д-р Володимир Боднар, професор Київської Православної Богословської академії Дмитро Степовик, настоятель храму св. Трійці о. Богдан Згоба. На завершення зустрічі з промовою виступив Патріярх Філарет.

2009 15 листопада 50-ліття та 25-ліття Катедрі св. Йосафата

Українська Католицька Церква св. Йосафата в Пармі у неділю, 15 листопада 2009 р. відзначала два славних ювілеї: пів століття заснування парафії і 25-ліття проголошення Єпархіяльної катедрі. Щирі молитви і духовний спів катедрального хору під орудою Анни Келлер супроводжували урочисту Архієрейську Святу Літургію, яку відслужив Владика Іван Бура разом з парохом катедрі о. Михайлом Куликом і його помічником о. Василем Петрівим та священниками інших українських церков. Проповідь виголосив Владика Іван, який поєднав Божу науку з діяннями св. Мученика Йосафата. Відтак ювілейні торжества тривали в астродомі, де гостей радували чарівним співом катедральний хор, оперна солістка Марія Ковч, ансамбль бандуристок у складі: Ірини Завадівської, Соломії Стахів, Ліди Апостолок, Адріани Краснянської. З святочними промовама на імпрезі виступили Преосвященний Владика Іван Бура, Лідія Вирста, голова УЗО мтр Василь Ліцинецький, настоятель церкви св. Трійці Київського Патріярхату о. Богдан Згоба який за дорученням Патріярха Філарета вручив Владиці Іванові Бурі медаль "1020-ліття Хрещення Руси-України". Подячне слово усім присутнім виголосив парох катедрі о. Михайло Кулик. Відтак відбувся святочний бенкет.

2009 28 листопада МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА ВИПУСКНИКІВ РІДНОЇ ШКОЛИ

Матуральна забава для випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа" відбулася 28 листопада 2009 року в парафіяльній залі при Українській Православній Церкві св. Трійці Київського Патріярхату в Норт Роялтон. Вступним словом забаву відкрила голова управи т-ва "Рідна Школа" д-р Христина Клек. Молитву перед вечерею провів отець-митрат Михайло Ревтюк. Після вечері ведучі випускниця 2005 року Катя Лис і випускник 2006 року Данило Головатий представляли випускників та їх ескортів, яких бачимо на світліні. З успішним закінченням Рідної Школи випускників вітали голова Батьківського комітету 11-ої класи Ірина Данилевич, голова управи т-ва "Рідна Школа" д-р Х. Клек, директор школи д-р Юрій Яськів. Зокрема, він подякував учителям за їхню нелегку працю, адміністратору Ліді Парк, а також передав вітання від голови іспитової комісії Петра Твардовського, який не зміг бути тут присутнім. Щиру подяку він висловив усім батькам за довіру своїх дітей школі та повсякчасну їм допомогу у навчанні. Далі забава продовжувалася в супроводі музичного ансамблю "Збруч" з Торонто, Канада. Спочатку вальс танцювали випускники із своїми ескортами, а потім із батьками. З приємністю називаємо імена всіх 14-ти випускників, які успішно закінчили Рідну Школу у 2009 році:

Марта Боднарук, Денис Головатий, Петро Данилович, Орест Данилевич, Христина Данилович, Дмитро Касіян, Максим Кострик, Назарій Курдоба, Андрій Лендел, Олександр Лис, Ольга Ляйс, Мар'яна Рокіцька, Софія Смеречинська, Олена Тимчак.

ІГОР ДЯЧУН (DAN DIACZUN) 2010-2012

УПРАВА УЗО - 2010 : : Ігор Дячун - ГОЛОВА, Василь Ліщинецький - заступник голови, Андрій Футей - представник УЗО до УККА, Марія Квіт-Флін - референт для справ зовнішніх зв'язків, Роман Федьків - референт українського села, Іванна Шкарупа - протокольний секретар, Марія Іванків - кореспонденційний секретар, Анна Брездун-Берет - скарбник, Андрій Дем'янчук - заст. скарбника, Імпрезова референтура - Євген Палка - голова, Василь Ільчишин - заступник голови, Олег Мороз - член, Люба Мудра - член, Марія Федьків - член, Наталка Симс - член, Богдан Милан - член, Люба Гудз - член, Христина Сива - член. Петро Твардовський, Референт преси та Газети "Вісті УЗО" і радіохвилі "Україна". Реф. Інформації - Віра Іваницька. Фоторепортер УЗО - Ярослав Завадівський. Референт народного фонду - Петро Пенгрин. Референт культурних городів - Доля Кріслата. Вільні члени управи УЗО; Осип Мартинюк, Андрій Фединський, Остап Швабінський, Петро Дмитрик, Ігор Оліяр, Матвій Заперник, Марта Ліщинецька-Келегер. Контрольна комісія: Мирон Антонів - голова, члени: Марко Полатайко і Анна Вирста.

2010 10 січня **ТРАДИЦІЙНА ПЛАСТОВА СВІЧКА З ВИФЛЕЄМСЬКИМ ВОГНЕМ МИРУ**

Десятого січня 2010 р. пластова Станиця Клівленду відсвяткувала традиційну пластову Свічку. Це свято єднає всіх пластунів світу у різдвяний час. Цього року Світло, яким ділилися пластуни, дійшло до них з Вифлеєму. Ще в грудні 2009 р. вони отримали це Світло Вифлеємського Вогню Миру від американських скавтів, до котрих він дійшов з Європи. Тоді пластуни передали цей вогонь українським церквам: Катедрі св. Йосафата, Собору св. Володимира і до церков св. Андрія та Покрови Пресвятої Богородиці, де він палав у різдвяний час.

Свято пластової Свічки відкрив молитвою пластовий капелян о. Ігор Касіян. Після відчитання наказу представники урядів новацтва, юнацтва, старшого пластуництва і сеньйорату внесли ікону, дідуха і калач з трьома свічками. Відтак Вифлеємський Вогонь Миру запалав на свічках у присутніх. Пластуни, батьки і гості відспівали коляди, а юнаки віншували. Полум'я запалених свічок символізує побажання радості, щастя і дружнього відсвяткування Різдвяних Свят.

В церкві Різдва Христового у Вифлеємі горить лямпочка, яка світить протягом довгих століть. Це Вифлеємський Вогонь - символ миру, тепла, згоди, спокою та любови до людей і до світу. Вже понад 20 років у передріздвяну пору Вифлеємський Вогонь Миру мандрує по країнах Європи. Його розповсюджують скавти у дусі братерськості,

миру та доброзичливості.

Вифлеємський Вогонь запалюють Шеймис Келегер, Олександра Квіт, Таїса Заперник.

Пластова станиця Клівленду на пластовій Свічці в залі при церкві св. Покрови в Пармі.

В Україні Вифлеємський Вогонь Миру вже понад десять років поширюють пластуни, які розповсюджують його у церквах, школах, лікарнях, сиротинцях, старечих домах і в державних установах. Щоб кожна людина, а особливо ті, котрі перебувають далеко від своїх домів в часі Різдва, відчули тепло Вифлеємської зірки. Підчас святкування пластової Свічки юначки Олеся Фединська, Наталія Заперник, Ірина Магера і Катерина Грифіст одержали вмільсть співу. Новачки Меланія і Емілія Полатайко, Адріяна Жура і Діяна Вільшанецька здали заяву вступу до Пласту і дістали новацькі хустки. Пластуни Левко Миронович і Денис Головатий одержали IV-те юнацьке відзначення за виховну працю з новацтвом. Святочну програму вели старша пластунка Марта Мудра і старший пластун Михась Фединський. Віншували Роксоляна Балух, Олеся Фединська і Наталія Заперник та рій "Морські коники" в складі Лесі Заперник, Лялі Галяревич, Юлії Кашуби і Вікторії Сисак. Деклямували Емілія Полатайко і Андрійко Якубович. Віншування і деклямації були переплетені співом українських колядок. Свято заквив молитвою отець Іван Наконечний.

Лдія Базарко, Вісті УЗО, ч. 79, січень-лютий 2010

2010 14 березня ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

14-го березня 2010 р. Заля Святопокровського Центру

ПРОГРАМА

Ведучі програми - Мирослава Стасюк, Надія Скабик

1. ВІДКРИТТЯ - ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ. ГОЛОВА УЗО
2. ЗАПОВІТ Т. ШЕВЧЕНКА – КВАРТЕТ "БАЙДА "

3. СВІТЛИЧКА 130-го Відділу СУА –
  - А. Вірш "Козачата", сл. О. Яворської, декл. К. Кульчицька та П. Конюшенко
  - Б. Пісня "Ми роду козацького діти", слова Д. Каміневської, муз. А. Бабченко
  - В. Вірш "Давайте в дружбі жити", слова Г. Бойка, деклямує Марійка Крячко.

4. СВЯТОЧНЕ СЛОВО - АДРІЯНА КРАСНЯНЬСЬКА ТА СТЕФАН КЛЕК, учні 11-ої кл. т-ва "Рідна Школа"
5. ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА –

- А. Композиція "Тарасова Ніч", режисер-постановник Ігор Гнида, Худ. Наталя Ярош, автор Ірина Нагірнич
- В головних ролях: Тарас Шевченко - Дмитро Сироїжка, Катря - Михайлина Ющишин
- Б. Пісня "Зацвіла в долині" - сл. Т. Шевченка, муз. А. Філіпенко
- В. Пісня "Думи мої" - сл. Т. Шевченка, соліст Андрійко Якубович

Г. ДЕКЛЯМАЦІЇ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА,

"Село" - Галя Нагірна, "Тяжко важко в світі жити" - Лукаш Ковч, Стефан Апостолук, Нестор Семенюк, Андрій Шимечко, "І золотої, й дорогої" - Христина Балешта, "Я не нездужаю, нівроку" – Юлія Лозицька, Минають дні" - Діяна Василькевич, Христина Чижевська, "Сестрі" – Марта, Вільшанецька, Галина Ющишин, "Молитва" - Олесь Шимечко, Галина Ющишин

6. ПЛАСТ

ОБРАЗ МАТЕРІ В ПОЕЗІЇ Тараса Шевченка - Читає Вікторія Кріслата.

Деклямують - Максим Махлай, Орест Махлай, Наталія Заперник,
Марійка Оліяр, Марта Вільшанецька, Вікторія Сисак, Таїса Заперник

7. СУМ

СЦЕНКА з поеми "Катерина" і пісня "По діброві вітер виє", Виконують - Старше Юнацтво та ансамбль бандуристів СУМ "Золоті струни", Керівник - Адріяна Краснянська.

8. ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. Т. ШЕВЧЕНКА при соборі св. Володимира У П Церкви ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНА КОМПОЗИЦІЯ «СЛАВА КОБЗАРЕВІ».

А. Пісня «Будем козаками». Слова та музика А. Загрудного

Співають - молодша, старша та підготовча групи дитячого садка «Сонечко».

Б. Вірш Ю. Шкрумелюка «Слава Кобзареві» декламує учениця 2-го кл. Анна Шараневич

В. Пісня «По шляхах Кобзаря». Слова М. Мохналь, музика О. Пенюк. Співають учні 3-11 класів.

Г. Вірш М. Рильського «Пророк зорі» декламує учень 7-го кл. Максим Махлай.

Г. Пісня «Сини України». Слова М. Гавришкевича, музика О. Пенюк. Співає гурт хлопців.

Д. Вірш М. Рильського «Сто років.. ні», декл. учениця 11-го кл. Ю. Ванчосович.

Е. Пісня «Я Богу дякую за все». Слова Л. Опришко, муз. О. Пенюк. Співають учні 1-11 класів.

9. МОЛОДІЖНА ГРУПА при КАТЕДРІ св. ЙОСАФАТА

ВІРШОВАНА БІОГРАФІЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Виконують - Іван Петрів, Наталка Петрів, Анна Криворученко, Софія Криворученко

10. Солістка МИРОСЛАВА СТЕФАНЮК-

А. "Карі очі" -сл. Т. Шевченка, муз. Д. Бонковського

Б. "Зоре моя вечірняя" - сл. Т. Шевченка, муз. В. Уманця, Акомп. Стефанія Стефанюк

11. ЧОЛОВІЧИЙ КВАРТЕТ "БАЙДА."-

в складі - Петро Стойків, Ігор Гнида, Михайло Катрич, Любомир, Якимів, акомп. Володимир Андрусишин

А. "Встає хмара з-за лиману" -сл. Т. Шевченка, муз. Василя Ємця

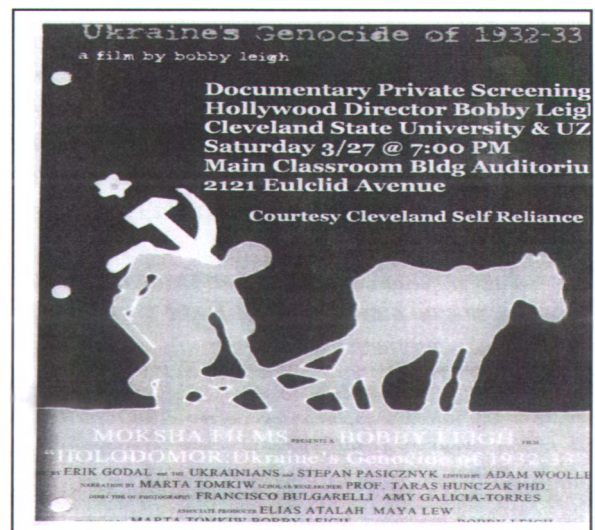
Б. "Повій вітре на Україну" - сл. С. Руданського, муз. обробка Володимира Андрусишина

11. БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ!

2010 27 березня ГОЛОДОМОР, УКРАЇНСЬКИЙ ГЕНОЦИД 1932-33 РОКІВ

документальний фільм продукція Голівуду,
який буде показано в Cleveland State
University, 2121 Euclid Avenue, Saturday, March
27, at 7:00 pm

Music by Godal and the Ukrainians and Stepan Pasicznyk, edited by Adam Wooley, narrated by Marta Tomkiw, scholar/researcher prof. Taras Hunczak Phd, director of photography Francisco Bulgarelli Amy Galicia-Torres, associated producer Ellas Atalah May Lew

2010 8 травня 60-ліття Пластової Станиці в Клівленді

1949 року пластуни, котрі почали своє пластування в Україні, чи в таборах Німеччини і Австрії, згуртувалися, щоби продовжувати улюблену працю в Пласті. Спочатку в станиці було 19 юнаків, 6 старших пластунів і 2 пластових сеньйорів - разом 27 осіб. Станиця зростала і вже у 1974 році в ній було 74 новаки, 74 юнаки, 79 старших пластунів і 53 пластових сеньйорів - разом 280 осіб. При станиці також існував "Пласт-прият" - це родичі і приятелі пласту, які морально і матеріально допомагали у придбанні пластового дому та пластової оселі для таборування. Велике признання належиться основникам і довголітнім працівникам станиці: Григорію Бобкову, Миколі Кавці, Ярославу Кришталовичу, Ігорю Руденському, Анні Мриц-Сатурській, Осипу Галяревичу, Володимирі Ерденбертеру та іншим. Вони своєю пластовою поставою і щирою працею служили для молодших пластунів прикладом любити Бога і Україну, помагати іншим та коритися пластовому закону. Виставка "Історія Станиці Клівленд" відбулася 17 квітня 2010 р. у новому будинку Українського Музею-Архіву, де було показано історію станиці в експонатах і фотографіях. Світлини із перших скромних зустрічей і з таборів до сучасних подій ясно представляли працю та розвиток станиці. Тут було вручено грамоти подяки пластунам, котрі були членами станиці у першому році: Богдан Ковч, Зенон Голубець, Євген Небеш, Євген Палка, Дарія Голубець-Якубович, Осип Врублівський, Адріян Галяревич, Марта Галяревич-Кассараба, Мирослава Рабкевич-Оришкевич, Марта Бігун-Ковч, Люба Боднар, Віра Грабець-Молс, Марта Попіль-Галяревич, Маруся Фур-Федьків, Дарія Боднар-Федорів, Арета Малиновська-Полянська, Марта Волчук-Воєвідка, Дзвінка Кришталович, Марта Савчак-Кравс, Славко Грушкевич. Всі вони ще є активними у пласті й до сьогодні.

Святочна ватра відбулася 8 травня 2010 року в залі ім. Митрополита Шептицького при катедрі св. Йосафата в Пармі. Штучну ватру збудував пл. сен. Е. Палка - член станиці з 1949 року. Вона виглядала, як правдива палаюча ватра. Заля була удекорована різними експонатами, світлинами та емблемами, що представляли життя в станиці за 60 років. Цю роботу здійснили Адріян Галяревич (член з 1949 р.) і Марта Мудра (її мама член з 1949 р.). У залі було понад 200 пластунів і приятелів. Між присутніми була Володимира Кавка із Філядельфії та Марія Краснянська, яка передала щирий привіт і побажання від СУМ-у.

Бунчужний свята пластун Марко Якубович оголосив наказ "До молитви", яку провів Преосвященний Владика Іван Бура у прислузі отця Ігоря Касіяна і отця диякона Ігоря Махляя. Ватру символічно запалили найстарший член станиці Богдан Ковч і наймолодша членка станиці Емілія Полатайко. Після запалення ватри було вишановано пам'ять членів станиці, які відійшли на "Вічну Ватру". Далше в програмі було представлено важливі події з історії станиці, зокрема про купівлю пластового дому і пластової оселі "Писаний камінь" та заснування пластового музею, з якого зродився теперішній Український Музей-Архів.

2010 3 червня НАВЧАЛЬНИЙ РІК 2009-2010 ШКОЛИ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Учні і вчителі українознавства ім. Тараса Шевченка при Українському соборі св. Володимира 3-го червня закінчили 2009-2010 навчальний рік Молебнем у соборі, який служило духовенство собору, а учні співали. Опісля в парафіяльному осередку була заключна програма, на якій учні отримали свідоцтва, а деякі - похвальні грамоти за відмінне навчання. В цьому році в школі навчалося 190 учнів...

..Щорічна церковна літня школа при соборі св.. Володимира проходила з 14 по 18 червня. Кожний день розпочинався з молитви і повчань парафіяльного духовенства. Після цього були лекції з Євангелії, співу, образотворчого і прикладного мистецтва. Учні школи відвідали пам'ятник жертвам Голодомору, який розташований біля церкви, де помолилися і дізналися про велику трагедію України, що сталася в 1932-1933 роках.

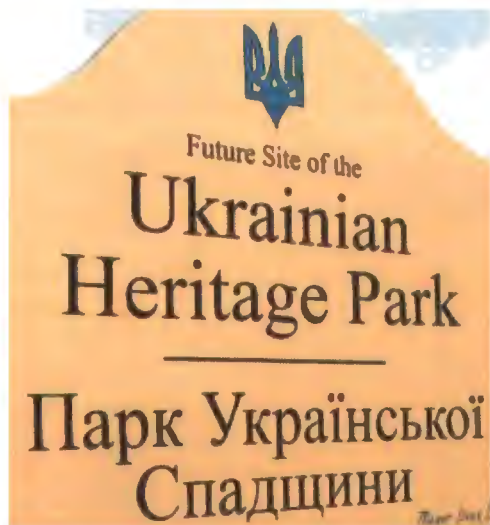

Вчителі та учні Школи ім. Т. Шавченка
Мар'яна Склярник, Вісті УЗО ч. 82, липень-серпень 2010 (скорочено)

2010 р. 22 серпня Посвячення Парку Української Спадщини в Пармі.

Урочистості з нагоди 19-ої річниці відновлення Незалежності України, які відбулися в Пармі в неділю, 22 серпня 2010 року. В українських храмах Великого Клівленду відслужено Молебень за Україну. А пополудні, з хоругвами і національними стягами у святочних вишиваних строях, зібралася громада Парми, як і рік тому в часі урочистого відкриття тут "Українського села", на освячення майбутнього "Парку Української спадщини", що навпроти катедри св. Йосафата.

БОЖЕ, ВОЛЮ ТИ ДАВ УКРАЇНІ, ЩАСТЯ ЩЕ Й ДОЛЮ ДАЙ ЙЇ..."

Ці слова з духовної пісні "Боже, вислухай благання" можуть слугувати лейтмотивом урочистостей з нагоди 19-ої річниці відновлення Незалежності України, які відбулися в Пармі в неділю, 22 серпня 2010 року. В українських храмах Великого Клівленду відслужено Молебень за Україну. А пополудні, з хоругвами і національними стягами у святочних вишиваних строях, зібралася громада Парми, як і рік тому в часі урочистого відкриття тут "Українського села", на освячення майбутнього "Парку Української спадщини", що навпроти катедри св. Йосафата.

Святоче зібрання української громадськості розпочали ведучі програми члени управи УЗО Роман Федьків і Марія Квіт-Флін. Вони тепло привітали громаду Парми з урочистим освяченням ділянки, де буде в наступному році облаштований "Український парк". Цей парк, як і "Українське село", стане ще однією базою українства на терені Огайо.

Настала урочиста мить. Проводиться Молебень і молитовний обряд освячення ділянки майбутнього парку, який здійснює Владика Пармської Єпархії Преосвященний кир Іван Бура у супроводі духовенства українських храмів різних

конфесій і представників інших церков. Святочну промову виголосив Владика Іван, в якій згадав про цілі покоління нашого народу, що виборювали незалежність і волю Україні. Далі виступав настоятель Українського Православного Катедрального Собору св. Володимира о. Іван Наконечний. Тоді зринає у піднебесся духовний гимн України "Боже, Великий, єдиний, ..." у виконанні хору "Дніпро" і всіма присутніми. З вітальними словами до присутніх звернулися новообраний голова Українських Злучених Організацій Ігор Дячун і голова міської ради Парми Чарльз Джермана. Він, як і мер міста Дін ДеПієро, докладають чимало зусиль, аби українські емігранти почувалися в Пармі як на рідній землі. Щиру молитву за Україну, її народ в краї та за його межами виголосив пастор Першої Української Євангельсько-Баттистської Церкви Віктор Пилипчук. І знову пролунала пісня "Боже, благослови Америку", яку заспівали сестри Катерина Головчак-Гроссо і Анна Головчак-Оріті.

Відтак, формується колона святочної ходи до Катедрального Собору св. Володимира в "Українському селі". Попереду - ветерани в одностроях з державними прапорами Америки і України. За церковними хоругвами на чолі з Преосвященним Владикою йде духовенство, керівники УЗО. В урочистій колоні з піснями крокують учасники хору "Дніпро", прихожани українських церков, сумівці, пластуни, членки Союзу Українок Америки округи Огайо та наймолодша з українських організацій "Нова Українська хвиля".

Свято продовжувалося в культурно-освітньому центрі Собору св. Володимира. В глибині сцени - Герб України і стяги українських громадських організацій Великого Клівленду, а по краях - державні прапори Америки і України. Піднесено звучать Американський і Український Гімни присутніми в залі при фортеп'янному супроводі Марії Іванків. Ведуча програми Христина Скабик попросила до відкриття урочистого зібрання уступаючого голову Українських Злучених Організацій Огайо магістра Василя Ліщинецького, який привітав громаду зі святом і надав слово для вітання голові міської Ради Парми Чарльзу Джерману.

Опісля В. Ліщинецький представив громаді новообраного голову УЗО Ігоря Дячуна, який виголосив святочну доповідь.

Мистецьку програму розпочав недавно сформований при Українській Православній Церкві св. Трійці Київського Патріархату кuartет "Байда" у складі Любомира Якиміва, Михайла Катрича, Ігоря Гниди та Петра Стойківа, які чудово виконали такі пісні як "Встає хмара з-за лиману", "Виростеш ти, сину", "Наливаймо, браття", "Україна". Музичний керівник кuartету Володимир Андрусишин віртуозно виконав інструментальний твір на баяні. З великим натхненням і артистизмом продекламувала вірш Володимира Квітневого "Сила роду" журналіст і член управи УЗО Віра Іваницька. Своім ніжним голосом чарувала присутніх Мирося Стефанюк. Талановита молода співачка під акомпанемент своєї матері піаністки Стефанії Стефанюк заспівала "Пісню про Україну" та "Вечірню пісню". Твори на слова і музику І. Олійовського "Тебе кохаю, Україно" і "Радість зустрічі" виконали Володимир Сироїжка і його син Назарій.

Неперевершеним і цього разу був виступ найстаршого мистецького колективу - хору "Дніпро". П'ятдесят років плекав його і довів до вершини мистецької слави композитор і диригент Євген Садовський. Нині цей колектив, під орудою Оксани Боднарчук і концертмайстра Лариси Доган, примножує славні традиції хору. Ось чому кожна з виконаних на святочному концерті пісень: "Вкраїно-Мати", "Хай ця пісня", "Чом, чом, земле моя...", "Крилець"; "Ой, чорна я си чорна", "Сонце низенько" викликали хвилю овацій вдячної публіки.

Заслужують похвали солісти хору Людмила Зоневадель, Анна Келлер, Соломія Стахів, Любомир Якимів та Ігор Гнида. Завершальним акордом свята, як молитва за майбутнє рідної України, звучав у виконанні цього ж хору духовний гімн "Боже, Великий, Єдиний..." Урочистості з нагоди 19-ої річниці відновлення Незалежності України викликали в кожного не лише почуття великої любові до своєї Батьківщини, а й тверду віру в її щасливе майбутнє, у святість рідної землі.

Василь Романчук, журналіст, Львів. Вісті УЗО ч. 83, вересень-жовтень 2010

2010 19 вересня **Його Блаженство Митрополит Константин** у Пармі

У неділю, 19-го вересня 2010 р., духовенство і вірні Українського Православного Собору св. Володимира вітали Його Блаженство Митрополита Константина у Пармі, який відслужив

Божественну Літургію. Потім процесія із духовенством, вівтарними прислужниками та парафіянами зайшла до парафіяльного шкільного будинку, де Владика освятив нововідремонтвані класи і бібліотеку, що й бачимо на світліні. Цей проект коштував \$150,000.00 завдяки щедрості покійного Миколи Супруненка, який залишив парафії після смерті більше як пів мільйона доларів. Цей дар є найбільшим, що колинебудь було зроблено для парафії, щоб використати для освітніх цілей. Микола Супруненко народився 14-го

вересня 1939 р. в Полтаві. Він разом із своїми батьками та з двома братами після Другої світової війни емігрували до Америки. Вони зупинилися у Клівленді і прилучилися до Собору св. Володимира. Микола навчався у коледжі і служив в американській армії. Працював у газеті *Pain Dealer* аж поки не захворів на склероз. Більше 20-ти років він жив вдома, а потім у старечому будинку і був на інвалідному кріслі. 13 січня 2009 року Микола відійшов у вічність. Після похоронної відправи у Пармі він похований на цвинтарі Української Православної Церкви в США у С. Бавнд Бруку, Нью-Джерсі. Панахида за спокій родини Супруненків була відслужена Митрополитом ще до освячення школи. Покійний М. Супруненко також пожертвував 125,000.00 для Українського музею-архіву в Клівленді. Шкільний будинок парафії вживається також для всієї української громади. Парафія спонсорує школи: недільну, українознавства ім. Тараса Шевченка, танців, бандури та мистецтва.

2010 2 жовтня **МИРОСЛАВА МУДРАК РОЗКРИЛА МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКОВОЇ ГРАФІКИ**

Українська громада Великого Клівленду добре знає і шанує Мирославу Мудрак, бо ж вийшла вона у широкий світ науки саме з цих теренів. Тут вона відвідувала українські школи при церквах свв. Петра і Павла та свцм. Йосафата, була активною членкою Спільки Української Молоді та Союзу Українок Америки. Студіювала в кількох університетах, завершивши навчання докторатом. Нині М. Мудрак професор Стейтського Університету Огайо, де викладає історію XIX і початку XX ст., зокрема досліджує мистецтво східноєвропейського, українського та російського модернізму. Доктор Мирослава є автором декількох книг, багатьох наукових праць і статей. На цей раз М. Мудрак завітала до рідних місць, аби презентувати перед приятелями, друзями і рідними свою нову наукову роботу – книгу "Понад кордонами".

Довідавшись про презентацію книги, я із задоволенням завітав на цю імпрезу, яку так чудово і цікаво зорганізували членки 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки.

Шанувальники наукового таланту М. Мудрак, її симпатки та друзі зібралися в астродомі собору св. Йосафата 2 жовтня 2010 р; аби розділити з авторкою радість її доробку. Вступним словом імпрезу відкрила голова 12-го Відділу СУА Наталія Симс, яка надала слово заступниці голови Дарії Федорів. Доповідачка детально поінформувала присутніх про життєвий і науковий шлях Мирослави, згадала роки її дитинства, юності і студентства, про наукові здобутки і громадську діяльність. Поважна гостя розповіла про десятилітню працю над книгою "Понад кордонами", згадала усіх, з ким їй довелося працювати в Чехії, Німеччині, Україні. Найбагатшим науковим джерелом для американської дослідниці став фонд "544" Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва в Києві. Тісними і плідними та незабутніми для М. Мудрак є творчі зв'язки з велетнем сучасного українського мистецтва в краї Святославом Гординським. Авторка охоче відповіла на численні запитання присутніх. Вони стосувалися різних аспектів її наукової та мистецької праці.

Раділа цій зустрічі Любомира Мичковська: "Я горда за успіхи моєї вихованки, - сказала, зокрема, вона, - це була чудова і талановита учениця української школи, а нині - відомий вчений, гордість української громади". Чимало схвальних відгуків звучало цього вечора на адресу авторки книги "Понад кордонами", яка у цій праці зібрала в одне коштовне намисто розсипані перли української книжкової графіки тих далеких часів. У книзі вміщено 173 обкладинки книг, підручників, журналів та календарів з 1914 по 1945 роки. Є тут цікаві бібліографічні нариси про видатних українських графіків цього періоду, назви їх робіт. Видання насичене цікавою інформацією з історії національно-визвольних змагань через призму розвитку української книжкової графіки. Колоритною є мова видання.

За горнятком кави зі смачними тістечками українських господинь, як у рідному домі, ще довго тривали спомини і розмови з Мирославою Мудрак на різні теми. Усі бажали своїй посестрі нових наукових і творчих злетів, родинного тепла і благополуччя.

Василь Романчук

2010 8 жовтня 60-ліття Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді

З БОГОМ І УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ СУМІВЦІ ЙДУТЬ ПО ЖИТТЮ

**Вгору прапори, слухай наказ!
Де б не прийшлося нам жити.
Більшого щастя немає для нас,
Як Україні служити!**

Ці рядки з “Сумівського маршу” є чудовим гаслом ювілейних заходів, приурочених 60-літтю створення Осередку Спілки Української Молоді ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді. Своєрідним заспівом сумівських уродин стала виставка, відкрита 8 жовтня 2010 р. в Українському музеї-архіві, яка проілюструвала славу історію цієї християнської і патріотичної молодіжної української організації, а також сторінки буття Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді. Тут представлені чисельні документи, фотографії із життя сумівців різних років, нагороди, відзнаки, грамоти, подяки, своєрідні звіти з міжнародних, всеамериканських та крайових злетів, здвигов, конкурсів, спортивних змагань, мистецьких програм, мандрівок тощо. Виставку до 60-ліття Осередку СУМ професійно зорганізували в музеї Володимир Цішкевич, Оксана Рабосюк, Ольга Мітеліч, Оксана та Богдан Рошецькі.

Серед ювілейних імпрез був Баль дебютанток, влаштований Осередком СУМ в астродомі собору св. Йосафата в Пармі 23 жовтня 2010 р. Свято відкривають чарівні ведучі Наталія Махлай та Мішел Житовка. Вони надали слово для привіту голові Крайової Управи СУМА з Нью-Йорку другові Анорію Бізуну. Він побажав дебютанткам успіхів у навчанні, загартованості сумівця, великої гордості за приналежність до українського роду. Друг Марко Дячун представив колишніх голів Осередку СУМ у Клівленді, які докладали чимало зусиль для розвою організації, а також назвав імена відомих громадських, державних і політичних діячів, які пройшли школу гарту в цьому Осередку. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять тих сумівців, які відійшли з життя.

Далі мала слово голова Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді подруга Ольга Мітеліч, яка, зокрема, сказала: “Сьогодні ви вступаєте у світ, який потребує вашої жертовної праці. Наше сумівське гасло “Бог і Україна” закликає вас вірно служити Господеві нашому і українському народові”.

Сумівські дебютантки. Сидять зліва: Наталя Снва, Марта Коцубасва, Софія Смеречинська, Михайлина Ющишин, Ліда Апостолук, Соломія Зборовська. Стоять зліва: Юлія Твардовська, Адріана Краснянська, Александра Боївка, Христина Балешта, Богдана Зборовська, Юлія Ванчосович, Олеся Рабосюк. **Світлина Олі Мігеліч.**

Настає найурочистіша мить імпрези. Неперевершені у таланті і фаховості ведучі Христина Мітеліч та Василь Рабосюк представляють дебютанток поіменно. Під урочистий марш в оточенні своїх батьків прямують до середини залу, а звідси дебютанток вже супроводжували хлопці-ескорти. Усіх цих 13 красунь об'єднує чимало чудових достоїнств: вони відмінниці навчання, закінчили “Рідну школу”, шанують українські традиції, захоплюються мистецтвом, люблять спорт. Зі словами щирих привітань до дебютанток звернувся капелян СУМу отець Михайло Кулик, який водночас провів спільну молитву “Отче наш”, поблагословив імпрезу і всі разом заспівали “Многії літа”. Тут звучали чудові слова вірша Марії Помірчої, який прочитала дебютантка Ліда Апостолук. Лунають чарівні звуки вальсу. І закружляли в танці дебютантки з хлопцями-ескортами. А потім був вальс з батьками. Розпочався великий Баль, на який з нетерпінням чекали усі. А на згадку про цю хвилюючу подію кожен мав нагоду придбати гарно оформлену пам'ятну книгу “60-ліття Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді”, в якій - вся історія цієї організації. Ще довго забавляли молодь і поважну публіку музики-віртуози оркестри “Ключ” з Торонто, Канада.

2010 31 жовтня Відзначення 68-ої річниці створення Української Повстанської Армії і 60-ліття від дня смерти головного командира УПА генерал-хорунжого Романа Шухевича - Тараса Чупринки

31 жовтня 2010 року, в Святопокровському осередку,

У святковій програмі:

1. Доповідь, 2. Демонстрація фільму "СССР - тюрма народів", 3. Перегляд виставки експонатів з архівів УПА

2010 6 листопада Матуральний бенкет Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка

6 листопада 2010 р. провела у парафіяльному культурно-освітньому центрі собору св. Володимира в Пармі матуральний бенкет із вішануванням випускників, які успішно закінчили школу у 2010 році: Юлія Вончосович, Анна Губерт, Любомир Гусак, Богдана Зборовська, Соломія Зборовська, Анастасія Коваль, Олег Конісовський, Анна Скрибка, Олеся Шедна і Матвій Вайтет. Програму імпрези вели ведучі Тая Боднар, колишня випускниця цієї ж школи, і вчителька Галина Пляка. З вітальними словами до випускників звернулися настоятель собору св. Володимира отець Іван Наконечний, директор школи д-р Володимир Боднар, голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський. Випускникам було вручено матуральні дипломи і свідоцтва. А на екрані пропливали цікаві картинки з життя випускників від дитячих років і до закінчення ними української школи. Священик собору св. Володимира отець Михайло Гонтарук провів молитву до вечері, а після вечері - парох церкви св. Покрови о. Михайло Дроздовський.

2010 14 листопада СВІЧКА ПАМ'ЯТІ ГОЛОДОМОРУ З КИЄВА, Україна

неділя 14 листопада, 2010 року

2:00 - 2:30 ВРУЧЕННЯ СВІЧКИ МЕРОМ ДЕПЕРО ІГОРУ ДЯЧУНОВІ БІЛЯ ПАРМА СІТИ ГОЛ

2:00 - 2:30 ПЕРЕДАННЯ ФАКЕЛУ ІГОРЕМ ДЯЧУНОМ БІГОВІЙ ЕСТАФЕТІ

На світлині зліва: голова УЗО Ігор Дячун передав факел бігунці Ліді Апостолюк. За нею стоїть організатор акції Маруся Квіт-Флін і мер міста Дін де Пієро .

2:30 - 3:00 БІГОВА ЕСТАФЕТА ВІД ПАРМА СІТИ ДО МЕМОРІАЛУ ГОЛОДОМОРУ СВ. ВОЛОДИМИРА

Голова УЗО передав факел групі молодих бігунів у спортивних одностроях з логом Голодомору.

До складу групи входили: Олеся Рабосюк, Ліда Апостолюк, Юлія Ванчосович, Адріана Краснянська, Оля Луцишин, Іван Петрів, Шеймис Келегер, Стефан Галяревич, Максим Засідкович, Роман Сембай, Анатолій Фульмес та Дмитро Стасюк.

А очолив цей почесний ескорт спортсевць мґр Роман Ліщинецький.

3:00 - 3:30 ПАНАХИДА З УЧАСТЮ УКРАЇНСЬКОГО ДУХОВЕНСТВА

3:30 - 5:00 ПОКАЗ НОВОГО ГОЛІВУДСЬКОГО ФІЛЬМУ

"ГОЛОДОМОР" В ЗАЛІ СВ. ВОЛОДИМИРА
НЕ ДАМО ЗГАСИТИ СВІЧКУ ПАМ'ЯТІ МІЛЬЙОНІВ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ НІКОЛИ!

HOLODOMOR CANDLE OF MEMORY
FROM KYIV, UKRAINE

Sunday, November 14, 2010

2:00 - 2:30 P.M. CANDLE PRESENTATION BY MAYOR DEPIERO TO IHOR DIACZUN IN FRONT OF CITY HALL.

2:00- 2:30 P.M. TORCH LIGHTING CEREMONY BY IHOR DIACZUN TO RELAY RUNNERS.

2:30 - 3:00 P.M. RELAY RACE FROM CITY HALL TO ST. VLADIMIR'S "HOLODOMOR" MEMORIAL.

3:00 - 3:30 P.M. "PANACHYDA" BY UKRAINIAN CLERGY.

3:30 - 5:00 P.M. NEW HOLLYWOOD "HOLODOMOR" FILM AT ST. VLADIMIR'S GRAND HALL.

DO NOT ALLOW THE CANDLE OF MEMORY TO THE MILLIONS OF VICTIMS OF THE
HOLODOMOR TO EVER BE PUT OUT!

2010 21 листопада Округа Огайо відзначила 85-ліття СУА

21 листопада 2010 року членки округи Огайо відзначили 85-ліття Союзу Українок Америки в залі ім. митрополита Андрея Шептицького при катедрі св. Йосафата в Пармі. Незважаючи на те, що в той час осені у громаді було багато різних імпрез, на наше запрошення відгукнулось 184 особи. Присутність священників з усіх наших церков на чолі з Преосвященним Владикою Іваном Бура була досить гарним підтвердженням поваги до нашої організації в громаді.

Голова округи Іванна Шкарупа коротко привітала присутніх і передала ведення програми Лідії Вирсті (12 Відділ). Після молитви та гимну СУА відбулось традиційне запалювання свічок, полум'я яких мало нагадати про тих, хто започаткував та розбудовував на терені Америки українську жіночу організацію. Першу свічку в пам'ять засновників СУА засвітила голова округи І.Шкарупа. На спогад про тих, хто протягом довгих 85-ти років розбудовував нашу організацію. Голова найстаршого 33-го Відділу Ольга Дем'янчук засвітила другу свічку. В пам'ять тих членок округи Огайо, які відійшли у Вічність. Від руки голови 12 Відділу Наталі Симс спалахнуло полум'я третьої свічки. Саме перед цим заходом в громаду надійшла звістка про те, що з нами вже нема Почесної членки СУА Ірини Кашубинської, яка ще з довоєнних часів була членкою Союзу Українок України, працювала в Головній Управі СУА, доклала багато праці в період становлення округи Огайо. Полум'я третьої свічки присвячувалось і їй також. Потім присутні почули коротку історію Союзу Українок Америки. Олена Хміляк (33-ій Відділ) розповіла про роль Олени Лотоцької у створенні у 1925 році української жіночої організації, розкрила зміст перших років її діяльності та дальшу розбудову до 1949 р. Розповідь велась через призму спогадів Олени Хміляк про свою маму Марію Лучишин, членку 59 Відділу у Балтиморі в перші роки діяльності СУА. Маруся Квіт-Флін, членка 8-го Відділу і дочка емігрантів післявоєнного періоду, продовжила виклад історії СУА від 1949 року до сьогодні. Цей текст склала багатолітня членка 12 Відділу Надія Дейчаківська, але через родинні обставини вона була відсутня.

Художня частина програми включала виступ дітей із світлички, якою опікується 130-ий Відділ. Чудово виконала під акомпанемент своєї мами два сольні номери Мирослава Стефанюк. Три музичні точки майстерно виконав ансамбль бандуристок у складі його керівника Ірини Завадівської та бандуристок Лідії Апостолюк, Адріани Краснянської, Меланії Миронович і Соломії Стахів. Дозя Кріслата і Дарія Якубович (8-ий Відділ) розповіли у віршованій формі про працю СУА. Цей текст склала членка 12-го Відділу Анна Завадівська. Вірш "Всім жінкам світу" львів'янки Звенислави Чабан прочитала Лідія Вирста. На закінчення ведуча прочитала присутнім привітання округі від місцевих організації. Потім на всіх чекала смачна перекуска.

Слід відзначити, що для підготовки до цього заходу дуже багато зробили членки 12-го Відділу сестри Оля і Галя Поглід. З естетичним смаком вони виготовили летючки та запрошення, чудово оформили сцену, на якій емблема СУА з написом "85 літ" та словами: сироти, повинь, стипендії, СУ в Україні, молоко і булочка, старечі доми, бабусі, Чорнобиль, Бразилія. Це короткий перелік акцій

Союзу Українок Америки, в них частка й членок округи Огайо. А у залі на столах були представлені матеріали про діяльність кожного Відділу та округи в цілому. Це був наш звіт громаді про свою працю.

Ніна Сікора, пресова референтка округи Огайо

Союзянки відзначають 85-ліття Округи

2010 27 листопада Матуральна забава для випускників Школи Українознавства т-ва “Рідна Школа”

відбулася 27 листопада 2010 р. в парафіяльній залі при Українській Православній Церкві св. Трійці Київського Патріархату в Норт Роялтон. Вступним словом забаву відкрила голова управи т-ва “Рідна Школа” д-р Христина Клек. При цьому вона подякувала пароху катедри св. Йосафата отцеві Михайлові Кулику за парафіяльне приміщення, яким користується Рідна Школа, Дарії Гулак-Кульчицькій - за дарунок для школи картин про Голодомор, кредитовій кооперативі “Самопоміч” - за друк запрошень для матуральної забави. Присутні в залі хвилиною мовчання вшанували пам'ять всіх невинно убієнних українців під час Голодомору 1932-1933 років. Далі програму вели колишні випускники Рідної Школи Нора Келегер і Олесь Клек. Вони ж запросили на святкову вечерю випускників з ескортами, які увійшли до залі під звуки оркестрових маршів. Молитву і благословення вечері провів

отець Михайло Кулик. Заключну молитву після вечері провів парох церкви св. Покрови отець Михайло Дроздовський. Після вечері ведучі, представляючи випускників та їх ескортів, характеризували їх навчання в американських школах, участь в українських молодечих організаціях та їх пляни у навчанні і

праці на майбутнє. З успішним закінченням Рідної Школи випускників вітали голова Батьківського комітету 11-ої класи д-р Христина Клек, директор школи д-р Юрій Яськів, голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський. Мати випускника Романа Войтківа Ольга Войтків привітала випускників деклямацією власного вірша "Школа".

Далі забава продовжувалася в супроводі музичної оркестри "Грім" з Нью-Йорку. Спочатку вальс танцювали випускники із своїми ескортами, а потім із батьками. У процесі матуральної забави проводився аукціон і лотерея образів мисткині Дарії Гулак-Кульчицької. Школу Українознавства т-ва "Рідна Школа" у 2010 році успішно закінчили: Ліда Апостолюк, Христина Балешта, Роксолана Балух, Роман Войтків, Ростислав Ганущак, Таїса Заперник, Александра Квіт, Шеймис Келегер, Стефан Клек, Адріяна Краснянська, Артур Лукович, Меланя Миронович, Анна Нагірнич, Володимир Пришляк, Петро Продан, Олеся Рабосюк, Роман Сметана, Юля Твардовська., Михайлина Юцишин, яких бачимо на світлині разом з ескортами.

2010 листопад КОМІТЕТ ДОПОМОГИ НЕЗРЯЧИМ ЗАВЕРШИВ СВОЮ ПРАЦЮ

Понад 22 роки діяв у Клівленді Комітет допомоги незрячим „Боротьба за зір”, до якого належали 20 жінок різних професій. Комітет допомагав незрячим і слабозорим дітям у школі ч. 100 у Львові. Ця школа заснована у 1851 році, була єдиною в Галичині. В школі тепер навчається і живе 135 незрячих і слабозорих дітей.

Комітет, заснований у 1988 році, очолювала Мирослава Оришкевич, яка має міжнародний досвід у праці з незрячими і одержала нагороду „Ротарі Інтернешенел” з цієї ділянки. Спочатку комітет допомагав школі необхідними матеріялами. Було передано спеціальний папір, побільшуючі скла, магнітофони і касети, спеціальні окуляри, електронне приладдя до друку та читання, озвучені книги, а також одяг. Пізніше запросили до Клівленду одного учня на операцію очей, якого дуже тепло прийняли членки комітету та клівлендська громада. Другому учневі допомогли приїхати до Філадельфії на вишкіл учителів для незрячих. Коли члени комітету відвідали школу у Львові і побачили великі потреби на відновлення будинку, то звернулися до громади, попросили підтримки. Громади щедро відгукнулись. Комітет взявся прокласти каналізацію будинку, збудованого ще у 1901 році. Опісля всередині вставили нові водогони, лазнички, котли для теплої води, вмивальники, закупили пральки і сушарку. Була виконана велика праця з дахом, вкритим черепицею 100 років тому. Останній проект - заміна 28 знищених вікон і двох дверей. Комітет безмежно вдячний громаді в Клівленді та його околицях, усім щедрим жертводавцям з інших міст, які сприяли здійсненню великого проекту, щоб полегшити щоденне життя позбавленим зору дітям.

Анна Завадівська

УПРАВА У З О - 2011 : Ігор Дячун - голова, Петро Пенгрин, Референт національного фонду, Дозя Кріслата, Референт культурних городів. Вільні члени управи УЗО - Андрій Мартинюк, Андрій Фединський, Остап Швабінський, Петро Дмитрик, Ігор Оліяр, Матвій Заперник, Марта Ліщинецька-Келегер, Контрольна Комісія - Мирон Антонів - голова, Марко Полатайко - член, Анна Вирста - член, Номінаційна комісія: Анна Брездун-Берет – голова, Люба Мудра – член, Василь Ільчишин – член, Петро Твардовський – член, Євген Палка – член.

2011 5 березня **БАЛЬ “БУРИВЕРХ” ІЗ ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК - 2011**

відбувся 5 березня 2011 р. у залі LaCentre у Westlake, Огайо, біля міста Клівленд, на якому презентовано 7 дебютанток.

Дебютантки з ескортами (зліва направо): Роксолана Балух, Христофор Бей, Александра Квіт, Стефан Клек, Меланя Миронович, Максим Кострик, Надя Курте, Захар Буняк, Христина Городиська, Дем'ян Коломиць, Уляна Комічак, Микола Кузик, Таїса Заперник, Тома Мандич.

Презентацію переводили: *Андрея Якубович, Міця Захарій - курінна і заст. курінної старшопластунського куреня та Дарія Якубович - курінна сеньйорського куреня "Буриверхи".* Після презентації відбувся танець дебютанток хореографії *Андреї Комічак.* До танців приграла знана оркестра "Веселі Часи" із Чикаго.

2011 20-го березня **ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ**

20-го березня 2011 р, зала Собору св. Володимира (УПЦ)

Ведучі святкової програми вчителі Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка *Галина Клебан та Наталія Кондуш.* Відкрив святкування голова УЗО Огайо *Ігор Дячун.*

У ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА РІДНА ШКОЛА

Школа Українознавства т-ва "Рідна школа" розпочала свій виступ інсценізацією поеми Т. Шевченка "Тополя", яку гарно виконала група учнів старших клас. Сценарій інсценізації цієї поеми підготувала Мирослава Стасюк, а її постановку здійснив Ігор Гнида. Шкільний хор учнів проспівав дві пісні "Зацвіла в долині" і "По діброві вітер віє".

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ СОБОРІ СВ. ВОЛОДИМИРА

ім. Т. Шевченка. Група учнів продеклямувала "Ми всі діти українські", а вихованці дитячого садочку "Сонечко" і учні підготовчої, першої та другої клас заспівали "Українець" і "Зацвіла в долині". Довідь, яка відповідала назві композиції, прочитала учениця 9-ої класи Дарина Кулик

СВІТЛИЧКА 130-го Відділу СУА

З приємністю присутні зустріли виступ дітей із садочку "Світличка" 130-го відділу СУА, який підготувала Наталія Боднар. Діти заспівали дві пісеньки "Люба, рідна, Україно" і "Черевички" та продеклямували вірш "Якого я роду!"

ПЛАСТ

Юначки 28 курія ім. княгині Ольги Пластової станиці Клівленду на основі уривку "Три душі" з поеми Т. Шевченка "Великий льох" добре розкрили тодішню неволю України під гнітом Москви. Сценарій інсценізації уривку з цієї поеми підготувала Дося Кріслата.

СУМА

Із літературно-музичною композицією поеми Т. Шевченка "Кавказ" виступило старше юнацтво Осередку Співки Української Молоді ім. гетьмана Богдана Хмельницького та ансамбль бандуристів СУМ "Золоті струни". На основі цієї поеми сумівці вдало розкрили боротьбу кавказьких народів проти московських завойовників в минулому і сьогодні в багато-страждальній Чечні. Композицію закінчено співом пісні "Бандуристе, орле сизий". Сценарій композиції поеми "Кавказ" підготували Оксана Рабосюк і Адріяна Краснянська.

Квартет " БАЙДА " при парафії св. Тройці Київського Патріархату

Розпочато святкову програму "Заповітом" Т. Шевченка, а закінчено виступом квартету "Байда" в складі Петра Стойківа, Ігоря Гниди, Михайла Катрича та Любомира Якиміва. Квартет створено при Українській Православній Церкві св. Трійці (КП). Квартет завершив свій виступ піснями: "Думи мої", "Сонце гріє", "Літа орел" і "Боже Великий, Єдиний".

Віра Іваницька

і Христина Скабик

У концерті також представники "Нова Українська та Христина Скабик, розкрили тяжку жіночу творчості Т. поєми Т. Шевченка продеклямувала Іваницька вдало

взяли участь і громадської організації "Хвиля", Віра Іваницька які у своїх виступах долю на основі Шевченка. Уривок з "Катерина" Христина Скабик. А Віра підбрала для свого

виступу уривки із поєм Т. Шевченка "Причинна" і "Думка". Вона не тільки гарно деклямувала, але й проспівала з цих поєм такі уривки "Така її доля" і "Нащо мені чорні брови".

Вісті УЗО, ч. 86, березень-квітень 2011. Світлини В. Боднара і Н. Заперник

**2011 8 червня РОКОВИНИ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ ТА 120-ліття з дня народження провідника ОУН ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ
ПРОГРАМА**

1. Відкриття і внесення прапорів - *Ігор Оліяр*
2. Американські і Українські Гімни

На сцені прапороносці під час виконання Христиною Мігеліч Державних Гімнів.

3. Вступне слово - *голова УЗО Ігор Дячун*
4. Доповідь - *професор Володимир Зарицький*

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ, Ведуча програмою - Віра Іваницька

1. Вірш О. Бабія "Зродились ми великої години", деклямує *Євген Гап'як*
2. Пісня "Господи помилуй нас" - слова і музика Т. Петриненка, співає *Х. Мігеліч*
3. Вірш В. Хомика "Наша слава" - деклямує *Сергій Тука*

КВАРТЕТ "БАЙДА", "Ой, літа орел" - слова Т. Шевченка, музика К. Стеценка, "Повіяв вітер степовий" - стрілецька пісня, Вірш В. Переяславця "У свято Героїв" - деклямує Віра Іваницька

4. "Не пора!" - слова І. Франка, музика Д. Січинського

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ: *Ігор Дячун - голова, Ігор Оліяр - заступник голови, Віра Іваницька - секретар, Василь Ліщинецький, Василь Ільчишин, Петро Твардовський, Богдан Рошецький, Оля Мігеліч, Євген Палка, Оля Поглід, Петро Пентрин, Богдан Дмитрик - члени.*

2011 21 серпня СУВЕРЕННІЙ УКРАЇНІ СЛАВА НИНІ І ПОВІК!

Українська громада Великого Клівленду відзначила 20-літній ювілей відновлення Незалежності.

"Боже, волю ти дав Україні, Щастя ще й долю дай їй!"

(З духовної пісні "Боже, вислухай благання")

У житті кожного народу є події, які золотими літерами вписані в його історію і назавжди ввійшли в його свідомість. Для українців такою датою є 24 серпня 1991 року. Отже, незалежній Україні виповнилося двадцять літ. І сприймаємо нині ці серпневі події не як щось випадкове, а як абсолютно неминуче торжество історичної справедливості, як Божу благодать у долі нашого багато-страждального народу.

У цей величний ювілей варто ще раз перегорнути сторінки нашої славної і героїчної історії, головними віхами якої були Хмельниччина і Мазепи чин. Універсал свободи. Крути і Базар... Незалежність і суверенність України виборювали армії ЗУНР, УНР і Петлюри, УСС Коновальця, овіяна славою УПА Бандери-Шухевича, дивізійники УНА і дисидент-шістдесятники. Пережив український народ Голодомор і тортури НКВД та гестапо, сибірські каторги і виснажливу працю в колгоспах, хрущовську "відлигу" і брежнєвський застій, горбачовську перебудову і серпневий кремлівський путч та відновлення Незалежності, Помаранчеву революцію і нелегкі роки становлення Української держави.

На жаль, нова українська влада впродовж двох десятиліть не змогла вивести країну на шлях соціально-економічного розвитку і демократії. Як результат її недолугого керівництва нині до влади прийшли олігархи, для яких головним є не інтереси українського суспільства, а власне збагачення. Саме ці обставини не могли не залишити певний відбиток на цьогорічних ювілейних торжествах.

У неділю, 21 серпня 2011 року, в Святопокровському осередку Парми зібралась численна українська громада Великого Клівленду на чолі з Преосвященним Владикою Пармської Єпархії Іваном Бурою та священиками українських храмів. Неповторну святочність і піднесеність створювали декорування залі рушниками і квітами, нарівні мелодії українських патріотичних пісень, різнобарвні вишивані строї присутніх. На сцені - державні прапори Америки і України, стяги українських громадських організацій Огайо, великий золотистий Тризуб і цифри "1991 - 2011". Чарівна ведуча святочної імпрези Христина Скабик з притаманною їй артистичністю запросила до вступного слова голову Українських Злучених Організацій Огайо Ігоря Дячуна, який тепло привітав присутніх у залі і всю українську громаду Огайо зі славною датою Воскресіння України. Посадник УЗО висловив впевненість, що нинішні негеразди в українській державі є тимчасові й Україна вийде на вірний шлях побудови сучасного європейського демократичного суспільства. Відтак, при фортепіанному супроводі Марії Іванків, учасники святочної імпрези піднесено виконали Державні гимни США і України.

"Любіть Україну, як сонце любіть, Як вітер і трави, і води..."

В годину щасливу і в радості мить, Любіть у години негоди..."

Ці знамениті слова В. Сосюри можуть слугувати епіграфом ювілейного торжества, яке розпочала, добре відома в Америці і за її межами, Школа українського танцю "Каштан" в Пармі. Свою любов до України юнаки і юначки яскраво продемонстрували в хореографічній композиції "Привіт".

До святочної Пресвятої Покрова Промовець не гортав глибоко проаналізував Він, зокрема, наголосив, що покоління українців,

України юнаки і юначки яскраво хореографічній композиції "Привіт". промови ведуча запросила пароха парафії Богородиці УГКЦ о. Михайла Дроздовського. відомі сторінки української історії, а нинішню ситуацію, яка склалася в Україні. внаслідок жертовної боротьби багатьох двадцять років тому Україна здобула міжнародне визнання, індустріяльні потуги, освічене високо-кваліфіковане населення. На жаль, все це не було використано сповна для українського народу. Через 20 років наша держава

лідирує в рейтингах епідемій, корупції, тиску на свободу слова тощо. Нині перед українським суспільством стоїть питання не просто збереження держави, а про її перетворення на Українську самостійну, соборну країну, де джерелом влади має бути народ. Без активної громадської позиції, без спільних скоординованих рішучих дій зробити це неможливо. Тут доречно згадати слова Блаженнішого Патріярха УГКЦ Святослава Шевчука, який сказав, що національний рух повинен базуватися найперше на збереженні духовних, історичних цінностей і своєї самобутності. 20 років це вік зрілості та усвідомлення своїх потреб, коли необхідно робити рішучі кроки для утвердження власної самостійності.

Продовженням висловлених у промові роздумів можна назвати вірш "Суверенна Україна", який з таким піднесенням продеклямував

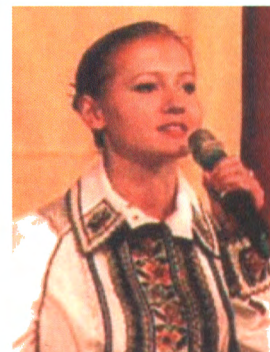
Сергій Тука.

Теплим вітром з України війнуло, коли у святочній залі зазвучали пісні "Молитва", "Виростеш ти, сину", "Ой, п'є Байда" та "Наливаймо, браття!" у виконанні квартету "Байда" у складі Любомира Якимів, Михайла Катрича, Ігоря Гниди, Петра Стойківа.

Бурхливі овації глядачів яскраве підтвердження високої оцінки професіоналізму і мистецького рівня співаків. Цей самобутній квартет, де художнім керівником є Володимир Андрусішин, хоч створений недавно, але вже полонив серця шанувальників рідної української пісні. Квартет "Байда"-учасник багатьох українських фестивалів, конкурсів, святочних імпрез на терені США. І скрізь відгуки якнайкращі. Свій віршований букет "Вірю в Україну" чудово вплела у мистецький вінок Слави рідній Україні

Христина Скабик.>

Незабутні хвилини радості подарували на святі українській громаді учасники ансамблю, який створений при відомому хорі "Дніпро". Під диригуванням Оксани Боднарчук і форт. супроводі Лярисы Логен-Русняк, цей мистецький ансамбль чудово виконав такі шедеври пісенного мистецтва як "Наша дума", "Стелися барвінку", "Місяць на небі", "Всміхнулося сонце" та "Слава Україні вільній". Завершальним акордом урочистостей зазвучав наш духовний гімн "Боже, Великий, Єдиний".

Від імені Управи голова УЗО І. Дячун щиро подякував організаторам свята та усім його учасникам за гідну працю і запросив до товариської зустрічі з перекусом і вином. Свято закінчилося. Люди розходились з думками про рідний край, з почуттям глибокої віри і надії за краще майбутнє Матері-України.

Василь Романчук,

ПРОГРАМА

Ведуча Свята: Христина Скабик

1. Вступне слово Ігор Дячун, голова УЗО
2. Державні гимни США і України, при фортепіані - Марія Іванків
3. Танець "Привіт" - Школа Українського Танцю "Каштан"*
4. Святоче слово о. Михайло Дроздовський, парох парафії Покрова Присвятої Богородиці
5. Вірш Олеся Лупія "Суверенна Україна, деклямує Сергій Тука
6. Квартет "Байда: Любомир Якимів, Михайло Катрич, Ігор Гнида, Петро Стойків, муз. керівник та акомп. - Володимир Андрусішин
  - а. "Молитва" сл. Вихруща, муз. Подуфалого
  - б. "Виростеш ти, сину" сл. В. Симоненка, муз. А. Пашкевича.
  - в. "Ой п'є Байда народна пісня, обр. Б. Кудрича
  - г. "Наливаймо браття!", народна пісня обр. О. Махляя
7. Вірш Ю. Олешко "Вірю в Україну", деклямує Христина Скабик
8. Ансамбль при хорі "Дніпро", дир.: Оксана Боднарчук, акомп. Ляриса Логен-Русняк

- а. "Наша дума" сл. Т. Шевченка, муз. А. Кос-Анатольського
 б. "Стелися барвінку", народна пісня, обр. Г. Даниловського
 в. "Місяць на небі", народна пісня, обр. А. Свешникового, форт. Галини Коваль
 г. "Всміхнулося сонце", сл. Д. Федорука, муз. Е. О. Садовського,
 форт. З. Лавришенка, солісти: Любомир Якимів, Олег Мороз
 д. "Слава Україні вільній", сл. В. Качмара, солісти: Любомир Якимів, Ігор Гнида
 "Боже Великий Єдиний", сл. О. Конинського, обр. Кошиця

*"Привіт" - Школа Українського Танцю "Каштан"

2011 28 серпня **Відкриття відновленого пам'ятника Леясі Українки**
 Sunday, 28 August, 2011 - Rededication Event Program at the Ukrainian Garden
 Dick Russ, MC
 Welcome to One World Day
 Paul Burik, President, The Cleveland Cultural Gardens Federation
The Ukrainian Identity
 Ihor Diaczun, President, United Ukrainian Organizations of Ohio
Blessing and Remarks
 Most Reverend John Bura DD, Eparch of St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral
Ribbon Cutting Ceremony
 Lesya Ukrainka Poem "Rondo" recitation by Christina Skabyk
Origins of the Statue of Lesya Ukrainka
 Marianna Zajac, President, Ukrainian National Women's League of America
Lesya Ukrainka - Significance in Ukrainian Literature
 Mary Hovanec, Professor of History, Cuyahoga Community College
Poem "Contra Spem Spero" - Lesya Ukrainka
Closing Comments, The Honorable Dennis J. Kucinich, U.S. Congressman
Dozia Krislaty, Committee Chair and President of Branch 8,
 Ukrainian National Women's League of America
American and Ukrainian National Anthems
Ukrainian Garden, Dedication of Ukrainian Poetess, Lesya Ukrainka Program

Kashtan Ukrainian Dancers performing
Zorya Ukrainian Woman's Ensemble performing
Irish Dancers performing
Parade of Flags arrives - Posting of Colors, MC - Dick Russ, TV channel 3

Welcome:

Paul Buric, President, Cleveland Cultural Gardens Federation
Frank Jackson, Mayor, City of Cleveland

Opening Remarks:

Jeff Johnson, City of Cleveland Councilman, Ward 8
Steve Petras, Chair, Cleveland Council of World Affairs

Cleveland Cultural Gardens: Message of the Gardens

Mary Hamlin, Executive Secretary, Cleveland Cultural Gardens Federation

Naturalization Ceremony: The Hon. Christopher A. Boyko, U.S. District Judge presiding

Pledge of Allegiance - Hungarian Scouts of America

American National Anthem - Kathleen Cooper

America the Beautiful - Molly Webster, Hawken School

Parade of Flags, BeLynda Washington, Par. Marshal, The Golden Ciphers Percussionists, Don Willis - Bag Pipes

Нині в Клівлендських культурних городах представлені 28 національностей. Парк Американського легіону миру репрезентує головну ідею паркового ланцюга. Тут є бюст Свободи, під мармуровою плитою якої знаходиться земля 28 націй, що символізує гармонію і єдність народів. Пишається своєю частиною в культурних городах українська громада. Офіційне відкриття Українського культурного городу відбулося 2 червня 1940 р. Спочатку тут було встановлено три бюсти: Володимира Великого, Тараса Шевченка та Івана Франка - роботи видатного мистця О. Архипенка. На кам'яних колонах при вході були вмонтовані бронзові таблиці з плоскорізьбами гетьмана Богдана Хмельницького і першого президента України, історика Михайла Грушевського. Скульптура славної дочки українського народу Лесі Українки, створена М. Черешньовським, прикрасила цю українську оазу 50 років тому. З плином часу пам'ятник поетеси втратив первісний вигляд і потребував відновлення. За цю справу взялися членкині 8-го Відділу США, який очолює Дозя Кріслата. У здійсненні цього важливого проекту, вона повсякчас відчувала надійну підтримку свого чоловіка Зеновія Кріслатого. У день Єдності світу, 28 серпня, в Українському культурному городі чисельно зібралася українська громада Великого Клівленду і його околиць, представники інших етнічних груп. Звеличили свято своєю присутністю конгресмен від стейту Огайо Деніс Кусинич, мер міста Клівленд Франк Джексон, Преосвященний Владика Іван Бура, голова Управи Українських З'єднаних Організацій Огайо Ігор Дячун, голова Екзекутиви Головної Управи США Маріянна Заяць. Урочисту імпрезу з нагоди відкриття відновленого пам'ятника Лесі Українки та його освячення розпочав президент Федерації Клівлендських культурних парків Пол Бурик, який, відзначивши важливість цієї непересічної події і особливу причетність до неї союзянок 8-го Відділу США, вручив голові цієї жіночої організації Дозі Кріслатій Грамоту від міської управи Клівленду. Танцюристи Школи українського танцю "Каштан" виконали привітальну хореографічну композицію, яка нікого не залишила байдужим. Голова Управи УЗО Ігор Дячун щиро привітав присутніх з величною подією в житті українсько-американської громади - відкриттям і освяченням відновленого пам'ятника Лесі Українки, підкреслив величність постаті поетеси, яка стоїть в одному ряді з великим Кобзарем і невмирущим Каменярем. Він висловив подяку членкиням 8-го Відділу США за невтомну працю в справі відновлення цієї святині. Зачарував тут своїм співом український вокальний жіночий ансамбль "Зоря". Настала урочиста мить. Здійснюється Молебень і молитовний обряд освячення відновленого пам'ятника Лесі Українки Преосвященним Владикою Іваном Бурою в супроводі духовенства українських храмів. А створив цю молитву для пошанування славної дочки України о. Іван

Чировський. У святочній промові голова Екзекутиви Головної Управи Союзу Українок Америки Маріянна Заяць (сидить в центрі)

чудово відтворила історію створення, а відтак відновлення пам'ятника Лесі Українки в Українському культурному городі Клівлендського парку. Маріянна Заяць і Дозя Кріслата, разом із союзнянками 8-го Відділу, розрізають синьо-жовту стрічку, якою була оперезана бронзова статуя, символізуючи офіційне відкриття відновленого пам'ятника Лесі Українки. Відтак, професор Марія Гованець розкрила у своїй доповіді визначальну роль Лесі Українки в українській та світовій літературі. Ведучий церемонії Дік Рас запрошує до слова конгресмена Деніса Кусинича, який свій пристрасний виступ завершив українською мовою "Слава Україні!", а у відповідь відгукнулося багатоголосся: "Героям - Слава!". З нагоди 20-ліття Незалежної України і 50-ліття встановлення пам'ятника Лесі Українки в Українському культурному городі Д. Кусинич вручив голові 8-го Відділу США Дозі Кріслатій вітальний лист від Американського конгресу. Велично звучить англійською Лесине "Контра Спем Сперо" у виконанні декляматорки Христини Скабик. І знову перед пам'ятником "Каштан" у вихорі українського танцю, а "Зоря" рідну пісню дарує. Чудовим вінцем оди великій українській поетесі стали Державні Гімни Америки і України, які урочисто співали всі учасники цього незабутнього дійства. Український культурний город уквітчався прапорами багатьох країн світу.

Василь Романчук.

2011 September 24 UKRAINIAN VILLAGE PARADE & PARK OPENING

Saturday, September 24, 2011 at State Road Ukrainian Village, Parma, Ohio

2011 2 жовтня ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ БІБЛІОТЕКИ

В неділю, 2-го жовтня 2011 р., у нововідновленому шкільному будинку відбулося урочисте відзначення 25-річчя парафіяльної бібліотеки при Українському православному соборі св. Володимира, заснованої у 1985 р. в честь 1000-ліття Християнства в Україні. Заступники настоятеля о. Михайло Гонтарук і о. диякон Ігор Махлай координували програму. Члени організаційного комітету в співпраці з головою парафіяльної Управи Дорін Джоган, паніматка Анна Гонтарук, Анна Шилінг та Люся Комічак приготували частування. Парафіяни і громада Великого Клівленду були запрошені ознайомитись з бібліотекою, де влаштована виставка релігійних і культурних надбань, з кімнатою пам'яті жертв Голодомору, де міститься фотогалерея і експонати документів, з Школою бандури та виставкою кобзарства. Урочисте відзначення відкрив молитвою о. М. Гонтарук, подякував присутнім за численну участь, а також працівникам, що протягом 25 років з доброї волі уможливили існування і розвиток бібліотеки. Бібліотекар Галина Норка розповіла про книгозбірню і заохотила присутніх користатись бібліотекою. Бібліотека була заснована 2-го лютого 1985 р. Велика таблиця, роботи Давида Возняка, з викарбованим написом: «Свято-Володимирська бібліотека присвячена Тисячоліттю Хрещення України» завжди радо вітає всіх, хто приходить до бібліотеки. Церковна управа виділила кімнату для бібліотеки в шкільному будинку при культурному осередку. Книжки бібліотеки Школи Українознавства при парафії були передані до громадської бібліотеки. З того часу бібліотека почала розвиватись завдяки громаді, яка підтримувала фінансово та дарувала книги, журнали і відеокасети. Пізніше, під керівництвом д-ра І. Махлая, створили кімнату в пам'ять жертв Голодомору. Першими членами організаційного комітету з створення бібліотеки у 1985 році були настоятель парафії о. Степан і паніматка Анна Ганкевичі, о. Юрій Галиця, Омелян Павлишин, Михайло і Таня Доброноси, Євген Бойко, Михайло Джоган, Марія Сулим, Г. Норка. Протягом 25 років бібліотека вислала багато книжок і журналів, переважно друкованих у діаспорі, на Україну - в міські бібліотеки і окремим особам до Києва, Львова, Донецька, Полтави, Харкова, Сум, Кролевіця, Запоріжжя, Луцька, Хмельницького та

Симферополя. З часом було відновлено будинок, в якому бібліотека має кімнату, устатковану для розміщення книжок, читальню і прибудову для старих примірників та матеріалів архівного збереження.

Важливе досягнення бібліотеки за 25 років було постійне зростання членства і успішна збірка книжок різної тематики українською та англійською мовами. На сьогодні бібліотека має понад 8,000 примірників. Бібліотека повсякчас пристосовується до потреб читачів. Людмила Ровінська переводить каталоги на комп'ютерну технологію. Години праці бібліотеки пристосовані до часу занять в школах українознавства, українських народних танців, бандури, гончарства і малювання. Особливо для Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при соборі св. Володимира бібліотека стала джерелом парафіяльного життя поряд з церковними організаціями. Під час шкільних занять у бібліотеці буде працювати Люба Мойсієнко. Співпрацівниками бібліотеки протягом 25 років були Антоніна Шийка, Таїса Махлай, Ірина Галиця, Олена Наріжна, Едіта Морозинська, Ліда Середа, Люба Філяк, Вікторія Бечка, Люся Лебідь, Ліда Ровінська, Наталя Блашків, Оля Самоха, Мар'яна Наконечна, А. Шилінг, А. Ганкевич, Марта Штеляк, Валентина Глух, Л. Ровінська. Цього року в управі бібліотеки працюють настоятель собору св. Володимира о. Іван Наконечний (почесний голова), о. М. Гонтарук, о. диякон І. Махлай, Г. Норка, А. Шилінг, В. Глух, Л. Ровінська і Л. Мойсієнко.

Іван Норка

2011 21 жовтня ІВАНО-ФРАНКІВЦІ з драмою "Солодка Даруся"

Гастролі Івано-Франківського академічного музично-драматичного театру ім. Івана Франка в США стали помітною подією в культурному житті найчисленнішої у світі української діаспори. Чим же здивував творчий колектив з Прикарпаття, місцеву публіку? Відповідь дуже проста: молодий талановитий режисер, Заслужений артист України Ростислав Держипільський вдало вибрав репертуар і не помилився в доборі акторів. У тісній співпраці зі своїми однодумцями лауреатом Національної премії ім. Тараса Шевченка Наталкою Половинкою, яка здійснила пісенну режисуру і неперевершеним знавцем хореографії і пластики Андрієм Курильчуком. Режисер-новатор знайшов чудове втілення складних творів найпопулярнішої сучасної української письменниці Марії Матіос. До Парми, Івано-франківці приїхали з драмою "Солодка Даруся" за однойменним романом лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка Марії Матіос. Події спектаклю охоплюють період 30-70-их років минулого століття. В трьох частинах вистави на долі однієї галицької родини Івано-франківці зуміли яскраво відтворити трагедію окупованої України. Вистава глибоко зворушила серця глядачів, які так чисельно зібралися цього незабутнього вечора, 21 жовтня 2011 р., в залі парафії св. Покрови в Пармі. Невипадково в багатьох присутніх навернулись сльози. Адже, серед глядачів

було чимало таких, яким довелося на собі перенести тягар злочинної польської і совєтської влади. Бездоганне втілення кожного образу талановитими молодими акторами, а також вміле використання в спектаклі елементів

побуту, звичаїв та обрядів Карпатського терену, одягу, діалекту, фольклору, хореографії, пісень та музики і світла заслуговує якнайвищої оцінки і найкращої похвали. А як талановито

виконала роллю дівчинки Дарусі восьмирічна Катруся Яцків. Юна акторка викликала щире здивування і захоплення в поважної публіки.

Фінал вистави. Даруся-Катруся в центрі світлини.

Директор театру щиро подякував усім, хто прийшов на виставу, а також висловив особливу вдячність за запрошення парохи парафії Покрова Пресвятої Богородиці о. Михайлові Дроздовському і організаторові цієї творчої візити до Парми Василю Ільчишину. В свою чергу, отець Михайло дав високу оцінку мистецькому рівневі колективу театру з Прикарпаття і, водночас підкреслив, що драматичні події недалекої минувшини України, які так переконливо відтворені на сцені, повинні стати своєрідною пересторогою нинішній непевній ситуації в краю, аби таке більше ніколи не повторилося. Гості з вдячністю сприйняли благословення пароха нашої церкви на нові творчі звершення. Стоячи і гучними оваціями зустріла українська громада Великого Клівленду авторку "Солодкої Дарусі" Марію Матіос, а вдячна пошанувальниця її творчості колишня вчителька української літератури Школи Українознавства т-ва "Рідна Школа" Оксана Шараневич вручила видатній письменниці розкішний букет червоних троянд. Гостя з Києва безмежно дякувала українській громаді за гостинність і дружню підтримку. Авторка з великою приємністю представила режисера театру, акторів, усіх, хто здійснив постановку цього спектаклю. "Нинішня вистава "Солодкої Дарусі" в Пармі - 84-та, сказала М. Матіос. З цим спектаклем ми об'їздили всю Україну, побували в багатьох країнах Європи, а навесні нам аплодувала українська громада Канади. Я вдячна творчому колективові Івано-Франківського драмтеатру, який один з перших здійснив постановку моїх творів "Солодка Даруся" і "Нація", з якою їдемо до Чикаго. Ці твори і вистави розповідають правдиву історію людського життя, рівно ж, як і України в цілому. А талановиті молоді актори зуміли так бездоганно і переконливо донести все це до сердець глядача". Під враженням слів авторки "Солодкої Дарусі" може слугувати той факт, що на виставу до Парми приїхало чимало українських емігрантів "Нової хвилі" з інших теренів Америки. Для гостей з України господині парафії Покрова Пресвятої Богородиці влаштували смачну вечерю зі страв традиційної української кухні. Ще довго тривали щирі бесіди з М. Матіос, керівництвом театру і акторами. У цьому дружньому товаристві добре почувався перекладач творів Марії Матіос на англійську мову Юрій Ткач, який спеціально прилетів до США. А напередодні, гості з Івано-Франківська мали змогу ознайомитися з історичними і культурними пам'ятками Клівленду і його околиць.

Василь Романчук, світлина автора.

2011 21 листопада ПАРМА ВШАНУВАЛА ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

27 листопада 2011 року в усіх українських храмах Великого Клівленду відбулися поминальні Панахиди зі запаленням свічок пам'яті за невинними жертвами Голодомору 1932-1933рр. А пополудні біля Пам'ятника жертв Голодомору при соборі св. Володимира в Пармі

священики українських католицьких і православних церков під дзвін соборних дзвонів відслужили поминальну Панахиду за жертвами від голоду, яку очолив Преосвященний Владика Іван Бура .

Вступне слово перед анахидою виголосив настоятель собору св. Володимира о. Іван Наконечний. А після Панахиди з короткою промовою

виступив голова Управи Українських Злучених Організацій Огайо Ігор Дячун.

2011 26 листопада **Випускники Школи українознавства т-ва "Рідна Школа"**

26 листопада Школа українознавства т-ва "Рідна школа" влаштувала матуральну забаву з презентацією абсолювентів в астродомі собору св. Йосафата в Пармі. Всі дванадцять абсолювентів успішно склали матуральні іспити в 11 -ій класі з високими оцінками з української мови, літератури, історії, культури і географії. Вони також люблять музику, спів, мистецтво, спорт, є членами українських молодіжних організацій СУМу та Пласту, танцювальної Школи "Каштан", Школи бандури, співають в ансамблях та церковних хорах. Словом, школа не лише збагачує дітей знаннями про Україну, а й виховує їх в українському дусі і є воїстну острівцем українства на терені Америки. Відрадно, що випускники, виходячи у світ, знають, хто вони і чий вони діти. За 58 років існування Школу українознавства закінчило 782 учні. Чимало випускників, здобувши вищу освіту, активно включилися до праці в американському суспільстві, громадському житті української діаспори, а окремі з них успішно трудяться в галузях економіки, в сфері освіти, культури в Україні.

Розпочалася урочиста церемонія спільною молитвою "Отче наш..." і благословення пароха церкви Покрова Пресвятої Богородиці отця Михайла Дроздовського. Відтак, ведучі імпрези, колишні випускники цієї школи Ярина Скабик і Марко Дячун поіменно представляють дев'ять випускників, які були присутні на натуральній забаві.

А абсолювенти Любомир Ванца, Тарас Воронюк, Андрій Дрозд, Марта Коцубаєва, Ірина Нагірнич, Яна Нетреба, Віра Павліш, Наталія Фаріан, Олександр Шемечко та їх ескортні.

Вітали їх голова управи т-ва "Рідна школа" д-р Христина Клек, директор школи д-р Юрій Яськів, голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський, голова Батьківського комітету Роман Дрозд.

ПРАВА УЗО - 2012 : Ігор Дячун - голова, Марта Ліщинецька-Келегер - заступник голови і референт зовнішніх зв'язків, Андрій Футей - представник УЗО до УККА, Іванна Шкарупа - протокольний секретар, Віра Іваницька - кореспонденційний секретар і референт преси та інформації, Анна Берет - скарбник, Андрій Дем'янчук - заст. скарбника, Марія Федьків - хронікар УЗО, Дозя Кріслата - референт культурного парку, Роман Федьків - референт Українського села, Богдан Рошецький - збірщик Нар. фонду УККА, Оля Поглід - референт електронної пошти, **Редакція газети "Вісті УЗО" і "Радіохвилі "Україна":** Петро Твардовський - редактор, Віра Іваницька - член редакції, журналіст, Оксана Рабосюк - член редакції. Василь Ліщинецький-відповідальний за випуск газети "Вісті УЗО" і "Радіохвилі "Україна". **Імпрезова комісія:** Євген Палка - референт в справах свята Державности України, Марія Іванків - референт в справах Шевченківського Свята. Члени комісій: Василь Ільчишин, Олег Мороз, Люба Мудра, Наталка Симс, Люба Гудз, Галина Клебан, Дарія Федорів, Андрій Мартинюк, Василь Данилюк. **Контрольна комісія:** Мирон Антонів - голова, Ігор Оліяр - член, Богдан Милан - член.

2012 18 березня ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО У ПАРМІ

18 березня 2012 р. у парафіяльній залі Української Православної Церкви КП св. Трійці у Норт.

Свято відкрила ведуча програми Марія Іванків, яка запросила до вступного слова голову Українських Злучених Організацій Огайо Ігоря Дячуна, який привітав присутніх зі святом.

У програмі свята взяли участь учні українських шкіл Великого Клівленду та членство молодіжних організацій.

Приємно було дивитися на наймолодших учасників концерту вихованців садочки "Світличка" 130-го відділу США.

Фото Євгена Палки.

У барвистих українських строях виступили учні підготовчого, першого та

другого класів Школи Україно-знавства ім. Т. Шевченка при соборі Української Православної Церкви св. Володимира і вихованці дитячого садочки "Сонечко".

Фото Євгена Палки.

Учасники молодечої організації ПЛАСТ продекламували уривок з поеми "І мертвим, і живим...".
Фото Євгена Палки.

Учні Школи Українознавства т-ва "Рідна школа" подарували присутнім змістовний виступ. Використавши вірш Т. Шевченка "Гамалія", показали інсценізацію з

гарними декораціями, включно з макетом козацької чайки. Вивчаючи творчість Шевченка, можна багато дізнатися і про історію України, адже поет особливо чуттєво відтворював історичні постаті та характеризував їх, описував події з боку народного бачення і розуміння.

Фото Веслі Каня.

У цьому році учні школи Global Village Academy вперше взяли участь у Шевченківському святі. Ця школа працює перший рік, а ті учні від наймолодшого віку до 5-го класу мають змогу вивчати окрім української мови декілька інших мов. Їх виступ був дуже яскравим в інсценізації "Шевченкові думи" з відповідною декокорацією та костюмами.

Фото Веслі Каня.

Осередок Спільки Української Молоді ім гетьмана Богдана Хмельницького змістовно розкрив літературно-музичну композицію "Свідок слави дідівщини" на основі поезій Т. Шевченка і пісень на слова Кобзаря при музичному супроводі на бандурі сумівця Андрія Дрозда.

Фото Євгена Палки.

Злагоджений виступ показали учні 3-10 кл. Школи Українознавства при соборі Української Православної Церкви св. Володимира.

Фото Веслі Каня.

Ведуча та відповідальна за проведення Шевченківського свята Марія Іванків щиро подякувала кооперативі "Самопоміч" за копіювання режисур і програм, вчителів, вихователів, які доклали багато зусиль у підготовці та проведенні цьогорічного свята. Належне потрібно віддати батькам, які з розумінням відносяться до питання виховання молодого українства, щоб діти знали свою історію, свої традиції та збагачували українську культуру.

На завершення Шевченківського свята усі присутні заспівали "Заповіт".

2012 3 червня **НОВИЙ ХРАМ ПІД ПОКРОВОМ БОГОРОДИЦІ**

3 червня 2012 року, у місті Парма урочисто відкрито і освячено новозбудований Божий храм Покрова Пресвятої Богородиці. Фундатором і засновником церкви був Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий, який заклав основи Святопокровського культурно-громадського центру і каплиці ще у 1973 р.

Величний храм підняв свій купол до небес, щоб подякувати Господу Богові за його ласки і щедроти, за милості, щоб звершився заповіт Патріярха Йосифа. Українська Греко-

Католицька Церква Покрова Пресвятої Богородиці дотримується прадідних традицій, Візантійського обряду та календаря, свято береже українську мову. З Божої Милості, на долю о. Михайла Дроздовського випала така тяжка, але така благородна справа - будувати нову церкву. Впродовж усього часу будівництва церкви (майже три роки) о. Михайло старанно відправляв Святі Літургії, працювали усі прицерковні організації та гуртки, зростає кількість парафіян. На торжество прибули гості з багатьох міст Америки, священнослужителі майже усіх українських церков Клівленда. Почесними були гості з Чікаго - хор "Благовість" парафії св. Володимира та Ольги разом з отцем-архимандритом Іваном Кротцем. Святкування розпочалося з освячення новозбудованого храму Преосвяченим Владикою Іваном Бура, Апостольським Адміністратором Єпархії св. Йосафата в Пармі, разом зі всіма священиками. Тричі святкова процесія обходила церкву із співом пісень та гимнів. Про величність здійснення задумів будови нової церкви говорив Преосвященний Владика Іван Бура під час проповіді і зазначив, що це надзвичайний день. Знаменно було те, що чин посвячення храму відбувся у день ще одного величного свята: Зіслання Святого Духа.

По завершенню Служби Божої святкування перенеслися до парафіяльної зали, де відбувся святковий концерт та гостинний обід. Концертну програму розпочав парафіяльний дитячий хор, художній керівник Ольга Чепак.

Присемним подарунком для усіх присутніх був вихід на сцену учасників церковного і дитячого хорів разом з отцем. Левко

Кульчицький зачитав вітання від голови міста ДеП'єра. Отець-архимандрит Іван Кротець, який у далекому

1977 р. служив душпастирем у нашій парафії, поділився тою радістю, що майже через сорок років звершилася мрія Блаженнішого Йосифа Сліпого. З великим пієтизмом згадував отця

крилошанина Миколу Павлишина - першого пароха парафії Покрова Пресвятої Богородиці. З теплою і радістю сприйняли присутні виступ Галини Герявенко під фортепіанний супровід Теодозії Сигіди-Кріслої. Святочний концерт прикрасив професійний спів хору "Благовість", диригент Олена Новик-Балабан. У його виконанні прозвучали духовні пісні та молитва "Отче наш". Після усіх побажань гостей, парох церкви св. Покрови о. М. Дроздовський подякував усім учасникам. Висловив щире подяку Святочному комітету на чолі з Василем Ільчишиним та усім, хто спричинився до побудови Божого храму, жертвуючи свою працю.

Світлини Веслі Каня. Віра Іваницька (скорочено), Вісті УЗО, ч.93, травень-червень 2012.

2012 25 серпня 21-ша річниця **НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ** в Українському СЕЛІ в Пармі яке відбулося 25 серпня 2012 в "Українському селі" в Пармі в "Парку Української спадщини". На урочисту параду зійшлися представники усіх українських громадських організацій, церковних парафій, шкіл, мистецьких колективів, бізнесів, а також численні родини української еміграції різних років і "хвиль". Сотні українських і американських державних прапорів прикрасили центральну вулицю "Українського села". Святочні колони шикуються біля кредитівки "Самопоміч" на межі "Українського села".

Розпочав святкову параду ескорт Пармської поліції, який супроводжував колону американських і українських ветеранів в одностроях з державними прапорами США і України. За ними американський і польський легіони та почесна варта Пармської поліції.

Сколихнули вранішню тишу марші духового оркестру школи Holy Name.

Піднесли святочний настрій ще

чотири оркестри: Parma Senior High School, Parma Valley Forge High School, Rhodes High School та Normandy High School. У святковій ході мер Парми Ді Гітер в українській вишиванці, почесні гості, міські чиновники, радники.

За ними-колона найстаршого українського формування в Огайо - Українські Злучені Організації (УЗО) на чолі зголовою Ігорем Дячуном.

Управа, працівники та члени Української кооперативи "Самопоміч".

Громадське об'єднання "Нова українська хвиля"

Привернули увагу численної публіки, яка зібралася обабіч магістралі "Українського села", яскраві однострої Союзу Українок Америки,

Організації Оборони Чотирьох Свобід України, танцювального ансамблю Школи Українського танцю "Каштан". Численною колоною вийшли учні Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при Катедральному соборі св. Володимира. Йдуть в одностроях сумівці Співки Української Молоді, учні Школи Українознавства т-ва "Рідна школа", члени Пласту, підопічні школи Global Academy, вірні Українського Католицького Катедрального собору св. Йосафата, Першої Української Євангельсько-Баптистської церкви, Української Православної церкви св. Тройці Київського Патріархату, Римо-Католицького храму св. Франціска, парафіяни Української Греко-Католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці, Український Православний Катедральний собор св. Володимира.

У святочних колонах-представники Польсько-Американського Конгресу, Польської Римо-Католицької Співки Америки, Клівлендської польської громади, вітали учасників свята "Miss Polonia" і "Junior miss Polonia". У бізнесовій ході - "Ohio Express Corporation" на чолі з Романом Боднаруком, працівники Клівлендської страхової компанії, представники фірми "Пуріжок", піцерії "Napoleon Pizza", меблевої фірми "Basista Furniture", "Lawriw Landscaping", "Howard Hanna Realtors Очоловав маршал Білл Качмарик. Завершив цю ходу екіпаж Пармської пожежної частини N2.

Кінцевим пунктом святочної паради став "Парк Української спадщини". Почесні гості свята: мер Парми Ді Гітер, Преосвященний Владика Пармської Католицької Єпархії Іван Бура, голова УЗО Ігор Дячун, помічник настоятеля Катедрального собору св. Володимира о. Михайло Гонтарук, посадник Пармської поліції та українсько-американські ветерани. Урочисте віче відкрив голова комітету "Українського села" Роман Федьків та його помічниця Софія Починок. Святочну промову, приурочену 21-ій річниці відновлення Незалежності України, виголосив голова УЗО Ігор Дячун. Щиро привітав учасників святочної маніфестації мер Парми Ді Гітер.

Владика Кур Іван і о. Михайло здійснюють молитовний обряд освячення державних прапорів США і України, які, відтак під мелодії гімнів Америки і України, урочисто піднімають на двох металевих флагишках, уфундованих дітьми світлої пам'яті Марії Пасічник, із виступом дочки Уляни з Торонто, Канада.

Віра Іваницька продеклямувала вірша Юрія Коваля "Вставай, Україно!", пісенну частину виконав чоловічий квартет "Байда". Завершила програму духовними гімнами "Боже, благослови Америку" і "Боже, Великий Єдиний" Юлія Крукстон.

Василь Романчук, фото автора, Вісті УЗО ч.95Б вересень-жовтень 2012 (скорочено)

2012 23 вересня ЗГАДАЙМО МИНУЛЕ, Полуденок ОКРУГИ СУА
Члени Округи СУА, із Василем Ліщинецьким в центрі

2012 21 жовтня 70-ЛІТТЯ УПА ТА ПАМ'ЯТІ ЖІНОК-ПІДПІЛЬНИЦЬ

21 жовтня 2012 в Астродомі св. Йосафата Парма Огайо

ПРОГРАМА

Внесення прапорів, *Американський, Український, ОУН, Січові Стрільці, УПА, Українські Американські Ветерани, Союз Українок, ООЧСУ, Сум, Пласт, Нова Хвиля.*

Американський і Український гимни

Вступне слово, *Оксана Рошецька, голова громадського комітету*

Вшанування пам'яті тих, що відійшли

Присяга Вояка УПА, рецитація **Роман Бариляк**

Вручення грамот, *Ігор Дячун, Марійка Краснянська, Богдан Руслан Забілий, >*

П. Дмитрик Святкове слово, **Руслан Забілий** - директор Національного
і музею історії ОУН-УПА у Львові

Чоловічий квартет "Байда", "Там десь далеко на Волині", "Я сьогодні від вас
від'їжджаю", "Гей Степами",

Вірш "Поляглим Повстанця", **Христина Скабик**, автор *М. Мінський*

Пісня "Поглянь за вікном сніг", дует, **Юлія Крукстон, Зенон Чайковський**

Слова Ольги Ільків, музика Марти Пашківської

"Вечірня пісня", **Юлія Крукстон**, Муз. *Кирила Стеценка, сл. В. Самійленка, Форт. Неняні*

Пісня "Ішов хлопчина воювати", **Зенон Чайковський**, сл. і музика *Славка Нудика*

Чоловічий квартет "Байда", "Тихий Ліс", *Марш Січовиків*

Вірш "Молитва Повстанця", **Сергій Тука**, слова *Марка Боєслава*

Пісня "Пам'ятаймо про них", **Марта Ткаленко-Якимів**, Муз. *Сергія Петросяна, сл. Анни Канич*

Молитва за Україну "Боже Великий Єдиний", **Юлія Крукстон**, Музика *М Лисенка,*
слова Олександра Кониського

ВЕЧЕРЯ

2012 24 листопада МАТУРАЛЬНА ЗАБАВА ВИПУСКНИКІВ РІДНОЇ ШКОЛИ

24 листопада 2012 року в астродомі при парафії Української Католицької Церкви св. Йосафата в Пармі відбулася традиційна матуральна забава випускників Школи Українознавства т-ва "Рідна школа" абсолювентів 2012 року. Програма розпочалася вступними словами голови управи т-ва "Рідна школа" д-ра Христини Клек та голови батьківського комітету 11 класу Христини Фединської, які привітали матурантів. Молитву перед вечерею провів отець-митрат Михайло Ревтюк, а заключну молитву після вечері-адміністратор катедри св. Йосафата о. Клавдію Мельницький, Після вечері відбулася презентація матурантів 2012 року ведучими програми Лідою Апостолок (абсолювентка 2010 р.) та Дмитром Касіяном (абсолювент 2009 р.)

Абсолювентів 2012 року привітали голова управи т-ва "Рідна школа" д-р Христина Клек, директор Школи Українознавства т-ва "Рідна школа" д-р Юрій Яськів та голова іспитової комісії інспектор Петро Твардовський.

Із словом-відповіддю від абсолювентів 2012 року виступив Лукаш Ковч, який склав подяку вчителям і батькам за допомогу всім учням випускного класу, що сприяло їх успішному закінченню навчання в школі.

Усі вчителі були запрошені стати перед сценою, а випускники вручили їм букети квітів, як знак подяки за їхню важливу навчально-виховну працю протягом багатьох років навчання в Школі Українознавства. Святкову натуральну забаву завершили танці при музичному супроводі ансамблю "Зорецвіт" з Торонто.

Матуранти з ескортами (зліва направо): Филип Головатий і Роксолана Балух, Лукаш Ковч і Наталя Заперник, Олеся Фединська і Максим Прибила, Нестор Семннюк і Діна Козанос, Христина Касіян і Іван Петрів, Стефан Апостолюк і Настя Коваль. Відсутній Дмитро Сироїжка, Світлана Тукалевська.
Світлина Олени Апостолюк. Вісті УЗО ч. 96, листопад-грудень 2012 скорочено)

2012 25 листопада **ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ**

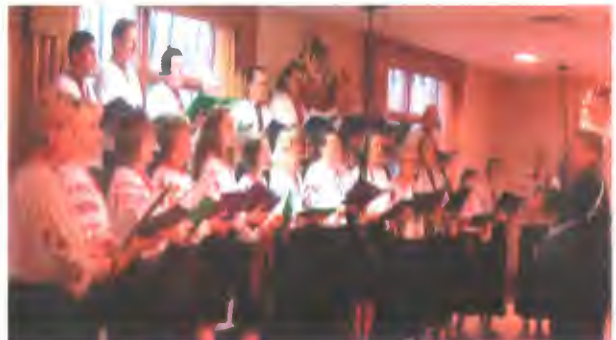
У неділю, 25 листопада 2012 року, в українських храмах Великого Клівленду відправлено Панахиди в пам'ять жертв від голоду. А о 2-ій годині дня в Українському Православному Соборі св. Володимира в Пармі священники українських католицьких і православних церков відслужили Соборну Поминальну Панахиду в пам'ять невинно убієнних жертв Голодомору, яку очолив Преосвященний Владика Іван Бура. Із вступним словом перед Панахидою виступив настоятель Собору св. Володимира о. Іван Наконечний. А після Панахиди коротку промову про геноцид українського народу виголосив голова управи УЗО Ігор Дячун. Він також зупинився на заяві, яка оприлюднена Білим Домом у Вашингтоні з приводу Голодомору в Україні. У заяві, зокрема, сказано: "Ми шануємо мільйони людей, які втратили своє життя під час цієї штучно створеної катастрофи. Це данина мужності українського народу, що не відмовляється від своїх прагнень до гідності, прав і суверенітету".

Після відправи Панахиди всі присутні з хоругвами та організаційними прапорами перейшли до Пам'ятника жертвам Голодомору при Соборі св. Володимира, де було покладено вінок у пам'ять українців, замордованих Голодомором-геноцидом диявольською комуністичною системою в 1932-1933 роках.

2012 2 грудня **45-ліття ПАРАФІЇ СВ. АП. АНДРІЯ!**

2 грудня 2012 року Українська Католицька Церква св. апостола Андрія в Пармі урочисто відзначила 45-річчя. Історія цієї парафії почалася від матірної церкви свв. ап. Петра і Павла, яку збудували в 1910 р. у Клівленді. Коли в Пармі в 1949 році була відкрита Народна школа, українці масово стали переселятися в це тихе містечко. Через певний час виникла потреба в українській церкві на цій околиці. На парафіяльних сходах 17 жовтня 1964 року було вирішено збудувати новий храм. Будову розпочали навесні 1966 року. 28 травня 1967 р. церкву освятив Митрополит Амброзій Синишин. Будівельні і оздоблювальні роботи тривали до 1987 р. Парафія утримує цвинтар свв. ап. Петра і Павла, який служить усій українській греко-католицькій громаді Клівленду. Тут дбайливо опікуються і Меморіальним цвинтарем вояків УПА.

Першим парохом церкви був о. монсіньйор Лев Тимків, який впродовж 26 років невтомно працював, аби парафія зростала. За час існування парафії тут служили священники Іван Любачівський, Петро Васло, Стефан Палівода, Іван Ропкі та інші. З березня 2005 р. парафію очолив о. Ігор Касіян. Парох докладася чимало зусиль для зміцнення громади, залучення до церкви молоді та покращення фінансово-господарської діяльності парафії. До помочі пароху служить о. Піддиякон Йосиф Заперник.

Розпочалися торжества Божественною Літургією, яку в співслужінні пароха о. І. Касіяна, митрофорного протоієрея о. Михайла Польового, о. Василя Петра та о. піддиякона Й. Заперника відслужив Апостольський адміністратор Пармської Єпархії Владика Іван Бура.

Співав церковний хор під орудою Василя Кобрин.

Під час Літургії відбувся Чин освячення нових ікон свв. рівноапостольних Володимира і Ольги, які створила відома художниця Дарія Кульчицька. Фонди на нові настінні ікони пожертвували родини Кульчицьких та Колосівських.

Ювілейна імпреза продовжувалася у парафіяльній залі. Парох о. І. Касіян говорив про парафію, яка уже 45 літ вірно служить духовною пристанню української еміграції, шанобливо згадав засновників парафії, подякував головам церковних комітетів, об'єднань та груп, які докладають чимало зусиль для поліпшення духовного і матеріального становища парафії. Вітальне слово мав голова ювілейного комітету Славко Краснянський. Величаво звучали в цей святковий день духовні твори "Благослови, Земле" та "Блаженні всі", музику до яких створив регент церковного хору Василь Кобрин. Дитячий художній колектив парафії, яким опікується Ліда Пронів, підготував для цього святкового концерту свої пісні, а наймолодша учасниця концерту Калина Кульчицька продеклямувала вірш "Божий народ". Святкову трапезу поблагословив Владика Іван Бура. Місцеві господині пригощали гостей смачними українськими стравами та делікатесами. Завершальним акордом ювілейних заходів "Многая літа" усім присутнім на торжествах.

Василь РОМАНЧУК, світлина автора. Вісті УЗО ч. 97, січень-лютий 2013

2013 9 лютого БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК

У рамках святкування 100-ліття української скаутської організації Пласт, пластовий курінь "Буриверхи" влаштував Баль Дебютанток 9 лютого 2013 року в залі LaCentre у Westlake, Ohio. Гостей привітала курінна "Буриверх" Дарія Якубович. Відтак перебрали провід балу курінна Андрея Якубович та заступник курінної старшопластунського куреня Марія Захарій. Вони підсумували успіхи та вклад Пласту в українській громаді впродовж 100 років існування.

Жіночий вокальний ансамбль Клівленду "Зоря" під мистецьким керівництвом Ольги Чепак заспівав три пластові пісні: "Чи знаєш Ти найкращу в світі пісню", "Не журіться юні друзі", "Писаний камінь".

Слідувала презентація дебютанток. Батьки вводили своїх дочок, а після цього дебютантки із ескортами затанцювали вальс, хореографований Андреею Комічак. На пам'ятку кожна дебютантка одержала від куреня "Буриверх" дереворит мисткині і членки куреня Дарії Гуляк-Кульчицької "Дерево життя". Надіємось що цей дарунок пригадуватиме дебютанткам їхнє походження та обов'язок продовжувати свою участь в українській громаді. Вечерю розпочато пластовим "Отче Наш". Парох Української Греко-Католицької Церкви Покрова Пресвятої Богородиці всечасніший отець Михайло Дроздовський поблагословив трапезу. Після вечері танцювали під звуки оркестри "Веселі часи" із Чикаго.

Дохід від балу був призначений на пластову оселю "Писаний камінь".

Дебютантки з ескортами. Зліва направо: Марко Дрозд, Наталя Заперник, Нестор Семенюк, Віра Павліш, Лукаш Ковч, Клара Морох, Олександра Фединська, Захарій Гайда, Катерина Микю, Филип Головатий, Ніна Оришкевич, Захарій Гудзак.

Мтр Мирослава ГОЛУБЕЦЬ, Вісті УЗО ч. 102, вересень-жовтень 2013

2013 22 лютого **Відійшов у вічність Василь Ільчишин**

Народився Василь Ільчишин 22 лютого 1927 року в селищі Великий Любінь біля Львова. Після закінчення місцевої семирічної школи вступив до технічної школи у Львові. Разом із старшим братом Іваном в 1944 році подалися на Захід. Спочатку перебували у Відні в Австрії, а згодом перебралися до Німеччини в Баварію. Там, у пересильних таборах, брав активну участь в діяльності молодечих організацій, зокрема Спілки Української Молоді та Пласту.

У 1949 році виїхав до Америки і поселився в Клівленді. Спочатку працював на різних роботах, відкрив крамницю книг, газет та журналів, платівок, вітальних карток, а також мистецьких виробів: українська вишивка, різьба по дереву, писанки тощо, а 1954 році організував видавництво "Хвилі Дністра", яке видавало українські книги, платівки, святочні картки.

Одружився в 1953 році. Подружжя Василя і Олі Ільчишиних виховало чотирьох дочок у релігійному й українському національному дусі. Діти навчалися в Школі Українознавства та здобули університетську освіту.

Василь Ільчишин завжди був активним в діяльності українських громадських організацій. Був одним із засновників Школи Українознавства, а в 1970-1972 роках очолював управу товариства "Рідна школа". Будучи довго-літнім членом управи Українських Злучених Організацій Огайо, він очолював переважно імпрезову, збірки національного фонду референтури та організатором різних українських громадських імпрез.

В. Ільчишин активно підтримував молодечі організації Пласт і СУМ, Організацію Оборони Чотирьох Свобід України, українські кредитові кооперативи, спортивне товариство "Львів", був учасником українських хорів ім. Т. Шевченка та "Дніпро". У 1964 р. очолював УЗО фінансову референтуру Комітету з будівництва пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні, у фінансовій референтурі УЗО в часі візитації Патріярха Йосифа Сліпого до Клівленду та при відзначенні 1000-ліття Хрещення України. З часу проголошення Незалежності України Василь Ільчишин активно включився в діяльність Комітету допомоги Україні. Проводив збірку коштів на купівлю будинку для посольства України у Вашингтоні, а також проводив збірку коштів на підтримку Помаранчевої революції в Україні 2004 р. У 2008 р. був головою громадського Комітету з відзначення 75-ої річниці Голодомору в Україні. Родина Ільчишиних спочатку належала до парафії Української Католицької Церкви святих апостолів Петра і Павла в Клівленді, а потім до парафії Української Греко-Католицької Церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі.

Українські Злучені Організації Огайо нагородили його грамотами за жертвовну працю в товаристві "Рідна школа" і за довголітню громадську діяльність у Великому Клівленді.

Помер Василь Ільчишин 19 березня 2013 року на 87-му році життя.

ПРОГРАМА

Ведуча програми - Наталія Легецька

1. **ВІДКРИТТЯ** - Ігор Дячун, голова Управи УЗО
2. **КВАРТЕТ БАЙДА «ЗАПОВІТ»** Сл. Т. Шевченка, Форт. супровід - Марія Іванків
3. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА «РІДНА ШКОЛА»**

• «**НАЗАР СТОДОЛЯ**», уривок драматичного твору

Художній керівник -

Мирослава Стасюк

Виконували учні:

Барицька Юля, Лозинська
Юля, Нагірнич Галя,
Ющишини Галя і Андрій,
Стасюки Дмитро і Павло,
Шемечки Андрій і Роман,
Сембай Роман.

4. **КВАРТЕТ «БАЙДА»**

• «**Сонце гріє**». Сл. Т. Шевченка, обр. П. Потапенка

5. **Моліться люди** укр. пісня, обр. О. Стахіва, Виконує Остап Стахів, бандура

6. **МОЛОДЕЦА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПЛАСТ»**

• Віночок Шевченкових віршів, Художній керівник - Мирослава Стасюк

7. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. Т. ШЕВЧЕНКА**

Виступають вик. садочку «Сонечко» та учні підготовчого, 1-го й 2-го класів

• **Пісня «Рушничок»**. Слова В. Лучука, • музика М. Ведмедері

• **Вірш В. Сальченка «Над Дніпром-Славутичем»**.

Декл. Надія Козуб'як (уч. 1-го кл.) і Денис Шараневич (вик. Садочок «Сонечко»)

• **Пісня «Будемо козаками»**. Слова та музика А. Загрудного

8. **КВАРТЕТ "БАЙДА"**

• «**Стає хмара**». Слова Т. Шевченка, музика В. Колосника

• «**За байраком байрак**». Слова Т. Шевченка, обробка А. Гордійчука

• «**На високій дуже кручі**». Слова Б. Пилата, мел. народна, обробка О. Махляя

9. **ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА**

Виступають учні 3-11, А1 й А2 кл.

• **Вірш Г. Коваля «Скажи мені, Дніпре»**. Декламує Назарій Яким, учень 6-го кл.

• **Пісня «Тече вода»**. Слова Т. Шевченка, музика народна

• **Вірш Олекси Кобця «На Тарасовій горі»**. Декламує Дарина Кулик, уч. 12-го кл.

• **Пісня «Реве та стогне Дніпр широкий»**. • Слова Т. Шевченка, музика народна

Пісенна підготовка - Людмила Сонволд, дир. Леся Сенів, муз. супровід - Лариса Логан

Після закінчення концерту - піцца для учасників та перекуса для гостей!

The Sounds of Spring
April 2013

SONGS OF EASTER

CHRIST IS RISEN! / ХРИСТОС ВОСКРЕС!

"Dzvonarske" - arr. by Hryhory Kytasty

EASTER SONG / ВЕЛИКОДНЯ ПІСНЯ

music by Oleh Mahlay (Ukrainian folk song)

Soloists: T. Zakordonski & O. Zmiyiwsky (or I. Stasiuk & L. Yakimiv)

CHERUBIC HYMN / ХЕРУВИМСЬКА ПІСНЯ

Music by Dmytro Bortniansky(selection from the Divine Liturgy of St. John Chrysostom)

Soloists: M. Gowda, J. Kytasty, I. Stasiuk, L. Yakimiv, T. Zakordonski,

O. Zmiyiwsky (or Z. Chaikovsky, I. Krislaty, V. Troyanovych)

PRAISE THE LORD FROM THE HEAVENS / ХВАЛІТЕ ГОСПОДА З НЕБЕС

music by Mykhailo Verbytsky(selection from the Divine Liturgy of St. John Chrysostom)

Soloists: T. Bodnar, V. Brechun, Z. Chaikovsky, I. Krislaty I. Stasiuk,

O. Zmiyiwsky (or R. Beley, Y. Metulynsky, T. Zakordonski)

CHRIST THE LORD IS RISEN TODAY / ХРИСТОС ВОСКРЕС СЬГОДНІ

music from the Lyra Davidica (1708) / arr. by Ihor Stasiuk (lyrics by Charles Wesley)

SONGS OF SHEVCHENKO

THE WARMING SUN / СОНЦЕ ГРІЄ

music by **Petro** Potapenko (traditional melody / lyrics by Taras Shevchenko)

LET'S DANCE HANDZIA! / ОЙ, ГОП, ТАКИ-ТАК!

music by Mykhailo Verykivsky (lyrics by Taras Shevchenko)

BERESTECHKO - "WHY HAS THE GREEN FIELD BLACKENED?"

БЕРЕСТЕЧКО- "ОЙ ЧОГО ТИ ПОЧОРНИЛО ЗЕЛЕНЕЄ ПОЛЕ?"

music by Oleh Mahlay (traditional Kuban kozak melody / lyrics by T. Shevchenko)

Soloists: V. Troyanovych & L. Yakimiv (I. Stasiuk & T. Zakordonski)

MY THOUGHTS, MY SONGS / ДУМИ МОЇ, ДУМИ МОЇ

music by Oleksander Minkivsky (traditional melody / lyrics by Taras Shevchenko)

SONGS OF NATURE

<The Mountains>

MY BRETHREN OPRYSHKY / ГЕЙ, БРАТТЯ ОПРИШКИ...

music by Yevhen Kozak (words by Mykola Ustianovych)

Soloist: R.Beley (or I. Krislaty, L. Lashchuk)

< The Evening Sky >

IN THE EVENING / ВЕЧІР НАДВОРІ

music by Andriy Bobyr (Ukrainian folk song)

Soloist: M. Gowda (or L. Yakimiv, T. Zakordonski)

<The Forest >

THE ASH TREES/ МОЇ ЯСЕНИ

music and words by Ivan Kryvenky

Soloists: V. Brechun, I. Krislaty, V. Troyanovych, L. Yakimiv
(or R. Beley, T. Bodnar, Z. Chaikovsky, S. Szyszka)

THE SINGING FOREST / ОЙ, ДІВЧИНО ШУМИТЬ ГАЙ

music by Hryhory Kytasty (Ukrainian folk song)

Conducted by Roman Beley

< The Pond >

GOOD EVENING MY LOVE / ОЙ, ГИЛЯ, ГИЛЯ

music by Hryhory Kytasty (Ukrainian folk song)

Soloist: M. Gowda & T. Zakordonski (or L. Yakimiv, O. Zmiyiwsky)

Conducted by Yuriy Petlura

< The Orchard >

THROUGH THE ORCHARD / САДОМ САДОМ КУМАСЕНЬКО

music by Hryhory Kytasty (Ukrainian folk song)

<The Rivers & the Seas>

THE CARPATHIAN FREEDOM FIGHTERS / КАРПАТСЬКІ СЧОВИКИ

music by Hryhory Kytasty (words by Ivan Bahrianyj)

THE MIGHTY DNIPRO / РЕБЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

music by Hryhory Kytasty (traditional melody / words by Taras Shevchenko)

2013 5 травня **100-ЛІТШІЙ ЮВІЛЕЙ КОМПОЗИТОРА-ДИРИГЕНТА
ЄВГЕНА ОРЕСТА САДОВСЬКОГО**

Євген Орест Садовський народився 5 травня 1913 р. в селі Ріпнів біля Львова у священничій родині. Мати його закінчив у селі Стінка парохом. Пізніше клясі Євген диригує 1933 р. вступає до Садовського). Згодом ст. та в театрі ім. Станіславові

померла, коли він мав півтора року. Народну школу біля Золочева, де його батько отець крилошанин Іван був навчався у Золочівській гімназії. Вже у п'ятій гімназійній шкільним хором, бере участь у виставах своєї школи. В мандрівного театру Панаса Карабіновича (ім. М. працював у театрах Богдана Сарамаци, Йосипа Стадника Тобілевича, де крім акторських ролей ще розучував партії. В 1939 р. працював у театрі ім. І. Франка в хормайстром та був заступником диригента в «Гуцульському ансамблі». Тоді він співпрацював з відомими артистами Миколою Бенцалем, Євгеном Левицьким, Володимиром Шашаровським. У липні 1944 року залишив рідну землю і зупинився в Австрії. В місті Інсбруку слухав лекції зі співу, а також організував чоловічий хор при Братстві св. Андрія, з яким концертував у Зальцбурзі та в інших містах. У 1946 р. у Брегенсі, Тироль, Є. Садовський став співзасновником чоловічого хору „Ватра”. Був його першим тенором-солістом та першим і останнім диригентом на європейському континенті. Хор „Ватра” виступав у Швейцарії, Австрії та Німеччині. А в таборі Ляндек Є. Садовський також диригував чоловічим хором "Сурма".

У 1949 р. родина Садовських переїхала до Америки, до Філядельфії, де Є. Садовський вів хор і був дяком у церкві. Із відновленням хору «Ватра» 1951 р. в Канаді переїхав до Едмонтону на ферму оо. Василіян. Тут він заступає хворого проф. Туркевича і диригує першими концертами. По закінченні турне в Канаді Є. Садовський переїжджає з родиною до Клівленду. Працює дяком-диригентом при церкві свв. ап. Петра і Павла, у церкві св. Марії та в Катедрі св. Йосафата в Пармі.

Поза диригентством церковного хору, Є. Садовський заснував квартет „Розвага”. У 1955 р. в Клівленді створюється хор „Дніпро”, організатором якого був і Є. Садовський та диригував ним аж до 1987 р. Хор «Дніпро» поповнився в 1962 р. жіноцтвом, а в 1968 р. малою оркестрою. Під його батуту хор «Дніпро» виступав із концертами по багатьох містах Канади й Америки. З хором „Дніпро” маестро поставив дві вистави „Наталку Полтавку” та оперу "Сватання" або „Зальоти Соцького”. Він організував при школі св. Йосафата у Пармі дитячий хор, з яким ставив для дітей музичні вистави «Коза-дереза», "Пісня весни» та власні музичні п'єси, як "Ведмежа порада", "Лісова царівна", "Червона шапочка".

Є. О. Садовський створив біля 100 власних музичних композицій, більшість з яких присвячені Україні, випустив дві платівки із піснями хору „Дніпро”. За композицію „Марш дивізії” та інші пісні, присвячені дивізійникам, головна управа Братства дивізійників нагородила його в 1973 р. медаллю св. Архистратига Михаїла. А за працю при церкві нагороджений медаллю "За церкву та папу". У 1997 р. на Всеукраїнському конкурсі у Києві отримав звання лавреата за пісню „Вставай, Україно”. Як композитор, диригент, соліст і працівник церкви, Є. О. Садовський, з подання Святішого Отця Івана Павла II, 24 вересня 2000 р. був іменований лицарем Ордену св. Григорія.

Творчості Садовського присвячені були концерти у 1992 р. в Золочеві, а в 2000-му в Тернополі. Концерт, присвячений 90-літтю мистця Є. Садовського, відбувся 25 жовтня 2003 р. у Львові, в якому брали участь Львівський чоловічий хор „Гомін”, Галицький камерний хор Львова, Дитячий камерний хор „Зоринка” з Тернополя, Народна капеля бандуристок „Червона калина” із Золочева. Ювілята нагородили почесними грамотами Львівська обласна та міська рада Золочева. Українська громада Великого Клівленду також урочисто відзначила 90-літній ювілей маестро Є. О. Садовського 8 листопада 2003 року в залі при Катедрі св. Йосафата у Пармі. Виступали: учнівський хор Школи св. Йосафата, катедральний хор, жіноче тріо в складі Анни Келлер, Дарії Раковської і Христини Глабше. Всі пісні хору і тріо виконувалися на музику Є. Садовського. Отець митрат Михайло Ревтюк вручив ювілятові грамоту від Владики Роберта. А тепер, у 100-літній ювілей свого життя, маестро Є. Садовський не полишає свою творчу працю над композиціями нових музичних творів. Щастя Йому Боже на многії літа!

Петро Твардовський, Вісті УЗО ч. 99, квітень 2013, (скорочено)

2013 11 травня Виступ **ОЛЕСЯ ДОНІЯ**, одного з найвідоміших опозиційних

політиків і провідника студентського голодування в 1990 році.

11 травня 2013 року о год 6:30 вечора в парафіяльній залі св. Покрови

Мета візиту Донія до США - поліпшення розуміння сучасної політичної ситуації в Україні і звернення більшої уваги до програм і проєктів Всеукраїнського комітету захисту української мови, в якому працюють виключно добровольці.

Олесь Доній виступає на тему: "Роля української мови в мобілізації демократичної опозиції в Україні".

Українські Злучені Організації Огайо

МАРТА ЛІЩИНЕЦЬКА-КЕЛЕГЕР 2013 –

Народилася 26 липня 1974 р. В Пармі, Огайо. Початкову освіту здобула в Українській Католицькій Школі св. Йосафата в Пармі, а середню у католицькій Holy Name High School в Парма Гайтс. Рівночасно відвідувала Українську школу Т-ва Рідна школа, завершуючи матуральним свідоцтвом. У громадському житті була членом Пласту та дуже активною учасницею танцювального ансамблю "Каштан".

Університетські студії відбула у Baldwin Wallace College (now University), Берія, Огайо, завершуючи титулом Master of Business Administration (MBA). Правничі студії завершила у Cleveland Marshall Law School здобуваючи титул Доктора Прав 1994 р.

From 1995 – 1998 working for the City of Parma as an assistant prosecutor. Since 1998, Marta Liscynsky Kelleher has been a practicing estate planning attorney in the heart of Parma's Ukrainian Village,. Appointed in 1997 by Ohio Governor Voinovich, Marta served on the Credit Union Council as advisor to the Superintendent of the Ohio Division of Financial Institutions on matters of regulation, examination and soundness.

Currently, she serves on the leadership team at University Hospitals as Senior Gifts Planning Officer, in a \$1.5 billion comprehensive healthcare services campaign initiative.

Sean and Marta Kelleher and their family are active supporters of Ukrainian organizations fostering the arts, education, and culture in the United States and Ukraine. Mrs. Kelleher served two terms from 2007 – 2011 as the National Executive Vice President of the Plast Ukrainian Scouting Organization and Finance Director for Cleveland's fundraising initiative in support of the Ukrainian Catholic University in Lviv, Ukraine.

УПРАВА УЗО - 2013 : **Марта Ліщинецька-Келегер** - голова і референт зовнішніх зв'язків, Андрій Футей - представник УЗО до УККА, Іванна Шкарупа - протокольний секретар, Віра Іваницька - кореспонденційний секретар і референт преси та інформації, Анна Берет - скарбник, Андрій Дем'янчук - заст. скарбника, Марія Федьків - хронікар УЗО, Дозя Кріслата - референт культурного парку, Роман Федьків - референт Українського села, Богдан Рошецький - збірщик Нар. фонду УККА, Оля Погляд - референт електронної пошти, **Редакція газети "Вісті УЗО" і "Радіохвилі "Україна":** Петро Твардовський - редактор, Віра Іваницька - член редакції, журналіст, Оксана Рабосюк - член редакції. Василь Ліщинецький-відповідальний за випуск газети "Вісті УЗО" і "Радіохвилі "Україна". **Імпрезова комісія:** Євген Палка - референт в справах свята Державности України, Марія Іванків - референт в справах Шевченківського Свята. Члени комісій: Олег Мороз, Люба Мудра, Наталка Симс, Люба Гудз, Галина Клебан, Лана Барков, Сергій Добко, Дарія Федорів, Андрій Мартинюк, Василь Данилюк. **Контрольна комісія:** Мирон Антонів - голова, Ігор Оліяр - член, Богдан Милян - член.

2013 2 липня 3 УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ НА ЧУЖИНІ

Посмертна згадка в пам'ять д-ра Степана Воляника

В однойменному збірнику статей під назвою, що в заголовку, д-р Степан Воляник писав: "Розбудовувалось всесторонньо наше тут життя з метою і гарячим бажанням допомогти нашому народові в його змаганнях за свободу і власну державу на своїй рідній землі – Україні". Таке життєве кредо було дороговказом у всіх діяльності д-ра Степана Воляника на чужині.

Народився Степан Воляник 8 січня на Львівщині в родині хліборобів, батька Івана Середню освіту Степан здобув у Станіславові правничу освіту в Ягайлонському університеті деякі факультети університету польська допускала. Свою власну адвокатську практику роки Степан брав активну участь у роботі значну культосвітню працю по селах. Впродовж всієї своєї громадської діяльності, як в Україні так і в діаспорі, він був симпатиком Організації Українських Націоналістів.

В останні роки життя через ослаблений стан здоров'я д-р Степан Воляник вже не зміг брати ативної участі у громадській діяльності української спільноти в Клівленді. А 2 липня 2013 року на 106-му році життя неблаганна смерть забрала від родини улюбеного батька, дідуся і прадідуся, а від української спільноти - активного українського громадського діяча світлої пам'яті д-ра Степана Воляника.

1908 року в Конюшкові біля Бродів та матері Анни з дому Вишницька. (нині Івано-Франківськ), а вищу в Кракові (Польща), бо у Львові на окупаційна влада українців не розпочав у Бродях. У студентські товариства "Просвіта" і проводив

2013 24 і 25 серпня ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Виступає мер міста Парми Ді Гітер, зліва–Роман Федьків, справа-Зоряна Зобнів, біля трибуни група бандуристів.,

громадських організацій, парафій українських церков та показових українських бізнесів. Під звуки маршів духових оркестрів місцевих американських шкіл вони пройшли вздовж Українського села по вулиці Стейт ровд, обабіч якої сотні глядачів вітали учасників параду.

Біля "Парку Української спадщини", напроти катедри св. Йосафата, учасників параду на імпровізованій трибуні вітали ведучі святкової програми Роман Федьків і Зоряна Зобнів. Вони запросили до виступу мера міста Парми Ді Гітера, який привітав українців та усіх присутніх з 22-ою річницею Незалежності України. Він побажав українцям дальшої плідотворної праці з мерією міста Парми у спільній громадській діяльності та для покращання їх життєвого рівня на чужині. Закінчився парад, присвячений Дню Незалежності України, співом державних гимнів США і України у виконанні групи бандуристів з Капелі Бандуристів ім Тараса Шевченка. Їх спів був підтриманий голосами сотнями присутніх на святі Незалежної Української Держави.

Відзначення Дня Незалежності України продовжувалося і наступного дня, в неділю 25 серпня, в Українському культурному городі в Клівленді. Символічно і приємно було відзначати свято Незалежної України біля пам'ятників видатних історичних постатей українського народу: Володимира Великого, Тараса Шевченка, Лесі Українки та Івана Франка. Святкове віче відкрила голова управи Українських Злучених Організацій Огайо Марта Ліщинецька і привітала присутніх з 22-ою річницею Незалежності

Впродовж двох днів 24 і 25 серпня 2013 р. величаво й урочисто відзначали українці Великого Клівленду 22-гу річницю Незалежності України. Протягом кількох років вже стало традицією, що Комітет Українського села при УЗО під керівництвом Романа Федьківа організовує проведення параду на честь чергової річниці Незалежності України. Так було й цьоріч. У суботу, 24 серпня, на початку Українського

села, біля кредитки "Самопоміч" у Пармі зібралися представники українських

України. Вона запросила до святочної молитви Преосвященного Владику Пармської Української Католицької Єпархії Івана Буру.

Глибокореґійний і національно-український зміст має ось ця молитва.

- Господи Боже наш, з Твоєї волі та благодаті постала незалежна, самостійна, соборна Українська Держава. Здійснилася віковична мрія наших людей. Сьогодні, коли ми святкуємо 22-гу річницю Незалежності України, дякуємо Тобі за Твій незрівняний дар свободи та покійно просимо: благослови надалі Українську Державу та весь наш нарід, щоб він міг у своїй власній державі сповнити велике післанництво, призначене Тобою, та причинитись до збудування Твого Царства на землі. У цей урочистий день підносимо молитву за Українську Державу, щоб у ній панував закон, однаковий для всіх громадян; за служіння вибраних і призначених урядових осіб державі, тобто народові; за піднесення морального рівня народу.

Всевишній Боже, звертаємося також словами молитви Слуги Божого Андрея Шептицького:

“Провідникам нашого народу дай світло Твоєї премудрости... Пошли українському народові святих, великих Твоїх слуг, щоби прикладом і словом були його мудрим провідниками в усіх справах народного, суспільного і політичного життя”. А ми залишаємось у надії, щоб їхнє служіння пішло на славу Божу і для добра українського народу!

Гниди, Михайла Катрича, Любомира Якиміва та Петра Стойківа. У їх мелодійному виконанні чудово прозвучали українські народні пісні: “Ой, у полі верба”, “Розпрягайте хлопці коні”, “Наливаймо, браття!”.

Із заключним словом виступила референт УЗО в справі Українського культурного городу Теодозія Кріслата, яка висловила щире подяку Преосвященному Владиці Іванові Бурі за змістовну святочну молитву, а також священикам і всім присутнім за участь у відзначенні Дня Незалежності України.

сфотографувалися в Українському культурному городі, яких бачимо на світліні. То ж, незалежно, де ми українці проживаємо, у рідному краю, чи на поселеннях у світі, але завжди і всюди можна творчо та плідно спричинитися служінню українському народові. А це служіння в свою чергу буде тим підґрунтям для збереження Української Самостійної Соборної Держави.

Світліни Наталі Ткаленко-Якимів.

Петро Твардовський, Вісті УЗО, ч. 102, вересень-жовтень 2013р.

У короткій концертній програмі виступила група танцюристів із танцювального ансамблю “Каштан” під проводом Діани Продан. Вони звеселили присутніх прекрасними українськими танцями: “Привіт”, “Коломийка” і “Топак”.

За ними порадував присутніх своїм виступом квартет “Байда” у складі Ігоря

відділи Союзу Українок Америки пригощали цього дня тут присутніх смачними українськими стравами та організували виставку мистецьких виробів. Варто відзначити й те, що завдяки старанням 8-го відділу СУА Український культурний город протягом ряду років знаходиться у зразковому стані. А на згадку учасники святкувань

2013 3 листопада з нагоди 80-РІЧЧЯ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ 1932-33 РР виступив **ГЕННАДІЙ ІВАНУЩЕНКО**, співзасновник і член Вченої ради Центру досліджень визвольного руху, директор Державного архіву Сумської області 2005-2010 рр. з доповіддю на тему: "Дослідження Голодомору 1932-33 рр. на прикладі Сумської області" та презентація нового відео "КОСТЯНТИН БОКАН - ОДИН З 10.000.000 ЖЕРТВ" (Про життя і смерть 8-річного хлопчика під час Голодомору 1932-33 рр.), створеного членом Крайової Управи Ліги Українців Канади **Стефаном Остафійчуком**, продюсером дослідного Інституту "Україніка"

Зустріч відбулася в неділю, 3 листопада 2013 року, в залі парафії св. Андрія,
Спонзорували УКК, УЗО, СУА, ООЧСУ, СУМ, ПЛАСТ, Т-во УПА, УА ВЕТ., НноваУкр.Хвиля, Укр. Музей-Архів

2013 23 листопада МАНІФЕСТАЦІЯ ДЛЯ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ У ЇЇ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

в суботу, 23 листопада 2013 р., о год 1:45 дня біля приміщення міської ради міста Парма
ЗАХИСТИМО УКРАЇНУ ВІД НАМАГАНЬ РОСІЇ ВТЯГНУТИ НАШУ ДЕРЖАВУ
В МОСКОВСЬКО-ІМПЕРСЬКИЙ МИТНИЙ СОЮЗ

Ukrainian-American's Rally in Parma: Protest Ukraine's government snub of EU **Dozens of local Ukrainian-Americans gathered at Parma City HALL on Saturday, November 23rd** to protest Ukraine's decision to suspend preparations for a trade deal with the EU, scheduled in Lithuania next week.

On the same day that Ukraine marked the anniversary of the Orange Revolution that overturned a fraudulent presidential election, Ukraine's government stunned the citizenry by pulling out of the EU deal which would have brought Ukraine closer to EU membership.

The Parma community joined with other communities across the United States to stand in solidarity with the nearly 60% of Ukraine's citizens that support joining the EU. According to Marta Liscynsky-Kelleher, President of United Ukrainian Organizations of Ohio, "Ukraine's government continues to fail to recognize that they are located in Europe not in Russia. Ukraine's November 21st decree halts preparation for signing the trade *Cleveland's Ukrainian-American Community* Photo Yevhen Hulenko and political agreement one week before the EU Summit, an abrupt reversal. It is time for Ukraine to join the European Union, not a new Soviet Union"

City of Parma Mayor Tim DeGeeter added his support with the following:

"Today, I stand with the Ukrainian-American community of Parma and all Ukrainians around the world, as they rally to call for Ukraine's integration into the European Union. I support our Sister City's Mayor, the Mayor of Lviv, who has called for a national mobilization to urge the President of Ukraine to immediately take the necessary steps in order to sign the EU-Ukraine Association Agreement in Vilnius, Lithuania on November 28-29, 2013. Ukraine's only choice is in Europe!"

The blustery winds and snow did not deter the crowd nor Parma City Council President Sean Brennan. Councilman Allan Divis and Councilman Andy Schofield from attending the Rally.

Word came from the White House that Vice President Biden called Ukraine's President Yanukovich on Friday stating his disappointment over Ukraine's decision and that the US strongly believes that integrating with Europe will help Ukraine strengthen its democracy and restore economic prosperity.

Заходом Голови УЗО Марти Ліцинецької-Келегер

2013 24-го листопада **З нагоди трагічної 80-ої річниці Голодомору-Геноциду в 1932-1933р. в Україні Українські Злучені Організації влаштовують СОБОРНУ**

Поминальну Панахиду в катедрі св.Йосафата в 3 год. по пол.

а після Союз Українок Америки відділ 12 разом з Епархією св. Йосафата Висвітлять документальний фільм "Genocide Revealed" в 4 год. по пол. у церковній залі ім.Шептицького

On the solemn 80th anniversary of the Stalinist-era famine-genocide in Ukraine
St. Josaphat Eparchy
and Branch 12 of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.
invite the community to a Requiem Service and
Premier Screening of the documentary film "Genocide Revealed"

Winner of 12 International Awards
"Genocide Revealed... is a gripping feature length documentary on the 1932-1933 Famine Genocide in Soviet Ukraine when millions were deliberately starved to death by Stalin's regime. It also describes the accompanying destruction of Ukraine's religious, academic, cultural and political leadership. The film was produced, directed and edited by award-winning Montreal filmmaker, Yuri Lohovy..."

Best Historical Film
Best Documentary
Best Direction
Genocide Revealed

on Sunday, November 24, 2013 at
St. Josaphat Cathedral, 5720 State Road, Parma
3:00pm – Requiem ■ 4:00pm – Film (church hall)
Donation: \$10.00
Students Free

Joseph Stalin
7 January, 1933
"As a result of fulfilling the Five-Year Plan, we have managed to eliminate totally the last remains of the enemy classes from their production base. We have smashed the kulaks and prepared the way for their annihilation."

Printing courtesy of the Cleveland Federal Self-Reliance Credit Union

2013 14 грудня **РАЗОМ МИ СИЛА, Маніфестація за підтримку Майдану в Україні в Українському Селі в Пармі**

Euromaidan - Cleveland
Євромайдан - Клівленд
Rally in support of Ukraine's European integration

Разом Ми Сила!

Saturday, December 14 ♦ 12:00pm
@ Ukrainian Heritage Park
State Road, Parma, OH

Our Guests: Congresswoman Marcy Kaptur
and Parma Mayor Tim DeGeeter

2013 січня ЛИСТ до ОГАЙО СТЕЙТ-ГОВЗ в справі дискремінаційного напису на пропонуваному пам'ятнику голокосту

January 6, 2014

Capitol Square Review and Advisory Board
The Ohio Statehouse
1 E Capital Street
Columbus, OH 43215
FAX: 614-752-5209
wcarleton@csrab.state.oh.us

Via Electronic Mail and Fax

Re: Inscription on the State of Ohio Holocaust Memorial

Members of the Capitol Square Review and Advisory Board:

With the recent 80th anniversary of the Holodomor, where up to 10 million Ukrainians perished due to genocide in 1932-1933, we commend the Capitol Square Review and Advisory Board and Governor Kasich with launching a memorial to commemorate another horrible genocide, the Holocaust. This memorial will serve as a reminder of the horror that Jewish men, women, and children faced under the Nazi Regime. With millions of Ukrainians also killed from 1941-1945 during the Holocaust, we support the memorial including a reference to others who suffered.

Unfortunately, we have serious concerns with the inclusion of the passage that was based on an interview of a child saving his cousin in Auschwitz. While the story is truly heartbreaking and inspiring, we are opposed to the inclusion of the inscription "kicking Ukrainians" in the memorial as it is clearly disparaging to Ukrainians.

In a year where the Jewish Anti Defamation League bestowed an honour on Ukrainian Metropolitan Sheptytsky for heroism in not only personally sheltering Jewish children and adults but for his request of other Ukrainians to provide sanctuary for the Jews, it is perplexing that the State of Ohio would choose to be an instrument of divisiveness of its citizenry. With over 50,000 Ukrainian-Americans residing in the State of Ohio, we find it inconsistent with the intent of the memorial for the State of Ohio to include on a state memorial, on the Statehouse grounds, sponsored with Ohio taxpayer funds, a reference to "kicking Ukrainians".

The United Ukrainian Organizations of Ohio, in its 86th year of representing over 50 organizations in this State, requests that this inscription be removed.

Sincerely,

Marta Liscynesky-Kelleher, Esq.
President, United Ukrainian Organizations of Ohio

2014 1 лютого 65-РІЧЧЯ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ І БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК

Осередок Спілки Української Молоді ім гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді організував відзначення 65-річчя СУМу в Америці одночасно із проведенням Балю Дебютанток 1 лютого 2014 року в Святопокровському культурному осередку в Пармі. Вступним словом святкову імпрезу відкрила голова Ділового комітету подруга Оля Мігеліч, яка привітала всіх присутніх і наголосила на тому, що сьогоднішній дебютантський бал проводиться на честь 65-ої річниці створення Спілки Української Молоді в Америці. Вона звернулась до сумівської молоді із побажаннями: *“Будьте свідомі того, що сьогодні на Євромайдані в Києві стоять студенти вашого віку, які борються за своє майбутнє, за вільну українську державу. Єднайтеся з ними в боротьбі за волю, за правду і перемогу Майдану. Сумівське гасло закликає вас до праці на славу Богові та Україні”*.

О. Мігеліч представила ведучих програми сумівок Юлію Ванчосович і Марту Коцубаєву. Вони надали слово для виступу голові Осередку СУМ подрузі Марії Краснянській, яка зосередила увагу на основні засади Спілки Української Молоді, зокрема, сказала: *“Відзначаючи цього року 65-річчя створення Спілки Української Молоді в Америці, ми повинні й надалі дотримуватись у своїй практичній діяльності основної мети нашої Спілки - формувати у молоді християнський та український національний світогляд, плекати ідейну єдність українців, працювати для добра українського народу та зміцнення української державності. Бути членом СУМу – це не тільки гордість а й рівночасно обов’язок бути прикладним членом своєї спільноти. Тепер, коли в Україні на Євромайданах народ протестує проти терорестичного режиму Януковича, сумівці нашого Осередку в Клівленді та всіх осередків США також активно беруть участь у подібних майданах. Вони підтримують вимоги українців, щоб усунути від влади промосковських провідників та покращати життя народу і демократичній устрій держави”*.

М. Краснянська побажала сумівським дебютанткам з ентузіазмом продовжувати працю наших славних і відданих попередників: *“Нехай ваші діти пізнають і люблять Україну так само, як любили її наші попередники. І завжди будьте готові боронити - честь України!”*. Від Крайового Проводу СУМ з вітанням виступила член Крайової Управи СУМ подруга Лариса Татаренко. А референт дружинників друг Михась Мігеліч представив бувших голів Осередку СУМ в Клівленді. Презентацію Дебютанток

вели сумівці Олеся Рабосюк та Андрій Дрозд.

Вони подавали короткі біографічні дані кожної Дебютантки у той час, коли батьки під урочисту музику вводили до залі своїх донь. Потім до них долучалися матері та хлопці-ескорти. Подаємо імена Дебютанток та їх ескортів: Геня-Марійка Айвек (Олександр Шемечко), Кейла Богуславська (Андрій Шемечко), Марта Вільшанецька (Любомир Ванца), Анастасія Коваль (Данило Мацех), Наталка Кмйотик (Антон Денисюк), Ганна-Александра Лішнянська (Михась Шафран), Діяна Охрін (Павло Мельник), Настя Пелз (Марко Дрозд), Галина Ющишин (Віталій Дорош). Від усіх Дебютанток “Приречення”, авторства М. Помірчої та О. Рабосюк, виголосила Настя Коваль, в якому є такі заключні слова: *Відзначаємо сьогодні 65 років, Як СУМ в Америці утвердив свої кроки.*

І в цей святковий день ми щиро обіцяєм,Що буде Гідно! Вірно жити!

Наш рідний СУМ, наш ОБЕРІГ, Навіки в серці залишити!

Святкову вечерю молитвою поблагословив Владика Іван Бура. Опісля ще довго танцювали Дебютантки із своїми ескортами, з батьками, з гостями під музику оркестри “Звук” із Торонто, Канада. До відзначення 65-річчя Спілки Української Молоді в Америці управа Осередку СУМ ім. гетьмана

Богдана Хмельницького видала Пропам'ятну книгу під редакцією подруги Дарії Раковської. У книзі з багатьма світлинами відображено окремі етапи діяльності Спілки Української Молоді.

Світлина Олі Мігеліч.

Оксана Рабосюк, Петро Скала.

2014 8 лютого виступ ОЛЕГА МЕДУНИЦІ *Народного депутата України, заступника коменданта] "Майдану"*.

в суботу, 8 лютого 2014 року, на посілості "Верховина", 7425 W. Pleasant Vally, Parma, Ohio

"Майдан"

Останні події мирного повстання українського народу за свої права і свободи, за гідне європейське майбутнє для своїх дітей і для всієї України.

Заходом Українських Державницьких Організацій Америки і УЗО

2014 10 лютого **УКРАЇНСЬКІ ДНІ У ВАШІНГТОНІ**

Thank you ALL Dear Friends!

At a time when Ukraine has entered a tragic phase, our community has ramped up their advocacy, support and visibility. To date your efforts have resulted in:

Over 1,500 petition signatures collected in less than 1 week and hand-delivered to our representatives in Washington D.C., requesting sanctions. (H Res 447 passed on February 10, 2014).

From left: A. Futey, A. Fedynsky, Patriarkh Filaret of UPCh (KP), Patriarkh of UCCh, Ch/ Fedy6nsky in Washington

Community donations of \$20,000, through the Fund To Aid Ukraine, have been forwarded to the Maidan for necessary supplies and support. This effort is ongoing and donations continue to be accepted at Cleveland Selfreliance Federal Credit Union . Your contribution is tax deductible.

Raising awareness of the events in Ukraine by supporting community rallies.

Additionally, meetings were held in Washington, D.C. during UNIS/UCCA Ukrainian Advocacy Days, in early February, with Congresswoman Marcy Kaptur, Congressman Jim Renacci, Congressman David Joyce, and the offices of Senator Brown and Senator Portman and our Cleveland delegation, Andrew Fedynsky, Andrew Futey and Marta Liscynsky-Kelleher, to discuss the current situation and sanctions.

Ukraine's greatest advocates, Patriarch Filaret and Patriarch Shevchuk. Thank you!

Marta Liscynsky-Kelleher, President UZO.

10-го лютого 2014 р. наша Клівлендська делегація на чолі із головою УЗО Мартою Ліщинецькою взяла участь в Українському Дні у Вашингтоні, де зустрічалися із нашими конгресменами та сенаторами та вручили їм підписи про підтримку Майдану в Україні. У цій зустрічі до нас прилучилися обидва Українські Патріярхи Філарет та Шевчук. Щиро дякую нашій Громаді за активну підтримку цього проєкту.

Марта Ліщинецька, голова УЗО.

Вісті УЗО, ч. 104, Січень-лютий 2014

До 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Величаво відзначено святкування 200-річного ювілею Тараса Шевченка, що відбулося 16

березня 2014 р. в залі парафії Української Греко-Католицької Церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі. Концерт проходив у піднесеному настрої, бо глядачі тепло зустрічали

учасників концерту, а виконавці широко демонстрували свою майстерність. Свято розпочалося вступним словом голови управи Українських Злучених Організацій Огайо Марти Ліщинецької-Келегер, яка, зокрема, сказала:

“Ми зібралися сьогодні у 200-річчя народження нашого найбільшого Українця Тараса Шевченка, щоб віддати йому належну шану. Наш Великий Пророк двісті років веде свій народ від неволі до волі, до справжньої сильної України”. Вона зачитувала виступ виконуючого обов'язки президента України Олександра Турчинова про вплив творів Тараса Шевченка на сьогоденну ситуацію в Україні. Потім присутні в залі хвилиною мовчання вшанували пам'ять Героїв “Небесної сотні”, які віддали своє життя за волю України на Євромайдані в Києві. “Заповітом” Тараса Шевченка у майстерному виконанні чоловічого квартету «Байда» розпочався концерт (**Світлина вище**).

Далі виступав хор вихованців садочка “Сонечко” та учнів підготовчого, 1-го й 2-го класів

Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при Українському Православному Соборі св. Володимира. Наймолодші учасники концерту Антон Хлібович, Настя Лебідь, Софійка Жучик, Софійка Петровська декламували вірші “Рідна хата”, а Денис Шараневич – вірш “Про нашу Україну”. Хор заспівав дві пісеньки – “Рушничок” та “Україні”. Всі з радістю їх слухали і милувалися красивими українськими строями дітей.

Виступ старшого юнацтва Осередку Спілки Української Молоді ім гетьмана Богдана Хмельницького був присвячений темі “Шевченко і Майдан”, підготовлений виховником

Оксаною Рабосюк. У виступі брали участь сумівці: Юля Лозинська, Юля Барицька, Настя Пелз, Микола і Марко Дрозди, Роман та Андрій Шемечки, Ярослав Гап'юк. Вони поєднали творчість Кобзаря із сучасними подіями в Україні. На екрані виринали кадри протистояння на Євромайдані в Києві, звучала музика, вірші, уривок з поеми “Кавказ”, прочитаний охоронцем Майдану Сергієм Нігояном, який там і віддав своє життя за Україну. Віщі образи і перестороги Кобзаря немовби ожили у відблисках полум'я Майдану. А Кобзареве слово з уст сумівців зазвучало з новою силою.

На сцені хор учнів 3-11 класів Школи Українознавства ім. Т. Шевченка. Спочатку ніжні

голоси дівчаток співають пісню “Зацвіла в долині”. Їм на зміну приходять хлопці із піснею “Гамалія” у супроводі трьох юних бандуристів – Ореста, Максима та Андрія Махлаїв. Хор завершує свій виступ величною піснею “Рече та стогне Дніпр широкий”, яка викликала овації залу. Пісенна підготовка Людмили Сонволд, диригент - Леся Сенів, музичний супровід Лариси Логан.

І знову виступ квартету “Байда” у складі Ігоря Гниди, Михайла Катрича, Любомира Якиміва та Петра Стойківа, які вже давно заслужили повагу нашої громади. У їх виконанні чудово прозвучали пісні “Берестечко” та “На високій дуже кручі”.

Підсумки конкурсу “Шевченко в моєму житті”, за дорученням журі, оголосила секретар управи УЗО Галина Клебан. Встановлено переможців і вручено від спонсорів грошові нагороди: **1 місце** - учениці школи ім. Т. Шевченка **Тетяна Загурська** (11 кл.) за малюнок і **Катерина Міллер** (7 кл.) за твір та по 150 дол. від родини Дозі та Зенона Кріслатих; **2 місце** - учні 9 класу від школи ім. Т. Шевченка **Таїса Кулик** за малюнок і **Данило Рибак** за вірш, від школи т-ва “Рідна школа”- **Павло Стасюк** за малюнок і по 100 дол. від УЗО для Данила Рибак та від родини Ліщинецьких для Таїси Кулик і Павла Стасюка; **3 місце** за малюнки: **Діана Думич** - уч. 8 кл. школи ім Т. Шевченка і **Леся Заперник** - уч 9 кл. школи т-ва “Рідна школа” та по 50 дол. від родини Ірини і Богдана Милян.

Свою театральну майстерність показала на сцені група учнів Школи Українознавства т-ва “Рідна школа”. Вони підготували інсценізацію поеми Тараса Шевченка “Катерина”. Дзвінка Галай на високому артистичному рівні зіграла роль Катерини. У драматичній сцені також виступили: Юля Барицька, Юля

Лозинська, Вікторія Огоновська, Леся Заперник, Наталія Петрів, Роман Якубович, Роман Сембай, Павло і Дмитро Стасюки, Ярослав Гап’юк. До сцени майстерно вплітається виступ хору молодших класів, який виконав три пісні: “Єсть на світі доля”, “Сидить батько на ослоні”, а на закінчення драматичної мініатюри – “Поклін тобі, Тарасе”. Під час інсценізації цієї поеми Т. Шевченка присутні широко переживали разом з сердешною Катериною, її малим сином над трагічними долями їх життя. Варто відзначити, що Школа Українознавства т-ва “Рідна школа” вже не перший рік показує високий рівень драматичних інсценізацій завдяки самовідданій праці художнього і музичного керівників Мирослави Стасюк та Ігоря Гниди.

Далі зал оплесками зустрічав маестро Олега Махлая, який прекрасно виконав дві пісні –

«Бандуристе, орле сизий» та «Б’ють пороги». Вихованці

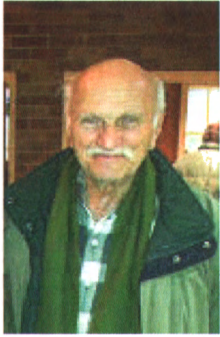

Пласту у своєму патріотичному виступі показали інсценізацію поеми Т. Шевченка «Кавказ». Вони поєднали цей твір із подіями на Майдані в Києві. На екрані знову з’являється Сергій Нігоян, який перед своєю трагічною смертю читав уривок з улюбленого твору “Кавказ”. Учасниками інсценізації були пластуни: Данило Раковський, Гордій та Едвард Кілярські, Максим Махлай, Максим Макар, Микола Адамів, Павло і Дмитро Стасюки, Іван Волянський і Леся Заперник.

Після закінчення святкового концерту діти мали можливість поласувати піццою, а гості-кавою та солодким. Перекуска була спонсорована окружною управою Союзу Українок Америки, управою УЗО і пекарнею "Rudy's"(Полатайко). Кожен раз, відвідавши Шевченківське свято, я захоплююся творчими можливостями наших дітей та їх вчителів і наставників, патріотизмом і самовідданістю нашої громади. Приємно спостерігати за фізичним і творчим ростом молоді. Це додає впевненості, що українські діти зможуть продовжувати справу своїх дідів і батьків, бо поважають історію та культуру своєї Батьківщини. Наша громада вміло виховує патріотів України. **Світлини Євгена Палки.**

Марія ІВАНКІВ, референт управи УЗО з питань Шевченківських свят.

2014 9 травня УПОКОЇВСЯ ЄВГЕН ПАЛКА

Відомий громадський діяч та довго-літний член Управи УЗО. Працьовита людина, яка без матеріальної користи віддавала все, що могла, щоб наша українська громада процвітала.

Покійний Євген народився 11-го листопада 1935 р. в селі Соснів Підгаєцького повіту на Тернопільщині. В 1944 р. родина Палків залишила рідні землі, як і багато українських біженців, та поселилася в Німеччині в місті Gotta Toringia, а відтак у таборі біженців в Корнбергу. Там Євген вступив до Пласту й відбув перший двотижневий літній табір. Згодом, у листопаді 1947 року, родина Палків емігрувала до Сполучених Штатів Америки й поселилася в Клівленді. Коли в 1949 р. в Клівленді засновано пластову станицю, то юнак Євген став її членом. Згодом створився 17-ий курінь УПЮ-ів ім. Байди Вишневецького і Євген був один із перших курінних. Потім він перейшов до Уладу Старших Пластунів і став членом старшопластунського куріня "Ватага Бурлаків". Євген продовжує пластову працю, як новацький братчик, а пізніше, як виховник юнацьких гуртків.

Відколи клівлендська станиця закупила оселю "Писаний камінь" біля Middlefield у 1965-му році, то Євген став душею і тілом її господарем. Від перших днів він служив при управі оселі та старанно виконував усі, покладені на нього, завдання. У перших роках допомагав організувати пластові літні табори й очолював різні господарські проекти, а також вложив тисячі годин праці, щоб привести оселю до сьогоденного стану. Протягом 49 років Євген користувався Богоданими йому господарськими талантами. Де треба було електрика, то Євген був електриком. Як треба було водопровідника, то Євген ним став. Коли було треба тесляра, то Євген став теслярем. Все це він робив поза годинами його професійної праці, як хеміка у хемічній фірмі поза містом його поселення.

Окрім різної праці на пластовій оселі "Писаний камінь" друг Євген більше півстоліття працював членом станичної старшини, виконуючи обов'язки станичного, кошового, господарського референта, імпрезового референта та займав ряд інших постів. Євген був довголітнім представником пластової станиці до Управи Українських Злучених Організацій Огайо, де виконував обов'язки референта в справах Шевченківського свята та відзначення свята Державности України.

За багатолітню працю в користь пластової організації крайова пластова старшина США й пластова головна булава нагородили друга Палку найвищим пластовим сенйорським ступенем - пластуном сенйором керівництва, а відтак найвищим пластовим відзначенням - святого Юрія в золоті.

Від імені пластової станиці пращаю, тебе друже Євгене, на вічний спочинок при пластовій Вічній Ватрі. Пам'ять про тебе між нами буде вічною. С.К.О.Б!

пл. сен. кер. Зенон Голубець

Парма, Огайо, 9 травня 2014 р. Похоронне заведення "Головчак".

Христос Воскрес!

Пані Віро, Дорога Родино!

Із тяжким сумом висловлюємо Вам наші глибокі співчуття із втратою Вашого Мужа, Батька та Дідуса покійного Євгена Палки.

The oldest child of Ivan and Antonina Palka first knew the world as a place of open plains, quiet roads, and candle-lit rooms. If you could go back to Sosniv, Ukraine, of 1944, you'd find a boy of 9 with his sister Vera, where they would welcome their sibling Hanya.

Та доля не судила жити та виростати на своїй землі, тоді війною знищеній але рідній Україні.

The Palka family would see its share of hardship, uncertainty and war. And out of that circumstance came a young man of steadiness, calm and a confidence that life would bring good things. And so it did...a wife, two beautiful daughters Nadia and Halya, and their spouses Matt and Patrick, and 4 grandchildren whom he adored, Taissa, Nana, Lesya and Lesyk.

For all the goodness your husband, father, grandfather shared with the community he did so with his sister Vera coming home to a little house in the village and thereafter in Germany.

He was a man who selflessly served his community, the organizations he belonged to (Student Hromada, Plast, Ridna Shkola, UCU Committee, UZO), the Ukrainian Church (St. Andrew's), and ultimately his beloved homeland, Ukraine. He had a kind smile, enjoyed the company of friends and never declined a request for help. Everything he did came from the heart.

None of us can take away the sadness you are feeling. I hope it is a comfort to know how much he meant to our community, and how much you mean to us as well.

May the memory of Evhen Palka never leave our midst. May his spirit never leave our hearts, and may his service be an inspiration to us all.

On behalf of the Ukrainian organizations, community, and the Board of the United Ukrainian Organizations of Ohio, I close by saying thank you, Pane Palka, for making a difference.

May God bless you. We will miss you, and we will not forget your many contributions.

Від Українських Злучених Організацій Огайо, від Управи УЗО, та від цілої Громади, дякую Пане Палка. Нехай Ваш образ назавжди залишається з нами.

Спочивайте з Богом!

Марта Ліщинецька-Келегер, голова УЗО

Парма, Огайо, 9 травня 2014 р. Похоронне заведення "Головчак".

Євген ПАЛКА – невтомний громадський працівник на терені Клівленду із 1949р.

Перше в пласті, а згодом і на студентському відтинку. Свою активну участь в Українських Злучених Організаціях почав вже 1958р. І від тоді безперервно працював в управі УЗО на різних постах (секретарем, пресовим, програмовим, а найбільше імпрезовим) аж до кінця його життя. Був нагороджений грамотами УЗО у 1979р. та 2004р.

Крім УЗО він знаходив сили і час для Школи Українознавства т-ва Рідна Школа та різних ад-гок комітетів, одним з них це збірка фондів для Українського Католицького Університету. Був невтомним працівником парафії св. Андрія Української Католицької церкви.

Похоронений 10 травня на цвинтарі св. Андрія при Noertz Road in Parma, Ohio.

Вічна Йому пам'ять!

2014 12 травня **РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОГАЙО** відбулися 12 травня 2014 року в сумівській залі на "Верховині" в Пармі. Вступним словом зборів відкрила голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер. Для ведення зборів було обрано президію в складі: Петро Твардовський - голова, Андрій Дем'ячук – заступник голови, Галина Клебан - секретар. Збори прийняли порядок денний, схвалили протокол з попередніх зборів 2013 року і затвердили склад Номінаційної комісії.

Далі звітували члени управи та керівники референтур. Підсумковий звіт про роботу Українських Злучених Організацій Огайо зробила голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер. Делегати зборів заслухали і затвердили звіт Контрольної комісії. Після ряду запитань і дискусії над звітами, на пропозицію Контрольної комісії було уділено абсолюторію уступаючій управі. Номінаційна комісія запропонувала, а збори затвердили новий склад управи УЗО, яку очолила голова Марта Ліщинецька-Келегер. Вона й виступила із заключним словом та висловила сподівання на дальшу активну співпрацю між усіма членами управи УЗО на користь і добро української громади.

УПРАВА У З О - 2014: Марта Ліщинецька-Келегер - голова і референт зовнішніх зв'язків, Андрій Футей - представник УЗО до УККА,

З ліва сидять Анна Берет - скарбник, Петро Твардовський - Редактор газети "Вісті УЗО", Оля Поглід - референт електронної пошти, Марта Ліщинецька-Келегер – голова, Василь Ліщинецький - відповідальний за випуск газети "Вісті УЗО" і "Радіохвилі "Україна", Марія Федьків - хронікар УЗО. Стоять Наталка Симс – член комісії, Ігор Оліяр – член Контрольної Комісії, Дарія Федорів – член комісії, Н Гарматій - веб-сторінка, Дозя Кріслата - референт культурного парку, Роман Федьків - референт Українського села, Сергій Добко - член комісії, Галина Клебан - протокольний секретар, Богдан Рошецький - член комісії, Петро Пенгрин - збірщик Нар. фонду УККА, Андрій Дем'ячук – реф. імпрез, Люба Мудра - член комісії, Лана Барков - член комісії, Віра Іваницька - кореспонденційний секретар і референт преси та інформації і "Радіохвиля "Україна". Неприсутні Марія Іванків - референт в справах Шевченківського Свята. Члени комісії: Олег Мороз, Люба Гудз, Андрій Мартинюк, Василь Данилюк. **Контрольна комісія:** Мирон Антонів - голова, Богдан Милян – член, Андрій Футей - представник УЗО до УККА.

2014 22 травня Лист голови УЗО Марти Ліщинецької до сенатора Портмана пред його виїздом в Україну на президентські вибори

From: Marta Liscynesky

Sent: Thursday, May 22, 2014 8:20 PM

To: Brown, George (Senator Portman office)

Subject: Re; Ukraine trip

We are glad to hear that Senator Portman will be in Ukraine during such a momentous time. Even in the midst of turmoil in the east, the election will mark a historic occasion for Ukraine.

If the itinerary is not yet settled, may I suggest that the Senator not only visit the Maidan (Independence Square), the site of the protests, but also St. Michael's Cathedral. This Ukrainian Orthodox Cathedral, independent from Russia's Moscow Patriarchate, sits up the hill from the Maidan and across from the Catholic Cathedral. Built in the 1100s, it was nearly demolished by the Soviets in the 1930s and rebuilt when Ukraine gained independence. The Church gave refuge to the students of the initial protest in November of 2013 after the Berkut (special police units) stormed their camp and besieged the Church, and it later served as a field hospital to the Maidan protesters. Activists rang the church bells for reinforcement to as the "Podil", once the trading and Grafting center in Kyiv and today a famous open air market for family souvenirs. While many politicians have visited the Maidan, few have made a point to visit other sites, which played monumental roles in Ukraine's Euromaidan movement. Apart from just being a beautiful site from a tourist's perspective, a visit from Senator Portman may also signal to others that he truly has a firm grasp on the events that took place in Kyiv.

In the alternative it may still be possible to arrange a meeting with the heads. Patriarchs, of the Ukrainian Orthodox and/or Ukrainian Catholic churches.

On another note, I met with Damon Wilson of the Atlantic Council and Former Ambassador to Moldova Heather Hodges last evening. Damon spoke at the Cleveland Council on World Affairs on the topic "Living in Putin's Neighborhood" which was both well attended and received. His interest is in a project with the Ukrainian diaspora, a discussion to be had upon his return from Europe. Having mentioned the extent of Senator Portman's advocacy for democracy in Eastern Europe, particularly Ukraine, I began to wonder whether there is an opportunity for coordinating an effort.

Please pass along to Senator Portman my wishes for safe travel. I look forward to his insights and observations upon return.

Marta

From: "Brown, George (Portm office)

Date; May 22, 2014 at 10:27:34 PM EDT

To; Marta Liscynesky

Subject: RE; Ukraine trip

Thanks Maria I have passed thins onto the Senator. Will be in touch about follow up from the trip.

Likely will do a phone conference call next week,

Talk soon,,,

George

На позачергових виборах президента України 25 травня 2014 року українська нація зробила доленосний вибір. Подолавши різні ідеологічні розбіжності та політичні вподобання, українці переважно віддали свої голоси за одного кандидата. Цим самим унеможливили другий тур виборів, на який розраховували у своїх агресивних планах щодо України московські агресори та їх поплічники в нашій державі.

29 травня 2014 р. Центральна Виборча Комісія завершила обробку всіх протоколів дільничних виборчих комісій та оголосила Петра Порошенка переможцем позачергових виборів президента України. За нього віддали свої голоси 54,7 відсотка виборців, які взяли участь у голосуванні.

За лідера ВО “Батьківщина” Юлію Тимошенко проголосували 12,81 відс. виборців. Лідерів Радикальної партії Олега Ляшкова віддали свій голос 8,32 відс. виборців.

Характерно відзначити, що за висуванця партії регіонів Добкіна проголосувало лише 3,03 відс. виборців, а лідер комуністів Симоненко отримав 1,51 відс. голосів.

7 червня 2014 р. у Верховній Раді України на інавгурації, новообраний п’ятий Президент країни Петро Порошенко присягнув на вірність Україні. У своїй інавгураційній промові Президент звернувся до народу, зокрема, і такими словами:

- Повернення України до свого природного, європейського стану було омріяне багатьма поколіннями. Диктатура, що панувала останніми роками в Україні, прагнула позбавити нас цієї перспективи – народ повстав. Переможна Революція гідності змінила не лише владу. Країна зробилася інакшою. Іншими стали люди. Настав час невідворотних позитивних змін. Щоб запровадити їх, нам необхідні в першу чергу мир, безпека та єдність. За нашу незалежність, самостійність боролися цілі покоління українських патріотів. За неї полягли герої Небесної сотні. За неї сьогодні гинуть українські воїни та мирні громадяни у справжній війні, яка спланована і розв’язана чужинцями на українському Донбасі.

Я йду на посаду Президента, щоб зберегти і зміцнити єдність України. Забезпечити тривалий мир і гарантувати надійну безпеку. Тому розпочинаю свою роботу з мирного плану. Закликаю всіх, хто незаконно взяв до рук зброю, скласти її. У відповідь гарантую звільнення від кримінальної відповідальності тих, на чиїх руках намагає крові українських воїнів та мирних людей. Тоді буде діалог не з терористами, а з мирними громадянами України.

А у зверненні до жителів Донеччини та Луганщини, Президент сказав:

- Всенародні вибори Президента поставили велику крапку на міті про нібито нелегітимну київську владу. Цей міт посіяний і вирощений російською пропагандою і кланом Януковича, котрий зрадив Донбас і пограбував його. А тепер фінансує терористів. Саме він несе відповідальність за політичну і економічну ситуацію, в якій опинився регіон. І за безробіття, і за бідність, і за біженців. І за вбитих громадян, і за сльози матерів.

Далі Президент заявив, що дискусії не підлягає питання про територіальну цілісність України:

- Щойно я присягнув “усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України”, і завжди буду вірний цій своїй обітниці. Прагнення до миру та соборності нашої держави домінує в усіх областях України. Мир ще не настав, але вже сьогодні ми твердо можемо сказати, що важкі випробування об’єднали українську родину.

Ми – народ, що був одірваний від своєї великої Батьківщини Європи – повертаємося до неї. Остаточно і безповоротно. Мир нам! Нехай нас благословить Господь! Слава Україні!

Петро Твардовський, Вісті УЗО, ч. 106, травень-червень 2014 (скорочено)

2014 19 червня **Володимир Мовчан**, перший поранений Майданівець прибув на лікування в Cleveland Clinic, заходами Українських Злучених Організацій (Марта Ліщинецька-Келегер) та Української Медичної Американської Америки Огайо (д-р. Маруся Струс), у спіраці із Українською Федерацією Америки (Філядельфія – д-р. Черник).

Із трепетом в серці вітаємо Вас Володимире Мовчан в Клівленді, Огайо. В цих бурхливих часах будьте певні що клівлендська громада дбайливо заопікується Вами.

Ми прямо комунікувалися із д-р. Черник з Української Федерації Америки у Філядельфії щоб забезпечити Вам транспорт, медичну опіку та виздоровлення та Ваш поворот до вашої родини.

Ви будете лічитися у Клівленд Клініці, одній із 4-ьох найкращих шпиталів в Америці який вже через 90 років служив три-тисячам пацієнтів із 140 різних країн світу.

Ви будете мати українського перекладача із знанням медичних справ. Українська Медична Асоціація Америки та Українські Злучені Організації будуть нести Вам допомогу через цілий період Вашого перебування в Клівленді.

Коли потреба, звертайтеся до д-р Марусі Струс - **440-823-7076**, або Марти Ліщинецької-Келегр, президента Українських Злучених Організацій, Огайо, **216-509-8656**, **Ваші прямі опікуни є Ганс і Марія Блум, дуже активні громадяни нашої громади.**

Коли бажаєте, подайте координати Вашої родини в Україні щоб ми і Ви могли інформувати їх.

Ваша відданість та посвята для вільної України високо оцінюється нашою громадою.

Привітання виголошене Мартою Ліщинецькою на летовищі в Клівленді

2014 серпня **23-у річницю Незалежності України відзначено Парадою в Українському селі Парми**, організованою Комітетом Українського села, при Українських Злучених Організаціях Огайо (УЗО). Вулицю Парми прикрашено державними прапорами США та України. Урочистий хід святкових колон формувався на початку Українського села біля кредитівки "Самопоміч" під ескортом Пармської і Клівлендської поліції та Українських Американських Ветеранів. За ними йшли колони українських громадських організацій, парафій українських церков, українських бізнесів, а також численних громадян у вишиваних українських строях та глядачів які вигукували різні гасла на честь свята Незалежної України, співали українських патріотичних пісень. У колонах майоріли національні стяги України, прапори українських громадських організацій та хоругви українських церков. У руках багатьох учасників тріпотіли маленькі синьо-жовті прапорці та кольорові кульки. Наші друзі з польських, литовських, латвійських та естонських громад також взяли участь у параді. Під звуки маршів духових оркестрів американських шкіл святкові колони пройшли Українським селом по вулиці Стейт ровд. Святкова парада закінчився біля "Парку Української спадщини", напроти катедри Української Католицької Церкви св. Йосафата. Тут на імпровізованій трибуні учасників вітали ведучі святкової програми Роман Федьків (на англійській мові) і Христина Скабик (на українській мові). У "Парку Української спадщини", при велелюдному співі держаних гимнів США і України, було піднято на флагштоках американські й українські державні прапори.

Із святковим вітанням звернулася голова управи УЗО д-р Марта Ліщинецька-Келегер, яка, зокрема, сказала: *"Щорічно, від 24-го серпня 1991 року, ми радісно відсвятковуємо день Незалежності України. Сьогодні ми відзначаємо 23-тю річницю Незалежності України цілком в інших обставинах. Наша рідна батьківщина Україна перебуває у стані війни з Росією. Інтервенція московських завойовників у наш Донбаський край спричинює велику руїну, гинуть сотні молодих захисників рідної землі, є тисячі поранених. Сьогодні, у свято Української Державності, ми віддаємо честь і шану пам'яті тим, хто заплатив своїм життям за волю України і тим, хто продовжує у завзятій боротьбі визволяти нашу батьківщину від окупантів. Наша українська громада Великого Клівленду тепер шанобливо*

опікується трьома учасниками Майдану і антитерорестичної операції (АТО), які знаходяться на лікуванні у клініках Великого Клівленду. У День святкувань Незалежності України вітаймо цих молодих патріотів, які безстрашно боролися за Україну. Хай Володимир Мовчан, Олександр Нечипорук та Сергій Бабський відчують що їхня жертовна боротьба за Україну не залишається забутою серед українців у світі. Слава Україні! Героям Слава!"

До учасників святкової маніфестації з вітальним словом звернувся і мер міста Парми Ді Гітер, який привітав українців з Днем Незалежності України та побажав українській громаді дальшої плідотворної співпраці з мерією міста. А ведучі святкової програми щиро подякували меру Ді Гітеру та його адміністрації за підтримку Українського села та всієї української громади. Далі прозвучала щиросердечна подяка всім присутнім за участь у параді та гостям із громад інших національностей. Особливою подякою були відзначені голова Комітету Українського села Роман Федьків та члени Андрея Якубович і Ліза Шийка-Шрубович за організацію святкової паради. На закінчення всі присутні заспівали "Боже, збережи Америку".

Христина Скобик, Петро Скала, Вісті УЗО, ч. 108, Вересень-Жовтень 2014 (скпорочено)

На світлині учасники паради члени управи УЗО, а також воїни Майдану і АТО: Олександр Нечипорук (сидить на візочку) і Володимир Мовчан (стоїть третій справа). Вони лікуються у Клівленді, а медичну опіку над ними здійснює д-р Маруся Струс (стоїть друга справа). *Світлина Лани Барков.*

ПРОДОВЖЕННЯ СВАТКУВАНЬУ ПАРАФІЇ СВ. ТРОЙЦІ

Уже стало традицією, що на День Незалежності українська громада Великого Клівленду проводить парад у Українському селі, а наша Українська Православна Церква св. Тройці Київського патріархату - фестиваль. Більшість парафіян та гостей свята одягають у цей день вишиванки, тому все довкола розквітає вишуканими барвами, в яких закодовані прадавні знаки-символи на здоров'я та добробут.

Фестиваль проходив 2 дні: у суботу, 23 серпня та у неділю, 24 серпня. У святковому концерті до Дня Незалежності взяли участь чоловічий квартет "Байда", баяніст Володимир Андрусишин, вокалісти - Михайло Катрич, Юлія Лозинська, Христина Чижевська, Оксана Шараневич, Соломія Стахів та Катерина Наноцька та наші наймолодші - діти з танцювального колективу "Калина" під керівництвом Надії Пенгрин і Слави Полубневи. "Танець метелика" виконала Вікторія Засідкович. Закінчив святкування музичний ансамбль "Гармонія".

Галина Клебан, Вісті УЗО, ч. 108, Вересень-Жовтень 2014 (скпорочено)

2014 13-14 вересня МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ “СВІТ ЄДИНИЙ”

Цьогоріч зібрано в одну багатонаціональну родину неповторне і величаве свято під гаслом “Світ єдиний”, яке відбувалося 13-14 вересня. Нині в культурних городах представлені майже тридцять національних парків. Українська громада Великого Клівленду пишається своїм національним городом, який по-праву називають оазою українства на американській землі. Врочисте його відкриття відбулося в 1940 році. Тут було встановлено пам’ятники велетам України: Володимиру Великому, Тарасу Шевченку, Івану Франку роботи знаменитого мисця О. Архипенка. Скульптура Лесі Українки, створена М. Черешньовським, прикрасила парк 52 роки тому. З плином часу пам’ятники зазнали пошкоджень і потребували відновлення. Три перші відновлено коштом УЗО, а за пам’ятник Лесі Українки взялися членкині 8-го відділу СУА, очолюваного Дозею Кріслатою. 28 серпня 2011 року урочисто освячено її відновлену скульптуру. І нині Український культурний город дбайливо плекають союзянки.

Урочиста парада розпочалася виходом кожної делегації зі свого національного городу. Невід’ємним атрибутом кожної з колон були національні стяги та народні однострої. Ведуча імпрези представляла кожну з делегацій. Особливу підтримку мали українці. Стоячи і оваціями вітали нас. Доносилися вигуки українською “Слава Україні!”.

Яскраву багатоколірну гаму створив довгий ряд національних прапорів учасників свята. Глибоко символічно, що в авангарді цього почесного ряду стояв і гордо тріпотів на вітрі наш великий синьо-жовтий стяг.

Родзинкою цього міжнародного фестивалю стало урочисте прийняття в американську родину нових громадян з врученням їм відповідних державних документів. Серед багатьох щасливчиків був

і українець Петро Латка, якого тепло вітали земляки.

А потім, своє мистецтво демонстрували представники різних народів.

Українці і росіяни на фестивалі разом. До української делегації підходили люди різних національностей. Але всі вони були одностайні у щирій підтримці українського духу в боротьбі з російським агресором. Ось, приміром, санкт-петербуржець п. Сергій з великою ненавистю відгукувався про Путіна, називаючи його фашистом і диктатором.

Про прихильність різних народів до України яскраво засвідчує і такий факт: біля нашого торгового ряду, який zorganizували активісти Клівлендського Майдану із розгорнутим плакатом “Допоможемо героям України”, юрмилося чимало людей. Бажали купити щось українське - японець і афро-американець, скандинавець і німець, росіянин і чех.

Чималий інтерес в учасників свята викликав виступ наукового керівника Українського музею-архіву Андрія Фединського, який на історичних фактах пов’язав 100-ліття Першої світової війни з нинішньою агресією Росії на сході України. Не менш цікаво пройшла своєрідна музична година мистецького керівника відомої на весь світ Української капелі бандуристів Олега Махлая 14 вересня. Маєстро розповів про кобзарське мистецтво, народжене в Україні, а відтак, поширене по світу, зупинився на творчій біографії капелі, а також блискуче виконав ряд пісенних творів на бандурі.

В часі двох фестивальних днів учасники свята і численні гості мали можливість скуштувати стравами національних кухонь. З поміж інших популярних страв своєрідний рекорд побили наші вареники та український борщ, так смачно приготовлені куховарками 8-го відділу СУА.

Варто сказати, аби достойно представити українську громаду на фестивалі “Єдиний світ”, значних зусиль доклала Дозя Кріслата та її посестри-союзянки.

Василь РОМАНЧУК, журналіст (скорочено)

EVENT COMMITTEE

Andrew Demjanczuk, Chair, Ihor Olijar, Treasurer
Lana Barkov, Secretary, Lydia Bazarko,
Petro Pengryn, Maria Fedkiw, Olya Pohlid
Daria Fedoriw, Nick Roshetsky,
Vira Ivanytska, Natalia Onysko-Simms
Marta Liscynesky Kelleher
Serhiy Zadko, Luba Mudri

КОМІТЕТ ІМПРЕЗИ

Андрій Демянчук, Голова, Ігор Оліяр, Скарбник
Лана Барков, Секретар, Ліда Базарко,
Петро Пенгрин, Марія Федьків, Оля Поглід
Дарія Федорів, Богдан Рошецький
Віра Іваницька, Люба Мудра
Наталя Онисько-Симс,
Марта Ліщинецька Келегер

ЗГУРТОВУЮЧА СИЛА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

У Клівленді урочисто відзначили 85-ліття Українських Злучених Організацій Огайо

Історія УЗО сягає в 1928 рік. Саме тоді за ініціативи Стрілецького Гуртка утворено Українські Злучені Організації. Основниками УЗО у Великому Клівленді були Яків Волянський, Іван Попович, Михайло Левицький та Матвій Притуляк.

Нині УЗО—це потужне громадське формування, яке об'єднує близько сорока організацій, релігійних громад, товариств, братств, мистецьких колективів, станиць та шкіл. Кілька років тому до УЗО долучилася «Нова Українська Хвиля». У 2014 році ряди УЗО поповнили активісти Асоціації «Клівлендський Майдан», зароджений наприкінці 2013 року на підтримку Революції Гідності.

Ювілейні торжества розпочалися 28 вересня в православному соборі св. Володимира, що в «Українському селі» Парми. Панахиду за упокій українців Великого Клівленду, які відійшли у вічність в різні часи, зі собором священників різних конфесій відслужили владика Української Католицької Єпархії св. Йосафата кир Іван Бура та єпископ Української Православної Церкви США Даниїл. Відправу супроводжував катедральний хор собору. Завершилася Панахида духовними гімнами «Боже, бережи Америку» та «Боже великий, єдиний...»

Відтак урочистості продовжувалися в парафіяльній залі собору, де зібралися близько 300 осіб. Владика Іван Бура поблагословив імпрезу і провів молитву. У виконанні Ігоря Кріслатого під фортеп'яний супрвід маестро Олега Махляя піднесено звучали Державні гімни Америки і України.

Музично-хореографічною композицією «Привіт» розпочав святочну програму Танцювальний ансамбль «Каштан» під орудою Діяни Продан.

Ювілейну промову виголосила голова Управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер, яка зробила короткий екскурс в історію організації, зупинилася на нинішній діяльності. Поправу є чим пишатися. Українські Злучені Організації Огайо плекають державних, політичних, громадських та бізнесових лідерів, творять достойне релігійне та культурне життя, допомагають новоприбулим емігрантам інтегруватися в нове середовище, опікуються старшим і виховують молоде покоління. Через Фонд допомоги Україні до краю відправлено великі кошти на різні потреби, а наприкінці 2013-го — на Євромайдан до Києва, нині — на фронт в Східній Україні. На рахунку організації — сотні різноманітних заходів, акцій та імпрез. Великим здобутком УЗО є відкриття в Пармі «Українського села» та «Парку Української Спадщини», де щороку в річницю Незалежності України організуються багатолюдні паради. Особливу згуртованість виявила українська громада Великого Клівленду в часі Революції Гідності в Києві. Відбулося декілька місцевих Євромайданів та Автомайданів на підтримку побратимів в Україні.

Нині в клініках Клівленду проходять лікування та реабілітацію троє учасників Революції Гідності та війни на Сході України, які перебувають під батьківською опікою мешканців

Клівленду Марії та Ганса Блюм, а потім у Ігоря та Оксани Коваль (В. Мовчан – другий зліва), Ніни і Нестора Шуст (О. Нечипорук – другий справа) та Лесі і Павла Кузьмін (Сергій Бабський). Героїв з України запросили на ювілейне торжество УЗО. На жаль, змогли прибути лише двоє: Володимир Мовчан та Олександр Нечипорук, яких стоячи й оваціями вітали присутні. Сергій в той час перебував у лічниці ще в дуже

серйозному стані. На згадку хлопці сфотографувалися з сенатором США Робертом Портменом (зліва) та д-р Марусею Струс, їхньою медичною опікункою (справа) біля лавиці, яку доставлено в Клівленд з барикади на вул. Грушевського в Києві, як подарунок Українському музею-архіву.

Старійшини УЗО, колишні голови управи Богдан Футей і Тарас Шмагала виголосили вітальні промови на адресу УЗО, їх нинішнього керівника Марти Ліщинецької-Келегер та багатолітнього голови управи Василя Ліщинецького і вручили йому Грамоту Ювілейного комітету.

До речі, Василь Ліщинецький є автором історико-меморіального збірника «Хронологія Українських Злучених Організацій Огайо».

На ювілей УЗО прибув великий прихильник української громади Великого Клівленду сенатор США **Роберт Портмен**. Він входить до

окладу робочої групи Сенату, що долучилася до написання Акту попередження агресії Росії. Законопроект запропонований в якості альтернативи “м’яккій” реакції Адміністрації Обами на російську агресію в Україні. Сенатор голосував за Акт підтримки суверенітету, цілісності, демократії та економічної стабільності України, він також є одним з співавторів Акту невизнання анексії Криму. Портман докладає чимало зусиль у справі лобювання українських інтересів у Сенаті США. Тому з такою

прихильністю зустріли присутні високого гостя. Роберт Портмен у складі групи державних, політичних та громадських діячів був спостерігачем на цьогорічних президентських виборах в Україні. Сенатор висловив вдовolenня, що український нарід зробив цього разу правильний вибір. Він схвально відгукнувся про виступ Петра Порошенка на спільному засіданні Сенату і Конгресу США, розповів про особисту зустріч з Президентом України. Гість високо оцінив діяльність УЗО Огайо по згуртуванню української громади Великого Клівленду, яка вносить чималий внесок у розбудову американського суспільства. Голова УЗО **Марта Ліщинецька-Келегер** подякувала сенаторові за участь в ювілейному торжестві, його прихильне ставлення до української громади і подарувала йому чудове видання Шевченкового «Кобзаря» в перекладі на англійську Петра Фединського з Клівленду.

Порадував присутніх своїм мистецтвом ансамбль Школи гри на бандурі ім. Григорія Китастого під орудою відомого кобзаря Олега Махлая.

На адресу ювілейного комітету по відзначенню 85-ліття УЗО надійшли численні привітання, зокрема, від Посла України в США **Олександра Моцика**, сенатора **Шерота Брауна**, конгресвумен **Марсі Каптур**, губернатора Огайо **Джона Касіка**, Українського Конгресового Комітету Америки, мера Парми **Тім ДеГітера**.

Завершальну молитву провів єпископ Даниїл. А потім всі дружно

заспівали «Многі літа». Відтак, відбувся урочистий бенкет.

Василь РОМАНЧУК, журналіст. Світлина автора*

United Ukrainian Organizations Reward WASYL LISCYNESKY for his over 50 years of service, of which 28 years as the president of the organization

As immigrants became acculturated, a new leadership emerged. One of those was **Wasyl Liscytsky**. Barely twenty years old when the war ended, he took on a leadership role in the in Germany as a member of the Головна Управа CYM (Ukrainian Youth Association). Still a young man when he came to America, he immediately began serving his new country in the military during the Korean War. He then went on to Graduate School to study business. Naturally, he was active in the Ukrainian student organization. Having earned a Master's Degree

in Business Administration (MBA), Wasyl started his own company, Data Management Services, Inc., in what was at the time the new field of computer services. As a dedicated member of the Ukrainian-American community in Cleveland, he also applied his skills to help set up the Cleveland Selfreliance Credit Union, today a successful and thriving financial institution one of the first places Fourth Wave immigrants from Ukraine visit to establish themselves in a new country.

In addition to his business, Wasyl also worked in a dozen organizations, including the Ukrainian Congress Committee of America, Ukrainian Veterans, Ukrainian Museum-Archives, the Ukrainian Catholic Church, youth organizations, etc. He led campaigns to raise money for the Ukrainian Embassy in Washington, assist the Orange Revolution and support universities in Ukraine. He was also a leader in organizing people who traced their heritage to the Pidhaitsi Region in Ukraine; he contributed to and was editor of their newsletter. Now retired, Wasyl remains active, having just written a 600-page history of UZO. As Head of UZO in the final years of the Cold War and the first decade of Ukraine's independence, he provided steady well-informed, middle of the road leadership, winning respect and admiration not only in the Ukrainian community but also from civic, business and political leaders in the broader Cleveland community. Congressmen, senators, governors, state representatives, mayors, councilmen, as well as leaders from three dozen ethnic organizations all knew him as "Bill" and all consider him a friend, as do tens of thousands in Ohio's Ukrainian community.

Andy Fedynsky, Celebration Program (abridged)

2014 4 ЖОВТНЯ 67th NATIONAL CONVENTION UAV (Ukrainian American Veterans) **Banquet & Installation of officers Oct. 4, 2014 at Holiday Inn Rockside, Rd, Independence, Ohio, Keynote speaker US Congresswoman Marcia Kaptur**

Delegates from 17 UAV Posts attended assembly to report on the activities of their Posts and to elect new Executive Board for the next two years.

PROGRAM

Presentation of colors-US Army Cleveland Metro Recruiting Company Color Guard, National Anthems, Welcome: Convention Chairman, Roman Rakowsky,

POW/MIA Salute, Introduction: Master of Ceremonies, Orest Wasyluk, Recognition of the Head Table, Installation of newly elected National Executive Board, Installation of newly elected National Ladies Auxiliary, Remarks - National Commander and President National Ladies Auxiliary, Key Note Speaker - Congresswoman Marcy Kaptur, "Recognition Awards" for Bohdan Samokyszyn and Wasyl Liscytsky, Invocation -Father John Nakonachny., Dinner, Benediction - Very Reverend Bishop John Bura of St. Josaphat Eparchy, Dance by Sound Trax

2014 3-4 листопада Хіротонія та Інtronізація **ВЛАДИКИ БОГДАНА ДАНИЛА**
на престіл Пармської Єпархії св. Йосафата.

3-4 листопада 2014 р. перша візитація Патріярха Української Греко-Католицької Церкви
Святійшого Святослава до Пармської Єпархії св. Йосафата.

Знаменитою подією для української громади Великого Клівленду став приїзд Патріярха Греко-Католицької Церкви Святійшого Святослава з місією—Архиерейської хіротонії та інtronізації Преосвященного владика Богдана Данила на престіл Пармської Єпархії св. Йосафата.

3 листопада на лєтовищі «Норкінс» високого гостя стрічали Преосвященний владика Кир Іван Бура, сотрудник катедри св. Йосафата о. Богдан Баричький, брат Патріярха о. Всеволод Шевчук, архидиякон Джеф Смолило, голова Українських Злучених Організацій Огайо Марта Ліщинецька-Келегер та інші представники української громади. Діти в національному строї Юлія Баричька та Марко Дрозд на вишиваному рушнику піднесли Святійшому Святославу хліб-сіль і пишний букет квітів. Привітала Патріярха на американській землі Марта Ліщинецька-Келегер.

Цього ж дня в Українській Католицькій катедрі св. Йосафата Парми Святійший Патріярх Святослав зі собором архиерейів і священників відслужив Вечірню з Чиним Архиерейського Найменування Преосвященного владика Богдана Данила.

Тут зібралися сотні архиерейів, священників, ченців і черниць та вірних українських церков різних конфесій, які стали співучасниками Чину Архиерейського Найменування. Урочисто звучать слова Патріярха: «Всечесний отче Богдане, Святий Вселенський Архиерей Франціск Папа Римський благословить твою святість бути Єпископом богоспасаємого міста Парми». Відповідний Декрет виголосив Преосвященний владика Павло. Відтак Владика Богдан на святому Євангелії урочисто склав присягу. Піднесено звучить "Многая літа" Вселенському Архиерею Франціску Папі Римському, Святійшому Патріярху Святославу та Найменованому Єпископові Богдану.

По закінченні Вечірні в парафіяльній залі астродому відбулося урочисте прийняття на честь Патріярха Святослава.

4 листопада пополудні у супроводі високого духовенства прийшов до храму **Святійший**

Патріярх Святослав. При вході Патріярха зустріли діти з хлібом-сіллю і квітами. Від української громади Великого Клівленду Святійшого Святослава привітав старійшина громади, багатолітній голова УЗО Василь Ліщинецький, який, зокрема, сказав: "Із трепетом, покорою і шаную припала мені честь привітати Ваше Блаженство в парафії св. Йосафата і подякувати за те, що потрудились загостити до нас. Ми вдячні Богові, що вислухав наші молитви і у найважчі періоди посилав нам великанів духа—митрополита Андрея, патріярхів Йосифа, Мирослава, Любомира, а тепер їх послідовника—Вас, Ваше Блаженство. Вашими обдуманими і терпеливими кроками укріплює нашу Церкву та виводите її на Всеукраїнську та світову арену. Просимо Вашого пастирського благословення для нас тут присутніх і розкиданих по континентах, а головно, для українського народу у його боротьбі за власну державу, щоб ми одержали Божу ласку діяти за Вашим прикладом єдиним духом у всіх наших задумах і починах". Вітальне слово англійською мовою виголосила Адріана Миронович.

Відтак, починається Архиєрейська Божественна Літургія, яку зі собором архиєреїв відслужив Блаженніший Святослав. Відправи супроводив зведений хор українських церков Парми і околиці під орудою Людмили Соневолд.

З шанбливою увагою слухали проповідь Патріярха Святослава, який Божу науку святого Євангелія вміло пов'язав з нашим буттям, завданням Церкви в житті української громади в США і на інших поселеннях, місією єпископа. Тепло привітав Преосвященного владику Богдана з його вступом на відповідальний духовний пост Правлячого єпископа Пармської Єпархії св. Йосафата.

Святійший Святослав подякував Владиці Роберту за багатолітнє вірне служіння пармській пастві та висловив щиро подяку Владиці Івану, який з 2009 р. ревно виконував місію Апостольського адміністратора, а нині призначений амбасадором з інформаційної політики в уряді США.

Представник Папського нунція зачитав Папську Буллу, що підтверджує сходження на престіл Пармської Єпархії Єпископа Богдана. Преосвященний владика Богдан щиро подякував Патріярху Святославу, архиєреям, священикам за участь у його Хіротонізації та Інтронізації і запевнив, що вірно служитиме Богові і пармській пастві.

Піднесено звучало багатоголосе "Многая літа".

Після Літургії Преосвященний владика Богдан зустрівся із вірними в Австродомі на прийнятті прсвяченому в честь Його хіротоній та інтронізації.

2014 8 листопада бенкет на підтримку УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

в суботу 8 листопада в залі "La Centre", що у Westlake, Ohio прихильників, спонзорів і меценатів цієї науково-освітньої установи

Напочатку імпрези публіка зустрілася з Почесними членами комітету, серед яких такі

Марта Ліщинецька-Келегер, Тімоті Де Гітер, о. д-р Бодан Прах, єп. Роберт Москаль, єп. Іван Бура, єп. Богдан Данило, Тімоті Снайдер, Руслана Лижичко, Анна Заячківська.

відомі постаті як конгресвумен Марсі Каптур, посадник Парми Тімоті Де Гітер, ректор УКУ о. д-р Бодан Прах, професор Тімоті Снайдер, проректор з розвитку та комунікацій УКУ Наталя Климовська, активістка Євромайдану, Народна артистка України Руслана Лижичко, Єпископ Пармської Єпархії св. Йосафата Владика Богдан Данило, Преосвященні Владики Іван Бура та Роберт Москаль, голова Українських Злучених Організацій Огайо Марта Ліщинецька-Келегер, активістка Євромайдану, "Місс Україна 2013" Анна Заячківська. Присутні мали змогу оглянути арт-виставку картин, рідкісних книг та інших мистецьких речей, переданих з приватних колекцій членів оргкомітету і підкомітету та клівлендських друзів УКУ для розграшу лотереї.

Ведучі бенкету відомий в США телеведучий і прихильник української громади Дік Рас, молоді Михайло Фединський і Христина Скабик, представляючи почесних гостей. Вони представили присутність у залі учасників Євромайдану та війни на Сході України Володимира Мовчана, Олександра Нечипорука та Сергія Бабського, які перебувають у Клівленді на лікуванні. Героїв з України присутні вітали оваціями і стоячи.

Благословляючи цю благодійну акцію, Преосвященний владика Іван Бура підкреслив важливу роль УКУ у вихованні й освіченості нашої молоді, яка бере активну участь у відродженні України та в боротьбі за її утвердження. Молитву "Отче наш" у підтримці присутніх, проспівала відома виконавиця авторських пісень, художник-іконописець, "Місс Україна-2013", активістка Євромайдану Анна Заячківська.

На великому екрані висвітлено відеофільм про Український Католицький Університет, оснований у Римі Патріярхом Йосифом Сліпим, а в 2002 році освячений у Львові Патріярхом Любачівським та студентів цього вишу, які виявили себе відважними борцями за волю України в часі Революції Гідності. У своєму Посланні Святійший Святослав, Патріярх Української Греко-Католицької Церкви, Верховний канцлер УКУ, зазначив: "УКУ є великим даром для нашої церкви і народу. Це місце, в якому кожна людина вчиться робити світ кращим, змінювати свою країну, приносити мир і радість. В час страшних випробувань ця невелика спільнота вистояла і стала інструментом змін в українському суспільстві. УКУ виховує мирян, що йдуть в авангарді змін, які так потрібні Україні".

У відеозверненні Преосвященний владика. Президент УКУ Борис Гудзяк, підкреслив що "Євромайдан у Києві дав свідчення того, що Український Католицький Університет потрібен Україні, а війна на Сході довела, що він потрібен і Європі". Через складну ситуацію в Україні не прибув на цю зустріч великий прихильник УКУ, міський голова Львова Андрій Садовий,

який. щомісяця відраховує на університет 10 відсотків зі своєї зарплатні. Однак він запевнив, що при першій же нагоді відвідає Клівленд і Парму, яка є побратимом Львова.

Виступаючи перед присутніми, ректор УКУ о. д-р Богдан Прах, зокрема, сказав: "Дякую кожному з присутніх за постійну підтримку Українського Католицького Університету. Радію з того, що ви розумієте, яке велике значення має якісна освіта і християнське виховання в сучасному світі. Цього року УКУ виходить з особливою пропозицією до громади і запрошує всіх приєднатися до унікального, як для української освіти, проекту - будівництва сучасного університетського містечка. Ваша жертва творить великі зміни вже сьогодні і є інвестицією у наших дітей та онуків".

Про феномен України в світовому співтоваристві говорив на імпрезі відомий фахівець з історії Центральної і Східної Європи, автор книг "Червоний князь", "Криваві землі: Європа між Гітлером і Сталінін", а також ряду статей про Революцію Гідності в Києві професор Тімоті Шнайдер. Заля притихла, коли на екрані з'явився портрет молодого викладача УКУ Богдана Сольчаника, котрий загинув героїчною смертю на Євромайдані у Києві. В його пам'ять родина Антоновичів заснувала фонд у 25 тис.доларів. Михайло Кучма з Підгаєччини Тернопільської області в пам'ять своїх батьків створив фонд в 10 тис. для студентів факультету теології УКУ. І таких прикладів чимало. Разом, сума перевищила 170 тис.дол

Оваціями зустріли присутні улюбленицю всієї України та й у світі, переможницю пісенного конкурсу "Євробачення-2004", а також звання "Найхоробріша жінка планети", активістку Революції Гідності. Народну артистку України Руслану Лижичко. Її чарівна усмішка і безпосередність захоплюють оточуючих. Вражає простота і скромність цієї героїчної жінки. У вишиванці, яку дістала від її бабусі вона стояла на Майдані, у ній доставляла гуманітарну допомогу на фронт, у ній прибула на бенкет у Клівленд. Дуже хвилюючою була її зустріч з побратимами з Євромайдану та війни на Сході України, котрі лікуються у нас. Вона встигла порозмовляти із старійшиною української громади Огайо Василем Ліщинецьким та його донею Мартою, яка очолює УЗО і внуком Шеймисом, який кілька літних вакацій студював в УКУ у Львові, а такж з великими патріотами - родиною Кріслатих і молодими хлопцями з Клівлендського Євромайдану та багатьма іншими учасниками благодійної акції.

Завершили імпрезу проспіванням Державного Гімну України та духовного гімну "Боже, Великий, Єдиний" при супроводі Руслани та "Місс Україна 2013" Анни Заячківської.

Спільну завершальну молитву провів Єпископ Пармської Єпархії св. Йосафата Владика Богдан Данило.

Василь РОМАНЧУК, *журналіст. Світлина автора*

**ПОЧЕСТИЙ КОМІТЕТ/
HONORARY COMMITTEE 2014**

Most Reverend Bohdan J. Danylo
Bishop of the Ukrainian Catholic Eparchy of St. Josaphat in Parma

Most Reverend John Bura
Former Apostolic Administrator of the
Ukrainian Catholic Eparchy of St. Josaphat in Parma

Most Reverend John Kudrick
Bishop of the Byzantine Catholic Eparchy of Parma

Most Reverend Robert Moskal
Bishop Emeritus of the
Ukrainian Catholic Eparchy of St. Josaphat in Parma

Very Rev. Dr. Bohdan Prakh
Rector of the
Ukrainian Catholic University

Robert Portman
U.S. Senator, Ohio

Marcy Kaptur
U.S. Representative,
9th District, Ohio

Timothy DeGeeter
Mayor of Parma, Ohio

Andriy Sadovyi
Mayor of Lviv

Timothy Snyder, Ph.D.
Housum Professor of History
Yale University

Ruslana Lyzhychko
Internationally Renowned
Singer and Maidan Activist

Anna Zayachkivska
Miss Ukraine 2013 and
Maidan Activist

**UZO - United Ukrainian
Organizations of Ohio**

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
КЛІВЛЕНДСЬКІ ДРУЗИ УКУ**

**ORGANIZING COMMITTEE
CLEVELAND FRIENDS OF UCU**

Dzvinka Kryshalowych
Taras Szmagala, Jr.
Olga Baleshta
Christine Fedynsky
Michael Fedynsky
Andrew Lutey
George Hodowanec
Myroslawa Holubec

Lydia Karmazyn
Marta Liscynesky Kelleher
Steven Kosmos
Lev Kulchytsky
Michael Levy
Joseph Levy
Natalka Krislaty Liscynesky
Nataliya Kutna Maydaniv

Michael Migielicz
Adriana Mironovich
Luba Mudri
Irene Palazaj
Dick Russ Hlabse
Nestor Shust
Khrystyna Skabyk
Maria Strus

DONATIONS to the UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERCITY FUND

\$10,000 - Mr. Michael Kutchma

\$6,000 - Mrs. Martha Wiegand

\$5,000 - Cleveland Selfreliance Federal Credit Union, Fund to Aid Ukraine, Dr. & Mrs. Alexander & Daria Jakubowycz, Mr. & Mrs. Zenon & Dozia Krislaty, Dr. & Mrs. Ihor & Zenovia Kunasz, Mrs. Madia Shkilnyk,

\$3,000 - Ms. Dzvinka Kryshalowych, r. & Mrs. Wasyi & Wira Liscynesky, Portside Brewery

\$2,000 - Big Bouquet & Gourmet Kitchen, Dr. & Mrs. Zenon & Myroslawa Holubec, Mr. & Mrs. Mark & Daria Jakubowycz, Dr. George Jaskiw, Dr. & Mrs. Bohdan & Use Kupczak, Mr. & Mrs. Orest & Natalka Liscynesky, Lubrizol Foundation Matching Gift, Mr. & Mrs. Zenon & Natalie Miahky, Mrs. Larissa Muzyczka, Dr. & Mrs. Borys & Leslie Pakush, Mr. & Mrs. Miroslov & Vira Pankevich, Dr. & Mrs. Bohdan & Christine Pichurko, Mr. Borys Rakowsky, Mr. & Mrs. Nestor & Anisa Shust, Mr. & Mrs. Taras & Katherine Szmagala Sr., Dr. & Mrs. Ihor & Areta Zachary, Mr. & Mrs. Myron & Oresta Zadony

\$1,000 - Mr. & Mrs. Myron & Marusia Antoniw, Mr. Ewhen Bachynskyj, Dr. & Mrs. Mark & Maria Bej, Mr. & Mrs. Roman Hryhoryy & Ivanna Bodnaruk, Dr. & Mrs. Dionisyj & Oksana Demianczuk, Mrs. Nadia Deychakiwsky, Dr. & Mrs. Yuri & Irena Deychakiwsky, Mr. & Mrs. Geoffrey & Helen Boyko Greenleaf, Dr. & Mrs. George & Oksana Hodowanec, Mr. & Mrs. Sean & Marta Kelleher, Mr. & Mrs. Jaroslav and Wolodymyra Krasniansky, Mrs. Jaroslava Kryshalowych, Dr. & Mrs. Osyp & Anne Martyniuk, Osnova Ukrainian Federal Credit Union, Drs. Jeremy & Christine Rakowsky, Mr. & Mrs. Steve & Irene Zenczak

\$500 - Mr. & Mrs. Jay & Stephanie Bradley, Brotherhood of the 1st Division of the Ukrainian National Army, Mrs. Maria Krislatyj, Dr. & Mrs. George & Daria Kulchytsky, Pyrohy Group of St. Andrews, Dr. Maria Strus, Branch 240 of the Ukrainian National Association

\$200-\$300 - Mrs. Daria Fedoriw, Rev. & Mrs. Vasyl and Lyubov Petriv, Dr. & Mrs. Michael & Marta Laluk, UNWLA - chapter 50 - Ann Arbor, MI, Dr. & Mrs. Rodion and Irene Palazij

\$100 - Fr. Shawn P. Conoboy, Ms. Stefania Dackiw, Mr. & Mrs. Stefan & Anna Fedenko, Dr. George M. Fligiell, Mr. & Mrs. George & Elaine Hiavacs, Rev. & Mrs. Ihor and Tetyana Kasiyan, Mr. & Dr. Julian & Christine Klek, Ms. Irene Kowal, Mr. Alexander B. Kuzma, Mr. John Kurey, Mr. & Mrs. Sam & Stephanie Paselsky, Ms. Daria A. Rothe, Dr. & Mrs. Alexander & Zenia Serafyn, Mrs. Susanna Telishewsky, Mr. & Mrs. Roman & Oksana Tresniowsky

Up to \$50 - Ms. Maria Andrusjak, Rev. Deacon Donald Billy, Dr. & Mrs. Myron & Marta Bodnar, Mr. Peter G. Broeckel, Mr. Peter Fedynsky, Mrs. Olha Ilczyszyn, Sister M. Adrian Jumbelic, Mr. Ihor Kowalysko, Mrs. Iryna Krisa, Prof. Matthew Francis McCann, Mr. John Pawluk

ADVERTISEMENTS & GREETINGS

\$500

Mr. & Mrs. Oleh A. & Neala S. Bendiuk, Fedeli Group, Mrs. Eugenia Polatajko

\$250

Kohler Financial Group, Kotecki Memorials - Mr. Edward Kotecki IV, Rev. Dr. Michael Kulick, Precision Automotive - Mr. Myron Skarupa

\$150

On the Spot Dry Cleaners - Mr. Bernie Dariusz, Mr. Larry S. Vasil, Herwell Design Print Marketing Service, LLC, Mr. & Dr. Elias & Daria Wojtyna, Kolodiy- Lazuta Funeral Home

Not included is donation contributed during the babquet.

With **\$25,000.00** from Antonowych Foundation, the total contributions amounted to over **\$170,000.00**

ЗБІРКИ для ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ЄВРО-МАЙДАНУ та АТО

Дорогі Жертводавці! Dear Donors!

Щиро дякуємо Вам за розуміння ситуації в якій знаходиться Україна та жертвенність яку Ви проявили щоб хоч частинно принести допомогу Тим котрі жертвували своїм здоров'ям та життям в ім'я ЄВРОПЕЙСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Наша і Ваша допомога не закінчена бо потреби потерпілих та їх родин ще незабезпечені на державному рівні. То ж не складаймо рук. Видержім до остаточного кінця – **ДО ПЕРЕМОГИ.**

Ми також на сьогодні маємо під нашою опікою трьох БРАТІВ-ГЕРОЇВ на лікуванні в наших лічницях. І хоч медичні кошти покривають шпиталі то кошти удержання їх жертвенно покривають їхні опікуни-родини. Однак є додаткові кошти, які залишаються за громадою – за Вами.

Щоб не розпорочувати наші зусилля нам потрібно координувати нашу акцію щоб по справедливому допомагати всім кому така допомога потрібна і конекчна.

Нашу медичну акцію очолює дуже віддано з посвятою д-р. Маруся Струс, а координує голова УЗО Марта Ліщинецька-Келегер, голова УЗО.

То ж через них комунікуйтеся коли у Вас виникають запити чи потреба ширшої інформації.

Найкраща допомога це допомога грішми щоб не дуплікувати закупів.

Фонд Допомоги Україні продовжує свою 25-літню акцію несення різномірної допомоги потребам України.

Рахунок у Кредитовій Кооперативі САМОПОМІЧ улегчує Вам віддати свою лепту для потреб нашої батьківської землі УКРАЇНИ.

Дотепер через Кредитову Кооперативу зібрано \$92,499.00 вислано \$95,802.00 156 родин, які дотепер одержали поміч Вам щиро дякують! **Heartly thanks from 156 recipients!** На слідуєчих сторінках звітуємо Вам висліди збірок на день 2-го січня 2015 р.

Листа упорядкована за **СУМОЮ** датку (алфаветично) у трьох групах. Знайдіть Ваш даток та повідомте нас коли знайдете помилки або пропущення.

*Please check the following pages to find your donation listed by the **AMOUNT** (alphabetic) within 3 groups and inform us about any errors.*

За Фонд Допомоги Україні, Василь Ліщинецький

Зі звіту опубліковангому у Вістях УЗО, ч. 109, листопад-грудень 2014 р.

(ЗЛОЖЕНІ В КРЕДИТИВЦІ САМОПОМІЧ)

\$5,390.00 - Holy Ghost Ukr. Cath. Church,

\$5,250.00 - Ukr.Cult. Assn. Of Ohio

\$4,000.00 - Living Word Church

\$4,237.00 - Holy Trinity Ukr. Cath. Church (Yongstown)

\$3,154.00 - St. Francis Roman Cath. Church, Akron,

\$2,735.00 - St. Josaphat Cathedral

\$2,000.00 - Pokrova Ukr. Cath. Capital Fund,

\$1,846.00 - Aldo's Restaurants

\$1,400.00 - Dear to God Baptist Church

\$1,350.00 - Liscynesky Wasyl & Wira

\$1,150.00 - Bajko Petro,

\$1,000.00 - Bloom Hans & Maria, Nydza Michael P., Olijar Stephanie & Ihor,

\$927.00 - Republican Heritaga

\$600.13 - Global Village Academy

\$500.00 - Goubar Zinovi, Szwabinsky Ostap, UNA Div.1, UNA-240, UAV-24

\$450.00 - Self Reliance Assoc

\$355.00 - Square Inc.

\$350.00 - Dobriansky Myron, Sereda Yakiv & Lydia,

\$300.00 - Barth Olga & Buskey Nadia, Hruszkewycz Andrew, Prelts Orest, Sadovsky Taras, Shust Nestor & Anisa, Stachur Motria, Vyrsta Marion & Lydia,

\$263.00 - St. Vladimir's Ukr. Orth. Church

\$250.00 - Hryciw Theodosij, Jakubowycz Daria, MichailukOlga & Ivan,

\$240.00 - Burbelo N.,

\$200.00 - Borowec Leon, Cheren Taras & Myroslava, Chernettsky L., Chernetsky Tetyana & Lubomyr, Danylyszyn Anna & Mykola, Horban Mychajlo & Kateryna, Hruszkewycz Andrew, Hryciw Theodosij & Lucia, Ksil Volodymyr, Krishbaum Emilija, Logan Larissa, Madarash Mychaylo, Michajluk Olga & Ivan, Mykhaylyshyn Ivan & Olga, Nakonechny John Rev., Ponomarenko Joen, Rak Myron & Luba, Sereds Yakiv & Lidia, Shamson Anatoly & Tamara, Shubyn Stefania, Stecura Michael & Irene, Stecura Stephan, Stolar Volodymyr & Maria, Tarnawsky Phylis & Borys, Tirak Yuriy, Turner Susan L., Tymchiy Ivan, Vyrsta Marion & Lydia,

\$197.00 - Koval Ihor & Oksana

\$185.00 - Lash-Farion Ch. DDS

\$165.00 - Cheren Myroslava,

\$150.00 - Marshall James S. Dr., Olijar Ihor, Romanko Roman & Nadiya,

\$120.00 - Basladytsky Myroslava,

\$110.00 - Golembiowsky Nadia, Ukrainian Bandurist Chorus

\$101.00 - Akron International

\$100.00 - Alstott Mollie E., Bak John, Basko Peter, Benko Evgenia, Bilyashkevich Pawlo, Blankenship E. & N., Bohuslawsky Marie, Busko Yaroslava, Cheren Myroslava, Cheren Taras, Darmochwal Mich. & Luba, Dobronos Michael, Farian Jaroslawa, Gluch Valentyna & Dobronos Tanya, Gilbert Robert & Mary, Holosnichenko Halia, Ilczynszyn Olga, Ivanushkina Oksana, Kaluszyk Boris & Anastasia, Karpa Ihor, Kasiyan Ihor Rev. & Tetyana, Khomychiv Maria, Kindal Presley & Natalia, Kipran Maria, Kmits Ihor & Anna, Konstantinov Kostya & Victoria, Krychuk Alexander & Maria, Lapka P & G, Lavelle Debra & Michael, Liscynesky Wasyl & Wira (in memory of Orest Sopka), Lishniansky Bohdan & Stephany, Lishniansky G. & A., Luciw Stefan, Matskiv Mykhaylo, Miskewycz Ihor & Daria, Molotkowsky Michael & Oksana, Mondoch Jolanta,

\$150.00 - Paselsky Stefania & Semen,

\$140.00 - Podusiwsky O.,

\$100.00 - Nakonachny Mykhajlo, Pakush Eugene & Oksana, Pobywajlo Jofef, Podusiwsky Basil, Pohuliaj Alex & Toni, Popadiuk Nicholas, Prochna Walter, Rajca Wira, Rakowsky Roman & Daria, Roshetskiy Wolodymyr, Shwed Stefania, Smerechynsky Maria & Yaroslav, Stefaniuk William, Stolar M. & W., Strus Luba, Szedny Volodymyr & Tetyana, Tarnawsky Bohdan, Tarnavsky Nadia, Tarnawsky Roman, Tirak Vera, UPA Society, Wasilko Maria, Wasylenko Anna, Ventura Teresa, Vesa Eugenia, Vilnytska Halyna, Yushchyshyn Yaroslav, Zobenica Family

\$75.00 - Stefaniuk John,

\$60.00 - Pasika Hordiy, Yakymiv Lyubomir,

\$50.00 - Baranyak-Karmazyn Sonia, Bebko Katherine, Bluj Lydia, Bubny Nina, Cherniuk Anna, Cirocco Kristin & Victoria, Demjanchuk Olga, Fedynsky A. & C., Firmanchuk Andriy, Firmanchuk Ihor, Hluchowecky Maria, Kapitanec Kateryna, Keller Roman & Anna, Kirislaty Maria, Malen John & Mary, Melnyk Olga, Mudrak Maria, Mykytyuk Dmytro, Opoka Oleh, Petryna Maria, Rak Lyubo & Myron, Reshetivsky Josyf, Schilling Alfred, Sonewald L., Stefaniuk John, Suiktuk Lubov, Sysak I. & V., Terkala Stefania, Verbytska Olga & Weber Hanna, Wiegand Martha, Zachrchuk Maria, Zhelavski V.,

\$40.00 - Burbelo N., Chekha Roman, Firmanchuk Natalia, Pototska Maria,

\$30.00 - Pasika Hordiy, Tsebak Halyna

\$25.00 - Jakyma Parania, Williams Olga, Zaginay Olga & Nikolay,

\$20.00 - Charyton Christine, Ciszekwycz Anna, French Ola, Iwaskewych Ivan, Karbowski John M., Karmazyn Lidia, Kleban Halyna, Kulchytsky George, Melnykowycz Stefa, Michajlenko Josephine, Pyc Joseph, Stefaniuk Wasyl, Ventura Teresa, Wasylow E.

\$10.00 - Tanchyn V.

TOTAL \$57,499.00 AS OF 01/16/2015

ЗБІРКА на БЛАГОДІЙНОМУ КОНЦЕРТІ в ЦЕРКВІ св. АНДРІЯ

\$1,025.00 - Skabyk Nadia & Petro,

\$500.00 - Insurance Cleveland Agency, Jakubowycz Alexander & Daria, Jarem Helen, Lake Apartments, Liscynsky Marta & Sean Kelleher, Mahlay Taras & Natalia,

\$300.00 - Lendel Iryna & Stephan, Richard Reidy Funeral Home, Strus Maria,

\$285.00 - St. Josaphat Cath. Cathedral,

\$250.00 - Hrushkewych Jaroslav & Marta, Korlatowych Marko & Eugenia, Mamous Vladamir, Miahky Zenon & Natalie, Pichurko Christina & Bohdan, Zawadiwsky Jerry & Nelya,

\$200.00 - Antonyshyn Daria, Bloom Hans & Mariya, Cheren Myroslava, IMSW Medical, Kramarchuk Peter, Kulchytsky Lev & Aretka, Podusiwsky Omelan, Rabosyuk Oksana, Semeniuk Halyna,

\$150.00 - Heiland Natalia, Wolansky Leo & Marioa, Rakowsky Katrina & Mark, Sysak Victor,

\$110.00 - Zura Andrew,

\$100.00 - Bazarko Lydia & Wolodymyr, Bodnaruk Roman, Bohuslavsky Victor & Taras, Burlij Paul & Katherine, Chmilak Wasyl & Eleonor, Daina Eric & Natasha, Danylewycz Bohdan & Irene, Darmochwal M. & L., Demianchuk Oksana, Dobronos Tanya & Michael, Donika Zoryana & Sergey, Harmatiy Renata & Andriy, Hlabse Richa5rd & Christine, Kalu8shka Olga & Daria, Kosmos Steve & Tania, Krasniasnky Wolodymyra & Jerry, Krislatyj Maria, Kurdoba Ivanna, Liscynsky Orest & Nataalka, Liscynsky Wasyl & Wira, Markokovic Orysia & Mario, Muzyczka Larysa, Lobur Lubomyra, Nakonachny John Rev. & Mary Ann, Petriv Oksana, Proniv Peter, Rakowsky Christine & Jeremy, Sawka Iryna, Voronyuk Svitlana & Volodymyr, Zachary Ihor & Areta, Zborowsky Eugene & Oleksandra, Woloshyn Elaine,

\$70.00 - Mahlay Petro & Teresa,

\$50.00 - Antoni Maria & Myron, Bodnar Myron & Martha, Bugera Olga, Burlij Laryssa, Bycko Bohdan & Irene, Daina Heather, Drabiak Mark & Nadia, Drozd Roman & Mary, Fedkiw Roman, Fedorchuk Alexander, Fedoriw Daria, Heinal Jonathan, Hejnal Michele, Jakyma Anndaria, Jackson Elaine, K. Pawlo, Karpaty Halyna Kozij, Kmiatek Jaroslaw & Mary, Kolomiyets Vera, Kulchytsky Aretka & Lev, Kulchytsky Danylo & Romana, Kvartsyana Kristina, Lee Olga, Levko Hanna & Michael, Masnyj Lydia, Palazij Irene & Rodion, Pavlyshyn Emil & Irene, Pohlid Halyna, Prodan Irene & Arkadij, Roshetsky Bohdan, Trypniak Ihor, Trypniak Olga, Voytkiv Olga, Wojtyna Elias & Daria,

\$30.00 - Platt Luba & Richard,

\$25.00 - Choma Irene, Fedkiw Maria, Gawur Luba, Gernega Ihor, Karmazyn Lidia, Krasniansky Maria, Mahlay Iryna & Ihor, Mudri Luba, Paschyn Oleh, Rakowskyu Daria & Thomas, Shrubowich Lisa, Shyjka Stephen & Maria,

\$20.00 - Barrett Anna, Seredick Michael, Zunt James,

\$10.00 - Oriti Anna,

TOTAL \$14,390.00 AS OF 03/17/2014

ЗБІРКА КОМІТЕТОМ КЛІВЛЕНД-МАЙДАНУ ЧЕКАМИ ЧЕРЕЗ КРЕДИТІВКУ

\$10,000.00 - Shons Mary Trust,

\$2,000.00 - Samotowka Michael,

\$1,300.00 - Pokrova Ukr. Cath. Church,

\$1,000.00 - Schrock Nadia & Sandra, Skabyk Nadia, St. Vladimir Ukr. Orth. Cathedral, Zura Andrew & Christina,

\$500.00 - Jaskiw George, Lake Apartment,

\$300.00 - Kurdoba Mikhail & Ivanna,

\$285.00 - St. Andrew Ukr. Cath. Church,

\$200.00 - Bloom Maria & Hans,

\$100.00

Cheren Myrosia, Dyakiv Vadim & Olga, Jarmolenko William, Liscynesky Wasyl & Wira, Loshak Natala, Sammon & Bolmeyer Co, Pilipchuk Victor & Darina, Simovich Nadia, Sonewald Dana & Lyudmyla, Sonewald Hanna,

\$60.00 - Maciech Lydia, Roshetsky Bohdan,

\$50.00 - Mahjay Oleh, Skabyk Khrystyna, Zozula Tatyana & Anatoliy, Viyuk Peter,

\$30.00 - Williams Olga,

Total \$20,435.00 AS OF 11/20/2014

Total donations 01/16/15 \$ 92,499.00

Total sent relief " 95,202.00

Number of relief cases delivered to individuals in Ukraine 156

ПІЗНАЙМО НАШИХ ГЕРОЇВ у Клівленді

На лікування від завданих травм на Майдані, а даліше учасників АТО, заходом Українських Злучених Організацій (УЗО) у співпраці із Українським Лікарським Товариством –Відділ Огайо прибули трьох молодих бійців. Подаємо короткі дані про тих відважних та патріотичних людей, котрі жертвували своїм здоров'ям на захист молоді Революції Гідності.

Мовчан Володимир Віталійович, народився 21 березня 1977 року в м. Ковель Волинської обл.

Склад сім'ї: батько - Мовчан Віталій Олександрович, 1938 р.н, мати - Мовчан Надія Олексіївна, 1950 р.н, брат - Мовчан Олександр Віталійович, 1975 р.н.

У 1992 році я закінчив 9 класів міської середньої школи номер 2. Після закінчення школи вступив на навчання в Львівський технікум залізничного транспорту по спеціальності: "технік-електромеханік по ремонту рухомого складу". Технікум закінчив у 1996 році. З 1996 по 1997 проходив службу у лавах Збройних сил України.

У серпні 2001 року був прийнятий на роботу в ЛВЧД – 14 (Ковельське вагонне депо Львівської залізниці), на посаду - слюсарем по ремонту рухомого складу.

У травні 2008 року переведений на посаду оглядач вагонів, ПТО (пункт технічного огляду) пасажирських вагонів. У червні 2014 року звільнений у зв'язку з виходом на пенсію по нвалідності.

У березні 2006 року одружився, дружина - Мовчан Оксана Олександрівна доньки - Юлія 2006 р.н та Катерина 2009 р.н.

На даний момент проживаю у місті Ковель, Волинської області.

Нечипорук Олександр Валентинович. Народився в м. Луцьку, Волинської обл. 8 квітня 1984 року. Пішов в школу 1991 році. Якраз Україна стала незалежною. Дуже любив читати за звичай не те, що в школі по програмі мусив а те, що мене цікавило. Закінчив її в 2001 році. Після школи поступив до Волинського інституту економіки і менеджменту у м. Луцьку на спеціальність "Менеджмент організацій". Під час навчання завжди намагався знайти підзарботок то ж зайнявся будівельним ремонтом. В 19 років на День студента мене збило авто. В мене були переламані ноги і сильна травма голови. Водій мене завіз в шпиталь і втік. Ніхто не записав його даних. Міліція це робила тільки для вигляду, а шукати власними силами нам сказали, що це серйозні люди і ми ніколи нічого не знайдемо і не докажемо. Ортопед дуже якісно зробив операцію на ногу. Завдяки цьому я зміг повноцінно бути в майбутньому фізично справним.

Коли лежав в шпиталі в цей час в Україні відбувалась Помаранчева революція. Так хотілося взяти в ній участь та не судилось. За весь цей реабілітаційний час зробив переоцінку свого життя і своїх друзів. Раніше думав, що то друзі... Взяв академітпуск в інституті. Під час моєї реабілітації захворів на рак мій дід Іван. Я його доглядав до останніх його днів. Це тривало десь декілька дуже болючих для діда місяців. Він був щирим патріотом. І багато чого мене навчив в житті і розказав. Особливо любив слухати коли він співав "Реве та стогне Дніпр широкий...", повстанські пісні, розповіді про УПА. Він помирав у мене на руках. Ніколи цього не забуду.

Потім поновився в інституті. Підзаробляв на будівельних ремонтах літом. Отримав диплом бакалавра. Пішов підзаробити грошей вантажником на склад-магазин будівельних матеріалів з розрахунком на те, що за той час знайду працю по своїй професії. Мій бос пообіцяв

мені кар'єрний ріст і я залишився на постійно на цій роботі. Вивчився на водія професіонала на легкові і вантажні автомобілі. Поступив в свій інститут на спеціаліста по своїй спеціальності. Отримав диплом спеціаліста. Тим часом мій бос відкрив магазинчик будівельних матеріалів в сусідньому від Луцька не великому місті Ківерці. Де я пропрацював 2 роки. Перший рік був сам. Тоді мої друзі Богдан і Таня запросили на відкриття власної не величкої перукарні "Примха". Там я й познайомився з своєю майбутньою коханою дружиною Катрусею. Декілька раз сходили на побачення і далі все закрутилось в голові. В результаті я без неї просто не міг жити. Ми з Катрусею стали співвласниками перукарні бо друзі не могли самі витягнути її. А коли дружина з Таньою стали вагітними довелось закрити перукарню, бо не було кому працювати в ній. А в кінці року мені дозволив бос знайти помічника-вантажника. Бізнес в мого підприємця все розвивався успішно. Потрібно було шукати нове місце в Ківерцях під склад-магазин. Ми з помічником знайшли таке місце і переїхали туди, а на старе місце бос взяв продавцем мого кузена.

На новому місці роботи стало на багато більше. Ми з помічником приймали вантажівки з товаром від постачальників, розвантажували їх, складували товар. Потім завантажували гуртових покупців, відправляли товар до головного магазину до Луцька, обслуговували роздрібних покупців і я вів 2 бугалтерії - одна по складу, друга по магазину. Це був 2009 рік. В тому році влітку, 19 липня одружився з Катрусею Ричко. Відгуляли весілля. Жив в приймаках в дружини разом з швагром Миколою і тестем Миколою. 20 лютого 2010 року помер брат дружини Микола. Ми переїхали жити тимчасово до моїх батьків. Домовились з сусідкою Валентиною Іванівною, що будемо рентувати в неї кімнату. Через місяць помер і тато його Микола. Я з батьком зробив ремонт в рентованій кімнаті і ми з дружиною переїхали туди жити на довгих три роки.

22 червня народилася донька Юля. Через два роки народився син Матвій. Відремонтували старе занедбане авто тестя - жигулі "Нива". Шкода було його здавати на металобрухт. Тесть дуже любив це авто. Після смерті тестя залишився в спадок дружині половину будинку, який складається з двох кімнат. По-трохи зробив ремонт. Згодом, через 3 роки, переїхали туди жити. На цій роботі працював я до 2013 року. Потім я пішов зареєструвався як безробітний на біржу праці, ходив на безкоштовний курс підприємця-початківця. В кінці курсу біржа виділила 5000 гривень, як стартовий капітал для підприємця-початківця. Я запланував відкрити невеликий магазинчик будівельних матеріалів в тих же Ківерцях. Трохи позичив грошей, трохи доклав своїх і купив невелику вживану вантажівку вантажопідйомністю в 3.5 тонни.

Влітку з дружиною відкрили на ринку маленьку лавку торгівлі вживаним і новим одягом. Потім з'явилась нагода відкрити перукарню в тому приміщенні, де колись була перукарня "Примха". Було дуже важко, та ми зуміли з дружиною її відкрити. Взяли кредит в банку, трохи назбирали своїх грошей. Прийшлося по роботі з'їздити в Чехію на тиждень. Вперше побував за кордоном. Не думав, що скоро рік закордоном проживу без сім'ї.

Закрили лавку на ринку. В Ківерцях, по-трохи, я готував магазинчик до відкриття: шукав постачальників товару з можливістю відтермінування виплати грошей (я довго працював в цій сфері і мене вже багато хто знав і довіряв мені), готував приміщення до відкриття.

Та в Україні економічно-політичне становище ставало все гірше і гірше, починаючи з 2008 року. І я усвідомлював, що скоро терпець в народі увірветься. Чітко усвідомлював критичність і безвихідь всієї ситуації яка на нас насунулась, що йде по всіх напрямках мирна і тиха окупація України Росією. Почався Євромайдан. Це ціла окрема велика частина мого життя. То ж постараюсь описати коротко. Я вирішив влагодити всі свої справи і їхати до Києва (до речі, раніше в Києві був тільки раз проїздом по об'їзній дорозі). Вперше поїхав на Майдан в кінці січня вже 2014 року. З того часу змінилося все моє подальше життя. Там записався до Волинської січі 35-ї сотні самооборони Майдану. Пробув майже два тижня. Мене відразу ж пройняв цей дух Майдану. Приємно згадувати ті часи. Потім поїхав до дому підлікуватись і

побачити сім'ю. Прошло ще два тижня, почалась зачистка Майдану 18-го лютого. Я цілу ніч не спав, дивився через інтернет події на Майдані, душа рвалася туди, до бою, до побратимів. Пішов вночі в центр свого міста подивитись, чи в нас щось відбувається. Вранці, коли сусідка прийшла доглядати дітей помчав знову в центр. Зустрівся там з батьком. Народ вже захоплював МВС у Волинській області. І я пішов з народом. Потім зустрів своїх побратимів коли охороняв МВС. Домовився з побратимом, що ввечері вирушаємо до Києва. Зустрілись ввечері і на волонтерському таксі поїхали туди.

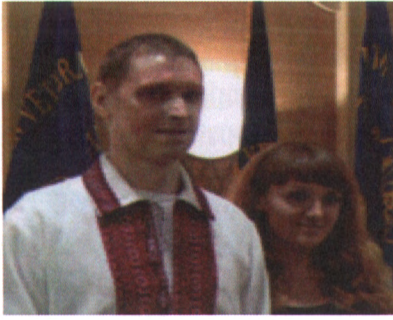
А вже десь в одинадцятій вечора зустрілися з побратимами і приступили до охорони барикад. Все було на диво і насторожливо спокійно. Тільки раз я побачив загрозу. Коли я сидів в ту ніч на якійсь шафі замість крісла, то відчув на собі червону цятку снайперського прицілу з даху Жовтневого палацу який був тоді під контролем беркута. Тоді серце відчуло, що щось назріває жахливе. Під ранок ми пішли спати до себе на базу, яка тоді була в Міністерстві аргополітики. А вранці 20-го лютого оголосили підйом і штурм беркутівців. Того дня мене поранили. Одна куля зачепила лікоть а друга пробила коліно наскрізь. Мене завезли до Михайлівського монастиря, потім до 17-го шпиталю в Києві. А в вечері до Львова в 8-мий шпиталь. За час перебування в шпиталі, інфекція, яка через порох потрапила в кров, почала активно "атакувати" мій організм. А як в Україні немає потрібних антибіотиків, подолати цю інфекцію було неможливо. З кожним днем температура ставала все вище, а мій організм слабкішим. Та дякувати Богу з'явилася можливість поїхати на лікування до Польщі. В понеділок ввечері забрали в Перемишль до польського шпиталю.

Стан був критичним, була постійна гарячка з високою температурою. На чергуванні якраз був український лікар. Він сказав, що в мене в нозі вже майже гній. Почав приймати термінові міри, поставив крапельницю з найсильнішим антибіотиком. Там і зробили першу операцію десь 1-го березня. Після оперування лікар зауважив, що запальний процес був настільки сильним, що ще день, а то й менше, і я залишився б без ноги. Доречі, я про це взяв тільки що від моєї дружини. В шпиталі провів рівно 1 місяць. Познайомився з багатьма хорошими людьми, які внесли маленьку лепту у зміни мого подальшого життя. Потім перевезли мене в реабілітаційний центр до сестер служебниць.

Реабілітація проходила успішно, та всі чудово розуміли, що цього не досить, щоб моя нога повноцінно функціонувала. Більше того, лікар сказав що якщо найближчим часом не зробити реконструкцію коліна я його втрачу. Сестра Анна сказала дружині, що всіма силами буде старатись відправити мене на лікування до Америки, бо вона не може собі допустити навіть думки про те, що молодий батько двох дітей залишиться калікою на все життя.

3-го липня я прилетів до США. Місяць був в штаті Пенсильванія, а потім 4-го серпня переїхав до Штату Огайо, місто Клівленд. 9-го серпня зробили складну операцію по реконструкції коліна в "Клівленд клінік". Лікар сказав, що такого типу операції роблять тільки в трьох містах світу - Клівленд, Торонто і Сан Дієго. Вони врятували моє коліно. Потім розпочався довгий процес реабілітації.

Перебував в США до 4-го січня 2015 року. Незабутній час. Тепер маю багато друзів, яким дуже вдячний за допомогу. Бо якби не українська громада в Америці, то на такий результат я не міг би розраховувати. Тепер на Різдо Христове я вдома з своєю сім'єю в очікуванні від нового року змін на краще в житті нашої країни і в житті моєї сім'ї. Та свідомість каже, що цей рік буде роком важких випробовувань. Я дякую Господу Богу за все те, що він для мене зробив, бо весь минулий рік я відчував Його дива на собі.

Сергій і Оксана Бабські
гірництва (mining engineer).

Бабський Сергій Олександрович, народився 17 листопада 1981 року в місті Коростень, Житомирської області, Україна. Маю молодших сестру та брата. В 1999 році закінчив школу і вступив до Житомирського технологічного університету на напрямок Розробка родовищ корисних копалин, обробка каменю. Паралельно, протягом двох років, навчався на курсах підготовки офіцерів запасу в місцевому військовому інституті, по закінченню яких отримав звання молодшого лейтенанта збройних сил України. В 2004 році закінчив з відзнакою університет та отримав диплом інженера з

15 листопада 2003 року я одружився з найкращою дівчиною в світі - Оксаною, яка подарувала мені двох чудових синів: Дмитра (2005 р.н.) та Олександра (2012 р.н.).

З 2005 по 2008 роки я служив інспектором в Державному пожежному нагляді Міністерства надзвичайних справ України. З серпня 2008 року пішов працювати слюсарем на гранітний кар'єр (open mining) по виробництву щебеню. Через 7 місяців був призначений на посаду головного інженера і працював до війни.

В березні 2014 року, після захоплення Росією Криму, записався до армії. 11 березня 2014 р. був призначений на посаду командира взводу в 95-й аеромобільній бригаді. Мені пощастило служити разом з найкращими синами України. Наш підрозділ був великою родиною, в якій кожен, без роздумів, поклав би життя за свого брата. На превеликий жаль, дехто з них вже ніколи не повернеться до своєї родини. Вічна їм пам'ять.

З квітня місяця наш підрозділ приймав участь в антитерористичній операції на сході України. 13 червня 2014 року, при супроводженні колони техніки, ми потрапили у засідку. В мій БТР влучили з протитанкового гранатомету і він загорівся. Водій і я отримали опіки та були доставлені в Харківський опіковий центр. Господь допоміг мені вижити. Водій Сашко на третій день помер. Потім мене перевели в Київський військовий шпиталь, а через два місяці, зусиллями української діаспори в США, я був перевезений на лікування в Клівленд.

Весь час мене підтримувала моя родина, а також величезна кількість українців по обидві сторони океану, за що їм земний уклін від мене.

Др. Марія Струс із повною посвятою від імені Українського Американського Лікарського Товариства заопікувалася нашими травмованими гістьми. У співпраці із головою УЗО Мартою Ліщинецькою-Келлегер, головою УЗО, вони подбали про безплатне лікування при Cleveland Clinic та Cleveland Metro Hospital. Вони віднайшли родини які б гостили пацієнтів у своїх домівках на протязі процесу лікування, а це Марія і Ганс, Блум (а пізніше Оксана та Ігор Коваль), Павло і Леся Кузьмин, та Ніна і Нестор Шуст. Комітет Допомоги Україні підприняв покрити додаткові побутові кошти повязані із лікуванням.

ИРЕСА-ПРЕСС

УКРАЇНСЬКА ПРЕСА У КЛІВЛЕНДІ

Під пресою розуміємо не лише загальні відомі часописи чи журнали, що їх можна передплатити чи купити в книгарні, але також різного рода бюлетені, а. навіть одноднівки, призначені для вузького круга читачів, членів організацій, які їх видають. Хоч в історії преси відіграють вони дрібну роль, але тому що віддзеркалюють частину громадського життя, не годиться їх у нашій статті поминути.

Можна здогадуватися, що українські поселенці в Клівленді читали українську пресу від самого початку свого побуту в цьому місті. Не можна з цілою певністю сказати, коли самі почали видавати власну пресу. Та й оцей короткий нарис історії української преси в Клівленді можливо не охоплює всіх видань, які появилися в цьому місті. Перші поселенці вже давно вимерли, хроніки українського життя ніхто не писав, а музеїв-архівів не було.

Першим, що взявся дослідити минуле української преси в Клівленді був проф, Леонід Бачинський, основник Українського Музею-Архіву (УМА), який у своїй розвідці в "Українській літературній газеті", що в 1957 році появилася окремою відбиткою, як перше число видань УМА в Клівленді п.н."Українська преса в Клівленді" називає й описує 12 газет і журналів та дві публікації релігійного змісту газетного формату, які появилися до прибуття нової іміграції по II-ій світовій війні та які включають також карпаторуські згл. лемківські видання. Свої дані черпав проф. Бачинський з оповідань давних поселенців і з преси, яку вдалося віднайти і зберегти в УМА. Для ілюстрації й potwierдження здогаду, що реєстр пресових органів може бути неповний, хай послужить факт, що з деяких згаданих у розвідці видань не зберігся ні один примірник, а нпр. зі 151-го числа видаваного в Клівленді тижневика, а опісля щоденника "Робітник" /1912-18/ збереглися лише два числа.

Проф. Л. Бачинський уважав "РОБІТНИКА" за першу українську газету в Клівленді. Була це Тижнева Українська Робітнича Часопись присвячена інтересам працюючої кляси. Орган Укр. Фед. Соц. Пар. в Америці. З-поміж редакторів треба згадати Мирослава Січинського, відомого з атентату на графа Потоцького. В 1917 р. "Робітник" став щоденником, а з кінцем 1918 р. перенісся до Нью-Йорку, де став зав'язком комуністичних "Українських Щоденних Вістей".

В 1918 р. появился в Клівленді тижневик "ЗОЛЯ", якого вийшло всього кільканадцять чисел. Видавав її й редагував Іван Клим, заходами якого в 1920 р. появился в Клівленді тижневик "НАРОДНЕ СЛОВО", який проіснував з перервами до 1921. В 1925 р. появился місячний журнал "УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА РОДИНА", який видавала Українська Видавнича Спілка, а редагував Йосиф Буката. Вийшло всього 3 числа накладом 500 примірників.

В жовтні 1936 р. почав виходити двотижневик "ВІСТИ З ОГАЙО" (OHIO NEWS), офіційний орган Українських Злучених Організацій Стейту Огайо. Видавцем і редактором був Володимир Бльондиненко. Вийшло лише 10 чисел, з яких останнє появилося в квітні 1937 р. Газета подавала багато інформаційного матеріалу про українське життя в Клівленді. Між травнем 1940 і січнем 1941 виходив з ініціативи Юрка Білона двомовний цикльостилевий журнал "THE REVIEW".

За редакцією о. П. Білона вийшов у 1931 р. у газетному Форматі "ВІСНИК ЦАРСТВА БОЖОГО", перевиданий у 1938 р. В 1947, 1948 і 1949 рр. вийшла подібна публікація п.н. "БАГАТСТВО ДУХОВНЕ".

Проф. Бачинський у своїй розвідці подав також дані про карпаторуські й лемківські видання, хоча вони самі себе ніяк не зараховують до української преси. Мабуть у 1917 р. виходив тут півмісячник "NARODNA OBORONA" (NATIONAL DEFENCE) . Був це орган

"Народної Оборони і Американско-Русского Братства", а видавала його "American Russian Printing & Publishing Co.". 1927-32 появлявся в Клівленді тижневик "РОДИНА" (FAMILY), Urdnj Organ Amerykanskoho Russkoho Narodnoho Bratstva. Проф. Бачинський подав, що він почав виходити 1920 року. До речі перше число вийшло під кінець грудня 1922 р. в Нью-Йорку п.н. "День" і він до 1925 появлявся як щоденник. Тижневик "ЛЕМКО" виходив у Клівленді від 1. січня 1930 до 31. грудня 1935. Була це "Еженельная Карпаторусская Народна Газета, Органь Лемковського Союзу в С.Ш.А й Канаді. В травні 1933 р. почав виходити "LEMKO JOURNAL", For Lemko Youth, Publ. Monthly by the Association of U. S. and Canada, який виходив тут два роки й перенісся до Пасейку.

Ще в 1959 р. була спроба відновити в Клівленді лемківську пресу і появилось одно число газети "ЛЕМКО", редагованої "Клівлендским відділом Лемко-Союзу"; редактор Осиф Дзямба.

По приїзді до США повоєнної іміграції почали появлятися в Клівленді численні пресові органи, однак більшість з них то були ефемериди, які найвище по кільканидцяти числах переставали виходити. Рамці цієї статті не дозволяють вичисляти всіх подробиць, які відносяться до кожного з них, як нпр. редакторів, співробітників, тематики, мови, форми друку, розміру, загальної характеристики. Само перелічення 95-ох наголовків займе доволі місця. Для більшої проглядности не будемо подавати видань у хронологічному порядку /за датами їх появи/, а радше охопимо їх у певні групи, відповідно до змісту згл. видавців. Помимо того, що УМА спеціально слідкує за всіма виданнями в Клівленді, в нашій статті можуть бути пропущення, бо практика виказала, що ще викриваємо незнані нам досі давні видання, бо видавці не подбали про передачу до УМА хоч одного примірника, а видання не було ширше розрекламоване.

Були дві спроби видавати загально-інформаційний орган для Клівленду. В 1960 р. заходом Видавничої Спільки "Батурин" появился "СОБОРНИК", "загально-громадський двотижневик українців" під редакцією Аскольда Ємця. В 1960 р. вийшло 4 числа, а в 1961 3 числа. В 1962 р. заходами 3-го Відділу ООЧСУ появилися "КЛІВЛЕНДСЬКІ ВІСТІ" з початку п.н."Вісті ООЧСУ" під ред. д-ра Зенона Винницького. До 1964 року вийшло 10 чисел /нумеровані 1-16, бо деякі подвійні/ з тим, що останні числа були друковані як сторінки торонтонського "Гомону України".

Українські Злучені Організації видавали в 1955-57 р.р. "БЮЛЕТЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ", нумерований 1-5, хоч 3-го числа не вдалось віднайти. В 1978 р. відновлено це видання п.н. "ВІСТІ У.З.О." й видано два числа, присвячені головно 50-літтю існування цього Відділу УККА.

Найбільш продуктивними видавцями української преси в Клівленді були католицькі й православні парохії. І так українська католицька церква св.апп. Петра і Павла видавала щотижнево від січня 1952 до липня 1972 свій цикльостилевий "БЮЛЕТЕНЬ". (До речі велика більшість пресових видань з 1950-1970-их років була друкована на цикльостилі). Цей бюлетень спочатку був призначений також для дочерної церкви св. Йосафата, яка від 1959 р. досі видає власний "БЮЛЕТЕНЬ". Українська католицька церква св. Марії у Східному Клівленді видавала свій тижневик, який деякий час носив назву "THE MARIAN" від 1953-74 року /мабуть від 1972 як двотижневик/. Українська католицька, церква св. АНДРІЯ на Пармі видає свій тижневий БЮЛЕТЕНЬ, мабуть від 1967 р. по сьогоднішній день. Українська католицька церква св. Покрова на Пармі видає журнал "ПАРАФІЯЛЬНІ ВІСТІ" від січня 1974 р. як місячник, а від половини 1977 р. як кварталник. Досі появился 37 чисел, нумерованих 1-54. Від половини 1977 р. вона почала видавати також тижневий бюлетень.

З українських православних парохій церква св. Володимира видавала принагідно свої бюлетені. Перше число появился 1. грудня 1960 р. п.н. "ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ", а десь від 1964 правильно що місяця аж до 1976 р. В половині 1978 р. знову почали появлятися її бюлетені, а також одно число журналика "НАШЕ ЖИТТЯ". Українська православна церква св. ТРОЙЦІ видавала в рр. 1961-71 неперіодично, головно з нагоди Різдва й Великодня журнал

"ХРИСТИЯНСЬКИМ ШЛЯХОМ". Від 1973-78 вона видавала місячник "ІНФОРМАЦІЇ", якого вийшло 82 числа, перших 52 числа - це був тижневик. Від 1976 настоятель парохії митр. Прот. Ф. Коваленко видає журнал "Християнин". В 1973 р. вийшло 2 числа "БРАТЧИК" періодичного органу Братства св. Апостола Андрія Первозванного. Парафія св. Андрія У.А.П.Ц. в Екзилі видала в 1969 р. одно число "ПАРАФІЯЛЬНОГО ЛИСТКА". Церква св. Миколая в Лейквуд видає неперіодично свій БЮЛЕТЕНЬ; знаємо про 3 числа. До цієї групи можна також зачислити "CONVENTION TOPICS", Ukrainian Orthodox League of the USA (1943 4 чч). 3 церков візантійського обряду /закарпатці/ знаємо, що видають свої бюлетені церква св. Марії, св. Духа (Holy Ghost) на "Савт-Сайді", св. Духа (Holy Spirit) в Пармі, катедра св. Івана Хрестителя.

Слідуючі євангелицькі видання появилися в Клівленді: "СУЧАСНЕ ЖИТТЯ" /1955-56, 2 числа/, "ВІСНИК ЛАСКИ І ПРАВДИ" /1962, 1 число/, "РЕФОРМАЦІЯ" /1965 1 число/, "ДУХОВНЕ ВИЗВОЛЕННЯ" /1967, 1 число/.

Політичні й ідеологічні організації не видали багато преси в Клівленді. КРИМ згаданих вище "Вістей ООЧСУ" в 1951-52 рр вийшло 2 числа "ВІСТЕЙ 8-ГО ВІДДІЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ", а в 1954 р. перших два числа "РОЗБУДОВИ ДЕРЖАВИ", бюлетеня "Зарева" що появилися в Клівленді перед перенесенням до Денверу. В 1956 р. появилося в Клівленді 5 чисел "БЮЛЕТЕНЯ СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ" "ВІЛЬНЕ СЛОВО ДЕМОКРАТА", яке почало виходити в Мюнхені в 1948 р., як орган Українського Демократичного Об'єднання, від 56-го числа виходило в Клівленді від 1951 р. Деякий час виходило поза Клівлендом і мабуть на 144-ім числі припинило своє існування в 1968 рр. Розмножуване переважно на писальній машинці через кальку, писане головно російською мовою. Редагував Олесь Верхівський. Тут також треба згадати двомовну газетку "UKRAINIAN DEMOKRAT" /1950, 3 числа/, офіційний орган Українського Демократичного Клубу повіту Каягога і стејту Огайо. В 1977 р. наша молодь видала 2 числа бюлетеня "THE UKRAINIAN COUNCIL ON HUMAN RIGHTS", присвяченого обороні українських політичних в'язнів.

Більше чисел видали наші школи. В 1954 р. появилося 2 числа "ВІСТЕЙ ТОВАРИСТВА "РІДНА ШКОЛА" В КЛІВЛЕНДІ", які відновлено в іншій формі в березні 1960 р. До травня 1964 р. вийшло 21 число заходами ред. Костя Мельника. В 1973 році появилися 2 числа "Рідношкільних ВІСТЕЙ". В 1958-62 рр. появилося 8 чисел журналу "НАША ШКОЛА", органу Шкільної Ради Рідної Школи при УПЦ св. Володимира. В 1965-69 рр. ця школа видала 7 чисел "БЮЛЕТЕНЯ", Цілоденна Українська Католицька Школа св. Йосафата видає двомовну газетку "TELSTAR".

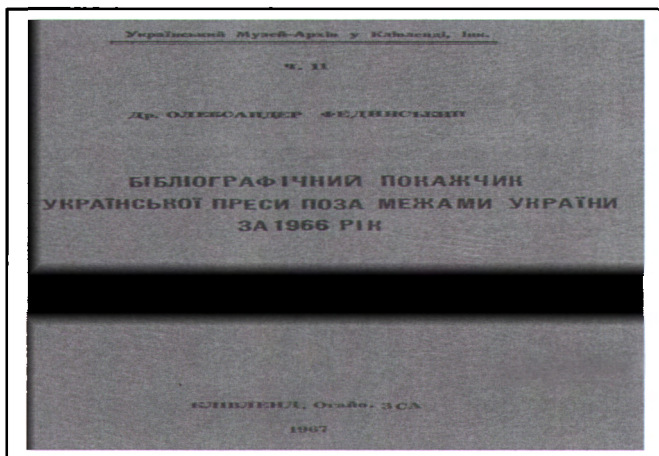
3 громадських установ кредитова кооператива "Самопоміч" видала в 1965-1967 рр. 5 чисел "КООПЕРАТИВНОГО ЛИСТКА". Український культурно-громадський осередок видав у 1968 р. 2 числа "БЮЛЕТЕНЯ". В 1972 р. вийшло одно число "ВІСТЕЙ ТОВАРИСТВА АЛЮМНІВ І ПРИЯТЕЛІВ У.В.У.". В 1965-70 рр. появилося 5 випусків /чч. 1-7/ "ГОЛОСУ СТАНИСЛАВІВЩИНИ", Інформаційного Бюлетеня Комітету Станиславівщини. Заходами Комітету Ярославщини та окраїн Засяння вийшла в Клівленді 64-сторінкова ОДНОДНІВКА, Пам'ятка з Регіональної Зустрічі Ярославщини і Засяння в Чикаго, 3-5. вересня 1966 під ред. Степана Кікти. Під його ж редакцією появилося в Клівленді також 14 комунікатів ЯРОКЗА.

1969 р. вийшло 1 число "ТРЕМБИТИ", UKRAINIAN HUTSUL NEWS . Підчас 24-ої конвенції У.Н.Союзу в 1958 р. вийшло 4 числа "ЩОДЕННИХ КОНВЕНЦІЙНИХ ВІСТЕЙ", а в 1964 році 2 числа "ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО БЮЛЕТЕНЯ", з того перше в англійській мові. В 1975 році вийшла одноднівка "СЕРВУС" з нагоди з'їзду б. учнів української Гімназії в Травнштайні. Також 13 чисел (чч. 41-53) "СЛОВО ПІДГАЄЧАН" видані в Клівленді в імені Головного Комітету Підгаєчан під редакцією Василя Ліщинецького. Тут також появилося одно число "УКРАЇНСЬКОГО ФІЛАТЕЛІСТА" /ч.40/. До преси можна, умовно зачислити ще щорічні звіти Українського Музею-Архіву у Клівленді п. н. "ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ І ЖЕРТВОДАВЦІВ".

Дуже відрадним явищем є, що наша молодь виявила велику активність на видавничому полі. В 1949-50 рр. вийшло в Клівленді кілька чисел журналу " THE Friend", official organ of the Ukrainian League of North America під редакцією Олени Мураль, В 1953-54 виходив у Клівленді журнал "Ukrainian Youth Speaks" by the Ukrainian League of North America of Ohio, а в 1971 р. вийшли в Пейнсвіл під Клівлендом останні числа журналу " TREDENTE" also by the Ukrainian League of North America, який виходив 22 роки. Українські студенти видали в 1954 р. три випуски /ч.1-4/ "THE Ukrainian American Student News", а в 1972/73 3 числа журналу Української Студентської Громади ім. А. Коцка п.н. "ЛЕТЮЧЕ ВІКОНЦЕ".

З пресових видань Спілки Української Молоді знаємо про одноднівку "ХОРТИЦЯ", видану на оселі СУМА в Велингтон в 1966 р. Найбільше різномірної преси опублікувала в Клівленді Організація Української Молоді "Пласт". Деякі органи, як "ПЛАСТОВИЙ ЛИСТОК", що його видає Крайова Пластова Старшина в США, чи "ІНФОРМАЦІЙНІ ЛИСТКИ 4-ГО КУРЕНЯ УПС "ХАРАКТЕРНИКИ" видали лише по кілька чисел у Клівленді в початках 50-их років. Пластова Станиця видавала також деякі одноднівки з різних нагод, як нпр. "ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТОК" про Пластове Свято Весни 1956 р., ПЛАСТОВА ОДНОДНІВКА" з нагоди посвячення Пластового Дому 1958 р., "ВІСТІ КОМІТЕТУ ПРИДБАННЯ ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ" в 1965 і 1968, "ІНФОРМАЦІЙНІ ЛИСТКИ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ" /2 числа в 1967 р./, в 1977 р. 3 числа п.н. "ВАЖЛИВІ ПОВІДОМЛЕННЯ". Крім того поодинокі пластові курені видавали свої газетки. І так 1-ий курінь УПС від 1962-70 рр видав 61 число "ВІСТЕЙ З КУРІННОЇ СТАРШИНИ" /до 4.23 п.н. "Обіжник"/ під редакцією пл. сен. Л. Бачинського», а також деякі числа свого журналу "ЛИСТКИ ДРУЖНЬОГО ЗВ'ЯЗКУ". В 1963 р. він видав одноднівку "СРІБНА ЗЕМЛЯ" /Карпатська Україна/. 7-ий курінь УПС видав від 1956 р. по сьогодні 67 чисел "ЛИСТА КУРІННОГО", в 1964-71 рр. 3 числа "ПІД ЗНАКОМ ЗОЛОТОГО СТРЕМЕНИ", розмови з пластовим сумлінням і в 1960-71 рр. 4 числа "ВУЗЛІВ ДРУЖБИ" /чч.7-10/.

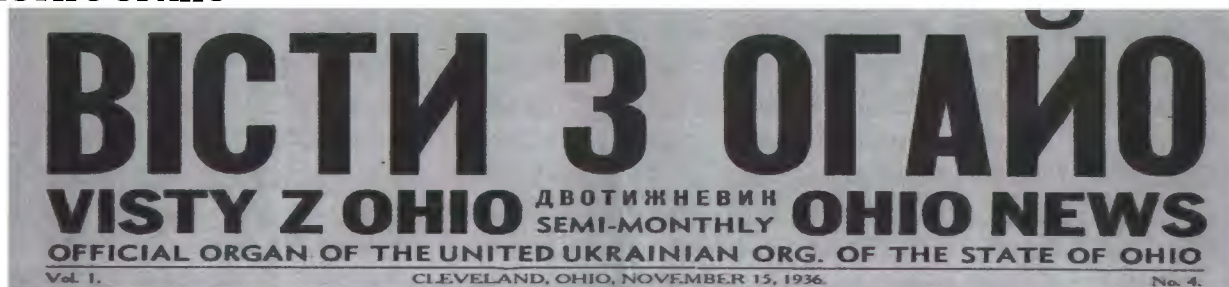
18-ий курінь УСП-ок "ШОСТОКРИЛІ" видав у Клівленді кілька чисел своєї газетки "СОРОКА НА ПЛОТІ". Вийшло її 17 чисел в різних місцевостях в 1964-70 р. 28-ий і 17-ий юнацькі курені_видали в 1963-64рр. 16 чисел журналика "ПРОЛОМ". Новаки видали в 1967-68 рр. 5 чисел газетки "НОВИНИ 5-го ГНІЗДА". Кожного або майже кожного року на пластових таборах на "Писаному Камені" в Мідлфілд появлялися одноднівки. Знаємо про слідувачі: "ГОМІН ВСЕВОЛОДА" /1969/, "ОДИН ВЕЛИКИЙ ПАЛЕЦЬ" /1970/, "КОМАРИК" /2 числа/ і "ВЕРЕТЕНО" /обі з 1971 рр./, "ОВОЧЕВА САЛАТА" /1972/, "ХОТІЛИ Б МИ ЗНАТИ" /1975/, "ТАБОРОВИЙ ВІДГУК" та "ЕРІК ЧЕРВОНИЙ" з 1977 р./

**Український Музей-Архів
у Клівленді, Інк.
Др. ОЛЕКСАНДЕР ФЕДИНСЬКИЙ
БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК
УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ ПОЗА МЕЖАМИ
УКРАЇНИ
ЗА 1966-1978 РОКИ
Чч. 11-19
КЛІВЛЕНД, Огайо, США**

На слідуєщих сторінках хочемо показати, що в нашому Клівленді, крім церковних бюлетенів, виходили різні періодичні і неперіодичні громадські газети. Представляємо деякі титульні сторінки та їх видавців.

“ВІСТИ З ОГАЙО”

Виходили 1936-1937 рр. Два рази на місяць під адресою 2255 W. 14th Street, Cleveland, Ohio., видавала Редакційна Колегія.

Дописували: М. Михайленко, Б. Поляннич, І. Данильчук, М. Ярош, І. Білінський, В. Бльондиненко, А. Демо-Довгопільський, Е. Тарнава, Б. Галамай, Б. Поляннич, О. Малицький,

“СОБОРНИК”

Виходив 1960-1961 рр. Видавець Аскольд Ємець. Дописували: М. Щербак, Ю. Тютюнник, І. Хрін, І. Жовтобрюх, Ф. Бойко, Т. Ц-а, Я. Чорноморець, Л. Рубінгер, Л. Бачинський, Ю. Терн, С. Сулима, Я. Сушків, М. Грушкевич, о. С. Посаківський, Л. Полтава, М. Задерецький, Я. Городиський, С. Проскуренко, О. Степаняк, М. Бабій, М. Щербак, О. Назарець, В. Радзикович, О. Стасюк, О. Блашків, О. Сип, М. Гнида, Т. Ц-а,

AMERICAN UKRIANIAN YOUTH Published Monthly Under The Auspices Of The Youth Of Sts. Peter & Paul Church. Published At 2309 Vega Ave. M. Wolansky Managing Editor

A monthly publication видає St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church, 2280 West 11th Street, Cleveland, Ohio. George Bilon, Editor. General Staff Irono Barbor, Andy Howis, Myron Steane, Walter Stepanek

“ТРЕМБИТА”

Виходив 1969 р. Видавець Гуцульське Т-во Трембіта, під адресою 9607 Lorain Ave., Cleveland, Ohio. Головний редактор Олег Верх. Дописував В. Стефанюк

“ВІСТІ ООЧСУ”

РІК I.

ТРАВЕНЬ, 1962

Ч. 6.

Виходили в 1962 р. українською, а ч, 6 12 червня 1962 англійською мовою. Головний редактор З. Винницький. Дописували: О.Гайський, Т. Цішкевич, Ю.Кульчицький, М. Леник, І. Павник, О. Крук, С. Зорій, Ю. Тарасюк, З. Винницький, С. Кікта, о. Д. Гресько, В. Радзикович, Л. Мидловський, І. Кінаш, В. Ліщинецький, М. Бабій, В. Кметь, В. Качмар, Я. Городиський, А. Вовк, Я. Потічний.

“КЛІВЛЕНДСЬКІ ВІСТІ”

Журнал “Клівлендські Вісті” виходив неперіодично у 1960-х роках українською і

англійською мовами. Редактором був д-р Зенон Винницький. Спонсором журналу третій Відділ ООЧСУ та дописувачами були визначні громадяни цілої громади. Іван Норка. Олександр Стомба. В. Шандор. Проф. Володимир Радзикович. Адам Вовк, Ярослав Сушків. Василь Ліщинецький. Богдан Футей. Ярослав Городиський, Л. Фугала, В. Шандор, М. Феден, конгресмен М. Фіген. Дороти Олен, К. Ружинський, Ю. Кульчицький, та багато інших. Цитуємо із журналу:

д-р Зенон Винницький

Видаємо "Клівлендські Вісті"!

Оцим даємо в руки наших Вельмишановних Читачів чергове число нашого Клівлендського місячника, який появляється тепер під назвою „Клівлендські Вісті”. Таке рішення нашої Редакційної Колегії та Адміністрації про зміну назви нашого видання наступило під впливом сугестій та бажань низки наших співробітників, передплатників та читачів, число яких постійно зростає. Вважаємо, що зміна назви відповідатиме більше характерові нашої

публікації, що її завданням є стати живим свідком цілості українського громадського та культурного життя в Клівленді й служити інтересам цілої нашої громади.

Ми віримо в українську людину й її післанництво у вільному світі та визнаємо доцільність поборювати всі труднощі і забезпечити український Клівленд українським льокальним періодичним виданням, зокрема тоді, коли окремі наші клівлендські люди, які вважають себе „шкотами московської імперії" і залюбки порівнюють... українців до шкотів(!) на сторінках англомовного клівлендського щоденника „Клівленд Плейн Ділер", відносяться з зоологічною фобією до нашого видання. Власне з уваги на „шкотські комплекси" та всі „патріотичні фобії", поява „Клівлендських Вістей" є вимогою часу, щоб не ширилось серед нас баламутство та не тріюмував дух „загубленої людини". В наслідок цих комплексів, внутрішніх фобій і помішання понять, наші діди й батьки не змогли збудувати національної Української Держави!

д-р Зенон Р. Винницький, голова Редколегії

21 лютого 1970 р. скликано конференцію Підгайчан в Клівленді, Огайо на якій заініційовано **Регіональний Комітет Підгайчан**. Загальний з'їзд скликано на 29-30 травня 1971р. На якому обрано **Головний Комітет**. Головою став Василь Колодчин. Отже осідком Комітету став Детройт. Там видавано 40 чисел (1970-1989 р.) журналу "слово підгаєчан" під редакцією Василя Папіжа. По смерті В. Папіжа редакцію перенесено до Клівленду, Огайо (1990р) і тут видано числа 41 до 53 (2002р). "СЛОВО ПІДГАЄЧАН" видає Головний Комітет Підгаєчан. Видається річно. Редагує колегія. За редакцію відповідає Василь Ліщинецький. Відбито 350 примірників. Листи і редакційні матеріали висилати на адресу: Holowny Komitet Pidhajchan, 5905 State Rd., Parma, Ohio 44134

“ВІСТІ УЗО”

Україна-Мати, а ми її діти!

ПРЕСОВИЙ ОРГАН
УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОГАЙО
UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO

РІК ХХХІV   БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ 2012   Ч. 92(112)

“Вісті УЗО” – пресовий орган Управи Українських Злучених Організацій Великого Клівленду почали виходити друком з 1978 року. Перше число вийшло 14 травня 1978 р., в якому повідомлялося, що бюлетень “Вісті УЗО” є “неперіодичним літописом для контакту з власним громадянством й посилення інформації про діяльність українців у Клівленді”

Ініціатором, організатором і редактором “Вістей УЗО” був, **Степан Кікта** який видав 16 чисел у 1978-1990 роках. Протягом 1978-79 рр. вийшло шість чисел “Вістей УЗО”, у яких переважно друкувалися матеріали про перших українських імігрантів, які прибули до Клівленду у період між 1880 і 1914 роками, а також про відзначення 50-літнього ювілею УЗО. Після трьох років перерви в січні 1983 р. відновлено видання “Вістей УЗО”, які виходили переважно у місяці січні та присвячені були відзначенню у Клівленді Січевих Роковин 1918 і 1919 років – Дня Державности і Соборности України.

Останнє 17 число бюлетеня, редаговане С. Кіктою, вийшло двомовно в серпні 1990 р. і присвячене було 50-літтю заснування Українського Культурного Городу в Клівленді.

Крім цих 16 чисел бюлетеня "Вісті УЗО" вийшли ще чотири числа: ч. 16, 21 січня 1990 р.; ч. 18, 22 січня 1991 р.; ч. 19, 21 квітня 1991 р.; ч. 20, 19 січня 1992 року. Останні 4 редаговані Павлом Присяжним і Василем Ліщинецьким.

МИ ЗНОВУ З ВАМИ

МИ - це "ВІСТІ УЗО", ч. 1(23), січень-лютий 1997 р..

Українські Злучені Організації Великого Клівленду вирішили відновити видання свого друкованого органу. "Вісті УЗО" повертаються до Вас від декількарічного забуття, але зате більшим форматом і періодичним виданням. Основним завданням редакції є повна і правдива інформація читачів про події в Україні, про культурно-освітнє, релігійне і громадсько-політичне життя українців у Клівленді та його околицях, в штаті Огайо та на інших поселеннях, куди доля закинула наших співвітчизників. На сторінках газети ми будемо публікувати аналітичні погляди наших читачів на поширення та розвиток українства у світі. Сьогодні така інформація вкрай необхідна для нашої української діаспори, враховуючи те, що перестала працювати українська недільна радіопрोगрама і фактично на теренах штату Огайо немає жодної щомісячної української газети.

Редакція вважає, що видання газети "Вісті УЗО" приверне більшу увагу наших читачів, особливо молоді та новоприбулих імігрантів, до проблем виховання молодого покоління в дусі християнської моралі....

Відновлено випуск "Вістей УЗО" через п'ять років (1997 р.), уже як двомісячної газети і з сучасним газетним форматом під редакцією **Петра Твардовського**. У рубриці з життя української громади публікувалися матеріали усіх проведених імпрез, про культурно-освітню, релігійну і громадсько-політичну діяльність українців на теренах Великого Клівленду і стейту Огайо. В усіх числах бюлетеня друкувався громадський календар імпрез, що проводилися в українській громаді.

Назвемо імена тих, хто дописував до газети: *покійний Володимир Боднар, о. Михайло Ревтюк, о. Северин Ковалишин, Ігор Махлай, Василь Ліщинецький, Євген Бачинський, Христина Чабан, Юрій Кульчицький, Люба Боднар, Любомира Мичковська, Іванна Шкарупа, Марта Савчак Кравс, Романа Фультес, Ірина Кулик, Роман Якубович, Богдан Рошецький, Василь Мудрак, Галя Кузишин-Голубець, Ніна Сікора, Марта Боднар, Олег Махлай, Дарія Якубович, Григорій Головка, Рената Кость-Гарматій, Данилевич Роман, Оксана Рабосюк, Ігор Дячун, Гордій Пасіка, Іван Пономаренко, Оксана Шараневич, Ореста Гриців-Ковч, Володимир Боднар (Рідна Школа).*

Відповідає за випуск Василь Ліщинецький.

ПУБЛІКАЦІЇ–PUBLICATIONS

У цьому розділі хочемо проілюструвати книги видані авторами які жили в Клівленді, незважаючи коли і де ці твори були видані.

ПРОЛІСКИ
АЛЬМАНАХ ТОВАРИСТВА "РІДНА ШКОЛА"
В КЛІВЛЕНДІ
НАКЛАДОМ Т-ВА "РІДНА ШКОЛА" В КЛІВЛЕНДІ
КЛІВЛЕНД, ОГАЙО 1957

"Проліски"— збірка фрагментів українського культурного життя в Клівленді в останніх роках. Одним із цих фрагментів громадської праці, це випуск перших абсолювентів, перших "пролісків", у яких щасливу долю ця збірка й подумана. Подумана вона також із метою влити одну каплину в потік української національної культури, який покищо може плисти свобідною течією тільки у вільному світі.

Друк Новий Шлях, Вінніпег, Канада, 113 сторінок

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
КОБЗАР
ВИБРАНІ ПОЕЗІЇ ДЛЯ МОЛОДІ

Видання Координаційного Шевченківського Комітету українських молодечих організацій, голова Богдан Футей

МОЛОДЬ — ШЕВЧЕНКОВІ

В соту річницю смерти й пошани Пророка й Генія Тараса Шевченка, ...До цих святкувань долучується організована молодь великого Клівленду виданням цього "Кобзаря". Подяка п. п. Л. Бачинському, Г. Голембйовському, Я.

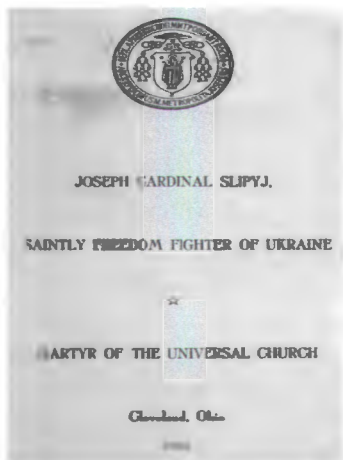
Кльованому, К. Мельникові та І. Ставничому, які спричинені до видання.

Клівленд, вересень 1961 р.

Тексти й примітки взяті з "Кобзаря" під редакцією д-ра Василя Сімовича.

Обкладинка - з "Кобзаря- вид. Українського Голосу", Вінніпег. Наклад — 3000 прим. 96 сторінок

Друк: ACME Printing Co., Cleveland, Ohio

JOSEPH CARDINAL SLIPYJ
SAINTLY FREEDOM FIGHTER OF UKRAINE.

Issued for the benefit of US law makers

by

Joseph Cardinal Slipyj Committee of Cleveland, Ohio
under honorary auspices of the Deanery and Parishes
of the Ukrainian Catholic Church in the State of Ohio
Very Rev. Msgr. Dmytro Gresko, Zenon R. Wynnysky, M.D.

1965, 8 pages

Published by The Ukrainian Cleveland News Co.

2600 Somia Drive, Parma, Ohio 44134

Printed in the United States of America

50-ЛІТТЯ РІДНОЇ ШКОЛИ 1953-2003

ВИДАВНИЧА КОМІСІЯ:

Петро Твардовський - голова комісії і редактор

Члени комісії:

*д-р Ераст Гафткович,
Ірина Кулик, Ліда Парк,
д-р Марта Ліщинецька-
Оля Мігеліч, Дарія*

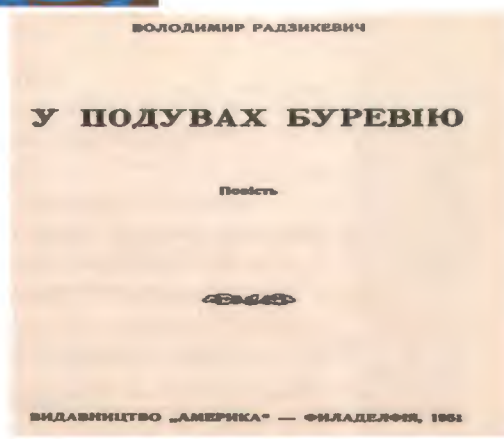
*Стефуня Захарій, Василь Ільчишин,
Тарас Яцишин, д-р Ігор Захарій,
Марта Келлегер, д-р Вірослав Кость,
Якубович*

*Комп'ютерний набір окремих матеріалів:
Ірина Кулик, Надія Заперник, Стефуня
Захарій*

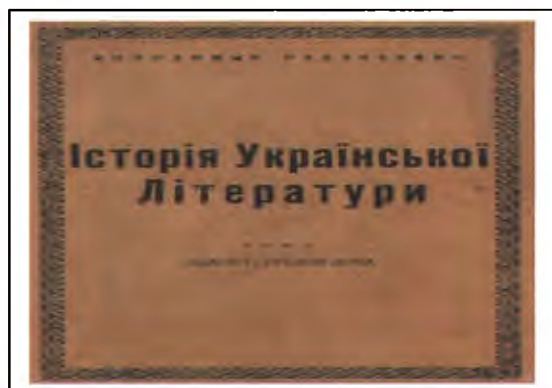
*Художнє оформлення:
Данило Кульчицький
обкладинки
Щорічні Табля
Друковане у США, 205*

- 1-ї, Володимир Каплун - останньої

*виpusників від 1953 до 2003 р.
сторінок*

(114 стор.) Printed by "America", 817 N. Fraklinn St., Philadelphia, Pa

ВОЛОДИМИР РАДЗИКЕВИЧ ІСТОРІЯ Української Літератури

ТОМ I. 1955 (127 стор.)

ДАВНЯ І СЕРЕДНЯ ДОБА

ТОМ II 1956 (164 стор.)

НОВА ДОБА

ТОМ III. 1956 (129 стор.)

НОВА ДОБА

Книгарня і Видавництво .БАТЬКІВЩИНА"
в Детройті

Друк "Укр. Прометей"

13824 Jos. Campau, Detroit, Mich

ВОЛОДИИИР РАДЗИКЕБИЧ
ПРИЛЕТІЛА ЗИМА БІЛА
ІЛЮСТРАЦІЇ НІНИ МУДРИК-МРИЦ В-во «Хвилі Дністра»
Клівленд 1959, Printed in Germany. Друк кооперативної
друкарні «Ціцоро» в Мюнхені, Цеппелінштр. 67

ВОЛОДИМИР РАДЗИКЕВИЧ
ПРИГОДИ ЮРЧИКА КУЧЕРЯВОГО
Частина I і II-га Нью-Йорк 1963
Обкладинка С. Гординського.
Образки О. Курилася, Я. Гніздовського і Христі Головчак.
Всі права застережені.
Шосте справлене й доповнене видання
Накладом М. Клюфаса

ШКІЛЬНА РАДА
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
Нью-Йорк, 1. січня 1964
Шкільна Рада при УККА в Нью-Йорку затверджує підручник проф. В. Радзиковича: „Історія української літератури” та доручає для вжитку в школах і курсах українознавства разом з „Хрестоматією з української літератури” проф. К. Кисілевського.

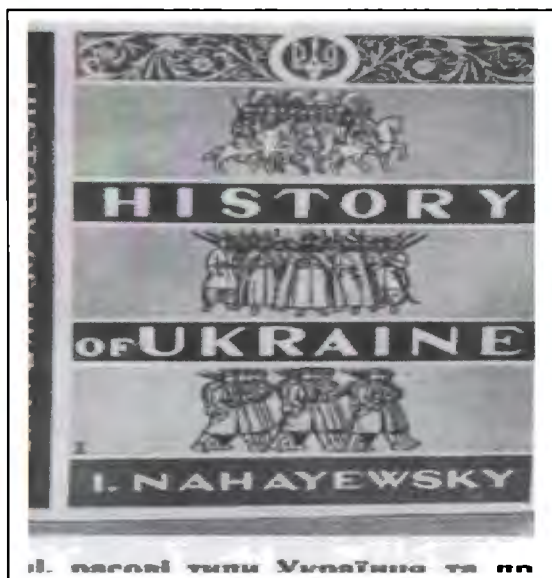
Всі права застережені за видавництвом Шкільної Ради
УККА — Нью Йорк.
Адреса Видавництва:
Shkilna Rada – UCCA, P. O. Box 391, Cooper Station,
New York 3, N. Y.
Printed in USA

Юнацька Бібліотека СУМ ч. 1
ВОЛОДИМИР РАДЗИКЕВИЧ
НІЧ ПРОМИНУЛА
ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ

ОБКЛАДИНКА ТА ІЛЮСТРАЦІЇ
БОГДАНА ПЕВНОГО
ВИДАВНИЦТВО ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
COPYRIGHT 1967
CENTRAL COMMITTEE
UKRAINIAN YOUTH ASSOCIATION
UNION DE LA JEUNESSE UKRAINIENNE
COMITE CENTRAL

72 Boulevard Charlemagne, Bruxelles 4, Belgique.
Printed in Great Britain by Ukrainian Publishers Ltd, 200 Liverpool Road, London,
N.1.

НАКЛАДОМ В-ВА „АМЕРИКА” — СУК
„ПРОВІДІННЯ” в англійській мові
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

о. Д-РА ІЗИДОРА НАГАЄВСЬКОГО

Ця книга в англійській мові подає стислий історичний перегляд минулого українського народу, від початків його існування. Ілюстрована знімками старинних українських мистецьких творів, архітектури та визначних постатей. Вона опрокидує на основі фактів створений ворожими Україні силами міт, що заперечував українському народові його окремішне походження та історичне місце поміж націями світу. У ній цікаво подані соціологічні, економічні, політичні й релігійні аспекти минулого України, зокрема дані про передхристиянську добу на Україні, расові типи Українця та про мову, літературу, мистецтво і звичаї

українського народу. В кожному історичному періоді автор наświetлює також відношення Церкви до держави та вплив Церкви на суспільне й культурне життя українського народу.

Обгортка роботи мистця Петра Андрусева. (296 сторін)

о: І. НАГАЄВСЬКИЙ БАТЬКИ І ДІТИ

(СВІТЛА І ТІНІ МОДЕРНОГО ВИХОВАННЯ)
ВИДАВНИЦТВО „АМЕРИКА”
ФИЛАДЕЛФІЯ, 1952

Ex libris: Ярослав та Ліля Музички

ЗМІСТ

Передмова, Частина ПЕРША: Поступ і родинне життя, Жахлива мова цифер , Творці життя чи гробокопателі, Родина є Божою установою, Приготування до подружжя, Що таке подружні перешкоди, Причини нещастя в родині, Дух молитви, Батьки, що не хочуть дітей , Розводи й сепарації, ЧАСТИНА ДРУГА: Католицький світогляд у вихованні, Особа Христа в католицькому вихованні, Виховник і вихованець, Гріхи батьків і діти, Дві стадії розвою дитини, Окремий світ малої дитини, Дисципліна, Недомагання та хиби дітей, Нагороди, Кари, Розваги, Виховання й темперамент, Вимоги і небезпеки юнацького віку. Вчім дітей любити батьківщину, (117 ст).

О. Д-р ІСИДОР НАГАЄВСЬКИЙ
РІВНОАПОСТОЛЬНА СВЯТА ОЛЬГА-ОЛЕНА
КНЯГІНЯ Й ВОЛОДАРКА РУСИ УКРАЇНИ
ІСТОРИЧНИЙ НАРИС
В 1000-РІЧЧЯ ЇЇ ХРИЩЕННЯ
ФИЛАДЕЛФІЯ, 1955

НАКЛАДОМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Друкарня В-ва Америка,
817 Норт Франклин Ст., Філадельфія, Па
(39 сторінок)

о. І. Нагаєвський
РІВНОАПОСТОЛЬНА
СВЯТА ОЛЬГА

о. д-р І. НАГАЄВСЬКИЙ

**СПОГАДИ ПОЛЬОВОГО
ДУХОВНИКА**

Обладнання: Л. Палія

Всі права застережені автором

Торонто — 1965

Видавництво Українська Іншіма
91 Armdale Avenue, Toronto, Ontario M6S 3W9

СЛОВО З НАГОДИ
РІЧНИЦІ СТВОРЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
«ГАЛИЧИНА»
1965 (185 стор.)

О. Д-р І.

НАГАЄВСЬКИЙ

РИМ І ВІЗАНТІЯ

(ВСЕЛЕНСЬКА ЦЕРКВА І ПАТРІАРХ ФОТІЙ)

У 900-РІЧЧЯ РОЗ'ЄДНАННЯ ЦЕРКВИ

.УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО "ДОБРА КНИЖКА"

154 ВИПУСК

ТОРОНТО 1956

Printed in Canada 1956, Д.К. 154-1956-1000, Друкарня оо. Василіян-Торонто

ЗМІСТ

Бібліографія, Передмова, Візантійські єпископи від Митрофана до Фотія, Ігнатій і Фотій, Ігнатій, Фотій, Рим вирішує справу Фотія, Рим повертає правопорядок в Церкві, Рим виявляє християнське милосердя, Католицька Церква в Греції по Фотію, Післяслово, Покажчик імен,

(236 стор.)

REV. ISIDORE NAHAYEWSKY, Ph.D.

HISTORY OF UKRAINE

Second Enlarged and Supplemented Edition

Published by

"America" Publishing House of "Providence" Association
of Ukrainian Catholics in America

Philadelphia — 1975

Printed by "America", 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123

(368 pages)

Український Католицький Університет св. Климента в Римі,
Філія у Чікаго, США

О. Д-р ІЗИДОР НАГАЄВСЬКИЙ
НА СЛІДАХ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
ЦАРИЦІ РУСИ-УКРАЇНИ

Львів-Київ-Рим Р.Б. 1984

о. д-р *Іван Тилявський* делегований цензор

Єпископський Ординаріат Ч. 305/84 О

РОБЕРТ, см. Єп. Епархії св. Йосафата в Пармі

В 1000-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ КРАЇНИ

*Уфундовано членами Сестрицтва Пресвятої Богородиці при
парафії Покрова Пресвятої Діви Марії в Клівленді-Пармі,
Огайо, США (130 стор)*

ЛЕОНІД БАЧИНСЬКИЙ

ПЕРШІ
КРОКИ

Пластове Видавництво
«МОЛОДЕ ЖИТТЯ»

Леонід Бачинський видавав
порадники для господарських справ
та огородників, для молоді, пластові
улади, а також казки для
наймолодших

**ЛЕСЬ ВЕРХІВСЬКИЙ
НА ДОРОЗІ ЖИТТЯ.
(ВІРШІ)**

Мій сум і біль, мої страждання, А в глибині моя любов . . .

1956 рік

Клівленд, Огайо

(95 стор.)

Михайло Г. Павл

Друкарня - Вест Товн Прінтінг Ко.
2366 Вест 11-та Вул, Клівленд, Огайо

Олекса Ізарський

**РАНОК
Повість**

Мюнхен 1963

Бібліотека Сучасности ч. 7

Druck: Buchdruckerei und Verlag "Biblos" G. m. b. H.

Munchen 13, Hess Str. 50-52

(135 стор.)

**Олекса Ізарський
ВІКТОР і ЛЯЛЯ**

Повість

Мюнхен 1965

Бібліотека Сучасности

(127 стор.)

Олекса Ізарський

ЧУДО В МИСЛОВИЦЯХ

Повість

Мюнхен 1967

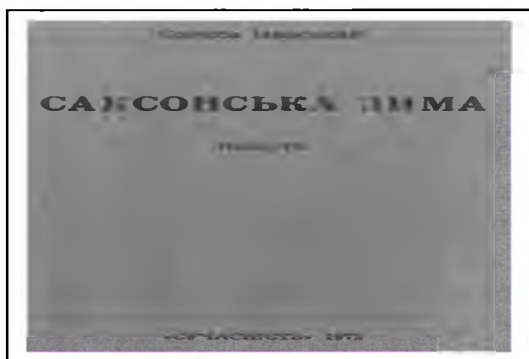
Бібліотека Сучасности

(151 стор.)

Олекса Ізарський
КИЇВ
Роман
Мюнхен 1971
Сучасність

Druck: "Logos" G.m.b. H. 8 Munchen 19, Bothmer Str. 14
(452 стор.)

Олекса Ізарський
САКСОНСЬКА ЗИМА
Повість
Мюнхен 1972

Сучасність

Druck: "Logos" G.m.b.H. 8 Munchen 19, Bothmer Str. 14
(173 стор.)

Олекса Ізарський

ПОЛТАВА
Роман

Сучасність 1977

Обкладинка

Христини Гореславської

Бібліотека Прологу і Сучасности ч. 116

Library of Congress Catalog

no. 77-77483

(432 стор.)

Олекса Ізарський
ЛІТО НАД ОЗЕРОМ

Роман

Сучасність 1981

Обкладинка

Лариса Лавріненко

Бібліотека Прологу і

Сучасности ч. 149

Library of Congress Catalog

no. 81-53030

(331 стор.)

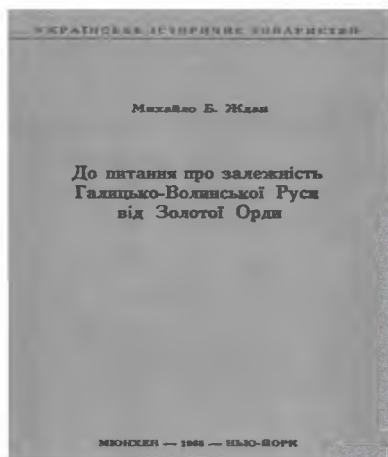
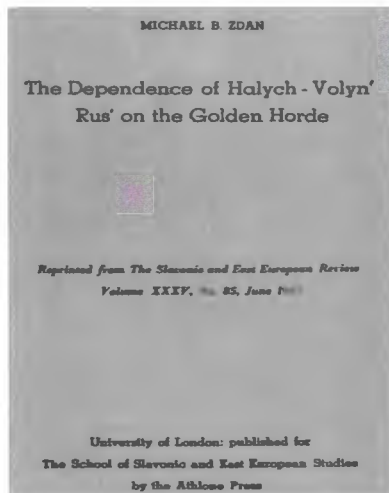
ЮЛІАН МОВЧАН
ЩО ВАРТО Б ЗНАТИ
ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-
ДЕРЖАВНОГО ВИЗВОЛЕННЯ,
ПОДОРОЖНІ НОТАТКИ,
ПОРТРЕТИ, ЗУСТРІЧІ ТА ХАРАКТЕРИСТИКИ.
Обкладинка М. Левицького
Срібна Сурма, Торонто – 1966
Kiev printers LTD.
686 Richmond St. W. Toronto, Ont.
(399 стор.)

Д-р Юліан Мовчан
Записки лікаря
Обкладинка: Василь Дорошенко
ВИДАНО ЗАХОДАМИ
Т-ВА "ЗА САМОСТІЙНУ УКРАЇНУ"
1970
Impreso en la Argentina Printed in Argentina
Talleres Graficos "Dorrego", Av. Dorrego 1102, Buenos Aires
(328 стор.)

Д-Р ЮЛІАН МОВЧАН
МОЇ ПОДОРОЖІ ДОВКОЛА СВІТУ
НАУКОВО-ДОСЛІДНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ
ТЕРМІНОЛОГІЇ
НЬЮ-ЙОРК 1985
Тех. Редактор Олександр Білевич
Мист. Оформлення Вадим Павловський
Research Society for Ukrainian Terminology, Inc.
166 First Avenue, New York, N.Y. 10009
Library of Congress Catalog Card Number: 85-61839
International Standard Book No: 0 - 930651-01 -4
Printed in U.S.A. by Computoprint Corp., 335 Clifton
Avenue, Clifton, N.J. 07011 (307 стор.)

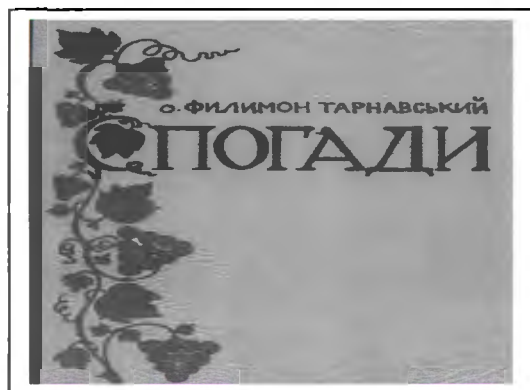
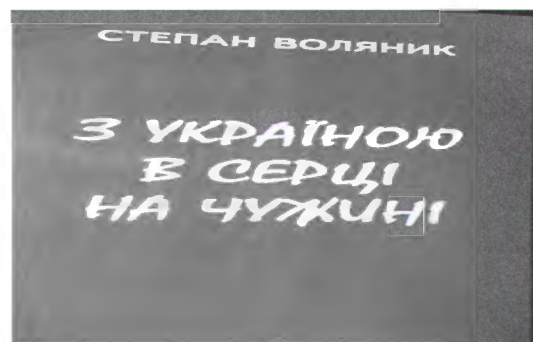

Михайло Ждан, Серія історичних студій, 16 ст., 36 ст., і 16 ст. Друковані в Англії і в Німеччині

Степан Воляник
БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ ДОГОВІР
9-11-1918
Клівленд 1989
Обгортка Олеся Тимошенка
Друк UKRAPRINT, 10902 Summit Ave.,
Woodstock, Md. 21163
Lib. Congress Card No. 89-90391
ISBN 0-914834-78-9

Степан Воляник
З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ НА ЧУЖИНІ
Збірник статей
Київ – ПВП “Задруга” - 2003
Редактор Ольга Кагарлицька
ISBN 966-8282-17-5

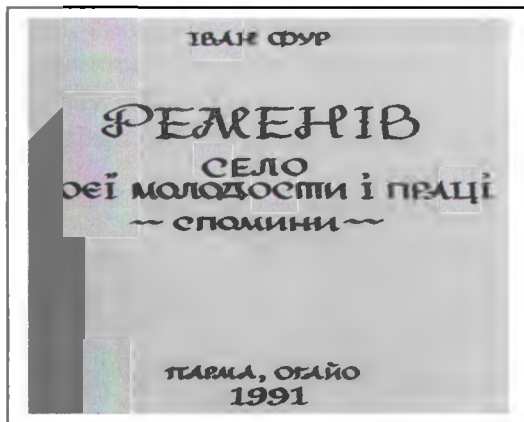

о. ФИЛИМОН ТАРНАВСЬКИЙ
СПОГАДИ
Родинна хроніка Тарнавських як причинок до історії церковних, священницьких, побутових, економічних і політичних відносин у Галичині в другій половині XIX сторіччя і в першій декаді XX ст.
Упорядкували і зредагували:
д-р АНАТОЛЬ і МАРІЯ БАЗИЛЕВИЧ
РОМАН ІВАН ДАНИЛЕВИЧ
Обкладинка: "Христина Микитюк,
Випуск 217, Торонто 1981, (266 ст.)

Микола Грушкевич

Микола Грушкевич
НА ГРОМАДСЬКОМУ ПЕРЕЛАЗІ
Клівлендська громада в кривому дзеркалі
Збірка принагідних віршів
Видання Пластової Станиці в Клівленді
1990

Оформлення Микола Кавка, Адам Вовк, Іван Тимків
Library of Congress Catalog N. 91-065269
Друкарня Мирона Бабука, Rochester, N. Y.
(128стор.)

ІВАН ФУР
РЕМЕНІВ, СЕЛО МОЄЇ
МОЛОДОСТІ І ПРАЦІ

Спомини
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
Український Архів, Регіональні матеріали т. 52
Парма-Клівленд 1991

Обкладинка – Оксана Семирак
Library of Congress Catalog N. 90-60949
ISBN: 0-88054-162-8
(178 стор.)

Евген О. Садовський

ЗМІСТ (ноти)

Отче наш /міш. хор, Хорал /чол. хор/, Україно моя /чол. хор/,
Пролягла доріженька /чол. хор, Марш Дивізії /чол.
хор/, Любіть Україну /чол. хор/, Вставай Україно /чол. хор/,
Заповіт /чол. хор, Невже Тебе я не побачу Україно /чол. хор/,
Ой, у полі /чол. хор/, Пісня про Україну /жін. хор/, Де гори
Карпати /жін. хор/, При ватрі /жін. хор/, Завечоріло /жін. хор/,
Гетьте думи /жін. хор/, Затрембітай мені /жін. хор/, Біля річки
Черемош /жив. тріо та баритон/, Свята ніч /жін. хор/, А в
Єрусалимі /хлоп. хор/, І досі сняться /бас-баритон сольо/,
Моя Україно /тенор - сопран сольо/, Я сміюся /тенор -
сопран сольо, баритон/, Ах, пригорни мене /тенор - сопран
сольо, танго/, Біля річки Черемоша /сольо; баритон/, Я не знав
/чол. квартет/, Хай ця пісня /міш. хор/

Українська Католицька Епархія св. свщм. Йосафата у Пармі

525/95 СН 6 грудня 1995, Library of Congress ..No.96-92593 (152 pages)

Високоповажаний і Дорогий Пане Маестро!

Мило мені довідатися, що Ви взяли до праці над виданням книжки, щоб увіковічнити широку діяльність... для Церкви і Великого Українського Народу. Бажаю Вам, Дорогий Маестро, щедрих ласк Божих і багато сили завершити всі Ваші святі плани на славу Богу і на добро Божого Люду.

Уділяючи Вам Архиерейське Благословення, запевняю Вас про святі молитви і залишаюся в Христі слуга, Т. Роберт, СМ Єпископ

Дейчаківській, Микола. На визвольних стежках Європи Спогади зв'язкового ОУН. Футбольні спогади Мука.

ISBN.: 966-7305-03-1МП Юніверс, 1997 — 127 с.: іл.

Редактор *Надія Самуляк*

Андрій Ливень, 1997, художнє оформлення

ВАТ Книжкова друкарня, 252030, Київ, Зам. 7-437

У споминах Миколи Дейчаківського — учасника національно-визвольної боротьби 40-х років, члена ОУН — УПА, зв'язкового закордонного представництва УГВР, вихідця із села Ямниця Івано-Франківської обл., Стисло і правдиво розповідається про важкі й цікаві історичні сторінки життя і боротьби українського студентства в умовах окупації частини Європи та України фашистською Німнччиною та на еміграції.

Також невеликий історичний зріз спортивного життя молоді, особливо футбольної її частини, як на теренах Західної Ураїни так і на поселеннях Західної Європи та Америки.

Др. Володимир Боднар

З моїх життєвих доріг

(збірник статей)

Львів – Парма

Частина I – 1999 (375 стор.)

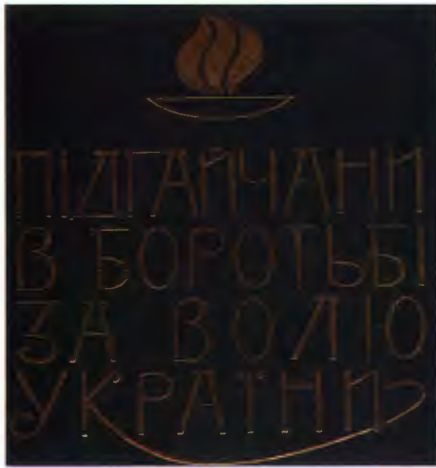
Частина II – 2001 (196 стор.)

Василь Лаба – упорядник

Ліда Боднар-Балагутрак – худложнє виконання

обкладинки

ББК 84(4 Укр)-47 Б75

В Клівленді підготовлялася, включно із компютерною накладкою, 623-сторінкова книга. Це Історично-мемуарний збірник про підпільно-повстанську війну підчас і після 2-ої світової війни на теренх Підгаєцького повіту (65 сіл та містечок з 1939 р.), Тернопільської області. Авторами дописів були дописувачі із даних місцевостей з діаспори та України, але всі дані перевірені на місцях поїздкою до кожної місцевості 1999 р. **Василем Ліщинецьким та Петром Твардовським**. Книгу фінансовано в імені "Головного Комітету Підгайчан" через кампанію в діаспорі в "Слові Підгаечан" з Клівленду. Головним редактором був **Василь Ліщинецький**, а мовним **Петро Твардовський**. Мистецьке оформлення – **Богдан Титла**.

Видавництво "Горлиця" в Тернополі, друкарня "Атлас" у Львові. Тираж 1000 примірників. Книгу презентовано **Василем Ліщинецьким** на святкуваннях дня незалежності України в районному місті Підгайці 24 серпня 2000 р., а пізніше на публичній презентації письменником і редактором журналу "Бористен" **Фіделем Сухоносом** в Дніпропетровську. Розповсюджено поштою передплатникам-замовникам по цілому світі та безкоштовно по всіх обласних та головних університетських бібліотеках України. *Науково-популярне видання*

Кульчицький Юрій.

ШАБЛІ З ПЛУГІВ:

УКРАЇНСЬКИЙ ПОВСТАНСЬКИЙ РУХ У ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ.

Львів: Інститут українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України, 2000. - 260 с.

Висвітлюються маловідомі сторінки українського повстанського руху в 1917-1926 рр.

Для істориків, політологів, військовиків, усіх, хто цікавиться історією України ХХ ст.

Редактор - доктор іст. наук *Микола Литвин*

Літературний редактор - кандидат філол.наук *Марія Чікало*

Художньо-технічні редактори - *Уляна Густей, Богдана Пікупик*

Коректор - *Марта Войтович*

ISBN 966-02-1824-9 Юрій Кульчицький. 2000

**MYKHAILO I. BRAICHEVSKYI
ANNEXATION OR REUNIFICATION
CRITICAL NOTES ON ONE CONCEPTION
TRANSLATED AND EDITED BY**

George P. Kulchycky

Youngstown State University

1974

**UKRAINISCHES INSTITUT FUR BILDUNGSPOLITIK
MUNCHEN e. V.**

139 pages

Др. МИХАЙЛО ШКІЛЬНИК
УКРАЇНА У БОРОТБІ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ
В 1917-1921 РОКАХ
СПОМИНИ І РОЗДУМИ

Передмова проф. д-ра Б. Боцюркова
Опрацював рукопис до друку Ю. Бескид
Обкладинка роботи мистця М. Бідняка
Розсилкова Книгарня: "Biblos", Toronto, Ontario
Друкарня 00. Васип'ян, 286 Лісгар вул., Торонто
366 стор.

Christians are made, not born.

Tertullian (dr. 160-after 220)

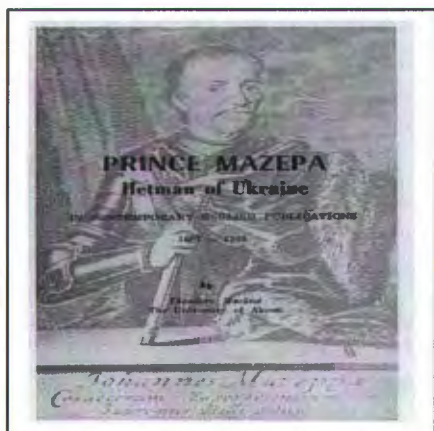
Copyright © 2002

by **Most Reverend Robert M. Moskal**
Bishop of St. Josaphat's Diocese in Parma
ISBN 0-923635-03-0

Library of Congress Cataloging in Publication
Main entry under title:

The Mysteries of Christian Initiation

Published by
The Liturgical Commission
of St. Josaphat's Byzantine Ukrainian Catholic Eparchy in
Parma, Ohio
(223 pages)

PRINCE MAZEPA, HETMAN OF UKRAINE
IN CONTEMPORARY ENGLISH PUBLICATIONS, 1687 - 1709

by Theodore Mackiw

The University of Akron

by Ukrainian Research and Information Institute, Inc., Chicago, Ill,
1967

Library of Congress Catalog Card No. 67 - 14926.

Printed in the United States of America.

Published by the Ukrainian Research and Information Institute,
Inc., Chicago Branch, Printed by "Ukrainian Life",
2534 West Chicago Ave. Chicago, Illinois, USA.

(127 pages)

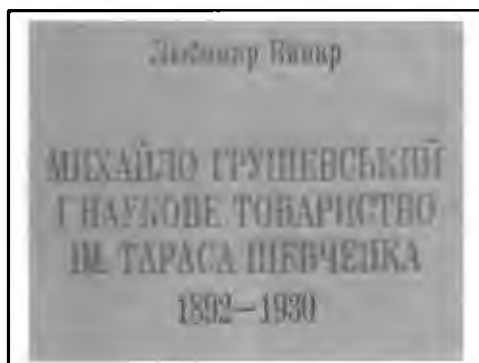
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
Теодор Мацьків, (Державний Університет в Акроні, Огайо)
**АНГЛІЙСЬКИЙ ТЕКСТ ЗБОРІВСЬКОГО ДОГОВОРУ З 1649 РОКУ
ТА ІНШІ ВИБРАНІ СТАТТІ**
В-во М. П. м.п.Коць, Нью-Йорк — Львів — Київ — Мюнхен
1993 (303 стор.)

**УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ Т-ВО
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»**
СЕРІЯ: ІСТОРИЧНІ МОНОГРАФІЇ Том 6
ТЕОДОР МАЦЬКІВ
ХМЕЛЬНИЧЧИНА В ТОГОЧАСНИХ
західноєвропейських джерелах
ОСТРОГ - НЬЮ-ЙОРК
2007
ISBN 966-7631-88-5 (183 стор.)

Любомир Винар
АНДРІЙ ВОЙНАРОВСЬКИЙ
історичний нарис
Вступна стаття
Професора Олександра Оглоблина

ВИДАВНИЦТВО «ДНІПРОВА ХВИЛЯ»
МЮНХЕН - 1962 - КЛІВЛЕНД
(128 стор.)

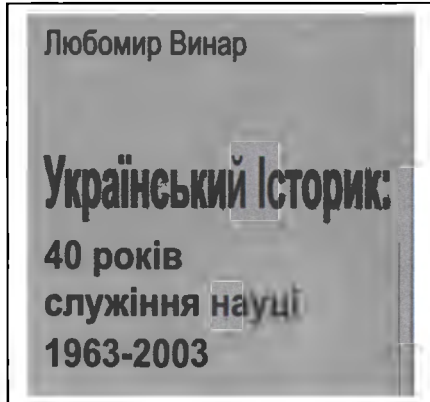
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
Любомир Винар
МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ
І НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
Ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
1892-1930
Видавництво «ДНІПРОВА ХВИЛЯ»,
Мюнхен 1970
(111 стор.)

Program for the Study of Ethnic Publications
 School of Library Science
 Kent State University
**GUIDE TO ETHNIC MUSEUMS,
 LIBRARIES, AND ARCHIVES
 IN THE UNITED STATES**
Lubomyr R. Wynar and Lois Buttlar
 Kent, Ohio
 1978 (379 pages)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
 У НІМЕЧЧИНІ ІСТОРИЧНА СЕКЦІЯ
 Д-р Любомир Р. Винар
 КНЯЗЬ
ДМИТРО ВИШНЕВЕЦЬКИЙ
 МЮНХЕН
 1964
 (95 стор.)

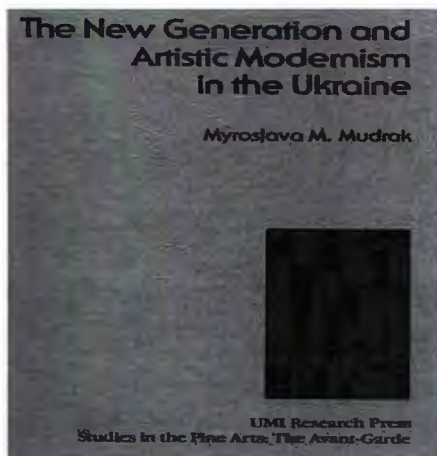

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
 НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
 "ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ"
 ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ
ЛЮБОМИР ВИНАР
 "УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК
 40 років служіння науці 1963 - 2003
 статті і матеріали
 НЬЮ-ЙОРК – ОСТРОГ – 2003
 (421 стор.)

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
 Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника
 УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
 НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
 „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ"
ЛЮБОМИР ВИНАР
 БЮБІБЛОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК
 (1948 - 2007) (575 стор. + знімки)
 Львів-Острого-Нью-Йорк-Париж –
 2007

The New Generation and

Artistic Modernism in the Ukraine

Myroslava M. Mudrak

Studies in the Fine Arts:

The Avant-Garde, No. 50

Stephen C. Foster. Series Editor

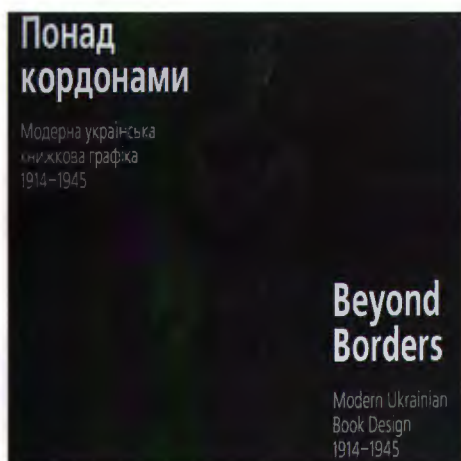
Associate Professor of Art History University of Iowa

Produced and distributed by UMI Research Press

an imprint of

University Microfilms, Inc. Ann Arbor, Michigan

NX556.A3U535 1986 700-.94771 86-7043 ISBN 0-8357-1687-2 (alk. paper)

ПОНАД КОРДОНАМИ

Мирослава Мудрак

Державний Комітет архівів України

Центральний державний архів-музей

літератури і мистецтва України

Український науковий інститут Гарвардського університету

Інститут Критики

Святослав Гординський

Обкладинка до збірки новел і оповідань

Юрія Косача «Чорна пані», 1931

Дизайн обкладинки Дейв Менінджер і Ярослав Гаврилук

ISBN 966-8978-16-1

ЛІДІЯ БОДНАР-БАЛАГУТРАК

Альбом

Серія "Скрижалі духу: творчість українських мистців поза межами Батьківщини"

Директор серії Максим Мельник

Гол. Ред. і упорядник Микола Маричевський

Дизайн Петро Бевза, Верстка, Михайло Добровольський

Літ. редактор Алла Маричевська

Світлини П. Куппепер, К. Ван Вуртгвізен

Друк: видавнича фірма "Софія-А",

Підписано до друку 24.03.2005 р.

Редакція журналу "Образотворче мистецтво" НСХУ/ Київ 2005 УДК

7.071.1 (73=161.2) ББК85.14(7 СПО=УКР) Б 75 ISBN 966-8684-17-6

Магоцький Іван

Спогади.

Комп'ютерна верстка і художньо-технічне редагування:

Ганна Сумик, Майя Яковенко

.Літературне редагування,

Олена Аркуша, Мар'ян Мудрий,

В-во і друк в-ва "Пауга

ISBN 966-8041-08-9

ББК 84 (4 УКР) М12

2002 (736 стор.).

Семен КРИСЛАТИЙ

ЩАСТЯ

ЧЕРЕЗ ЛЮБОВ ДО ВІЧНОСТИ

Поезія, проза (177 стор.)

Упорядник Петро Твардовський /США/

Редактор Володимир Барна /Україна/

ISBN 966-567-186-3, ББК 84.4 Укр К 84

КЛІВЛЕНД - ТЕРНОПІЛЬ - КИЇВ

"МАЙДАН" - «ТЕРНО-ГРАФ»

2005

ALEXANDER MUSICHUK

MEMOIRS OF THE OHIO BOYCHOIR

Everything you should want to know
about being a CHOIRMASTER

First printing 2004,

Second printing 2005

Printed in U. S. A.

(151 pages)

MEMOIRS OF THE
OHIO
BOYCHOIR

OR

EVERYTHING YOU SHOULD WANT TO KNOW
ABOUT BEING A CHOIRMASTER

Alexander Musichuk

Богдан ФУТЕЙ
Становлення правової держави
в Україні, 1991-2011

Шеф-редактор В. С. Ковальський, доктор юридичних наук,
доцент

Юрінком Інтер - редакція
наукової та навчальної літератури

Відповідальна за випуск *Т. М. Виноградова*

Редактор *О. В. Смірнова*, Комп'ютерна верстка *В.Ю. Романенка*,

Художнє оформлення *М. П. Черненко*

Підписано до друку 08.08.2011.

455 сторін. Наклад 500 прим.

Stephen (Stefan) Zenczak
An interest in our ROOTS.

Personal History

Life in Halychyna, the beginning, early-married life, Vasil sails to America, Katherine's trip to America, beginning Life in America, **the Depression**, the move to Boston Mills, Ohio, back to Cleveland, a house of their own, **The War**, post war adjustments, Steve and Irene meet, early married life, the family grows, **the Family Matures.**

Written between 1990-1995

First Printing Nov. 1997, Second Printing July 2003

Твардовський П. В.

Українській нації

Особистий та Родинний
та Збірка статей

Тернопіль: ТзОВ «Терно-
ISBN 978-966-457-199-66

призначено вижити
життєвий шлях

граф», 2013. - 320с.; іл.

ББК 84.9 (4 Укр) 2 Т 32

Редактор В. Барна, Барна В. А.,
передмова

Галина Кавка

Літературно-

Художнє
Комп'ютерний
Комп'ютерний

Підписано до
84x108/32.

Папір офс. Офс.
Ум.-друк. арк.
вид. .

Віддруковано

художнє видання

СТРУНИ СЕРЦЯ
ЕМІГРАНТКИ

Редактор Василь Романчук
оформлення Андрій Тирпич
набір Ігор Лепецький
макет Ростислав Рибчанський
друку 17.07.2014. Формат

друк. Гарнітура Раїїно Білоїуре.
11,2. Ум. фарбовідб. 17Д. Обл.-

ТзОВ "Зерцало"

РАДИО-РАДИО

РАДІОМОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

РАДІОАВДИЦІЯ МИКОЛИ АРСЕНІЯ

Через кілька років, до червня 1952 р. надавав у неділі півгодинні українські радіоавдиції МИКОЛА АРСЕНІЙ, інструктор у Школі танців Василя Авраменка. В 1950 р. авдицію надавав із станції WBWB на хвилях 1240 мегациклів в Янгставні, Огайо. Виїхав до Ньюарку і там помер.

РАДІОПРОГРАМА СЕРГІЯ ЯКИМЦОВА

В другій половині 1960-их років Сергій Якимцов надавав у неділі о годині 3-й пополудні з радіовисильні на довгих хвилях півгодинну авдицію в безпартійному, соборницькому напрямку. Програму виповнювали доповіді на актуальні, культурні та історичні теми, українська музика з платівок і торговельні оголошення, які мали оплачувати кошти пересилання. Керівник програми не мав співробітників ні пожертв і по кількох літах служіння мусів заперестати пересилання й замовкнути.

Колишній скиталець Сергій Якимцов народився на Наддніпрянщині і другу світову війну відбув у війську і в полоні.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА РАДІО ПРОГРАМА

Продюцент Іван Гурко, диктор дочка Люба Боднар. Програма загально-громадського характеру, проводилася в роках 1952 -1969 із радіостанції WDOК-FM в Клівленді.

Прибувши до Клівленду 28. серпня 1950 р. з дружиною й донькою Любою Боднар, д-р Гурко застав уже голошену в етері одну програму, яку передавав Микола Арсеній. Він хоч мав найкращу волю й власне авто, яке влегшувало збирання оголошень і датків, але не доставало йому знання мови і українських справ і через те висилані продукції не могли вдоволити новоприбулих слухачів, ані належно репрезентувати в етері рівень української культури. Спроби наклонити Арсенія про передання підготовки програм та їх виголошування д-рові Гуркові, а залишення собі лиш фінансової сторони, не дали результату.

В тім часі до д-ра Гурка зголосився такий же як і він, безробітний, ЯРОСЛАВ ПОТІЧНИЙ (в роках 1954-1955 він провадив власну радіо-програму, пів години на тиждень) і порадив на спілку зачати вести власне радіопересилання. Вони вдалися до радіостанції ВДОК (1260 мегациклів на середних хвилях) при Euclid Ave під ч. 1515, якої співвласником був Альфред Вольф, колишній чеський легіонер, що у першій світовій війні побував в Україні, а тепер надавав щонеділі програми чеською мовою. З ним підписано договір про надавання авдиції українською мовою - пів години у неділю від другої години по обіді.

Першу авдицію передав д-р Гурко в етер у неділю 11-го травня 1952 р., в День матері, і була присвячена українським матерям. Чергову авдицію присвятив він Стефаникові, на якій, як одержимий Стефаниківець, читав "Синів", а далі пішли про Петлюру і Коновальця, Франка, про героїв на Зелені свята, і т. п.

На вступі 8-мої радіопередачі д-р Гурко привітав нову українську авдицію ООЧСУ, яка перебрала час в етері після уступлення М. Арсеніва. Атмосферу очищено і рівень піднесено, до чого спонукувала чесна конкуренція для добра слухачів і загальної справи.

З 23-тою авдицією, всупереч слабим доходам, програму продовжено до 45 хвилин, щоб мати час на інформації англійською мовою. Але вже з 46-тою передачею повернено до півгодинного часу, бо не було грошової допомоги на оплачування пропагандивних матеріалів. З тих же фінансових причин в тім часі відійшов від спілки Я. Потічний. На його місце заангажовано Любу Боднар, з доброю дикцією голосу, яка вміло й вірно співпрацювала із своїм батьком аж до ліквідації передавань в дні 25. травня 1969.

Хвороба д-ра Гурка приневолила його заперестати ведення цих радіоавдицій. За 17 років радіопрограми д-р Гурко приготував і передав в етер майже 900 авдицій. Нажаль 25. травня 1969 почули слухачі замість звичного прощання "В ласці Божій оставайте до слідууючої неділі" - "В ласці Божій оставайте раз на все".

Підготував Степан Кікта

УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДСЬКА РАДІО-ПРОГРАМА, РАДІОПРОГРАМА УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ, Продуцент Степан Зорій.

Народився 15 червня 1925 р. в селі Ходачків Великий на Тернопільщині. Початкову освіту здобув у Ходачкові, відвідував гімназію в Тернополі і малу семінарію у Львові. В 1942 р. вступив в УПА де закінчив старшинську школу. В 1948 р. переходить рейдом УПА кордон Австрії. Позаочно студіює на університеті у Відні. В той час переходить операцію та ампутацію ніг. В 1956 р. переїжджає до Клівленду. Тут працює в кредитовій кооперативі "Самопоміч" та веде радіопрограму. Помер 2 травня 2000 р.

На знімці –Зліва - Роман Зорій, Софія Мельник-Бура, Ліда Швабінська-Вирста, Степан Зорій – постійний штаб програми. Співпрацівниками були Наталка Кріслата-Ліщинецька, Володимир і Люба Боднар та Зенко Зорій.

Програма проводилася на декількох станціях, але остаточно на станції WCPN-FM по суботах з 1952 до 1995 р.

Радіопрограма УВФ постала у Клівленді в осені 1952-го року заходом Управи 3-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України. Керівництво програми з уповноваження Управи обняв Володимир Мазур, а до Редакційної Колегії належали ще проф. Григорій Голембйовський, Володимир Салук, проф. Анатолій Вовк і Сергій Терентюк. В адміністрації Радіопрограми працювали; Ілля Вільшанецький, проф. Герасим Ямковий, Володимир Хома, Василь Жук, Петро Незнаний та Андрій Вільшанський. У пізніших роках адміністрацію вели; Олександр Блашків, Михайло Кігічак і Володимир Стригун.

Дикторами цієї програми були; студентка Надія Вовк, а Катруся Жук для англійської мови. Від 1954 р. диктором працює Софія Мельник-Бура та від 1957 р. Лідія Швабінська-Вирста. Після виїзду В. Мазура з Клівленду в осені 1956 р. керівництво програми перебрав Степан Зорій і веде її безперебійно до 2000р.

Спершу півгодинна, а згодом одногодинна недільна Радіопрограма УВФ була знаменитим засобом контакту з громадянством Великого Клівленду і поблизьких районів. Періодичні англійські інформативні статті про Україну й коментарі на тему АБН-івського руху, ідеологічні статті, вістки з поневоленої України й життя українців у світі, відмічення історичних дат і національних свят, статті з ділянки літератури й мистецтва - а дальше окремі

передачі таких організацій як Т-во кол. Вояків УПА, передачі "Хвилина СУМівця" з рамени Осередків СУМА,

Дбайливо опрацьовані Христиною Гірняк-Раковською передачі студентського Т-ва ім. Адама Коцка, авдиції Союзу Українок, рідношкільні й спортові передачі приготовлювані ред. Осипом Новицьким - все те давало слухачам багатий і різnorodний матеріал та причинилось до великої популярности цих радіомовлень.

В 1960 р. Радіопрोगрама УВФ перейшла на хвилі ФМ - 106,5 мегациклів із тої "Станції Народів" - кожної неділі, понеділка, середи й п'ятниці надавано одногодинні українські радіопередачі. В рамках цієї години від 1970 р. появились окремі передачі Відділу Об'єднання Жінок ООЧСУ, виготовлювані мгр. Наталею Голембйовською.

Для окремих радіопересилань відповідні статті й коментарі опрацьовували; проф. Володимир Радзикович, адв. Іван Демер-Демкович, д-р Зенон Винницький, мгр. Степан Воляник, ред. Осип Новицький, проф. Юрій Григорійв, д-р. Тарас Антонович, ред. Борис Вітошинський в Парижі, мгр Наталя Голембйовська, Степан Зорій і Софія Буря.

Окремо слід відмітити радіоінтерв'ю з видатними особистостями українського політичного, наукового й мистецького світу, які передавано в рамках українських передач на цій станції. Декілька місяців до трагічної смерті Провідника ОУН Степана Бандери керівник програми С. Зорій відбув у Мюнхені інтерв'ю з Провідником і його звукозапис зберігається в архіві Радіопрोगрама як цінна історична пам'ятка. На цих програмах УВФ надавало теж цікаве інтерв'ю з науковцем і педагогом проф. Григорієм Ващенком з Мюнхену, з Головою АБН і ОУН Ярославом Стецьком, з головою Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині проф. д-ром Юрієм Студинським, з ректором Українського Вільного Університету в Мюнхені проф. д-ром Володимиром Яновим, мгр-ом Славою Стецько, д-ром Нестором Проциком, а також розмови з діячами АБН-івського руху інших національностей, як князь Ніко Накашідзе, д-р. С. Покорни і д-р. І. Вальчев.

З визначних українських діячів у Радіопрोगрамі виступали; проф. д-р Роман Смаль-Стоцький, голова УКК проф. д-р Лев Добрянський, проф. Іван Вовчук, проф. д-р Омелян Пріцак, проф. Іван Ковалів, ред. Лев Шанковський, проф. д-р Микола Богатюк, проф. д-р Микола Чировський, голова Центральної Репрезентації Українців Аргентини інж. Василь Косюк, голова ОЖ ООЧСУ мгр Уляна Целевич, ред. Роман Рахманний, проф. д-р Юрій Кульчицький, д-р Аріядна Стебельська, письменники: Зенон Тарнавський, Ольга Мак. Микола Понеділок і Олег Лисяк та маестро Григорій Китастиий. З особливою вдячністю треба відмітити надсилані до Радіопрोगрама в 1970-тих роках Послання Блаженнішого Патріярха Йосифа, які із звукозаписів передавано на хвилях Станції Народів у Клівленді.

Від української громади Клівленду часто виступав голова УЗО Василь Ліщинецький.

З початком 1977 р. ситуація українських радіомовлень ускладнилась після того як етнічну Станцію Народів перебудовано станція FM WCPN 90.3)і змінено її політику, в наслідок чого з днем 12 березня етнічні передачі зліквідовано. Одначе, завдяки активним демонстраціям національними громадами та позитивній поставі губернатора Огайо Джорджа Войновича, національні радіо-передачі відновлено, в тому і українську аж до 1995 р., коли через серйозну хворобу Степана Зорія програма перестала існувати.

РАДІОХВИЛЯ “УКРАЇНА” – РАДІО ПРОГРАМА УЗО

Завдяки старанням голови Українських Злучених Організацій Великого Клівленду Василя Ліщинського українську радіогодину відновили як радіохвилі “Україна” і її перша передача прозвучала в етері на хвилях громадського радіо WCPN-FM в неділю, 16 листопада 1997 р. Вона підтримує живий зв’язок з українською громадою Великого Клівленду та околиць. Щонедільне звучання в етері радіохвилі “Україна” активізувалося завдяки невтомній діяльності редактора **Петра Твардовського та диктора Оксани Рабосюк.**

Ми почуємо коментарі політичних подій, матеріали на різні теми з історії України, української культури, літератури, мистецтва, з громадського та релігійного життя і досягнень у суспільній праці, з якими виступають наші місцеві громадські діячі та гості з України. На радіогодині постійно лунають українські пісні та мелодії, які не тільки насолоджують українського слухача, але й залюбки їх слухає широке коло американців, що мають можливість при цьому запізнатися з високо розвинутою музичною культурою України. Адже згідно даних компанії Arbitron середня кількість слухачів кожної передачі української радіогодини сягає 800 людей. Таких успіхів у праці радіохвилі “Україна” було досягнуто завдяки постійній та активній підтримки української громади, як моральної так і фінансової. Багато членів українських громадських організацій своїми виступами збагачували їх зміст і форму.

Назвемо імена тих, хто виступав на радіо: Володимир Боднар, о. Михайло Ревтюк, о. Северин Ковалишин, Ігор Махлай, Василь Ліщинський, Євген Бачинський, Христина Чабан, Юрій Кульчицький, Люба Боднар, Любомира Мичковська, Іванна Шкарупа, Марта Савчак-Кравс, Романа Фультес, Ірина Кулик, Роман Якубович, Богдан Рошецький, Василь Мудрак, Галя Кузишин-Голубець, Ніна Сікора, Марта Боднар, Олег Махлай, Дарія Якубович, Григорій Головка, Рената Кость-Гарматій, Данилевич Роман, Оксана Рабосюк, Ігор Дячун, Гордій Пасіка, Іван Пономаренко, Оксана Шараневич, Ореста Гриців-Ковч, Володимир Боднар (Школа св. Володимира). Іван Фур, Владика Роберт Москаль, о. Андрій Гановський, о. Василь Петрів, о. Іван Наконечний, о. Іван Міронко, о. Роман Яцків, Оксана Баслядинська, Лідія Швабінська-Вирста, Віра Твардовська, Тарас Бурий, Ляриса Чарнецька, Дарія Федорів, Ірина Завадівська, Орест Ліщинський, Розалія Головка, Оля Дем’янчук, Оксана Рошецька, Андрій Фединський, Олександр Якубович, Христина Раковська, Ірина Дубас, Михайло Пап, Наталя Кріслата-Ліщинська, Неоніла Винярска, Ярослав Крив’як, Богдан Лішнянський, Михайло Поліщук, Оксана Боднарчук, Дозя Кріслата, Надія Русенко, Василь Ільчишин, Євгенія Бенко, Оля Мігеліч, Михайло Калинський, Ліда Боднар-Балагутрак, Надія Скабик, Марія Помірча, Лідія Кобрин, Оксана Олійовська, Андрій Футей, Оленка Хміляк, Марта Ковч, Марта Ліщинська-Келегер.

На радіохвилі “Україна” виступали учні Шкіл Українознавства та молодь Пласту і СУМА: *Михась Мігеліч, Василь Рабосюк, Лора Фультес, Наталя Баслядинська, Ромчик Коваль, Христинка Твардовська, Петрусь Дем’янчук, Юрій Фірманчук, Михась Рожжа, Юрій Козій, Христинка Пацин, Ляриса Пацин, Стефанія Кміютек, Ляриса Кміютек, Оленка Гудз, Христинка Дубчук, Адріян Грушкевич, Дем’ян Грушкевич, Аня Яськів, Михась Яськів, Наталя Гафткович, Петрусь Гафткович, Андрійко Гафткович, Тамара Сопка, Орест Сопка, Андрея Комічак, Богдана Комічак, Оlesia Рабосюк, Юля Твардовська, Христинка Ліщинська, Діяна Ліщинська, Віка Кріслата, Христинка Мігеліч, Христинка Скабик, Любчик Ванца.*

За 15 років у передачах української радіогодини УЗО брало участь 425 осіб (в тому 150 дітей та молоді), а з-поза меж Клівленду та з України серед яких такі відомі особи, як: *Патріярх УПЦ КП Філарет, Патріярх УГКЦ Любомир Кардинал Гузар, Владика Василій Медвіт; послы України в США - Юрій Щербак, Костянтин Грищенко, Олег Шамшур;*

депутати Верховної Ради України - Роман Безсмертний, Оксана Білозір, Ігор Осташ; ректори Києво-Могилянської та Острозької Академій - В'ячеслав Брюховецький, Сергій Квіт та Ігор Пасічник; ректори Харківського та Українського Католицького Університетів - Вільям Бакіров та , о. д-р. (пізніше Владика) Борис Гудзяк; Михайло Ратушній, Павло Мовчан, Федір Стригун, Михайло Савків, Ірина Куровицька, Богдан Федорак, Оксана Соколик, Аскольд Лозинський, Володимир В'ятрович, Руслан Забілий, Мирослава Гонгадзе, Віктор Рог, Василь Романчук, Ірина Фаріон та ряд інших.

Вісті УЗО, ч. 96(116), 2012

Редактор П. Твардовський, і диктор О. Рабосюк щиро зацікавлені в тому, щоб наша радіопрограма УЗО продовжувала свою діяльність. Через те вони вже протягом трьох місяців підготовляли до праці на своє місце журналістку Віру Іваницьку, яка є членом Національної спілки журналістів України.

З днем 1 грудня 2012 р. програму УЗО очолила **Віра Іваницька.**

Відповідає за випуск Василь Ліщинецький,

СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ УЗО
COMPONENT ORGANIZATIONS

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,

Округа Огайо

1-го грудня 1957-го року сім Відділів: 7-мий, 14-тий, 25-тий, 30-тий, 33-тий, 60-тий і 69-тий створили Окружну Раду. Потім було створено ще 5 Відділів: 8-мий, 12-тий, 31-ший, 87-мий і 116-тий. Округа налічувала тоді 350 членок. На 1-ше січня 2003 р, в Окрузі є 97 членок у трьох Відділах: 8-му, 12-му і 33-му. Окружну Управу очолює Іванна Шкарупа.

У минулому головами Окружної Управи були: Катерина Мураль (1957 р), Лідія Вовк (1958 р), Евгения Дубас (1959-1965 рр.), Ольга Городиська (1966-1967 рр.), Ярослава Барнич (1968 р), Марія Янів (1969 р), Ірина Кашубинська (1970-1972 рр), Марія Грушкевич (1973-1975 рр), Марія Фаріон (1976-1977 рр), Ірина Кашубинська (1978-1980 рр), Марія Почтар (1981 р), Надія Дейчаківська (1982-1983 рр.), Люба Головата-Рожа (1984.р), Таня Сілецька (1985-1987 рр), Оріся Свистун (1988-1989 рр.), Іванна Шкарупа (1990- 2011), і від 2011 року - Дарія Федорів.

Одним із перших досягнень Округи стало спорудження й відкриття пам'ятника Лесі Українки в Городі Національних Культур у Клівленді в 1961 році в присутності сестри поетеси Ізидори Борисової. Створено фільм, в якому висвітлено моменти з життя Клівленду, видано пропам'ятну книжечку "Світлій пам'яті Лесі Українки", три фотокартки із зображенням скульптури Лесі Українки й пропам'ятні значки.

В 1953 р. 33-тий Відділ заснував першу "Світличку" США. Під опікою Окружної Управи провадилися світлички в Янгставні, при 12-му Відділі в Пармі та 7-му в Акроні. 8-мий Відділ в Пармі утримував ляльковий театр та влаштовував дитячі забави. В Ірі (Па) 116-ий Відділ провадив школи українознавства та народних танців.

При Окрузі діяв комітет "Українська Спадщина", заснований і заінкорований 23-го липня 1974 року, який реєстрував та збирав експонати народного мистецтва. До 200-ліття незалежності США комітет влаштував виставку української культури в головній бібліотеці Клівленду. А в 1987 році - величаву виставку в музеї "Вестерн Резерв Гісторікал Сосаєті" під назвою "Українські народні мотиви у тканинах, вишивці і писанках". Виготовлено колекцію прозірок і альбом з виставлених експонатів, альбом прозірок "Архітектура Києва".

Окружна Управа щокілька років влаштовує бенефіс на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку: в 1984 році - "День Українського Музею" (доповідач д-р Б.Цимбалістий), у 1989-му - "Музейний полуденок" (доповідач Стефанія Гнатенко, асистент директора УМ). Бенефіс проведено спільно з парафією Покрова Пресвятої Богородиці (дохід - 6,650 дол.). У 1991 році влаштовано "Музейний вечір" з програмою в Клівлендському Музеї Природознавства (дохід 4,200 дол.). У 1993 р. "Добродійний Концерт" пам'яті оперної співачки Соломії Крушельницької (дохід-1,380 дол.). У 1994 році відбувся розваговий вечір "І с'як і так" (прибуток - 8,250 дол.). У 1997 році з нагоди 40-ліття Округи відзначено 20-ліття УМ імпрезою з участю Голови Управи УМ Івана Лучечка (дохід - 8,250 дол.). У 2001 році відзначено 25-ліття Музею бенкетом з мистецькою програмою (збірка - 26,825 дол.), Усі ці кошти всього 65,150 дол. - переказано до УМ на Будівельний Фонд Музею. З фонду комітету "Українська Спадщина" передано УМ 1,000 дол, на охорону експонатів і 2,000 дол. на видання альбому виставки Ірини Кашубинської, присвяченої мистецьким виробам народного побуту села Угринів.

При Окрузі у спіраці з товариством "Самопоміч" і УЗО діяли два бюра Суспільної Опіки, які надавали інформацію про податки, тестаменти та державне суспільне забезпечення.

Округа допомагала пакунками з одягом і харчами потребуючим поселенцям у Бразилії (10,000 фунтів). Також проведено збірку на хворих дітей у Бразилії.

Марія Грушкевич, Дарія Городиська і Дарія Федорів начитували на тасьми книжки українською мовою для незрячих. Ці тасьми знаходяться в бібліотеках міст з найбільшим скупченням українців в Америці, а також у деяких бібліотеках України

Від 1994 року Округа допомагає осередковій СС Херсону. Допомогова акція проходить у формі висилання пачок з одягом, взуттям, ліками, вітамінами і солодощами. Округна Управа зібрала і оплатила 31 пачку, в тому числі, 27 з книжками (1323 книжки і 1161 журналів) і 4 пачки з медичною допомогою (одноразові шприци, бандажі, пояси, бинти тощо), вагою 256 фунтів.

Через Сейбер-Світло, Округна Управа вислала 84 пачки книжок вагою 6700 фунтів. Продовжуючи цю акцію, надіслано книги до Українського військового лицю в Донецьку, Херсонського Культурно-Освітнього Центру, Наукової бібліотеки ім. Вернадського в Києві, Соціально-Духовного Центру Українців в Симферополі, Донецької обласної наукової бібліотеки, Українського-Гуманітарного Колегіюму в Донецьку, бібліотеки діаспори при Університеті ім. Івана Франка у Львові, а також до українських організацій Караганди і Павлодару в Казахстані.

Однією з найактивніших референтур є референтура зв'язків. Організовано маніфестації і демонстрації проти політичних репресій в Україні. Зроблено звукозаписи свідчень про Великий голод 1932-33 рр. Знагоди 1000-ліття Хрищення України референтка Надя Дейчаківська оформлювала вітражі 12-ти бібліотек Куягога Каунті на тему прийняття християнства. Головна бібліотека міста Клівленду купила документальний фільм "Harvest of dispair" про голодомор 1933 року.

При Окрузі працює "Мережа Дії", Це група жінок, яка спростовує ворожу дезінформацію в засобах масової інформації, пише листи до законодавців, інформує американську пресу про реальний стан справ. Листи до сенаторів про допомогу США Україні й підтримку резолюції про 60-ту річницю голодомору в Україні мали позитивні наслідки. Надіслано листи до журналу "Forbs" з приводу інтерв'ю з Сольженіциним, до Верховної Ради з протестом проти надання російській мові офіційного статусу. Відбулася масова акція писання листів до CBS проти деяких передач програми "60 minutes". В 1995 році розіслано листи з приводу окупації Чечні та відвідин Президентом США Клінтоном Москви. До "ABC" надіслано інфрмацію про телефони та адреси свідків Великого голоду.

У квітні 1996 року в складі Українських Злучених Організацій при співпраці "Sierra Club", "Ohio Greens" і "Earth Day Coalition" Округа відзначила жалобними сходинами у центрі міста Клівленду 10-ту річницю Чорнобильської трагедії.

В Енциклопедії історії Клівленду, спонсорованій History Department of Case Western Reserve University, поміщено інформацію про діяльність нашої Округи.

На завершення святкувань 200-ліття Клівленду, Комітет "Women celebrating bicentennial" запросив Округу до співучасті у "Time capsul 1996-2096". Це капсуля, в яку 119 жіночих організацій різних національностей міста Клівленду заклали докази внеску своєї праці в культурне життя міста. Округа підготувала пакет, в якому: історія та діяльність Округи, відзнака СУА, синьо-жовтий прапор, фотокартка зі скульптурою Лесі Українки, закладка до книжки, видана Округною Управою в 5-ту річницю аварії в Чорнобилі, брошура про відзначення 10-тої річниці згаданої трагедії, каталоги і програмки, видані з нагоди різних імпрез і виставок та писанка. На святковій імпрезі у "Western Reserve Historical Society" в присутності делегаток усіх 119 організацій капсулю запечатано, її відкриють через 100 років, у 300-ліття Клівленду. В 2096 році Капсуля буде перехована в тому ж музеї. Напередодні цієї події місцева преса "The Plain Dealer" опублікувала статтю "Women unborn" з окремим підзаголовком "Ukrainians have a decorated egg as a symbol of hope", матеріал до якої надала Надя Дейчаківська. Також з цієї нагоди видано книжку "An amazing story - a legacy project of women celebrating bicentennial", обсягом 150 сторінок. На 122 сторінці поміщено історію і завдання СУА Округи Огайо. На імпрезі, СУА репрезентувала голова Округи Іванна Шкарупа.

У 1996 році United Way Services внесли Округу Огайо до списку організацій з непрбутковим харитативним статусом. Датки з призначенням на СУА приходять щоквартально.

У 1987 році Округа гостила XXI Конвенцію. Головою Конвенційного Комітету була Дарія Городиська. В окрузі чотири почесні членкині СУА. XVII Конвенція нагородила Грамотою почесного членства бл. П. Катерину Мураль, XXI - Ірину Кашубинську, XXIV - бл.п. Іванну Вовк і XXVI - Іванну Шкарупу.

Округа відбула ряд Округних Конференцій. У 1973 р. - конференцію англомовних Відділів у присутності Олександри Різник, відтак - організаційну, преси, фінансову, стипендійної акції, суспільної опіки і архіву, та дві міжокругні конференції - Округи Північного Нью-Йорку і Огайо та. у 1992 році - культосвітню і музейно-мистецьку, а в 1996-му - організаційну і преси. Місце проведення конференцій - Баффало.

У 1998 році на заклик референтки Суспільної Опіки Головної Управи проголосили акцію збірки одягу, коців та грошей для допомоги потерпілим від повені на Закарпатті.

Округа провела 39 Округних З'їздів, на кожному з яких була репрезентована Головна Управа.

Округа наділила Грамотою почесної голови бл.п. Катерину Мураль і почесним членством бл.п. Євгенію Дубас, бл.п. Ярославу Барнич, Марію Грушкевич, Ірину Кашубинську і Іванну Шкарупу.

Членки Округи брали участь у програмах місцевої радіохвилі "Україна", виголошуючи з нагоди певних дат та подій доповіді або рецитації. Святково, обідом з мистецькою програмою, відзначено такі дати:

У 1975-му році - 50-ліття заснування СУА, на якому гостем доповідачем була Маруся Бек.

У 1987-му р. 30-ліття діяльності Округи.

У 1993-му р. 50-ліття журналу "Наше Життя".

У 1995-му р. 70-ліття СУА, на якому гостями були голова Округи Дітройт Ліда Колодчин, Квітка Іваницька і Марта Шехович.

У 1997-му році - 40-ліття Округи і 30-ліття Українського Музею в Нью-Йорку з участю Голови Управи УМ Івана Лучечка.

17-го вересня 2000-го року - у 75-ліття СУА нашими достойними гостями були: голова Ірена Куровицька, почесна членка СУА Оля Тритяк і Лідія Гладка. У програмі взяла участь Голова Округи Дітройт Наталка Гевко. Всі вони своєю присутністю звеличали наше свято.

У вересні 2001 році - 25-ліття Українського Музею в Нью-Йорку.

В червні 2002 року організували зустріч директора Ялтинського музею Лесі Українки Світлани Кочерги з українською громадою Клівленду і презентацію книжки "Листи так довго йдуть ....". Продали 39 книжок на суму 780 д., які переслали до Головної Управи.

В грудні з нагоди церемонії завершення першого етапу будови Українського Музею в Нью-Йорку "Заквітчення" Надіслали 3,200 дол. через Округну Управу на Будівельний Фонд Музею.

У звітний час Управа двічі влаштувала випродаж картин визначних мистців із приватних колекцій, прибуток 2,500 дол. разом і датками членок у сумі 6,500 дол. передано Музеєві.

У червні 2003 року, з нагоди відзначення 70-тої річниці Голодомору в Україні, Округа разом із Українськими Злученими Організаціями спонзорувала громадську зустріч і презентацію унікальної музейної експозиції "Забуттю не підлягає" з доповіддю Романа Круцика, голови Київського товариства "Меморіал". Був висвітлений фільм і розвішані 70 картин, які засвідчували злочини комуністичного режиму.

У листопаді членки взяли участь у маніфестації зі свічками на соборній панахиді з участю 11 священників за упокій душ жертв Голодомору.

У вересні 2003 року нашими заходами відбувся концерт і Подорож по Україні українського жіночого ансамблю з Австралії "Суцвіття". Вони заробили 2000.00 дол. а ми 535 дол.

У 2004 році переслано до Головної Управи 1,775 дол. з похорону Лізи Кусяки на фонд допомоги сиротам в Україні.

60-ліття журналу "Наше Життя" відзначено виставкою вишиваних рушників з рефератом "Вишиваний рушник у житті українського народу".

На заклик Головної Управи переведено під церквами грошеву збірку на термінову гуманітарну допомогу для тих, хто перебував у наметовому містечку на Майдані Незалежності: у Києві. 6,100 дол. переслано до Головної Управи.

До Ялти, на адресу Богдани Шевчук, вислано 9 пакунків із книжками журналами "Наше Життя", шкільним приладдям та іграшками.

Писали листи до Головного прокурора Львівської області щодо побиття та пограбування Ірини Сенік.

Членки Округи брали участь у міжнародній кампанії щодо відкликання Пулицерової нагороди, що її у 1932 р отримав Волтер Дюранті. Писали листи до телевізійної компанії, яка у програмі "Росія-країна царів" передавала неправдиву інформацію про Україну, до Ради губернаторів трансляції служб радіо "Голос Америки" та радіо "Свобода" щоб зберегти існуючий рівень оплати передач на Україну, та багато інших.

У 2007 році створено четвертий Відділ - 130-тий, христини якого відбулися 22-го квітня. Центром занять Відділу є "Світличка", в якій перебуває 12 дітей. Патронкою Відділу обрано княгиню Ольгу.

У 2009 р. членки Округи взяли активну участь у відкритті української дільниці у Пармі "Українське Село".

У 2010 році у місяці травні відбуто 41 З'їзд Округи Огайо, на якому були присутні Заступниці голови США.

21-го листопада 2010 року відзначено 65 ліття Союзу Українок Америки програмою і музичними виступами. На святі були присутні 8 священників і 164 особи.

У 2011 р. Округа гостила у своїй домівці видатного письменника України Василя Шкляра.

6-го листопада 2011 року відбуто Окружний З'їзд, на якому головою Округи вибрано Дарію Федорів.

24-го березня 2012 р. запрошено громаду на презентацію книжки "Скречес он е пріззон волл" - спогади Люби Комар, членки ОУН, підчас II-ї Світової Війни.

23-го вересня 2012 р. Округа влаштувала культурно-розваговий обід на якому вручено грамоти подяки голові округи Іванні Шкарупі та Василеві Ліщинецькому, голові УЗО за конструктивну співпрацю підчас його головування (28 років) із Союзнянками нашого терену.

З нагоди згаданих імпрез виходили програмки або брошури, а в 75-ліття США - Ювілейна книжка. Її обкладинку прикрашувало наше лого.

Про діяльність та імпрези Округи з'являлися дописи в "Нашому Житті" в "Свободі", "Вістях УЗО", "Ukrainian Weekly", "Америці" та в місцевій пресі.

На П'ятому Конгресі СФУЖО, Округу Огайо репрезентувала Ірина Кашубинська, а на Шостому і Восьмому - Іванна Шкарупа.

25 членок Округи є членками Українського Музею в Нью-Йорку.

Округа співпрацює з місцевими громадськими і церковними організаціями, була членом Американської Федерації Жіночих Клубів Великого Клівленду. Членки є членами місцевого Українського Музею-Архіву.

Translated and abridged by Wasyl Liscynesky

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE of AMERICA

Ohio Regional Council

The branches 7, 14, 25, 30, 33, 60, and 69, of UNWLA got together on December 1, 1957 and created Ohio Regional Council to better coordinate their activities within this area. Later branches 8, 12, 31, 87 and 116 joined them, then accounting for 350 members.

Through the years the Council was represented by the following chairladies: Kateryna Mural (1957), Lidia Wowk (1958), Evhenia Dubas (1959-1965), Olha Horodyska (1966-1967), Yaroslava Barnych (1968), Maria Yaniv (1969), Iryna Kashubynska (1970-1972), Maria Hrushkevych (1973-1975), Maria Farion (1976-1977), Iryna Kashubynska (1978-1980), Maria Pochtar (1981), Nadia Deychakivska (1982-1983), Luba Holovata-Rozha (1984), Tania Silecka (1985-1987), Orysia Svystun (1988-1989), Ivanna Shkarupa (1990-2011) and from 2011 Daria Fedoriw. Presently the Council represents branches 8, 12, and 130 numbering 97 members.

They consider their most successful accomplishment is funding installation of the Lesia Ukrainka monument in the Cleveland cultural gardens in 1961. However, the ladies kept quite busy all along, organizing various events from humanitarian, social, cultural, artistic, religious, historical and even political rallies, such as: 100th jubilee of Lesia Ukrainka in 1971 and 125th in 1996; In 1976 Participation in celebration of 200th anniversary of USA organized by women organizations of all nationalities of Cleveland, including installation of Ukrainian memorabilia in the historical depository; In 1988 Exhibition of paintings depicting life of Princess Olha. In 1990 Rally in memory of 500 women bulldozed by KGB in Kingiri camp; In 1984, 1989, 1991 and 2001 fund raising events for construction of the Ukrainian Museum in New York in total contributing \$65,150 for the cause. In 1987 exhibit of Ukrainian embroidery and other cultural artifacts at the Cleveland Museum of Arts.

On the humanitarian side, Council has been permanently collecting clothing, books, and other items of general utility, medical supplies and of course money for the benefit of needed in Brazil and later in Ukraine (Lviv, Doneck, Kyiv, Kherson, Yalta, Sympheropol and other), including museums and libraries.

The council always participated in events commemorating holodomor in Ukraine in 1932-1933, Chornobyl catastrophe, and other historical dates in history of Ukrainian people. With the declaration of independence in Ukraine many dignitaries and, politicians and cultural workers visited our community and the Council, in cooperation with the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, was always in the forefront hosting them. Among those were such noted personalities as Olha and Yaroslav Isayevych, ambassadors Bilorus and Yuri Shcherbak and many others.

On its own turf, the Council hosted the XXI convention of UNWLA in 1987, organized several regional conferences and participated in inter-regional conferences.

SUA-region after marching for the Ukrainian Village in Parma 2012

8-ий СУА Відділ ім. Алли Горської.

8-ий Відділ СУА було засновано 1986 році. До нього ввійшло 16 членок у віці від 30 до 55 років .

Головами Відділів були: Зірка Гарабач (1986-1988), Ліда Павлишин (1989), Люба Сохоцька (1990), Дося Кріслата (1991), Марта Боднар (1992), Ліда Дем'янчук (1993-1994). Люся Комічак (1995-1996), Люба Сохоцька (1997-1998), Надя Русенко (1999), Настя Стецик (2000-2001) і Діяна Стахур-Фроберг (2003)рр.

Три членки входять до складу Округної Управи.

Відділ є членом Українського Музею у Нью-Йорку, співпрацює з місцевим Українським Музеєм-Архівом.

Членки Відділу влаштовували для Громади мистецькі виставки Я. Гніздовського, А. Мадая, Б. Божемського, дитячі весняні забави та виставки лялькового театру для дітей і батьків, пікніки і різдвяні зустрічі. Вони брали участь у курсах куховарства, виготовленні герданів, виробів трипільської кераміки та писанкарства. Проводили збірку одягу і забавок для потребуючих в Україні. Кожного року, у жовтні проводили товариські зустрічі з доповідями і перекусками для приєднання нових членок.

8-ий Відділ ім. Алли Горської тепер начислює п'ятнадцять членок. Більшість членок працюють професійно і є також активними в різних українських організаціях у Клівлендській Громаді. Відділ активно бере участь в праці і в плянах Округи. Протягом останніх трьох років 8-ий Відділ взяв на себе важливу працю відновлення монументальної бронзи, статуї нашої відомої поетеси Лесі Українки в Українському Культурному Парку Рокефеллера в Клівленді. Цього року (2011), надходить 50-та річниця встановлення пам'ятника Лесі Українки, робота відомого українського скульптора Михайла Черешньовського в 1961 році, завдяки зусиллям Округи СУА в Огайо.

Наш 8-ий Відділ взяв на себе цей важливий обов'язок у збиранні фондів які покриють кошти реставрації. Збирання фондів на цю ціль ми провели величавим бенкетом з програмою, спонсорами та пожертвами, висвітленням фільмів, продажем карточок та датками церков і наших громадських організацій.

В 50-ліття відкриття, 28-го серпня 2011 року, після трьох років праці, з нами разом громада урочисто святкувала відреставрованого пам'ятника Лесі Українки.

Дося Сигіда-Кріслата, Голова

Наша членка Надя Русенко провадить садок „Світличку” спонсоровану 12-им і 33-им Відділом.

Members from left: 1st row – Marta Hruszkewycz, Dozia Sygida-Krislaty, Maria Malanchuk. 2nd row – Christina Abramiuk, Irene Orynychak, Maria Kwit-Flynn, Lesia Danylo-Drozd, Daria Kramarchuk, Ivanka Leshniowsky, Luba Lys. Not pictured - Marusia Antoniow, Diana Stachur-Froberg, Luba Gudz, Mary Hovanec, Maria Ivankiv, Vira Ivanytska, Luba Moysaenko, Alexandra Kaluszyk, Maria Rupert, Lisa Shyjka-Shrubowycz, Dr. Maria Strus

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE of AMERICA

Cleveland Branch 8

Branch 8 was established in 1986 by 16 members ages 30 to 55 and was chaired by: Zirka Horbach (1986-1988), Lida Pavlyshyn (1989), Luba Sochocka (1990), Dozia Krislata (1991), Marta Bodnar (1992), Lida Demianchuk (1993-1994), Lusya Komichak (1995-1996), Luba Sochocka (1997-1998), Nadia Rusenko (1999), Nastia Stecyk (2000-2001) and Diana Stachur-Froberg (2003). Three members serve on the board of district committee.

Branch is a member of Ukrainian Museum in New York and cooperates with the Ukrainian Museum-Archives in Cleveland.

The branch organized exhibits of paintings by Y. Hnizdowsky, A. Maday, B. Bozhemsky and for children puppet theater performances, spring and Christmas parties, picnics and games. Other activities included cooking courses, arts making of gerdans, Tripilla pottery and Ukrainian Easter egg painting.

Communitywise, they collected clothing and toys for the children of Ukraine and each October organized a membership drives with speeches and socials, and of course attended meetings and events of the District Committee.

Our member Nadia Rusenko conducts preschool classes "Svitlychka" co-sponsored both by 12th and 33rd branches.

Dear Ukrainian Community Member,

The Ukrainian National Women's League of America, Branch #8 thanks you for helping us on the **Monument Restoration Project** of Ukraine's beloved poetess Lesya

Ukrainka. Her beautiful bronze sculpture is located at the Cleveland Cultural Gardens, at Rockefeller Park in Cleveland, Ohio. This year marks the 50th anniversary since her installation in 1961. The passage of time has taken a physical toll on the statue of Lesya. The bronze metal shows signs of extreme wear and oxidation, and the sinking foundation were threatening the stability of the monument. We, the Branch 8 of UNWLA, undertook to rehabilitate the statue and on her 50th **Anniversary Rededication Ceremony on August 28, 2011 at the Cleveland Cultural Gardens.** May we congratulate ourselves and the total community on the job well done, thus fulfilling our responsibility of the current generation to the great work of our forefathers.

12-ий Відділ ім. Олени Пчілки в Клівленді

12-ий Відділ США ім. Олени Пчілки в Клівленді був заснований 19-го березня 1967 р., складався з 18 членок - молодих жінок. Першою головою була Дарія Городиська, а після неї Ірена Сахно, Надія Дейчаківська, Анна Завадівська, Люба Дармохвал, Леся Кусяка, Дарія Древницька, Євгенія Гіщинська, Неоніля Винярьська, Дора Сторожинська, Дарія Войтина, Лідія Вирста, Патриція Крутигорова, Дарія Федорів.

Основними цілями Відділу були і є збереження української ідентичності і поміч потребуючим українцям, де б вони не жили. Для здобуття коштів організовано Різдвяні базари. Вишивані Вечорниці, покази мод та інші імпрези. Видано 3 куховарські книжки, які мали великий успіх. Основну увагу було приділено культурним програмам: літературним вечорам з виступами визначних письменників (Григорій Костюк, Юрій Стефаник, Віра Новк, Галун-Блох, Зоя Когут та інші), цілий ряд виставок видатних мистців (Яків Гніздовський, Анатолій Коломиєць, Слава Геруляк, Катерина Кричевська-Росандіч, Ака Перейма, Петро Андрусів і багато інших). Всі ці імпрези збагачували культурне життя громади, а дохід з них уможлилював такі програми США як "Медичний Фонд - Діти Чернобиля", Український Музей в Нью-Йорку, "Фонд Бабусі", "Молоко і булочка", стипендії,

висилання пакунків. Протягом 20 років при Відділі існував Гурток книголюбів. В 1973 р. було засновано "Садочок", який проіснував 40 років і виконує виховну роботу до сьогодні.

У вересні 2002-го року в 35-у річницю свого існування Відділ влаштував величавий концерт на пошану композитора Миколи Лисенка (1842 - 1912).

Цього року Відділ розпочав 36-ий рік своєї діяльності, відмолодженний, під проводом Дарії Федорів, начислює 30 членок, і продовжує працювати для добра українського народу.

Образотворча виставка організована відділом 2003р

З ліва: Сидять: Неоніля Винярьська, Надія Дейчаківська, Лідія Вирста. Стоять: NN, Васирина, NN, NN, Патриція Крутиголова, Дарія Федорів. Люба Мудра, NN, NN, Наталка М'яка

Translated by Wasyl Lisynsky

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE of AMERICA

Cleveland Branch 12

12 young women established branch 12 of Olena Pchilka September 19, 1967. Daria Horodyska became its first chairlady. Prolongation of Ukrainian heritage and assistance to the needy Ukrainians wherever they may be was their main purpose.

To acquire operating finances members organized Christmas bazaars, evenings of embroidery, fashion shows and other events. Branch published and successfully sold 3 cookbooks. However, the main attention was given to organization of cultural events, such as presentations by well-known writers (Hryhoriy Kostiuk, Yuri Stefanyk, Wira Wowk, Halun-Blokh, Zoya Kohut and other) and exhibit of the works of the famous artists (Yakiv Hnizdowsky, Anatoly Kolomyets, Slava Gerulak, Kateryna Krychevska-Rosandych, Aka Pereyma, Petro Andrusiv and many others). All these events culturally enriched the community and at the same time brought finances for the benefit of "Medical Fund – Children of Chornobyl", New York Ukrainian Museum building fund "Grandma Fund", "Milk and roll Fund", scholarship fund and gift parcel fund. Also Book Lovers club operated for 20 years. In 1973 the preschool was set up which for the next 40 years has provided care for and pleasure to the youngest.

In September 2002, as a 35th its own jubilee project, the branch organized a concert in recognition of the composer Mykola Lysenko.

Our branch was led by the following chair ladies: Daria Horodyska, Irena Sakhno, Nadia Deychakivska, Anna Zawadiwska, Luba Darmochwal, Lesia Kusiaka, Daria Drewnycka, Ewhenia Hishchynska, Neonila Wyniarska, Dora Storozhynska, Daria Wojtyna, Lidia Wyrsta, Patricia Krutyholova and Daria Fedoriv.

Presently (36th year) branch accounts for 30 members and, under leadership of Daria Fedoriv, diligently works for the benefit of the organization, the community and the Ukrainian people.

14 Відділ СУА

Відділ заложено 23-го березня 1930 року. Збори скликала Катерина Ділай. Відчитано листа від председательки СУА Олени Лотоцької. Вибрано такий перший уряд: Катерина Ділай - предсідник, Ольга Войціцька - секретар, Катерина Габрівська - скарбник. При заснуванні Відділ мав 20 членок,

Відділ гарно розвивався, влаштовував свята в честь визначних українських жінок, брав участь в життю клівлендської української громади. Зібрані гроші вислано до краю на підтримку Рідної Школи, інвалідів, політичних в'язнів, Союзу Українок у Львові і в Карпатську Україну. В Америці пожертви Відділу пішли на Культурний Город в нашому місті, особливо на бюсти Тараса Шевченка та Івана Франка, дівочу школу у факс Чейз і Конгрес- у Вашингтоні.

У 1940 році в уряді були: Г.Дарія Чорній - голова, Марія Білецька - рекордова секретарка, Марія Кравчишин - скарбничка і Мокрина Лев - фінансова секретарка,

У Відділі було вже 59 членок.

Делегатками до УЗО були: Дарія Пулай і Марія Білецька.

Відділ розв'язався приблизно в 1970 році.

Translated by Wasyl Liscynesky

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE of AMERICA

Cleveland Branch 14

Branch was established on March 23, 1930 with 20 members attending. The meeting was called to order by Kateryna Dilay. She read the letter-greetings from the president Olena Lotocka of main office. The branch board was elected as follows: Kateryna Dilay – chairman, Olha Wojcicka – secretary, Kateryna Gabrivska – treasurer.

The branch organized various festivities to recognize outstanding Ukrainian women, participated in the life of the Ukrainian community, etc. The proceeds from the events were donated to Ridna Shkola, invalids, political prisoners, Soyuz Ukrainok in Lviv and Karpato-Ukraine. In US, the donations were made toward developing cultural gardens and especially the Shevchenko and Franko memorials. Also, branch supported girls' school at Fox Chase and the congress in Washington.

In 1940 the board was composed as follows: Maria Chorny – chairlady, Maria Bilecka – recording secretary and Maria Kravchyshyn – treasurer. The branch accounted for 59 members. Maria Pulay and Maria Bilecka served as delegates to the United Ukrainian Organizations.

The branch self-liquidated in 1970.

30-ий Відділ СУА

Відділ заложено 24-го жовтня 1937 року, головно заходами Катерини Мураль при допоміж Марії Р. Періг, Софії Лазурка, Катерини Габрівської і Еви Лялюк,

На перших зборах було присутних 19 членок. Перший уряд: К. Мураль - голова, Розалія Слабій - фінансова писарка, Софія Туцька - рекордова писарка, Павліна Волинська - скарбничка. Збори відбувалися в Українськiм Народнiм Домi.

Відділ брав чинну участь в імрезах Українських Злучених Організацій Клівленду та влаштовував свої власні імпрези, як День Матері, свято Лесі Українки, відчити і т.п.

В 1938 році влаштовано протестаційне віче з промовцем Марусею Бек, проти розв'язання польською владою Союзу Українок у Львові.

В 1940 р. Відділ мав вже 55 членок. До уряду ввійшли: Катерина Мураль - голова, Емілія Дуброс - заступниця, Ева Лялюк - секретарка, Ганна Купер - фінансова секретарка, Софія Чубинська - скарбничка.

Сидять з ліва Катерина Габрівська, Молодець, Марія Кравчук, Ева Лялюк, Катерина Мураль (голова), НН, Емілія Добр..., Софія Чубинська, Лазута. 2-ий ряд з права Олена Степаник, С. Задорецька

Відділ допомагав у будові Українського Городу Культури, а опісля дав великий вклад гроша і праці при поставленні статуї Лесі Українки. Три членки: К.Мураль, П. Баранська і Ганна Гавриляк, працювали в Комітеті побудови. Відділ вплатив на те понад \$2,000. Після другої Світової війни допомагав у влаштуванні новоприбулих з таборів в Німеччині.

У 1965 р в Управі були: Марія Гереняк - голова, Катерина Габрівська - секретарка і Катерина Мураль - касієрка. Делегатками до -УЗО були: Катерина Мураль і Ганна Купер.

Катерина Мураль була Почесною Головою Окружної Управи СУА Огайо та одержала Почесне членство СУА на ХУІІ Конвенції в Нью-Йорку,

На святкуваннях 50-ліття СУА нашою Округою, золотими медалями відзначено: Антоніну Франд (голова Відділу), Марію Гавриляк, Мільку Дубчус, Марію Гермак, Анастасію Кухту, Марію Лабик, Євгенію Пискливу, Софію Чубинську.

У 1978 р до Управи належали: Антоніна Франд - голова, Анна Гавриляк - містоголова, Марія Лабик - секретар, Катерина Мураль - кореспонденційний секретар і скарбник.

У 1991 році Катерина Мураль, у Конвенційній книжці помістила такі слова "У рядах СУА пройшли ми 50-літній шлях, залишилося нас шість постарілих і немічних жінок. Радіємо досягненнями нашої Організації і бажаємо успіхів у праці для добра українського народу на славу Божу".

Відділ розв'язався.

Branch 30 - was founded in 1957. First presidents were Kateryna Mural, Maria Pachkowska, Ewa Laluk, Kateryna Gabriwska, Maria Gerak, and for 1975 Antonina Frand. The membership is declining since all members are golden agers. The Branch worked closely with the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland especially in 1940 during the establishment of the Ukrainian Cultural Gardena in Cleveland. After World War II the Branch helped with resettlement of Ukrainians from displaced persons camps in Germany.

33-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки

26 жовтня 1952 року група ідейно свідомих жінок, а саме: Михайлина Ставнича, Євгенія Дубас, Орися Савчак, Юлія Тарнавська, Ірина Салук, Лідія Гладка, Стефанія Городиська, Осипа Олінкевич, Павлина Мазур, Іванна Яремко, Володимира Баслядинська та Ірина Стахур створили 33 Відділ і в скорому часі Відділ зріс до 92 членок. Перше десятиліття опікується українським садочком в Німеччині і школою в Бельгії. З ініціативи Стефанії Городиської створено при Відділі фонд "Мати і Дитина".

В 1953 році створено перший український садочок в Америці, а спричинилася до цього тодішня голова Відділу Євгенія Дубас. Виховательками були: Ліна Камінська, Ярослава Данилевич, Ольга Німилевич, Леся Ковальська, Люба Козбур, Стефанія Демчук, Геня Фандерис, Марія Олексин, Віра Квіт, Марія Антонів, Мирослава Футей.

Сьогодні світличку провадить учителька Надія Русенко. За цей час (1953 - 2003) світличку відвідували понад 2000 дітей. Грошовими датками піддержувано наукові інституції, як НТШ, УВУ, Фонд Катедри Українознавства в Гарварді, Фонд побудови пам'ятника Тарасу Шевченкові у Вашингтоні, Лесі Українці в Клівленді, переслано пожертви на Церкву - Пам'ятник у Бавнд Брук і церкву св. Симона в Парижі і інше.

В 1967 році Стефанія Шевчук започаткувала Стинендійну Акцію, яка була великою поміччю для українського студентства. Широко розвинула цю акцію (понад 28 років) Почесна членка СУА Іванна Вовк.

Ірина Кашубинська розвинула збереження і плекання обрядів, традицій; відбуваються покази народної ноші. Вона організувала покази обрядового печива та виставки народного мистецтва., Уфундовано вітраж св. Ольги в церкві св. Андрея, як акт вдячності Всевишньому за звільнення нашого Патріярха Йосифа Сліпого зі заслання, як також передано Блаженнішому "Дар Любови".

Відділ є членом Музею-Архіву в Клівленді. Підтримує всі почини і цілі СУА, як Український Музей в Нью Йорку, на будівельний фонд якого зложили 9,639.00 доларів. Почесна членка СУА Ірина Кашубинська свою цінну колекцію народного мистецтва, одягу з рідного села Угринів, по виставці "Збереження Спащини" передала до музею в Нью Йорку.

Відділ є членом УККА і УЗО в Клівленді. Союзянки дописують до часописів, виступають в дискусійному клубі, в радіопередачі "Україна", співають в церковних і світських хорах, учителюють в Рідній Школі. Для здобуття фондів Відділ влаштовує базарі, мистецькі виставки, літературні вечори та збірки під церквами у квітну неділю на допомогу потребуючим дітям в Україні. Наші членки, бл. п. Стефанія Онишкевич-Сікора і Оксана Келлер, брали участь в рядах УПА.

При Відділі існує Гурток Книголюбів, який зорганізувала Люба Боднар, а довгі роки провадила Люба Мичковська. Протягом п'ятдесят років головами Відділу були: Михайлина Ставнича, Євгенія Дубас, Юлія Тарнавська, Ярослава Данилевич, Ірина Кашубинська, Ярослава Барнич, Стефанія Городиська, Емілія Воляник, Марія Янів, Іванна Яремко, Ольга Городиська, Стефанія Цегельська, Ярослава Гергель, Дарія Сірко, Мирослава Грабець, Іванна Шкарупа, Емілія Русин і Ольга Дем'янчук.

Останній склад Управи Відділу: Голова Ольга Дем'янчук, заступниця Лукія Гриців, друга заступниця Люба Боднар, культурно-освітня референтка Олена Хміляк, протоколярна і кореспонденційна секретарка Стефа Балагутрак, касієрка Почесна членка Відділу - Люся Медицька, та суспільні опікунки Марія Футей, Стефа Балагутрак, Люба Лешньовська, (в минулому бл. п. Дарія Говикович), стипендійна реф. Ірина Стахур, виховна реф. світлички Люся Медицька, господарчі Ева Оліяр, Марія Грабська, Анна Кілярська, Ольга Охрін, а в 70-тих роках Александра Мачалаба. Пресова референтка Оксана Шараневич, та архіварка Євгенія Ісенко. В у вічність дві почесні членки Відділу бл.п. Мілія Русин та бл.п. Стефанія Вільшанецька.

Контрольну комісію очолює Ірина Дубас з членами: Александра Волошин, Марія Антонів і Ірина Кріса.

Почесними членками Відділу були Стефанія Городиська, Емілія Воляник і Лукія Медицька. Почесними членками Округи: Марія Грушкевич. Ірина Кашубинська і Іванна

Шкарупа і Почесними членками цілої організації США: Ірина Кашубинська, Іванна Шкарупа і бл.п. Іванна Вовк.

В роках 2001-2002 до нас долучилися свідомі жінки із т. зв. "Четвертої Хвилі", а саме Євгенія Бенко, Оксана Шараневич, Ніна Сікора, Люба Хомин, Євгенія Світенко, Ліна Шедна, і Галина Ковалишин, дружина о. Северина, яка нажаль була перенесена до Флориди.

Суспільна опіка також пам'ятала про наших військовиків в Кореї, В'єтнамі, посилаючи їм символічні різдвяні дарунки і картки до Перської Затоки.

Від 1991 року суспільна опіка більше поширила свою діяльність на Україну, особливо в Херсонську область; допомога сиротинцям, потерпілим від Чорнобильської катастрофи, закарпатцям від повені, сестрам Пресвятої Родини в Гошеві, а останньо акції "Молоко і булочка" найменшим потребуючим школярам в Україні.

Праця продовжувалася на харитативному та культурно-освітньому полі. Особливу увагу заслуговує Стипендійна акція США, якої спонсором був 33-й Відділ і яку понад 20 років дуже успішно провадила почесна членка США Іванна Вовк, очевидно за поміччю жертводавців: д-ра Стецура, Наді Шкільник, Петра і Розалії Пенгрин, д-р Дарії Русин, Ігора Руденського, Лукія і Теодозій Гриців та Ірини Криса. Продовжували ту шляхетну працю Марія Футей та Ірина Стахур. Суспільна Опіка, очолювана Іриною Криса і з допомогою Стефи Балагутрак та Стефанії Швед, несла поміч братам і сестрам по всьому світ, а з відновленням самостійності України у 1991 р. особливо в Україні. Відділ дуже активно відгукнувся на повінь в Прикарпатті, старечий дім в Чернівцях, геріатричне заведення СУ в Херсоні, дома сиріт та неповносправних дітей. Морально підтримували місцевих Союзнок при шпиталях, старечих домах. Висилали великодні та різдвяні гостинці. При цім велику допомогу подавала Леся, дочка Ірини Криса. Загальна сума допомоги становить \$91,490.86 доларів.

При Відділі успішно діяла Музейно-Мистецька референтура, очолювана Лукією Гриців. Понад 13 років вона, із допомогою мужа Теодозія, відповідно до пір року чи історичних дат, фахово і естетично прикрашувала табличку в Кредитовій Кооперативі "Самопоміч". Лукія також подавала куховарські приписи до журналу "Наше Життя". Євгенія Бенко, з допомогою її мужа Франка, організувала 6 мистецьких виставок при Суyahoga Community College.

Невтомними працівниками Відділу були господарські референти Стефанія Вільшанецька, Марія Грабська та Анна Кілярська.

Відділ складався в основному із старших віком членкинь, які відходили у вічність, і тому на Надзвичайних останніх Загальних Зборах (світлина Наталії Симс вгорі) 13 квітня 2012 р. рішено закрити Відділ.

UKRAINIAN WOMEN'S LEAGUE

BRANCH 33

In 1952 Mykhaylyna Stavnycha, Ewhenia Dubas, Orysia Savchak, Julia Tarnavska, Iryna Saluk, Lidia Hladka, Stefania Horodyska, Osypa Olinkevych, Pavlyna Mazur, Ivanna Yaremko, Volodymyra Basladynska, and Iryna Stachur established UWLA Branch 33 of Lesia Ukrainka. Soon there were 92 of them.

The first effort marked itself by support for Ukrainian preschool in Germany and school in Belgium, on the initiative of Stefania Horodyska the fund "Mother and Child". Then in 1953, chairlady Evhenia Dubas set up the first in USA UWLA Ukrainian preschool. Lina Kaminska, Yaroslava Danylevych, Olha Nimylovych, Lesia Kovalska, Luba Kosbur, Stefania Demchuk, Genia Fanderys, Maria Oleksyn, Wira Kwit, Maria Antoniv and Myroslava Futey contributed their time and effort as teachers during the period of 1953-2003, taking care of 2000 children in total. Presently, Nadia Rusenko ably takes care of the preschool.

With its hard earned proceeds from various cultural, artistic, social evens the Branch spread its support for various foundations, such as Shevchenko Scientific Society, Ukrainian Free University Fund, Harvard Ukrainian Chair, Shevchenko statue in Washington, memorial in Bound Brook, St. Symon church in Paris, France and others, but most intensely Lesia Ukrainka statue in the Cleveland Cultural Gardens and Ukrainian Museum in New York (\$9,639).

With the declaration of independence of Ukraine the Branch concentrates on delivering humanitarian support to the schools and orphanages in the mother country.

During the last 50 years Branch was led by the following chair ladies: Mykhaylyna Stavnycha, Ewhenia Dubas, Julia Tarnavska, Yaroslava Danylevych, Iryna Kashubynska, Yaroslava Barnych, Stefania Horodyska, Emilia Wolanyk, Maria Yaniv, Ivanna Yaremko, Olha Horodyska, Stefania Cehelska, Yaroslava Gergel, Daria Sirko, Myroslava Hrabec, Ivanna Shkarupa, Emilia Rusyn and Olha Demianchuk.

Presently the board is composed of: Olha Demianchuk – chair, and the members Lukia Hryciv, Luba Bodnar, Olena Chmilak, Stefa Balahutrak, Lucia Medycka, Maria Futey, Luba Leshniowska, Iryna Stachur, Eva Oliar, Maria Grabska, Anna Kilarska, Olha Ochrin, Oksana Sharanevych, Evhenia Benko. Iryna Dubas heads the audit committee of Alexandra Woloshyn, Maria Antoniv and Iryna Krisa.

The status of honorary Branch membership deserved Stefania Horodyska, Emilia Wolanyk, and Lukia Medycka. Honorary members of District are Maria Hrushkevych, Iryna Kashubynska and Ivanna Shkarupa. Honorary member of National are Iryna Kashubynska, Ivanna Shkarupa and Ivanna Wowk (+).

60-ий Відділ СУА

Рожа Завінська та Катерина Мураль з 30-го Відділу у співпраці із Галиною Мураль-Шіпкою зібрали 10 до 12 молодих роджених в Америці жінок осінню 1946 р. та заснували Відділ 60 СУА. Першою головою стала Галина Шіпка. Виховані в любові до українських традицій вони ентузіастично взялися до праці і скоро Відділ зріс до 40 членкинь. Вони влаштовували Свят-вечорі, дні подяки чи інші okazji, вносячи у них український дух, звичаї, страви та мистецькі закраски. Вчилися і вправляли писанкове мистецтво. Підготовляли сценічні виступи, циркові та бродвейні тематики та фестивалі. Відділ розв'язався в 1979 р.

Очолювали Відділ Галина Мураль-Шіпка (1946-1949), Ірина Лобур (1949-1950), Маргарета Гусаль-Рутенська (1950-1951, 1955-1956), Марія Задерецька-Леман (1952-1953), Галина Козир-Мураль (1953-1955), Ева Зепко-Бойко (1956-1957), Галина Дарваль-Петльована (1957-1958), Ольга Гит (1958-1959), Доротея Волянська-Еверет (1959-1960), Доротея Лабик (1961-1962), Зеновія Скоратко (1962-1964), Елеонора Совчик (1964-1965), Евгенія Бочар (1965-1969), Марія МкЕлрой (1970-1971), незнані (1971-1976), Доротея Еверет (1976-1978).

UKRAINIAN JUNIOR WOMEN'S LEAGUE

BRANCH 60

It was through the efforts of Mrs. Rose Zavinsky and Mrs. Katherine Mural of Branch #30 that in the fall of 1946, Mrs. Helen Mural Shipka organized and became first president of the Ukrainian Junior Women's League Branch 60.

Between ten and twelve young American women of Ukrainian descent met at this first meeting held at the Mural residence. Born in the United States, these girls and others that followed were instilled by their parents with love and appreciation for their Ukrainian Heritage. This love sparked enthusiasm and membership grew to forty.

Active in all directives of the Ukrainian National Women's League, Branch 60 became best known in the years that followed for their annual Sviatety Vechir Dinner, Thanksgiving Night Cabaret and Easter Egg Classes. The Sviatety Vechir Dinners were held in members' homes. Each member made and brought an assigned traditional dish so that the Holy Night Supper tradition was perpetuated and each girl making a different dish each year, learned the art of Ukrainian cuisine. Husbands were invited and all traditions were carefully followed,

Money was raised at the annual Cabaret, which included a spectacular floorshow, canapés and punch. Our talented membership put on shows with Circus Theme, Broadway Musicals, South American Fiesta and Follies of the 20's.

We promoted Ukrainian Easter Egg Classes, taught by active members Mrs. Mark McElroy (Marie) and Mrs. Michael Bochar (Jennie). The American public was invited as well as fellow Ukrainians.

Besides these main events, we held dances, card parties, and spaghetti dinners and participated actively in All Nations Fair, baking and manning the booths. We invited outstanding guests to speak at our meetings and our publicity chairpersons publicized our events in English and Ukrainian press. We were honored that Helen Mural-Shipka became Jr. Vice President of the UNWLA and was Contributing Editor of the English Jr. League Section of "OUR LIFE"

Records have been lost and to the best of our knowledge the main group of Branch # 60 disbanded in 1979. It had become difficult raising funds to contribute to National Headquarters. We understand, however, that some members, including Jennie Bochar and Mary Thatcher, continued for another ten years.

The love and spirit for our Ukrainian heritage has not been lost! Since we disbanded in 1979, we have organized under the name UKITS -Ukrainians Keeping In Touch and meet three times a year. Some of our women have also joined other Branches and in heart and spirit we are Soyuz Ukrainok members.

PRESIDENTS:

Helen Mural-Shipka	1946-1949	Irene Trembly-Lobur (dec.)	1949-1950		
Margaret Husal-Rutensky	1950-1951	Marie Zaderecky-Lenart	1952-1953		
Helen Kozyr-Mural	1953-1955	Margaret Husel-Rutensky	1955-1956		
Eve Zepko-Boyko	1956-1957	Helen Darwal-Petlowany	1957-1958		
Olga Hit (deceased)	1958-1959	Dorothy Wolanski-Everett	1959-1960		
Dorothy Labyk	1961-1962	Zenovia Skoratko	1962-1964		
Eleanor Sovchik	1964-1965	Jennie Bochar	1967-1969		
Marie Mcelroy	1970-1971	unknown	1971-1976	Dorothy Everett	1976-1978

130-ий Відділ СУА

СУА-130 Світличка із учителькою Наталкою Боднар 2012 р.

ЗБІРКОВИЙ КОМІТЕТ ЖІНОЦТВА КЛІВЛЕНДУ НА ФОНД "ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ "

В Європі, у 1947 році отець Веренфрід Ван Страатен заснував харитативну організацію, яка виросла у відому установу "Церква в Потребі". Він уважав своїм найвищим покликанням допомагати відродити знищену і переслідувану Католицьку Церкву після другої світової війни. Він щедро допомагав особливо Українській Греко Католицькій Церкві в діяспорі та після виходу з катакомб і легалізації, в незалежній Україні. Він дуже цинив Блаженнішого Патріярха Йосифа, був його великим приятелем і тісно з ним співпрацював.

Взоруючись на його благородній праці, жіноцтво Клівленду проголосило грошеву збірку на "Церкву в Потребі", у формі місячного датку двох долярів або більше, з метою постійної підтримки всіх великих і шляхетних задумів їх Блаженства Кардинала Патріярха Йосифа Сліпого.

Створено комітет під назвою "Збірковий Комітет Жіноцтва Клівленду на Церкву в Потребі", який очолила Михайлина Ставнича, секретаркою була Любомира Мичковська, касієром Іванка Шкарупа і книговодом Мушка Кривяк.

На протязі вісьмох літ /1970-1977/ комітет кожномісячно пересилав Блаженнішому зібрану суму й кожночасно діставав подяку.

Збірка увінчалася сумою около 24.000 долярів, за що Блаженніший закупив додаткову площу біля Собору св.Софії в Римі.

Комітет був членом УЗО. Делегатками були: Михайлина Ставнича - голова та Іванна Шкарупа.

УКРАЇНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ ПРИ ДІЄЦІЗІІ СВ. ЙОСАФАТА.

В лютому 1992 р. Преосвященний Владика Роберт Москаль скликав громадські збори щоб створити допомоговий комітет для влаштування емігрантів з України, які приїздили на сталий побут до Америки. Обговорено завдання перед новоствореним Комітетом, а це підняти помешкання, улаштувати його, подбати про харчі, транспорт, зареєструвати в Агенції Суспільної Опіки, допомоговій Агенції, перевести провірку здоров'я в Метро-шпиталі та влаштувати дітей у школах.

На цю ціль Владика Роберт призначив певний фонд з якого виплачувано в продовж одного місяця всі кошти для новоприбулих.

Між роками 1992-1997 комітет займався 10-ма родинами із 34 осіб.

Членами комітету були Мирослава Оришкевич, Іванна Шкарупа і Дарія Федорів, а їм опомагали інші члени громади, особливо в транспортації та перекладацькій справі.

Згідно зі згодою Владики Роберта, Комітет перестав діяти 23 березня 2002р., а залишені фонди передано на загальний епархіяльний фонд.

ТВАРИСТВО ДОПОМОГИ НЕЗРЯЧИМ

Осіною 1988 року, з рамені Злучених Організацій Великого Клівленду, Мирослава Оришкевич та 20 інших жінок створили Комітет Суспільної Опіки, щоб допомогти новим українським імігрантам успішно влаштуватися.

Зимом 1990 - 1991, Комітет спонсорує перебування в Клівленді та лікування молодого трагічно-осліпленого юнака Тараса Дороцького. Ця допомога одному незрячому хлопчині дає Комітетові новий напрям праці - допомога незрячим в Україні.

1995-го року. Комітет субсидує однорічний професійний вишкіл найбільш многонадійного сліпого студента Львівського університету, Віталія Царана, в Overbrook School for Blind у Філядельфії. Там Царан закінчує з високим відзначенням курс для вчителів сліпих та комп'ютерське програмування. Завдяки цій освіті, стає він вчителем комп'ютерства в школі для сліпих у Львові, закладає школу комп'ютерства для зрячих й незрячих при Львівському університеті, та творить українську комп'ютерську програму для сліпих.

20-го листопада 1995-го року. Комітет Суспільної Опіки приймає нову назву: FIGHT for SIGHT ASSOCIACION - ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ НЕЗРЯЧИМ.

Від 1990-го року, Комітет дарує для незрячих в Києві, Львові, Харкові, Підгірцях, Кам'янці Подільському, Тернополі, Карапчеві, Запоріжжю, Конотопі, Вуглегірську та селу Івана Франка допомоги в сумі понад \$150,000 у формі понад 900 озвучених книг та інших брайльних та електронних інструментів. В 1998 р. рішає відремонтувати львівську Спецшколу-Інтернат №100 для незрячих дітей, включно з новими каналізаційними трубами та внутрішньою сантехнікою, коштом \$75,000, яку закінчено в 2000 р.

Почавши від 2001 р. - була виконана велика праця з дахом, який покрито новою черепицею. Згодом встановлено нові водогони, лазнички, котли для теплої води, вмивальники; закупили пральки, додано додаткові нові спальні. Останній проект 2008 р. - замінено знищені вікна та двері. Загальна сума допомоги протягом всіх цих років виносила 500,000 дол.

Згідно з рішенням Комітету, 10 листопада 2010 р. Комітет Допомоги Незрячим завершив свою 22-річну працю. Комітет складає щиру подяку громаді Клівленду та околиць за довголітню підтримку. Дякуємо.

Завдяки великої жертвенності української громади, пощастило Fight for Sight досягнути багато за відносно короткий час, та принести допомогу найбільш потребуючим в Україні.

Translated by Wasyl Liscytsky

FIGHT for SIGHT ASSOCIATION

In the fall of 1988 Myroslava Oryshkewych organized Social Service Committee within the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland. 20 professional women stood ready to offer their time and efforts to carry relief services for the benefit of the newly arriving immigrants and help them to settle and become productive residents of this new for them country. Work of the committee included medical examinations, medical and dental services, teaching of English, documentation, coordination of translators and drivers, finding jobs and even providing clothing, living quarters and home furnishing. Soon artist, politicians and dissidents as well as victims of Chornobyl started arriving to Cleveland so the committee lent its hand in giving the forum as well as lodging.

In winter 1990/1991 the committee sponsors the young blind Taras Dorocky for medical treatment providing for him living facilities. (Later, Dorocky became an historian and bandurist as well as instructor of history and English at the Lviv school for the blind). This fact gives the committee an idea to redirect their activities toward help for the blind in Ukraine. With the declaration of

independence of Ukraine the committee devotes its efforts exclusively to carry help for the blind and especially for the schools for the blind in Ukraine.

In 1995 the committee subsidizes one year's professional training for Vitaliy Caran, the student of the Lviv University, at the Overbrook School for the Blind in Philadelphia. There Caran successfully graduates as a teacher of the computer programming for the blind. Soon he organizes the school for the blind at the university and becomes the teacher there. He develops computer software for the blind and becomes international councilor on the subject.

From 1990 Fight for Site Association of Cleveland, with the prodding of the Committee comes with the assistance of \$150,000 for the schools for blind in Kyiv, Lviv, Kharkiv, Pidhirci, Kamianec Podilsky, Ternopil, Zaporizza, Konotop, Vuhlehirk and the village of Ivan Franko in form of 900 audio books, hundreds of boxes of Braille paper, audio cassette duplicators, thousands of audio cassettes for students, ALLADIN and VOYAYGER readers, TOSHIBA printer, vocalizer, voice simulator, APH-4-track sensitive players for the blind of the Lviv University, enlarging rulers and sets for reading, pocket Braille charts, relief map of Ukraine and thermoform duplicator of the maps.

Finally, on November 20, 1995, the committee acquires a new name, the Fight for Sight Association. As such, in December 1998, the association decided to renovate the one hundred fifty years old **school for blind #100**. Entire external sanitary facilities, plumbing and connection to the city disposal canalization facilities were rebuilt from the ground by the summer of 1999. The internal plumbing was completed by 2000. Both at the cost of \$75,000. The roof renovation is scheduled as the next project.

Starting 2001 we financed recovering of the roof, installed new water supply plumbing, toilets,

hot water tanks, and showers. Purchased washing machines. Added new bedrooms. In 2008 new windows and doors were installed.

All these projects for the benefit of the most needy in Ukraine were accomplished at the total cost of \$500,000.00 through the generosity of our Ukrainian community. We thank the

community for the generous support.

Finally, on the 10th of November 2010, after 22 years of activity, the Committee decided to dissolve itself.

Львівська Газета, 11 серпня 2003 р.

“Була така мода, коли відкритим було не лише серце, а й кишеня”

Розмова з Василем Ліщинецьким, головою Українських Злучених Організацій Великого Клівленда

У ЛЬВОВІ працює найстаріша в Україні середня школа для дітей із вадами зору, яка пишається понад 150-літньою історією. Після 12 років навчання її випускники виходять адаптованими до середовища і мають можливість навчатися у вищих навчальних закладах.

Як і переважна більшість закладів для соціально незахищених верств населення, львівській школі №100 доводилося ледве зводити кінці з кінцями, однак на допомогу незрячим дітям прийшла українська громада Клівленда, яка вже давно допомагає школі, надаючи пристрої для незрячих і слабозрячих, реставруючи приміщення. Нині в Україні перебуває Василь Ліщинецький, голова Українських Злучених Організацій великого Клівленда, на базі яких і створили Комітет допомоги незрячим. “Газета ” звернулася до пана Ліщинецького з проханням розповісти докладніше про УЗО та їхню ініціативу.

- Пане Василю, розкажіть, будь ласка, про мету вашого приїзду в Україну?

Незабаром в Києві відбудеться Світовий конгрес Українців, який триватиме з 18 по 21 серпня. Я як голова центральної організації Українських злучених організацій (УЗО) є делегатом - представляю українців штату Огайо. На відміну від попереднього з'їзду, який нещодавно відбувався у Києві, це - з'їзд виключно представників діаспори. Україна в ньому не бере участі, лише на найвищому рівні. Такі з'їзди колись називали Світовими конгресами вільних українців і проводили в Канаді чи США. Але коли Україна отримала незалежність, називати їх так уже не випадало. Цього разу у ньому візьмуть участь представники і західної діаспори, і східної - з Казахстану, Росії, Білорусі, яким простіше прибути в Київ, аніж, скажімо, до США.

- Чим займається ваша організація?

Я очолюю центральну організацію УЗО, які займаються всім, чим займається суспільство, й об'єднує дуже багато організацій. Ми маємо кредитні спілки, що є нашою опорою для програм допомоги та друку своєї газети - "Вісника УЗО", виконуємо роль координуючого чинника для багатьох організацій українців. Нашу організацію засновано ще в 1928 році з цією ж ціллю - для координації. Вона є неприбутковою, й існує за рахунок членських внесків. УЗО входить до Українського конгресового комітету. Річний внесок становить близько 35 доларів США. У Штатах є великі традиції благодійництва. Якщо у когось якась біда, відразу на телебаченні вказують адресу чи розрахунковий рахунок, куди можна скеровувати свої пожертви. На жаль, в Україні не витворилася традиція благочинності, як в Америці.

- Скільки часу українці Огайо та Клівленда, зокрема, допомагають школі №100? У чому полягає ця допомога?

Ми допомагаємо школі вже впродовж 10 років. Робимо це без жодного бажання похвали. Тоді була така мода, коли відкритим було не лише серце, а й кишеня. Допомога слабозрячим дітям - це проект нашої громади, українців штату Огайо. Ми вклали у школу вже понад 150 тис. доларів. Комітет за власні кошти провів нову каналізацію, зробив ремонт сантехніки - встановив унітази й умивальники, закупив пральні машини та сушарки, там уперше з'явилася гаряча вода! Також за кошти комітету закупили різне обладнання - звуконосії, записувальні пристрої для аудіокасет і витискачі карт для незрячих, лінзи, папір Брайля. Крім того, комітет

надіслав школі №100, як і всім українським школам для дітей із вадами зору. електронні апарати, які дозволяють збільшувати текст при читанні до 20 разів. Тепер ми взяли за кухню і сам будинок, який є історичною пам'яткою.

- Що привернуло вашу увагу до проблем школи?

Навіть не знаю. Свого часу в США приїхав пан Тарас, що мав вади зору, на жаль, не пам'ятаю його прізвища, на зустріч з американськими організаціями незрячих. Оскільки він - українець, ми запросили його до громади, аби познайомитися. Він був здібним, тому ми запросили його до університету, де він здобув вишкіл на спеціальних машинах і комп'ютерах для незрячих. Він описав стан тієї школи, розповів про дітей і чого їм бракує. Наша організація, особливо жіноцтво, створили спеціальний комітет для опіки над тією школою. Це, зокрема, Мирослава Оришкевич, Олена Хміляк і Дарка Федорів. Одна з тих жінок працює в американській організації для незрячих, де виготовляють аудіоверсії книжок. Вона зайнялася тим, щоб і українські книжки записали на стрічки. Вони почали постачати сюди папір, машини і касети. Так розв'язалася співпраця. Помаленьку ця справа розкрутилася. Пан Тарас повернувся додому і почав працювати в школі. Він - бандурист, тому має м'яке серце. Коли вперше приїхали, то побачили, яка та школа нещасна - немає води, каналізації, вода через дах тече - то взяли довести це до такого стану, аби діти були трохи захищеними. Ми почали збирати кошти на відбудову, яка досі триває впродовж багатьох років. Нині працюють над дахом.

- Пане Василю, як ініціативу комітету сприймає влада?

Дивно, але ми зустрілися з не цілком прихильним ставленням. Ми не відчуваємо жодної підтримки. Навіть ставлення дирекції школи є дуже пасивним. Вона не проявляє жодних ініціатив. Ми знайшли дахівку поза Україною як подарунок. І щоб завести її сюди, маємо сплатити 20% мита. Уряд повинен розуміти, що ми - неприбуткова організація, а матеріали, які ми хочемо завести, є допомогою. Тому наразі будівництво призупинили.

- А представники України у США ініціюють якісь ваші програми?

Я не сказав би, що посольство щось таке ініціює. Вони мають політичні завдання репрезентувати Україну, але не звертають багато уваги на суспільні справи. Тільки цього року відновили почесний консулят у Клівленді.

- Чи є якісь інші програми вашої організації?

Так, звичайно. Найбільша наша програма - "Діти Чорнобиля" - загально-американська, завдяки чому ми можемо постачати обладнанням, пристроями діагностики та лікування українські лікарні для чорнобильських дітей. Однак на початках в Україні було багато зловживань довкола нашої допомоги. Не було іншої ради, як самим привезти і прикрутити прилади до підлоги, аби їх не продали в Польщу. Також маємо великі труднощі з транспортуванням.

Хоч переважно ми є діаспорою з Західної України, але багато допомоги пішло і на схід. Ми частково спонсорували будівництво шпиталю у Білій Церкві для хворих чорнобильських дітей, також допомагаємо сиротинцям. У Дніпропетровську маємо інтернат для неповносправних дітей, і туди постійно надходить допомога зі США. Свого часу ми збирали гроші жертвам повені, скнилівської трагедії. Це повинно все бути скоординовано, аби знати, куди йдуть гроші. Також допомагали бібліотеці Стефаніка, кримським школам, донецькому військовому ліцею.

- Українські з'єднані організації мають якісь плани спонсорської допомоги?

Як таких планів у нас немає. Ми лише реагуємо на потреби. Хтось (чи то члени нашої громади, чи потребувачі з України) виходить з ініціативою чи трапляється якийсь нещасний випадок, то ми вважаємо, що треба оперативно допомогти. Поки прийде допомога від, наприклад, уряду, то ми відразу реагуємо. Такі постійні речі, як сиротинці чи школа для незрячих та слабозрячих, - це проекти, які вже існують роками, й існуватимуть надалі.

З ініціативами виходять також мистецькі групи від організацій, які нас відвідують. Свого часу приїхали до нас хор дітей із Білої Церкви з метою отримати допомогу. Вони самі будують приміщення, але у них немає грошей. Тоді ми допомагаємо.

Розмовляв Богдан Юрочко

UKRAINIAN VILLAGE IN PARMA TIMELINE

March 2008: Ukrainian Village idea proposed under the leadership of Rev. John Nakonachny and parishioners of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral.

October 2008: City of Parma passes resolution #290-08 declaring State Road between Tuxedo Avenue and Grantwood Drive as "Ukrainian Village".

March 2009: Ukrainian Village Planning Committee formed under the auspices of the United Ukrainian Organizations of Ohio (UZO).

May 2009: Planning begins for Ukrainian Village opening.

September 2009: Ukrainian Village Parade Opening of Ukrainian Village

June 2010: Ukrainian Heritage Park plans approved by UZO.

August 2010: Dedication of Ukrainian Heritage Park (park grounds donated by City of Parma).

March 2011: UZO ratifies formation of Ukrainian Village Committee (UVC). Ukrainian Village Executive Committee formed.

May 2011: First UVC meeting held.

September 2011: Ukrainian Village Parade. Opening of Ukrainian Heritage Park

December 2011: Ukrainian Heritage Park Christmas tree decorated by Global Village Academy students.

June 2012: UVC Eurocup Fundraiser

August 2012: Ukrainian Village Parade. Flag Raising at Ukrainian Heritage Park

October 2012: Parma Ridgewood Garden Club, Boy Scouts Troop 221 & UVC plant 250 daffodils in park

December 2012: Ukrainian Heritage Park Christmas tree decorated by St. Francis De Sales students

January 2013: Hosted Caroling in the Park

May 2013: Parma Ridgewood Garden Club & UVC planted flowers in boxes along State Road, north of Snow Road

August 2013: Ukrainian Village Parade

January 2014: Hosting Caroling in the Village

August 2014: Ukrainian Village Parade and Independence celebration

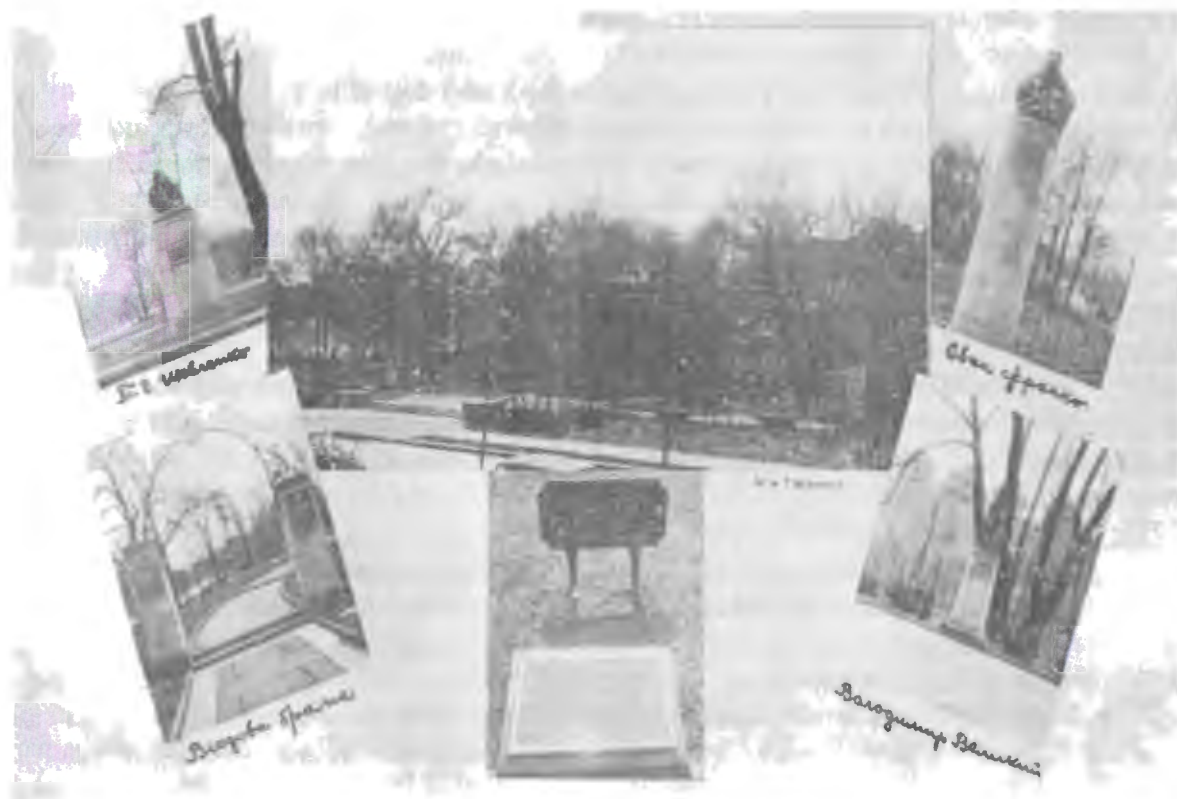
УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ГОРОД

Український Культурний Город у Клівленді був будований старанням Українських Злучених Організацій з пожертв місцевого українського громадянства і датку від Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті, та був відкритий 2-го червня 1940 р. при участі визначних гостей з різних місцевостей і трьох тисяч осіб на дводенних врочистостях.

Український Культурний Город в місті Клівленду є частиною Федерації Культурних Городів. Він розташований на західній стороні бульвару імені Мартіна Лютера Кінга. Український Город вважається одним з найвидатніших досягнень українців не тільки Клівленду, а всіх Сполучених Штатів Америки.

Другого червня 1940 року мер міста Клівленду Гарольд Буртон призначив урочисте відкриття Українського Городу. Відкрив церемонію голова УЗО адвокат О. Е. Малицький. На відкриття зібралось більш ніж вісім тисяч людей. Святкування тривало два дні, урочистий концерт відбувся першого червня у Клівлендській Публічній аудиторії.

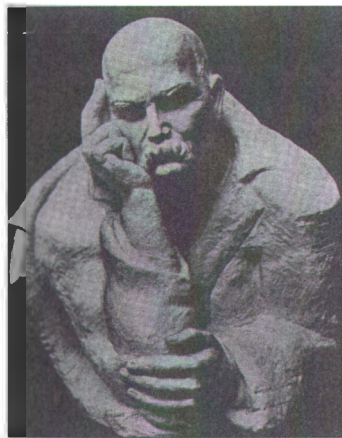
Ідея УКГ виникла у 1928 році. Після легального заснування городу 25 серпня 1930 року, О. Малицький очолив комісію для влаштування українського городу. З допомогою багатьох людей та УЗО, робота в городі була закінчена у 1939 році.

Ukrainian Cultural Gardens

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Св. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

План городу був зроблений у вигляді тризуба. Вхід до лівої алеї прикрашала арка, на боках якої містилися бронзові барельєфи Гетьмана Богдана Хмельницького та Михайла Грушевського. Кожна частина городу присвячена одному з видатних синів Українського народу - Тараса Шевченка, Володимира Великого та Івана Франка.

Всі три скульптури були виготовлені з бронзи всесвітньо відомим скульптором Олександром Архипенком і поставлені у городі у 1939 році.

ІВАН ФРАНКО

* "Український Культурний Город, одно з найбільших підприємств Укр. Злуч. Орг. та всего громадянства міста Клівленд і Околиць, який ще тому кілька літ взад був мрією, сьогодні є довершеним ділом. І тому з огляду на закінчення будови Укр. Культурного Городу, я хочу згадати кілька важніших фактів в зв'язку з тим.

Український Культурний Город є гордістю нашої громади і, як сказав пан О. Малицький, голова УЗО у 1940 році: "Є великий культурний вклад, який не можна рахувати на гроші, бо в тих статуях, в тім нашім городі, відкривається наша культура, наші устремління, наші надії та вартість як нації.

Не буду розводитися над вартістю Укр. Культурного Городу, або культурних городів взагалі, бо всім відомо, що Укр. Культурний Город, який разом з городами народів, яких культура сягає тисячі літ, буде стояти, як доказ, що жили тут колись Українці, що були вони великим народом й лишили по собі доказ свого існування та були свідомі того, що коли все інше пропаде, то пам'ятка та лишиться на цілі століття. Є ще одна вартість Укр. Культурного Городу, а саме ту, що ми звеличали тих велитнів України, якими є Володимир Великий, Тарас Г.Шевченко, Іван Франко, Михайло Грушевський і Богдан Хмельницький, тим, що поставили їхні пам'ятники на далекій для них землі. Дальше велику користь ми приносимо місту Клівленд та українському мистецтву тим, всі твори є працею славного сина України мистця Олександра Архипенка.

Є це все великий культурний вклад, який не можна рахувати на гроші, бо в тих статуях, в тім нашім городі відкриється наша культура, наші стремління, наші надії, та вартість як нації.

І тому, коли підчас збірок на Укр. Культурний Город приходилося урядникам, членам-делегатам переносити різні неприємності, переносити різні прикrostі, слухати викиди, докори й напади зневірених людей, вони знали, що коли їхня праця закінчиться,

то сатисфакція та свідомість того, що вони своєю працею причинилися до увіковічення українського імені, є варті клопотів.

Я мушу згадати, що майже всі делегати працювали щиро по своїм силам, і тому як могли та вміли, кооперували з екзекутивною та виконували її припоручення.

Не мало приходилося переносити перешкоди з американським урядом, й тільки мала група людей знала про ці клопоти, які були поза кулісами будови Українського Культурного Городу.

Перешкоди зі сторони нашого громадянства були головно викликані недовір'ям, бо Укр. Культурний Город мав бути викінчений в липні 1938 р. Перешкоди були роблені урядом, про що українське громадянство мало знало, й почало зневірюватися та тратити надію в викінченню Укр. Культурного Городу. Були це досить невідрадні обставини для праці, однак ми були певні, що діло доведемо до кінця й тому не звертали уваги на ті перешкоди.

Багато причинився Укр. Нар. Союз, який в самих початках поміг і зложив найбільшу суму гроша, як одна організація. Укр. Роб. Союз також причинився багато хоч і меншою сумою.

Тому на закінчення, як предсідник Укр. Злуч. Організацій підчас п'ять літ будови Укр. Культурного Городу, складаю від себе щиру подяку всім урядникам та делегатам, які щиро кооперували підчас тих літ, та які помогли довести будову Укр. Культурного Городу до кінця. Українському Громадянству складаю щиру подяку в імені Укр. Злуч. Організацій за моральну й матеріальну поміч”.

О. Е. Малицький, *Dedication Souvenir Program of the Ukrainian Cultural Gardens, page 12

50th Anniversary of the UKRAINIAN CULTURAL GARDEN in Cleveland, Ohio

Sunday, August 26, 1990 August 26, 1990

Cleveland possesses one of America's most unique groupings of gardens, the Cleveland Cultural Gardens in Rockefeller Park. The nationally famous gardens, covering an area of more than thirty five acres, is the site for "new roots for the uprooted;" they have provided an opportunity for diverse peoples to celebrate their heritage and present a living mosaic of cultural achievements.

The concept of a series of gardens developed over a period of years. The Shakespeare Garden (British), the first in the garden grouping, was dedicated in 1916. In 1926 came the Hebrew Garden, followed by the dedication of the German Garden in 1928. In 1939, the series of gardens was dedicated as a unit. Their dedication marked Cleveland's recognition of the numerous contributions with which many nationality groups enriched the life of the city.

In the chain of the Cleveland Cultural Gardens in Rockefeller Park, the Ukrainian Cultural Garden is located on the west side of the lower boulevard, opposite the Greek Garden level. The garden is considered to be one of the most significant accomplishments of Ukrainians not only in Cleveland, but also in the United States.

At the entrance in the center of the garden, inscribed on a bronze plaque was the following:

THESE GARDENS WERE CONSTRUCTED THROUGH THE EFFORTS OF THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS AS A SYMBOL OF THE UKRAINIAN CULTURE AND ASPIRATIONS AND ARE DEDICATED TO THE FREEDOM OF AMERICAN LIBERTY AND DEMOCRACY. October 1939

Fifty years ago, Mayor Harold H. Burton of Cleveland, designated Sunday June 2, 1940, for the formal dedication of the Ukrainian Cultural Gardens. In making the presentation of the garden to the city before 8,000 persons, attorney Omer E. Miles (Malitsky), president of the United Ukrainian Organizations, stated that the gardens are the "symbol of the great culture developed by our free

democratic country where all of us are given full opportunity of liberty, freedom and development." Mayor Burton accepted the new garden on behalf of the City of Cleveland.

The principal speaker at the dedication was Professor Clarence A. Manning, head of the Department of East European Languages at Columbia University. Other speakers included Archbishop Ivan Theodorovich of Philadelphia, Charles J. Wolfram, president of the Cleveland Cultural Gardens Federation, Ohio Supreme Court Chief Justice Carl W. Weygandt, Dmytro Halychyn, secretary of the Ukrainian National Association of Jersey City, Myroslav Sichinsky, head of the Ukrainian Workingmen's Association of Scranton. Mr. Miles was the master of ceremonies.

Featured at the well-attended and impressive pre-dedication concert held on Saturday, June 1, 1940, in the Music Hall of Cleveland Public Auditorium, were Maria Sokil and Olga Lepkova, renowned Ukrainian Opera singers from New York, who were accompanied on the piano by Antin Rudnitsky, accomplished pianist and composer; the National Chorus "DUMKA" of Detroit, under the direction of Ivan Atamanets, and the Ukrainian Dancing Guild led by Clevelander Steve Herman. The First Lady of Cleveland, Mrs. Harold H. Burton, was the principal speaker. The concept of the Ukrainian Cultural Garden originated in 1928. On August 25, 1930, an ordinance was passed by the Cleveland City Council, establishing the Ukrainian Cultural Garden. Attorney Omer E. Miles, who served as president of the United Ukrainian Organizations for three decades, was the chief promoter of the concept of a Ukrainian Cultural Garden. He was assisted by a special committee composed of Wasyl Wolansky, attorney John Tarnavsky, attorney Andrew T. Bilinsky, and Jacob Wolansky, the first president of the United Ukrainian Organizations. Members of the Executive Board of the United Ukrainian Organizations in 1940 included Maria Oleksyk, Walter Trytiak, Katherine Grabiwsky, John Spodar, Harry Stepanek, Dmytro Szmagala, professor Theodore Hrycey, and Walter Woycitsky.

With the aid of federal and city grants, but principally through the endeavors of the United Ukrainian Organizations, under the leadership of Omer E. Miles, the Ukrainian Cultural Garden was completed in 1939.

The Ukrainian Cultural Garden contained several brick and stone courts, connected by paved walks to form the Trident (Tryzub), the Coat-of-Arms of Ukraine. The entrance to the left court through a stone and iron gateway had bronze plaques and portrait reliefs—the work of Frank L. Jirouch, Cleveland-born sculptor of Czech descent, representing Hetman Bohdan Khmelnytsky, who in 1648 fully restored Ukraine's old grandeur, and Mykhailo Hrushevsky, Ukraine's greatest historian and president of the Ukrainian National Republic, who died in 1934.

Each court had as its focus, a bust of a prominent Ukrainian figure, the work of the greatest Ukrainian-American artist-sculptor, Alexander Archipenko (1887-1964), who combined his native Ukrainian experience with that of his newly adopted country, the United States. Born in Kiev, the capital of Ukraine, Archipenko had tremendous influence on the modern artwork, having pioneered abstract sculpture. Archipenko created for the Ukrainian Cultural Garden statues of St. Volodymyr the Great, ruler of Rus-Ukraine (980-1015), who introduced Christianity in Ukraine in 988; Taras Shevchenko (1814-1861), poet laureate of Ukraine, whose KOBZAR, a collection of inspiring poems, published in 1840, won him the name of Father of Ukrainian Literature; and Ivan Franko (1856-1916), another prominent Ukrainian poet, a scholar of high degree and a great leader among his people. These sculptures by Archipenko were to greatly enrich the art treasures of Cleveland.

The statue of St. Volodymyr was a gift from the Ukrainian National Association, the oldest Ukrainian fraternal organization in the United States, headquartered in Jersey City, and was unveiled in 1938 during the 950-anniversary celebration of Christianity in Ukraine. "He was one of the great men of the first millennium after Christ, a great missionary, a great ruler, a great educator, " remarked Professor Manning about Grand Prince Volodymyr at the dedication ceremony.

The Ukrainian Cultural Garden was enriched by the erection of still another statue of the greatest poetess of Ukraine, Lesia Ukrainka (1871-1913), designed by Mykhailo Cheresniovsky of New York, and dedicated on September 24, 1961. Under the auspices of the United Ukrainian Organizations and the Ukrainian community, the project was initiated by Mykhaylyna Stawnycha, Branch 33 president of the Ukrainian Women's League of North America. At the present time, Lesia Ukrainka is the only remaining monument elegantly standing in the center of the Ukrainian cultural Garden.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

У вересні 1962 року за ініціативи 33 Відділу Союзу Українок Америки, а особливо Михайлини Ставничої, у городі поставили скульптуру Лесі Українки роботи ще одного відомого українського скульптора Михайла Черешньовського.

У семидесятих роках всі культурні городи зазнали вандалізму, у наслідок якого скульптури Т. Шевченка та Володимира Великого були вкрадені, а бюст І.Франка власті міста перенесли до міського сховища, де він простояв до 2001 року.

Довший час делегаткою УЗО у федерації Культурних городів була Маруся Попович. У 1994 році до УЗО увійшла Олена Погребинська. З 1995 до 2002 рік Люся Лебідь працювала як альтернативний делегат, а також була скарбником федерації з 1998 до 2002 року. У 2003 році другим делегатом став Василь Ліщинецький, голова УЗО. У 1997 році почався процес повернення бронзового бюсту І. Франка від Клівлендської мерії до української громади на власність УЗО (передано на схоронення до Українського Музею-Архіву в Клівленді) та встановлення репродукцій оригіналів (fiberglass material) бюстів І. Франка та Т. Шевченка у городі. 9 вересня 2001 року, під час святкування єдиного світового дня, були урочисто відкриті в Українському городі репродукції виконані видатним українським скульптором Євгеном Прокоповим.

14 листопада 2005р. реставровано пам'ятник Володимира Великого в Українському Культурному городі. Нарешті після більш двадцяти п'яти років всі скульптури знов стоять на своїх п'єдесталах. Копія зроблена у 2005 році Американсько-Українським скульптором Євгеном Прокоповим у місті Чикаго. Копія зроблена з фотографії і виконана з розрахунком пропорцій оригінала. Копія вироблена з фایберглесу з приміненням нових технологій. Як і всі інші скульптури у городі копія скульптури Володимира Великого є власністю міста Клівленд і не може бути перенесена або взята від городу у власність УЗО. Копія була встановлена у жовтні 2005 року скульптором Євгеном Прокоповим.

СУМ У КЛІВЛЕНД-ПАРМА, ОГАЙО

Спілка Української Молоді - СУМ створилася в Києві в 1925-му році. Вона відновила свою діяльність після Другої світової війни 1946-го року в Німеччині, а згодом і в інших місцях поселення українців. У Північній Америці перший Осередок СУМА був створений у Філадельфії 1949-го року. В тому ж році було зорганізовано ще декілька Осередків, а вже в травні 1950-го року відбувся перший Крайовий З'їзд СУМ-у в США, на якому було обрано Головну Управу СУМА з осідком в Нью-Йорку.

В Клівленді Осередок СУМА був створений в жовтні 1950-го року. Ініціатором був Василь Мудрак із Михайлом Яремком, Володимиром Хоною, Петром Гупаловським та іншими. За старанням вже американських громадян Михайла Пукача, Василя Жука і адвоката Івана Демера вибрано дозвіл - чартер, який отримано 29-го вересня 1950-го року.

У місяці жовтні 1950-го року Основуючі Загальні вибрали Управу Осередку, яку очолив перший голова Михайло Яремко. Літом 1951-го року за старанням Григорія Головки при Осередку був створений Відділ Юного СУМА, якому дано назву "Корсунь" - число 3.

У 1952-му році на голову Осередку обрано Сергія Бушака, а Відділ Юнацтва очолив Григорій Головка. В тому ж році був зорганізований танцювальний гурток та команда столової сітківки. Літом 1952-го року відбувся перший юнацький табір із участю 16-ти юнаків. В команді були Григорій Головка, Сергій Бушак, Володимир Кметь та Микола Гриб.

В 1953-му році головою Осередку був обраний Микола Погляд. За його головування танцювальний гурток побільшився і перетворився в ансамбль балету, який проіснував довгі роки. Протягом часу ансамблем керували такі особи: Юрій Русин, Ярослав Кужіль, Леонід Дмитрович, Василь Райца, Петро Венгрин, а найдовше керував ним Віктор Богуславський. В тому ж році створено мандолінову оркестру під керівництвом Юрія Писаренка, а згодом Юрія Іванеги та Василя Кострика.

У 1954-му році на Загальних Зборах вибрано головою Григорія Головку. В травні того ж року створено при Осередку духову оркестру "Трембіта" під керівництвом професора Романа Лесика. Пізніше оркестрою керували Омелян Крук і Михайло Голіян. Зорганізовано юнацький хор під проводом Володимира Лаха, а також декляматорський гурток під керівництвом Ярослава Кужіля та Марії Писаренко. Створено дружину копаного м'яча, тренерами якої були Іван Магоцький і Василь Лоевський. Організовано гурток акордіоністів під кермою Євгена Кубіцького. Рівно ж засновано шахову дружину.

Почавши від 1955-го року упродовж трьох каденцій головою Осередку був Роман Почтар. В 1955-му році Осередок купив власний будинок при 2190 Професор вулиці в Клівленді та став членом Американської Асоціації Народного Мистецтва. Від того часу

Осередок упродовж довгих років виступав на пописах тієї Асоціації з народними танцями і брав участь в народних фестивалях та виставках.

В 1956-му році створено Виховну Раду, яку очолив професор Володимир Радзикович - визначний вчений в галузі історії української літератури, а пізніше професор Юрій Григорієв. До її складу належали: професор Іван Коровицький, професор Іван Вовк, Лідія Вовк, Михайлина Ставнича, Володимир Мазур та професор Ірина Заячківська-Гаврилук.

В 1957-му році засновано драматичний гурток під проводом Омеляна Урбанського.

У 1958-му році головою Осередку було обрано Теофіля Цішкевича, який головував протягом трьох каденцій. В цьому ж році на терені Клівленду відбувся перший Всеамериканський Здвиг СУМА для північно-західних стейтів, в якому взяло участь понад тисячу сумівців. У 1959-му році Осередок брав активну участь у Здвизі СУМА-Захід в Детройті, як рівно ж у локальних імпрезах.

Оркестра під проводом проф. Романа Лесика, 1978

Першими членами були П. Рогальський, П. Гупаловський, М. Соляр, Е.Бурдяк, І. Гованчак, І. Гладун, А. Кокодиняк, В. Кметь, М. Зварич, І. Теслюк, П. Венгрин, М. Валаш, Д. Палайда, І. Гладун

В 1960-му році вшановано пам'ять генерала Романа Шухевича - Тараса Чупринки у 10-ліття його смерті.

В тому ж році духова оркестра "Трембіта" влаштувала свій перший концерт.

При Осередку створився клуб "Одеса". Посилено спортову дружину копаного м'яча "Скала", якою керували друзі Володимир Кметь, Володимир Древницький, Мирослав Почтар, Ігор Кунаш та Степан Дзюба.

Middle: IhorKunash – Coach, Cleveland side: right from center Jerry (Krow) Krasniansky, Steve Petryczyn (goalee), Orest (Szwab) Szwabinsky, Pete Migelicz, Roman Synchronak, Bohdan (Bomba) Synenky, (the Bird Man) George Hwosdecky, (Whitey) Vilshanecsky, Larry (Ghoulardi) Wasylow, Zenon Yurkiw, Ihor (Cisco Kid) Ciskewycz, Nestor (Gorilla) Kostryk, Orest Holowaty

Parma side: left from center Ihor (Miska) Miskewycz, MikeBalij, John Sawinda, Bohdan (Bugsy) Wankewycz, Jerry Shutovich, Walter (Wally)Romaniak, Gordon Pylypiak, Greg Wozniak, Bobby Kitral, Vito Colona, Nick Janiw, Basil Wankewycz, Mike Romaniuk

Розвинулася студія фортепіана під керівництвом проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк, де юнацтво мало змогу вивчати музику. Зорганізовано дитячий садочок, яким керувала подруга Оксана Рошецька.

В тому часі, через велике переселення українських родин до недалекого міста Парми, Огайо, виникла потреба творити окремих Відділ Юнацтва. Ініціативна група в складі: Роман Стахур, Теодозій Тарчанин, Данилевич Роман, Михайло Кілярський, Василь Самокишин, Лаврентій Коник, Андрій Фітяк, Василь Ліщук, Михайло Гевко, Антін Хомик і Григорій Хованець за згодою Головної Управи СУМА приступила до організування Відділу Юнацтва СУМА в Пармі. 14-го липня 1960-го року відбулися Основуючі Збори, які дали йому назву "Білогорща," відзначаючи цим 10-ту річницю героїської смерті генерал-хорунжого Романа Шухевича-Тараса Чупринки. До першої Управи Відділу ввійшли: Роман Стахур, Теодозій Тарчанин, Андрій Фітяк, Андрій Волошин, Данилевич Роман та Григорій Карась

У першому році існування Відділу у Пармі розпочато перший самодіяльний гурток юнацтва - балетну групу під керівництвом Леоніда Дмитревича та дружину юньїоів копаного м'яча під назвою "Дністер" під проводом Андрія Волошина.

У 1961-у році головою Осередку в Клівленді було обрано Степана Зорія.

18-го березня 1961-го року вирішено заснувати у Пармі Осередок СУМА. Першим головою Осередку став Роман Стахур і був головою до 1964-го року.

У 1963-му році в Осередку Клівленд був обраний головою Микола Поглід, а в Осередку в Пармі головою став Теодозій Тарчанин. В днях 31-го серпня до 1-го вересня 1963-го року Здвиг СУМА для західних стейтів відбувся на терені Клівленду-Парми.

У 1964-му ж році обидва Осередки брали участь на відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

У роках 1965-1967 Осередок в Пармі очолював Ілля Вільшанецький, який приділив окрему увагу справі придбання оселі для Осередків СУМА в стейті Огайо. На спільному засіданні Управ сумівських Осередків ще 20-го липня 1963-го року був обраний комітет, який очолив голова Осередку в Клівленді Микола Поглід. В 1965-му році комітет поповнився головами всіх Осередків стейту Огайо і до комітету ввійшли: Ілля Вільшанецький з Парми, Дмитро Головацький з Лорейну, Степан Гудз з Кентону, Степан Василевич з Янгставну, а також як члени комітету - Григорій Головка і Максим Задойний.

У квітні 1965-го року закуплено оселю "Хортиця" в Гантінгтон, Огайо із 57.5 акрів землі та 8 акрів озера, яка стала постійним місцем щорічних таборів юнацтва СУМА та інших сумівських імпрез.

У 1966-му році Осередок в Клівленді очолив Петро Райца, а у 1967-му році Богдан Футей. На Оселі "Хортиця" відбувся 16-тий Здвиг СУМА-Захід.

В 1968-му році Осередок в Клівленді очолив Теодор Василик. В тому ж році Осередок брав участь у привітанні Патріярха Йосифа Сліпого в Торонто, Канада. На оселі "Хортиця" відбулася зустріч українців Канади і Америки. Василь Кліщук був обраний головою Осередку в Пармі..

У Пармі в 1969-му році головою Осередку був обраний Теодозій Тарчанин, а головою Осередку в Клівленді Петро Райца, який пробув на тому посту три каденції..

У 1971-72 роках головою Осередку в Пармі був Володимир Корнацький.

У 1972 році головою Осередку СУМА в Клівленді став Теофіль Цішкевич, який був на тому посту через дві каденції. У 1973 році головою Осередку в Пармі обрано подругу Анну Брездун. Обидва Осередки Клівленду і Парми брали участь у величавих святкуваннях Зустрічі Патріярха Йосифа Сліпого, який загостив перший раз до Клівленду..

У 1974 році в Клівленді обрано головою Осередку Петра Венгриня. Упродовж 1974 і 1975 років в Осередку Парми головою був Григорій Головка. У 1975 році Управу Осередку в Клівленді очолив Ігор Оліяр, який був на тому посту два роки.

У 1976 році головою Осередку в Пармі став Андрій Черень, який головував протягом двох років. Осередок Парми брав участь в параді з нагоди 200-ліття Америки, влаштованої містом Парма. Сумівці збудували для цієї паради гарний віз -- так званий "корабель".

У 1977 році Осередок в Клівленді очолив Мирослав Почтар. Він був головою через дві каденції. У 1978-му році в Пармі знову було обрано головою Осередку Григорія Головку, який пробув на тому посту два роки та був останнім головою перед злукою осередків. В тому році Організації Визвольного Фронту, включно із обома Осередками СУМА, закупили посілість і дім при 7425 Вест Плезент Веллей в Пармі.

У 1979 році останнім головою Осередку в Клівленді перед злукою Осередків був Михайло Рибій. В жовтні 1979 року оба Осередки злучилися в один Осередок, залишаючи патроном Осередку гетьмана Богдана Хмельницького, а Відділ Юнацтва названо "Білогорща ч:3" в Пармі, Огайо. На засіданні Управ обох Осередків 16-го серпня 1979 року оформлено комісію злуки в складі: Григорій Головка - голова, Мирослав Почтар - заступник голови, Теодор Глуховецький - писар. Вибрано Номінаційну Комісію в складі: Роман Почтар - голова, Дарка Павник, Ігор Оліяр, Василь Мудрак, Петро Райца, Юрій Лішнянський, Михайло Пукач - члени комісії. На Загальних Зборах 7-го жовтня 1979 року головою об'єднаного Осередку на 1980 рік обрано Мирослава Почтара. У 1981 році головою Осередку був обраний д-р. Богдан Чепак.

У 1982 році Осередок знову очолив Мирослав Почтар, у 1985 році Андрій Черень, у 1989 році Роман Погляд, у 1990 році Ігор Дячун, який на тому посту був дві каденції..

Осередок брав участь у посвяченні новопобудованої каплиці на оселі СУМА "Хортиця". Владика Роберт Москаль в асисті о. шамб. Томи Саюка довершив чин посвячення каплиці ім. Архистратига Михаїла, патрона Спільки Української Молоді, в травні 1991 року. За проектом архітекта Ярослава Семерака сумівську каплицю уфундували і збудували члени та прихильники СУМА. Будівничий комітет, який включав ряд вихованців сумівських лав, очолив д-р. Михайло Кулик.

Від 1993 до 2002 р. Осередок очолювали д-р. Михайло Шубин (1993), Роман Погляд, (1993-1994), Ігор Дячун (1995-1996), Люба Головата-Рожа (1997), Ігор Дячун (1998-2001), та Ігор Оліяр (2002-2005), д-р Зенон Фаріан (2006), Оксана Рошецька (2007-2008), Оля Мігеліч (0210-0211).

Головною імпрезою у 60-ліття СУМ 23 жовтня 2010 р. була презентація слідуєчих дебютанток - Ліда Апостолук, Христина Балешта, Александра Боївка, Юлія Ванчосович, Богдана Зборовська, Соломія Зборовська, Марта Коцубаєва, Адріяна Краснянська, Олеся Рабосюк, Наталя Сива, Софія Смеречинська, Юлія Твардовська, Михайлина Ющишин.

В 2003 і в 2004 роках сумівці разом із пластунами успішно влаштували перший і другий спільні Карнавал-Забави. Осередок брав також участь у різних громадських імпрезах, зокрема у відзначенні 70-тої річниці Голодомору в Україні та 75-ліття від заснування Українських Злучених Організацій Великого Клівленду.

Під гаслом "Бог і Україна" члени Осередку СУМА ім. гетьмана Богдана Хмельницького активно включалися в життя як української громади Клівленду так і всієї української діаспори в США. Завдяки невтомній та відданій праці основників, провідників, виховників та батьків українська молодь виховувалася в духовно-національному дусі у лавах Спільки Української Молоді на теренах Великого Клівленду і стейту Огайо.

за Історією СУМА написаною Василем Мудраком)

ОСЕЛЯ СУМ "ХОРТИЦЯ"

У 1965 році, завдяки великому бажанню і надхненню тодішньої української молоді стейту Огайо було придбано мальовничу оселю коло невеличкого містечка Welligton, яка неподалік від Клівленду.

Серед невисоких пагорбів, які покриті давнім буйним лісом, порослі високими травами і всіяні різнобарвними квітами, розлилось невеличке озеро. Воно є з чистою водою і не одному сумівцеві нагадувало та нагадує "цілющу" воду річок та озер його дитинства на Батьківщині. 60-ті роки - це роки піку холодної війни у світі, яка розгорнулася між демократичною та московсько-більшовицькою ідеологіями. Українська молодь Америки цим була стривожена і тому згуртувалась та об'єднувалась. Для згуртування і виховання українського духу молоді в можливій боротьбі була потреба в приміщеннях на спортивно-відпочинкових площах. І ось на спільному засіданні управ сумівських осередків стейту Огайо, яке відбулось 20 липня 1963 року, був обраний комітет для придбання земельної площі. До складу комітету, яку очолив друг Микола Погляд - тодішній голова сумівського осередку у Клівленді, увійшли такі члени: Петро Балагутрак, Володимир Кметь, Степан Гудз, Микола Хлиста, Володимир Ясевич, Теофіль Цішкевич, Степан Дзюба та Петро Райца.

З розрахунком виховання, праці та відпочинку молоді брались до уваги різні природні аспекти. Оглянувши близько 30 земельних ділянок в стейті Огайо, вибір впав на місцевість "Локуст Лейк Парк" у Веллінгтон, Огайо.

І в 1965 році до комітету увійшли голови всіх осередків стейту Огайо: Ілля Вільшанецький (Парма), Дмитро Головацький (Лорейн), Олекса Кирило (Акрон), Степан Гудз (Кентон), Степан Василевич (Янгстовн), а також члени Григорій Головка і Максим Задойний. Тоді було прийнято рішення придбати цю земельну площу.

Придбана площа сприяла духовно-патріотичному вихованню молоді, авала наснагу до праці та на активний відпочинок. На заклик, щоб скласти пожертви для купівлі оселі, українська громада відгукнулася позитивно і широко. У збиранні коштів активну участь прийняли на себе такі організації, як батьківський комітет осередку СУМ Клівленду (голови Франко Бенко і Петро Данилевич), а також гуртки Матерів.

Збірка коштів провадилася не тільки в Клівленді, але й в інших осередках стейту Огайо, які прийняли в цій акції активну участь. Настав травень місяць 1965 року, в якому була придбана земельна площа і яку назвали "Хортиця". Не спроста оселю було названо "Хортицею", яка була заснована козаками на Дніпровських порогах, де кувався і гартувався український дух.

Заслуга в цьому голів Ради оселі Іллі Вільшанецького і Петра Райци, а також голів адміністрацій: Миколи Погледа, Дмитра Головацького, Петра Венгриня, Романа Погледа, Романа Дрозда, а також Оксани Ліщук-Гуперт.

Після наполегливої праці на влаштованій оселі, відбулись визначні імпрези: три Всеамериканські Маніфестаційні Здвиги СУМ для осередків північно-західних стейтів, а також дві зустрічі українців Америки й Канади та інші національні імпрези. Велику працю вклали сумівські провідники, яких ми вище згадували, а ще більше батьки і матері наших дітей, які не покладаючи сил, "ліпили пироги" з світанку до смеркання, щоб заробити "цент" для оселі, швидше збудувати виховно-відпочинковий центр для нашої молоді. Роки беруть своє і на зміну сивоголовим мужам приходять активна молодь, яку вони так тяжко плекали і поклали надію, щоб їх не підвела.

Якщо взяти до уваги хронологічні дані, то ми бачимо, що було роблено молодим поколінням. Наприклад, у 1988 році побудовані лазнички і лятрини для таборів. У 1990 році направлено дорогу навколо озера, а також завершено будову каплиці і віддано під опіку Архистратига Михайла. Посвячення каплиці довершив Преосвященний Владика Кир Роберт М. Москаль та було відслужено першу Службу Божу. В 1996 році поширено кантину над озером,

добудовуючи дах для вжитку в разі дощу. В 2001 році подарований великий трейлер, який було вживано як адміністративний та санітарно-медичний будинок. В 2003 році поправлено та зремнтовано кухню. Закуплено новий холодильник, морозильник та піч.

Щоб задовольнити вимоги стейту Огайо в 2004 році всі дерева над берегом озера були викорчовані та береги насипані камінням. В 2005 році розпочали працю над новими проєктами: будова павільйону на місці старої трибуни та перебудову пристані над озером. В майбутньому оселя "Хортиця" має в пляні продовжувати розбудову на вжиток, виховання та розвагу нашої молоді.

На протязі 1965-2005 років головами оселі були: Микола Поглід - 1965 - 1974 рр. Дмитро Головацький -1974 - 1985 рр. Петро Венгрин -1986 р Роман Поглід -1987 р. Роман Дрозд - 1988,1991, Оксана Лішук-Гуперт - 1992 -1997 рр. Леся Данко-Бакінгем -1998 - 2000 рр., Роман Дрозд - 2001 - 2003 рр. НесторЛис - 2004-2005 рр.

The Ukrainian Youth Association was originally founded in Kiev, Ukraine in 1925 for the purpose of pursuing freedom for Ukraine in the midst of communist oppression. The clandestine organization was quickly banned, and the leadership was incarcerated for life or sentenced to death. However, the ever-present desire for national pride and freedom for the Ukrainian nation prevailed. After the end of World War II, many immigrants, who were intent on raising their children in the spirit of freedom, revitalized the Ukrainian Youth Association. The organization was reformed first in Augsburg, Germany after the war in 1946. Subsequently, more branches of the organization were formed, with the Cleveland branch being the third to open in the United States of America in 1950.

The Ukrainian American Youth Association (UAYA) has held, as a main objective, the goal to nurture and educate youth in the spirit invoked by the ideals reflective in the organization's motto: "For God and Ukraine!" With Archangel Michael as the patron saint. The leadership of the organization has encouraged youth to participate in activities designed to foster Christian and patriotic values and to develop a sound and moral character - upholding the ideal of triumph of justice over injustice. The educational program has included instruction on Ukrainian culture and history, as well as exposure to sports and recreation through organized camps and weekly meetings.

For more than 11 years, the local branch of the UAYA, named after the great Hetman Bohdan Khmelnytsky. guided youth of Ukrainian descent toward becoming aware of the dynamically rich history and culture of the Ukrainian people, serving as a vital factor in the life of the Ukrainian American community. Over the years, members of the local branch of the UAYA have enriched local, national, and world communities with performances in a variety of choral and dance ensembles, theatre

groups, and instrumental ensembles, often including the traditional Ukrainian instrument called the bandura. In addition, the UAYA membership stepped forward both locally and nationally on many occasions to defend the rights of captive nations and proliferate news about human rights violations, generally protesting injustice in various ways. Because of perpetual active involvement within the communities of Cleveland and Northeast Ohio, many professional paths tailored toward community and public service were chosen by Ukrainians growing up as members of the UAYA.

With eyes fixed upon the future, the founding fathers and leaders of the local organization ensured the building of community with UAYA members in different states and countries around the world through organized activities. Overall, because of their affiliation with Ukrainian youth throughout the community and the world, members of the local UAYA have enjoyed a number of unique opportunities, including participation in events associated with Olympic games in Montreal. Los Angeles, and Atlanta, travels to Europe and Ukraine, as well as travels to Florida for underwater adventures by members certified as SCUBA divers. Prom the variety of experiences many fond memories were formed.

Since early members of the local branch of the Ukrainian American Youth Association began bringing their own children to the organization, the membership in the vicinity of Cleveland has

flourished along with an influx of members from new waves of Ukrainian immigrants. With the Declaration of Ukrainian Independence in 1991, there has been an optimistic projection of an involvement of the organization in the next millennium, providing a continuation of organized community activity and a forum through which Ukrainians may remain involved with other local communities and society as a whole.

"Chortytsia"

In 2005 we celebrate 40 years of the founding of the CYM resort "Chortytsia". Thanks to the past Ukrainian youth in the state of Ohio, a beautiful property was acquired in the little town of Wellington, not far from Cleveland. The charming property was covered with picturesque trees, tall grass, wild flowers, and a beautiful fresh water lake.

ТАБОР ОБОВЕ ЖИТТЯ

At this time in the 1960's, there was a need for a place where the Ukrainians could gather, relax, have sporting events, and educational instruction for the Ukrainian youth. July 20, 1963, at the executive meeting for the state of Ohio, a committee was organized to find such a property.

The committee, chaired by Mykola Pohlid, included: Petro Balahutrak, Semen Krislaty, Hryhorij Krislaty, Volodymyr Kmet', Stefan Gudz, Mykola Chlysta, Volodymyr Jatsevych, Teofil Ciszkewycz, Stefan Dzuba, and Petro Rajca. The committee looked for a property with a natural setting, which would support the education and social interests of the youth. They looked at 30 different properties, and finally decided on "Locust Lake Park" in Huntington, Ohio.

In 1965 new members joined the committee. They included: Illia Wilshanetsky from Parma, Dmytro Holowatskyj from Lorain, Oleksa Kuryla from Akron, Stefan Gudz from Canton, Stefan

Vaselevych from Youngstown, as well as Hryhorij Holowka and Maksym Zadoniy. In April 1965, a general conference for the CYM branches in Ohio was held the property, and a decision was made to purchase it. Understanding the big need to purchase the property, and the meaning to the education of youth and for the Ukrainian community, it was very important to gain donations. The parent committees of Parma, chairman Petro Danelewycz, and Cleveland, chairman Frank Benko, were very helpful in collecting donations for the resort. Other branches in the state of Ohio also helped gather funds including: Lorain, Akron, Canton, and Youngstown.

In May 1965, the resort was purchased and given the name "Chortytsia". The resort was named after an island on the Dnipro river where the Zaporizka Sich and the Ukrainian spirit was strong.

In the past 40 years the oselya chairmen have been Illia Wilshanetsky and Petro Rajca. Chairmen of the administration have been Mykola Pohlid, Dmytro Holowatskyj, Petro Wengryn,

Roman Pohlid, Roman Drozd, and Linda Lischuk-Hupert. The CYM branches of the state of Ohio had their first event, a spring rally, on June 19 and 20th 1965. The slogan of the rally was "Live, Grow for Victory". The commander of the youth rally was Hryhorij Holowka. The rally was a big success and initiated projects on the property. The first camp at "Chortytsia" was held for 2 weeks and had 120 participants. The commander of the first camp was Yuriy Kulchytsky, accompanied by senior counselors Sofia Buriy and Wasyl Mudrak. They also hosted many great events. Three National Rallies for the branches in the Northeastern states were held at "Chortytsia", two meetings between Ukrainian youth in America and Canada, as well as other national events.

The parents and CYM members built a kitchen, dining hall, latrines, and a big outdoor stage. The kitchen on the beach side was cleaned, and with the help of contractors electricity, water, water fountains, driveways, and the sports field were installed. For the convenience of athletes, a kiosk was built close to the sports field, which sold cold drinks. In 1975 boys and girls barracks were built as well as additional rooms off the side of the dining hall. Father Pavlishyn blessed the new construction. There have been many other additions to the oselya property. In 1988 bathrooms were built for the campers. A new dock was built on the beach side in 1993 and a playground on the beach side in 1995. In 1990 a chapel was built and commemorated under the guardianship of Archangel Michael. Bishop Robert Moskal blessed the chapel and served the first liturgy. In 1996 the roof was extended on the beach side kitchen to give members cover during rain. In 2001 a large trailer was donated and has been used for administration as well as a medic station during camp. The kitchen used during camps was updated with a new refrigerator, freezer, and oven in 2003. In this past year a new pavilion has been constructed where the large outdoor stage once stood, and a new fishing dock was built near the beach side. In the future, oselya "Chortytsia" has plans to continue renovations for the education and enjoyment of our youth.

Chairmen of the Oselya "Chortytsia" Mykola Pohlid - 1965-1974, Dmytro Holowatskyj - 1974-1985, PetroWengryn - 1986, Roman Pohlid - 1987, Roman Drozd – 1988-1991, Linda Lischuk-Hupert - 1992-1997, Lesia Danko-Buckingham 1998-1999, 2000, Roman Drozd 2001-2003, Nestor Lys - 2004-2005

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В КЛІВЛЕНДІ

Одні з перших сеньйорів котрі приїхали до Клівленду, пл. сен. Григорій Бобків і пл. сен. Микола Кавка, зорганізували групи хлопців і дівчат і створили перші юнацькі гуртки в 1949-му році. Згодом юнаки й юначки створили юнацькі курені, а саме 17-ий курінь УПЮ-ок ім. Байди Вишневецького й 28-ий курінь УПЮ-ок ім. Княгині Ольги. Юнаки за свого патрона вибрали гетьмана Байду Вишневецького. Юначкам імпонувала Княгиня Ольга. Відтак повстали усі інші улади в організації пластової станиці: новацькі рої, гнізда, і улади старшого пластунства й сеньйорату. В 1950-му році відбулися основуючі збори Пласт-Приятю, який став підпорою Пласту.

Спочатку сходини відбувалися у залі церкви св. Апостолів Петра і Павла, пізніше в Українському Народному Домі, а згодом винаймлено домівку на Кенілворт вулиці, де сходилися пластуни на сходини, на пластові імпрези й на пластові вечірки. У тих початкуючих часах пластуни їздили на прогульки поза місто на ферму п-ва Трушів де святкували Свята Весни, Листопадові Свята, Березневі Роковини, ітп. Пластуни також брали зорганізовану участь у різних громадських святах-академіях, які відзначували важливі події в українській історії.

Від 1951-го року, новацтво й юнацтво їздили на пластові табори на Новий Сокіл, де часто перебував улюблений усіма Начальний Пластун "Сірий Лев", пл. сен. Северин Левицький

і де часто була коменданткою заслужена клівлендська пластунка пл. сен. Нуся Мриц. Вона вмiла своєю пластовою поставою, цікавою програмою, і своїм відданням пластовій ідеї зацікавити юнацтво пластуванням та пл. таборуванням. Перший табір на Новому Соколі дав добру школу пластовому братству. Там ще не було свіжої води, а пл. сен. Осипа Галяревич, яка займалася кухнею, готовила їжу таборовикам буквально на двох каменях. Це був незабутній табір.

В 1958-му році куплено Пластовий Дім, будинок на Кенільворт Аве. В пластовім домі також примістився пластовий музей, заснований пл. сен. Леонідом Бачинським. Клівлендські пластуни постійно брали активну участь у всіх крайових і міжкrajових з'їздах і зустрічах, наприклад на ЮМПЗ в Грeфтоні в Канаді 1957-го року, де всі юначки були вбрані в народних строях з різних областей України й де кожний гурток репрезентував дану область з відповідною програмою та виступом. У 1992 р., станиця взяла участь у Ювілейній Міжнародній Пластовій Зустрічі, яка розпочалася на Вовчій Тропі 1992-го року. Група клівлендських пластунів продовжувала зустріч у Львові, вже на вільній Україні, літом 1993-го року. В 1998 р. улад УПЮ взяв активну участь у ЮМПЗ в Канаді святкуючи 85-ліття Пласту.

У 1958-му році гурток юначок "Блискавка" перейшов до старшого пластунства й рішив відновити пластовий курінь "Буриверхи", який був заснований в Міттенвальді, Німеччина, 1947-го року. Згодом гурток юначок "Чайка", після переходу до старшого пластунства, створив новий старшо-пластунський курінь "Шостокрилі". Пластова активність виявляла себе в різних формах. Відбувалися пластові Миколаї, котрі вмiло ставили пл. сен. Микола й пані Володимира Кавки з чудовими строями й декораціями, які захоплювали дітей. Також відбувалися пластові Чортики, які в легкому жанрі вмiло писала ст. пл. Ліда Волчук-Голіян, а переводив курінь "Буриверхи", та які увійшли в різдвяну традицію станиці. Новацтво й юнацтво ходили колядувати після давних українських звичаїв, Клівлендське юнацтво постійно здобувало перші місця на пластових Орликіядах і нераз осягало почесні ступені Гетьманича й Гетьманівни, про що свідчать чисельні щити-нагороди на стінах у пластовій домівці. Також у ділянці спорту клівлендські пластуни причинилися до розбудови спортивного клубу "Львів" у ланках копаного

м'яча, тенісу, відбиванки і шахів. Наші пластуни часто здобували перші місця на лещетарських змаганнях КЛК, як також на легко-атлетичних змаганнях УСЦАК.

В 1964-му році почалося старання закупити відповідну оселю в околиці Клівленду для таборування пластової молоді. Головним ініціатором цього проєкту був тодішній голова Пластприяту, п. Петро Полянський. Під проводом станичного, пл. сен. Ярослава Кришталовича, створено комітет для купна оселі клівлендської станиці. Знайдено ферму в околиці Мідлфілд, приблизно 50 миль на схід від Клівленду, яка відповідала всім вимогам, а саме мала 133 акрів землі, знаходилася серед ліса та чарівної природи, з кристальною водою, чотирма ставками та будинками, які можна було пристосувати до таборових потреб. Усе це серед пахучих соснових і кленових лісів.

Відразу після купна оселі комітет розбудови під проводом пл. сен. Володимира Ерденберга почав прилаштовувати оселю для перших таборів літом 1966-го року. За проєктом, наглядом і працею пл. сен. Адріяна Галяревича, голови господарської комісії, побудовано на оселі бараки для таборування пластового новацтва, стилеву капличку гуцульського стилю, великий павільйон для вигоди гостей і таборовиків у дощову погоду, басейн для купання, а останньо будинок з тушами й туалетами, та кімнатами для затруднених у кухні. Більшість роботи виконано безплатно силами членів та батьків.

Урочисте посвячення оселі відбулося 12-го вересня 1965 року, на яке приїхало багато пластунів і гостей з цілої Америки. Була дуже гарна зворушлива програма у виконанні нашого новацтва й юнацтва, як також урочисте посадження дуба в сусідстві великого каменя на головній площі. Оселю названо "Писаний Камінь". Писаний Камінь це маєстатична гора в Карпатах, з якої є чудовий вид на довкілля. Пісня про Писаний Камінь ("Де гори Карпати, де Писаний Камінь") звеличала нашу пластову оселю і сьогодні її співають пластуни по всіх таборах і всюди де лунає пластовий дух .

Під час останніх п'ятдесят років пластування в Клівленді урочисто відзначено 10-ті, 25-ті., 30-ті, 40-ві і 50-ті Ювілеї нашої станиці, де пластова новацтво й юнацтво виступало з гарними програмами, котрі віддзеркалювали працю пластової станиці.

З часом перенесено пластову домівку та Пластовий Музей до Астроному св. Йосафата у Пармі, бо більшість пластової молоді замешкала в цих околицях великого Клівленду.

За 50 років існування, пластова станиця в Клівленді виховала три українські покоління, які гідно й совісно перебирають провід в українському громадському і американському житті. Особливо треба відзначити жертвенну працю наших пластунів в допомозі незрячим, в медичній опіці, та в політично-економічній допомозі Україні. Тут в Америці клівлендські пластуни зробили великий вклад праці для потреб церкви, Рідної Школи та української культури. Багато пластунів одержало високі відзначення за їхню віддану працю в громаді й Пласті. У продовж цих п'ятдесят років понад 1000 пластової молоді пройшло пластовий вишкіл. Провід станиці вложив багато праці й зусилля виховати ці нові покоління на якісних громадян, а то й визначних, промінентних діячів, які занимали й займають відповідальні становища в своїх професіях в Америці й в Україні. Клівлендські пластуни займали й займають відповідальні пости в КПС і ГПБ. Вони організували і переводили виховно-вишкільні й різні спеціалізаційні табори, як лещетарські, мандрівні, канойкарські, роверисті, скалолаження, тощо.

Важливі Дати в Засягу Клівлендської Пластової Станиці

23 липня 1949 - Засновано Пластовий Осередок у Клівленді

30 жовтня 1949 - Пластова Рада - Перші Загальні Збори Станиці

12 лютого 1950 - Засновано Осередок Праці Уладу Пластового Сеньйорату

21 травня 1950 - Основуючі Збори Клуба Пластприяту

16 вересня 1956 - Посвячення нагробника бл. П. Пл. роз. В. Рабкевич

26 липня 1957 - Набуто Пластовий Дім у Клівленді

17 листопада 1957 - Посвячення прапора 28 куреня УПЮ-ок ім. кн. Ольги
 -Перше окружне Св. Юрія - станиці Клівленд, Бафало, Дітройт
 28 травня 1958 - Посвячення Пластового Дому у Клівленді
 7 червня 1959 - Відзначення 10-ліття Пластової Станиці
 - Посвячення прапора 17 куреня УПЮ-ів ім. Дмитра Байди Вишневецького
 21 липня 1965 - Набуто Пластову Оселю у Мідлфілд, Огайо
 12 вересня 1965 - Посвячення Пластової Оселі
 липень 1966 - Перші табори на Писаному Камені
 15-16 квітня 1967 - Станиця господарем Крайового Пластового З'їзду
 15 листопада 1969 - Відзначення 20-ліття Пл. Станиці
 22 грудня 1974 - Відзначення Срібного Ювілею (25-ліття) Пл. Станиці
 1 листопада 1977 - Пластовий Дім став власністю Укр. Музею-Архіву
 15 лютого 1980 - Відзначення 30-ліття Пл. Станиці
 27 вересня 1981 - Відзначення 15-ліття оселі "Писаний Камінь"; відкрито спортовий майдан
 10 грудня 1989 - Відзначення 40-ліття Пл. Станиці
 1989 - Відкрито новозбудований басейн для пл. спортових і вишкільних таборів
 26 вересня 1992 - Посвячення Пластового Музею ім. Л. Бачинського в Пармі
 29-30 травня 1993 - 1-ше Крайове Пластове Свято Св. Юрія - День Весни на оселі ПК
 1996 - Збудовано майданчик для гри кошиківки й тенісу на оселі ПК
 1997 - Свято Весни - відкрито новий будинок з кімнатами, лазничками й душами на оселі ПК
 5 грудня 1999 - Відзначення Золотого Ювілею (50-ліття) Пластової Станиці в Клівленді

Translated by Wasyl Liscynsky

PLAST – Ukrainian Youth Organization in Cleveland

Shortly after the end of the World War II new immigrants started arriving to the U.S. and setting up their organizations to give the new young arrivals an arena to for activities meeting their social and emotional needs. One such organization is the scouting type – Plast. With the scouting experience brought from the old country the senior scouts Hryhoriy Bobkiv and Mykola Kawka set up the first boys and girls troupes (Kurini) in Cleveland in 1949. Soon they acquired their names and numbers – for the boys Troup 17 of Bayda Vyshnevetsky and for the girls Troup 28 of Princess Olha. Initially they used Sts. Peter and Paul church hall for their meetings. By 1951 the troupes were in position to participate in camping at the Novy Sokil campgrounds in Buffalo.

In 1958 Plast purchased their own building at Kenilworth, opposite to Lincoln Park in Cleveland. Here they acquired more extensive facility for their multi-faced scouting and cultural activities. Here, by the initiative of prof. Leonid Bachynsky, they organized Plast Museum. Here they readied themselves for various jamborees, conferences, campings, sport events and other get-togethers which took place in various cities and camps in the US and Canada.

In 1964 the organization acquired its own camping grounds near Middlefield, Ohio which was named “Painted Rock” and which became very popular with the Plastuny (scouts) from all over US. The grounds soon provided all the necessary facilities for camping and other activities, such as swimming pool, track, soccer and volleyball fields as well as all necessary sanitary facilities, notwithstanding beautiful artistic chapel for the spiritual needs.

With the shift of Ukrainian community from Tremont area of Cleveland to Parma, the Plast moved its home base, including Plast Museum, to St. Josaphat Astrodome in Parma. The building in Tremont was turned over to Ukrainian Museum-Archives.

Plast is a viable organization within the Ukrainian community. It produced numerous leadership quality individuals who occupy responsible positions in Ukrainian community as well as in general American society. With the declaration of independence in Ukraine, members of Plast are engaged in various relief and humanitarian programs for the benefit of Ukraine.

ПЛАСТОВИЙ МУЗЕЙ У КЛІВЛЕНДІ

Ідея і чин заснування першого Пластового Музею належить до визначного пластового й загально-громадського діяча пл. сен. професора Леоніда Бачинського. Його життя сповнене працею, що її він віддав в першу чергу українській молоді, як її вчитель, виховник, організатор шкільництва і музеїв, а при тому вірний пластун. Засновник Пластового Музею пл. сен. Леонід Бачинський провадив його від початків, через 26 років, до вересня 1978 року.

Офіційна дата заснування Музею припадає на день 28 лютого 1952 року. Початки Пластового Музею (ПМ) були спершу дуже скромні і не заохочуючі. Однак помимо скептичних завваг і порад, щоб ідею музею занехати, основник ПМ не зневірився, а твердо стояв при своїй ідеї. В першому році Музей мав тільки 26 експонатів. Тепер у Музеї є багато періодичних видань, журналів, виховна література, архівні матеріали, особливі пам'ятки, відзнаки, образи, поштові матеріали, фотографії, трофеї, стінні газети, прапори, виставка проти нездорових звичок (налогів) та інше. Всі ці експонати присилані до нас зі всіх країн світу, де працює український Пласт.

Першим головою Музею був пл.сен. Леонід Бачинський. Опісля його працю продовжував пл. сен. Олександр Фединський, далі п. Степан Кікта, а з листопада 1982 року пл.сен. Микола Грушкевич, через 15 років, до серпня 1997 р. З того часу головою ПМ стала пл.сен. Олена Хміляк, а 19 червня 2003 вибрано нову управу під головуванням пл. сен. Мирона Антоніва.

З 1-им вересня 1957 р. ПМ примістився в новонабутому пластовому домі при вул. Кенільворт ч.1202. Дня 9 червня 1983 року пластовий дім передано на власність Українському Музеєві Архіву, а ПМ одержав приміщення в підвалі "Астродому" при Соборі св. Йосафата в Пармі при Стейт Ровд ч. 5720.

Користування обширною залею завдячуємо зрозумінні й прихильності отців парохів, спершу о.шамб. М. Федоровича, а опісля й о. митр. М. Ревтюка. За це Пласт їм незвичайно вдячний. Від вересня 1983 муравлина праця порядкування обильних, в першу чергу архівних матеріалів, які стало поповнюються, продовжується.

В упорядкуванні музейних матеріалів окрім пластунів помагали приятелі Пласту пп. мгр. Ярослав Говикович (Тепер пластун сеньйор), др. Василь Малиновський, др. Пилип Телішевський, інж. Ярослав Сидір та п. Марія Грушкевич.

Понад усіх вибився своєю пильною, невтомною працею пл.сен. Осип Врублівський, який протягом довгих років був і є, не тільки фінансовим референтом, але також незаступним господарем і працівником Пластового Музею.

Тут треба згадати пластунів сеньйорів, котрі відійшли від нас на Вічну Ватру, а багато своєї праці присвятили Пластовому Музеєві, а саме пл. сен. Микола Кавка, пл.сен. Ярослав Кришталович, пл.сен. Роман Міхняк пл.сен. Микола Грушкевич.

Наш Пластовий Музей у Клівленді, США, є центральним світовим Пластовим Музеєм, однак тому, що знаходиться на території США підлягає Краєвій Пластовій Старшині Америки, яка майже весь час спомагає його дотаціями, а пожертви поодиноких осіб і організацій підсилюють його фонди.

Пластовий Музей існує 50 років і його ідея все жива, бо він є підставою нашої пластової будуччини. Музей це клітина, на якій виховуються нові покоління, це міст, що нас, пластунів на поселеннях, з'єднує з пластунами у вільній Україні.

Ідея і чин заснування першого Пластового Музею належить до визначного пластового й загально-громадського діяча пл. сен. професора Леоніда Бачинського. Його життя сповнене працею, що її він віддав в першу чергу українській молоді, як її вчитель, виховник, організатор шкільництва і музеїв, а при тому вірний пластун. Засновник Пластового Музею пл. сен. Леонід Бачинський провадив його від початків, через 26 років, до вересня 1978 року.

Офіційна дата заснування Музею припадає на день 28 лютого 1952 року. Початки Пластового Музею (ПМ) були спершу дуже скромні і не заохочуючі. Однак помимо скептичних завваг і порад, щоб ідею музею занехати, основник ПМ не зневірився, а твердо стояв при своїй ідеї. В першому році Музей мав тільки 26 експонатів. Тепер у Музеї є багато періодичних видань, журналів, виховна література, архівні матеріали, особливі пам'ятки, відзнаки, образи, поштові матеріали, фотографії, трофеї, стінні газети, прапори, виставка проти нездорових звичок (налогів) та інше. Всі ці експонати присилані до нас зі всіх країн світу, де працює український Пласт.

Першим головою Музею був пл.сен. Леонід Бачинський. Опісля його працю продовжував пл. сен. Олександр Фединський, далі п. Степан Кікта, а з листопада 1982 року пл.сен. Микола Грушкевич, через 15 років, до серпня 1997 р. З того часу головою ПМ стала пл.сен. Олена Хміляк, а 19 червня 2003 вибрано нову управу під головуванням пл. сен. Мирона Антоніва.

З 1-им вересня 1957 р. ПМ примістився в новонабутому пластовому домі при вул. Кенільворт ч.1202. Дня 9 червня 1983 року пластовий дім передано на власність Українському Музеєві Архіву, а ПМ одержав приміщення в підвалі "Астроному" при Соборі св. Йосафата в

Пармі при Стейт Ровд ч. 5720. Користування обширною залю завдячуємо зрозумінні й прихильності отців парохів, спершу о.шамб. М. Федоровича, а опісля й о. митр. М. Ревтюка. За це Пласт їм незвичайно вдячний. Від вересня 1983 муравлина праця порядкування обильних, в першу чергу архівних матеріалів, які стало поповнюються, продовжується.

В упорядкуванні музейних матеріалів окрім пластунів помагали приятелі Пласту пп. мгр. Ярослав Говикович (Тепер пластун сеньйор), др. Василь Малиновський, др. Пилип Телішевський, інж. Ярослав Сидір та п. Марія Грушкевич.

Понад усіх вибився своєю пильною, невтомною працею пл.сен. Осип Врублівський, який протягом довгих років був і є, не тільки фінансовим референтом, але також незаступним господарем і працівником Пластового Музею.

Тут треба згадати пластунів сеньйорів, котрі відійшли від нас на Вічну Ватру, а багато своєї праці присвятили Пластовому Музеєві, а саме пл. сен. Микола Кавка, пл.сен. Ярослав Кришталович, пл.сен. Роман Міхняк пл.сен. Микола Грушкевич.

Наш Пластовий Музей у Клівленді, США, є центральним світовим Пластовим Музеєм, однак тому, що знаходиться на території США підлягає Краєвій Пластовій Старшині Америки, яка майже весь час спомагає його дотаціями, а пожертви поодиноких осіб і організацій підсилюють його фонди.

Пластовий Музей існує 50 років і його ідея все жива, бо він є підставою нашої пластової будуччини. Музей це клітина, на якій виховуються нові покоління, це міст, що нас , пластунів на поселеннях, з'єднує з пластунами у вільній Україні.

PLAST MUSEUM IN CLEVELAND

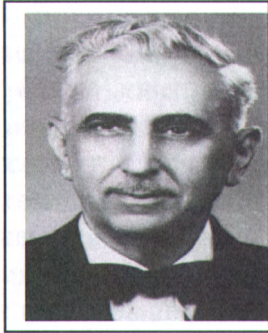
The Plast Museum in Cleveland was founded by the community activist and Plast Senior Leonid Bachynsky 28 February 1952, who became its first trustee. In spite of the initial scepticism on the part of his contemporaries he stubbornly and consistently started to collect periodicals, journals, educational literature, badges, patches, pictures, photos, postal stamps, trophies, flags and other special news editions, mostly about the life of the youth organization Plast from all over the world. In 1978 Olexander Fedynsky became manager of the museum, later followed by Stepan Kikta. In 1982 Mykola Hrushkevych took over and managed for the following 15 years, when in 1997 Olena Chmilak stepped in. In 2003 Myron Antoniv was elected as trustee.

Initially the collection was housed at the Bachynsky's residence until September 1, 1957 when museum was relocated to the Plast Home, 1202 Kernilworth Avenue, Cleveland, Ohio. On June 9, 1983 museum was relocated again, as was the Plast stanycia, to the St. Josaphat Astrodome at 5720 State Road, Parma, Ohio. This was possible through the support of the parish priests rev. Mykhaylo Fedorovich and rev. Mykhaylo Revtiuk.

All through the over 50 years of its existence, museum enjoyed support and cooperation from Yaroslav Howykowych, Wasyl Malynovsky, Pylyp Telishevsky, Yaroslav Sydir, Maria Hrushkevych, Osyp Wrublivsky, Mykola Kawka, Yaroslav Kryshталowych, Roman Michniak and other Plast members and non-members.

Since the Museum is unique in the world Plast organization, it serves the needs of the entire organization. Even though it has been incorporated in Ohio, it is reporting to the Plast Starshyna of USA.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

Проф. Бачинський, роджений в 1896-ім році у Січеславі, педагог по фаху, був активним громадським діячем, автором і редактором. Цікавився історією й розумів важливість архівних матеріалів на збереження історії для будучих поколінь. Коли у 1944-ім році доля змусила його покидати рідні землі, він опинився в Гайденав, Німеччина, у таборі скитальців в Бритійській зоні. Вже від 1945-го до 1949-го років збирав все, що міг з українського зорганізованого життя по Д. П. таборах, як наприклад перевезені скарби літератури та етнографії, як також передані йому особисті записки, альбоми і книгозбірні. Носився з думкою зберігти все те, що заборонено советським окупантом, і колись повернути ці матеріали у вільну Україну. У 1948-ім році піддав пропозицію створити музей Українському Центральному Допомоговому Комітетові в Блумберзі, який з часом це ухвалив того ж року. На заклик Відділу Культури і Освіти, діячі науки і культури почали надсилати до музею все, що пов'язане з життям українських скитальців. Керівником музею в цих роках був його ініціатор, проф. Бачинський, якого особисті записки про ці перші організаційні кроки подають у цікавих подробицях і позитивні і негативні впливи початкуючих обставин у таборі.

Музей у Блумберзі з часом увійшов у сітку музеїв під керівництвом Центрального Музею - Архіву УВАН (Української Вільної Академії Наук) в Авгсбурзі, якого матірний орган знаходився у передвоєнній Києві, а опісля організувався у Нью Норку, США. Надія основника та УВАН була, щоби колись, у відповідний час, збірки музею передати до музею в Харкові (інші Відділи при УВАН мали передати свої збірки до музеїв міст Києва, Львова та інших).

У 1950-ім році, англійська влада перенесла центральні комітети "діпів" до Гекстеру, Вестфалія і так проф. Бачинський був примушений передати музей на переховання Українському Канадійському Допомоговому Комітетові, який з часом передав інвентуру до архіву Осередку Культури і Освіти у Вінніпегу. В його записках проф. Бачинський згадує, що передано "29 скринь і пачок різного майна, що мало 9052 інвентарних чисел". З переїздом проф. Бачинського до США, те що лишилося в музею передано в 1950-ім році в місті Гекстері та в кінці залишилося при УЦДК.

Між 1950-им і 1952-им роком проф. Бачинський, переїхавши до США, почав знов збирати матеріали підчас його побуту перше у Воррентавн, Вірджинія, а опісля у Клівленді. При Українській Православній Церкві св. Володимира настоятель о. декан Антон Берик, разом із Церковним Комітетом під проводом п. Степана Габеля, злагодили кімнату на безкоштовне приміщення музею. З часом збірки почали зростати і у 1952-ім році їх перенесено до Пластового Дому на Кенільворт. В 1952-ім році засновано Український Музей-Архів і далі на руки проф. Бачинського українці діаспори, а зокрема м. Клівленду пересилали скарби національної та родинної спадщини. Великий і дорогоцінний вклад музейних матеріалів передано директоріві донькою Осипа Майданюка, який був дипломатичним кур'єром в американській амбасаді у Швеції. Майданюк товаришував з Євгеном Бачинським, братом Леоніда, і сам був консулом до Швайцарії у 1918-ім році.

Зареєстровано музей п. н. "Ukrainian Museum-Archives, Inc." 15 серпня 1959-го і надбано право звільнення від податків 1966-го року. Також у 1966-му році розпочато збирання членських внесків. З часом опрацьовано 10 видань, як напр. "Шевченкіяна в США і Канаді", і влаштовано 19 виставок. Під проводом Степана Кікти філіятелистичний сектор видав 15 випусків марок, 16 листівок, і різні конверти. Музей також причинився до перевидання 10-томової "Історії України - Руси" Михайла Грушевського. За ці роки музей був синонімним з

пластовим музеєм, хоч до речі існували дві окремі збірки під одним дахом, одна пластова, а друга загально-історична. Обидві збірки існували завдяки ініціативі проф. Бачинського.

При допомозі членів громади які цікавилися музеєм продовжувалася праця організації та каталогування усе зростаючої збірки. Окрім літературних матеріалів до музею впливали дорогоцінні предмети, як наприклад державні документи, мундури, паспорти, жетони, марки і валюта, та різні особисті збірки вишиваних строїв та обрусів, килимів, різьби й кераміки. Рівно ж подаровано скульптури та олійні образи визначних мистців. Допомоці голосилися з громади такі віддані одиниці як Степан Кікта, Мирослава Кривяк, Олександр Фединський, Іван Стрілець, Емілія Завільська, Степан Маланчук, Роман Міхняк, Юрій Кордуба, Роман Трешньовський, Дмитро Павлишин та Іван Попович. На жаль є не можливо подати у цім форматі всіх тих, котрі довгими роками підтримували музей своєю безупинною працею. Один з довголітніх працівників музею якого варта ще згадати, це п. Іван Шуляк з Донбасу. Знаємо його ще від 1960-их років як опікуна пластової домівки і по сьогоднішній день музею-архіву. Пан Шуляк також тепло приймає відвідувачів, помагає при організації матеріалів і пошти і при влаштуванні зустрічей з громадою.

Через 1960-ті і 1970-ті роки щораз більше українців переселилися поза місто, в більшості до м. Парми, де розвинули громадське життя у нових домівках. Пластовий музей перенесено до шкільної залі української греко-католицької церкви св. Йосафата у Пармі, а решта збірки емігрантів при Українськім Музею-архіві залишилися в дільниці Тремонт.

1977-ий був рамковий рік, в якому по 25-ох роках відданої праці проф. Бачинський зрезигнував з посту директора через його похилий вік. Підчас зборів присутні надали проф. Бачинському титул почесного директора, а одноголосно. вибрали д-ра Олександра Фединського на нового директора. При відході з активного посту, проф. Бачинський подарував музеєві свою приватну збірку рідкісних книжок та періодики. Будемо завжди вдячні за його невтомну працю і посвяту. Відійшов від нас на Вічну Ватру 1989-го року на 93-му році життя в місті Денвері.

Нововибраний Голова, д-р. Фединський переїхав в Америку під кінець 1940-их років із Західної України. По фаху був адвокатом, але також цікавився українською літературою, пресою та журналами і мав обширну приватну збірку книг та іншого друкованого матеріалу.

Під його головством бібліотека періодики зросла до сотень видань. Др. Фединський зготував і видав 6 примірників - бібліографій, в яких перший раз подано індекси української преси виданої поза межами України.

На великий жаль, тепер вже покійний Др. Фединський був примушений слабим здоров'ям зрезигнувати з посту директора у 1981-ім році, по 4-ох роках відданої праці і провідництва.

З цим приводом, ред. Степан Кікта, який працював довший час у музею при Відділі філіателістики, перебрав на себе директорство. Вже довгими роками ред. Кікта був ентузіастом філіателії та нумізматики і взяв на себе відповідальність упорядкування українських марок, першоднівок і валюти. Його праця в цій ділянці увінчалася філіателістичною виставкою при музею усіх зібраних, а ним зорганізованих матеріалів, як також виданням книг на тему українських марок і нумізматики.

У 1987-ім році в перевиборах вибрано теперішнього директора музею, Андрія Фединського. Андрій Фединський був добре кваліфікований на цю ділянку. Як учень і учитель історії і політики, Фединський природно вмів користуватися книгами та архівними матеріалами. Довгі роки працював в політичних колах і мав великий досвід у місті Вашингтоні в парламентарних і правительських процесах. Можливо найважливіша

підготовка молодшого Фединського на пост директора, це його любов свого батька і пошана його праці при музею.

З ентузіазмом Андрій Фединський разом з горсткою охотників взявся до організації та каталогування ще досі не перевірених скринь. Між буденною спадщиною знаходилися такі рідкісні перли як напр. оригінальний лист рукопису Петлюри. Фединський постановив собі працювати над збереженням дорогоцінних матеріалів і так музей зачав користуватися знаними технологічними винаходами архівної консервації. Важні документи та історичні плакати охоплюється в спеціальну пластику "mylar", газети і журнали переховується у бібліотекарських скринях з матеріалу без кислоти. Слідуючими проєктами презервації, будуть організація сотень фотографій, платівок і текстильних матеріалів методами професійних музейників.

Наш Директор також має на меті витягнути музей на ширшу публіку і тим способом облегшити доступ до зібраних матеріалів професорам, історикам, учням і загальній публіці. Також на меті є скріплення контактів з науковими і музейними установами. До великої міри вже поступ зроблений, доказом чого є успішні договори з директорами інших інституцій про виміну каталогів і матеріалів. Дуже вдала спільна виставка з Музеєм Природознавства і переговори про співпрацю з музеями і бібліотеками України. Завдяки його старанням співпрацюємо з управителями "Museum of Natural History", "Western Reserve Historical Society", "John Carroll University", "Cleveland State" і "Ohio University".

З вмілою дипломатією і політичними зв'язками Андрій Фединський нав'язує щораз більше моральної і фінансової підпори від українських, як також американських харитативних фундацій, і своїм старанням уможливорює ремонт музейної будівлі, як також розвиток і збереження архіву.

Надією Директора є придбати фонди на зарплату постійних працівників при музею, спеціально з бібліотекарською практикою, щоби музей був доступний через цілий тиждень. А попит на вступ до музею стало зростає. Відвідувачі є різні, як напр. шкільництво, професори, бібліотекарі, історики (спеціально ті, котрі студіюють історію американських емігрантів), любителі українського мистецтва, ті котрі шукають спеціальних інформацій до особистого чи громадського вжитку. як напр. підготовка програм до різних свят. До нас заходять журналісти українських і чужомовних газет, мистці і державні міністри України. Найглибше впливає на нас реакція відвідувачів з України, котрі перший раз можуть захопитися літературою, про яку тільки чули, яка була заборонена такі довгі роки і яка в багатьох випадках знаходиться тільки у нашій музею. Вже третім наворотом відвідує нас мисткиня-професорка з Японії. Приїжджає щороку щоби намілюватися нашим мистецтвом і сфотографувати нашу збірку вишивок. Сама вивчилася і прекрасно відшиває вишивки, показуючи їх на клясах мистецтва в Японії. Американці українського походження заходять часто шукати свій родовід і тішаться кожною крихіткою інформацій, чи коли віднаходять на картах міста і села звідкіля їхня родина походить.

В нашій бібліотеці знаходяться не тільки книги про регіони чи міста і села, але також книги історії, географії, повні видання енциклопедій, книги про Великий Голод, визвольні змагання, літературу пера давніших і сучасних авторів, релігійні підручники і дитячий Відділ. В архіві знаходиться мабуть найбільша в світі збірка преси і понад 1300 книжок з Д. П. таборів, преса з усіх сторін світу (1400 титулів), деяка ще з 1910-их років з Києва і Харкова. Із рідкісних видань маємо на складі з Шевченкіяни Кобзарі видані 1893-го у Львові і 1899-го у Києві, як також ілюстровану книгу "Гайдамаки", видану у Петербурзі 1886-го року. Цікаво також переглянути газету з Китаю, видану українськими поселенцями в 1930-их роках. Більшість книг і видань Д. П. таборів вже можна знайти у комп'ютерському каталогу.

В нас також можна звидіти текстильні вироби ще з минулого сторіччя, кераміку, різьбу, історичні фотографії голодомору, Січових Стрільців, у криївках повстанців, політичні і громадські анкети і кольоритні писанки мисткині Тані Осадци.

Локальна преса нами цікавиться і статті про музей вже можна знайти у газетах: "Plain Dealer", "Northern Ohio Live", "Free Times", "Akron Beacon Journal", і "Geauga Times and Leader".

Управа на 2004 рік: Андрій Фединський - Директор-управитель. Члени дирекції: Володимир Бубна, Ігор Данко, Михайло Добронос, Михайло Флор, Андрій Фугей, Клинт Грінліф, Олександр Якубович, Джордж Калбус, Роман Княгиницький, Ігор Ковалисько, Арета Кульчицька, Данило Кульчицький, Лев Кульчицький, Галина Кузишин-Голубець, Василь Ліщинецький, Наталія Махлай, Ірина Оринчак, Мирон Пакуш, Надя Тарнавська, Тарас Шмагала, ст., Тарас Шмагала, мол., Ярослав Завадівський

Др. Степан Воляник

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Ініціатором Осередку Праці Наукового Товариство ім. Шевченка (НТШ) в Клівленді-Пармі, Огайо був редактор Іван Ставничий.

Основуючі Збори Осередку відбулися 31-го березня 1956 року, на яких обрано такий провід; голова проф. Володимир Радзикович, заступник голови ред, Іван Ставничий, секретар мгр. Іван Коровицький і скарбник проф. Михайло Ждан.

У 1970-тих роках у провіді Осередку (президія) були інж. Григорій Бобків - голова, д-р Михайло Тимків - заступник голови, д-р Степан Воляник - секретар.

У наступних 1980-1990 роках у провіді ОПНТШ були проф. д-р Михайло Пап - голова, д-р Степан Водяник - заступник і секретар та д-р Володимир Боднар - скарбник. Число звичайних членів в Осередку було 45 і в тому один член-кореспондент.

ОПНТШ у співпраці з учительською громадою та 33-им Відділом СУА влаштовував доповіді на актуальні теми та літературні вечори на пошану наших визначних письменників, а зокрема на пошану Івана Франка, Богдана Лепкого, Лесі Українки, Агатангела Кримського.

Translated by Wasyl Liscynesky

Shevchenko Scientific Society - Cleveland Branch

By the initiative of Ivan Stavnychy the meeting was held on March 31, 1956. At this meeting, the Cleveland branch of the Shevchenko Scientific Society has been established and its first Board elected. The board was as follows: Prof. Volodymyr Radzykewych – president, Ivan Stavnychy – vice president, Ivan Korowycy – secretary and prof. Mykhaylo Zhdan – treasurer. They headed the organization through 1950-s and 1970-s.

The branch adopted the by-laws of the main office of the society in New York and pursued the goals set by the main office, which were to support the research of Ukrainian history, literature and cultural subjects, mainly writings of Taras Shevchenko, Ivan Franko, Bohdan Lepky, Lesia Ukrainka, Ahatanhel Krymsky and others, through seminars, speeches and discussions. In its activities, the Society often enlisted support of the Teachers' Association and the Ukrainian American Women's League, Branch 33. At its peak the Branch numbered 45 members.

During 1970-s a new Board was elected, including Hryhory Bobkiw – president, dr. Mykhaylo Tymkiw – vice president, dr. Stepan Wolanyk – secretary. In the following decades of 1980-s through 1990-s the branch was headed by prof. Mykhaylo Pap – president, dr. Stepan Wolanyk – vice president-secretary and dr. Volodymyr Bodnar as treasurer.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Відділ Огайо

Українське Лікарське Товариство Північної Америки - Відділ Огайо був заснований в Клівленді 23-го серпня 1953 р. Ініціаторами та основниками були др. М. Грушкевич, др. Ю. Дицько і др. Б. Филипчак, котрий став першим головою Відділу. Число членства швидко збільшилося від 10 засновників, і в 60-их роках вже начисляло від 50 до 60 членів.

Переборовши початкові труднощі, більшість членів добилися права медичної практики і почали успішно вести свої практики. До цих перших лікарів, котрі побільшости покінчили свої медичні студії в Європі і мусіли вивчати нову мову і нові способи практики, прилучувалися нові молоді лікарі, котрі вже почали кінчати студії й практику в Америці. Поодинокі члени з часом займали вищі позиції, як шефи Відділів у шпиталях, члени виконних органів шпиталів, викладачі чи дослідники на університетах та провідники в різних медичних організаціях.

У громадському житті товариство та поодинокі члени проявили надзвичайну діяльність. Товариство організувало зустрічі, забави, конференції й з'їзди. Відділ Огайо зорганізував два великі наукові з'їзди УЛТПА в 1956 і 1976 р. в котрих взяла участь велика кількість лікарів та багато інших осіб, які споріднені з працею охорони здоров'я з всієї північної Америки. Члени не тільки приналежали до різних громадських, політичних, молодечих та спортових організацій, але брали участь в їхніх управах та часто їх очолювали. Тут особливо треба відмітити великий вклад праці членів для організації УЗО, молодечих організацій ПЛАСТ і СУМ, НТШ та різних релігійних/парафіяльних організацій. Також, багато членів прилучувалися до різних фінансових акцій і вкладали поважні суми грошей на різні наукові, гуманітарні та релігійні цілі.

В останніх роках, коли політична ситуація змінилася і Україна стала незалежною, багато членів заактивізувалися в праці допомоги Україні й українським лікарям. Деякі члени, назбираючи різні медичні та наукові матеріали, їздять в Україну і в різних містах і лікарнях розділяють ці приладдя, переводять виклади та курси на різні медичні теми та бадають, лікують та оперують різних пацієнтів. Також деякі члени прилучуються до праці різних гуманітарних організацій так як "Children of Cornobyl", "Fight for Sight" і Союз Українок, котрі стараються покращити медичну опіку в Україні.

Тепер на терені Клівленду є приблизно 26 платних членів Т-ва, але це є тільки малий процент всіх лікарів та працівників охорони здоров'я котрі могли б належати до Товариства. За всі роки свого існування Відділ УЛТПА - Огайо уважав що активна діяльність нашого Т-ва була і далі є закріплення тези про те, що "українські лікарі були й будуть завжди із своєю громадою".

Голови Т-ва УЛТПА - Огайо:

др. Б. Филипчак (1953), др. В. Левицький (1955), др. М. Комарянський (1956), др. Д. Фаріон (1957), др. М. Дейчаківський (1958), др. В. Шкільник (1959), др. М. Орловський (1960), др. І. Подригула (1962), др. М. Грушкевич (1965), др. Т. Решетило (1969), др. М. Дейчаківський (1972), др. А. Якубович (1974), др. В. Шкільник (1975), др. Р. Палажій (1976), др. І. Захарій (1979), др. В. Шкільник (1981), др. І. Захарій (1982 до тепер).

UKRAINIAN MEDICAL ASSOCIATION OHIO BRANCH

The Ukrainian Medical Association of Ohio was established August 23, 1953 by doctors M. Hrushkevych, Y. Dycko and B. Fylypchak and other 7 like them new immigrants to establish themselves professionally in the State. It took an effort to learn new language and pass the medical board tests for the license to practice in the USA. Younger generation of doctors who came out of medical schools in the USA joined them and by 1960s the Association grew to 50-60 members strong. They soon progressed to leading positions in the hospitals, medical school teaching and research and other health establishments.

Of course, the members did not neglect their community activities. They attended various medical conferences and seminars as well as participated in community and social affairs. Many of them became leaders in the community organizations, such as UZO (United Ukrainian Organizations), Ukrainian Youth Associations Plast or SUM, Shevchenko Scientific Society and others. They financially supported various humanitarian and social causes and projects.

With the declaration of Ukraine an independent state the membership became active collecting, transporting and even installing medical equipment at the hospitals and clinics in Ukraine as well as providing medicines and medical supplies to these establishments.

Presently, the branch accounts for 26 active members far from the potential of medical workers in our area, but their pledge of "Ukrainian doctors are always with their community" never expires.

Григорій Завадівський

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ, Клівлендський Відділ

Після Другої Світової Війни, коли численно почала напливати до Америки наша імміграція, між нею були різні фахівці, професіоналісти, люди з високою освітою які, щоб не розгубитись у чужому середовищі, почали організуватися в різні товариства. І так створився Клівлендський Відділ Українських Інженерів. Ініціатором Відділу ТУІА в Клівленді були інженери Михайло Курах та Іван Фур. Вони скликали Основуючі Загальні Збори 6-го березня 1954 р. в залі Українського Народного Дому при Вст 14-тій вулиці. Крім ініціаторів були присутні: Юра Яремкевич, Роман Грабець, Олександр Лиско, Микола Тарасюк, Мирослав Баслядинський, Григорій Бобків і Ярослав Дядига. Збори вибрали першу управу: Юра Яремкевич - голова, Роман Грабець - заступник, Іван Фур - секретар, Олександр Лиско - скарбник. Збори прийняли статут Централі ТУІА і стали її Відділом. Почала розвиватися праця товариства, пошук за новими членами, число яких жваво зростало. Вкоротці виникла товариська атмосфера не тільки між членами товариства, але також їхніми родинами.

Після декількох років праці місцевого ТУІА. 25 січня 1958 р., за почином голови Романа Трешньовського, відбулася в Шератон Готелі в Клівленді Наукова Конференція, при численній участі членів, гостей і голови Централі ТУІА з Нью-Йорку - інж. Івана Жуковського. Доповіді виголосили: Михайло Курах - Українські інженери в громадському житті, Юрій Гончаренко - Міжконтинентальні ракети, Володимир Гнатківський - Автоматизація праці, Ярослав Кузьмин - Металургія в Україні.

Управа 1978 р. Від ліва: Роман Грабець — скарбник, Іван Фур — секретар, Володимир Пік — голова, Ярослав Кузьмин — член. К. К. Другий ряд: Андрій Черень — заст. голови, Антон Рощаківський — член К. К. (Нема на знімці: Р. Трешньовський, М. Баслядинський).

Члени товариства, за виїмком кількох старших, працювали у місцевій індустрії. Багато з них мали свої патенти, вели наукові дослідження, писали наукові праці, статті, заповнювали в індустрії чоловічі пости. Своїм знанням причинялися до росту та розбудови технології та індустрії в країні нашого замешкання та інформували, при кожній нагоді, своє оточення про Україну та її проблеми.

Слідуючі члени мали власні патенти та наукові публікації: Ярослав Когут, Степан Стецура, Петро Басалик, Зенон Голубець, Андрій Черень, Діонізій Дем'янчук, Ізидор Заплатинський, Василь Хміляк. Власні підприємства провадили: Мирослав Баслядинський і Микола Голіян.

У січні 1981 року, Відділ відзначив 25-ліття своєї праці ювілейною науковою конференцією та бенкетом. Під час конференції виголошено дві наукові доповіді: Космічна Таксівка та Україна оком сателіта - прелегент інж. Іван Сось з Вашингтону, котрий був заступником шефа Відділу для перевірювання інформацій сателітів у НАСА, як рівно ж працював над новими системами конструкції сателітів.

Загально, праця Відділу проходила періодичними сходами, на котрих члени, їхні родини та гості слухали технічних доповідей. Звичайно, після доповідей слідувала дискусія, як також і перекуса.

В роках 1958 - 1980 відбулися слідуючі доповіді, більшість з них у приміщенні Вест Сайд Федерал Сейвінг при 5839 Рідж вул. у Пармі: Інж. Михайло Курах - Культ Тараса Шевченка в країнах Азії, Казахстан і наші поселенці; Стратегічні ресурси України; Селянство в СРСР; Господарка України в добу Мазепи; Культ Мазепи в українських військових формаціях; Митрополнт Андрей Шептицький після повороту зі заслання. Інж. Михайло Хроновят - Кооперативне господарство на західних землях України; Розвиток Кооперативного молочарства в Галичині; Життя переселенців в Аргентині. Інж. Іван Фур - Інвестиційні клуби; Економія у розвою етнічних спільнот. Інж. Юрій Гончаренко - Міжконтинентальні ракети; Розвиток авіатики. Інж. Володимир Гнатківський - Автоматизація праці; Організація підприємств. Інж. Роман Трешньовський - Нафта в економії України та інших держав. Інж. Роман Грабець - Автоматизація праці; Лейзер і його застосування в техніці та медицині. Інж. Антон Рощаківський - Актуальні проблеми атомової енергії. Інж. Полікарп Плюйко - Дискримінація і обезславлювання українського народу; Один світ, одна держава- суспільність атомової доби. Професор Юра Яремкевич - Електронічно чисельні машини на услугах конструкторів; Советський супутник і його вплив на вільні держави; Мазепа у світовій музичній літературі;

Будова всесвіту в найновіших дослідях; Здобуття форту Ебен-Еманель у Другій світовій війні; Приготування до просторових летів, Теорія о. Леметра. Інж. Ярослав Когут - розвиток електронічної лампи; Нарис історії розвитку скляної технології. Інж. Василь Хміляк - Електронічний стан центральної Африки.

Також на запрошення Відділу, була виголошена доповідь про явища літаючих тарілок (ЮФО) Робертом Ван Дер Вельде - одним з найвизначніших дослідників цього явища, Др. Зенон Голубець - Хемічні добавки до скла; Додатки до оливи. Др. Стефан Стецура - Подорож у небесних просторах; Подорож у просторах. Інж. Володимир Пік - Нищення лісів у Карпатах. Др. Володимир Базарко - Державна допомога потребуючим. Інж. Віктор Бабенко - Системи симуляторів напрямних стрілів. Інж. Тарас Грушкевич - Стан будівництва в СРСР, Інж. Богдан Волинець - Атомово енергія для мирних цілей; Атомово енергія руйнуюча у війні, будуюча в мирі (у двох частинах), Мирослав Баслядинський - Податковий закон та індивідуальне зізнання.

Крім доповідей були прогульки до астрономічної обсерваторії – Ворнер Свейзі де був відчит проф. МакКляско, до металевих заводів Републік Стіл та ін. Вібувалися також спільні карнавалові балі інженерів та лікарів.

Після відзначення 25-ліття, праця Відділу дещо сповільнилася. Економічні обставини вимогли довших годин праці, деякі члени пороз'їжджалися до інших місцевостей а також молодші члени почали бути більш заангажовані в їхніх підприємствах.

Голови Клівлендського Відділу ТУІА:

Михайло Хроновят Михайло 1955 - 57р.

Роман Трешньовський 1957 - 60 р.

Михайло Курах 1961 - 63 р.

Володимир Пік 1963 - 64 р. і 1978 - 79 р.

Юра Яремкевич 1964 р. і 1969 - 1978 р.

Зоріян Городиський 1979 - 81 р. ? (Правдоподібно останній голова)

Управи Клівлендського Відділу ТУІА: Інженери: Михайло Курах, Роман Трешньовський, Ярослав Кузьмин, проф. Юра Яремкевич, Іван Фур, Роман Грабець, Полікарп Плюйко, Володимир Пік, Володимир Гнатківський, Михайло Хроновят, Мирослав Баслядинський, Ірина Кашубинська, Іван Петрівський, Дмитро Місько, Тарас Грушкевич, Антон Рошачовський, Григорій Завадівський, Андрій Черень, Петро Басалик, Ярослав Когут, Василь Хміляк.

Подані члени Управи продовж років мінялися постами заступника голови, секретаря, скарбника, організаційного референта, пресового референта та трьома членами контрольної комісії і праця Відділу правдоподібно продовжувалася до 1990-тих років. Можна належно ствердити, що праця Товариства була надзвичайно велика та проходила з ентузіазмом не тільки у Відділі ТУІА, але також майже всі члени брали активну участь у багатьох інших організаціях, включно з Українськими Злученими Організаціями Великого Клівленду, за що здобули собі респект.

Бібліографія:

1. Вісті Українських Інженерів січень - червень 1979 р.
2. Вісті Українських Інженерів липень - грудень 1979 р.
3. Вісті Українських Інженерів січень - грудень 1980 р.
4. Бюлетень ТУІА вересень і грудень 1981 р.

5. Бюлетень ТУІА березень - червень 1985 р.
6. ТУІА - Клівленд у 25-ліття - автор інж. Іван Фур.
7. Короткий історичний огляд діяльності;
  - а) від заложення Т-ва 1954 . до кінця 1961р.
  - б) від 1962 р. до 1 травня 1973 р.

Уся вище подана бібліографія одержана від інж. Романа Грабця з його особистих архівів та архівів інж. Івана Фура. Без цих матеріалів, було б мені неможливо відтворити цей огляд праці Клівлендського Відділу ТУІА. Складаю щиру поляку інж. Романові Грабцеві за ці матеріали, додаткові інформації та поради.

Ukrainian Engineers' Society of America Cleveland Chapter

Following World War II, many Ukrainian immigrants found their way to America, among them professionals with varying degrees in higher education. So as not to get lost in their new surroundings, they started forming groups and organizations to bring together Ukrainians of similar interests. That is how the Cleveland Chapter of the Ukrainian Engineers Society of America was formed.

Engineers Mychajlo Kurakh and Ivan Fur initiated the formation of the group in Cleveland. They made plans for the first Organizing Meeting to be held on March 6, 1954 in the hall of the Ukrainian National Home located on West 14th Street. In addition to the initiators, the founding members attending this meeting included: Yura Yaremkevych, Roman Hrabec, Alexander Lysko, Mykola Tarasiuk, Myroslaw Basladynsky, Hryhorij Bobkiv, and Jaroslaw Dadyha.

Among the first actions at the meeting was the election of the organization's first executive team:

President: Yura Yaremkevych
Vice President: Roman Hrabec
Secretary: Ivan Fur
Treasurer: Alexander Lysko

The group adopted the national statutes of the Ukrainian American Engineering Society of America, and became its Cleveland Chapter. Then the work of the chapter began in earnest, including new member recruitment. The number of members rapidly increased, and within a short period of time an atmosphere of true camaraderie began to evolve, not only among members, but extending to their families as well.

After several years work, on January 25, 1958 the Cleveland chapter, under the leadership of its President Roman Treshniowsky, organized an Educational Conference at the Sheraton Hotel in Cleveland, attended by many members and guests, including the leader of the Ukrainian American Engineering Society from New York – engineer Ivan Zhukovsky. The educational sessions included presentations by:

Mychajlo Kurakh – “Ukrainian Engineers in Community Life”
Yurij Honcharenko – “Intercontinental Missiles”
Volodymyr Hnatkowsky – “Atomisation of Work”
Jaroslaw Kuzmyn – “Metallurgy in Ukraine”

Most society members, except for a few older members, worked within local industry. Many owned patents, led research projects, wrote research papers and articles, and held key leadership positions within the industry. Their knowledge contributed to the growth and expansion of technology

and industry in Cleveland, while at every opportunity they shared information among their peers about Ukraine and its challenges.

Members that held patents and published articles included: Jaroslaw Kohut, Stephan Stecura, Petro Basalyk, Zenon Holubec, Andrew Cheren, Dionisyj Demianczuk, Isidor Zaplotynsky, Wasyl Chmilak. Members Myroslaw Basladynsky and Nicholas Holian established their own companies.

In January 1981, the chapter celebrated its 25th anniversary with an educational conference and banquet. The key session, titled, "Space Taxi and Ukraine through the Eye of a Satellite", was presented by engineer Ivan Sos from Washington, who served as vice chief of the division that reviewed NASA satellite information, and also worked on new systems for constructing satellites.

Generally, the work of the chapter included periodic meetings, at which members, families, and guests had the opportunity to hear technical presentations on a variety of topics. Each presentation normally concluded with a discussion period followed by a light reception.

Between 1958 and 1980, the following technical sessions were presented, the majority of which were held at West Side Federal Savings at 5839 Ridge Road in Parma:

Engineer Mychajlo Kurakh: "The Esteem of Taras Shevchenko within Asia"; "Kazakhstan and our Immigrants"; "Strategic Resources of Ukraine"; "Village Life in USSR"; "Agriculture of Ukraine during the Mazepa Era"; "The Influence of Mazepa in Ukrainian Infantry Formations"; "The Metropolitan Andrew Sheptycky After Return from Exile". Engineer Mychajlo Khronoviat presented the following sessions: "Cooperative Farming in the Western Lands of Ukraine"; "Growth of Cooperative Dairy Industry in Halychyna"; "Life of Immigrants in Argentina". Engineer Ivan Fur presented: "Investment Clubs", "Economy and Growth of Ethnic Community". Engineer George Honcharenko presented: "Intercontinental Missiles", "Advancements in Aviation". Engineer Volodymyr Hnatkowsky presented: "Atomisation of Work", "Organization of Business". Engineer Roman Treshniowsky presented: "Petroleum in the Economy of Ukraine and Other Countries". Engineer Roman Hrabec presented: "Atomisation of Work", "The Laser and Its Application in Industry and Medicine". Engineer Anton Roshchakowsky presented: "Realistic Problems of Atomic Energy". Engineer Polikarp Pliujko presented: "Discrimination of the Ukrainian Nation"; "One World – One Country – "Society of the Atomic Age". Professor Yura Yaremkeyych presented: "The Use of Electronic Calculators in the Construction Industry"; "Soviet Sputnik and Its Influence on Free Nations"; "The Musical Achievement of Mazepa in World Literature"; "Building of the Universe in Newest Inventions"; "Victory of Fort Eben-Emanel During World War II"; "Preparation for Space Flights"; "Theory of Fr. Lemetra". Engineer Jaroslaw Kohut presented: "Evolution of the Electronic Lamp", "Influence of History on the Advancement of Glass Technology". Engineer Wasyl Chmilak presented: "Electronic Situation of Central Africa".

In addition, by invitation of the chapter, a technical presentation was made about the Sightings of Unidentified Flying Objects (UFO) by Robert Van der Welde – one of the most outstanding experts in this area. Dr. Zenon Holubec presented, "Chemical Additives to Glass; Additives to Oil". Dr. Stephan Stecura presented: "Journey into Outer Space; Journey into Space". Engineer Volodymyr Pik presented, "The Destruction of Forests in Carpathia". Dr. Volodymyr Bazarko presented, "Government Assistance to the Needy." Engineer Victor Babenko presented, "Simulation Systems of Rockets." Engineer Taras Hrushkewych presented, "Situation of Building in USSR". Engineer Bohdan Volynets presented, "Atomic Energy for Peaceful Aims"; "Atomic Energy Ruinous in War, Positive in Peace (in two parts). Myroslaw Basladynsky, CPA presented "Tax Law and Individual Tax Returns."

In addition to technical presentations, the chapter organized field trips to places of interest, such as the astronomical observatory at Warner Swasey, at which Professor McKlaskey spoke; Republic Steel, etc. Other activities included a joint Carnival Ball of engineers and doctors.

After the 25th Anniversary celebration, the work of the chapter slowed down somewhat. The economic situation required longer work hours, some members moved away to other cities, and the younger members started becoming more engaged in their own businesses.

The Presidents of the Cleveland Chapter of the Ukrainian American Engineering Society of America included:

Mychajlo Khronoviat 1955-1957

Roman Treshniowsky 1957-1960

Mychajlo Kurakh 1961-1963

Volodymyr Pik 1963-1964 and 1978-1979

Yura Yaremkevych 1964 and 1969-1978

Zorian Horodysky 1979-1981 (probably the last president)

The Executive Committee of the Cleveland Chapter included: Engineers Mychajlo Kurakh, Roman Treshniowsky, Jaroslaw Kuzmyn, Professor Yura Yaremkevych, Ivan Fur, Roman Hrabec, Polikarp Pliujko, Volodymyr Pik, Volodymyr Hnatkiwsky, Mychajlo Khronoviat, Myroslaw Basladynsky, Iryna Kaszubynska, Ivan Petriwsky, Dmytro Misko, Taras Hrushkevych, Anton Roshchakowsky, Gregory Zawadiwsky, Andrew Cheren, Petro Basalyk, Jaroslaw Kohut, Wasyl Chmilak.

Over the years, the aforementioned Executive Committee members traded the roles of Vice President, Secretary, Treasurer, Organizational Representative, Press Representative, and three members of the Controlling Commission, and the work of the chapter most likely continued to sometime in the 1990's.

It can be confirmed without a doubt, that the work of the Society was extraordinarily extensive and carried out with much enthusiasm, not only within the chapter itself, but almost all members also actively participated in many other local Ukrainian organizations, including the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, in which they gained much respect for their work.

Bibliography:

1. *Visti of Ukrainian Engineers, January-June 1979*

2. *Visti of Ukrainian Engineers, July-December 1979*

3. *Visti of Ukrainian Engineers, January-December 1980*

4. *Bulletin of the Ukrainian American Engineering Society, September and December 1981.*

5. *Bulletin of the Ukrainian American Engineering Society, March -June 1985.*

6. *Ukrainian American Engineering Society – Cleveland in 25th Anniversary, author Engineer Ivan Fur.*

7. *A brief historical view of participation:*

a) *From founding in 1954 to the end of 1961*

b) *From 1962 to May 1, 1973*

The above bibliographical materials were obtained from the personal archives of Eng. Roman Hrabec and archives of eng. Ivan Fur. Without these materials, it would have been impossible to recreate this overview of the activities of the Cleveland Chapter of the Ukrainian American Engineering Society

Translated from Ukrainian by Irene Zawadiwsky, BChE, MBA

Historical Sketch of the U.P.S.- N.A. **Ukrainian Professional Society of North America**

As is mentioned elsewhere in this book in the discussion of the formation of the Ukrainian Professional Society of North America, the organization first saw the light of day in 1933 in Chicago. The earliest groundwork for the formation of this Society, however, was being laid since 1923 by Dr. Harry G. Skehar as is attested by numerous articles on Ukrainian professionals which were appearing in the Ukrainian newspapers such as the Ukrainian Voice, Canadian Farmer, Svoboda, America and others.

The formal initiating committee of the U.P.S. of N.A. was called together by Dr. H. Skehar in 1933. It was headed by Capt. John Barabash and included, among others, such pioneers as: Dr. Smook, Dr. Kochev, Dr. Hayowich, Dr. Kanchier, Atty. R. Smook, Atty. Nahirniak and Mr. Chorney. Dr. Skehar was elected Secretary of this Initiating Committee and was instructed to publicize the organization and its aims and to create an interest in it. In addition he was instructed to make plans for the first Congress to be held in Chicago. This the Secretary did. He secured a number of outstanding speakers for this first convention of the U.P.S. of N.A. and he gave the organization much publicity by writing numerous articles in the Ukrainian press.

The first Congress was held, as planned, in Chicago, August 18 and 19, 1933 and with the complete cooperation of the Ukrainian newspapers, was well advertised. About 120 persons attended and of this number approximately 77 were guests. The officers elected to serve in 1933-34 were: Atty. Omer Miles, President; Dr. H. Skehar, Secretary; Stephen Shumeyko, Treasurer; and Dr. John Yatchew and Professor A. A. Hranovsky as Vice-Presidents.

A reprint from the Cleveland Memory Book (1937) contains information on the next few administrations.

The second Congress of the Association was also held in Chicago. At this Congress, Atty. Miles was again chosen President, Dr. Skehar, Secretary, and Atty. Nahirniak, Treasurer.

In the fall of 1935 the Association moved to Detroit for its Congress. This stirred up additional interest in the Association with a resulting increase in membership. Here at Detroit, Atty. Miles was elected President for his third term, as was Dr. Skehar re-elected Secretary. Dr. Kanchier was elected Treasurer. The problem of creating active interest in the Association was discussed. While the list of members grew to over 200, the number of active participants had not increased proportionately. This lack of interest necessitated that the few carry on without any financial or moral support from the others.

The fourth Congress was voted to be held in Philadelphia. Much new interest in the Association was stirred up. Atty. Smook was appointed to take over the work of Dr. Skehar. Because of his aggressiveness and timely planning the Philadelphia Congress was better attended than any previous Congress. Sixty-five delegates registered in addition to the fifty guests. At this Congress a new plan in programming was attempted and the various professions were organized into sub-groups with a chairman chosen to head each particular group. The following chairmen were chosen - Law: Omer E. Miles, Cleveland; Medicine: Dr. Peter Romanow, Philadelphia; Engineering: Emil Hladky, Amherst, Virginia; Pedagogy: Miss Natalie Monastersky, Aliquippa, Pa.; Dentistry: Dr. Paul Dubas, Philadelphia; and Art: John Dennis Perch, East Haven, Conn.

Dr. Walter Gallan of Philadelphia was elected President, Atty. Wm. Tutchie of Windsor, Ontario, and Atty. John Skwier, of McAdoo, Pa. as Vice-presidents and Atty. John Doodan of Philadelphia for the combined offices of Secretary and Treasurer.

Little information is available on the following administrations up to the World War II period, with the exception that the administration headed by Atty. Roman I. Smook published in 1939, the most comprehensive and complete directory of the Ukrainian Professionals in the U.S.A.

Activity was completely curtailed through necessity between 1942-1947 due to the War. In 1948 Mr. Jos. Gurski headed the reorganization committee, which took a realistic reassessment of purpose, which finally resulted in the revision of the constitution. Mr. Gurski was aided by recording secretary Renee Maruszczak, Secretary-treasurer Dr. Stephen W. Mamchur and a committee of eight district chairmen from the United States and Canada. A third directory was issued in the following administration headed by Dr. Stephen Mamchur and in 1957 a fourth was issued in the administration of Mr. Eugene Woloshyn. Since then an attempt has been made to create additional interest to attract the growing numerical strength of the Ukrainian professionals graduating from the schools of the United States and Canada as well as those arriving recently from Europe. Some success has been evidenced, however, the gain has been very small.

On this, the 25th anniversary of the organization, it must be admitted that the gains are not in keeping with the great potential of the organization. The founders of this organization deserve a much greater return for laying the foundation of such a worthy project. We must not disappoint them. A list of past U.P.S.-NA. Officers have been assembled and are included in this publication.

Переклав Василь Ліщинецький

УКРАЇНСЬКА ПРОФЕСІЙНА АСОЦІАЦІЯ

Ідея про потребу створення української професійної організації нуртувала поміж професіоналами ще від 1923 р., особливо промульгована д-ром Григором Скегаром та віддзеркалена чисельними статтями в українській пресі таких як “Свобода”, “Український Голос”, Канадійський Фармер”, та “Америка”.

Врешті в 1933 р., за ініціативою д-ра Г. Скегара створено комітет, у який увійшли д-ри Смуку, Кочий, Гайович, Канчир; адвокати Р. Струк і Нагірняк, та Чорний, очолений капітаном Іваном Барабашем як голова та д-ром Скегарем як секретар. Скликано конгрес у Чикаго, на якому створено УПАПА. До першої управи вибрано: Омелян Малицький - президент, Г. Скегар - секретар, Стефан Шумейко - касир, Іван Ячев - та А. Грановський - віце-президенти.

Другий конгрес відбувся знова в Чикаго в 1934 р., на якому переобрано Малицького президентом, а Скегара секретарем та добрано Гірняка касиром.

Третій конгрес відбувся в Детройті в 1935 р., де знова переобрано Малицького на президента, а Скегара на секретара та добрано Канчира на касира. До того часу членство зросло до понад 200. Та відчувалося брак ентузіазму та завзяття до активної праці.

Четвертий конгрес відбувся у Філядельфії, вміло підготований адвокатом Смуком та начисляв 65 делегатів та около 50 гостей. Тут зроблено спроби організувати суб-групи і в той спосіб піднести заінтересовання в організації. Предсідниками під-груп стали: Правнична - Омелян Малицький з Клівленду; Медична - Петро Романов з Філядельфії; Інженерна - Еміло Гладкий з Амгерст, Вірджінія; Педагогічна - Наталя Монастирська з Аліквіппа, Пенсильванія; Дентистична - Павло Дубас з Філядельфії; Мистецька - Іван Перч з Іст Гейвен, Коннектикат. д-р. Володимир Галан з Філядельфії був обраний на президента, Василь Тучий з Віндзор, Онтаріо та Іван Сквір з МакАду, Пенсильванія на віце-президентів та Іван Дудан з Філядельфії на секретара-касира.

Про те небагато можна знайти інформацій про діяльність Асоціації за винятком публікацій реєстрів членства Романом Смуком у 1939 р. Підчас воєнних і повоєнних років 1942-1947 праця цілковито занепала. Щойно у 1948 р. Йосиф Гурський очолив організацію і, з допомогою секретара Рене Марущак та касира Стефана Мамчура, старався відживити

організацію. Видано черговий реєстр членства. У 1957 р. За адміністрації Євгена Волошина видано ще оди реєстр членства.

Із повоєнним напливом нових професіоналів із шкіл та напливом таких же із повоєнної еміграції роблено зусилля активізувати життя Асоціації та не судилось професіоналам відіграти провідну ролу в українських громадах. Про те все ж таки сама ідея організації професіоналів знайшла свою почву пізніше, але у формі індивідуальних професійних об'єднань.

Stefan Zenchak

Ukrainian Youth League of North America (UYLNA)

In the summer of 1933 the city of Chicago Ill. hosted a Worlds Fair. The Ukrainian community of Chicago arranged to have a Ukrainian pavilion included in the fair's buildings. The pavilion was designed to display various Ukrainian cultural items. The Cleveland community contributed to the pavilion by sending a large dance group, led by John Kohut and Stefan Herman, to perform in the pavilion. The 1933 Chicago Worlds Fair and the Ukrainian Pavilion were a great success.

Many Ukrainian organizations scheduled meetings in Chicago that year in conjunction with the fair. With the gathering of a large number of American born young people, efforts were initiated to create a forum to encourage the assembly of this generation on a regular basis for social, sport and cultural activities. Hence, the Ukrainian Youth League of North America was formed. One of the prime movers in this effort was Stefan Szumeyko of New York who became the League's first president. As part of this effort to reach the American born youth, the UNA announced its intention to publish an English language newspaper (The Ukrainian Weekly) along with its Ukrainian SVOBODA.

UYLNA activities began slowly on a national level during the 1930's and following Pearl Harbor all activities were suspended for the duration of the war. However, with the end of World War II, as young men returned from various military assignments, in the fall of 1946 a Sports Rally was organized in Bridgeport, Conn. as the first post war UYLNA event. At this rally plans were initiated to restart the organization and the first post war convention was planned for Philadelphia for Labor Day weekend in September 1947.

The Labor Day convention was the high point of the UYLNA year. The host city changed each year. A prominent hotel was selected to host the activities. The program for the three-day affair was reasonably standard and included:

- a) **Banquet & Formal Dinner Dance.** A Guest speaker from the non-Ukrainian community was invited, usually a political figure.
- b) **Concert.** Concerts were held in prominent halls. During the New York City convention the concert was held at Carnegie Hall. The program included dancers, choirs, solo singers and musical groups.
- c) **Business Sessions.** These sessions lasted some part of two days and usually produced proclamations which were carried in the host city press as well as in The Ukrainian Weekly.
- d) **Social Programs.** In addition to the formal Dinner Dance, the host city held a Welcome Party the evening before the first day and a Farewell Party as the last event of the weekend.

Young Ukrainian Americans came to the conventions from all over the eastern U.S. and eastern Canada. The meetings were very well attended. At the 1950 convention in Syracuse, N.Y. there were 800 delegates. The concerts usually performed to an audience of well over 1000 people, which included delegates and the local Ukrainian community.

The banquet usually included a prominent guest speaker. Among them were two State Governors. In 1951 in Detroit G. Mennen Williams, Governor of Michigan spoke and in 1952 in Cleveland Frank Lausche, Governor of Ohio was the guest speaker. Not only did Governor Lausche stay for the entire banquet but also he stayed for the dance as well and remarked that it had been a long time since he enjoyed an affair as much.

One of the major accomplishments of the UYLNA was the publication and circulation of a book devoted to the various forms of art, which exist in the Ukrainian community entitled "Ukrainian Arts". This 220-page book with color photos covered embroidery, ceramics, woodcarving, fine arts, etc. More than 7,000 copies were printed and distributed nationally. The UYLNA sent copies to every significant library in eastern North America where the copies were well received. Today this book is a collector's item.

At one of the conventions the UYLNA attracted national attention by way of a non-scheduled event. At the Akron convention in 1948 the host hotel displayed the flags of the victorious allies of WWII, U.S., British, French and Soviet Union. During the first business meeting one of the speakers remarked that "it was a shame for a Ukrainian youth organization to hold a meeting in a building under a Soviet flag". When the hotel management refused to lower the offending banner, two delegates, recently returned veterans of European combat, in the persons of Dr. Michael Lucyk of Toronto and Michael Zaderecky of Parma, climbed on to the roof and lowered the hammer and cycle. Someone had alerted the press who sent a photographer to record the event. The photo was circulated nationally on the Associated Press wire with a caption, which read, "Ukrainian Youth refuse to meet under a Soviet banner". Papers all over the country reprinted the photo.

Many of Cleveland's Ukrainian Americans of that generation participated in UYLNA activities. Among those who served as officers in the National organization were; William Mural (President), Genevieve Zepko-Zeribniak, Michael Zaderecky (President), Jennie Kohut-Bokar, Olga Zepko-Jacobick, Helen Mural-Shipka, Eugene Woloshyn (President-2 Terms), Emil Pavlyshyn, Taras Szmagala (President), Andrew Boyko, Molly Barber Alscott and Stefan Zenczak.

The UYLNA lost its initiative when the "youth" of the late 40's reached middle age. The Ohio group, one of the last active chapters, recognized the problem in 1983 on the 50th anniversary of the League's beginning, and converted the UYLNA into The Ukrainian Heritage Foundation, Inc. The various artefacts associated with the 50-year span of the UYLNA were collected and deposited with the Ukrainian Museum and Archives on Kenilworth Ave. in Cleveland. Those interested in additional information on the subject can find it there.

ЛІГА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Літом 1933 р. Чікаго влаштував світову виставку. Українська громада Чікаго постаралася щоб на тій виставці українці влаштували свій павільйон де б були представлені різні експонати української культури та мистецтва. Українська громада Клівленду вислала ансамбль українських народних танців під мистецьким керівництвом Івана Когута та Стефана Германа. Українська група стала великою атракцією на вже і так дуже успішній світовій виставці.

Танцювальний ансамбль Івана Когута (в другому ряді в центрі)

У зв'язку із виставкою багато українських організацій запланували свої зустрічі в Чікаго. Виставка стала мотивом для американського молодого покоління влаштовувати подібні чисельні зустрічі спорту і культури на більш регулярній основі, а для української молоді стимулом для організації Ліги Української Молоді Північної Америки. Одним із найбільш активних діячів тоді був Стефан Шумейко з Нью-Йорку, який став першим головою ново-заснованої ліги. Щоб найширше популяризувати таку діяльність серед молоді родженої в Америці Український Народний Союз почав публікувати заклики до молоді у своїх газетах "Свобода" і "Ukrainian Weekly". Праця ліги розвивалася поволи підчас 1930-х років, а з початком війни після нападу на Перль Гарбор цілком завмерла. Але по закінченні Другої Світової війни, коли поверталися молоді люди із військової служби праця оживилася. Осінню 1946 зорганізовано перший повоєнний з'їзд у Бріджпорт, Конектікат, на якому вирішено скликати конвенцію ліги у Філядельфії в день робітника у вересні 1947 р. Слідуючі конвенції мали відбуватися щорічно у різних містах поселення в ротаційному порядку. Річні конвенції відбувалися у престижних готелях із запланованими стандартними три-денними програмами, які включали:

а. Бенкет із забавою. На головного промовця запрошувалося визначніших політиків з українських громад.

б. Концерт танцювальних, музичних і хорових ансамблів та сольових співаків. Звичайно вибирано престижну концертну залю. В Нью-Йорку це Карнегі Гол.

в. Сесії відбувалися через два дні і звичайно закінчувалися проклямаціями, які були публіковані у місцевій пресі та в Українському Тижневику.

г. Приятельські зустрічі. Крім формальної забави звичайно господарі справляли неформальні привітальні та прашальні зустрічі

Українська американська молодь із східних штатів і Канади брала чисельну участь. На конвенції 1950 р. в Сиракюзах було 800 делегатів. Концерти втішалися аудиторією понад 1000 осіб, включаючи делегатів та місцевих гостей. Між визначними промовцями були двох губернаторів. В Детройті в 1951 р. промовляв губернатор Г. Меннен Вілліямс, а в Клівленді в 1952 р. Франк Лауше, останній крім промови, залишився і на танці.

Одним із досягів ліги було видання накладом 7,000 220-сторінкової, гарно мистецьки оздобленої книжки про українські вишивки, кераміку, різьби та мистецтво. Книжка була розіслана по бібліотеках північної Америки.

Часом під час конвенції траплялися непередбачені події. В 1948 р. в Акроні, готель вивісив прапори альянтів Другої Світової війни, між ними США, Великої Британії, Франції та Советського Союзу. Делегати запротестували та адміністрація готелю не реагувала. Тоді двох комбатантів д-р. Михайло Луцик з Торонто і Михайло Задорецький з Парми зняли прапор із молотом і ковадлом. Була повідомлена американська преса, яка розтрубіла цей акт по цілій Америці під заголовком "Українська молодь відмовляється зустрічатися під советським прапором".

Багато українських американських клівлендців належали до ліги і були досить активними. У головній управі служили - Василь Мураль (Президент), Геневіва Зепко Жеребняк, Михайло Задорецький (Президент), Дженні-Когут-Бокар, Ольга Зепко-Якубик, Гелен Мураль-Шіпка, Євген Волошин (президент 2 рази), Еміль Павлишин, Тарас Шмагала (Предсідник), Андрій Бойко, Моли Барбер-Алстот і Стефан Зенчак.

Ліга Української Молоді Північної Америки почала деактивізуватися коли "молодь" в 1940-1950-х роках досягнула середній вік. Відділ в Огайо, один з останніх активних Відділів, оцінив ситуацію і під час святкувань 50-ліття ліги в 1983 р. переініював лігу на Українську Фундацію Спадщини. Архіви 50-літньої діяльності були передані до Українського Музею-Архіву в Клівленді.

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ (1953-1993)

Братство Українських Січових Стрільців, Станицю Клівленд, засновано 20-го грудня, 1953-го року, щоб гуртувати та продовжувати плекати історичні традиції УСС – Ідеал Української Державности, піддержувати своїх членів морально і матеріально і давати моральну і матеріальну поміч вдовам і сиротам УСС. Клівлендська Станиця стала секцією Краєвого Коша США який був частиною світового Братства УСС. На основуючих сходинах 20-го грудня, 1953 року, вибрано сот. Жигмонта Олексина головою, полк. Михайла Кураха секретаром, пор. Степана Небеша, скарбником і хор. Івана Палку хорунжим.

В часі визвольних змагань, члени станиці брали активну участь в визвольних боях, Летичева, Конюхах, Мотовилівці, Гребінці, Херсоня і інших, включно з визволенням золотоверхого Києва. Вони також були членами УНР уряду, дипломатами, і в командах сотень, куренів, корпусів, дивізій і в команді штабу легіону УСС-ів.

В громадському житті вони були священиками, педагогами, музикологами, композиторами, провідниками хорів та оркестр, лікарями, правниками, директорами радіо авдицій та інженерами. Станиця і поодинокі її члени були дуже активні в громаді. Члени станиці брали активну участь у церковній, політичній, освітній і культурній праці громади. Станиця переводила щорічні збірки на різні народні цілі, особливо на Українських інвалідів і охорону могил Українських вояків. Рівно ж станиця переводила, або брала участь, у листопадових та державницьких святах, святкуванні золотого ювілею УСС, свяченню прапорів ОБВУА, Дивізії УНА, УПА, Пласту і СУМ-у. Члени станиці були активними членами і основниками багатьох громадських організацій та авторами багатьох статей та наукових праць.

31-го жовтня, 1964 року, ціла Українська громада Клівленду і станиця УСС-ів відсвяткували 50-ті роковини створення формації Січових Стрільців і вимаршу 1-ої сотні УСС-ів на Карпатський фронт 10-го вересня, 1914 року. В той час головою станиці був сот. Жигмонт Олексин, заступником голови, хор. Роман Стахура, секретарем чет. Іван Гурко, скарбником пор. Степан Небеш, а хорунжим хор. УНР Іван Палка. Делегатами до УЗО були чет. Іван Гурко і пор. Роман Лесик. В контрольній комісії були ст. дес. Іван Зварун і ст. стр. Роман Чучкевич. Стан станиці на той час були: чет. Ярослав Барнич, чет. о. Степан Городецький, чет. Іван Гурко, дес. Кость Єзерський, ст. дес. Іван Зварун, чет. о. Володимир Кармазин, полк. Михайло Курах, ст. дес. Василь Коць, пор. Роман Лесик, чет. Іван Мурин, пор. УСС та дес. УСС Степан Небеш, сот. Жигмонт Олексин, хор. УНР Іван Палка, хор. Роман Стахура, хор. Михайло Топорович, чет. Володимир Флюнт, чет. Олекса Хомин, пор. Михайло Хроновят, ст. стр. Роман Чучкевич.

З нагоди 50-ліття і за особисті заслуги підчас визвольних змагань, члени станиці були нагороджені різними військовими медалями.

Слідуючі члени були в управі Станиці впродовж її існування:

Голови: сот. Жигмонт Олексин (1953-1973) пор. Роман Лесик (1973-1990)

Секретарі: полк. Михайло Курах (1953-1962) пор. Степан Небеш (1962-1963) чет. Іван Гурко (1963-1986)

Скарбники: пор. Степан Небеш (1953-1957, 1962-1982) ст. дес. Іван Зварун (1957-1962)

Хорунжі: хор. УНР. Іван Палка (1953 - 1992)

Eugene Nebesh

Fraternity of Ukrainian “Sichovi Strilci”, Cleveland, Ohio (1953-1993)

The Fraternity of Ukrainian “Sichovi Strilci” (Sich Riflemen) was organized in Cleveland on December 20th, 1953 to unite its members and to continue the traditions of Ukrainian “Sichovi Strilci”. Its mission included the nourishment of historical traditions of “Sichovi Strilci” – ideal of Ukrainian independent Statehood, and the provision of economical and moral support to its members, their widows and orphans. The Cleveland group was a part of national group (Kish) in the United States, which was a part of a world fraternity of “Sichovi Strilci”. The initial founding officers elected included: Capt. Zygmund Oleksyn, president; Col. Mychajlo Kurach, secretary; Lt. Stephen Nebesh, treasurer; and Chor. Iwan Palka, flag bearer.

During the fight for Ukrainian independence (1917), the members of the Cleveland group actively participated in many key battles at Letychev, Koniuchy, Motovylivka, Hrebinci, Cherson and other Ukrainian locations, as well as the liberation of golden dome Kyiv. They were also members of Ukrainian government, diplomats and commanders of most military formations, including the highest command levels of “Sichovi Strilci”.

Individually, the members of the Cleveland “Sichovi Strilci” were also an important part of the community. They were professionals, priests, teachers/professors, expert musicologists, composers, choir and orchestra organizers and conductors, physicians, lawyers, engineers, radio program directors and commercial leaders. They were very active in the spiritual, political, educational and cultural life of the community. They raised funds for various community projects. They were especially interested in helping disabled veterans of “Sichovi Strilci” and ensuring ongoing preservation of the graves of veterans. They established many community organizations and authored many literary and scientific publications.

On October 31, 1964 the whole Ukrainian Cleveland community celebrated the 50th anniversary of the formation of “Sichovi Strilci” and their first participation in the battle in the Carpathian front on September 10th, 1917. At that time the president of the Cleveland fraternity was Capt. Zygmund Oleksyn, Chor. (Chorunzyj) Roman Stachura was vice president, Chet. (Chetar) Iwan Hurko was secretary, Lt. Stefan Nebesh treasurer and Chor. Iwan Palka the flag bearer. Representatives to the United Ukrainian Organizations were Chet. Iwan Hurko and Lt. Roman Lesyk. The auditing committee members were St. Des. (Senior Desiatnyk) Ivan Zwarun and St. Str. (Senior Rifleman) Roman Chuchkewych. The members of the Cleveland “Sichovi Strilci” at that time included: Chet. Jaroslaw Barnych, Chet. Fr. Stefan Horodecky, Chet. Iwan Hurko, Des. (Desiatnyk) Kost Jesersky, St. Des. Iwan Zwarun, Chet. Fr. Volodymyr Karmazyn, Col. Mychajlo Kurach, St. Des. Wasyl Koc, Lt. Roman Lesyk, Chet. Iwan Muryn, Lt. Stefan Nebesh, Capt. Zygmund Oleksyn, Chor. Iwan Palka, Chor. Roman Stachura, Chor. Mychajlo Toporowych, Chet. Wolodymyr Flunt, Chet. Oleksa Chomyn, Lt. Mychajlo Chronowjat, St. Str. Roman Chuchkewych.

The following members were officers in the organization:

Presidents:	Capt. Zygmund Oleksyn (1953-1973)	Lt. Roman Lesyk (1973-1990)
Secretaries:	Col. Mychajlo Kurach (1953-1962)	Lt. Stefan Nebesh (1962-1963)
		Chet. Iwan Hurko (1963-1986)
Treasurers:	Lt. Stefan Nebesh (1953-1957, 1962-1982)	St Des. Iwan Zwarun (1957-1962)
Flag Bearer	Chor. Iwan Palka (1953-1992)	

In 1988, the commemoration of the October uprising was held at the Ukrainian Plast camp “Pysanyj Kamin”. During the commemoration, the fraternity handed over its flag into the hands of two sons of the “Sichovi Strilci”, senior Plast members, Eugene Nebesh and Eugene Palka, who presented it to the 17th Plast kurin of the Cleveland stanycia. The handing over of the flag was consistent with the action of the world “Sichovi Strilci”, when in Regensburg, Germany, in 1948 they handed over their flag and their traditions to the 17th Plast Kurin in the name of Fedir Chernyk, a famous “Sichovyj Strilec”. Eugene Nebesh, who is currently a member of the Cleveland stanycia, was a member of that kurin at that time.

Only two members of the Cleveland “Sichovi Strilci” fraternity have lived long enough to see their dream come true – the Declaration of Independence of Ukraine. The fraternity ceased to exist with the passing on of its last member, St. Des. Iwan Zwarun, in 1993. As the song of the “Sichovi Strilci” states, “Sleep boys sleep, dream about destiny and freedom, about destiny and freedom of the fatherland. Can there be nicer dreams?”

ТОВАРИСТВО ВОЯКІВ УПА ІМ. ГЕН. Р. ШУХЕВИЧА . Т. ЧУПРИНКИ,

Відділ Клівленд

Засноване 9-го липня 1950-го року. Присутніх членів-основників було п'ятнадцять. Зборами проводив бл. п. Володимир Хома-"Карло". Вибрано першу Управу Відділу в складі; Іван Оліяр - "Кум"-голова, Михайло Данко ~ "Крук", місто-голова, Любомир Бревка - "Гонта", секретар. Прийнявши за Патрона нашого Товариства постать Головного Командира УПА сл. п. Ген-хор. Тараса Чупринки - Романа Шухевича. Відділ поставив собі за завдання популяризувати цю легендарну й історичну постать серед загалу української еміграції, як також і серед чужо-мовного світу. Робили ми це при нагодах відзначування роковин смерті Генерала, як також при влаштуваннях річниць повстання УПА - Свят Покрови.

Із важливіших імпрез, влаштовуваних Відділом, чи ініційованих ним - слід згадати; Свято Покрови влаштовувано щорічно почавши з 1951-го року з участю-доповідями чільних УПА-івців чи визначних діячів: д-ра Антона Княжинського, десять літнього в'язня сибірських концлагерів суворого режиму (1951), поета Богдана Кравціва та тенора Василя Мельничина (1956), Сенатора США, Франка Лавші (1960), Вечір Творчости Українського підпілля з участю акторів української сцени Ярослава Пінот-Рудакевича, Лізи Шашаровської та Марії Лисяк, які виконували читання уривків з літературних творів і Йосифа Позичанюка-"Шугая", Марка Боеслава, Петра Гетьманця-"Волоша" та Марти Гай. Доповідь "Повстанська Муза" виголосив письменник Олег Лисяк (1961). В 1962 доповідав письменник Юрій Тис-Крохмалюк. В п'ятнадцяті роковини смерті ген. Т.Чупринки - Р.Шухевича 1965-го року, доповідав проф.д-р. Микола Богатюк, із гостинним виступом квартету "ВЕРХОВИНА" з Торонта під мистецьким проводом Олени Глібович та Почесної Ланки українців - ветеранів Американської Армії із станиці Дж. Якубика.

Найбільш імпазантною політичною імпрезою в нашій громаді було ДВАДЦЯТП'ЯТЬЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ, яке відбулось 14-го жовтня 1967-го року, в аудиторії св.Йосафата - у формі величавого БЕНКЕТУ. Почесний Громадський Комітет очолював командант бою під Крутами, полк. Аверкій Гончаренко. Діловий Комітет Святкувань очолив голова нашого Відділу, Володимир Хома-"Карло". У програмі імпрези виступали з українського роду полк. Американської Армії, "Герой Батаану", д-р. Володимир Костецький, генерал вільного Китаю Шу-Куанг-Гю - представник Кореї, вільного (ще тоді) В'єтнаму, Конгресмени США М. Фіген і Ч. Ванік, а даліше представники поневоленних Москвою народів та посадники міст Клівленду й Парми. Доповідь українською мовою виголосив д-р. Степан Галамай. В мистецькій програмі взяв участь тенор-бандурист Володимир Луців, із Великобританії. Тоаст-майстром імпрези був д-р. Зенон Винницький.

Для відзначення знаменних історичних дат 35-ліття постанови УПА і 30-ліття Великого Рейду УПА в Західну Європу - 13-го серпня 1977-го року, у великій залі Свято-Покровського Парафіяльного Осередку, відбувся Ювілейний Бенкет. Промовцями на цих святкуваннях були; д-р. Богдан Крук-"Мелодія" та видатний історик, о. д-р. Ізидор Нагаєвський.

Тридцяті роковини смерті Головного Командира УПА вшановано Святочним Концертом 23-го березня 1980 року. У програмі гостинно виступали тут Ансамблі СУМ з Канади і жіночий хор "ДІБРОВА" й оркестра "БАТУРИН" під батугою маестра Василя Кардаша та скрипаль д-р. Ярополк Ласовський. Місцева сумівська молодь закінчила програму інсценізацією поеми Марка Боеслава "Галка". Промовцем на цьому святі був мгр. Теодор Буйняк з Торонта.

У Ювілейному Році СОРОКЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ - ВРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ І ВІДКРИТТЯ ПЕРШОГО (у СВІТІ) ПАМ'ЯТНИКА ПОЛЯГЛИМ ВОЇНАМ УПА.

З приводу цього, БЛАЖЕННІШИЙ Патріярх ЙОСИФ СЛІПІЙ видав своє історичне АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ, уривки з якого цитуємо нижче.

... "ЦЬОГОРІЧНИЙ ПРАЗНИК СЯТОЇ ПОКРОВИ ЦІННИЙ ТА ОСОБЛИВИЙ ТИМ, ЩО ВІН СПІВПАДАЄ З ВЕЛИКОЮ ВСЕНАЦІОНАЛЬНОЮ РІЧНИЦЕЮ - В ОСТАННІЙ. ЩЕ НЕ ЗАВЕРШЕНІЙ ДОБІ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА СВОЮ ДЕРЖАВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ..."

..., "БУВШИ В'ЯЗНЕМ ХРИСТА РАДИ В ТОЙ ЧАС І СВДКОМ ГЛИБОКОЇ ВІРИ В БОГА Й ДОВІР'Я ДО ЗАСТУПНИЦТВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ МОЇХ СПІВ'ЯЗНІВ І КАТОРЖНИКІВ, АЛЕ НЕ МАЮЧИ МОЖЛИВОСТІ ДОВЕСТИ ДО ВІДОМОСТІ СВОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ - РОБЛЮ ЦЕ ТЕПЕР.

... ЯК ГЛАВА І БАТЬКО УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ, ПОТВЕРДЖУЮ І БЛАГОСЛОВЛЮ ШЛЯХЕТНУ ПОСТАНОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ.

... ЗОКРЕМА В 40-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ, ЩО ПРИПАДАЄ НА ОСІНЬ ЦЬОГО РОКУ. БЛАГАЮ ВСІХ УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНІ Й НА ПОСЕЛЕННЯХ - БЕЗ РІЗНИЦІ РЕЛІГІЙНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ПЕРЕКОНАНЬ - ПО БОЖОМУ, В ЄДНОСТІ, У ВЗАЇМНОМУ ПРОЩЕННІ І БРАТНІЙ ЛЮБОВІ - ВІДЗНАЧИТИ ЦІ РОКОВИНИ І ТИМ ДАТИ ДОКАЗ НАШОЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ Й НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗРІЛОСТІ.

... ПРОШУ ВСІХ ВЛАДИК, СВЯЩЕНИКІВ І МИРЯН З'ЄДНАТИСЬ У МОЛИТВАХ У ПРАЗНИК СЯТОЇ ПОКРОВИ, ВІДСЛУЖИТИ МОЛЕБНІ І В ЛІТУРГІЧНИХ МОЛИТВАХ ПОМ'ЯНУТИ СПОЧИЛИХ ВОЇНІВ"...

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

+ЙОСИФ, ПАТРІАРХ

ДАНО В ПРАЗНИК ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ ПРИ СОБОРІ СЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ
14.ЖОВТНЯ 1982 р.

10-го жовтня 1982-го року відбулося Величаве Відкриття і Посвячення Пам'ятника (першого в світі) Поляглим Воїнам УПА - на упівській частині цвинтаря свв. апп. Петра і Павла при 7700 Герц Ровд у Пармі, Огайо, проєкту старшини УПА, мистця-скульптора Михайла Черешньовського - Голови Всегромадського Комітету. Програма Відкриття включала: Вступне слово д-ра Степана Воляника, "Салют Поляглим", що його виконали Українські Молодечі Організації і Комбатанти, як рівно ж і Американські Ветерани. Святочну промову виголосив д-р Богдан Крук-"Мелодія". Соборну Панахиду за Поляглих Воїнів УПА співслужили Отці обох віровизнань, а на закінчення монтаж п. н. "У присвяті Тим, що впали" виконали Софія Бура й інж. Степан Голяш-"Мар", який рівно ж провадив цілу програму Святкування.

Серед масової участі громадян Клівленду й околиці, участь взяло теж велике число вояків УПА - членів Товариства й Об'єднання Америки й Канади. Присутньою була теж улюблена донечка сл. п. командира "Хріна" - Степана Стебельського, Ліля.

Біля ново-відкритого Пам'ятника УПА, вкритого вінками й китицями червоної калини й осінніх квітів... Вгорі, на двох срібних щоглах, 30 стіп висоти, на тлі синього неба, повівають прапори. На Пам'ятнику з чорного граніту, закарбовані слова поета - лікаря УПА - ЮРІЯ ЛИПИ:

"Я СМЕРТЮ ВИРІЗЬБИВ - ТИ СТАНЬ І ПРОЧИТАЙ;
ОДНЕ СВЯТЕ Є В СВІТІ - КРОВ ЛЮДЕЙ ХОРОБРИХ...
ОДНІ ЖИВУТЬ МОГИЛ - ВІРНИХ БАТЬКІВЩИНІ!..

Два роки пізніше - 14-го жовтня 1984-го року - в Празник Покрова Пресвятої Богородиці- відбулося вмурування гранітної ПРОПАМ'ЯТНОЇ ТАБЛИЦІ ГОЛОВНОГО ВІЙСЬКОВОГО ШТАБУ УПА у притворі УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СЯТОГО АНДРЕЯ. Відділ Товариства Вояків УПА займався справами виготовлення цього проєкту та підготував святкування. У святі взяли участь молодечі організації та комбатанти. Чину Посвячення Пропамятної Таблиці довершив Преосвященний Владика Кир Роберт, який при співслуженні Отців, відправив ПАНАХИДУ за упокій душ членів Головного Військового Штабу УПА, та виголосив з цієї нагоди зворушливу проповідь. Слід відмітити, що задум та ініціатива обох проєктів; побудови

Пам'ятника УПА та вмурування Пропам'ятної Таблиці Головного Військового Штабу УПА належать другові Іванові Оліяреві, який від початку тих заходів, очолює Комітет Опіки над цвинтарем, Пам'ятником та Пропам'ятною Таблицею.

20-го жовтня 1987-го року відзначено 35-ліття ген. Чупринки-Шухевича. Доповіді виголосили Ірина Камінська- "Христя" та майор американської Армії Петро Содоль.

11-го жовтня 1987-го року. Свято Покрови пов'язане із 45-літтям УПА. Доповідь виголосив Михайло Ковальчин-"Бурий", а в мистецькій частині виступали; піяністка д-р. Сузанна Рудницька та Наталя Кріслата (рецитація).

У березні 1988-го року, члени вітали з 90-літтям останнього УСС-са в Стейті Огайо - мгр. Івана Зваруна, а 5 років пізніше попрощали його у Вічну путь.

20-го травня 1990-го року - в сорокові роковини смерти Ген.Чупринки- Шухевича Святковий Комітет очолив Владика Роберт Москаль та Митрофорний Протоєрей Степан Ганкевич. Святкове слово виголосив Степан Зорій. У мистецькій частині виступив Ансамбль СУМ з Гамільтону, Канада під керівництвом Олени Глібович.

2-го жовтня 1994-го року Відділ брав співучасть у відзначенні 65-ліття ОУН, 50-ліття УГВР і 36-ліття смерти Степана Бандери. Промову на цьому Святі виголосив ген.Володимир Мулява з України.

7-го травня 1995-го року - члени Відділу вітали ген.Константина Морозова. Відділ був господарем З'їздів Т-ва Вояків УПА, які відбувалися в Клівленді, а саме; УІІ-го З'їзду 8-9 червня 1957-го року - вдруге, ХУІ-го З'їзду в днях 5-го-6-го липня 1976-го року, в Пармі.

Спільний З'їзд членів Рейдуючих Частин УПА (Т-ва й Об'єднання) США і Канади відбувся в Клівленді - у 30-ліття УПА й у 25-ліття Великого Рейду УПА в днях 1-2-го липня 1972-го року.

50-літній Ювілей постановня УПА та 45-ліття Великого Рейду УПА відзначено 4-го жовтня 1992-го року. Діловий Комітет цих Ювілейних Святкувань очолив Степан Зорій -"Туча". В програмі виступив Український Народній Театр зі Львова, під керівництвом Остапа Стахіва та під мистецьким керівництвом Алли Куцевич. У рамках імпрези, Ветерани УПА, друзі інж.Степан Голяш і М.Сорока з Чікаго, влаштували тут незвичайно цікаву й вартісну колекцію документів УПА, про що писала теж американська преса.

17-го жовтня 1993-го року відзначено традиційне Свято Покрови. У програмі Свята із словом виступив голова Всесвітнього Братства УПА, хорунжий Михайло Зеленчук, з України.

4-го червня 1994-го року полковник УПА Василь Кук виголосив доповідь для громадянства, на тему "ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ І СУЧАСНЕ ПОЛІТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ".

17-го березня 1996-го року Управа Відділу Т-ва Вояків УПА скликала сходуни нашої молоді— дітей упістів, з яких створено Комітет Молоді, завданням якого є перебрати опіку над Цвинтарем, Пам'ятником та Пропам'ятною Таблицею . Цей Комітет Молоді при Відділі Т-ва Вояків УПА очолив Ігор Оліяр - голова, д-р. Ірина Голик-Ренило, - місто-голова, Роман Швець, - секретар, інж.Богдан Дмитрик, - касир. Як вільні члени Комітету ввійшли д-р. Зенон Фаріон і Мирон Швець. Прапороносці Володимир Данко, Юрій Охрін, і Тарас Швець. 2002 р. головою обрано д-ра Ірину Голик-Ренило.

4-го січня 1996-го року вітали ми від Відділу Т-ва Вояків УПА астронавтів з України ЛЕОНІДА КАДЕНЮКА і ЯРОСЛАВА ПУСТОВОГО, які відвідали нашу клівлендську громаду. Враз із привітаннями та побажаннями передано їм на спомин ХІІІ-тий і ХІУ-тий томи "ЛІТОПІСУ УПА".

У СВЯТО ПОКРОВИ - 14-го жовтня 2000-го року відбулося 50-ліття Відділу Т-ва Вояків УПА й відзначення 41-ших роковин смерти сл.п.Провідника ОУН Степана Бандери. Програму святкувань започаткував Преосвященний Владика Роберт відправою Молебня в наміренні Українського Народу і всіх тих, які загинули в боротьбі за волю України. Слідував

апелю Комбатантів і Молодечих організацій. Голова Громадського Комітету, д-р. Юрій Кульчицький відкрив Святкування вступним словом. Святочну доповідь виголосила Марія Пискір ("Марічка"), а Наталя Кріслата-Ліщинецька виконала рецитацію.

27-го жовтня 2002 року відбулася Академія і Ювілейний Бенкет для відзначення 60-ліття постанови УПА та Листопадового Чину 1918-го року, які проходили в залі Свято-Покровського Парафіяльного Осередку. У програмі СВЯТА виступали Хор "ДНІПРО", Дитячий Хор парафії Святої Покрови. Святочну доповідь виголосив редактор Петро Твардовський, який - в історичному аспекті - вказав на спільність змагу поколінь у боротьбі за Суверенну Соборну Українську Державу. Програму закінчено Молитвою-Гимном "Боже Великий" М. Лисенка.

Окремо слід відмітити співпрацю місцевих українських комбатантських організацій, що її започатковано спільним СВЯТОМ УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЇ 11-го Жовтня 1953-го року, на якому промовцями були; лікар УПА, д-р. Богдан Крук-"Мелодія" та воєнний звітодавець 1-шої Дивізії УНА, ред. Олег Лисяк.

15-го травня 1955 року відбулось Спільне Свячене Комбатантських Організацій, при співпраці 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки (Союзу Українок Америки).

20-го жовтня 1957-го року відбулось Свято Української Зброї, яким відзначено історичні дати 300-ліття Хмельниччини, 40-ліття Відновлення Українських Збройних Сил і 15-ліття Української повстанської Армії. З промовами виступали отаман Никифор Гірняк і ред. Олег Лисяк.

Співпраця комбатантських організацій продовжується практично й досі у формі святкових апелів під час загально-національних свят, акцій збірки на фонд допомоги інвалідам українських військових формацій і т.п.

Під час двократних відвідин Клівленду Блаженнішим Патріярхом Йосифом в 1973 і 1976 роках, члени нашого Відділу, враз із членами Станиці Братства Дивізійників, сповняли не тільки почесну, але й дійсну охорону Блаженнішого Патріярха.

З великим признанням слід відмітити надзвичайну поставу молодих Українсько-Американських Ветеранів, головою яких під цю пору є Богдан Самокишин, які, за посередництвом нашого Відділу, переслали в Україну суму 3,000.00 ам.дол. на фонд Наукового Відділу Всеукраїнського Братства УПА, та 500.00 дол. на Дім Інвалідів у Моршині. Крім того, попередній голова їхньої Станиці мгр. Роман Раковський, зібрав на фонд вище згаданого Дому Інвалідів суму 540.00 дол.

Важливим відтинком діяльності Відділу являється сектор допомоги хворим, інвалідам та потребуючим воякам УПА. Відчуваючи потребу координованої допомоги вже з 1953-го року засновано при нашому Відділі Референтуру Суспільної Опіки, яку очолив її ініціатор, друг Іван Оліяр-"Кум". Згодом ця референтура перетворилась у Референтуру Суспільної Опіки при Головній Управі Т-ва Вояків УПА.

Відділ, організуючи щорічну "Коляду" на Фонд Суспільної Опіки, вможлилював приносити значну матеріальну, а в парі з тим і моральну допомогу потребуючим друзям по зброї.

Упродовж понад 50-літньої діяльності Відділу, наша жертвенна громада Клівленду й околиць жертвувала на Фонд Суспільної Опіки, Літопис УПА, Співанник УПА, Листопадова Збірка, Дім Українського Інваліда в Моршині та інші цілі - суму біля 200,000.00 дол. - за що належить їй щиросердечна, вояцька подяка.

В ділянці кольпортажу - уже з перших днів існування, наш Відділ займався поширенням видань із упівською, чи військовою тематикою, включно з останніми виданнями "Літопису УПА".

Функцію голови Управи Відділу протягом його існування сповняли Іван Оліяр-"КУМ"-1950-51, 1953, 1986-87, 1993-96. Михайло Мацина-"ГУК"-1952. Евстахій Баб'як-"ВОРОН"-1954. Михайло Данко-"КРУК"-1955. Степан Зорій-"ТУЧА"-1956-59, 1978-83. Микола Рошецький-

"КОРОЛИК" 1960. Петро Дмитрик-"ЛІСОВИК"-1961-63, 1988-92, та 1997-досі. Павло Голик-"ЯЩІРКА"-1984-88. Володимир Хома-"КАРЛО" 1964-аж до своєї смерті 20 січня 1978. Функції Секретаря сповняли: Любомир Галушка-"ГОНТА"-1950-51. Ілля Швець-"Бистрий"-1952. Микола Рошецький-"КОРОЛИК"-1963, 1988-92, та 1996 досі. Іван Оліяр-"КУМ"-1961-65. Яків Ляшук-"КОЗАК"-1984, 1986. Богдан Семків-"ГРУБИЙ"-1985, 1987. Тарас Бурий-"БУРКУН"-1953-62, 1966-83, та 1993-96.

На жаль, невмолимий Косар не поминув нашого Відділу, забравши з наших рядів 15 друзів та дві підпільниці ОУН-УПА, катованих протягом довгих років у тюрмах "Людової Польщі". Це колишня дружина командира УПА Закерзоння Мирослава Онишкевича-"ОРЕСТА", страченого в Варшаві 1950 року, Стефанія Онишкевич-Сікора, яка померла 8-го червня 1980 року, як рівнож двоюрідна сестра цього ж Командира "ОРЕСТА"-Уляна Фаріон, яка померла тут 20 червня.1971 року.

Покійні Друзі: Баб'як Евстахій "ВОРОН", Бурдяк Ярослав "Сьвірк", Голик Павло "ЯЩІРКА", Данко Михайло "КРУК", Данило Петро "ДРУЖБА", Захарків Степан "ХМАРА", Зорій Степан "ТУЧА", Карась Григорій "НІЧНИЙ", Кузняк Осип "ЮЗЬО", Мацина Михайло "ГУК", Молинь Андрій "МАК", Охрін Маріян "ВІЛЬХОВИЙ", Пирха Василь "СТАЛЕВИЙ", Семків Богдан "ГРУБИЙ", Хома Володимир "КАРЛО".

Друзі-члени Відділу: Баб'як Володимир-"ЛІС", Брехун Ярослава "МОТРЯ". Бурий Тарас-"БУРКУН", Гайдук Теодор-"БЕРКУТ", Дмитрик Петро-"ЛІСОВИК", Келлер Оксана-"НАДІЯ", Колосівський Теодор-"КОВАЛЕНКО", Моцьо Михайло-"КОНИК", Музика Володимир-"СМИК", Ляшук Яків-"КОЗАК", Оліяр Іван-"КУМ", Рошецький Микола-"КОРОЛИК", Фаріон Орест-"ШРАМЧЕНКО", Цьобан Ярослав-"ГРАБ", Швед Михайло-"ГАЙВОРОН", Ілля Швець-"БИСТРИЙ".

СТАНІЦЯ БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ШОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ

Станицю зорганізовано в 1951 році. Свого часу Станиця начисляла 80 членів, у тому кільканадцять колишніх старшин. Деякі дивізійники молодшого віку були покликані до американської армії і брали участь у корейській війні 1950-их роках.

Першим головою станиці став Мирон Радзикович, другим Мирон Шарко, третім - Ігор Руденський, четвертим Михайло Трач, а по його смерті ексекутивним директором Василь Ліщинецький. Їх перевибір кількакратно повторювано. Управа Станиці тісно співпрацювала з проводом Об'єднання бувших Вояків Українців Америки (ОБВУА) на чолі з полк. Кухаром, та з ветеранськими організаціями УПА та Українськими Американськими Ветеранами.. Між членами Станиці були: інж. М. Хроновят Михайло, Ж. Р. Олексин і Я. Раковський, Аверкій Гончаренко (почесний член) - колишній командир бою під Крутами, сотник Остап Чучкевич, хор. Пилип Трач, хор. Ігор Руденський, хор. Юрій Шкарупа, хор. Ярослав Рибалт, хор. д-р Богдан Панасюк, капелян Дивізії о. д-р Ізидор Нагаєвський, хор. Зенон Єзерський.

У днях 2-3 серпня 1952 р. відбувся в Клівленді 1-ший Крайовий Делегатський З'їзд Братства.

Станиця влаштувала зустріч з ген. П. Шандруком і д-ром Любомиром Ортинським. У 1960-тих роках почав виходити інформаційний листок, за редакцією братів Григорія і Семена Кріслатих.

У 1996 році відслужено поминальну Службу Божу за Владику Івана Бучка, духовного опікуна Дивізії в полоні в Італії.

Станиця вітала ген. Константина Морозова з України, а також українських астронавтів, на чолі з полк. Леонідом Каденюком.

У 1993 році, на святкових відзначеннях 50-ліття заснування Дивізії, які відбулися у Львові і Києві, брали участь вісім членів нашої Станиці: І. Руденський, М. Трач, В. Баран, В. Швед, В. Смігуровський, М. Теслюк, д-р В. Шкільник і В. Василик.

Члени Станиці 1960-их роках

Ігор Руденський велику частину свого життя присвятив праці в Станиці Братства. Інші члени проявили себе в різних організаціях і починах в громаді. Так брати Володимир та Іван Смігуровські встановили фундацію \$100,000 при Гарвардській Катедрі і склали \$30,000 на Український Музей у Нью-Йорку, Василь Іванчук - довголітній директор Рідної Школи, а потім школи ім. Т. Шевченка при українському православному Соборі св. Володимира в Пармі; Тарас Загаєвич - член дирекції кредитівки "Основа", М. Кігічак - довголітній секретар Відділу Українського Народного Союзу, Роман Возняк - член управи Кредитівки "Самопоміч" та активний член в Пласті, Лев Кусяка - активний у організаціях Визвольного Фронту, Я. Максимяк, урядник персонального Відділу у фірмі "Форд", сприяв працевлаштуванню новоприбулим, Д. Деркач, о. Володимир Волощук - дякон і священник в Акроні, опісля митрат і парох української католицької церкви в Норт-Порт, Флорида, д-р. мед. Володимир Шкільник - активний у церковно-громадський діяч в Акроні, Михайло Трач - довголітній референт збірок на Суспільну Службу Комбатанта та охорону воєнних могил і кольпортер видань Братства, Василь Ліщинський - довголітній голова Кредитової Кооперативи "Самопоміч" та УЗО, Нестор Козбур - пластовий активіст, д-р. мед. Дмитро Павлишин і д-р. М. Мичковський.

До Станиці Дивізійників у Івано-Франківську, на руки голови Володимира Малкоша і Станиці у Тернополі на руки Богдана Стасіва переслано по одній тисячі доларів на допомогу вдовам по загиблих дивізійниках і на науку внукам дивізійників. На ті самі адреси переслано по дві пачки книжок, переважно з дивізійною тематикою.

Станиця проводила збірки на благородні цілі: опіку могил поляглих - \$35,000, інвалідів - \$26,000. нові видання - \$14,000, на будову Пам'ятника Воїнам Української Національної Армії у Музею "Личаківський Цвинтар" \$2,000 і Музей УНА у Львові \$900, Український Католицький Університет \$1,500, вибори в Україні \$430, Тернопільську Станицю для вдів і сиріт \$1,700 та число інших місцевих організацій.

Станиця належала до Українських Злучених Організацій впродовж її існування. Її члени були активними і провідними діячами в УЗО та в інших організаціях нашої громади.

Число членів Станиці зменшилося до десяти, а з них ще активних яких 5. Проте Станиця вітає їх і громаду по радіо підчас Різдвяних та Великодніх свят, щоб в той спосіб продовжити в молодшому поколінні пам'ять про тих що в дуже невідрадних обставинах зуміли посвятити свої життя на поклик Батьківщини.

Translated and abridged by Wasyl Liscynesky

UKRAINIAN NATIONAL ARMY

1st Division Post in Cleveland, Ohio

The Post was established in 1951 after young ex-soldiers started arriving in the US. Myron Radzykewych became its first commander, followed by Myron Sharko, Ihor Rudensky, Mykhaylo Trach and as an executive director Wasyl Liscynesky. All were rotationally reelected. Presently Wasyl Liscynesky is heading the organization. At the peak the post accounted for 80 members gradually declining and in 2004 only numbers 11 members.

Among the membership we had the well-known ex-officers and community activists, such as M. Chronowiat, R. Oleksyn, A. Honcharenko, O. Chuchkewych, P. Trach, Y. Skarupa, Y. Rybalt, B. Panasiuk, Z. Yezersky and rev. I. Nahayewsky, once chaplain in division.

In its prime years the post was very active in its internal as well as community affairs. The veterans in other cities organized their posts about the same time and our Post hosted the first US convention in August 1952.

As the members were young many of them joined US forces during the Korean War during 1950-s and later became American Veterans and joined Ukrainian American veteran organization. The post cooperated with and individual veterans also joined the Union of past soldiers of American Ukrainians (ObVUA) headed by col. Kuchar.

The post hosted such notables as gen. Pavlo Shandruk, d-r. Lubomyr Ortynsky, gen. Konstantyn Morozow, Astronaut of Ukraine Leonid Kadenuk, and others. During its own jubilee decades the post hosted "The theatre on Friday" staging "At 1:30 – O piv do druhoyi hodyny" and "The best boys in the division" by Oleh Lesiak as well as "Vesely Lviv" theatrical group from Buffalo, performing stage actors Yuri and Iryna Lavrivsky and Maria Lysiak also the choir "Burlaka" under the directorship of Stepan Huminilowych and the humorist Volodymyr Dowhaniuk.

Annually, members collected donations for the benefit of war invalids (\$26,000 in total), publications (\$14,000), for Ukrainian military cemeteries (\$30,000), the UNA memorial at Lychakiv cementary (\$2,000), the Ukrainian Catholic University (\$1,500), UNA museum in Lviv (\$500), support for widows and children of division veterans (1,700) and other various projects in Ukraine after the declaration of independence of Ukraine.

Individual members were and are visible in the community life and many of them occupied leadership positions in other community organizations. Others became substantial donors toward cultural and scientific projects. All in all division members made their mark on the development and maintenance of Ukrainian community life in the USA.

Presently the Post is headed by Ivanna Skarupa – secretary and Wasyl Liscynesky – exec/ and treasurer.

УКРАЇНСЬКІ АМЕРИКАНСЬКІ ВЕТЕРАНИ, СТАНИЦЯ 24 В ПАРМІ, ОГАЙО

Станиця заснована 2-го грудня 1983 р. під назвою Українські В'єтнамські Ветерани в Клівленді з ціллю об'єднати та допомагати американським ветеранам українського походження переключитися до цивільного життя після закінчення війни у В'єтнамі. Перші вісім ініціаторів вибрали Зенона Голембйовського на командира, а Івана Нича на ад'ютанта станиці.

зліва - Іван Нич,
Адам Мішталъ,
Нестор Кострик,
Зенко Голембйовський, Мирон
Білінський, Роман Раковський,
Еміль Лішнянський,
Ігор Оліяр

Скоро стало очевидним, що сама станиця не буде спроможна забезпечувати права та привілеї ветеранів, тому 14 вересня 1985 р. вирішено приєднатися до централі Українських Американських Ветеранів, як їхня станиця 24, із поширеним статутом для входу для українських американських ветеранів всіх воєн.

В 1986 р. Роман Раковський був обраний командиром і провадив станицею до 1992 р., коли його обрано на командира всеамериканської управи. Командиром став знова Зенон Голембйовський, а в 1994 р. переобрано Романа Раковського, який очолював станицю до 1999 р. Тоді обрано командиром Богдана Самокишина, котрий очолює станицю дотепер.

Наша станиця закривувалася на всеамериканському ветеранському полі. Роман Раковський був обраний ад'ютантом, віце-командиром, а потім командиром головної управи Українських Ветеранів як також президентом Ветеранської Комісії району Коягога. Михайло Демчук служив ад'ютантом, віце-командиром, офіцером стипендійного фонду, редактором бюлетену та організаційним при головній управі. Богдан Самокишин був віце-командиром, істориком та офіцером фонду допомоги. Василь Ліщинецький офіцером служби, та фінансовим офіцером. Ярослав Кмйотик, Володимир Баслядинський, Олекса Нездолій, Іван Нич, Іван Столяр та Євген Смерека займали різні пости у головній управі.

Наша станиця була господарем конвенцій Українських Американських Ветеранів в 1991, 1992, 2002 і 2014рр., проведених дуже успішно з численною участю цілої української громади Клівленду. Слідує листа осіб, які були членами станиці:

BARTKIW NICK, BASLADYNSKY WOLODYMYR, BEBKO MYRON, BILYNSKY BOHDAN, BOYKO ANDREW, BOYKO CHRISTOPHER, BYCKO BOHDAN, CZEPAK BOHDAN M. D.,@, DANYLO MICHAEL, DEMCHUK MICHAEL, DEMCHUK PETER M., DISANTO EUGENE, DOBRIANSKY CARL, DOBRIANSKY MYRON,@, DOLBIN WALTER, DOWHANIUK ROMAN, DZIUBA STEPAN, FEDYNSKY ANDREW @, GALANDIUK GENE, HISCZAK GENE, HOLOWATYJ OLEH.MAJ.RET., HRON IHOR, JAKUBIC JOHN, KALUMBO TED, KILARSKY EUGENE, KLEPACH NICHOLAS, KORDUBA TARAS, KOSTENKO WALLY, KOSTRYK NESTOR, KRASNIANSKY JOHN @, KRAVEC STEVE, KRAVEC TED, KRUTYHOLOWA WALTER, KUNASZ MARIAN, CPT, ad MJ), KUSNECOV VALENTIN, LAWRIW BILL, LEHMANN ALEX, LESCHISHIN.ZENON, LISYCYNESKY WASYL, LISHCHUK GEORGE, LISZNIANSKY BUTCH, LISZNIANSKY EMIL, MALYSZ ROMAN, MOCNIAK, ALBERT P., MUZYCZKA JAROSLAW MD., OLIJAR IHOR, PARC PETER, PANKIW ROMAN, PASCHYN OLEH@, POLICHUK MICHAEL, POPOVICH JOSEPH, PYTLOWANY WALTER, RAKOWSKY BORIS @, RAKOWSKY JAREMA, RAKOWSKY PETER ad, RAKOWSKY ROMAN,PNC, RAKOWSKY ROMAN J., ROZSA MYKOLA ad, SAMOKIESZYN.LEO @, SAMOKYSZYN BOHDAN, SENCZYLO JERRY@, SENCZYLO ROBERT, SHUTOVICH JERRY, SHYJKA STEPHEN, SMEREKA EUGENE, STEFANIUK WILLIAM., STOLAR JOHN, SWITLYK MICHAEL, TOPOROWYCH TARAS, TYMOSH MIKE@, WANKEWYCZ BOHDAN, WOJTYNA ELIAS, WYNYCKY MARKIAN, WYRSTIUK WALLY, ZACHARY IHOR MD., ZACHARTJ BOHDAN, ZACHARYJ TARAS, ZACHARYJ ZENON, ZADERECKY MIKE, ZELENIUCH PETER, ZUBKO ZENON.

@ - асоціовані члени

by Bohdan Samokyszyn and Wasyl Liscynesky

UAV Post No. 24, Parma, Ohio

Overview

Our post was organized on December 2, 1983, under the initial name of THE UKRAINIAN VIETNAM VETERANS OF CLEVELAND, The first membership roster elected Zen Golembiowsky as Commander and John Nych as Adjutant. Our initial mission was to search out U.S. Armed Service men and women of Ukrainian parentage in Ohio and assist them to adjust within the community after their discharge from active duty in Vietnam.

After organizational pains it was obvious our Post could not exist alone. We had to join other similar entities to more efficiently deliver the services we had undertaken.

On September 14, 1985, still under the same leadership, our Post decided to join the National Ukrainian American Veterans and was given the name of POST 24, of the Ukrainian American Veterans, Parma, Ohio. Its bylaws had been broadened to include service people of all wars. Officially, the UAV charter was presented to Post 24 by the UAV National Commander Edward Zetick and National Adjutant Dmytro Bykovetz, Jr.

In 1986 Roman Rakowsky was elected Commander of Post 24 and held that position through 1991 when he stepped down to assume the position of National Commander of the UAV.

In 1992 Zen Golembiowsky was elected Commander of Post 24 and held that position through 1993.

In 1994 Roman Rakowsky was elected to be Commander again and retained that post through 1998. Roman was elected to the position of Vice President of the Joint Veterans Commission of Cuyahoga County for 2000 and for the following year (2001) Roman held the position of President.

In 1999 Bohdan Samokyszyn was elected Commander of this Post and holds the position presently.

Post 24 tries to live up to the requirements set forth in the Mission Statement of our By-Laws that is Assistance for the disabled member and non-member veterans was its prime objectives. Helping other community organizations such as youth, sports, Ukrainian Dance School, Ukrainian Museum, Ukrainian language schools, and deprived veterans, especially those in an independent Ukraine, were not neglected. Our post participated in the "wheel chair" program for Ukrainian Afghanistan Veterans, in the funding of UPA veterans senior's home in Ukraine as well as collection and shipment of medical Journals and other literature to Ukrainian hospitals.

On the home front, we have provided scholarships to undergraduate college students, we participated in various veteran programs such as visiting the VA Hospital, providing supplies and gifts to the hospitalized veterans, and have provided welfare moneys to our members in their time of need. We also attended various activities organized by other veteran posts and organizations.

From our ranks we provided the National UAV with leadership individuals: Roman Rakowsky (Jr. Vice Commander, Sr. Vice Commander and Commander), Michael Demchuk (Adjutant, Sr. Vice Commander, Scholarship, Publication and Public Relations), Bohdan Samokyszyn (Vice Commander, Historian, Welfare); Wasyl Liscynesky (Service, Finance); Russ Kmietek, Walter Basladynsky, Alex Nezdoliy, John Nych, John Stolar, and Eugene Smereka the National Board members. Post 24 has very successfully hosted the National UAV Conventions in 1991, 1992 and 2002 in Cleveland.

From left:

Kravec Stefan (Sgt. Of Arms),
 Samokyszyn Bohdan (Commander)
 Galandiuk Gene (Adjutant)
 Rakowsky Roman (PNC)
 Bartkiw Nick (Judge Advocate/Quarter Master)
 Liscynesky Wasyl (Finance Officer)
 Rev. John Nakonachny (Chaplain)
 Not present: Kostryk Nestor (Vice Commander),

JOSEPH J. JACIBIC THE AMERICAN LEGION POST 572

Organized 1946 by the Ukrainian American WW II veterans of Ohio in the name of the Ukrainian fallen soldier from Cleveland, Ohio

1st Lt
 Joseph J.
 Jacubic, 1st
 Army, 9th
 Infantry
 Division,
 2/16/1917 –
 8/03/1944

Some of the original Charter members and their sons

УКРАЇНСЬКЕ-АМЕРИКАНСЬКЕ СТУДЕНТСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІМ. АДАМА КОЦКА

УАСТ ім. Адама Коцка було створене 2 липня 1952 р. Предсідником основуючих сходин був референт міжнародних зв'язків Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС)

Зенон Р. Винницький. Першим головою вибрано **Григорія Завадівського**, а заступником Зенона Р. Винницького, секретарем - Дарію Городиську, а Лярису Зварун та Евгена Небеша - членами управи

Ціллю товариства було: організувати студентів українського походження, влаштовувати товариські вечори, заботи, дискусійні вечори, доповіді, виставки народного мистецтва в місцевих університетах і кожного року 29 січня відзначати Свято Крут.

Товариство зорганізувало курси українознавства, якими провадили професори: Володимир Радзикович, Григорій Голембйовський, Михайло Пап, Григорій Лінчевський, Михайло Курах, Іван Фізер та інші.

УАСТ почало співпрацювати з Українською Лігою Молоді Америки та іншими організаціями, стало членом Українських Злучених Організацій (УЗО) та СУСТА. Товариство вважалося одним з найактивніших студентських громад, як згадано в Альманасу УНСоюзу 2003 р. Товариство відіграло важливу ролу в українському студентському житті Америки. Воно зорганізувало першу конференцію українських студентських громад у днях 15-16 листопада 1952 р. в Клівленді, в якій взяли участь: УАСТ ім. А. Коцка, студентські громади Нью Йорку, Нью Джерзі, Чікага, Детройту, Енн Арбору та члени Американського Відділу ЦЕСУС-у - др. П. Стерчо, Т. Балабан та М. Яшко.

Конференція винесла рішення скликати Перший Конгрес Українського Студентства Америки. Для підготовки покликала Діловий Секретаріят (ДіСЕК) у складі Зіновій Мельник (голова), Зенон Р. Винницький, Іван Гута, Зенон Кравець, Богдан Максимюк, Володимир Петришин і Богдан Федаш - члени секретаріату. Після декількох місяців ДіСЕК скликав 10-12 квітня 1953 р. Конгрес Студентів в Колумбійському Університеті, де засновано першу студентську централу цієї країни - Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА).

1953-54 академічного року, УАСТ ім. А. Коцка вибрало головою Бориса Даника. Весною 1954 р. появилася перше видання "The Ukrainian-American Student News" - газета/квартальник в англійській мові під редакцією Д. Оленик, Б. Даника, і Б. Мокрицького, а далі Ю. Галушинського, Інґріди Ерденбергер, Евгена Палки, А. Кармазіна аж до 1959 р. Газета одержала

признання від своїх читачів і навіть від губернатора стейту Огайо. У травні 1954 р. в Клівленді, в залі відбулися всестудентські збори політехніки Кейс Інституту. Завдяки членам управи УАСТ Ю. Галушинського та Б. Даника - студентів цього інституту, підготовлено було мистецьку програму, де студентка музики Д. Оленик відспівала декілька пісень, при акомп'юменті Ірини Винницької, а танцювальний ансамбль СУМА під керівництвом Ю. Русина виконав народні танці. Студентський тижневик Кейс Текс помістив на чільному місці знімки з української частини, що на той час було великим досягненням.

9 жовтня 1954р. відбулись треті річні збори УАСТ, Д. Оленик вибрано головою. На цей час УАСТ об'єднувало 40 членів.

Осіною 1955 р. знову вибрано головою Д. Оленик і нову управу. Товариство мало 55 членів. **Ярема Раковський** (світлина зліва) перебрав обов'язки співробітника зовнішніх зв'язків СУСТА. Христя Гірняк прийняла обов'язки кореспондента Студентського Слова, яке появилася в Свободі та

журналі Горизонти.

В дні 13-16 червня 1957 р. відбувся Третій Конгрес СУСТА та Друга Високошкільна Літня Конференція в Клівленді. Тоді багато праці вложили члени УАСТ у її підготові.

10-11 вересня 1960 р. УАСТ і СУСТА при співпраці українських студентських громад Детройту, Нью Йорку, Нью Джерзі та Чикаго влаштували тут студійну конференцію СУСТА.

В 1961 р. відбувся цікавий дискусійний вечір УАСТ із Заревом. В цьому самому році майор Клівленду, Антоні Селебрізі, проголосив 29 січня, Днем Українського Студента.

СТЕПАН ХЕМИЧ У КЛІВЛЕНДІ. Голова Фонду Катедри Українознавства, п. Степан Хемич, відвідав 17. лютого 1961 вдруге Клівленд. У висліді нарад представників громадянства та студентства Клівленду вирішено, що УАСТ ім. Адама Коцка перебирає відповідальність за ведення збіркової акції ФКУ на терені Клівленду.

В дні 15-16 вересня 1962 р, УАСТ при співпраці СУСТА влаштувало Ювілейну Конференцію присвячену 10-літтю праці товариства. В першій частині, відкриваючи конференцію, голова УАСТ Б. Футей коротко згадав про життєвий шлях А. Коцка. Вступне слово мав проф. М. Пап; про історію УАСТ - З. Р. Винницький; а про СУСТА - Б. Прибила. У другій частині було три панелі в яких брали участь: Адріян Кармазин, Любомир Зубнів, Ігор Чума, М. Савчак і Юрій Кульчицький, також Надя Тимчук і Я. Чомко з України.

Після трьох вже згаданих голів УАСТ ім. А. Коцка далі слідували такі голови: Ярема Раковський 1957-58, Юрій Галушинський 1958-59, Євген Палка 1959-60, Богдан Футей Ярема Раковський 1960-61 і 1962-63, Ігор Кунаш 1961-62, Юрій Кульчицький 1963-64, Осип Топорович 1964-65, Ігор Вовк 1967-68.

Треба відмітити, що Б. Футей був вибраний головою СУСТА в 1963-65 та головою ЦЕСУС-у в 1967. Юрій Кульчицький був головою СУСТА 1967-68. Пізніше головами СУСТА були Андрій Футей 1986-87 і Тарас Шмагала мол. 1987-88 р.

Членами управи УАСТ 1953-68 р. були: Василь Лагошняк, Ляриса Зварун, Олександр Блашків, Борис Модрицький, Надія Вовк, Юрій Галушинський, Михайло Бохно, Григорій Завадівський, Іван Пелех, Богдан Кичун, Павло Головач. Олександр Якубович, Христина Гірняк, Арета Олінкевич, Ярема Раковський, Ірина Комарянська, Євген Палка, Павло Підгірський, Орест Колодій, Тарас Кордуба, Борис Раковський, Адріян Кармазин, Діонізія Палажій, Ростислава Бобків, Віталій Пиріг, Марта Гірняк, Zenon Голубець, Родіон Палажій, Віра Грабець, Орися Волчук, Юрій Кульчицький, Богдан Футей, Микола Голян, Мотря Грушкевич, Христина Волинець, Іван Зубаль, Дарія Голубець, Марта Воляник, Володимир Грушкевич, Марія Фур, Зіновія Тарчанин, Марта Гордійчук, Роман Полатайко, Ростислава Бачинська, Арета Малиновська, Марта Кравс, Марта Олінкевич, Таня Федорович, Квітка Салук, Юрій Грабець, Дзвінка Кришталович.

Тут варто згадати деякі дані про УАСТ. УАСТ включилося у збірку на Фонд Катедри Українознавства, зібрано поважну суму грошей. Катедру відкрито 22 січня 1968 р.

Також ще хочу додати що 7-8 жовтня 1967 р. була в Клівленді Конференція СУСТА, де йшла інтенсивна підготовка до Світового Конгресу Українського Вільного Студентства - СКУВС. Цей Конгрес відбувся в Нью-Йорку 10-12 листопада 1967 р. яким провадив Б. Футей, а одну з доповідей виголосив Ю. Кульчицький-голова СУСТА. На тому Конгресі оновлено ЦЕСУС - головою став Б. Футей.

1978 рік був останньою зареєстрованою датою про УАСТ ім. Адама Коцка.

Translated by Wasyl Liscynesky

Ukrainian-American Student Association of Cleveland, Ohio

The Ukrainian American Students Association of Cleveland was established on July 2, 1952 with Zenon Vynnytsky chairing the meeting. Hryhoriy Zawadiwsky was elected as the first president., accompanied by Zenon Vynnytsky – VP, Daria Horodyska – secretary, Larysa Zwarun and Evhen

Nebesh – members of the board. Its main purpose was, through various social events and professional events, to organize Ukrainian students activities in this area. The Association took the name of the Lviv University student Adam Kocko as its patron.

On the initiative of the Association the Ukrainian language courses were set up involving professors Volodymyr Radykewych, Hryhoriy Golembiowsky, Mykhaylo Pap, Yuri Linchevsky, Mykhaylo Kurach and Ivan Fizer and others as teachers.

In its activities the Association pursued a close cooperation with other community organizations such as The United Ukrainian Organization (UZO), Ukrainian Youth League of America and other students clubs. It organized the first Students Conference of other students clubs in the USA from New York, New Jersey, Chicago, Detroit and An Arbour held in Cleveland during November 15-16, 1952 at which it has been decided to establish the first Ukrainian Students Congress of the United States. The steering committee was elected composed of Zinoviy Melnyk – chairman, and Zenon Vynnytsky, Ivan Huta, Zenon Kravets, Bohdan Maksymiuk, Volodymyr Petryshyn and Bohdan Fedysh as members of the secretariat, who on April 10-12, 1953 called the assembly at the Columbia University and set up the Union of the Ukrainian Students Associations of America (SUSTA).

During 1953-1954, under the chairmanship of Borys Danyk, the Association held many events at which speeches were delivered by Eleonor Kulchytsky, prof. W. Lednicki, Zenon Vynnytsky, Wasyl Mural, P. Pluyko, M. Pochtar, Yuri Halushchynsky and cultural performances by D. Olenyk, M. Kulchytska, M. Adamovych, Daria Bodnar, choir “Homin” under dir. Prof. Y. Barnych, dance group under dir. Y. Rusyn, groups by Plast, SUM and TUSM and others.

In 1954 the Association started publishing quarterly “The Ukrainian-American Student News” with actively involved D. Olenyk, B. Danyk, B. Mokrytsky, Y. Halushchynsky, Ingrid Erdenberger, Ewhen Palka, A. Karmazyn as publishers and contributors. The paper lasted through 1959.

The association was led by the following chairmen: D. Olenyk (1954-1956), Yarema Rakowsky (1957-1958), Yuri Halushchynsky (1958-1959), Ewhen Palka (1959-1960) Bohdan Futey (1960-1961), Ihor Kunash (1961-1962), Bohdan Futey (1962-1963), Yuri Kulchytsky (1963-1964), Osyp Toporovych (1964-1965), and Ihor Wowk (1968-1968).

The most involved members of the board throughout the years were: Wasyl Lahoshniak, Larysa Zwarun, Oleksander Blashkiv, Borys Mokrycky, Nadia Wowk, Yuri Halushchynsky, Mykhaylo Bochno, Hryhoriy Zawadiwsky, Ivan Pelech, Bohdan Kychun, Pavlo Holovchak, Oleksander Jakobovich, Xrystyna Hirniak, Areta Olinkewych, Yarema Rakowsky, Iryna Komarianska, Ewhen Palka, Pavlo Pidhirsky, Orest Kolodiy, Taras Korduba, Borys Rakowsky, Adrian Karmazyn, Dionizia Palazyi, Rostyslava Bobkiw, Vitaliy Pyrih, Marta Hirniak, Zenon Holubec, Rodio Palazyi, Vira Hrabec, Orysia Wolchuk, Yuri Kulchytsky, Bohdan Futey, Mykola Holian, Motria Hrushkevych, Xrystyna Wolynech, Ivan Zubal, Daria Holubec, Marta Wolanyk, Volodymyr Hrushkevych, Maria Fur, Zinovia Tarchanyn, Marta Gordiychuk, Roman Polatayko, Rostyslava Bachynska, Areta Malynovska, Marta Kraus, Marta Olinkevych, Tania Fedorovych, Kvitka Saluk, Yuri Hrabec, Dzvinka Kryshtalovych.

The Association produced number of national students leaders, such as Bohdan Futey, chairman of SUSTA (1963-1965) and CESUS (1967), Yuri Kulchytsky, chairman of SUSTA (1967-1968) and later chairmen of SUSTA Andriy Futey (1986-1987) and Taras Szmagala Jr. (1987-1988).

Among other activities in the community by the members were such as initiation of Harvard Ukrainian Chair Fund (1968), demonstration in defence of political prisoners and an action in defence of human rights in USSR promoted by Andriy Michniak and others.

The last recorded activity by the Association is dated with 1978.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ

З ініціативи і старанням студента Зенона Винницького з Клівленду 15-16. XI. 1952 р. відбулася у Клівленді конференція студентських товариств і на ній вибрано Діловий Секретаріат для підготовки заснування крайової централі. Цей 7-особовий "Ді-Сек" (з ініціатором у своїм складі) скликав на дні 10-12. квітня 1953 р. Перший конгрес українського студентства Америки у приміщеннях Колумбійського Університету в Нью-Йорку - і той конгрес став початком "Союзу Українських Студентських Товариств Америки" - СУСТА. Тоді у 24-ох Товариствах (в більшості званих Громадами) гуртувалося 654 членів, які студіювали у 50-ох університетах. Учасниками конгресу і співосновниками крайової централі було 68 делегатів від 22-ох Т-ств.

Третій конгрес СУСТА відбувся у Клівленді 15-16. 6. 1957 р. у Фенн Коледж з участю 53-ох делегатів від 13-ох Т-ств. У президії конгресу з Клівленду був Борис Плюйко, а учасники між іншими вислухали доповіді проф. Вол. Радзиковича "Висока місія українського студентства у вільному світі". На ньому прийнято історичну ухвалу про "конечність створення Катедри Українознавства хоч в одному з американських університетів" і тому "Третій Конгрес СУСТА постановляє створити Фонд Катедри Українознавства (ФКУ) із завданням поробити всі заходи для заснування Першої Катедри Українознавства."

На першій конгресі секретаріювала Доротея Оленик, на 2-ім Б. Плюйко і Ляриса Зварун працювали у Комісіях, на 3-ім і 4-ім Б. Плюйко був вибраний першим віце-президентом СУСТА для організаційних справ, Юрій Галушинський культурно-освітнім реф. і Адріян Кармазин пресовим реф. (оба на 4-ім конгресі). На 5-ім конгресі 1-2. липня 1961 р. в Детройті у президії був Родіон Палажій, а до Управи увійшли Богдан Футей - зовнішні зв'язки, Зенон Голубець - середньошкільні справи, Мирослав Кравс - скарбник, а Ю. Галушинський у Товариській суді.

На 6-ім конгресі СУСТА 6-7. липня 1963 р. у Клівленді в Університеті "Вестерн Резерв" головну доповідь виголосив д-р З. Винницький, а нову Управу СУСТА очолив д-р Б. Футей - і на ту каденцію 1963/5 тягар праці перейшов до Клівленду як осідку голови. З ним працювали клівлендці; Зеня Кунаш - секретар, Ю. Кульчицький - заст. през. для зовн. зв'язків і Юрій Грабець як скарбник.

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ У КЕНТІ, ОГАЙО

Перший українець - проф. Ярослав Іванчук прибув до Кент, Огайо у 1948 р. викладати математику, а від 1955 р. почали записуватися студенти з нової імміграції. В 1957 р. заклали вони Український Студентський Кружок, що став Відділом УАСТ (Українське Американське Студентське Товариство) ім. А. Коцка у Клівленді, бо майже всі студенти походили з Великого Клівленду і були членами згаданого Т-ва.

Організаторами Кружка були: Мирослава Рабкевич, М. Шепарович, Марта Олінкевич, Михайло Бошно, Тамара Яцикевич, Юрій Жук і Арета Олінкевич, яка проводила ним перших 4 роки. У Кружку згуртовано 30 студентів і вони вели оживлену пропагандивну роботу.

В 1962 р. члени зібрали у Клівленді гроші і закупили для університетської книгозбірні ок. сто українознавчих книг.

За другого голови Юрія Кульчицького в осіні 1961 р. ректорат затвердив "Український Студентський Клуб" (УСК) як університетську організацію і призначив на опікуна проф. Я. Іванчука (а в пізніших роках проф. д-ра Мирослава Мельника). Черговими головами УСК були Зіновія Тарчанин (1964), Василь Стефанюк (1965), Роман Кокодиняк (1966).

Найбільшим подвигом УСК у Кенті була його участь у симульованій Асамблеї Організації Об'єднаних Націй (Little United Nations Assembly), спонсорованої Університетом у

днях 4-6 квітня 1963 р. Провідником Асамблеї був В. Паркер з Політичного Бюро ООН у Нью-Йорку, а одним з промовців, дійсний учасник в ООН, радник польської амбасадки д-р Маріян Добросольскі. Для показання студентам як діє Організація Об'єднаних Націй, Університет зааранжував наслідування сесії Асамблеї з додержанням її парламентарних процедур і т. п. Студенти перебрали на себе заступництво держав - членів ООН і реферували, дебатували та голосували у світових справах. Всю акцію українців підготував Ю. Кульчицький з дорадником Б. Футеєм, тоді заступником голови СУСТА (Союз Українських Студентських Товариств Америки). Юрій Кульчицький, Христина Кікта, З. Тарчанин, Володимир Грушкевич і американка Єлисавета Велтер з Вірджинії творили Делегації Української Советської Соціалістичної Республіки - а В. Стефанюк працював активно в Делегації Данії, Марія Іванчук у складі Кипру та Оксана Пігуляк у Португалії. Сенсацією сесії став виступ Василя Стефанюка від Данії з резолюцією проти советського колоніалізму, який викликав гострий спротив Делегата СРСР Юрія Каца і сателітів та голосні дебати.

Наступного дня - 5 квітня 1963 речник УРСР Ю. Кульчицький зголосив виступ Української СРСР із Союзу ССР на основі статті 17 конституції. В тім часі членки Клубу З. Тарчанин, Ростислава Бачинська, Таня Федорович, Марта Гірняк, Марійка Фур і Люба Стецяк роздавали 6-сторінкову брошуру - Акт сецесії УРСР та газету "Voice of free Ukraine" ("Голос вільної України") з великим заголовком "Україна відокремлюється від Советського Союзу" і з текстом сецесійного акту. Той непередбачений програмою ані організаторами напрям нарад викликав демонстративну атаку прихильників СРСР проти українців і серед неспокою у залі горячий словний двобій Ю. Кульчицького з Делегатом СРСР. Коли заквествіоновано повновласті УРСР то Ю. Кульчицький "вимотався" заявою, що в Україні сталася безкровна революція і він репрезентує нове Правління Республіки. Після дальших аргументів Асамблея позбавила УРСР членства і голосу. Тоді Делегація УРСР попросила у США політичний азиль. Такі виступи українців піднесли престиж і розголосили нашу визвольну боротьбу та стали практичною лекцією міжнародної політики і її маніпуляцій. За "правилами" дипломатії українська справа ще раз програла і була задушена окупантами, але приватно наші студенти одержали похвали за їх виступи з такою концепцією оборони свого народу.

Translated by Wasyl Liscynesky

UKRAINIAN STUDENTS CLUB at KENT UNIVERSITY

In 1948 professor Yaroslav Ivanchuk started teaching math at Kent State University. In 1955 many Ukrainian students registered at the school and soon in 1957 they organized the Ukrainian Students Club first as a branch of the Kocko Cleveland Ukrainian Students Association and later as the University club under sponsorship of professor Ivanchuk (1961) and later professor Myroslav Melnyk.

The organizers included the following students: Myroslava Rabkevych, M. Sheparovych, Marta Olinkevych, Mykhaylo Bochno, Tamara Yatsykevych, Yuri Zhuk and Areta Olinkevych, the last as the first president. Soon the club numbered 30 members.

The club participated in the annual festivals arranging expos of Ukrainian arts and Ukrainian dance performances. Also Ukrainian liturgy was served (1960) by rev. Taras Durbak at the St. Patrick church sung by the chorus "Dnipro" and over 800 students attending. In 1962 the students collected funds to purchase over 100 Ukrainian books for the university library. Such events made the "Ukrainians" known on the campus and the city.

Following years Yuri Kulchutsky (1961), Zenovia Tarchanyn (1964), Wasyl Stefaniuk (1965), Roman Kokodyniak (1966) presided over the club. At the same time the students actively participated in the students life in Cleveland.

One of the major events organized by the club is worth noting. In 1963 at the initiative of the club the university staged "Little United Nations" Assembly, simulating in all respects the procedures

of the real U. N. B. Parker from Political Bureau of U. N. in New York supervised the event with the ambassador of Poland dr. Marian Dobrosolski as the keynote speaker. The Ukrainian part was organized by Yuri Kulchytsky counseled by Bohdan Futey. Students represented various countries. Yuri Kulchytsky, Chrystyna Kikta, Zenia Tarchanyn Volodymyr Hrushkevych and Elizabeth Welter (non-Ukrainian) made up the delegation of the Ukrainian Soviet Socialist Republic. Wasyl Stefaniuk participated in the Dutch, Maria Ivanchuk in Cyprus and Oksana in Portugal delegations. Wasyl Stefaniuk from the Dutch delegation introduced a resolution against soviet colonialism, which caused soviet representative Yuri Katz and the satellites to strongly object, which in turn enlivened a heated discussion and arguments on the floor.

The following day representative of Ukrainian SSR Yuri Kulchytsky announced that Ukraine decided to cede from the USSR based on the article 17 of the constitution of the USSR and declared themselves to be representatives of free Ukraine. Concurrently club members Z. Tarchanyn, Rostyslava Bachynska, Tania Fedorovych, Marta Hirniak, Maria Fur and Luba Steciak were spreading newly published brochure "Act of cessation of Ukraine" and the newspaper "Voice of Free Ukraine". Such an unexpected turn of the events created havoc on the floor among the opposing teams causing the forum to vote Ukraine out of membership. According to the "diplomatic protocols" Ukraine again lost her case and the delegation was forced to ask US for an asylum. Privately, however, Ukrainian students were congratulated for their initiatives in the defense of their mother country and her people.

Such were the years and the caliber of the students then.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ (ТУСМ) **ІМ. МИКОЛИ МІХНОВСЬНОГО**

Ідеологічну націоналістичну організацію "Товариство Української Студіюючої Молоді" заснували на з'їзді в Ляйпгаймі у Баварії в Німеччині в грудні 1949 р. члени й прихильники Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів. (Між засновниками був тепер Клівлендець Василь Ліщинецький). На 4-ім З'їзді 29. 10. 1955 в Торонті осідок централі перенесли з Європи до Америки. 22. 10. 1966 вибрано Крайову Управу для Канади і змінено статут, щоб покликати Світову Управу ТУСМ, до якої від 1970 р. належить ще Сеньйорат ТУСМ. Т-во видавало журнал "Фенікс" та друкувало "Сторінку ТУСМ" у Свободі і в Гомоні України. Т-во піддержувало Центральний Союз Українського Студентства (ЦеСУС).

Осередок ТУСМ у Клівленді засновано 17. грудня 1962 р. і в першій Управі були: Ігор Кунаш-голова, Юрій Кульчицький, Зеня Тарчанин, Олена Мельник, Рома Вирста і Степан Дзюба. По виїзді І. Кунаша головою став Ю. Кульчицький, а по виїзді того ж з Клівленду - Ігор Оліяр. Члени Осередку відбували сходи і відчитували реферати та відбували гутірки, головно за другого голови в роках 1964-6, та співпрацювали з Організаціями Визвольного Фронту.

Діяльність Осередку відновлено в осені 1979 р. і головство перебрала Ірина Фаріон. Нова Управа урядила в першу річницю смерті - вбивства у Львові композитора д-ра Володимира Івасюка 18. травня 1960 вдалих Вечір в його пошану, з доповіддю ред. Віталія Лехтера, співами Христі Іванів з Олесем Кузишином та іншими точками. 29. березня 1980 Осередок влаштував голодівку і масовий мітинг на Ринку у Клівленді в обороні Юрія Шухевича, безвинного в'язня комуністичного режиму. Тепер Осередок ТУСМ є членом УЗО.

Делегати з Клівленду брали участь у всіх крайових з'їздах ТУСМ від ІУ-го в 1955 р. в Торонті (Олекеандер Блашків, Василь Ліщинецький, Василь Лагошняк (цей був також на У-ім з'їзді у Філядельфії), до XII-го в Сиракюзах Ігор Оліяр, (також у двох попередніх). На інших з'їздах делегатами були Юрій Кульчицький 6 разів, Богдан Футей 4 рази та Ігор Кунаш 2 рази. Осередок був господарем Х-го З'їзду 11-12. червня 1966 р. і мав на нім 11 делегатів. До

Крайових Управ з Клівленду були вибрані Ю.Кульчицький, Б. Футей, І. Кунаш і І. Оліяр. Б. Футей був председником XI-го З'їзду в 1967 р. у Філядельфії.

АКАДЕМІЧНА ГРОМАДА "ЗАРЕВО" ІМ. ПИЛИПА ОРЛИКА

Товариство "ЗАРЕВО" заснували а 1949 р. у Мюнхені в Німеччині і в члени до нього приймали студентську молодь, прихильну Організації Українських Націоналістів під проводом полк. Андрія Мельника. Т-во видавало журнал державницької думки "Розбудова Держави" - і від 1954 р. його редактором був д-р Богдан Винар у Клівленді, а потім у Денвері, Колорадо.

Т-во "Зарево" ставило собі завдання підготовляти молоді сили на зміну старших науковців та громадських робітників у душі апартиїности, соборности і повної толеранції, тобто засад сформульованих в ідеології національного солідаризму.

Відділ "Зарева" у Клівленді заснували 16. грудня 1950 р. старанням Б. Винара, Петра Стерча, Юрія Любінецького, Марусі Попович, Богдана Ковча та інших, які зразу згуртували 20 членів. Першим виступом перед громадянством був багатолюдний Здвиг "День української молоді" 10-11. листопада 1951 р. і його учасниками були також гості з інших міст.

Внутрішня діяльність зосереджувалася на "Академічних вечорах", яких за перших десять років відбуто 66. Крім членів з доповідями виступали старші громадяни і професори: Вол. Радзикович, Михайло Ждан, Юра Яремкевич, Леонід Бачинський, ред. Іван Ставничий, інж. Михайло Курах, д-р Ярослав Сушків, д-р Іван Гурко та інші.

Головами Відділу "Зарева" у Клівленді були: Богдан Ковч, П. Лещинин, Дм. Місько і Любомир Винар. До росту Відділу причинився також д-р Олександр Наклович як референт товариських зустрічей. Студійна діяльність проходила у трьох Комісіях: Історичній, Літературній і Перекладній.

Відділ був членом УЗО та співпрацював з іншими товариствами. З виїздом з Клівленду д-ра Любомира Винара Відділ "Зарева" завмер.

Translated by Wasyl Liscynsky

STUDENTS ASSOCIATION "ZAREVO"

The Association "Zarevo" was established in 1949 in Munich, Germany by and for the youth and students who associated with the Organization of Ukrainian Nationalists, fraction of A. Melnyk. Starting in 1954 the Association published the "Journal of thought on building of the nation state" edited by Bohdan Wynar in Cleveland, Ohio and later in Denver, Colorado.

The goal of the Association was to develop the young generation of scientists and community activists who would carry on the work started by their seniors in the spirit of unity and tolerance, as formulated by the ideology of national solidarity.

B. Wynar, P. Stercho, Y. Lubinecky, M. Popovich, B. Kowch and 15 other members established the Cleveland branch of the Association on December 16, 1950. Their first rally "The day of Ukrainian Youth" took place during November 10 and 11, 1951 hosting local and out of town guests.

During the first 10 years the Association organized 66 "Academic presentations", hosting the speeches by the members as well as seniors, such as professors V. Radzykevych, M. Zdan, Y. Yaremkevych, L. Bachynsky and community activists I. Stavnychy, M. Kurach, Y. Sushkiv, I. Hurko and others. For the 10th jubilee the "Problems of Ukrainian Youth" theme was selected with D.

Andriyevsky from Europe and prof. M. Pap delivering the keynote speeches. Prof. L. Bachynsky organized an exhibit of 1900-1960 publications.

The association was headed by Bohdan Kowch, P. Leshchyshyn, Dmytro Misko, and Lubomyr Wynar as presidents. Substantial contributions were made by the organizer of social events Olexander Naklovych. The committees on history, literature and translations performed the core of the activities.

The Association was a member of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland and cooperated with other community organizations. With the departure of Lubomyr Wynar from Cleveland, however, the association "Zarevo" became inactive.

ЦЕРКВИ - CHURCHES

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВВ. ПЕТРА І ПАВЛА.

Заснована в 1909-ім році, це Матірня церква українців в Клівленді. В жовтні 1902-го року, 34 члени Братства 102 УНС почали старання про заснування окремої парафії для людей з Галичини. Сім літ пізніше, в 1909-му році, повстала парафія Святих Верховних Апостолів Петра і Павла коли Філядельфільський Владика Сотер Ортинський призначив **Отця Йосифа Чаплинського** до Клівленду. Того самого року, **Отець Володимир Довгович** був назначений першим парохом і під його духовним проводом почалася будова церкви. **Отець Йосиф Боярчук**, другий парох який був назначений в 1910-му році, допоміг довершити проєкт будови.

Митрополит Андрей Шептицький зі Львова відвідав майже викінчену церкву

21-го вересня 1910-го року.

Протягом наступних 30 років, парафія розвивалася під проводом шістьох парохів. В 1911-ім році, **Отець Дмитро Добротвор**, третій парох, організував Рутенську Компанію Ощадностей і Позичок. **Отець Филеон Тарнавський**, четвертий парох, заснував у 1916-ім році монаший дім для Сестер Василіянок та притулок для сиріт, а в 1919-му році заснував Апостольство Молитви. Хор Боян розпочав свою діяльність в 1920-му році. П'ятий парох, **Отець Євстахій Судоряк**, був назначеним в 1923-му році. У 1925-му році, **Отець Лев Левицький** став шостим парохом і в часі його діяльності в 1926-му році почалася цілоденна школа. В 1932-му році, **Отець Михайло Кузів** став сьомим парохом. В 1933-му році **Отець Василь Меренків**, восьмий парох, закупив посілість на парафіяльний цвинтар та пікнікову площу. Рік пізніше повстало Брацтво Пресвятого Серця Ісуса, а також Дівоче Марійське Товариство. В 1935-му році парафіяни заложили Церковне Сестрицтво, яке робило варенники, щоб допомогти удержати парафію. В 1939-му році, **Отець Сильвестер Журавецький** був назначений дев'ятим парохом.

В 1940-му році, **Отець Митрат Дмитро Гресько** був назначений десятим парохом і служив при парафії майже 36 літ до 1976-го року. Отцеві Греськові парафія та громада завдячує свій скорий розвиток. В 1941-му році, **Отець Монсінйор Гресько** заклав Лігу Молодих Жінок та Вівтарну Дружину. В 1947-му році, Початкова Парафіяльна Школа у Пармі була заснована і два шкільні будинки були збудовані в роках 1949-1954. Монаший дім для Сестер Василіянок був збудований у 1953-ім році, а у 1960-ім році Приходство. В 1951-му році, **Отець Мирослав Іван Любачівський**, який пізніше став Патріархом і Кардиналом, був назначений сотрудником для Отця Монсінйора Греська і служив у парафії до 1967-го року.

В 1954-му році, **Отець Монсінйор Гресько** заложив Українську Католицьку Церкву Святої Марії у Східному Клівленді, а у 1959-му році Українську Католицьку Церкву Святого Йосафта у Пармі. В 1972-го року **Отець** почав будувати Українську Католицьку Церкву Святого Андрея у Пармі. В 1974-му році, Митрополит Амброзій Сенишин підвищив Отця Монсінйора Греська до ступеня Митрата. Після відходу Отця Митрата на емеритуру, **Отець Василь Кондуський** був назначений в 1976-му році адміністратором парафії. В часі своєї короткої праці, **Отець Кондуський** заснував Лігу Української Молоді.

В 1977-му році, **Отець Михайло Ревтюк**, бувший парафіянин, був назначений одинадцятим парохом. В часі його праці, церква і приходство були відновлені, нова площа для паркування

збудована, церква в нутрі відмальована і нові вітражі заложені. В 1984-му році, Отець Монсіньйор Ревтюк був іменований парохом і ректором Катедри Святого Йосафата у Пармі, а **Отець Монсіньйор Іван Ставинський** був назначений як дванадцятий парох Матірної парафії. Крім душпастирських обов'язків, Отець Монсіньйор був Економом Епархії, Духовним Провідником Ліги Українських Католиків та Української Молоді

2-го вересня 1990-го року, **Отець Стефан Мирон Зарічний** був назначений як тринадцятий парох. В 1995-му році, Кружок Вервиці був заснований і відбулося перше Марійське Паломництво.

SAINTS PETER AND PAUL UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH **CLEVELAND, OHIO**

Founded in 1909, the parish of Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Church is the mother parish for the Ukrainian Catholic churches in Cleveland. The effort to form a parish was begun by 26 individuals who came to the area in search of work. These individuals founded the first Ukrainian organization in Ohio – The Brotherhood of Saints Peter and Paul and the organization's members had a vision to start a parish for Ukrainian Catholics from the Halychyna region of Ukraine. This dream was realized when the church building for the parish of Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Church was completed in 1910.

Since it's founding, the parish has served as a springboard for the creation of many religious and community organizations in the Cleveland area: a home for the Basilian Sisters and an orphanage (1916), Apostleship of Prayer (1919), church choir (1920), school (1926), parish cemetery (1933), Brotherhood of the Sacred heart of Jesus and Marian Sisterhood (1934), Church Sisterhood who made varenky to raise funds (1935), and a Parish school in Parma (1947). The sixth pastor of Saints Peter and Paul Church, Reverend Mitrate Dmytro Gresko, served for almost 36 years and under his leadership 3 other Ukrainian Catholic parishes were founded in the Cleveland area: St. Mary's in Solon (1954), St. Josaphat's in Parma (1959) and St. Andrew's in Parma (1972). Thirteen pastors have served since the church founding. The current pastor is Reverend Steven Zarichny. The parish continues to host many religious and community events throughout the year.

In 2010, the parish will celebrate the 100th year anniversary of the building of the church. In the upcoming years, the parish plans to prepare for this celebration, which will honor all of the priests, and parishioners that have worked over the years to maintain the parish as an active religious and cultural center for many generations of Ukrainian Catholics.

Срібний ювілей Отця Стефана Зарічного 2003-му році
25th anniversary celebration for Rev. Steven Zarichny, 2003

КАТЕДРАЛЬНА ПАРАФІЯ УКР. КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЙОСАФАТА

На початках Парма була під духовною опікою матірньої церкви свв. Петра і Павла в Клівленді. В березні 1949 р. почато будову нової школи і каплиці св. Йосафата. Перший будинок закінчено і посвячено 31 травня 1951 р. Другий шкільний будинок і мешкальний дім для сестер-вчительок посвячено 9-го травня 1954 р, а в листопаді почато науку в новій школі та відправи для учнів і жителів Парми у каплиці. Відправляли служби та допомагали вчити в школі о. Андрій Улицький та о. Мирослав Любачівський, пізніший Кардинал і Патріярх.

Від 1950 р. почали чисельно прибувати нові емігранти, які поселялися ближче школи в Пармі. 13-го серпня 1959 р. Філадельфійський митрополит архієпископ Константин Богачевський заснував нову парафію св. Йосафата та назначив о. Андрія Улицького першим її парохом. І тут починається дійсна історія парафії св. Йосафата. В цей час парафія начисляла 1,500 родин.

Парох о. Андрій Улицький побудував парохіяльний дім та гараж 1961 р. почато будову модерної "Астродам". Роботу на будові в добровільній засаді парафіяни та за Тому будова посувалася досить створено ще одну парафію св. Андрія в св. Йосафата. Тепер цілий тягар будови зменшене число парафіян. По 8-ох Митрополит архієпископ Амброзій

о. члвб. Андрій Улицький
кап. Andrew Uliokу
1959-1971

(1959-1971)

для шкільних автобусів. В травні середньої школи, званої як основному сповняли на матеріали треба було платити. повільно. Крім того, в 1965 р. Пармі із около 500 родин парафії і одержування парафії впав на роках, 20-го квітня 1969 р. Сенишин посвятив

монументальну будову. Та не довелося вживати "Астродам" згідно із первісним призначенням. Віддано приміщення для вжитку різних організацій та суспільних починів, а пізніше частину перевлаштовано на канцелярії для Пармської Епархії.

Отцеві А. Улицькому допомагали о. Іван Маланчук (1961-1962), о. Павло Шиманський (1962-1967) і о. Генрик Саган (1969-1970). Також асистували пенсіонери оо. Каноніки А. Тимків та Е Цегельський.

В липні 1971 р. другим з черги парохом назначено о. **Ярослава Сірка** (1971-1979). Йому допомагали вище названі оо. пенсіонери та о. канонік Іван Оришкевич. І хоч парафія несла ще довги, о. Сірко мріяв про побудову церкви. Та його пляни були знівечині слідуючими двома подіями. В квітні 1973 р. згоріла каплиця і відправи відбувалися в Астродомі. І це тут де ми зустрічали блаженнішого Патріярха Кардинала Йосифа Сліпого 16 травня 1973 р. Того самого року постала нова парафія, за старим календарем, Покрова Пресвятої Богородиці. Частина парафіян св. Йосафата перейшла туди. Через поважну хворобу о. Сірка, а дальше його смерть, адміністратором назначено о. Стефана Зарічного.

В грудні 1979 р. о. митр. **Михайло Федорович** (1979-1983) був назначений третім парохом. Він відразу висловився за побудову церкви, як перед тим о. Сірко. Створено Комітет будови, який почав (проф. Осип Мартинюк), контрактора (Богдан Чопко) та **ФЕДОРОВИЧ** (нар. 19.1. 1930 р. у **Йосафата в Пармі від листопада будову церкви (тепер кошторисом 2.4 мільйона доларів. Цього взірцевого душпастиря та співучасника й промотора діяльності у тісній і дружній співпраці з громадським чинником, громада Великого Клівленду попросила 27-го грудня 1983 р. вселюдним бенкетом з участю 470 осіб 21-го січня 1984 р.**

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ Св. ЙОСАФАТА в ПАРМІ, 1983р.

З ліва - сидять: д-р В. Малиновський, інж. Р. Грабець, інж. І. Кашубинська, д-р Д. Фаріон, д-р Б. Футей, парох декан о. шамб. Михайло Федорович - голова, мтр. Дарія Кульчицька, мтр Василь. Ліщинецький - фінанси, інж. І. Фур, д-р М. Грушкевич.

Стоять - 1-ий ряд: Массстро Є. Садовський, Романович, Р. Стахур, М. Грушкевич, Е. Бокар, Мельник, Ю. Качмарик, М. Федак, В.Гбур, М. Задойний, Р. Возняк

2-й ряд: арх. Семирак, С. Телішевська, Мураль, С. Космос, Г. Мельник, Р. Раковський, Я. Говикович

Почалася будова 24 червня 1981 р. Через щедрість парафіян каркас було закінчено до кінця літа 1983 р. В той час створено нову епархію св. Йосафата в Пармі.

Тепер ми вже добудувати будемо катедральну церкву. Отцеві Федоровичу допомагали о. Йосиф Юснер (1980-1982), о. Іван Сенів (1982), о. Антоній Кубацький (1982-1983) та о. Данило Троян (1983). Отець Михайло Федорович за своїм бажанням в 1983 р. повернув до

Філядельфійської єпархії. В міжчасі через 6 тижнів (січень-лютий 1984 р.) о. Іван Стевенський, при допомозі о. д-ра Василя Бойсака та о. Петра Гронського, гостя з Польщі, обслуговував парафію.

15 січня 1984 р. о. **Михайло Ревтюк** був назначений парохом св. Йосафата і перебрав його першим завданням було підготувати єпископа Роберта Москаля першим єпископом запланованої на 29 лютого 1984 р.

службу 12 лютого 1984 р. пляни і процедури інсталяції єпархії св. Йосафата в Пармі,

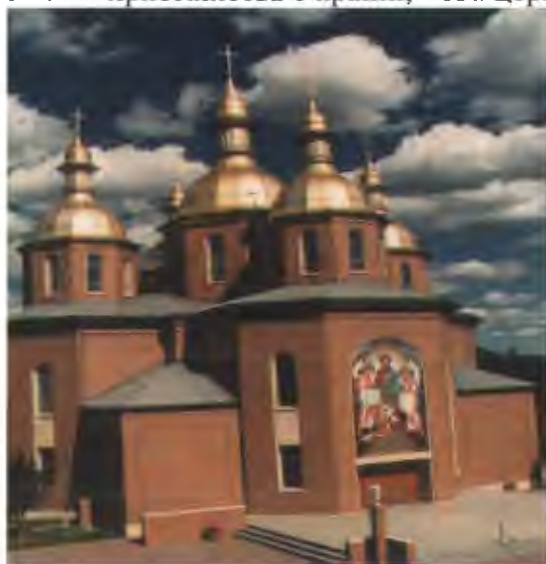
ПЕРШИЙ ЄПИСКОП ПАРМИ Преосв. **РОБЕРТ (Москаль)**, дотеперішній Єп.-Помічник Митрополита Стефана у Філядельфії. (Народжений 24.X.1937 р.в Карнегі, Па, висвячений 25.3.1963, хіротонізований 13-го жовтня 1981 року.) 20-го грудня 1983 р. у Ватикані і Вашингтоні проголосили утворення четвертої Єпархії Помісної УКЦеркви під званням св. Йосафата в Пармі, Огайо. **ПЕРШИЙ ЄПИСКОП - ОРДИНАРІЙ** Преосвященний **РОБЕРТ** був уведений в уряд у середу 29-го лютого 1984 року. Архиєрейська Літургія о год. 2-ій попол. в Астродромі св. Йосафата, а о годині 6-ій почався бенкет у готелі Стоффер у Клівленді. Інсталяція відбулася в гарно декорованій залі Астродрому. Взяло участь 1,500 вірних помімо величезної сніговії. Інсталяційний бенкет відбувся у готелі Стоффер в центрі міста Клівленд.

Виникли інші завдання, крім адміністрування парафією і школою. Для єпархіяльних бюр перемодельовано частину Астродрому. Також внутро нової церкви треба було ревідувати до вимог катедральної церкви. Отець Ревтюк заангажував Емілія Теліжина з Торонта, Канада для мистецького оформлення внутра церкви, о. монаха Студита Ювиналія Мокрицького для намальовання ікон та іконостасу. Багато проектів було пред'явлено. І врешті в 1985 р. вирішено іконостас, св'ятилище та бічні престולי збудувати із мармуру і бронзи та викінчити мозаїкою, а зовні спорядити декоративні мозаїки представляючі Хрищення України.

Відзначаючи 1000-ліття християнства України, нова церква була посвячена в неділю 1-го травня 1988 р. Любачівським при Піо Лягі, єпископа українських римо-католицьких

Отець Ревтюк ранги монсінйора в Любачівським до Підчас його служіння Гронський (1984-1984), о. Іван Ропке (1984-1986), о. Петро Гановський (1988-1988-1989, 1993-1992), о. Валеріян архидіакон Джефрей також пенсіонери о. Іван Оришкевич, о. Володимир Грабець та диякон Стефан Шафран (1984-1985).

Патріярхом Мирославом співучасті папського нунція Роберта Москаля та інших католицьких та декількох єпископів.

був піднесений Папою до Жовтні 1984 р. та Патріярхом митрата 21 травня 1992 р. йому допомагали о. Петро (1985), о. д-р. Василь Бойсак (1984), о. Доглес Лоренс Васло (1986-1988), о. Андрій дотепер), о. Михайло Крупка (1994), о. Іван Грібік (1989-1994), о. Іван Грібік (1989-1994), о. Іван Грібік (1989-1994), о. Іван Грібік (1989-1994), Смолило (1991-тепер), як

До 1989 р. парафія зуміла сплатити все задовження в сумі 748,000 доларів. Від 1990 до 2000 р. всі внутрішні стіни були вкриті мармуром і мозаїкою. Також вікна були вкриті

розмальованим склом. Отець Андрій Гановський (який був назначений адміністратором школи в червні 1995 р. та піднесений до ранги каноніка в квітні 1998 р.) вирисував пляни мозаїки для хорів, представляючи мучеників беатифікованих Папою Іваном Павлом II під час його візиту в Україну в червні 2001 р. та посвяченої Їх Блаженством Патріархом Любомиром Гузаром під час його візитації св. Йосафата 8-го листопада 2002 р. Ціле викінчення ввнутрі церкви докрано без затягнення позичок завдяки жертвенности парафіян та працівників при варенниках.

В 2008 р. о. Ревтюк відійшов на еміретуру. Парохом став назначений ново-висвячений в Україні о. Михайло Куликю

▼ 2010 адміністратором катедральної парафії св. Йосафата назначено о. Клавдію Мельніцкі, а асистентом пароха став о. Богдан Барицький

Врешті, не можна поминути, що від початку через 5 декад, центром уваги, довкола якої вирувало життя громади Парми, була школа св. Йосафата, яка вже

відсвяткувала своє 60-ліття 10-го листопада 2007 р. Ця школа не тільки дала учням знання. Вона також дала їм можливість заізнатися із українським обрядом та українською спадковістю. Дякуючи учителям - Сестрам Василянкам, світським учителям та отцям - школа св. Йосафата здобула репутацію найкращих народних шкіл штату Огайо. Вона також вложила свою долю до скріплення духовності нашої молоді.

Нажаль, через брак достатних фінансів, постійне зменшення числа учнів та врешті небажання переформувати школу із католицької на приватну (Charter school), листом датованим 22 січня 2008 р. підписаним еп. Р. Москалем, о. Михайлом Ревтюком та адміністратором школи о. А. Гановським, з днем 1-го липня 2008 р. школу закрито. Натомість за ініціативою приватних громадян відкрито нову школу "Global Charter School" в тому ж приміщенні винанятному від парафії.

UKRAINIAN CATHOLIC CATHEDRAL of St. JOSAPHAT in Parma, Ohio

The history of St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral Parish begins with the arrival of the first Ukrainian immigrants to Cleveland in the beginning of the 20th Century. Already in December of 1909, the first Ukrainian Catholic Priest, Fr. Dmytro Dobrotvor arrived in Cleveland and almost immediately initiated the construction of Sts. Peter & Paul Church on West 7th Street in Cleveland.

The cornerstone for the new church was laid in 1910. In 1912, Metropolitan Andrew Sheptytsky from Lviv visited the parish.

In the 1930's Fr. Philemon Tarnawsky invited the Sisters of the Order of St. Basil the Great to work for the parish and teach in the school. In 1947, through the efforts of Monsignor Gresko, an all day parochial school, staffed by the Basilian Sisters, was opened in Cleveland's Tremont area. In November 1947, the ground for the new parochial school in Parma was blessed by Bishop Constantine Bohachevsky, assisted by Bishop Edward Hoban of the Roman Catholic Diocese of Cleveland; Monsignor Dmytro Gresko, Pastor; Fr. Alexander Krochmalny of Ambridge; Pennsylvania; Fr. Stephen Pobutsky; Fr. Innocent Lototsky, OSBM and Monsignor Clarence Elwell, Superintendent of Catholic Schools in the Cleveland Diocese.

Originally the suburb of Parma, Ohio was under the spiritual guidance of the Mother church (Sts. Peter & Paul) in Cleveland. The ground breaking for the new school building, together with a chapel dedicated to St. Josaphat, took place on March 10, 1949. The newly completed building was blessed on May 31, 1951. On May 9, 1954, a second school building known as the "Annex" and a convent to house the Sisters of St. Basil the Great were blessed. In addition to the Sisters of St. Basil, the Associate Pastors of Sts. Peter & Paul taught in the school - Fr. Andrew Ulicky and Fr. Myroslav Lubachivsky, (later our Patriarch and Cardinal). In November of 1951, with the opening of the new Sts. Peter & Paul School and Chapel, the priests from Cleveland began celebrating Sunday and Holy Day liturgies for the local Ukrainian community in Parma.

However, in the late 1950's, as more and more Ukrainian families began to settle in Parma, the necessity of establishing a separate parish in Parma to minister to the spiritual needs of the faithful was felt. On August 13, 1959, the Metropolitan Archbishop Constantine Bohachevsky of Philadelphia established St. Josaphat Parish and Fr. Andrew Ulicky was assigned as its first resident Pastor. At its formation, the parish numbered about fifteen hundred families. During the years of Fr. Ulicky's pastorate (1959-1971) a parish rectory and a garage to house the school buses were erected. In May of 1961, he began the monumental task of constructing a modern high school for the Cleveland-Parma area. It was given the name "Astrodome" because of its circular design. Even though much of the construction work was performed by many dedicated and self-sacrificing parishioners who volunteered their time and labor, the building rose very slowly and costs for completing the project escalated. A further burden was placed upon the young parish in 1965 when about 500 families (about 1/3 of the original parish) became members of the newly formed St. Andrew Parish on Hoertz Road in the southern part of Parma. Eventually, after almost eight years of arduous endeavour, the Astrodome was blessed by Metropolitan Archbishop Ambrose Senyshyn on April 20, 1969.

Sadly, the Astrodome never served its original purpose as a high school, but it did evolve into a Ukrainian Cultural and Social Center which houses the Bishop's Chancery and many Ukrainian organizations, and hosts parish and private gatherings, parish activities and projects.

During Fr. Ulicky's pastorate three assistant pastors served St. Josaphat's: Fr. John Malanchuk (1961-1962), Fr. Paul Shymansky (1962-1967), and Fr. Henry Sagan (1969-1970). Also, Reverend Canon A. Tymkiw and Reverend Canon E. Cehelsky, both retired priests, provided assistance.

In July of 1971 Fr. Yaroslav Sirko (1971-1979) was named the second pastor of St. Josaphat. During these years he ministered to the spiritual and temporal needs of the parish without benefit of an assistant pastor, except for the two previously mentioned retired priests and Reverend Canon Ivan Oryshkewycz. Although the parish was heavily in debt, Father Sirko dreamed of building a new church for the parish. His plans were stymied by two events.

In April of 1973 a fire destroyed part of St. Josaphat's Chapel and for many months, while the repairs were being made, services had to be celebrated in the Astrodome. It was here that the parishioners joyfully welcomed His Beatitude, Patriarch Josyf Cardinal Slipyj on May 16, 1973, when he visited the Cleveland area.

In that same year some of the parishioners of St. Josaphat and the other local Ukrainian Catholic parishes joined the newly established Old Calendar parish — Pokrova.

When Father Sirko became seriously ill in 1979, Fr. Steven Zarichny was assigned as assistant pastor and, upon Father Sirko's passing into eternity, was named administrator.

In December 1979, Monsignor Michael Fedorowich became the third pastor of St. Josaphat Parish. He immediately voiced a desire to initiate construction of a new church, the dream of his predecessor. Ground breaking for the new church took place on June 24, 1981 and construction began immediately. The generosity of the parishioners was outstanding and by the end of the summer of 1983 the exterior of the church was completed.

Almost simultaneously with the completion of the church exterior came the announcement of the creation of the new Ukrainian Catholic Eparchy of St. Josaphat in Parma. St. Josaphat was now a Cathedral Parish. Choosing to remain in the Philadelphia Arch eparchy, Monsignor Fedorowich departed in December, 1983. During his four years (1979-1983) he had been assisted by Fr. Joseph Kisner (1980-1982), Fr. John Seniw (1982), Fr. Anthony Kubacki (1982-1983), and Fr. Daniel Troyan (1983).

In January-February of 1984, for a six-week period, Fr. John Stevensky with the assistance of Rev. Dr. Basil Boysak and Fr. Petro Hronsky, a visitor from Poland, ministered to the needs of the parish.

On January 15, 1984, Fr. Michael Rewtiuk was named as the fourth pastor of St. Josaphat parish and assumed his responsibilities on February 12, 1984. His first task was to plan and prepare for the installation ceremonies of Bishop Robert Moskal, the first Bishop of St. Josaphat's Eparchy, scheduled for February 29, 1984. The installation was held in the beautifully decorated Astrodome and attended by over 1500 faithful of the diocese, despite the fact that a terrible blizzard had blanketed the region. The banquet took place in Stouffer's Inn on the Square in downtown Cleveland.

Other tasks and responsibilities faced the new pastor and required immediate attention besides the administration of the parish and school. With the establishment of the new Eparchy, accommodations for the Chancery Office within the Astrodome were made. Moreover, the plans for the interior of the new church required revision. Appropriate furnishings and furniture — to make St. Josaphat suitable to serve as the new cathedral — had to be selected.

To achieve this goal Father Rewtiuk hired a professional church interior designer, Emile Telizyn, from Toronto, Ontario, Canada. He engaged the Studite Monk, Fr. Juvenaly Mokrycky, who had painted the icons in St. Sophia's in Rome, to paint the icons for the iconostas. Many plans were presented. Finally, in 1985, after much study, it was decided that the iconostas, sanctuary furniture, and side altars would be constructed of marble and bronze to enhance the interior beauty of the cathedral. At the same time plans were made to erect two mosaics to highlight the front and back facades of the cathedral. One mosaic would depict 1000 years of Christianity in Ukraine; the other mosaic would depict St. Josaphat receiving his crown of glory from Christ. Also the entire sanctuary - the Eucharist and "Dais" icons as well as the two side altars, the Crucifixion and the Descent into Hades, were completed.

As part of the Millennium Celebration of the Baptism of Rus'-Ukraine, the new Cathedral of St. Josaphat was consecrated on Sunday, May 1, 1988. The Main Celebrant was Patriarch Myroslav Ivan Cardinal Lubachivsky together with the Papal Nuncio Pio Laghi, Bishop Robert Moskal and Ukrainian Catholic bishops from around the world and several Roman Catholic bishops. During Monsignor Rewtiuk's pastorate (he was elevated to the rank of Monsignor by Pope John Paul II in October, 1984 and to the rank of Mitred Archbishop by Patriarch Lubachivsky on May 21, 1992), he was assisted by Fr. Petro Hronsky (1984-1985), Rev. Doctor Basil Boysak (1984), Fr. John Ropke (1984), Fr. Douglas Lorange (1984-1986), and Fr. Peter Waslo (1986-1988), Fr. Andrew G. Hanowsky (1988-to present), (Fr. Michael Krupka (1988-1989 & 1993-1994), Fr. John Gribik (1989-1992), Fr. Valarian Michlik (2000-2001), Archdeacon Jeffrey Smolilo (1991-to present) as well as by retired priests, Fr. Ivan Oryshkewych and Fr. Wolodymyr Hrabec, and Deacon Stephen Shafran, SDB (1984-1985).

By 1989, (in less than 5 years) the parish, under the leadership of Monsignor Rewtiuk, was able to liquidate the mortgage on the new church in the amount of \$748,000.00.

From 1990 to 2000 the walls of the cathedral were entirely covered with marble and mosaics. The upper level of the walls includes the major feasts of the Church and the lower level mosaics depict the saints of Kyivan Rus'-Ukraine. Also, at this time the stained glass windows were installed. In 2001-2002, Fr. Andrew Hanowsky (who was appointed administrator of the school in June in 1995 by Monsignor Rewtiuk and raised to the rank of Canon by Bishop Robert Moskal in April of 1998) designed the mosaic for the choir loft which among others includes those martyrs beatified by Pope John Paul II on his visit to Ukraine in June 2001. His Beatitude Patriarch Lubomyr Cardinal Husar blessed this mosaic on his three-day visit to our community for the patronal feast of St. Josaphat on November 8-10, 2002.

The entire interior of the cathedral has been decorated without the parish incurring any debt due to the generosity of our parishioners and especially our very dedicated Pyrohy Workers.

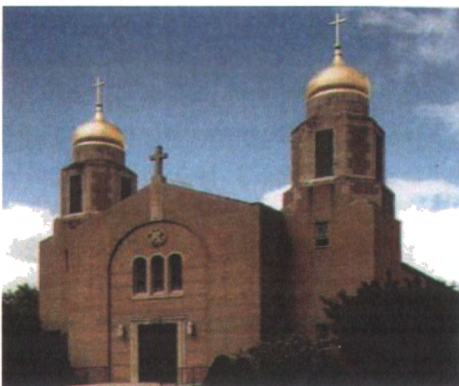
Finally, it must not be forgotten that from the very beginning, for six decades, the central focus, the very hub around which the Parma community has gathered, has been St. Josaphat's Ukrainian Catholic Cathedral School which celebrated its 60th Anniversary in September 2007. Not only have students received instruction in the major academic subject areas, they have been afforded the opportunity to learn about their Byzantine-Ukrainian Rite and Ukrainian heritage. Thanks to the efforts of the good Sisters of St. Basil the Great, dedicated lay teachers, and parish priests, St. Josaphat's holds the reputation as one of the finest elementary schools in the State of Ohio. It also has been a contributing factor in keeping a fervent Ukrainian spirit alive among our youth.

To our regret the 61st anniversary was not to be. By one-sided proclamation, issued on 22nd January 2008, signed by rev. M. Revtiuk, rev. A. Hanovsky and the bishop Robert Moskal, the school was to be closed at the end of the school year. Our future young generations were taken away the chance of the benefits accumulated during the six decades. Our parish, outside the school and the church choir, has not demonstrated any social activities. There was no plan to engage our younger generation. The parish membership was on a decline. Outside pyrohy-making and the bingo, there was no social life within the parish.

The year of 2009 though shed some promising light. Father Michael Kulick has been assigned as the new parish priest with Fr. Vasyl Petriv as his associate. Very rev. Ivan Bura has been designated as the Papal Administrator for the St. Josaphat Ukrainian Catholic Parma Diocese to replace the retired Bishop Robert Moskal. Parish life reemerged. The parish men's club was revived after many years of being dormant. The St. Josaphat Apostolic of Prayer society reinforced its activity. The ceremonies for the proclamation of the Parma Ukrainian Village, sponsored by the United Ukrainian Organizations of Ohio and the St. Josaphat annual festival, on the 19th of September were proclaimed a huge success for both the St. Josaphat parish as well as the Ukrainian Parma community. Optimism returned to the parish and the parishioners.

ПАРАФІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. АНДРІЯ

в Пармі, Огайо

Історія парафії Святого Андрія почалась від матірньої церкви Св. Петра і Павла, яка була збудована на полудневій стороні міста Клівленду 1910 року. Коли народна школа відчинила свої двері у м. Пармі 1949 року українська громада почала поселюватися у Пармі. Громада швидко зростала, і через деякий час з'явилася потреба у новій українській католицькій церкві у цій околиці. Цю потребу зрозумів отець митрат Дмитро Гресько, який був у цей час парохом у парафії Св.

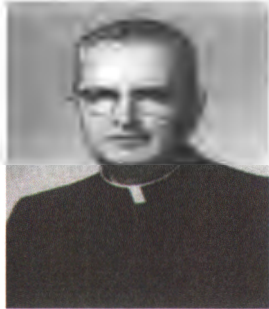
Петра і Павла в м. Клівленді, а також деканом. На парафіяльних сходах 17-го жовтня 1964 року було вирішено збудувати нову церкву на посілости у м.Пармі. Цю посілость закупили пани Дмитро Шмагала, Петро Липіян і Матвій Притуляк у 1935 році на "Hoertz Road" у м.Пармі. Опісля посілость була перепродана парафії Св. Петра і Павла.

Архітектором церкви Св. Андрія був "Stickle of Stickle and Associates". Матірня церква подарувала \$150,000 доларів на будову церкви. Також "Pygohy Ladies" під проводом пані Анни Годованської подарували \$80,000 доларів.

Будова почалась весною 1966 року під проводом пана Василя Мурала із фірми "Mural & Son". При кінці цього ж року будова церкви і проборства була закінчена. Загальний кошт був \$600,000 доларів.

Перша свята Літургія була відправлена на Різдво 1966 року. А 28-го травня 1967 року церква Св. Андрія була посвячена Преосвященнішим Митрополитом Амброзієм Синишиним, ЧСВВ. Понад 3 тисячі людей брало участь у святій Літургії. Мавзолей і каплиця "Жінок Мироносиць" були збудовані у 2001 року. Парафія опікується також і цвинтарем Св. Петра і Павла який служить цілій українській католицькій громаді міста Клівленду і околиць.

Церква Св. Андрія була місієюною церквою від парафії Св. Петра і Павла. Отець Гіларійон Бенедикт, ЧСВВ (березень 1967 - липень 1967) слідкував за будовою церкви і проборства тому, що отець монсінйор Д. Гресько був на медичній відпустці. Опісля служили

отець канонік Роберт Гнатишин (1967), отець Іван Петрінка (1967), отець Іван Бекеч (1967-1970) і отець Григорій Сатан (1970-1972). Отці сотрудники Мирослав Іван Любачівський і Микола Павлишин також служили у тих часах. Отець Мирослав Іван Любачівський став наслідником Патріярха Йосифа Сліпого і як Патріярх і Кардинал відвідав церкву Св. Андрія 1988р. Патріярх і Кардинал Мирослав Гузар відвідав церкву Св. Андрія у 2003 році. Офіційно 18-го липня 1972 року парафія Св. Андрія стала самостійною. Першим парохом став **отець монсінйор Лев Тимків**. Після 26 років пастирської служби монсінйор Лев Тимків відійшов на пенсію у 1998 році. До помочі о. монсінйор Тимків мав чотирьох сотрудників: отець Орест Балабан, отець Еміль Наконечний, отець монсінйор канонік Петро Васло і отець дякон Михайло Лівий. За старанням отця Тимківа подорожуюча статуя "Lady of Fatima" відвідала парафію св. Андрія 1988р..

Десять років пізніше парафія відсвяткувала 50 літній ювілей священства отця Тимківа. Після смерти отця Тимківа 1998 року, отця монсінйора Петра Васло призначено парохом парафії Св. Андрія. Йому допомагали отець Михайло Бліщ і отець дякон Михайло Кулик. Отець Васло був одинокий що був висвячений у церкві Св. Андрія 1986 року і виконував при парафії також деякі єпархіяльні функції. Першим дяконом, який був висвячений у церкві Св. Андрія був отець митрат Володимир Волошук. Після відходу отця Васло на іншу парафію, за благословенням владики Роберта, отець Стефан Палівода був назначений парохом церкви Св. Андрія у 2001 році. До помочі отцеві Стефанові служили отець Северин Ковалишин і отець дякон Михайло Кулик.

У лютому 2003 року отець Іван Ропкі став парохом Св. Андрія і йому до помочі призначено отця Ігоря Касіяна. У березні 2005 року отець Іван Ропкі перейшов на іншу парафію, і **отець Ігор Касіян** (світлина зліва) був назначений парохом церкви Св. Андрія, а отець дякон Михайло Кулик був назначений як адміністратор парафії. Їм до помочі служать отець дякон Роман Турчин і отець під-дякон Йосиф Заперник.

Від самого початку до сьогодні було тільки двох назначених дяків. Вони служать і допомагають священникам підчас святої Літургії а також христин, шлюбів, похоронних відправ, молебнів, вечірніх відправ і в усіх потребах духовного життя парафії.

Першим дяком був Йосиф Лівий який служив до 2000 року. Пан Лівий вчився у отця Мирослава Любачівського і був інстальований Митрополитом Синишиним. Допомогали пану Лівому пані Олекса Чайка, отець диякон Михайло Кулик, Омелян Подусівський, д-р Андрій Жгута і Петро Стойків. Коли пан Лівий пішов на пенсію пані Ірина Кулик перебрала усі обов'язки дяка, які вона сповняє до сьогоднішнього дня.

За старанням д-р Андрія Жгути, пана Стефана Кухти і пана Михайла Кнапа був зорганізований у 1974 році церковний хор під дерегентурою М. Кнапа, а опісля пані Ірини Кулик. Довгі роки хор звеличував своїм співом красу українських літургійних відправ.

На протязі 40 років багато різних груп і організацій включалися у життя парафії. Першою із таких організацій було Сестрицтво (Ladies Guild), які у перші роки свого існування були під проводом Марії Течер, Катерини Липіян, Кей Костельник і Анни Онишак. Сестрицтво багато допомагало в усіх потребах церковного життя. Отець Бекеч був їхнім духовним опікуном. У 1973 році було зорганізовано гурт українського танцю. Провідником цього гурту був Іван Зенчак який свого часу був учнем українського балетмайстра Василя Авраменка.

Вітварними служителями була група дітей зорганізованих отцем дияконом Михайлом Лівим. "Holy Name Society" створилася під духовним проводом отця Сатана і парафіянами Стенлі Козаком, Іваном Федоришиним і Іваном Бучковським. Вони започаткували пікнік, який щороку відбувається на церковній площі на Зелені Свята. Третьою організацією при нашій церкві були "Працівники при Пирогах". Започаткована вона була панями Стефанією Городиською і Емілією Лівий. Свій досвід вони перенесли із матірньої церкви Св. Петра і Павла, де вони довгі роки працювали при пирогах. Продаж пирогів є дуже важлива ділянка у нашій парафії, бо вона приносить багато грошей для різних потреб парафії. Ця група також підготовляє парафіяльні імпрези такі як: "Просфора" і "Свячене", продаж печива і пасок. Організації такі як "Women's League", "Confraternity of Christian Doctrine (CCD)", "The Legion of Mary", і "Men's Club" були і є великою частиною парафіяльного життя. "The Audit Group" з допомогою "The Youth Group (B-Stars)" приготують рибні обіди під час Великого Посту і є дуже активні у підготовленні різних парафіяльних імпрез.

Для провадження адміністративних питань у парафії існують такі групи:

"РАС" -Дорадчий Комітет, члени якого складаються із парафією вибраних членів і представників інших організацій. "Hall Committee", обов'язком якого є провадити справами парафіяльної залі, дбати про поправки і збільшувати вживання нашої церковної залі. "Finance Committee" має обов'язок дбати про правильне ведення фінансів. "Semetary Committee" дбає щоб цвинтар був правильно проваджений.

Тяжко сьогодні згадати усіх тих наших парафіян які своєю широю працею спричинилися до побудови і розвитку парафії Св. Андрія. Щиру подяку складаємо: пані Дарії Кульчицькій - іконописцю, пану Данилові Кульчицькому - архітекту, пану Доріану Федьків - художнику, пані Марії Федьків - мистецька допомога, які шири і жертвенну працю вложили для мистецького покращення церкви.

Пропам'ятна брошура 40-ліття парафії св. Андрія

ПАРАФІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
в Пармі, Огайо

Рік 1973 був особливим у житті української діаспори. Був це рік незабутнього, другого із черги тим разом у світовому масштабі - об'їзду українських поселень. Блаженнішим Патріархом Йосифом. Рівночасно, в 1973 році відзначено декаду від дня прибуття до Риму Митрополита Львівського Кир Йосифа, із советської каторги у концлагерах Сибіру. Ця декада перебування Блаженнішого Отця Йосифа у вільному світі, позначена була його надлюдськими зусиллями і велетенською працею, спрямованою на рятування Української Католицької Церкви перед її безкровною ліквідацією на поселеннях у країнах західної гемісфери.

Український Клівленд замаркував цей 1973 рік в особливий спосіб, підсумовуючи тут теж декаду впертих змагань і заходів тих вірних Української Католицької Церкви, які не піддалися асиміляторському тискові, але вирішили всіми силами й засобами змагати до остаточного заснування традиційної парафії, у якій український обряд, календар і мова могли б бути повністю збережені.

Не легкі були ці десятирічні заходи й кожен крок у тому напрямі встелений був важкими перешкодами. Найбільш болюче відчувалось їх у час традиційних Празників Різдва й Великодня, що їх наші вірні бажали святкувати разом із цілим українським народом в Україні, на засланнях і на поселеннях. Цим вірним приходили тут з допомогою віддані душою й серцем своїй Церкві душпастирі: о. крил. Євген Боднар та о. крил. Микола Павлишин, які, незважаючи на прикрі для них наслідки, твердо стояли на позиціях своєї Церкви, з Блаженнішим Патріархом Йосифом у проводі.

Практично, остаточні підвалини під заснування нашої парафії поставив був Блаженніший Патріарх Йосиф 11 травня 1973 року, коли по батьківському прийняв у монастирі Отців Студитів у Вудсток, Онтаріо - делегацію Комісії Обряду, Традицій і Мови Католицької Церкви з Клівленду в 1973 та поручив цю парафію духовній опіці бл.п.о. Миколі Павлишину.

Впродовж дальших тижнів 1973 року Комітет посилив зусилля над підшукуванням відповідного приміщення. Знайдено будинок при 5994 - Ридж Ровд, рівночасно, намічено посілість при 6810 Бродв'ю Ровд.

Ініціативна Група для створення парафії, яка покликана була ще в травні 1972 року, перевела низку завершуючих акцій та скликала Основуючі Збори парафії, 21 липня 1973 року. у великій залі Українського Народного Дому в Клівленді. Вирішено заснувати традиційну Помісну Українську Католицьку церкву Покрова Пресвятої Богородиці. Затверджено її статут та покликано першу Парафіяльну Раду під головуванням Зенона Голубця і Контрольну Комісію очолену Григорієм Кріслатим. 30 серпня 1973 року парафію Пресвятої Богородиці заїнкорпоровано в стейті Огайо. 19 вересня парафія стала власником посілости при 6810 Бродвю Ровд, а 12 жовтня докупила дім при 5994 Ридж Ровд із посіданням з 1 січня 1974.

Перша парафіяльна рада парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Клівленд-Парма, Огайо: парох: - отець Микола Павлишин, Головні радні: др. Зенон Голубець.- діючий голова, др. Ярослав Кривяк, др. Мирослав Мичковський-заступник, Іван Магоцький. секретаріат: Степан Маланчук, Софія Бура, мгр. Володимир Баслядинський (для легальних справ):Референтури: Василь Ільчишин - скарбник. фінансів: мгр. Володимир Баслядинський-фінансовий референт, Омелян Чубатій - член; Семен Кріслатий, культурно-освітний референт: Олена Дуб, референт господарських справ: Зенон Єзерський, референт суспільної опіки; др. Дмитро Шевчук..Члени парафіяльної ради; проф Роман Лесик, інж. Василь Хміляк. Степан Зорій, інж. Василь Гаврилко, Іван Ключас, Володимир Хома, інж. Мирослав Василина, Василь Настюк. Контрольна комісія; голова: Григорій Кріслатий. члени: Борис Тарнавський, Оксана Рошецька Петро Райца. Теофль Древницький. Збірковий комітет: Степан Тимків, Микола

Гальчук, Зенон Єзерський, Михайло Лаврів, Олександр Дубчак. Редакційна колегія парафіяльних видань; др. Ярослав Крив'як, Софія Бура, Степан Маланчук, др. Мирослав Мичковський, Олена Хміляк, Олена Дуб, Василь Ільчишин. Після утворення братств, сестрицтв, чи інших церковних організацій, що діятимуть при парафії, їхні голови автоматично входять до парафіяльної ради як її повноправні члени.

Парафіяльна рада вибрана на загальних річних зборах парафії 16 березня 2003 року: Президія Парафіяльної Ради: Василів Євген - радний, Мисів Любомира - радний, Фалат Йосиф - радний, Гудз Люба - Секретар Президії, Воецька Марія - скарбник. Парафіяльна Рада: Шкарупа Іванна - Секретар Ради, Криса Павло - заступник скарбника, Фінансовий Полатайко Марко, Організаційна референтура - Васирина Марія, Тарнавська Філіс, Імпрезова референтура - Ключас Богдан, Культурно-освітня реф. - Мігелич Ольга, Шкільна та молодіжна референтура - Дмитрик Богдан, Коваль Оксана - помічник. Інформаційна референтура - Чабан Христина, Господарська референтура - Чепак Володимир, Чапський Михайло, Галай Стефан, Кукало Мирон. Референтура сусп.-опіки - Савчак Оріся, Боднар Люба. Голова хору - Петрина Марія. Голова сестрицтва - Кріслата Марія. Контрольна комісія: Демянчук Деонізій, Захарій Ігор, Тарнавський Борис, Бережанський Іван, Барановський Іван, Петрина Марія, Пікулев Юрій.

Важливими були Надзвичайні Загальні Збори Святопокровської парафії, скликані 20 листопада 1975 р. бо на них одногосно затверджено будову Святопокровського Осередку за проектом архітекта Зоряна Городиського, кошторис якого становив суму 840 тисяч доларів. Офіційною датою започаткування будівельних робіт при здвигненні Святопокровського Храму й Осередку є день 24 березня 1976 р. Під знаком будови Святопокровського Осередку проходили треті із черги Загальні Збори парафії, в дні 24 травня 1976 р., на яких переобрано на пост першого радного д-ра Зенона Голубця.

Короною Святопокровських торжеств були незабутні відвідини Блаженнішого Патріярха в нашій парафії в Празник Святої Покрови, 14 й 15 жовтня 1976, підчас яких відбулось Патріярше Посвячення Храму й Осередку Покрова Пресвятої Богородиці в Клівленді, при великому здвизі народу, який з'їхавсь сюди, щоб бути учасником Патріярших відправ у Свято покровському храмі. Відгомонам цих незабутніх днів було Храмове Свято 23 жовтня 1976. Перехід Святопокровської Парафії до новоздвигненого Святопокровського Осередку, який проходив у днях 18 й 19 грудня 1976.

Оля Мігелич, Йосиф Фалат.

Святопокровський осередок і каплиця 1976 до 2009.

В 2009 р. Створено **БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ** для будови нової церкви:

о. Михайло Дроздовський – парох, д-р Зеновій Голубець, д-р Ігор Захарій, Олег Стасюк, Мирослав Сопка, Василь Ільчишин, Мирослава Зорій, В'ячеслав Лендер, Богдан Мілян, Володимир Чепак,

На 2011 рік Парафіяльна Рада:
о. Михайло Дроздовський, голова, і президія:

Мирослав Сопка – радний, Володимир Чепак – радний, Олег Стасюк – радний, Марія Ягла - секретар президії, Світлана Воронюк – скарбник, Оля Кушнір-Квасниця - заступник скарбника.

РАДА: Наталя Лозинська - секретар парафіяльної ради, Марко Якубович - фінансовий референт, Юрій Пікулев - заступник фінансового референта, Юрій

Коцубаєв - організаційний референт, Марія Василина - референт суспільної опіки, В'ячеслав Лендер - господарчий референт, Надія Скабик - голова церковного хору, Ольга Мігелич - культосвітній референт, Михась Мігелич - референт молоді, Ольга Кашуба - інформаційний референт, Олег Сембай - імпрезовий референт, д-р Зеновій Голубець – книговод, Марія Кріслата - голова сестрицтва.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: д-р Ігор Захарій - голова, Ірина Сисак, Ольга Бокач, Володимир Сироїжка, Іванка Курдоба.

За 40 років існування Парохами служили наступні Отці:

о. Микола Павлишин (1973-1977),

о. Іван Кротець (1977),

о. Іван Мак (1977-1978),

о. д-р. Іван Тилявський (1978-1990),

о. Михайло Крупка (1990-1993),

о. Іван Чировський (1993-1998)

о. Василь Петрів (1998-2008)

о. Михайло Дроздовський (2008-)

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. МАРІЇ

1984 р. Солон, Огайо (С. Кікта). У неділю, 20-го травня, Владика Роберт Москаль посвятив, першу в новій єпархії св. Йосафата, нову церкву св. Марії в Солоні. Огайо, що є одною з громад Великого Клівленду. Співслужителями були диякон Огайського деканату о. шамбелян Лев Адам'як з Янгставну з вісьмома священниками (дияконував о. В. Волощук з Кентону). Присутними були також чотири священники з Рутенської Єпархії в Пармі і при кінці бенкету римо-католицький єпископ Антон Піла з Клівленду. У погану, слотчу погоду на врочистості прибули парафіяни, розкинені по оселях у трьох повітах та численні гості з Парми - разом 320 осіб.

Посвячення і бенкет вели англійською мовою; Архиерейську Літургію церковно-слов'янською мовою, при співах церковного хору під кермою Анни Пап. Бенкетом проводив Данило Бобечко, а українською мовою вітав Владика і промовляв на бенкеті проф. д-р Михайло Пап. В часі врочистостей промовляли: Владика Роберт, єпископ Піла (італійського роду), парох о. Степан Зарічний, декан о. шамбелян Л. Адам'як. попередній парох о. Яків Мельник з Мелровз Парку, діяч Йосиф Новак, о. Шамбелян Л. Тимків і посадник 16-тисячного міста Солон, Чарлз Смерсіна, який дарував владичі Робертові золотий ключ до свого міста.

Парафію св. Марії започаткували 7-го січня 1952 року у східному Клівленді, і там же 14-го жовтня 1956 року посвятили власну гарну церкву. З приходом у дільницю чорного населення кількість парафіян зменшилася до 25 родин, і тому в 1980 році церкву продали, а парафію перенесли на полудне, до Солону, в якому на вісім-акровій площі за минулих 10 місяців збудували коштом 550,000 нову церкву з місцем на 250 осіб і при ній залю на 350 осіб, а побіч приходство. В Будівельнім комітеті трудилися дев'ять парафіян під проводом о. С. Зарічного; окремих Комітет посвячення церкви працював під кермою Д. Бобечка, Й. Новака, і проф. М. Папа. Цей Комітет видав 36-сторінкову брошуру і окремо текст обряду посвячування церкви.

Ця нова будова УКЦеркви є одним з пам'ятників 1000-ліття християнства в Україні. У брошурі надруковано, між іншими, також благословення від Патріярха Йосифа.

**Від 2010 р. Парохом церкви свю Марії
призначено о. Володимира Грицюка**

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА БАПТИСТА в Лорейн, Огайо

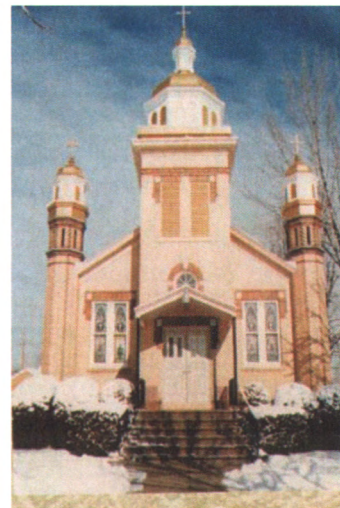
Church History

Before the First World War, pioneers settled in Lorain in hopes of finding a prosperous future. By 1913, a new idea was born in the minds and hearts of the pioneers to build a parish. After many encounters with the court, the people were able to buy a building at the corner of East 30th Street and Gary Avenue. This building served the purposes of a public chapel, a food market, and a home for the priest. The income from the store was used to pay for the upkeep of the chapel.

In 1916 temporary administrator was Very Reverend Father P. Poniatyshyn.

Fr. P. Lesiak was the first pastor of the parish from 1916-1918. Following Fr. Lesiak, for the years 1918-1920, was Fr. S. Romaniuk.

Our people began thinking about building a new church. They bought two lots at the corner of East 31st Street and Charleston Avenue. Under Fr. J. Bilanski, the church which now stands was built. The parishioners worked hard and managed to build the church basement with their own hands. Among the living who participated in this memorable event are: Mr. & Mrs. D. M. Bartnicki, Mr. W. Bobik, Mrs. T. Kowal, Mr. & Mrs. A. A. Horban, Mr. & Mrs. J. M. Kulchyski, Mr. N. Pirmack, Mrs. T. Werbylo, Mr. & Mrs. T. R. Yazyk. After the completion of the church and the basement, it was decided that the basement would be used for the school purposes.

During the years 1923 and 1933, the parish was run by Fr. Berez, Fr. Bernalskyj, Fr. Zakrewskyj, Fr. Skrotckyj. There were others who only remained a few months.

Priests from other parishes helped our parish from 1933-1942, Fr. Zabava from Cleveland, Fr. Ulanitckyj from Toledo, or Fr. Girecky and Fr. Darin from Lorain. In their spare time, they managed to teach the children religion.

In 1942, Fr. D. Gresko from Cleveland, or one of his assistants (Fr. Bochnewych, Fr. Hotra, Fr. Hrabec, Fr. Greskiw), tended our parish. During this time the children were taught and prepared for First Holy communion by the Bazillian Sisters from Cleveland.

In 1949 our Bishop His Excellency K. Bohachewskyj sent Fr. B. Pellich to the parish. New immigrant Mrs. L. Hladka suggested to start Ukrainian school. In 1951, Fr. Pellich brought Professor J. Sydor, his wife Theodora and their family from Philadelphia, who taught in the school. After Professor Sydor's wife died in, Mrs. E. Macilynska began to teaching. During 1953-1954 Mrs. S. Silecka, Mrs. M. Melnyk, Mr. O. Lesiuk joined Mrs. E Macilynska

In the years 1955-1957 Mrs. M. Savdykova, Mrs. J. Barnych and Mrs. E. Macilynska became teachers. Mrs. M. Zubal taught the nursery class every Sunday. The school children put on three performances that year Shevchenko, Mothers Day and St. Nicholas.

In 1957-1959 the number of children grew to forty-five. Fr. Pellich taught religion. Mrs. A. Oleksyn taught children to dance for public performances, Mrs. M. Zubal, Mrs. I. Klos and Mrs. J. Barnych helped with classes. The next year the children added Graduation from Ukrainian School to their performances. This year His Excellency Bishop J. Shmendiuk visited our school.

In 1959 Fr. J. Pidzarko arrived but he died shortly after arrival.

In January, 1960, Fr. L. Tymkiw became our pastor. In the same year during the Annual Meeting of the parish, Mr. W. Lewyckyj very generously donated one thousand dollars toward the

building of a new school. By this time there were sixty-four children. In 1961, our Ukrainian School was enrolled in the system of Ridna Shkola. In 1961 Mr. I. Mykyta began teaching history. Ninety-six children now were studying in the school.

In 1962 Mr. G. Lubinecky began teaching literature. This year there were 103 children.

During the fall of 1963, the parish bought a building on 30th Street. The teaching of classes was held there beginning in January 1964. Mrs. M. Zubal taught reading, writing and geography, Mr. G. Lubinecky taught speaking, grammar and literature and Mr. I. Mykyta taught history. Miss T. Szewczuk was teaching the first class of religion in English. From January 1964-June 1965 lunches were served under the leadership of Mrs. M. Paschyn.

The first students graduated from Ukrainian school in June 1964. Prof. M. Zdan, an inspector from Shkilna Rada was present for the graduation. The teachers for these examinations were: Mrs. M. Zubal, Mr. I. Mykyta and Mr. G. Lubinecky. Students passing this examination were: M. Holowacka, O. Silecka and M. Sucharchuk.

During 1964-1965, Mr. W. Horskyj substituted for Mr. I. Mykyta. Miss M. Sucharchuk began teaching first grade students in Ukrainian. Mr. E. Macilynska returned to teach religion to the first and second grades in Ukrainian and Miss M. Kordupel taught religion to the first and second grades in English. Priest teaches religion to the junior and senior high school students.

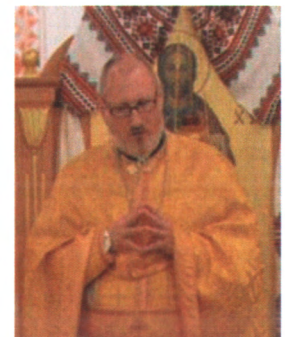
In the summer of 1966, the building of the new school began construction. In the English classes, Ukrainian was introduced. Miss M. Macilynska teaches reading and writing in Ukrainian, while Miss O. Buchynska teaches in English about Ukraine. A kindergarten class is led by Mrs. E. Macilynska, assisted by Miss M. Rudiak. Presently there are six children (A. Chymych, D. Pakush, R. Lubinecka, M. Orynychak, M. Nazakiewicz and R. Stanchak). There came changes in teaching when new teachers: Mr. M. Hnylka, Mr. O. Lesiuk and Mr. W. Horsky were asked to help. Miss. O. Buchynska: about Ukraine in all grades in English P.T.U. should be remembered for its hard work by Mr. J. Luchkowsky], Mr. R. Klos and mainly Mr. S. Z who for ten years has held the financial responsibilities. It would be impossible to name everyone worked in the building of the school.

Rev. Vladimir Wiwcharowsky served the parish from 1972-1973. In 1973 rev. I. Nahayewsky came to John the Baptist, where he stayed until 1979. Fr. Steven Zarichny arrived in 1980 and he was replaced by Rev. Roman Martyniuk in 1981. Fr. Nahayewsky returned for a brief stay from late 1983 into 1985. In 1985 the parish was placed under the spiritual care of Rev. Petro Hronsky. Rev. Michael Bliszczyk arrived in 1988 and served the parish through 1989. The Very Rev. Archpriest Ihor Pelesnyk was assigned to St. John the Baptist in 1990 and stayed through 1992. The parish was then assigned to Rev. Basil Buchek in 1993, and he administered the church through 1995. Rev. Peter Waslo was named the part-time administrator in 1996.

He was replaced by the current administrator. Rev. Steven Paliwoda, at the beginning of 1997.

In 1998 our current pastor the Reverent Canon Steven Paliwoda was named the pastor of our Parish second time.

*From St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church
100 Anniversary 1913-2013 (extracts)*

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ДУХА
В Акрон, Огайо 1866 Brown Street Akron OH 44301

A Brief History of
Holy Ghost Ukrainian Catholic Church

The first Ukrainian immigrants arrived in Akron, Ohio, circa 1900. Over 500 Ukrainians came here between 1912 and 1914, and more than 2000 between 1916 and 1918. As they settled down and raised families, they recognized a need for an organized social and religious life. In October 1915, the first meeting was called for that purpose and in November 1915 a decision was made to purchase lots to build a church on Washington and Abel Streets.

After World War II, the parish was strengthened by an influx of new immigrants from Europe. A larger church became necessary and in 1946 the parish purchased eight lots on Brown Street. In March 1952, the thirty-three year pastorate of Rev. Taras Durbak began. The new church construction was completed December 1961. Interior decorations include a sanctuary icon depicting Pentecost, the Descent of the Holy Ghost. After completion of the sanctuary, the iconostas was installed. Made of carved dark wood and gold plated, the iconostas has Royal and Deacon Doors, icons depicting the life of Our Lord, the Blessed Virgin Mary, the four Evangelists, St. Nicholas, St. Josaphat, St. Stephen, and the Archangel Michael. The exquisite altar linens were embroidered by ladies of the parish.

In 1985, Fr. Durbak retired and Fr. Wolodymyr Woloszczuk, the first in our parish to become a priest, became pastor. His pastorate was succeeded by Fr. Stephen Krupka, Fr. Peter Tomas, Fr. Ignatius Kury, Fr. Claudio Melnicki, Fr. Michael Kulick, and our present administrator, Fr. Vsevolod (Sal) Shevchuk.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ТРОЙЦІ
В ЙОНГСТОВН, ОГАЙО

HOLY TRINITY Ukrainian Catholic Church,
526 W. Rayen Ave., Youngstown, Ohio

In 1870s, immigrants from what is today Ukraine arrived in the United States and a second contingent group arrived in the early 1880s from the Galicia (Halychyna) region of Western Ukraine. By 1909, there were about 150 Ukrainian families in the Youngstown area who organized a church. The Rev. Stephanovich came to Youngstown to celebrate the first Divine Liturgy in Diebel Hall on West Federal Street. In 1909, Bishop Soter Ortynsky assigned the Rev. Michael Balogh as the first pastor of Holy Trinity. The property of the present church was purchased.

Construction: Father Balogh ministered the parish until December of 1909 when he was succeeded by the Rev. Basil Zacerkovny, who hastened building plans. The church was incorporated in Ohio on Jan. 17,1911. Bishop Ortynsky on Nov.12, 1911, blessed the cornerstone of the church edifice.

Refinements: From 1913-18, Father Zacerkovny of the church interior. In 1914, the dome windows of the four evangelists in the sanctuary bells in the bell towers and marble altar. In 1920, artisans from Ukraine. The Sisterhood of the organized in 1923 and the Altar Boys Society in 1930s: In 1935, the mortgage was paid in full. Blessed Virgin Mary was organized.

1950s: Under Archpriest Isidore Nahajewsky, the east side known as Berkley Woods. The

was devoted to the completion windows and stained glass were installed along with three handcrafted iconastas made by Blessed Virgin Mary was 1927.

The Senior Sodality of the

the church bought 14 acres on Ukrainian Hall, across from

the church, was bought. In August 1950, the Rev. Leo Adamiak became pastor. In 1955, a 110-foot frontage was acquired for parking on the west side of the church hall. In 1957, there was interior repair including re-gilding of the iconastas. In 1958, the St. Anne Guild was organized.

1960s: The parish had nearly 3,000 parishioners. Property was bought in Austintown to construct a school and a church chapel. In 1964, the mission parish was designated St. Anne, which was elevated to a parish on March 15,1975.

1970s: In 1973, a new rectory was built. In 1978, new symbolic doors were installed and in 1979, an interior renovation began.

1980s: Under Monsignor Adamiak, property was bought on the west side of the church, where a shrine was built to mark the 75th anniversary of the parish. On June 12,1986, an 80-foot cross was placed on a pedestal. The shrine was dedicated Sept. 1,1986.

2000s: Monsignor Adamiak retired in 2005, after serving as pastor for 55 years. The Rev.

Steven Zarichny
basement level
dome was

Source:

has served as pastor since October 2008. The social hall was remodeled. Repair and painting of the main interior church completed in 2010. In 2011, a new outdoor sign was installed.

HolyTrinity church history

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА, США

Український Православний Собор св. кн. Володимира, Парма, Огайо

Парафія святого Володимира була заснована 1924 року емігрантами, переважно з Західної України. В 1926 р. парафія придбала власність в районі Трімонт - Вест 11 вулиці в Клівленді. В 1933 р. - церква була збудована та посвячена. В 1948 р. - після Другої Світової Війни парафія поповнилася новими емігрантами з усіх частин України, особливо східних та Волині. В 1954 р. -

First Pastor
1924 - 1930

у зв'язку зі зростанням парафії та переміщенням населення на околиці, виникла необхідність придбати землю в Пармі. В 1956 р. придбано будинок міської ради в м. Парма, при State Road, який перебудували на каплицю, в якому, водночас із церквою в Клівленді, провадилися служби.

В 1966 р. добудований новий зал. В 1967 р. посвячено теперішній Храм Святого Володимира.

П'ять років пізніше в 1972 р. споруджено будинок Культурного Осередку парафії та посвячено триярусний бароковий іконостас у стилі барокко. В 1988 р., в Тисячоліття Хрищення, над входом церкви була встановлена мозаїка, яка відображає Хрещення Руси України. В 1993 р., у рік 60-ї річниці Голодомору, 1932-1933 років, на парафіяльній площі був встановлений пам'ятник у пам'ять мільйонів українців, які стали жертвами Голодомору.

Сьогодні храм святого Володимира вміщає в собі приблизно 450 сидінь для віруючих, школу з 10-ма класами, бібліотеку (понад 5000 примірників), кімнати для засідань, парафіяльний зал на 400 осіб, дві хати для причету та дві додаткові хати. Недалеко від церкви, на цвинтарі Бруклін Гайтс, парафія завідує ділянкою на поховання віруючих, на якому поставлено, в 1976 р., 12 футовий хрест-пам'ятник у пам'ять всіх померлих парафіян. У 1996 р. парафія закінчила розпис ікон на стелі і стінах церкви. В 1997 р. церква отримала новий статус «Кафедральний Собор» Української Православної Церкви у США, Центральної Єпархії.

На сьогоднішній день парафія живе як духовним так і громадським життям, включаючи в себе такі парафіяльні організації: Українська Православна Ліга (старший й молодший відділи), Братство св. кн. Володимира, Сестрицтво св. кн. Ольги, Клуб 60+, працівники «Групи Вареників», Україномовний та Англomовний Хори, Школа Українознавства ім. Тараса Шевченка, Недільна Школа, вівтарні прислужники, церковні братчики, Школа Українських Танців та мистецтва, парафіяльна бібліотека, Школа «Бандура» ім. Григорія Китастого, Літня Церковна Школа та Комітет молоді.

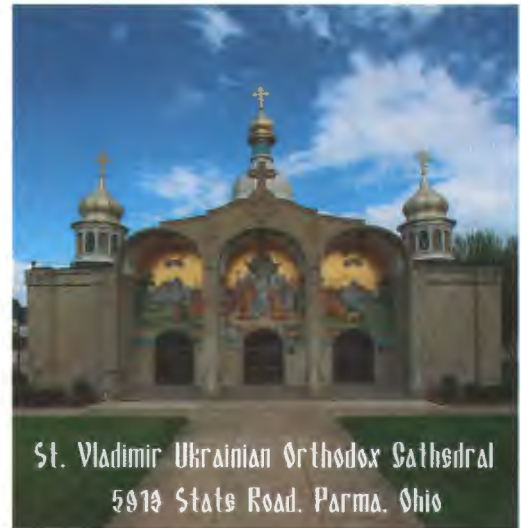

Кафедральний собор св. Володимира бере активну участь у житті всієї Української громади Великого Клівленду. Через велику імміграцію з України 1990-их роках і з відкриттям багатьох бізнесів на State Road, духовенство і Парафіяльна Управа, у 2007 році попросили, щоб Мер м. Парми, Дін Де Піро, назвав частину State Road (одну милю), «Українським Селом.» Мер міста і Міська Рада відразу прийняли цю ідею і було створено комітет, і прохання стало реальністю. Сьогодні, багато Українських та Американських прапорів можна бачити на State Road, одночасно з прекрасними картинами, які

розміщено на стінах місцевих бізнесів, що відображують Україну. Чотири великих знаки з зображенням св. Володимира Великого князя Київського, поставлено спереду Собору св. Володимира. Бокову вулицю, що прямує до нашого Культурного Осередку, названо «вулиця св. Володимира.»

Духовними потребами вірних собору св. Володимира опікуються: Предстоятель – Його Преосвященство Єпископ Даниїл, та кафедральне духовенство о. Іван Наконечний (настоятель), о. Михайло Гонтарук (замісник настоятеля) та Протодиякон Ігор Махлай.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF
THE USA
St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral,
Parma, Ohio

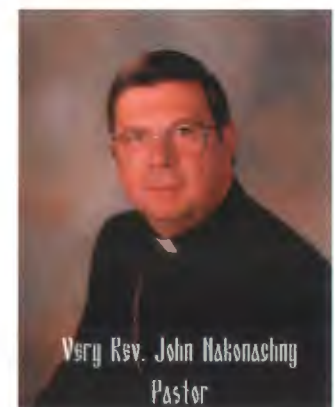
St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral was founded in the year 1924, predominantly by pioneers-immigrants from Western Ukraine. By the year 1926, property was purchased in the Tremont neighbourhood of Cleveland. Construction began and the first church dedicated by 1933. Father Gregory Chomicky was the first pastor. Many of the parish organizations were established during the early years of the parish.

After World War II, the parish was strengthened by more immigration from all regions of Ukraine. The growth of the parish and shift of population to the suburbs necessitated the purchase of property in Parma in 1954. By 1959, the old Parma City Hall was purchased, moved, and renovated for a chapel, which, simultaneously with the church in Cleveland, was served by the clergy. In 1966, a cultural center was build and the chapel was converted to a school building. In 1967, the present church on State Road in Parma was consecrated. Soon after, a beautiful 3-level baroque iconostas (icon screen) was installed and dedicated. For the celebration of the Millennium of Christianity in Ukraine in 1988, a 900 square foot mosaic, depicting the Baptism of Rus-Ukraine, was placed over the main doors of the Cathedral. In 1993, a monument commemorating the over 7 million victims of the Famine in Ukraine in 1933 was dedicated on the parish grounds.

Presently St. Vladimir's parish facilities include a church, seating over 450 faithful, a school with eight classrooms, a library with over 5,000 books and cultural displays, a conference room with a photo-display of the Famine of 1933, a meeting room and church offices. The main hall has a seating capacity of over 400. Two rectories and two additional homes are also a part of the parish complex.

Not far from the church, at Brooklyn Heights Cemetery, the parish administers a section for its parishioners, in the center of which stands a 12-foot memorial dedicated in 1976 to the memory of all deceased parishioners. In 1996 the parish completed the interior of the Cathedral by adding iconography to the ceiling and all the walls of the Church. In 1997, the Church was designated as the Cathedral of the Central Eparchy of the UOC of USA.

The parish today has a vibrant spiritual and community life which includes many parish organizations and groups: the Ukrainian Orthodox

League (Senior and Junior Chapters), Brotherhood of St. Vladimir, Sisterhood of St. Olga, 60+ Club, Pyrohy Workers, Ukrainian and English Choirs, Taras Shevchenko Ukrainian School, Sunday School, Altar Servers, Church Elders, Ukrainian Folk Dance School, Parish Library, Hryhory Kytasty School of Bandura, Vacation Church School and Parish Youth Commission.

St. Vladimir Cathedral is a very active participant in the life of the entire Ukrainian community of Greater Cleveland. Noticing a large increase in the number of new immigrants arriving from

Ukraine in the 1990's and a number of Ukrainian businesses opening on State Road, the parish clergy and Board of Trustees, in 2007, requested that Parma Mayor Dean De Piero designate one mile of State Road as "Ukrainian Village". The mayor and city council immediately embraced the idea, a committee was formed and the request became a reality. Today, many Ukrainian and American flags line State Road and many beautiful murals depicting scenes from Ukraine grace the sides of local businesses. Four poles with banners depicting the statue of St. Vladimir in Kyiv have been erected in front of

St. Vladimir Cathedral and the side street leading to the parish center has been named St. Vladimir Drive.

The spiritual needs of the parish are met by His Grace Bishop Daniel, Archpastor, and the pastoral staff of Father John Nakonachny (pastor), Father Michael Hontaruk (assistant) and Protodeacon Ihor Mahlay.

ПАРАФІЯ СВЯТОЇ ТРОЙЦІ У НОРТ РОЯЛТОН, ШТАТ ОГАЙО.

Після Другої Світової війни українці, які перебували в німецькій неволі та розсіяні по різних країнах Європи, і ті, котрі боролися за волю і незалежність України ще на її землях, розуміли, що для перших - повернення на Батьківщину - це нові гоніння, катівні та заслання, для інших, що не захотіли скоритися советам - це довічні Гулаги, а у більшості випадків - безсудовий розстріл на місці.

Заради збереження власного життя, життя родин і малолітніх дітей, та, найголовніше, заради того, щоби не дати знищити ворогові нашу націю і зберегти віковічну ідею самостійності та незалежності України, її Святої Помісної Церкви, українці вирішили податися ще далі від рідної землі, щоби знову об'єднатися і продовжити невтомну працю у боротьбі за незалежність України та її церкви.

Багатотисячний знедолений український люд повоевної іміграції зі співчуттям зустріли Сполучені Штати Америки. Велика частина православних українців оселилась у м. Клівленд, шт. Огайо, що приваблював їх своєю широко розвиненою промисловістю та можливостями знайти працю. Згодом люди зорганізувалися і з часом була утворена ініціативна парафіальна рада, до якої входили, як керівний орган, такі особи :

Голова - полковник Ю. Загородній, секретар - інж. І. Стрілець, а також П. Богонос, С. Бреус, Ю. Загородній, П. Д. Кошкалда, П. П. Кошкалда, Ф. Кошкалда., О. Манойленко, І. Мілько, Д. Назарець, О. Наріжний, П. Негрійко, Г. Перетяцько, Х. Портний, В. Пономаренко, П. Шолудько, І. Стрілець, А. Телеш.

Ініціатори вважали себе невід'ємною частиною УАПЦ в Україні, тому й звернулись з проханням про призначення їм настоятеля до Первоієрарха УПЦ в США Митрополита Іоана Теодоровича, якого Київська Митрополія у 1924 р. послала в США для опіки православних українців. Митрополит Іоан з увагою поставився до прохання і негайно призначив настоятеля для новозорганізованої Христової громади Святої Тройці о. Віталія Коваленка, якого люди знали ще з таборового життя у Німеччині.

10 серпня 1952 р. у винайнятому будинку була відправлена перша Служба Божа. Пізніше Богослужіння відправлялися по вул. Джеферсон, 714 у місті Клівленд. Громада була надзвичайно задоволена і щаслива.

Причет Церкви Святої Тройці . Отці настоятелі:

- о. Віталій Коваленко (8.10.1952 - 11.30.1954рр.)
- о. Прот. Орест Іванюк (грудень 1954 - 2.10.1955рр.)
- о. Прот. Леонтій Форостівський (2.10.1955 - 2.15.1957рр.)
- о. Прот. В.Булавка (2.15.1957 - 6.28.1957р.)
- о. Прот. Л.Форостівський - вдруге (1.7.1957 - 2.1.1959рр.)
- о. Прот. П.Фалько (2.1.1959 - 1.1.1960рр.)
- о. Прот. Стефан Посаківський (1.1.1960 - 10.1.1971рр.)
- о. Прот. І. Ляшенко (10.1.1971 - 2.1.1972рр.)
- о. Прот. Федір Коваленко (2.1.1972 - 8.31.1981рр.)
- о. Прот. Іван Данилевич Микола Роман (9.17.1981 - 1.5.1983рр.)
- о. Євген Богуславський (8.5.1983 - 2.1.1985рр.)
- о. Василь Попко (3.29.1985 - 1.10.1986рр.)
- о. Юрій Сівко (21.10.1986 - 1996рр.)
- о. Прот. Павло Боднарчук (1996 - 1997рр.)
- о. Прот. Іван Міронко (4.13.1997 - 9.30.1998рр.)
- о. Прот. Роман Яцків (12.7.1998 - 11.16.2003рр.)
- о. Прот. Богдан Згоба (3.21.2004 - 12.21.2011рр.)
- о. **Прот. Роман Загурський** (2.14.2012 і по цей день.)

При церкві розгортали свою діяльність братство, сестрицтво, Ліга Української Православної Молоді, школа українських танців, виходив журнал "Християнським Шляхом", згодом "Християнин".

У 1982 р. на піврічних загальних зборах парафії було схвалено ініціативу побудувати новий храм і залю на посілості в м. Норт Роялтон, штат Огайо. Посвята площі під будову відбулась в 1984 році. Чин освячення звершив Митрополит Мстислав, Первоієрарх УПЦ в США (згодом 18 листопада 1990 року Митрополит Мстислав був обраний та інтронізований на Патріарха Київського і всієї України).

Проект будови зробив архітектор Зор'ян Городиський. Виконав будівельну роботу контрактор Олег Опока. Кошти будови церкви на 250 місць і залі на 500 осіб винесли близько півтора мільйона доларів. Позику на цю будову дала Українська Кредитова Спілка „Самопоміч“. Угоду позики і будову, за дорученням парафії, підписали : Олег Палашенко - голова, Анатолій Рожнятовський - заступник, Володимир Сулим - скарбник, Анна Негрійко - секретар. Ці люди не побоялись взяти на себе таку велику відповідальність, вони вклали велику працю для добра церкви і всіх парафіян. Також належить велика подяка колишнім головам управи - Михайлу Полійчуку, Петру Струку, старостам, паламарю п. Софрону Гурепко і членам управи минулих років. Сьогодні ми з радістю згадуємо наших улюблених у Христі сестриць - трудівниць, а саме : п. Марфу

Кошкалду, Анну Негрійко, Катерину Сикилинду, Наталію Макогон, Тетяну Рожнятовську, Анну Волович, Євдокію Бізнесюк, Клавдію Ващенко, Марію Саханду, Оксану Майструк, Надію Шишуту, Анну Турко, Ліду Вінник, Надію Воронище та інших. Ця велетенська будівельна праця, дякуючи загальним зусиллям, жертвенності і самопосвяті всіх парафіян, була закінчена і освячена в серпні 1985-го року при настоятелстві о. Василя Попка. Згодом, біля храму був побудований пам'ятник "Жертвам штучного голоду в Україні 1932 - 1933 років".

Парафія Святої Тройці на своїх надзвичайних загальних зборах, що відбулися 5.31.1998 р. одногосно прийняла рішення і офіційно повідомила Консисторію УПЦ в США про свій відхід з її складу і приналежності та переходу до УПЦ Київського Патріархату. Згодом, управа отримала повідомлення, що згідно їхнього прохання про прийняття до складу УПЦ Київського Патріархату, парафія Святої Тройці в м. Норт Роялтон прийнята до складу Української Православної Церкви Київського Патріархату від 6.26.1998р.

4 листопада 2012 р. в нашому храмі відбулося святкування 60 - річчя заснування парафії. У святкуванні взяли участь Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Єпископ Вишгородський Агапіт, настоятель церкви о. Роман Загурський, а також священники з інших парафій Клівленду і околиць. Після Божественної Літургії Патріарх Філарет вручив церковні нагороди та грамоти парафіянам церкви Святої Тройці м. Норт Роялтон за ширю і безкорисну працю на благо Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Багато, з вище згаданих, людей відійшли у вічність, та на їх місця прийшли нові: В.Турко, Л.Барков, О.Барков, староста Ю.Покиданець, Г.Клебан, паламар В.Клебаник, Н.Продан, М.Скрипка, С.Герасим, які перейняли естафету і з новими силами та, притаманним їхнім попередникам ентузіазмом, незважаючи на труднощі сьогодення, продовжують примножувати і зміцнювати те, що їм дісталось у спадщину від піонерів-засновників.

Всі ми, парафіяни, радіємо, що у свій час організували свою рідну Церкву Св. Тройці. «Дякуємо Тобі Боже і незабутньо славитимемо Тебе, що Ти нас вивів з-під влади слуг диявола, і оселив у вільній країні Америці, Тобою береженій. «

Holy Trinity Parish in North Royalton, Ohio

After World War II the Ukrainians who found themselves in German captivity, or scattered among numerous European countries, and those fighting for Ukrainian freedom and independence still on their own land knew... that returning to the Motherland meant new persecution, long term incarceration or banishment. For others who refused to give in to the Soviets, there were the life long Gulags, or as in the majority of the cases, death by shooting without any trial.

For the sake of saving their own lives, the lives of their families and underage children, but most of all, for the sake of preventing the total destruction by the enemy of our NATION, and to save the ever present idea of Ukraine's independence and the Holy Autocephalous Church, the Ukrainians decided to spread out even further from their beloved land. Thus they were able to unite again and continue the tireless work fighting for Ukraine's independence and the Holy Autocephalous Orthodox Church.

The United States met many thousands of unfortunate post-war Ukrainian immigrants with sympathy. A large number of Orthodox Ukrainians settled in Cleveland, Ohio. Here they found an industrial haven and an opportunity to acquire a job. In time the people organized themselves and eventually the parish of Holy Trinity was formed.

Among the church's active organizations were the Brotherhood, the Sisterhood, the Ukrainian Orthodox Youth League, the school of Ukrainian dance, the publication of the journal "The Orthodox Way", (later renamed "The Christian"). At the 1982 semi-annual parish meeting it was agreed to build a new church and hall in North Royalton, Ohio. The blessing of the land for the new construction took place in 1984, headed by Metropolitan Mstyslav, Primate of the Ukrainian Orthodox Church in the USA. (Later, on November 18, 1990 Metropolitan Mstyslav was enthroned as Patriarch of Kyiv and all of Ukraine.)

On November 4, 2012 a 60th Anniversary celebration was held commemorating the church's founding. Taking part in the celebration were Patriarch Filaret, Patriarch of Kyiv and all Ukraine; Bishop Ahapit of Vyzhhorod, Reverend Roman Zagurskyi, Holy Trinity UOC pastor; clergy from Cleveland and its suburbs. After the Liturgy a ceremony took place where Patriarch Filaret awarded parishioners for their contributions to the flourishing of the church. All of us parishioners rejoice that we organized our beloved Holy Trinity Church.

We thank Thee, oh Lord, and forever glorify Thee for leading us away from the control of the servants of the Devil and for placing us in the free country of America, blessed by Thee.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

Nicholas St. Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral

The story of St. Nicholas Pro-Cathedral really begins in late nineteenth century in Ukraine. A sharp increase in population in rural areas of Ukraine made it very difficult for those people of the land to survive financially. Some of those Ukrainians were perceptive enough to realize that economic advantages lay westward, in the Americas. Since the United States still had an open door immigration policy, great masses of Slavic people immigrated in the late nineteenth and early twentieth centuries. These hard working farmers soon found many jobs in mines and factories, settling in the great industrialized cities. Though many did not originally intend to stay in America, the economic opportunities and political freedom proved enticing convincing many to stay and send for the rest of their families. This was what occurred in the city of Cleveland at this time. Many Ukrainians settled in the west side of Cleveland, or eventually in the Bird's Nest area of Lakewood.

Most of these Ukrainian people were members of the Greek-Catholic Uniate Church. Wishing to pray and celebrate in the manner to which they were accustomed, and which was precious to them, a group of these Greek-Catholics started a parish they named St. Gregory's Greek Catholic Church on Quail Street. Unfortunately, these pious people soon became divided between the so-called Carpatho-Rusyns, and the Ukrainians from Galicia. Aside from differences stemming from diverse political and nationalistic points of view, there was also a divergence in the chanting tradition and some liturgical customs. These tensions proved irreconcilable inducing a small group of Ukrainian Galician Greek-Catholics to begin having Divine Liturgies celebrated in various private homes in 1914. A Ukrainian priest from Lorain travelled weekly to Lakewood each week to celebrate the Divine Liturgy in private homes, one of which was on Halstead Avenue, until they could either build or purchase their own edifice.

Many different priests came to serve this small group of faithful people in 1914 and 1915. The parish itself was organized at a meeting of the Brotherhood of St. Basil, a branch of the Ukrainian Workingmen's Association, Number 40. The current property was purchased for \$1,600.00 on

February 17, 1916. The original officers were: Wasyl Momrik, President; Wasyl Chuhran, Secretary; Peter Drach, Treasurer; and Michael Martyniak. Various people loaned the money for the purchase of these lots on Quail Street. The men of the parish excavated the basement by hand in the summer of 1916. Carpenters were hired to erect the temple, but they were helped extensively by the labor of those first parishioners. Wasyl Momrik purchased \$2000.00 of lumber from the Lakewood Lumber Company. A loan was made upon completion of the original temple so that no encumbrances would remain.

These loans were repaid by 1919. The deed for St. Nicholas Greek-Catholic Church was filed on October 7, 1916. The first pastor was Father Hrynylovich who served the parish for eleven years.

During the ensuing years, the various articles needed for the parish were built or donated. St. Nicholas continued to grow and thrive. However, problems arose due to the infringements on the ancient traditions of the Ukrainian Church by directives from Rome. It was hoped that the installation of a Ukrainian Greek-Catholic Bishop in 1924 would alleviate these encroachments. However, it soon became clear that the loyalty of this bishop was to Rome, and not to his Church or people. The imposition of clerical celibacy and incorporation of Church properties to the Diocese proved to be the final violations which led the parish to reject union with Rome and return to the Orthodox Church which their ancestors had forsaken in the 16th century. On April 15, 1932, the three parish trustees, Wasyl Momrik, Andrew Siliko, and Dmitro Potazny, petitioned that the parish be incorporated as St. Nicholas Greek-Catholic Independent Ukrainian Church. Though enlarged and rebuilt with the present brick exterior. The Parish Rectory was also built at this time on the property adjacent the parish temple where festivals and picnics had been held up to this time.

In the spring of 1962, a fire broke out caused by overloading electrical circuits in the basement. This fire destroyed much of the interior of the temple. All the faithful of St. Nicholas under the guidance of Fr. Lev Opoka and Church Committee President John Maleski rose to the occasion and the interior of the temple was completely renewed and re-dedicated on May 16, 1963.

On October 8, 1978, a parish meeting voted to enter with their pastor, Fr. Stephen Posakiwsky, the Ukrainian Orthodox Church of America in union with the Ecumenical Patriarchate, then under the archpastoral guidance of Archbishop Andrei Kuschak. In 1980, another extensive remodelling began. A new dome, front porch, mosaic of St. Nicholas over the front entrance, expansion of the sanctuary, addition of a new kitchen, addition to the garage, and remodelling of the hall and interior of the temple were added. These projects were completed by the end of 1984.

On December 13, 1987, the parish reiterated its allegiance to the Ukrainian Orthodox Church of America in communion with the Ecumenical Patriarch. At his Archpastoral Visitation on December 20, 1987, Bishop Vsevolod bestowed the honor of Pro-Cathedral on St. Nicholas Parish.

On October 2, 1988, in connection with the parish commemoration of the Millennium of the Christianization of Ukraine, Fr. Dennis Kristof was installed as the first Dean of St. Nicholas Pro-Cathedral.

St. Nicholas hosted the 12th Sobor of the Ukrainian Orthodox Church in America in 1990.

The parish celebrated its Diamond (75th) Anniversary in October, 1991. The profits made from that celebration were earmarked to develop the Parish Church School under the direction of Pani Matka Barbara Kristof.

In November, 1996, St. Nicholas was involved in the historic unification of the Ukrainian Orthodox Church in America and the Ukrainian Orthodox Church in the USA. For the first time in history, the Ukrainian Orthodox Church outside of Ukraine was universally recognized and united under the omophorion of the Ecumenical Patriarch.

In 1997, the parish rectory was converted to an office and Church School facility. The parish also has a small library. The parish is celebrating its 90th year of existence this year.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA, Lorain
St. Mary's Dormition Ukrainian Orthodox Church

The first immigration of Ukrainians into the Lorain area dates back to the year 1910. The only available church was the Carpatho-Rusyn Church. In 1922 a Ukrainian Greek Catholic Church was built where many Ukrainian Orthodox attended.

Eventually, the Ukrainian Orthodox Church was established in Canada and the United States. The closest Ukrainian Orthodox Churches to Lorain were St. Nicholas in Lakewood in union with the Ecumenical Patriarch and St. Vladimir in Cleveland under the Ukrainian Autocephalous Church. Ukrainian Orthodox believers in Lorain were inspired by both of these parishes to organize a Ukrainian Orthodox Church in Lorain. In 1931 the first pastor was Rev. Nicholas Levicky. The church members rented the Serbian Orthodox Church and were able to follow their particular Ukrainian customs.

In 1945, the first committee was elected to begin the building of the present Church. The lower level of the church was constructed in 1947 and it was blessing in 1948. The church rectory was built in 1950 and by 1954 the upper level was completed.

In 1959 a picnic grounds on Route 57 was purchased. A recreational hall was constructed in 1961, and in June, 1961 the picnic ground facilities were dedicated and opened to the public.

Through the help of the Sisterhood, Church Committee, Ladies' Guild and parish members, a new icon screen was erected and dedicated in September 1965. In 2006 St. Mary's celebrated its 75th anniversary.

Pastors who served St Mary's: Fr. Nicholas Levitsky, Fr. John Petrykanyn, Fr. George Tsukomyk, Fr. John Paley, Fr. Joseph Yalechko, Fr. Peter Petrush, Fr. Damian Olgin, Fr. Anthony Stangry, Fr. George Krasevich, Fr. Lev Opoka, Fr. Mychailo Mychajluk, Fr. John Bruchok, Fr. Bohdan Bodnarchuk, Fr. Vasyl Shtelen, Fr. Hieromonk Gregory (Woolfenden) and Fr. Dennis Kristof is currently tending to the spiritual care of St. Mary's.

ХОРИ - CHOIRS

ХОР "ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА"

1952 Зорганізовано чоловічий, та скоро перейшов у мішаний, хор ім. Тараса Шевченка при ООЧСУ.

Знімка на сцені Нар Дому в Клівленді

*Зліва: 1-й ряд: Іван Палка, Анеля-Лобур Василик, Оля Кашуба-Ільчишин, Катруся Гель-Капітанець, Катруся Жук, проф. Ярослав Барнич (диригент), Софія Вирста, Софія Партак-Моцьо, Ірина Сива-Пришляк, Щупляк
2-й ряд: Пазя ?, Семен Кріслатий, Віра Палка-Данко-Напора, Люся Коцюмбас-Гнилка, Роман Швед, Богдан Семків, Стефан Сивий, NN, Василь Ільчишин, Яків Сідельніков, Григорій Головка, Михайло Петрина, Маріян Вирста, Володимир Каряк, Іван Оленчук, Ярослав Чухрай, Теодор Василик, NN, Столяр, Микола Сивий, NN, Василюк, Ірена Дмитрович-Пукач, 3-й ряд: Іван Оліяр, Михайло Сикита, NN, Чубатій, NN Запаранюк, Дмитро Струс, Ярослав Бурдяк, NN, NN, NN, NN, Андрій Стецяк, Осип Данко, 4-й ряд: Микола Гальчук, Іван Ільчишин, Володимир Хома, NN, Лівий, Михайло Пукач, NN, NN, Румінський, Василь Жук, NN, Кметь*

В літі 1960 р. започаткували у Клівленді підготовку до врочистого відзначення в наступнім році столітніх роковин смерти генія України - Тараса Шевченка (1861-1961) і місцеві світські і церковні хори задумали об'єднатися для спільного виступу на тім ювілейнім концерті. Представники Хорів; Михайло Михайлюк, Іван Пасічник і Осип Марцінюк від "Бандуриста" при УПЦ св. Володимира, д-р Мирон Дикий від Церковного хору св. Петра і Павла, Лев Островський від церковного хору Укр. Авктокефальної парафії св. Андрія Первозванного при вул. Бродвю, Андрій Стецяк, Софія Бура і Омелян Чубатій від "Гомону" - та обсерватори від "Дніпра" д-р Тарас Антонович й інж. Роман Трешньовський відбули вступні наради 8 і 21. серпня, 9. вересня і 8. жовтня 1960, а на Зборах 22. жовтня в Домі СУМА оформили Комітет Українських Злучених Хорів Клівленду у складі; М. Михайлюк - голова, Л. Островський - заст. гол., д-р М. Дикий і С. Бура-секр. Іван Пасічник-організаційний реф., А. Стецяк - фін. реф. і О. Чубатій - господарський референт. На мистецького керівника й диригента запрошено проф. Ярослава Барнича, а на піяністку проф. Ірину Заячківську - Гаврилюк. Утворений тою ухвалою Об'єднаний хор числив 120 голосів. Хор "Дніпро" не увійшов до спільного, і приготовлявся до самостійного виступу у чоловічому складі.

Святочна Шевченківська Академія відбулася 19. березня 1961 у "Мюзік Гол" і на ній Об'єднаний хор проспівав у супроводі симфонічної оркестри "Заповіт" Михайла Вербицького і кантату "Б'ють пороги" Миколи Лисенка. Сольові партії в кантаті виконали; Яків Сідельник-баритон, Зоя Желехівська - сопрано, Олена Кондратенко - меццо-сопрано, Тетяна Колісниченко - альт. Осип Марцінюк - тенор і Петро Зелений - бас. Похвальний допис про цей виступ надрукувала "Свобода" в числі з 4. квітня 1961.

Професор ЯРОСЛАВ БАРНИЧ (1896 - 1967) видатний композитор, диригент, педагог, творець модерної української оперети. Від 1916р, на керівних музичних позиціях в Українських Січових Стрільцях, театрах Галичини і Закарпаття, педагог у середніх школах і в Духовній Семінарії в Станиславові, диригент симфонічної оркестри у Станиславові 1939-41, Оперного Театру у Львові під проводом Вол. Блавацького 1941-44, Оперного Ансамблю в Авгсбурзі 1945-49 та хорів у Клівленді 1950-65. В 1961 р. диригував 300-членним збірним хором на відкритті пам'ятника Шевченкові у Вінніпезі. Композитор оперет "Шаріка", "Пригода в Черчі", "Гуцулка Ксеня", "Дівча з Маслосоюзу" та творів для хорів, оркестр і сольоспівів. Народився 30. 9. 1896 в Балинцях біля Коломиї, помер 1. 6. 1967 у Клівленді і похований в Пармі на цвинтарі св. Петра і Павла.

Перший виступ Об'єднаних Хорів Клівленду із симфонічною оркестром на Академії у Століття смерти Тараса Шевченка 19. березня 1961 у Мюзік Голл, Диригент; проф. Ярослав Барнич.

Концерт хору ім. Тараса Шевченка.

Готуючись до відзначення сотих роковин смерти нашого Кобзаря, український Клівленд заворушився. Плянувалось щось більше, як кожного року у березні. Цим разом хотілось, щоб слова нашого Генія „обніміться-ж, брати мої, молю вас, благаю" - зокрема тут, далеко від Рідної Землі, знайшли належний відгомін та зрозуміння. Хотілось віддати Національному Пророкові спільний поклін. З цією метою постала думка творити Злучені Хори Клівленду, які об'єднали згодом понад 120 хористок і хористів, та які гідно вшанували Безсмертного Кобзаря своїм виступом у супроводі симфонічної оркестри, під мистецьким проводом проф. Ярослава Барнича у Мюзік Гол, в дні 19. березня, 1961 р. І чого тільки не можна досягнути спільними силами! Після довгих років Клівленд став поруч таких наших осередків, як Нью-Йорк і Філадельфія, диспонує хором, який міг виступити в супроводі симфонічної оркестри, виконуючи перлини української музичної літератури. У висліді маємо хор ім. Тараса Шевченка, який на протязі років свого існування брав живу участь в житті нашої громади. Бачимо його на святкуваннях з нагоди відкриття пам'ятника Лесі Українки, на академії в двадцятьріччя смерті Ольги Теліги і, вкінці, почуємо висліди його однорічної праці на *Шевченківському концерті*, який влаштовує цей хор у пошану своєму Патронові, у неділю, 11-го березня ц. р. (1961) в аудиторії Парма Сініор Гай Скул при Вест 54-тій вул. при співучасті повного складу „*Парма Филгармонік Оркестра*", під мистецьким проводом невтомного композитора й диригента - проф. Яр. Барнича.

Безумовно, успіхи треба завдячувати всім тим організаторам-ентузіястам, що вложили стільки труду для розбудови хору. Згадати хоча голову Злучених Хорів, п. Михайла Михайлюка, чи голову хору ім. Шевченка, д-ра Тараса Антоновича, мистецького керівника проф. Барнича чи піяністку проф. Ірину Заячківську-Гаврилук, членів управи й поодиноких хористів. Тому не тільки клівлендська громада, але й наші сусідні осередки ждуть неділі, 11-го березня, щоб почути й побачити висліди їхньої праці.

Вісті ООЧСУ, ч. 1, Січень-лютий 1962

Український Мішаний Хор ім. Тараса Шевченка під мистецьким керівництвом проф. Я. Барнича в Клівленді, Огайо, з приводу святкового відкриття пам'ятника Лесі Українці в Українському Культурному Городі Клівленду, дня 24. вересня 1961.

Незабаром після цих святкувань Об'єднані хори влаштували товариську зустріч і Загальні Збори, на яких одногосне вирішили надати спільному Хорові перманентних організаційних форм з назвою "УКРАЇНСЬКИЙ ХОР імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в Клівленді, Огайо". Для нового т-ва збори затвердили статут та вибрали першу Управу; д-р Т. Антонович-голова, та члени: Лідія Ємець, С. Бура, Люба Середа, Лев Кусяка, Семен Кріслатий, О. Чубатій, Павло Колесницький, Осип Теркаля, Володимир Мазуранчин, Олександр Чайка і А. Стецяк. Контрольорами стали М. Михайлюк і два члени, - а заступником диригента проф. Юрій Кордуба. Мист. кер. Я. Барнич з'ясував konieczність ставити до Хору максимальні вимоги і розпрацювати сценічно-музичний репертуар, щоб одночасно плекати теж і театральне мистецтво. Впродовж весняного сезону 1961 р. Хор інтенсивно працював над новим репертуаром. В червні проф. Барнич виїхав до Вінніпегу підготувати з'єднані хори до виступу на відкритті пам'ятника Шевченкові в дні 8. серпня. За цю зразково переведену працю Міська Рада Вінніпегу нагородила проф. Я. Барнича Грамотою і почесним громадянством свого міста у Манітобі, в Канаді.

В осінньому сезоні 1961 р. Хор ім. Шевченка попри виступи на імпрезах, в тім 24. вересня на величавім відкритті пам'ятника Лесі Українці в Укр. Культурнім Городі, наполегливо готувався до свого першого самостійного концерту. З уваги на патрона Хору рішено щорічно влаштовувати в березні репрезентативні Шевченківські імпрези під гаслом "В поклони патронів".

Першою з таких імпрез був Шевченківський концерт 11. березня 1962 у великій залі Середньої Школи в Пармі в присутності понад 1,500 учасників. 24-сторінкова двомовна програмка засвідчує, що в першій частині виконано "Заповіт" Кирила Стеценка, "Світе тихий" Я. Барнича, "Чи ми ще зійдемося" Станислава Людкевича й кантату "Б'ють пороги" М. Лисенка. На початку другої частини д-р Т. Антонович промовляв на тему "Шевченко й українська пісня",

після чого поставлено музичну картину "Вечерниці" Петра Ніщинського з багатьма вокальними й хореографічними вставками, між якими вперше виконано чумацьку думу Я. Барнича "Ой, води ж мої". В складі Хору співало 11 солістів; балетну групу приготував Леонід Дмитрович. Був це перший концерт цього Хору з філгармонічною Оркестрою міста Парми, з якою опісля він співпрацював ще 5 років. Ред. О. Гайський писав про цей концерт Хору ім. Шевченка у "Свободі" з 10. 4. 1962; "...Лиш мертвець і сліпець міг не попасти у вир загального ентузіазму, що залив сцену і залю." 7 і 8. липня 1962 р. Клівленд уперше був господарем 13-го ЗДВИГУ УКРАЇНЦІВ США й КАНАДИ, який проходив під знаком 20-річчя Української Повстанської Армії. З цієї нагоди влаштовано в залі WHK 7. липня концерт у виконанні Хором ім. Шевченка творів Лисенка, Людкевича й Барнича та з повторенням "Вечерниць" Ніщинського. Від учасників Здвигу Хор одержав високу оцінку і запрошення концертувати в Канаді. В той час Хор зачав готуватися до відзначення сторіччя появи на сцені народної опери "Запорожець за Дунаєм" Семена Гулака – Артемовського.

Для ювілейної вистави "Запорожця" на 28. жовтня 1962 хор законтрактував повний, 60-членний склад Філармонійної Оркестри Парми. Режисуру провела Слава Барнич, а балетний ансамбль СУМА вивчив Василь Райца. Великий, бо аж 135-членний хор пристосувався до вимог режисерки, яка надала ювілейній виставі потрібної святкової живучости й кольориту. У головних ролях виступили професійні співаки-актори; Наталія Носенко в ролі Одарки, Соня Климець-Сахно за Оксану, Василь Мельничин за Андрія, д-р Володимир Боднар за Султана. Баритон Яків Сідельник був одним із кращих Карасів і радував двотисячну публіку не тільки своїм голосом. але й доброю грою. В ролі Імама виступив бас Петро Зелений. Концертмайстром була проф. Ірина Заячківська-Гаврилюк. - а декорації намалював Тимофій Белінський. Солісти, хор і оркестра відтворили столітнього "Запорожця" динамічно й переконливо. Доповідь про цю улюблену українську оперу виголосив перед її початком ред. Осип Новицький.

Цей осінній сезон 1962 р. був дуже активний, бо крім дбайливої підготовки Запорожця" приступлено до розучень партій оперети Я. Барнича "Шаріка", яку заплановано поставити на сцені в осені наступного року. Також Хор готовився до Шевченківського концерту і вивчав хорально-симфонічну поему Левка Ревуцького "Хустина". Її виконано на концерті в честь Шевченка 10. березня 1963 р. в залі Середньої Школи в Пармі при Західній 54-ій вулиці для півторатисячної публіки. Солістом цього концерту був Любо Мацюк, а проф. Осип Залеський з Бафало виголосив доповідь "Шевченко в українській музиці". На концерті проспівано твори Вербицького, Людкевича, Дениса Січинського, Барнича і Ревуцького. В рецензії "Зразковий Шевченківський концерт у Клівленді" проф. О. Залеський писав у щоденнику "Америка" з 9. 4. 1963 м. і.; "Ідея вшановувати пам'ять Шевченка чисто музичною імпрезою як цей концерт у Клівленді - нова і добра. Вона цікава тим, що зриває з традиційною буденщиною наших псевдоакадемії. Поважний числом голосів і зрівноважений голосово Хор ім. Т. Шевченка співав чисто, свobodно і певно - навіть у таких складних партіях, як "Хустина" Левка Ревуцького, що є вислідом праці хористів і знаного диригента проф. Ярослава Барнича."

Після чергового великого успіху Хор ім. Шевченка одержав запрошення виступити у Філядельфії і в Нью-Йорку і виїхав туди на дні 9 і 10. листопада 1963 р. з постановою ювілейного "Запорожця за Дунаєм" і "Вечорниць" Ніщинського". Обсада роль була як на виступі у Клівленді, лиш ролю Одарки співала Ія Мацюк, а 30-членним балетом СУМА керував Віктор Богуславський.

Гостинний виступ цього Хору у Філядельфії 9.11. проходив у вщерть заповненій "Тавн голл" в супроводі тамошньої симфонічної оркестри, а в Нью-Йорку у "Фешен Інститут-і", причім, згідно з твердженням у "Свободі" з 12. 11. 1963 "понад двісті осіб, які не замовили квитків заздалегідь, за браком місця, мусіли вертатись домів". У рецензії у "Свободі" з 21. 11. читаємо; "Ярослав Барнич поставив собі за ціль показати "Запорожця" в повноті його побутово-народної краси, використавши для цього сотню співаків Хору ім. Тараса Шевченка, співаків-солістів і балетну групу молоді. У висліді послідовної праці вийшла вдала вистава, яка не тільки

знайшла признання власної публіки Клівленду, але яка притягнула на виставу у Філядельфії і в Нью-Йорку рекордове число глядачів і дала їм насолоду. На добавок, Клівлендські гості виконали "Вечерниці" Петра Ніщинського, які є зразком побутової, майже з життя списаної картини, що її Клівлендський Хор виконав з увагою і любов'ю. Тут кожен стежив за ходом дії. ні на мент не забуваючи, що він на сцені... Професор Барнич багато попрацював над вдосконаленням хорів і музичного супроводу. Всі співочі номери були філігранне опрацьовані, - деякі місця зазвучали по новому. Багато знань і таланту доклав проф. Барнич, який добре знає закони сцени і вніс чимало цікавих деталей у цю ювілейну постановку. Відчувалася диференціяція, все було глибоко правдоподібне. Гучні оплески, що вимагали безмежного повторення, були найкращими свідками успіху. Поділяю сум тих, які за відсутністю місць не могли зайти до театру."

У розгарі наростаючих планів та наполегливої праці проф. Барнича над дальшим мистецьким ростом Хору, недуга часто змушувала цього блискучого трудівника на полі української культури до періодичних перебувань у лікарні. Тому на чергових Шевченківських врочистостях, що їх громада під проводом УЗО влаштувала 1. березня 1964, Хор ім. Шевченка мусів виступити під диригентурою д-ра Ігоря Соневицького з Нью-Йорку. Звітодавець "Свободи" в числі з 7. 3. 1964 про цей виступ Хору на святкуваннях 150-их роковин від народження Кобзаря написав: "Звуками досконалої гармонії розносились "Лічу в неволі" Шевченка - Січинського й "Хустина" Шевченка - Ревуцького у виконанні 130-членного Хору ім. Т. Шевченка й Філармонійної Оркестри Парми. якими темпераментно й віддано в заступстві проф. Я. Барнича диригував д-р Ігор Соневицький. Цей ювілейний концерт відкрито "Заповітом", проспіваним спільно обома Хорами - ім. Шевченка і "Дніпром".

3-го жовтня 1964 Хор ім. Шевченка виїхав до Рочестеру, Н. Й. І поставив там "Запорожця" і "Вечерниці", про що читаємо в "Америці" від 27. 10. 1964; "...Хор ім. Шевченка загостив до Рочестеру, де вистава "Запорожця" і "Вечерниць" відбулась у виповненій залі Школи Венямина Франкліна (понад дві тисячі місць). Присутні реагували оваціями на чудову гру акторів, виступи хорів і танкових продукцій."

Черговою великою імпрезою Хору була постава 14. березня 1965 опери М. Аркаса "Катерина" в аудиторії Середньої Школи в Пармі. Режисером була Слава Барнич, а головну роль співала солістка Метрополітальної Опери Шарльотта Ордасеї-Баранська. Тенор Василь Мельничин виступав у ролі Андрія, баритон Яків Сідельник у ролі Івана-москаля, меццо-сопрано Вікторія Зелена і бас Петро Зелений у ролях матері й батька. Декорації виконав Тимофій Белінський. 30-чл. балетна група СУМА під проводом Віктора Богуславського, 60-членна Філармонійна Оркестра Парми й піяністка Ірина Заячківська-Гаврилук причинились до загального успіху цієї імпрези, яка була продовженням березневих концертів під гаслом "У поклони патронів".

В ході підготовки опери "Катерина" її постановою зацікавився "Голос Америки". У "Свободі" з 10. 3. 1965 читали ми новинку; "Голос Америки" веде заходи в справі звукозапису опери "Катерина" для передач в Україну". Після прем'єри місцевий щоденник Плейн Ділер з 15. 3. 1965 м. і писав; "Аудиторія Парма Сіньор Гай Скул заповнилась вчора співом хорів і солістки Метрополітальної Опери Шарльотти Ордасеї-Баранської, якої чоловік Володимир Баранський є відомим українським співаком... Диригент постанови української опери Ярослав Барнич відомий із своєї диригентської праці в Європі, Америці й Канаді... Перебіг цієї опери записаний "Голосом Америки" для радіопересилань в Україну й інші країни поза залізною заслоною." В рецензії п. н. "Тріумф Хору ім. Т. Шевченка" ред. О. Гайський писав у "Гомоні України" з 22. 5. 1965р. Клівленд вписав до анналів Клівлендської України черговий великий успіх. Побудована на Шевченковій поемі опера М. Аркаса "Катерина", яка відбулась у переповненій аудиторії Школи в Пармі в неділю 14. 3. 1965, перетворилася у своєрідне свято української культури, після якого на правду сенс заспівати "Ще не вмерла Україна!".

Весняний сезон 1965 р. проходив під знаком підготовки до виступу на святочній Академії в честь Блаженнішого Верховного Архієпископа й Ісповідника Йосифа з нагоди іменування його кардиналом Вселенської Католицької Церкви.

Святочна Академія відбулася 30. травня 1965 в аудиторії Школи в Пармі і в її програмі цей Хор у супроводі професійної симфонічної оркестри проспівав "Богородице Діво" Я. Барнича (із сольом Марти Кокольської), "Дев'ятий концерт" Дмитра Бортнянського, "Лічу в неволі" Січинського та "Молитву" з опери "Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського із сольом Василя Мельничина.

Цей концерт згодом повторено 10. жовтня 1965 р. в концертній залі "Карнегі Мюзік Голл" у Пітсбурзі для півторатисячної публіки горішньої Пенсильвенії, яка зїхалась, щоб спільно вшанувати Голову Помісної УКЦеркви.

В результаті заходів д-ра Зенона Винницького з рамени Ділового Комітету для вшанування Блаженнішого Кардинала Йосифа, який влаштував у Клівленді 30. 5. 1965 згадану Академію, на інтерпеляцію сенатора з Огайо Франка Лавші Сенат США на сесії 6. серпня 1965 вперше вшанував Їх Блаженство і втягнув до Конгресового Рекорду з того дня (ст. 18926-7) знаменну промову Марусі Бек з Детройту, виголошену на Академії у Клівленді 30. травня. Це місце з Рекорду опубліковано окремим виданням і поширено між громадянством.

Після різних пересунень, спричинених станом здоров'я диригента, виїзд до Канади устійнено вкінці на 24. жовтня 1965 р. Гостинний концерт там нашого Хору проходив у вщерть виповненій репрезентативній залі Торонта "Месей Голл" при супроводі тамошньої симфонічної оркестри. Напередодні концерту довелось пережити хвилюючу пригоду, бо переслані Хором ноти для Торонтської оркестри Митний Уряд Канади задержав - і треба було різних інтервенцій, переведених д-ром Петром Глібовичом і канадськими міністрами Іваном Яремком та Павлом Гелісром. щоб ці ноти своєчасно доставити на генеральну пробу оркестри.

Про цей концерт у Торонті написав у тижневику "Гомін України" з 6. 11. 1965 проф. Іван Ковалів м. і. так; "Хор ім. Шевченка, який вперше виступив у Торонті 24. 10. перевищив усі сподівання. Цей хор під батутуою проф. Я. Барнича, заслуженого і з великою оперною і драматичною рутинуою диригента, виявив себе незвичайно сконсолідованою і здисциплінованою одиницею". Вражала рівновага й вирівняність голосів. Як у поодиноких голосах так і в цілому ансамблі помітна дискретна і добре контрольована динаміка, в чому очевидна заслуга диригента. Численна молодь у хорі багато причинилася до загального тембру хору, додаючи йому свіжости й живучости. "Хустина" Л. Ревуцького мала всі риси професійного виконання, де Шарльотта Ордассі-Баранська і Василь Мельничин могли виявити свої голосові прикмети. Хор виконав теж марш із оперети "Шаріка" Барнича й "Лічу у неволі" Сочинського. У "Вечерницях" хори були зразкові.,."

Останній виступ Хору ім» Шевченка під батутуою Я. Барнича відбувся в залі "Масонік Темпел" у Детройті 21. листопада 1965 р. де на закінчення концертного турне повторено "Запорожця" і "Вечерниці" при супроводі тамошньої симфонічної оркестри. Осада "Запорожця" змінилась лиш у випадку ролі Одарки, яку виконувала співачка Оксана Бринь з Міннеаполісу. Недуга проф. Барнича не дозволила впоратись з постановою оперети "Шаріка" - і не довелось нам побачити на сцені готової вже постановки оперети "Чорноморці" М. Лисенка, що мала відбутись 21. січня 1966 в Пармі з акторкою Вірою Левицькою в головній ролі. В грудні 1965 здоров'я проф. Барнича погіршилося до такого ступня, що він зголосив резигнацію з диригентури Хором, хоч і надаліше допомагав порадами.

У продовженні традиційних березневих концертів Хор приготував Шевченківську імпрезу на 27. березня 1966 р., але з огляду на свій стан надав їй дещо іншої форми. У першій частині, що проходила під назвою "Молодь Шевченкові" виступив Ансамбль юних бандуристів з Детройту під дир. Євгена Цюри, як також хореографічний Ансамбль молоді Детройту під керівництвом Івонни Драгінди.

У другій частині - "В поклони патронові" - Хор під дир. д-ра Ігоря Соневицького з Нью-Йорку виконав низку творів Вербицького, Лисенка й Людкевича, а Драматична секція Хору під проводом Слави Барнич інсценізацію новелі Василя Стефаника "Марія".

Рівнобіжне з тією імпрезою Хор готувався до відзначення 70-ліття проф. Ярослава Барнича й 50-ліття його диригентської, композиторської й педагогічної діяльності та служби українській культурі. Вшанування проф. Барнича з нагоди тих ювілеїв відбулося 23. квітня 1966 в готелі "Менгер" у середмісті Клівленду за стараннями Громадського Комітету під головством заслуженого сеньйора громади проф. Володимира Радзиковича і полковника Аверкія Гончаренка як його заступника. (Про цей ювілей див. в Розд. IV. секція 18 "Гром. Ком.")

Останньою імпрезою, що її влаштував Хор ім. Шевченка був Шевченківський Фестиваль в неділю 12. березня 1967 р. у Школі в Пармі з участю 1,200 слухачів. Програму виконали спільно цей Хор і Театральний Ансамбль "Кобзар" під режисурою Володимира Гончаренка та показали сценічний монтаж драми Шевченка - Тобілевича "Невольник", а промовцями були; голова УККА проф. Лев Добрянський з Вашингтону і проф. Лев Шанковський з Філядельфії. Голова централі УККА проф. Добрянський вручив п. Марії Радзикович Шевченківську Грамоту Волі, яку IX-ий Конгрес Американських Українців у листопаді 1966 р. признав посмертно її чоловікові проф. Володимирові Радзиковичові за великі заслуги для української науки.

ХОР "ДНІПРО"

Українській хор "Дніпро" був заснований у Клівленді Огайо, США, 31 вересня 1955 р. За роки 1955-2000 через ряди хору перейшло приблизно 200 осіб молоді. Ініціатором створення був Євген Орест Садовський, диригент і композитор, який приїхав до Клівленду у 1951 р.

"Дніпро" розпочав свою діяльність як чоловічий хор. У 1959 р. випродукував свою першу звуко-платівку творів Шевченка під назвою "Шевченківський Концерт".

У 1962 р. хор доповнено жіночим складом і "Дніпро" виступав як чоловічий, жіночий, і мішаний хор. У 1968р. до хору долучено оркестру-симфонієтку, яка брала участь у важніших виступах, чи концертах. Члени оркестри були українці, але також і американці, студенти музики, разом около 25-30 осіб.

З цим складом діяльність хору значно розширилася. Голосовий склад у часі від 1962 до 1980 нараховував приблизно 75-80 осіб, не враховуючи оркестри. До історії "Дніпра" під 1962 р. входять виступи на відкритті статуї Шевченка у Вашингтоні в 1964 р. де хор був у найбільшому складі 107 осіб. Того ж року американський комітет вшанування ювілею диригента світової слави клівлендської симфонічної оркестри, Джорджа Зелла, запросив хор "Дніпро", як одинокого виконавця концертної частини ювілейної програми, за що хор одержав листа подяки де зазначено, що "Дніпро" перевищив сподівання комітету. У 1967 р. "Дніпро" був найчисленнішою мистецькою групою допущеною урядом репрезентувати США у концертних програмах у Монреалі (Канада), де відбувалася міжнародна вистава "Ехро 67", за що хор також одержав признання від американського уряду. Вміжчасі хор "Дніпро" концертував сам, або брав участь в імпрезах в містах де є великі українські громади, як Монреаль і Торонто в Канаді, а в США Чикаго, Детройт, Пітсбург, Вашингтон, Філядельфія, Нью-Йорк, Рочестер, та ряд менших місцевостей коло Клівленду.

Протягом кількох років "Дніпро" передавав власні різдвяні та інші програми по телевізії і колядував у американських великих церквах. З нагоди свого 15-ліття у 1970 р. випродукував платівку "Коляди і Щедрівки". У 1980 р., для відмічення свого 25-ліття, хор вибрав найкращі записи із різних виступів і концертів та змонтував з цього матеріалу

пам'ятковий дво-платівковий альбом, який у 1990 році було перевидано у формі звуко-касетки, з доданням матеріалу з платівки коляд з 1970 року.

У 1970 р. хор також поставив оперету "Наталка Полтавка" а у 1982 р. Народну оперу М. Кропивницького "Зальоти Соцького Мусія" з участю танцювального ансамблю "Каштан".

Від часу заснування хору "Дніпро" диригентом та мистецьким керівником був Е. О. Садовський, але зі зростом організації потрібно було більше диригентів, тому в роках 1959-1960 чоловічим хором диригував др. Дмитро Павлишин, а в 1976-1977 жіночим хором диригував доктор музикології Ярополк Ласовський.

По відході на пенсію дир. Садовського, після недовгої перерви управа хору запросила у 1991 р. диригента Зенона М'якого перебрати мистецьке керівництво "Дніпра". Під його батуютою, крім інших виступів, у 1993 р. хор уладив концерт для відзначення 80-ліття маестра Садовського. Після цього концерту диригент М'який відійшов на пенсію, а на диригенток "Дніпра" було запрошено новоприбулих з України Оксану Боднарчук і Анну Келлер, які покінчили музичну освіту та диригували хорами в Україні. У 1996 р. Анна Келлер мусіла покинути диригентуру хору "Дніпро", а Оксана Боднарчук продовжує.

Піаністами які довший час акомпаніювали хоріві "Дніпро" були М. Грушкевич, М. Савчак-Кравс, М. Глібка-Самійленко, Н. Воляник, Г. Яцишин, Б. Садовський, О. Джуман-Кость, Ірена Кулик, Д. Кріслата, та приїхавші з України піяністки Л. Чернецька та Н. Боєчко.

Головами управ хору були: 1955-56 Роман Трешньовський, 1956-66 Петро Гордійчук, 1966-69 р. Р. Трешньовський, 1969-72 Зенон Голубець, 1972-73 Юрій Оришкевич, 1973-75 Дмитро Павлишин, 1975-76 Петро Гордійчук, а від 1976-2002 Олег Копнюх-Мороз.

СОЛІСТИ ХОРУ "ДНІПРО": Воляник Надія (С), Глабше Христя (С), Іващенко Оксана (А), Келлер Анна (А), Кондратенко Олена (А), Косак Віра (С), Місько Ірена (А), Раковська Дарія (С), Якимцов Надія (С), Білінський Тимофій (Бн), Боднар Володимир (Бн), Богуславський Віктор (Бн), Єзерський Зенон (Бс), Кассараба Роман (Бс), Колесницький Павло (Т 1-ший), Кубіцький Володимир (Т 1-ший), Кульчицький Юрій (Т 1-ший), Маринюк Йосиф (Т 1-ший), Мороз-Копцюх Олег (Т 2-гий), Оришкевич Юрій (Т 1-ший), Пестик Маріян (Т 2-гий), Пестик Рудольф (Бс), Полянський Юрій (Бн), Репіховський Зенон (Т 1-ший), Стойків Петро (Бс), Трешньовський Роман (Бс), Чайковський Зенон (Т 1-ший), Шокалюк Петро (Бн), Якимів Любомир (Т 1-ший).

ЕВГЕН ОРЕСТ САДОВСЬКИЙ народився 5 травня 1913 р., оселився в Клівленді 1951 р., основник хору "Дніпро" та його мистецький керівник і диригент, почав музичну кар'єру в ранній молодості. Обдарований непересічним ліричним тенором, виступав у ролях аманта в театрах довоєнної Галичини, Згодом перейшов на хорову диригентуру. Опинившись втікачем в Австрії, вступив до організованого проф. Туркевичем хору "Ватра". Після виїзду проф. Туркевича став диригентом хору та провів турне цього хору по Австрії, Німеччині та Швейцарії. Е. О. Садовський є автором музики хорових композицій. Деякі з них увійшли в репертуар українських хорів Америки та Канади, а по розвалі совєтської імперії, також деяких хорів в Україні.

Додаткові інформації про Е. О. Садовського, та хор "Дніпро" можна знайти в автобіографії "Життя і творчість Е. О. Садовського 1933-1996"

(PARMA) OHIO BOYCHOIR

Alexander Musichuk, son of a Ukrainian orthodox priest and mother who sang in many fine musicals from Youngstown, Ohio, founded the OHIO BOYCHOIR in 1974, and for thirty years, he was its artistic director. Prior to the Ohio Boy choir (originally Parma Boys Choir), Musichuk directed a boy choir at St. Sebastian Church in Akron, Ohio and a boy choir at Parmadale Children's Village in Parma, Ohio. He also directed the children's choir at Ridge Road United Church of Christ. Under Musichuk's direction, Ohio Boychoir won Top Honors in the Religious Category from the Radio/Television Council of greater Cleveland with a performance of Benjamin Britten's *A Ceremony of Carols*. In 1994, the choir was awarded a coveted Gold Award at the International Music

Festival of Munich, Germany.

The trip in 1979 to the Ohio State House in Columbus, Ohio was quite successful. Imagine singing in the Ohio Senate Chamber, and receiving recognition plaques from Ohio's Senators and Representatives. Ohio Boychoir was called '*one of Ohio and America's finest vocal groups*'. And imagine receiving two standing ovations from Ohio Senators, as we were introduced upon entering the Ohio Senate Chamber and as we departed. The choir was presented an Ohio flag from the House Speaker and personal congratulations from Lieutenant Governor Voinovich, Congressmen Stano, Jackson, Rocco, Colona and Speaker of the House Riffe, to name a few. The Greater Columbus Arts Council called Ohio Boychoir the finest choral group that ever sang in the Statehouse. The choir was invited to tour the Governor's office complex. Through the years, the choir made frequent trips to Ohio's Capital City.

Ohio Boychoir boasts 14 American Concert Tours in 1979 – 1980 (Colorado, South Dakota, Wisconsin, Minnesota, Illinois, Missouri, Mississippi, Louisiana, Alabama, Virginia, New York, Kentucky, Pennsylvania, Toronto, Montreal) and several 'awesome' international concert tours to far off destinations: (France, Germany, Austria (1984), Poland, Latvia, Russia (1987), Romania, Ukraine (1989), and again Ukraine (1991), New Zealand, Australia (1994), Germany, Austria, Switzerland (1995), Spain (1997), England (1999). Scotland, England, Canada (2001).

ДИВОЧИЙ ХОР „МРІЯ”

при Осередку СУМА ім. Тараса Шевченка в Пармі, Огайо
співають членки СУМА, Пласту та студентки

Єлисавета Ясевич, бувша студентка Клівлендського Музичного Інституту та інших музичних шкіл, почала вчити співу в 1973 р. Вона зорганізувала хоровий ансамбль з п'ятнадцяти дівчат. Своім творчим запалом вона зуміла передати їм любов та ентузіазм до української пісні. Ансамбль скоро ріс і, виступаючи з концертами в різних містах Сполучених Штатів Америки й Канади, здобув великі музичні досягнення і в короткому часі став знаним хором під назвою „Мрія”. Знаменним був їх виступ у Монреалі в 1976 р. підчас Олімпіади який був переданий по радіо на Канаду й

Диригент: Ліса Ясевич Європу. Хор „Мрія” ще унікальний і тим, що диригентка Єлисавета Ясевич потрапила, передаючи слухачеві техніку хорового звуку, відтворити мистецький образ, додаючи техніку освітлень, драматичну інтерпретацію слова і хореографію народнього танку.

Акомпаньює: Люба Дмитрик, Культурний референт: Ірина Кашубинська, Костюмовий референт: Ліса Ясевич, Асистентки: Катерина Кіндрат, Юля Балко. Технічне підготовлення: Володимир Цішкевич, Андрій Черень, Богдан Дмитрик, Олег Пашин, Ярослав Краснянський, Мирослав Василина, Крістос Картсон, Володимир Проник, Іван Краснянський, Роман Гудз.

З платівки Sunflower Records

ZORYA UKRAINIAN FEMALE VOCAL ENSEMBLE – A BACKGROUND

The Zorya Ukrainian Female Vocal Ensemble was created in February 2007 under the artistic direction of Natalia Basladynsky-Mahlay. The ensemble's mission is to bring forth high quality and vibrant Ukrainian female vocal artistry to all audiences through performances, recordings, and education featuring the depth and beauty of the Ukrainian vocal tradition.

Clock-wise: Olya Chepak (center), Andrea Komichak, Lida Apostoluk, Diana Prodan, Gudz-Danko, NN, Michel Bycko-Zhytovka, Natalka Mahlay, Katia Lys, Xrystyna Migelych

In 2010, Natalia passed her torch of passion, tradition, choral direction and artistry of the ensemble to the current artistic director, Olya Chepak, who continues promoting our beautiful and precious tradition with the same passion.

Zorya (which means star, or glow, in Ukrainian) began its inaugural year with performances at various functions within the Cleveland Ukrainian community. Today the ensemble continues to enthusiastically encompass their role of ambassadorship of vocal tradition, within as well as outside the Ukrainian community, with fervor and creativity. Zorya is always on the search for Ukrainian speaking female singers who would like to audition to join them in the role they hold so proudly.

The initial group received high praises and quickly attained notoriety for their portrayal and performance of Ukrainian vocal tradition all performed *a capella*. The all-female ensemble is comprised of members ages sixteen and over. The repertoire of the group includes Ukrainian folk, religious and seasonal songs.

In 2011 they performed at the Cleveland (Ohio) Cultural Gardens in the revitalization and commemoration of the Ukrainian Gardens featuring the statue of Lesya Ukrainka (a honored poetess of the Ukrainian culture). In 2012, along with the performances at various Ukrainian parish feast days and events, they are also representing their rich heritage at the Westside Market 100th Anniversary (a historic food market in the Cleveland area) and at Toronto's (Canada) famous Bloor Street Festival. In addition to promoting their culture throughout the year, Zorya has become a well-known tradition of carolling during the Christmas season. They continue the custom of going from home to home, entertaining the families with rich and spiritual Christmas carols. They also maintain a close relationship through joint performances with their sister group, Kashtan School of Ukrainian Dance, who are ambassadors of Ukrainian dance traditions.

From left: Oksana Pelts, Khrystyna Skabyk, Orysia Gudz-Hartman, Andrea Komichak, Wira Gernaga, Oksana Drosdovska, Olya Chepak, Olesya Rabosiuk, Roxalana Balukh, Diana Prodan, Lesya Kulick, Alya Holowatyj, Olesya Fendynsky

Both Zorya and Kashtan are under the Ukrainian Cultural Arts Association (UCAA) board. This association has been promoting and supporting Ukrainian culture and traditions for more than 30 years.

Zorya is proud to be artistic ambassadors of the rich Ukrainian vocal tradition. Zorya looks forward to continuing their role for generations to come.

Хор БУРЛАКА

Гордій Пасіка закінчив Дрогобицьке державне музичне училище та Київський державний інститут культури ім. О. Корнійчука із диригентури. Працював педагогом музики, музичної літератури, хороводства та композиції в м. Стрий. Організував хори по селах та інституціях Стрийщини. В 1995 прибуває до Америки до Нью-Йорку, Рочестеру і врешті до Парми. Стає учителем співу у Рідній Школі. Організує Український Чоловічий Камерний Хор Бурлака в Пармі, Огайо 1998р. і ним диригує. Виступає у чисельних суспільно-громадських концертах нашої громади. Постійним фортепіановим акомпаніаментом була Сюзанна Лезан. Солістами хору були Мирося Стефанюк, Віктор Богуславський, Павло Колесницький та Ігор Кріслатий.

ТРІО МАЛЬВИ

Почало свої мистецькі виступи на громадських імпрезах в 1992 р.

З ліва Зірка Шокалюк
(сопрано), Хористя Сива-
Глабше (меццо-сопрано),
Анна Келлер (альт),

Часто виступали як кuartет
із Даркою Раковською

ШКОЛИ - SCHOOLS

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ТОВАРИСТВА “РІДНА ШКОЛА”

В Клівленді-Пармі

Іміграція з України після Другої світової війни складалася з багатьох освічених людей, серед яких були й вчителі, які стали організаторами українського шкільництва в Клівленді. Першим кроком до створення умов для навчання дітей рідної мови було Товариство “Просвіта”, яке в грудні 1949 року увійшло в склад УЗО. Його головою був інж. Григорій Бобків, який разом з ентузіясткою Михайлиною Ставничою запропонували створити Курси Українознавства, що почали діяти в жовтні 1950 р. з допомогою Т-ва “Просвіта” і Т-ва Прихильників Пласту, із кількістю 20-ти слухачів. Програмою передбачалось досягти рівня навчання 4-5 клас гімназії в ділянці української мови та літератури, які вчив проф. Григорій Голембйовський та історії і географії України проф. Михайло Ждан.

Майже одночасно з курсами була створена Доповняльна Школа, де діти навчались до рівня 4-ох класової народної школи, в яких навчалося 47 учнів протягом 1950-51 шк. року, а вже у 1951-52 шк. році було 68 учнів. Першими вчительками були М. Ставнича, Наталя Тарасюк, а пізніше Марія Олексин і Анна Єзерська. Управителем протягом двох шкільних років, 1950-51 і 1951-52, був проф. М. Ждан.

Від початку 1952-53 шк. р. ці дві шкільні інституції були об'єднані в одну під назвою - Курси Українознавства з кількістю 77 учнів. Проф. Володимир Радзикович був директором у 1952-53 шк. р. і викладав українську мову та літературу. Заняття відбувалися в суботу. 1952-53 шк. р. було 17 випускників.

За ініціативою В. Радзиковича конференція батьків 24 жовтня 1953 року прийшла до висновку, що для більш успішного навчання і виховання української молоді необхідно створити Т-во “Рідна Школа”, яке взяло б на себе організацію й адміністрацію Курсів Українознавства. Тут же було обрано комітет у складі: В. Радзикович (голова), М. Ждан, Г. Голембйовський, Євгенія Дубас, Микола Бігун, Ярема Попель, Іван Фур. Комітет скликав збори 29 листопада 1953 року які створили Т-во “Рідна Школа”. Першим головою Управи Т-ва був обраний інж. І.Фур, а головою Контрольної комісії Іван Ставничий. Офіційно Товариство “Рідна Школа” зареєстровано у стейтовім уряді Огайо 8 січня 1954 року. 29 січня 1954 р. на спільному засіданні Управ Курсів Українознавства і Т-ва “Рідна Школа” передано Курси Українознавства під опіку Товариства “Рідна Школа”, яке успішно виконувало поставлені на нього завдання завдяки протягом 50 років (1953-2003) під головуванням наступних: Іван Фур (1960-64), Юра Яремкевич (1956-60), Кость Мельник (1960-64), Мирослав Мичковський (1964-68), Зорян Городиський (1968-70), Василь Ільчишин (1970-72), Євген Небеш (1972-75), Євген Палка (1975-79, 80-84), Ярослав Когут (1979-80), Тарас Кордуба (1984-87), Богдан Дубас (1987-89), Богдан Милан (1989-90, 95-96), Віра Капустянська (1990-91), Мотря Стахур (1991-93), Люба Мудра (1993-95), Андрій Дем'янчук (1996-98), Юрій Яськів (1998 - ...

Школа Українознавства Т-ва “Рідна Школа” в Клівленді перейшла під опіку Шкільної Ради УККА. Директорами школи були: Радзикович Володимир (1952-53), Ждан Михайло (1953-54, 1955-56), Лесик Роман (1954-55), Чучкевич Роман (1956-57), Голембйовський Григорій (1957-59), Бурда Іван (1959-64), Дуб Мар'ян (1964-65), Дуб Олена (1965-72), Іванчук Василь - 1972-75, 1976-89), Воляник Степан (1975-76), Кость Вірослав (1989-95, 1999-2004) і Твардовський Петро (1995-99).

Кількість учнів у школі та їх випускників за декадами:

1953 - 54 шк. рік - 95 учнів	1958 - 59 шк. Рік-246 учнів, 10 випускн.
1954 - 55 - “ - - 142 учні	1959 - 60 - “ - - 286 учнів, 7 випускн.
1955 - 56 - “ - - 147 учнів	1960 - 61 - “ - - 275 учнів, 12 випускн.
1956 - 57 - “ - - 158 учнів, 8 випускн.	1961 - 62 - “ - - 261 учень, 7 випускн.
1957 - 58 - “ - - 178 учнів, 9 випускн.	1962 - 63 - “ - - 307 учнів, 8 випускн.

1963 - 64 шк. рік - 333 учні, 9 випускн. 1968 - 69 шк. рік-346 учнів, 21 випускн.
1964 - 65 - " - -- 316 учнів, 17 випускн 1969 - 70 - " - --338 учнів, 17 випускн.
1965 - 66 - " - -- 334 учні, 5 випускн. 1970 - 71 - " - --339 учнів, 28 випускн.
1966 - 67 - " - -- 321 учень, 13 випускн. 1971 - 72 - " - --312 учнів, 13 випускн.
1967 - 68 - " - -- 345 учнів, 21 випускн. 1972 - 73 - " - --318 учнів, 20 випускн

1973 - 74 шк. рік - 300 учнів, 17 випускн. 1978 - 79 шк. рік-242 учні*, 20 випускн.
1974 - 75 - " - -- 290 учнів, 18 випускн. 1979 - 80 - " - --229 учні*,18 випускн.
1975 - 76 - " - -- 274 учні, 19 випускн. 1980 - 81 - " - --226 учні*,24 випускн.
1976 - 77 - " - -- 266 учнів, 20 випускн. 1981 - 82 - " - --244 учні*,15 випускн.
1977 - 78 - " - -- 253 учні*, 13 випускн. 1982 - 83 - " - --272 учні*,19 випускн

1983 - 84 шк. рік - 300 учнів, 21 випускн. 1988 - 89 шк. рік-146 учнів,13 випускн.
1984 - 85 - " - -- 290 учнів, 29 випускн. 1989 - 90 - " - -- 131 учень, 9 випускн.
1985 - 86 - " - -- 274 учні, 8 випускн. 1990 - 91 - " - -- 138 учнів, 6 випускн.
1986 - 87 - " - -- 266 учнів, 13 випускн. 1991- 92 - " - --136 учнів,12 випускн.
1987 - 88 - " - -- 142 учні, 9 випускн. 1992 - 93 - " - -- 126 учнів,14 випускн.

1993 - 94 шк. рік - 134 учні, 10 випускн. 1998 - 99 шк. Рік-184 учні, 6 випускн.
1994 - 95 - " - -- 145 учнів, 9 випускн. 1999 - 00 - " - - 182 учні, 12 випускн.
1995 - 96 - " - -- 157 учнів, 7 випускн. 2000 - 01 - " - - 181 учень,10 випускн.
1996 - 97 - " - -- 183 учні, 11 випускн.2001 - 02 - " - - 205 учнів, 13 випускн
1997 - 98 - " - -- 194 учні, 8 випускн. 2002 - 03 - " - - 202 учні, 13 випускн

*приблизно

2003 - 04 - " - 000 учні, 0 випускн. 2004 - 05 - " - - 000 учні, 00 випускн
2005 - 06 - " - 000 учні, 0 випускн. 2006 - 07 - " - - 000 учні, 9 випускн
2007 - 08 - " - 000 учні, 0 випускн. 2008 - 09 - " - - 000 учні, 00 випускн
2010 - 11 - " - 000 учні, 0 випускн. 2011 - 12 - " - - 000 учні, 9 випускн

УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА

Учительська Громада була заснована 25-го вересня 1965 р. На цих перших основуючих зборах головою Громади обрано проф. Мар'яна Дуба. До Громади вписалося 33 члени.

Головною метою товариства було організувати учителів, курсів та шкіл українознавства для нашої многочисельної молоді в шкільному віці, що опинилася зі своїми родичами (батьками) на американському терені після Другої світової війни.

У провіді Громади були: проф. Мар'ян Дуб - голова, д-р Степан Воляник - заступник голови, проф. Василь Іванчук - секретар, проф. Любомира Мичковська - організаційний референт.

Громада, крім праці в школах українознавства, займалася також громадсько-суспільним життям нашої Клівлендської громади, влаштовуючи, у співпраці із 33-им Відділом СЧА та при допомозі місцевого Осередку Праці НТШ, ювілейні відзначування наших визначних письменників, а зокрема літературні вечори на пошану Івана Франка, Богдана Лепкого, Лесі Українки, Агатангела Кримського.

Перший ряд зліва: Іван Ставничий, Олександра Ковальська, Михайлина Ставнича, Олена Дуб, Стефанія Городиська, Софія Малиновська, Зеня Панчишин, Володимир Смаль-Стоцький Другий ряд: п. Міхняк, Маріян Дуб, Катерина Шокалюк, Анна Завадівська, Стефанія Фік, Сузанна Телішевська, Любомира Мичковська, Віра Смаль-Стоцька, др. Мирослав Мичковський. Вгорі: Ярослав Шокалюк, п. Камінська, Кость Мельник, Дарія Городиська, Григорій Завадівський, Ярослав Городиський, Теодор Мацьків, Зоріян Городиський, Степан Воляник, др. Василь Малиновський, др. Пилип Телішевський, Василь Камінський.

Сьогодні Громада зовсім не активна, були одначе спроби приєднати до Громади нових членів, а зокрема діючих учителів у наших українознавчих школах.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА
при Українському Православному Соборі Святого Володимира - Парма, Огайо

Рік заснування - 1924.

Опікунча організація - Український Православний Собор св. Володимира, м. Парма, Огайо

Число учнів - 175, учителів - 27.

Директор – Др. Володимир Боднар.

Священники Собору - учителі релігії - о. Іван Наконечний о. Михайло Гонтарук.

Членство в Українських Злучених Організаціях Великого Клівленда - з 1999 року.

Уся історія Школи українознавства ім. Тараса Шевченка, що розташована в м. Пармі штату Огайо, нерозривно пов'язана з життям її опікунчої організації - парафії Української Православної Церкви св. Володимира, а також з діяльністю духовних осіб та членів парафії.

1924 рік - Засновано парафію Української Православної Церкви св. Володимира в м. Клівленді. Дяк нової парафії Антон Стангрійчук та Іван Тремблук організували заняття з української спадщини й мови в Українському народному домі на 14 вул. Захід. Ці заняття називалися просто "українська школа" або "Рідна Школа". Коли було завершено підвальне приміщення церкви, школа була переведена туди.

1948 рік - Після закінчення Другої світової війни, в м. Клівленді зросло число нових емігрантів з України, що привело й до значного збільшення числа дітей шкільного віку і поставило нові вимоги до навчання молоді в парафіяльних школах.

1955 рік - Парафіяльна школа української мови була реорганізована на зразок початкових і середніх шкіл з більш формальною програмою. Сама школа, що стала в цей час членом Шкільної Ради при Консисторії Української Православної Церкви в США, була перейменована в Школу ім. Тараса Шевченка.

Розширився склад нових учителів української школи й шкільний день був перенесений на суботу, окремо від недільної школи. Спочатку заняття проводилися на нижньому поверсі церкви на 11 Вулиці Захід, а пізніше, коли парафія купила три будинки поруч церкви, школа була перенесена на деякий час до цих приміщень.

1960 рік - Школи трьох православних церков - св. Володимира, св. Трійці та св. Андрія Первозванного - об'єдналися в одну школу, відому під назвою "Рідної Школи" Українських Православних Парафій Великого Клівленда. На організаційних зборах об'єднання були вибрані батьківський комітет і статутна комісія для узгодження роботи школи й вироблення навчальної програми.

Вересень 1960 року - Шкільна Рада, до якої входили батьківський комітет, учителі, отці-настоятелі та представники церковних управ, обрала Івана Холодняка директором об'єднаної школи. Заняття школи перенесено до обладнаного потрібним шкільним устаткуванням будинку громадської школи Тремонт в околиці Лінкольн парку міста Клівленда, Огайо. Школа, що нараховувала 200 учнів і 10 учителів, почала випускати журнал під назвою "Наша Школа". Релігійне навчання проводили отці-настоятелі й учителі окремо в недільних школах при парафіях. Тоді ж, беручи до уваги, що розвиток дитини починається з наймолодшого віку, Шкільною Радою був утворений садочок для дітей віком від 4-ох до 6-ти років, що нараховував у перший рік 23 дитини. Галина Білоус стала вихователем садочку.

1960 року - Об'єднана школа розвивалась і зростала щороку. Але оскільки школа не мала бібліотеки, то Шкільна Рада закликала українську громаду дарувати книжки для цього. Так почалася бібліотека "Рідної Школи", що пізніше. 1985 року, була включена у Свято-Володимирську Бібліотеку.

1962 рік - Щоб підтримувати навчання на високому фаховому рівні й забезпечити школу добре підготовленими учителями, Шкільна Рада за порадою і під проводом проф. Холодняка, заснувала педагогічні курси для вчительського складу. До цих курсів записалося 18 осіб з середньою та вищою освітою.

1963 рік - Школа й садочок нараховували 225 учнів і заняття були перенесені з приміщення Тремонт Школи до кімнат громадської школи на Іра Авенью в Клівленді.

Серпень 1963 року - Відбулася конференція парафіяльних шкіл українознавства і релігії Української Православної Церкви в парафії св. Володимира. Обговорено важливі питання що до виховних завдань парафіяльних кіл релігійного виховання та програм англійських клас. Конференція прийняла рішення, обов'язкові для всіх парафіяльних шкіл.

1966 рік - Школа ім. Т. Шевченка перейшла до шкільного будинку при церкві св. Володимира у м. Пармі, Огайо. З цього часу школа стала відкрита для дітей усіх українських релігійних конфесій Великого Клівленду.

1973 рік - Шкільний будинок парафії св. Володимира перебудовано й обладнано згідно з вимогами громадської шкільної системи міста Парми. Школу розширено до 11-ти класних кімнат, садочку й малої зали.

1991 рік - З розвалом Радянського Союзу й здобуттям Україною незалежності ситуація почала змінюватися, знову зріс потік емігрантів-українців до США й пожвавились політичні, економічні та міжлюдські зв'язки з Україною. Це вдихнуло свіжість у життя української діаспори взагалі, а в життя Школи ім. Т. Шевченка зокрема. З початку 1990-их років у школі почали з'являтися нові учні і нові учителі.

1999 рік - Хоч учні й учителі Школи ім. Т. Шевченка завжди брали активну участь у багатьох заходах української громади Великого Клівленда, школа офіційно стала членом Українських Злучених Організацій (УЗО). Школа щорічно готує програму до березневого загально-громадського Шевченківського свята, що традиційно організовується УЗО.

Школа є також членом Шкільної Ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки (УККА), що розташований у м. Нью-Йорк, штат Нью-Йорк. Учителі школи регулярно беруть участь у регіональних і Всеамериканських конференціях шкіл українознавства (остання - 29-30 червня 2002 року в університеті ім. Джона Керола, а також у щорічних вчительських семінарах Шкільної Ради при УККА (1999 і 2002 рр.).

Директори Школи українознавства ім. Т. Шевченка, починаючи від 1948 року: Олександр Колісниченко, до 1954 року, Іван Холодняк, з 1956 року, Петро Лютий, Яків

Кльований, Олександр Яровий, Петро Махлай 1976-1978 рр., Сергій Бушак з 1984 року, Едіта Морозинська, до 1993 року, Василь Іванчук, 1993-1998 рр., Катерина Немира, 1998-2001 рр. та Володимир Боднар з 2002 року).

2003 рік - Спільними зусиллями вчителів, священників, батьків, опікунчої установи - парафії церкви св. Володимира, а також кому небайдуже майбутнє наших дітей, школа успішно продовжує неперервну традицію виховання юного покоління. Педагогічний колектив поставив за мету не легке завдання осучаснення школи. У найближчих планах школи - підвищення якості навчання, зокрема й через сучасні методи викладу з використанням аудіовізуальних засобів та покращення взаємодії з батьками шляхом відновлення роботи шкільного батьківсько-вчительського комітету. Налагоджено випуск шкільного часопису "Шкільні Вісті", що розповідає про події життя школи. На черзі - поновлення веб-сайту школи та перенесення його на новий сервер.

Завдання школи - навчати і виховувати молоде покоління в українських традиціях та поширювати знання мови, літератури, історії, географії й культури, з метою забезпечення зв'язку поколінь і передачі духовних, культурних та інтелектуальних надбань українського народу.

Школа приймає дітей віком від 3-х до 16-ти років, що мешкають у районі Великого Клівленда. Для англомовних дітей, що лише розпочинають опановувати українську мову, відкрито спеціалізовані класи, в яких навчають двомовні вчителі. Заняття протягом шкільного року відбуваються щосуботи з 9.00 ранку до 1.30 дня в приміщенні культурно-освітнього центру Собору св. Володимира.

ШКОЛА БАНДУРИ ІМ. ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО **при Українському Православному Соборі Святого Володимира - Парма, Огайо**

Українці Великого Клівленду були тими щасливцями серед яких проживав, довгі роки, віртуоз бандури, композитор, диригент Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка та музичний керівник Хору Українського Православного Собору Святого Володимира Григорій Трохимович Китасти, котрий ще в 1960-тих роках зацікавив нашу молодь грою на бандурі та українською піснею. І понеслися звуки рідного інструменту по околицях Клівленду.

Десятки студентів брали індивідуальні, а також групові, лекції гри на бандурі. І маестро Китасти радів успіхами нашої української молоді. У вересні 1983 р. офіційно відкрилася Школа Бандури Григорія Китастого при Українському Православному Соборі Св. Володимира. Однак уже в квітні 1984 р. відійшов у вічність батько кобзарства в Америці, а школа прийняла назву Школа Бандури ім. Григорія Китастого.

Від самого початку, адміністратором школи став др. Ігор Махлай. Інструкторами школи з 1980-тих років стали учні маестра Китастого: Ігор і Тарас Махлай, Микола Дейчаківський, Ірина і Люба Завадівські, Марко Фаріон, Марта Лис. Трохи пізніше долучилися: Микола Невмержицький, Микола Житовка, Олег Махлай - теперішній диригент Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка. У 1990-тих роках знову були учні школи доповнили ряди інструкторів, а це: Андрій Бебко, Надя Гарнавська, Наталя Баслядинська і Мішел Бицько.

Протягом двадцятирічного існування, в Школі Бандури ім. Григорія Китастого навчалось понад 110 студентів. Навчання відбувається переважно індивідуально, або малими групами, де учні здобувають підстави музики, техніку гри, розвивають свій репертуар.

Додатково до місцевої школи, учні мають нагоду поглиблювати свої знання на літніх таборах як: Кобзарська Січ на Українській Православній Оселі Всіх Святих в Емлентон, Пенсильванія, чи на Оселі Україна в Лондон, Онтаріо.

Школа бандури включається в життя Клівлендської Громади і збагачує його своїми виступами на Шеченківських та національних святах, церковних імпрезах, фестивалях, бібліотеках і школах, а також ширить українську музику серед американців. Почавши від 1987 року, школа влаштовує щорічні пописові речиталі. Мала також нагоду гостити в себе знаних бандуристів з України та інших частин світу: Володимира Горбатюка, Миколу Литвина, тріо Львівянки, Чарівні струни, Віктора Мішалова т.ін. Вийшли зі школи деякі теперішні члени Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка та її солісти.

У 1982 році створилося Товариство Українських Бандуристів - ТУВ, метою якого було об'єднати бандуристів у вільному світі для кращої співпраці, видання нот та літератури, піднести рівень навчання. Др.Ігор Махлай із Клівлендської Школи очолив Виховну Комісію. Він також є членом редакційної комісії музично-літературного журналу Бандура.

У 1983 році відбувся 4-тий Світовий Конгрес Вільних Українців у Торонто, Канада. Там на величавому концерті на сцену виступило 148 молодих бандуристів з різних околиць Америки та Канади, завдяки Товариству Українських Бандуристів, яке вложило багато праці, щоб бандуристів зорганізувати. Клівлендська Школа Бандури була там численно репрезентована на чолі з маестром Григорієм Китастиком, котрий диригував тим великим збором бандуристів. Це була для всіх небуденна, зворушлива й незабутня сцена.

Після смерті Григорія Китастого в грудні 1984 року відбулися ще два великі концерти - в Нью Йорку та Філядельфії, де виступило понад 120 осіб тих самих бандуристів. Виступали там із солями та дуетами бандуристи з Клівлендської Школи.

У 2000 році декілька осіб з Клівлендської Школи Бандури їздило на з'їзд-фестиваль який відбувся в Торонто, та на який прибули бандуристи з різних частин світу, включно вже з вільною Україною, щоб спільно обговорити потреби та дальший розвиток бандури.

Клівлендська Школа Бандури ім. Григорія Китастого видала серію нот для бандури - 12 примірників, якими користуються школи по цілому світі. Школа росте, розвивається, збагачується новими талантами і є завжди готова послужити Клівлендській Громаді.

Виступ Школи на Шевченківських Святкуваннях 1979 рік

Зліва: Григорій Китастий, Тарас Махлай, Люба Завадівська, Ірина Завадівська, Леся Таточенко, Роксоляна Іванчук, Тереня Любінецька, Петро Ковч, Микола Дейчаківський, Марко Фаріон

КЛІВЛЕНДСЬКІ БАНДУРИСТКИ ІРИНА І ЛЮБА ЗАВАДІВСЬКІ

Одною з мистецьких одиниць міста Клівленду є бандуристки, сестри (зліва) **Люба та Ірина Завадівські**, знані в нашій громаді ще від 1980-тих років із своїх численних виступів на річних імпрезах, які переважно відбувалися під патронатом Українських Злучених Організацій Великого Клівленду. Знані вони і в інших містах Америки та Канади. Своїм милозвучним співом та грою на бандурах збагачують часто мистецькі програми в українському та американському середовищах.

Ірина та Люба вчилися приватно та в університеті співу й гри на фортепіяні, а гри на бандурі в сл. п. Маестра Григорія Китастого, котрий зумів вщепити в молоді серця своїх учнів любов до рідної бандури та краси української пісні. Кожного року, він виступав зі своїми учнями на Шевченківських Святах та гордився їхніми талантами. Ірина та Люба були учасниками літніх кобзарських таборів, а з часом були там інструкторами. Вчать у Клівлендській Школі бандури при Соборі Св. Володимира. Проводили також школу бандури в Пітсбург, Па.

Від часу коли створили свій дует, начисляють біля 100 виступів. Більшість з них відбувалися в Клівленді, такі як: Свята Державности, Листопадові Академії, Свята Героїв, 100-ліття Рідної Школи, Відзначення Тисячоліття Хрищення України (де виконали свою композицію "Лети моя пісне"), Золотий Ювілей Карпатської України, Золотий Ювілей УККА, 40-ліття смерті Тараса Шухевича-Чупринки (на яке написали музику на слова вірша Я. Курдидика "Він упав").

Вони також виступали в таких містах як Детройт, Рочестер, Нью Йорк, Філядельфія, Пітсбург, Віндзор, Кентон, Лорейн; оселях "Союзівка" і "Верховина", на декількох конвенціях та фестивалях. У 1980 р. грали для президента Дж. Картера коли він відвідував наше місто Парму. У 1985 р. провадили знаним щорічним фестивалем в "Garden State Arts Center" в Нью Джерзі. У 1988 р. виступали на бенкеті для вшанування головного редактора місцевого часопису "The Plain Dealer" Томаса Вуйл. У 1991 р. брали участь у відзначенні 75-ліття славного клівлендського музею "Cleveland Museum of Arts". У 1994 р. репрезентували українців на "Cleveland Flats Festival". Нероз продемонстрували гру на бандурі в американських бібліотеках, музичних інститутах та річних міжнародних імпрезах. Всюди виступають у декількох, гарних українських народних строях. У своїм репертуарі мають понад 80 пісень, які самі аранжують для бандури, а також пишуть свої власні композиції.

Ірина та Люба Завадівські вложили в Українську Клівлендську Громаду багато часу та праці. Варто відмітити, що свої скромні винагороди з виступів офірують часто на різні добрі цілі. Обидві добре володіють українською мовою, вони є градуантками "РІДНОЇ Школи" та Клівлендського Стейтового Університету, де Ірина закінчила хемічну інженерію та магістерку, а Люба - біологію та медичну технологію

КРЕДИТІВКИ - CREDIT UNIONS

Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ" у Клівленді-Пармі

Управа Відділу "Самопоміч" на засіданні 1. січня 1956 обрала Організаційний комітет кредитової кооперативи у складі д-р Ярослав Сушків, д-р Олекса Олійник, інж. Р. Цегельський, Богдан Стрийський, мгр Ярослав Желехівський і мгр Теодат Школьник. Перше засідання відбули в мешканні сотника УНР Василя Падалки, який теж перший вплатив на ощадність 500 доларів. Цей Комітет проробив потрібну підготовку - в Лізі кредитових кооператив і серед членів Відділу - і 27. жовтня 1956 відбув у Домі Лемка під проводом інж. М. Хронов'ята Основуючі загальні збори Кредитової кооперативи "Самопоміч". Тоді прийнято стандартний для Стейтових кредитівок статут і вибрано перші органи; ДИРЕКЦІЯ: Ярема Попель - голова, інж. Євген Тарнавський - заст. гол., д-р Я. Сушків-секр., мгр Я. Желехівський - касієр, Степан Глоговський-член. КРЕДИТОВИЙ КОМІТЕТ: інж. Ярослав Кузьмин, Василь Камінський, Богдан Стрийський. КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: д-р Тарас Антонович, інж. Р. Цегельський. мгр Адам Вовк.

Аплікацію до Стейтового Уряду в Колумбусі про реєстрацію статуту і дозвіл на ведення діяльності підписало 9 членів: С. Глоговський, Р. Цегельський, Микола Данилевич, Б. Стрийський, Я. Кузьмин, Олекса Олійник, Теодат Школьник, Антон Рошачовський і А. Вовк. Цей уряд зареєстрував нашу кредитівку 26. листопада 1956 в актах Division of Securities, том 756, сторона 451. На основі статті 1733 Огайського зміненого закону. З тим днем кредитівка набула право приступити до виконання своїх статутних обов'язків, тобто приймати ощадності і видавати позички, але Дирекція початок фінансових операцій відложила до 1 січня 1957, присвятивши час на організування членів. Спонсором нашої кредитівки став Відділ "Самопоміч" і за Стейтовими законами членом кредитівки може стати тільки член Відділу, його найближча родина, працівники і об'єднання осіб-членів

Урядування відбувалося раз у тиждень, в четвер від години 6 до 9 ввечір в кімнаті при Kenilworth Ave. під ч. 1024 у Полудневій дільниці (т. зв. "Савтсайд"), в якій замешкала більшість новоприбулих.

Справи при віконці полагоджували Б. Стрийський і Б. Тарнавський. Всяку працю виконували даром, включно з ремонтом приміщення. На кінець першого ділового року зорганізовано 234 члени із \$54,000 ощадностей

Перші Звичайні загальні збори 12. січня 1958 вибрали до керівних органів таких членів: ДИРЕКЦІЯ; Я. Попель - гол., С. Глоговський - заст. - гол., Я. Сушко - секр. Я. Желехівський - касієр, Б. Стрийський - заст. касієра. КРЕДИТОВИЙ КОМІТЕТ: Петро Гордійчук, Микола Ковалисько, Василь Ільчишин. КРЕДИТОВА КОМІСІЯ: Роман Цегельський, Адам Вовк, Михайло Яремко.

На Зборах 18 січня 1959 переобрано Дирекцію, причім д-р. Сушків став заст. гол., а Б. Стрийський секретарем. Від квітня 1957 р. оплачувано забезпечення позичок до висоти 10,000 дол., а від 1 листопада 1959 р. забезпечення уділів до 2,000 дол. на випадок смерті члена, а також особисті і гіпотечні (мортгеджові) позички на випадок смерті або постійної непрацездатности члена.

Від Загальних зборів 24 січня 1960 р. Дирекція працювала в такому складі; Я. Сушків - гол., С. Глоговський - заст. гол., Я. Желехівський - касієр, М. Яремко - секр. і Я. Попель як член. Контролю виконували; А. Вовк (гол.), мгр Василь Ліщинецький (секр.) і мгр Степан Воляник. В наступнім, 1961-ім році Дирекція була та сама, лиш секретарем був С. Глоговський.

10 травня 1964 закуплено дім і площу при 6108 State Road в Пармі за 35,669 дол. і від 1 листопада того ж року кооператива почала обслуговувати членів у двох бюрох. В липні 1974 р. перше бюро закрито і від тоді всі обороти полагоджуються в одному бюро в Пармі

Головами Дирекції кредитівки були (по черзі): Ярема Попель (1956-1959), д-р. Ярослав Сушків (1960-1961), мгр Адам Вовк (1962-1964), д-р. Ярослав Сушків

Управа 1966р.: 3 ліва: сидять: Михайло Яремко, Чорногор, Василь Ліщинецький (голова), Олекса Бойко (КК), Степан Воляник. 2-ий ряд: Богдан Футей, Василь Ільчишин, Мирослав Баслядинський, НН. 3-ий ряд: Ярослав Желехівський, Ярослав Крив'як, Роман Почтар

(1965), мгр. Василь Ліщинецький (1965-1974), Роман Почтар (1975-1982), Роман Возняк (1983-1984), Розалія Головка (1985-1996), д-р. Богдан Чепак (1997 -).

Управа 1978: з ліва до права сидять: Мирослав Гейниш, Роман Почтар (голова), Роман Возняк, стоять: Зенон Трилюк (касієр), Тарас Шматала, Орест Ліщинецький

Фінансовими референтами були.: мгр Ярослав Желехівський (1956-1961), Михайло Яремко (1962-1974), мгр Адам Вовк (1975-1976), мгр Зиновій Трилюк (1977-1984), д-р. Орест Ліщинецький (1985 -).

Крім уже названих членами Дирекції кредитівки були: д-р Богдан Футей, мгр. Мирослав Баслядинський, д-р Степан Воляник, д-р Ярослав Крив'як, Степан Зорій, д-р Володимир Базарко, мгр Юрій Фединський, проф, Тарас Шмагала, Мирон Тремблук, Мирослав Гейниш, інж. Андрій Черень, інж. Ярослава Дядига, Лев Кусяка, проф. Юрій Кульчицький, інж. Володимир Федорів, Богдан Попадик, Олександр Кравчик, Степан Кмйотик, Степан Гудз, Ірина Хома, Мирослав Почтар, Ярослав Завадівський, Ірина Кулик, Богдан Лішнянський, Анна Брездун-Берет, Віктор Влашин, Гаркач Мирон, Михайло Добронос, д-р. Зенон Фаріан.

Члени Дирекції, за винятком касієра, не побирали оплати за працю і за витрачений час. Безкоштовно працювали теж члени двох інших органів кредитівки.

В Кредитовім Комітеті: Богдан Стрийський, Андрій Запаранюк, Микола Ковалисько, Василь Ільчишин, мгр Петро Гордійчук, Роман Стахур, Олекса Чайка, Олекса Бойко, Володимир Стригун, Богдан Кичун, Михайло Моцьо, Юрій Лішнянський, Степан Дубик, Яків Ляшук, Микола Трипняк, Євген Химич, Зенон Кріслатий, Степан Жабінський, Михайло Пукач, Олександр Крайник, Володимир Мельник, Роберт Мураль, Іван Федоришин, Павло Присяжний.

У Контрольній Комісії: інж. Роман Цегельський, мгр Адам Вовк, мгр Михайло Яремко, Богдан Стрийський, мгр Василь Ліщинецький, мгр Степан Воляник, Нестор Угера, д-р Олександр Фединський, Микола Ковалисько, Марія Адамович, мгр Юрій Фединський, Микола Данилишн. Роман Почтар, проф. Петро Лютий, Ярослав Кмйотек, Никифор Чорногор, інж.

Андрій Черень, інж. Іван Фур, Роман Возняк, Розалія Головка, Ярослав Краснянський, Степан Габель, Лев Кусяка, Володимир Древницький, Василь Кичун, д-р Тарас Антонович, Марія Адамович.

Кожний ріст мав свої проблеми і ми не були без них. Та сильна воля і рішучість підчас турботливих років та фахове ведення через цілий 57-літній період увінчалися гарним успіхом. Від \$56,000 вкладів у 1957 році ми виплекали наше дитя до майже 90-мільйонної фінансової інституції. Очевидно це завдяки доброму ставленні і довір'ї із сторони нашого понад 4-тисячного членства.

Гловними подіями в історії Кредитівки, які позначають її розвиток і ріст у хронологічному порядку можна назвати наступні:

1957 р., 1 січня відкрито бюро в Клівленді.

Бюро Кредитової Кооперативи при 1112 Kenilworth Ave, Cleveland, Ohio від 1957 до 1971 р.

1971 р., 1 листопада перенесено бюро до Парми.

1980 р., 24 травня посвячено новий будинок в Пармі.

1980 р., 24 травня впроваджено загальні сертифікати.

1982 р., 2 січня впроваджено пенсійні сертифікати (IRA).

1982 р., в квітні злука Кредитівки Лорейн із Пармою.

1982 р., 1 жовтня операції переведено на комп'ютерну систему **Data Management Services, Inc.** особливо запрограмовану для нашої Кредитівки Василем Ліщинецьким на платформі **Burrows hardware** з обслугою через телефонічну лінію.

1983 р., в березні злука Кредитівки в Кентоні із Пармою.

1987 р., 27 вересня посвячено нове бюро в Кентоні.

1988 р., 12 березня посвячено закінчену перебудову бюро в Пармі.

1993 р., впроваджені кредитові картки «VISA».

1993 р., 1 листопада замінено стейтове забезпечення вкладів федеральним.

1994 р. Перепрограмовано комп'ютерну систему на **P C Platform** і перебрано на власність Кредитівки та перенесено до власного будинку. Програмну та системну обслуговування залишено при **Data Management Services, Inc.**

1994 р., 9 серпня замінено стейтовий Чартер на федеральний.

1995 р., в грудні впроваджено готівкові картки (ATM).

2003 р., перебудовано і поширено будинок в Пармі, 6108 Sate Road

2011 р. Перепроваджено підготовку для переміни комп'ютерної системи на **FISERV on line banking system** та перешколення працівників для операції з початком 2012 р.

За ціле 58-ліття наша Кредитівка виплатила 24.335,491 дивіденд, піддержала всякі громадські почини і в той час нагромадила 14,437,046 резерв, виділила позичок на різні цілі в сумі 135,885,519, і тепер (2013 р.) оперує активами 89,411.023.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ В ЦИФРАХ
1957 GROWTH OF OUR CREDIT UNION AT A GLANCE 2013

Рік	Активи	Відрахунки	Позички	Резерви	Прибуток	Витрати	Дивіденди	Чистий дохід	Число членів
YEAR	ASSETS	SHARES	LOANS	ALLOWANCES RESERVE	GROSS INCOME	EXPENSES	DIVIDENDS	NET INCOME	NO. OF MEMBERS
1957	56,232	54,679	42,798	358	2,012	532	678	802	
1958	184,926	143,789	169,128	2,115	11,266	6,416	3,660	1,150	
1959	402,022	358,060	351,094	4,326	26,172	14,375	9,853	1,944	
1960	612,829	550,016	569,631	9,142	42,688	18,915	18,690	5,083	
1961	806,992	735,227	694,959	19,322	61,711	23,917	25,837	11,957	
1962	1,067,154	971,427	798,103	28,186	70,238	19,146	34,058	17,034	
1963	1,309,964	1,260,545	1,050,814	40,758	92,506	21,818	46,922	23,766	
1964	1,629,374	1,569,426	1,269,479	54,117	109,652	35,865	60,219	13,568	
1965	1,961,233	1,759,554	1,853,991	71,548	130,553	43,623	68,213	18,717	
1966	2,372,358	2,213,053	2,157,059	94,474	166,460	51,788	92,794	21,878	
1967	2,875,671	2,491,179	2,671,453	127,264	200,821	60,525	99,577	40,719	
1968	3,403,619	3,096,024	3,270,939	157,218	220,164	65,608	134,936	19,620	
1969	3,499,960	3,221,885	3,159,331	195,362	230,393	72,143	138,413	19,837	
1970	3,633,251	3,338,482	2,905,305	203,941	236,583	72,397	158,493	5,693	
1971	3,823,775	3,583,263	2,475,724	120,058	267,237	70,706	168,933	27,598	
1972	4,058,620	3,814,454	2,675,111	127,275	259,307	64,446	177,509	17,352	
1973	4,450,102	4,108,591	3,046,042	163,863	285,629	66,018	197,909	21,702	
1974	3,788,735	3,409,499	2,624,610	209,298	275,283	58,155	96,395	120,733	
1975	3,511,790	3,047,687	2,354,473	281,654	242,567	61,031	161,477	20,059	
1976	3,554,052	3,200,148	2,458,205	283,618	248,868	59,719	170,528	18,621	
1977	3,988,762	3,593,263	2,636,779	305,954	286,946	64,940	187,818	34,188	
1978	4,647,814	4,135,682	3,619,432	358,745	349,020	65,685	254,675	18,660	
1979	4,985,801	4,367,519	3,881,540	406,033	397,323	102,919	248,092	46,312	
1980	6,111,635	5,293,043	4,917,739	422,436	485,524	125,782	330,632	29,110	
1981	6,877,594	5,950,351	5,666,109	452,200	632,089	161,466	438,260	32,363	
1982	8,424,614	7,714,357	6,541,649	566,675	750,075	150,829	539,045	60,201	
1983	10,482,562	9,733,822	8,636,977	720,000	967,562	211,134	665,442	90,986	
1984	12,676,759	11,831,842	10,213,326	816,000	1,156,553	250,075	800,255	106,223	
1985	15,068,123	14,215,939	11,011,090	824,098	1,482,454	268,754	1,039,584	174,116	
1986	18,874,061	17,940,850	13,372,501	1,104,100	1,702,929	323,689	1,135,266	243,974	
1987	22,919,859	21,919,600	14,919,744	1,440,131	2,018,554	394,487	1,305,636	318,431	2,595
1988	27,057,484	25,919,873	16,574,110	1,591,278	2,331,859	437,533	1,603,086	291,239	2,738
1989	29,336,487	27,892,560	18,148,438	1,792,431	2,651,377	472,343	1,932,931	246,103	2,899
1990	32,523,624	30,857,354	20,577,646	2,038,587	2,871,515	496,945	2,124,023	250,547	3,008
1991	34,995,965	32,968,464	21,038,886	2,421,053	2,984,570	580,856	2,084,185	319,529	3,051
1992	37,043,495	33,982,992	15,668,460	3,060,894	2,826,886	590,044	1,599,619	637,223	2,943
1993	36,853,632	33,440,005	12,987,220	3,403,251	2,270,849	626,732	1,243,717	400,400	2,984
1994	40,249,651	36,538,885	15,191,874	3,637,876	2,163,561	621,619	1,259,637	282,305	3,052
1995	44,328,837	40,116,762	17,126,690	4,057,725	2,813,271	556,787	1,773,389	483,095	3,183
1996	47,124,753	42,451,259	19,400,383	4,489,377	2,969,324	624,962	1,905,105	439,257	3,326
1997	49,828,442	44,670,844	22,447,234	5,002,904	3,205,647	665,113	2,030,347	510,187	3,453
1998	54,033,915	48,320,365	26,130,676	5,522,127	3,384,667	712,349	2,149,981	522,337	3,595
1999	55,854,433	49,508,410	28,790,734	6,047,531	3,456,569	771,798	2,147,523	537,248	3,753
2000	58,374,450	51,444,438	32,833,152	6,703,498	3,867,099	855,232	2,365,477	646,390	3,864
2001	61,880,920	54,335,237	34,152,621	7,347,210	3,942,485	930,188	2,369,481	642,816	3,981
2002	65,162,107	56,911,857	35,413,598	8,093,159	3,420,872	1,015,587	1,622,527	782,758	4,063
2003	67,761,661	58,849,621	36,152,392	8,790,604	3,060,616	1,160,722	1,202,449	697,445	4,123
2004	69,041,429	59,395,267	39,845,819	9,525,318	2,761,558	1,136,925	892,601	732,032	4,216
2005	69,461,061	59,130,581	40,849,997	10,314,077	3,221,926	1,134,838	1,300,220	786,868	4,276
2006	72,745,733	61,646,329	44,164,131	10,980,517	3,823,885	1,172,019	1,910,126	741,740	4,320
2007	74,788,240	63,109,495	44,942,106	11,533,663	4,124,267	1,240,888	2,332,207	551,172	4,349
2008	75,173,864	62,770,958	45,806,509	12,336,107	3,689,911	1,266,589	1,705,008	718,314	4,379
2009	77,847,209	64,895,558	47,264,389	12,918,594	3,224,230	1,370,131	1,179,093	583,592	4,416
2010	81,886,126	68,578,469	46,422,405	13,487,593	2,763,962	1,474,759	754,099	375,440	4,407
2011	86,815,418	73,061,671	43,691,788	13,656,209	2,562,772	1,282,497	671,723	442,268	4,427
2012	89,730,745	75,028,409	39,577,862	14,350,586	2,416,574	1,333,933	598,586	418,328	4,167
2013	89,411,023	74,345,069	36,614,262	14,609,832	2,243,789	1,376,637	449,876	362,542	4,171

Українська Кредитова Спілка “ОСНОВА”

В березні 1964-го року постала Українська кредитова спілка “Основа”. Її спонсором стало засноване товариство “Український культурно-громадський осередок”. У перших органах кредитівки знайшлися наступні члени;

Управа: Інж. Михайло Хронов'ят - голова, Тарас Загаєвич - заст. гол., Іван Норка - секр., о. Леонтій Форостівський - скарбник, Федір Кошколда -заступник скарбника.

Кредитовий комітет: проф. Роман Чучкевич - голова, Григорій Перетятко, Микола Петрівський.

Контрольна комісія: Микола Ковалисько - голова, Володимир Сторожинський - секретар, Мартин Лещук.

Подання про реєстрацію Основи підписали наступні співосновники; М. Хронов'ят, М. Ковалисько, Степан Небеш, Омелян Мацина, Р. Чучкевич, Дмитро Місько.

Початковий ріст і успіхи були надзвичайно добрі - і на перших Загальних зборах 10. січня 1965 звіти виказали 300 членів з ощаднотевими вкладами у висоті 165,000 дол

По роках праці інж. М. Хронов'ят і о. Л. Форостівський відійшли на емеритуру, а на їх місце обрано Богдана Стрийського на голову, а Федора Кошколду на скарбника, його заміницею і керівничкою бюро є Ніна Ярема. Багато років працював в Управі фінансовим референтом Іван Норка.

Від 1978 кредитівку провадять такі члени: Дирекція: Богдан Заволович - голова, Тарас Загаєвич - заст. голови, Анатолій Рознятовський - секр., Федір Кошколда - скарбник, Ніна Ярема-заст. скарбн, і кер. бюро, Йосип Пенчарський - реф. позичок. Кредитовий комітет; Микола Петрівський - голова, Мартин Лещук - секретар, Микола Жилавський. Контрольна комісія: Степан Кікта - голова, Василь Пономаренко, Віктор Бабенко - члени.

Керівні органи під час 2013 р. Директори Р. Якубович – голова, Ю. Негребецький - заст. Голови, Х. Скабик, Г. Ярем – секретар, М. Якубович, М. Боднев, К. Дубас

*Українська
Федеральна Кредитова
Кооператива "Основа" з 1-
го липня 2006 р. наша
Кредитівка працює у новому
власному будинку за
адресою 5602 State Road,
Parma OH 44134*

ІСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "ОСНОВА" В ЦИФРАХ
GROWTH OF OSNOVA UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION AT A GLANCE

Рік	Активи	Вкладви	Позики	Прибутки	Витрати	Дивиденди	Ч. Прихід	Ч. Членів
Year	Assets	Shares	Loans	Income	Expenses	Dividends	Income	Members
				Gross			Net	No. of
1964	\$87,530	\$86,087	\$74,491	\$2,666	\$1,473	\$904	\$289	202
1965	304,055	281,702	266,562	16,452	6,733	7,633	2,086	343
1966	458,887	449,142	434,105	27,152	10,454	13,335	3,363	454
1967	543,180	485,682	530,120	20,227	9,622	9,256	1,349	480
1968	623,872	605,425	602,347	43,466	15,430	22,431	5,605	539
1969	625,049	604,717	587,179	40,996	15,601	21,486	3,909	562
1970	559,281	535,966	505,894	36,865	14,646	19,275	2,944	550
1971	589,456	542,575	541,439	36,953	12,330	20,868	3,755	559
1972	511,441	480,368	483,979	36,770	15,340	21,430	2,832	560
1973	491,666	462,651	427,754	34,368	13,392	17,650	3,326	546
1974	475,436	443,802	442,582	34,480	14,608	17,706	2,666	471
1975	517,647	483,938	475,482	36,135	12,416	21,606	2,113	451
1976	589,885	554,972	493,549	42,635	14,613	26,820	1,202	470
1977	637,127	597,980	599,269	46,014	14,873	26,986	4,155	475
1978	620,615	582,668	566,620	49,113	15,971	33,142	5,348	463
1979	638,002	595,899	595,075	52,179	18,081	29,935	4,163	455
1980	669,058	591,379	631,305	56,589	18,751	37,835	7,474	448
1981	613,632	567,388	575,616	57,346	18,895	31,069	7,382	435
1982	636,752	583,863	562,574	58,214	18,010	32,436	7,768	403
1983	710,441	646,687	657,631	67,615	21,598	46,017	10,765	356
1984	758,039	681,461	659,373	75,038	21,553	40,693	12,793	343
1985	833,539	725,185	660,074	38,180	9,813	24,910	3,457	355
1986	1,096,363	992,449	853,949	87,429	25,077	54,318	8,033	354
1987	1,448,074	1,346,696	1,114,690	113,263	29,098	71,337	12,828	375
1988	1,460,011	1,322,792	1,207,383	152,071	35,012	81,315	35,744	368
1989	1,645,678	1,485,790	1,248,859	147,657	35,182	89,819	22,656	377
1990	1,791,205	1,604,611	1,299,210	158,657	35,611	96,366	26,680	387
1991	2,009,370	1,794,190	1,464,425	171,270	39,185	103,584	28,500	385
1992	2,195,559	1,948,263	1,037,300	157,264	41,290	84,029	31,945	391
1993	2,206,541	1,929,938	793,374	138,233	43,778	65,073	29,381	396
1994	2,318,678	2,014,847	834,450	136,003	45,228	64,108	26,666	390
1995	2,255,367	1,913,552	761,655	149,740	49,231	62,536	37,973	395
1996	2,322,050	1,946,610	831,064	153,885	57,757	62,642	33,486	403
1997	2,591,944	2,184,820	992,304	154,619	60,197	66,490	27,932	410
1998	2,958,927	2,519,518	1,617,020	185,758	65,041	91,292	29,425	424
1999	3,403,313	2,965,224	1,801,477	203,805	70,238	109,446	24,121	451
2000	3,882,689	3,392,294	2,247,093	236,417	76,210	133,163	27,044	478
2001	4,247,247	3,746,020	2,212,599	251,385	91,306	155,793	4,286	503
2002	4,455,148	3,926,604	2,049,976	232,619	95,411	111,204	26,004	503
2003	4,606,050	4,047,767	2,411,563	222,718	105,308	79,400	38,010	501
2004	4,850,674	4,262,072	2,544,917	201,020	97,928	63,757	39,335	496
2005	4,709,758	4,110,951	2,784,401	217,722	112,623	88,692	16,407	502
2006	4,092,658	4,237,897	2,987,646	249,306	125,773	125,623	(2,091)	539
2007	5,139,269	4,492,288	2,709,233	274,060	130,998	160,717	(17,655)	555
2008	5,324,771	4,721,520	2,407,488	256,360	148,321	129,665	(21,625)	565
2009	5,963,094	4,627,208	4,157,290	313,125	176,094	97,312	39,719	633
2010	7,413,387	6,730,923	5,155,002	342,518	215,339	71,779	55,400	684
2011	8,427,543	7,760,409	5,144,434	370,774	269,154	89,643	11,977	722
2012	8,654,925	7,907,801	5,075,747	366,370	211,203	76,724	78,443	783
2013	8,531,488	7,733,927	5,608,732	364,388	290,969	54,015	19,405	765

ЗАБЕЗПЕЧЕНІ СОЮЗИ - INSURANCE ASSOCIATIONS

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Народний Союз заснований за ініціативою о. Григорія Грушки в місті Шамокін, Па в 1894 р. і був першою українською братсько-забезпечиновою організацією в Північній Америці. УНС із початкових 13-ть Відділів зріс у 80-ти роках минулого століття до близько 90-ть тисяч членів і за 110-ть років праці залишив великий вклад в політичне, культурне і громадське життя діаспори, і при цьому допомагав матеріально, заступався, боронив права своїх братів в поневоленій Україні.

Перший Відділ УНС в Клівленді Огайо, був заснований в 1902 році як Братство свв.апп. Петра і Павла, Відділ 102-ий . Управу Відділу очолили голова М. Чегун, секретар С. Брунарський, і касир І. Гудак. З напливом нових емігрантів організувалися нові Відділи які стали стрижнем навколо якого гуртувалося все громадське, культурне і духовне життя українських емігрантів в Клівленді і стейті Огайо.

Для координації праці між Відділами був створений в 1934 р Окружний Комітет, якого головами були: Микола Бусько, Дмитро Шмагала, Михайло Молеський, Богдан Футей, Василь Ліщинецький, Іван Фур, Василь Ліщинецький, Тарас Шмагала мол., Євген Бачинський Василь Ліщинецький. Окружний комітет на сьогодні об'єднує 10 Відділів з 1007 членів.

В Окрузі УНС, Клівленду за її старанням відбулося 4 краєві Конвенції УНС. 11-а Конвенція в 1910 р , 22-га Конвенція в 1950 р., 24-та в 1958 р і 27-ма в 1970 р.

Члени Клівленської Округи займали пости в Головному Уряді УНС: Микола Бусько - головний радний, Омелян Малицький - г. контролер, Г. Зепко- Жеребняк - г. радна, Дмитро Шмагала - г. радний, О. Олінкевич - г. радна, Богдан Футей - г. радний, Василь Ліщинецький - г. радний, Тарас. Шмагала - г. Радний, г. контролер, Віце-президент, Тарас Шмагала мол. - г. Радний, Зенон Голубець - г. Контролер.

Леся Оленчук
секретар

Василь Ліщинецький
голова:

Наталія М'який
касієр:

ГРОМАДА: АКРОН

Відділ 180 . Товариство ім. Івана Франка постало заходами Відділу 295 в Акрон. При закладанні в лютому 1935 р. було 8 членів. Тодішній уряд (1934): Франко Зепко, предс.; Анна Мончак, фін. секр.: Михайло Кухар. рек. секр.; Йосиф Судомир, кас.

Відділ 295. Братство св. Сошествія св. Духа зорганізував Роман Гайовий з 13 членів 13 березня 1912 р. В першому уряді були Евстахій Перуцький, кас. Роман Гайовий, секр. Теперішній уряд(1934): Ілля Гурин, предс.; Олекса Пепко, кас.; Павло Славч, секр.

ГРОМАДА: CAMPBELL

Відділ 119. Сестрицтво Пресв. Діви Марії.

Відділ 218. Товариство „Сокіл" мало 18 членів при заложенню 15. травня 1910 р. Для заложення трудилися о. В. Зацерковний, Еміль Омелян і Семен Пушак. В першій уряді були: Йосиф Сокіл, Йосиф Ярош, Семен Пушак, Ілля Вітик, Амвросій Гоїк, Стефан Пироговський, Іван Тхурик, Роман Гіль, Василь Омелян. Теперішній уряд(1934): Микола Корецький, предс., Стефан Стахура, кас., Михайло Ткачишин, секретар

ГРОМАДА: CANTON

Відділ 115. Товариство ім. Т. Шевченка зорганізував з 10 членів 28. липня 1917 р. Михайло Скубяк. Він став касієром у першому уряді, з ним був Михайло Іваницький секретарем і М. Пацків предсідником. Теперішній уряд(1934): Антін Бандрівський, предс.; Антін Ключ, кас.; Катерина Дрозда, секретарка.

ГРОМАДА: CLEVELAND-ПАРМА

Відділ 15. Молодіжний Відділ заложений 13 листопада 1933 р. Організували Микола Бусько й Омар Малицький. Перший уряд: Амврозій Паливода, предс., Ольга Білоус, кас., Стефан Герман, секр. Перших членів 13,

Відділ 102. Братство свв. Петра і Павла, заложене з 8 членів у 1902 р. р. Перший уряд займали перші організатори: Михайло Чегін, предс.; Семен Брунарський, секр.; Іван Гудак, кас. Теперішній уряд(1934): Юрій Гірняк, предс.; Дмитро Дорош, кас.; Микола Бусько, секр.

Відділ 112. Сестрицтво Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії мало 9 члениць при zaloженні 2. травня 1910 р. Їх організували: Марія Горонь, К. Лозинська, Марія Ольшаницька. Перша з них була предсідницею, друга секретаркою в першому уряді. З ними була Павлина Волянська касіеркою. Далі. Предсідниками були: Катерина Габрівська (1928-1930), Марія Розміло (1930-1939), Марія Ліска (1939-1946), Ева Лялюк (1946-1956), Параскевія Різун (1956-1972), Марія Федак (1972-1994), Ненси Федак (1994-..). Секретарями були: Марія Капраль (1954-2000) і Леся Оленчук (2000-..).

Відділ 240 ім Є. Коновальця. був створений 31 серпня 1950 року в часі масового переселення українських емігрантів з таборів Д.П. для переміщених осіб Німеччини до Північної Америки

1950-ті та 1960-ті роки це був час найбільшого розквіту культурно-громадського життя громади і ново-заснований 240 Відділ став одним з найчисленніших в окрузі УНС Клівленд. Він начисляв понад 600 членів. За 63 роки існування Відділу, його секретарі, члени управ і все членство залишили помітний слід в розвитку громади.

Секретарями 240 Відділу від його заснування були: Андрій Стецяк, О. Олінкевич, Михайло Кігичак, Степан Воляник, Богдан Семків, і Богдан Самокишин. Діюча управа Відділу на 2013 рік в складі секретаря Богдана Самокишина і голови Василя Ліщинецького.

Відділ 251. Товариство „Запорозька Січ” заложене з 33 членів 12. червня 1909 р. Організували: Михайло Лазука, Микола Страп, Йосиф Дьобан, Михайло Пелех. До першого уряду ввійшли; Іван Сенчина, предс.; Михайло Андрусечко, секр.; Андрій Турчин, кас Теперішній. Уряд (1934): Василь Ковир, предс.; Іван Жолобчук, кас., Микола Страп, секр.

Відділ 260. Товариство “Просвіта” повстало 7. жовтня 1929 р. Його організували: Евфрозина Свідрик, Катерина Миляннич, Марія Базар. Миляннич стала головою в першому уряді, Розалія Кокоць була касіеркою, а Розалія Бандура секретаркою. Теперішній уряд(1934): Анна Задвоцька, предс.; Анна Пацула, кас.; Розалія Коколь, секр.

Відділ 291. Українське Культурне Товариство ім. Тараса Шевченка, основане 31. грудня 1936 р. Першим головою був Іван Клим, а секретарем Василь Гузіль. У 1950-60-тих роках головою був Володимир Рутенський, а секретарем Маргарета Рутенська. При кінці 1960-х до 1977 гол. Ілля Вільшанецький, а секр. Лев Кусяка. В 1977 р. Головою став Мирослав Почтар, а секретарем Віра Напора. В половині 1980-х головою став Євген Палка. Віра Напора продовжує секретарство.

Відділ 334. Товариство ім. Івана Франка повстало з 10 членів 18. жовтня 1925 р. Організували його: Василь Репужинський і Микола Задерецький. Першим головою був Задерецький, фін. секретарем Михайло Дмитрів, касіером Микола Гомзяк, рек. секр. М. Ковтонюк. Теперішній уряд: Микола Задерецький, предс.; Ст. Морозович, фін. секр.; Дмитро Гавриляк, кас.; Осип Запоточний, рек. секр.

В неділю 27-го травня 1951 в Українськiм Нар. Домі 2253 Вест 14-та, Клівленд Відділ відсвяткував **25-літний ЮВІЛЕЙ Товариства**

Відділ 336. Товариство „Сокіл” повстало 24. жовтня 1912 р. з 25 членів.

Члени Т-ва "УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ" у Клівленді під церквою св. Петра і Павла з оркестрою. Перший зліва стоїть Василь Волянський старший, третій від прапора Соколів Юрій Кодиш, з архіву якого походить ця фотографія.

Його організували: Іван Клим і Василь Волянський. Волянський став першим головою, а з ним були в першій уряді: Юрій Коцішевський, скарбник; Микола Марад, писар Відділу організував аматорський кружок, музику і мужеський хор. Співпраця йде з Відділами УНС, УРС. і Провидіння та з церквами. Теперішній уряд (1934); Григорій Кісіль, голова; Григорій Степанек, писар.; Михайло Савчак, скарбник.

Відділ 341. Заложений під іменем братство св. Николая 4. листопада 1912 р. з 20 членів. Організували: Михайло Лазута, Григорій Волянський і Іван Галушак. Перший був предс., другий секр., а третій кас. У першому уряді. в році 1933 злучився цей Відділ з Відділом 393. Теперішній уряд (1934): Петро Волянський, предс.; Стефан Гр. Палівода, секр.; Василь Яцишин, кас.

Відділ 358. Товариство „Згода” повстало в грудні 1926 р. Заходами Катерини Дідай і Бронислави Гречковської з 11 члениць. В склад першого уряду ввійшли; Софія Мидло, Катерина Дідай і Анна Карась. Теперішній уряд (1934): Анна Гавриляк, Стефанія Палівода, Варвара Скоратко.

Відділ 364. Братство св. Василя мало 26 членів при закладанні 26. вересня 1913 р. Його організував Стефан Чорній, що прийшов з 99 Відділу. В першому уряді буди: Іван Сенюта, предс.; Василь Ковальський, секр.; Микола Шинка, кас Теперішній уряд (1934): Андрій Барбер, предс.; Василь Савка, кас.; Іван Сподар, секр.

ГРОМАД LAKEWOOD

Відділ 108. Братство Сошествія св. Духа мало 15 членів при заложенню 18. червня 1917 р. Основник Василь Горечко. У першому уряді буди: Теодор Грушак, предс.; Лько Содій, фін. секр.; Григорій Онисяк, кас.; Д. Потожний, рек. Секр Теперішній уряд (1934): Т. Грушак, предс.; М. Мельничин, фін. секр.; Андрій Шалайко, кас.; Дмитро Потожний, рев. секр.

ГРОМАДА LORAIN

Відділ 50. Тов. „Український Народний Союз” заложене 19. листопада 1905 р. з 15 членів. Їх організували: Олексій Русинко, Іван Возняк і Андрій Онисько, що були членами першого уряду. З ними був в уряді ще Михайло Гальянка. Відділ зорганізував парохію. Відділ повстав з двох попередніх Відділів, а то 34 і 128. Теперішній уряд (1934): Захарій Доляк, Микола Волошанський, Михайло Шемичик

ГРОМАДА: ROSSFORD.

Українців 50 родин. Історія громади починається від 1900 року. Тоді прибули перші українські поселенці з села Боська, повіту Сянік, Галичина. Пізніше прибули одиниці з золочівського та стрийського повіту і кілька з Закарпатської України. З усіх священників найдіяльніший був о. Юрій Крупа. За нього повстав у 1924 р. Український Народний Дім і парохіяльний дім. Коли його не стало, громада підупала. Тоді було понад 100 родин, а потім зачали виїздити до краю, або в інші місцевости на заробітки. Тут є церква, гарний Народний Дім, у ньому міститься Український Горожанський Клуб, братство св. Михайла, від. 235 У. Н. С., а також молодечий Відділ. Люди працюють у фабриках скла. Є тут 2 українські підприємства: і торгівля харчами, получена з рестораном, і торгівля мішаних товарів. - (Подав Лев Бобак).

Відділ 71. Товариство „Українська Єдність” заложене з 14 членів 30. Квітня 1934 р. Організував Микола Проч. Перші урядники, що працюють дотепер: Микола Бобак, предс. Соня Бобак, секр.; Антоніна Їш, кас. Відділ причинився до зорганізування гімнастичного клубу. Зібрання відбуваються в Українським Народнім Домі. Цей Відділ повстав саме в часі ювілейного свята, уладженого Відділом 235.

Відділ 235. Братство св. Михайла заложене 31. лютого 1909 р. з 19 членів. Організували члени першого уряду: Михайло Денько, предс.; Гнат Кушнір, кас.; Яків Миськів, секр Маєтку в грошах є \$452.45, в інвентарі \$150. Відділ причинився до організації Народного Дому, церкви, клубу танцюристів, Молодечого Відділу У. Н. С. Співпрацював з парохією св. Михайла, Українсько-Американським Горожанським Клубом і від. 167 У. Н. С. в Толідо, Огайо. Зібрання відбуваються в українській парохіяльній залі, що є під зарядом Укр. Амер. Горож. Клубу. Тому, що Відділ був першою організацією місцевих українців, мусів провадити піонерську роботу. Теперішній уряд (1934): Михайло Федів, предс.; Степан Барна, кас.; Микола Проць, секр.

ГРОМАДА: TOLEDO.

Українців до 100 родин, а 350 душ. Почали осідати від 1900 р. Походять з повіту Зборів, Галичина. Працюють у фабриці автомобілів. Є 2 Відділи У. Н. С., з того від. ім. Т. Шевченка гуртує молодь. В нім є український хор, оркестра і гурток танцюристів. Підприємств українських є 8, а то: 4 торгівлі харчами, 1 пекар, 1 годинникар, 2 шевці. До церкви їздять до Росфорд. - (Подали: Іван Кульматицький і Петро Юркевич).

Відділ 166. Товариство ім. Тараса Шевченка, як молодечий Відділ при братстві св. Николая, повстало з 13 членів 3. грудня 1934 р. Організували: Марія Корнова, Євдокія Блясецька, Стефан Гавриляк, Петро Юркевич, Юрій Лішук. У першому уряді були: Михайло Ковалисько, предс.; Олена Мадераш, фін. секр.; Михайло Білан, кас. Теперішній уряд: Мих. Ковалисько, предс.; Марія Корнова, фін. секр.; Олена Мадераш., рек. секр. Михайло Білан, кас.

Відділ 167. Братство св. Николая повстало з 12 членів в листопаді 1918 р. Його організував Вартоломей Онисько при помочі Н. Білецького і Г. Миськова. До першого уряду ввійшли: Г. Миськів, голова; Григорій Рудий, секр.; Йосиф Чайковський, кас Як секретар при організації заслужився Іван Кульматицький в 1928-1931 р. Теперішній уряд (1934): Микола Білецький, предс.; Іван Кульматицький, секр. фін.; Дмитро Медецький, кас.; Григорій Миськів, секр. рек.

ГРОМАДА: YORKVILLE

Українців 30 родин. Прибули з пов. Перемишляни, Галичина. Працюють у копальнях. Є 3 українські товариства, одно тут родженої молоді, два вчителі в прилюдних шкодах. (Подав Петро Головід).

Відділ 77. Товариство ім. І. Франка заложене 3. серпня 1903 р. з 12 членів. Організували: Іван Сташко, Іван Стахняк, Іван Гіжовський. У першому уряді Сташко став головою, Гіжовський кас., а секретарем був Михайло Когут. Теперішній уряд: Микола. Зарічний, предс.; Петро Головід, секр.; Стефан Яремцьо, кас. Ювілейне свято разом з Відділом 56 і 212 у Відінг, Вест Вірджинія, 11. серпня, описане в Свободі з 22 серпня 1934 р. Згадка про нього та про Відділі 56.

ГРОМАДА: YOUNGSTOWN

Українців коло 1,000 родин. Перший наш поселенець був тут у 1885 р. Це Ст. Мотько з села Лупків, повіту Лісько, Галичина, а другий Іван Тхурик. За ними прибули інші з повіту Лісько, опісля з повітів Сянік, Самбір, Рава Руська, Доброміль, Тернопіль, Скалат. Працюють переважно у фабриках заліза.

Властивий наплив наших емігрантів розпочався в 1900 р. Першу церкву заложили наші земляки з Закарпаття. Перше українське товариство повстало на зазив Івана Сушереби на весілля Івана Ксеніча 29-го липня 1906 р. Це було Бр. св. Михайла, від. 140 У. Н. С. Заходами 16 родин повстала українська Католицька парохія в 1909 р. за порадою о. М. Стефановича з Пітсбурга. Помагав словацький священник о. Ф. Зламаль. У грудні 1909 р. прийшов на пароха о. Василь Зацерковний, який вибудував величаву церкву Пресв. Тройці при Вест Раєн Ст. і залю напроти неї. Тепер ця заля належить до заповогової організації У. Н. Помочі. В 1925 р. повстала українська автокефальна церква при Россел Ст. Є теж гуртки протестантів.

При церквах є вечірні школи. З товариств є: 3 Відділи У. Н. С., 3 від. У. Р. С., 5 від. У. Н. П., 1 від. Провидіння, 1 від. ОДВУ і 3 горожанські кляуби. При церквах є молодечі кляуби. З професіоналістів є 1 лікар, 1 адвокат, 5 учительок, 2 доглядачки хорих, 1 дентист, 1 проф. гімнастики. Є з 15 студентів по коледжах. З підприємств є 8 гостинниць з пивом, 3 власники торговель з харчами, 1 ювелір. - (Описав Іван Павловський).

Відділ 140. Братство св. Михайла повстало з 25 членів в 1906 р. Перші урядники: Кіндрат Шелевач, предс.; Іван Шушереба,. Секр Відділ 140 злучений з Відділом 17, Запорозька Січ. Теперішній Уряд (1934): Стефан Рогон, предс.; Михайло Когут, кас.; Василь Терлецький, секр.

Відділ 230. Братство св. Івана Хрестителя повстало з 35 членів 4. лютого 1912 р. Організували Микола Павлишин і ті, що стали першими урядниками, а це: Дмитро Ткачик, предс.; Іван Федаш, секр.; Ілля Сухий, кас. Теперішній уряд (1934): Іван Бряць, предс.; Ілля Сухий, секр.; Іван Гармич; кас.

Відділ 274. Братство св. Петра й Павла зорганізував Микола Цицик із 44 членів 27. лютого 1910 р. Він був предсідником у першому уряді, з ним був ще Петро Гергіль секретарем і Василь Волощак касіером. З допомогою ділянки треба згадати, що Відділ спомагав 7 літ одного члена умово хорого і його троє дітей та платив за нього вкладку до головної каси Відділ причинився до організування української православної автокефальної церкви, з нею співпрацює і зібрання відбуває в церковній залі. Теперішній уряд (1934): Яків Петрич, предс.; Луць Максимич, кас.; Теодор Сенедяк, секр.

ГРОМАДА: ZANESVILLE

Українців 11 родин. Перші прибули перед 25 роками. Походять з повітів: Перемишляни, Рогатин, Бережани, Станиславів. Працюють у фабриці бляхи. Мають одно українське товариство. - (Подав Василь Корда).

Відділ 279. Братство св. Йосафата założене 31. травня 1923 р. з 12 членів Михайлом Карпчуком і Василем Кордою. Перший був председником у першому уряді, другий секретарем, а з ними в уряді був ще Семен Красій касієром. Теперішній уряд (1934): Френк Джансон, голова; Василь Корда, секр., Панас Морозовський, кас.

Союз Українців Католиків "ПРОВИДІННЯ"

На терені Клівленду існує чотири Відділи Союзу Українців Католиків "Провидіння":

1. 6-ий Відділ Братства ім. св. Димитрія - заснований 3 -листопада 1912 р. Перший председник Відділу був о. Дмитро Добротвір. Одним із найкращих працівників був фінансовий секретар Микола Капраль, що виконував свої обов'язки дуже сумлінно на протязі 45 років, аж до свого виїзду з Клівленду. За його старанням була дбайливо наладнана харитативна допомога членам і опіка над хворими. Відділ зложив щедрі пожертви на будову церкви свв. Апп. Петра і Павла, на парохіяльну школу, на дім для старців, на сироти й багато інших пожертв.

Секретарі:

Степан Міклясевич	1912 - 1969	Роман Вирста	1986 - 1995
Стефан Кухта	1969 - 1986	Петро Венгрин	1995

2. Відділ 114 ім. св. Володимира - заснований 30 січня 1957 р. при парохії Покрови Божої Матері. При допомозі 114 Відділу вибудовано гарну церкву та скоро сплачено мортгедж, що його уділив СУК "Провидіння" на дуже добрих умовах. Завдяки парохії і невтомній праці о. Володимира Качмара зорганізовано суспільно-громадські товариства та вечірні курси українознавства для старших і молоді. Секретарі:

Петро Босак	1957 - 1972	Стефан Порсень	1972
Ольга Порсень	1972 - 2002		

3. Відділ 191 ім. св. Архистратига Михаїла - засновано 1941 р. Основниками Відділу були Т. Мельник, Г. Волинський і Юлія Мельник.

Секретарі:

Юлія Мельник	1941 - 1962	Стефан Антонів	1974 - 1988
Михайло Кігічак	1962 - 1972	Марія Василик	1988 - 1995
Юрій Мищатин	1972 - 1974	Олександр Блашків	1995

4. Відділ 210 ім. Митрополита Кир Андрея Шептицького засновано 20 червня 1954 р. Основником Відділу був мгр. Мирон Утриско, представник Головної Управи СУК "Провидіння", Відділ розпочав своє існування чотирьома членами. Відділ належить до УККА, співпрацює з церковними і громадськими організаціями міста Клівленду. Із своїх заощаджень складає пожертви на різні цілі.

Секретарі:

Іван Кассараба	1954 - 1972	Богдан Семків	1982 - 1984
Михайло Яремко	1972 - 1981	Олександр Блашків	1984
Григорій Головка	1981 - 1982		

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ - COMMUNITY ORGANIZATIONS

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКИ

9-тий Відділ Української Гетьманської Організації Америки в Клівленді - УГОА був заснований 25-го червня 1952 р. в порозумінні з централею УГОА в Детройті та за ініціативою місцевих гетьманців, що прибули сюди з Європи після Другої світової війни. На відкриття нового Відділу, що пройшло у святочнім настрої з участю громадянства приїхали від Головної Управи Михайло Гаврилів-Бояр, Михайло Чемний, Яків Олійник і Микола Небоженко.

До перших органів Відділу обрано: проф. Юра Яремкевич - голова, мгр Іван Зварун-заст. гол., проф. Петро Лютий-секр., Корній Галат - скарбник, а до Контрольної Комісії Максима Голубицького (гол.), Йосипа Теркуна (секр.) і Федора Стомбу. По зборах відбуто бенкет, на яким промовляло більше осіб що насвітлювали значення Гетьманського Руху та заслуги гетьмана Павла Скоропадського, відновителя гетьманщини 29-го квітня 1918 року.

Крім названих осіб до цього Відділу УГОА належали ще: полк. Аверкій Гончаренко, Іван Маляр, Михайло Колода, Кустовський, Іван Денега, д-р Галина Андрієвська, Маруся Адамович, Олександр Адамович, Антін Бабенко, інж. Полікарп Плюйко, Яків Наріжний, Павло Маринець, Михайло Колодій, Павло Барилка, Мартиняк, Щербань, Павло Волянський, Лука Лисенко - та інші. Крім цих членів було ще з два десятки прихильників, які хоч до Відділу не належали, але спомагали його фінансово.

Мета УГОА та обов'язки її членів полягають в слідуючих функціях:

- зберігати органічні державотворчі традиції Українського Народу на шляху боротьби за власну державу,
- поширювати здорові, консервативні і органічно-національні світоглядні вартості у всіх сферах нашого громадського життя, вартості, що виражені гаслом "БОГ, ГЕТЬМАН, УКРАЇНА",
- протистояти космополітизмові, паперовому доктринерству та всякій соціалістиччині, яка у великій мірі причинилась до неуспіху нашої Визвольної війни,
- співпрацювати з іншими організаціями, що діють для великої мети всього українства.

Робота клівлендського Відділу провадилась згідно зі статутом та ухвалами зборів і його Управи мало змінялись. Майже 20 років головою був проф. Ю. Яремкевич, а його заміняли полк. А. Гончаренко та І. Маляр. Секретарем був аж до смерті в 1977 р. проф. П. Лютий. Річні збори відбувалися регулярно. До діяльності належала збірка на пресовий фонд єдиного гетьманського органу "Батьківщина" в Торонті.

Відкриття 9-го Відділу УГОА у Клівленді в 1952 р. було властиво продовженням чи відновленням організованого Гетьманського Руху, який тут інтенсивно діяв від 1920-тих років аж до другої світової війни. В ті роки клівлендські гетьманці мали свою клітину "Союзу Гетьманців Державників" з поважним числом членів з поміж тодішньої української іміграції. Дуже активними були чоти Гетьманської Січі, приналежні до "Третьої Округи", що відбували вправи на взір парамілітарних організацій, а в походах парадували здисципліновано у власних односторях, які тоді були дуже "в моді" у всіх молодечих товариствах у світі. Їх ефективна діяльність звертала увагу співмешканців, які хвалили її у щоденній пресі.

Кульмінаційного подією в історії Третьої Округи були відвідини Клівленду Гетьманичем Данилом у жовтні 1937 р. 1-го квітня 1938 р. Гетьманці й негетьманці зустрічали Гетьманича по більших містах Америки і Канади ніби месію з вірою, що Гетьман Павло з сином Данилом можуть об'єднати всіх українців. Побут Гетьманича Данила у Клівленді докладно описаний у книзі "За Україну" (Едмонтон, 1938) на сторонах 95 - 101 та в обох клівлендських амер.

щоденниках - Плейн Ділер і Прес з 18. жовтня 1937. Гетьманіч приїхав з Детройту 16. жовтня 1937 р. в товаристві полк. Ол. Шаповала, адв. Івана Кузя з дружиною і панєю Запорожець і був прийнятий вечерою в окружного отамана Івана Денеги з участю представників професіоналістів: адвокатів О. Малицького, І. Тарнавського та. Інж. І. Петрівського.

Великий бенкет в УНДомі в неділю 17. жовтня 1937 приготував окремих Комітет під проводом голови УЗО адв. О. Малицького, який і був тостмайстром. При вході до залі Гетьманіча привітав найстарший у Клівленді гетьманець Іван Войціцький хлібом і сіллю, а молитву перед вечерою провів о. М. Запаранюк. В часі бенкету привітальні промови виголосили: посадник Клівленду Гаролд Биртон, суддя Франк Лавші, лейтн. армії Макс Гастін, представник німців арх. Юліян Бениш та від українців: адв. Малицький, о. Запаранюк, адв. Іван Тарнавський, адв. Іван Білінський, купець Михайло Тарнава, інж. Іван Петрівський і окр. от. І. Денега. Всім їм відповів Гетьманіч англійського, німецького і українською мовами та притім звернувся із словом до всього громадянства, без огляду на політичні переконання, бо в цій залі вітали його українці об'єднані.

10. квітня 1938 р. Гетьманіч Данило побував у православної громаді Лейквуду, яку очолював парох о. Петриканин. Тоді також задержався в от. Денеги і пізнав ближче діяльність гетьманців у Клівленді.

Через зовнішні фактори, спричинені веденням війни, відкрита діяльність українських товариств у США мусіла припинитися на деякий час. Поновилася вона зараз ж після війни, а з хвилиною свіжої імміграції розвинулася до розквіту.

Йосип Теркун

Від ред.

Провідними діячами гетьманців у Клівленді у міжвоєнний період були Павло Волянський та Іван Войціцький, а від 1930-их років ще й Іван Денега.

Павло Волянський народився 17. 7. 1869 в Явірнику Руським, повіту Добромилі і прибув до Клівленду в 1901 р. Помер 24. 12. 1940. Його син Павло Волянський молодший був командантом Гетьманських Січей, а по війні діячем у катол. парафіях і релігійних товариствах та українським філателістом. Народився у Клівленді в 1906 р., а помер в Пармі 16. 9. 1967.

Іван Войціцький прибув до Клівленду сам у 1913 р. (родина приїхала 18.1.1921, як друга у повоєнній імміграції). Був першим секретарем УНДому та завзятим гетьманцем. Народився в 1873 р. в Судовій Вишні, повіт Мостиська, помер у 1953 р. Один з його синів, Володимир (26.8.1903-24.7.1972) був другим головою УЗО (1932). Оба названі діячі мали по семеро дітей і всі вони помагали батькам у суспільній роботі.

Доповнення: На бенкеті 17. 10. 1937 для привітання Гетьманіча Данила Яків Волянський (перший голова УЗО) проспівав кілька пісень, в тім могутнє тенорове сольо "Гетьмани, гетьмани".

Гетьман Павло Скоропадський нар. 3 травня 1873 р. в Тростянці, на Полтавщині, а помер і похований в Міттенвальді, в Баварії 1945 р.

Гетьманіч Данило Скоропадський народився 13. 2. 1904 в Петербурзі і після виїзду з Києва в грудні 1918 р. жив у Німеччині, Швейцарії а від 1939 р. в Англії. За фахом був інженером. Від 1932 р. помагав батькові Павлові керувати Гетьманським рухом у світі. Помер у Лондоні 23. лютого 1957 у невияснених обставинах. Остав неodrуженим.

Відділ є членом УЗО і брав участь в їх праці через делегата проф. Юру Яремкевича, а потім проф. Петра Лютого. Члени брали участь у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, а Відділ вислав делегатом на Перший Світовий Конгрес Вільний Українців (СКВУ) у Нью-Йорку в 1967 р. Йосипа Теркуна, а на Другий СКВУ в 1973 р. в Торонті П. Лютого і Й. Теркуна.

В гетьманському житті наш Відділ майже сам себе перевершив своєю масовою участю в Першому Всегетьманському Делегатському Конгресі в Детройті, в розкішній готелі "Форт Шелбі", в днях 2-5. липня 1958 р. На цей Конгрес з'їхалися делегати з усіх частин земної кулі. Велич української консервативної думки найшла там своє повне висловлення і залишається досі свіжою в пам'яті. Із замітніших імпрез Відділу у Клівленді занотуємо 50-ліття відновлення Гетьманської Держави (1968) та 70-ліття її Світлості Гетьманівни Єлисавети Скоропадської, керманича Гетьманського руху. В загальному уважаємо, що Відділ дав належний уділ для поширення Гетьманського руху і для спільних зусиль нації. Однак через смерть і виїзди до інших околиць стан членства у Відділі поменшується і зникає діяльність назовні.

ПРИЙНЯТТЯ ГЕТЬМАНИЧА ДАНИЛА 16. ЖОВТНЯ 1937 р. в домі ВОЙЦІЦЬКИХ у Клівленд.

Праворуч Гетьманича сидить господар Іван Войціцький (з вусами), а ліворуч

*Іван Денета, окружний отаман УГОА.
За ним стоїть Володимир Войціцький, син.*

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

Ім. Д. ВІТОВСЬКОГО - ВІДДІЛ О.Д.В.У. Ч. 8

Гетьман Павло Скоропадський був у добрих відносинах з німцями підчас першої світової війни і тому його військовики в 1920-тих роках не мали багато труднощів дістатися до Америки. Тут, на американській землі, вони зразу творили свої військові організації. У Клівленді назвали свою організацію Демократична Січ ім. Дмитра Вітовського і об'єдналися з іншими організаціями в "Об'єднання Гетьманських Організацій" - ОГО. Ця організація у той час була найсильнішим анти-комуністичним угрупованням у світі. Українські Стрільці Галицької Армії-УСГА, яких в Галичині й Польщі польська влада вважала як загроза для державної безпеки, мали великі труднощі дістатися на американську землю. Приїхавши до Америки в 1923 роках, вони автоматично включалися до Демократичної Січі - ДС, яка була одна з організацій ОГО. Тут, у Клівленді Січовики включилися до ДС ім. Дмитра Вітовського. Тому, що ця організація не задовольняла їхніх моральних вимог, вони зверталися до своїх провідників в Європі, за порадою як далі діяти.

1928 р Полковник Євген Коновалець відвідав українські громади і своїх Січовиків в Америці, щоб зорієнтуватися в українському громадському й політичному житті та здобути фонди для визвольної боротьби з окупантами.

1929 р. На Конгресі Українських Націоналістів у Відні, 1-3 лютого 1929 р. засновано Організацію Українських Націоналістів - ОУН. Першим головою ОУН став полк. Євген Коновалець.

Створення ОДВУ і "Видавництво Українське Слово"- ці ідеї належать до славної пам'яті полковнику Євгену Коновальцю. У 1933 р. пол. Є. Коновалець заснував видавництво „УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО" в Парижі, Франція. Публікації з тижневиком Українське Слово стали головним джерелом інформацій у вільному світі, про український націоналізм і його державницькі стремління.

1929 р. пол. Є. Коновалець, голова Проводу Українських Націоналістів ПУН, знов приїжджає до Америки. Тепер йому вдалося переконати громадських діячів, що потрібно створити нову організацію. І так у США постала „Організація Державного Відродження України" - ОДВУ, а у Канаді „Українське Національне Об'єднання" - УНО. Мета їх - ширити націоналістичний рух на взорах Української Військової Організації УВО й ОУН та допомагати революційній боротьбі в Україні. Перший Відділ ОДВУ був зорганізований у Нью-Йорку і тут створено централю ОДВУ. На запрошення Демократичної Січі, полк. ОУН Є. Коновалець, прибув до Клівленду 30-го червня 1929 року, його привітали бенкетом на якому він мав промову. Він доручив своїм Стрільцям організувати Стрілецький гурток. В наслідок цього, у короткім часі постав зорганізований „Стрілецький Гурток", число членів складалося з чотирьох бувших Січових Стрільців, а іменно: Іван Попович, Іван Бдзіл, Максим Лазута й Павло Коваль

Перші збори відбулися 21-го жовтня 1929 р. Вибрали управу, яка складалася;

І. Попович - голова, М. Лазута - секретар й І.Бдзіль - скарбник (1930 -33 р.). Вже в березні 1930 р. членство Стрілецького Гуртка збільшилося до 8 осіб. Знаючи, що сила є в єдності, члени Стріль. гуртка постійно співпрацювали з членами Демократичної Січі, запрошували доповідачів, ставили представлення, святкували роковини. Ініціаторами всіх подій були в більшості члени Стрілецького Гуртка. Після кількох років, за ініціативою Стрілецького Гуртка, вперше зрушено громаду до сильного публічного протесту проти польського уряду маршала Йосифа Пілсудського, за їх пацифікацію українців у Галичині. 13-го листопада 1930 р., в першому великому зорганізованому протесті, понад 8,000 учасників з транспарентами маширували вулицями Клівленду. До протестуючих промовляли адв. Максим Д. Гастін і провідник литовців п. Й. Зуря. Щоденник Плейн Ділер помістив обширний опис подій з двома знімками.

Члени Стрілецького Гуртка провели низку розмов з членами Демократичної Січі в намірі, щоб разом злучитися в одну організацію. Більшість членства була за злученням. Після компромісу 7-го вересня 1933 р. більшість переголосувала за зедняння, і назвали нову організацію "Організація Державного Відродження України ім. Д. Вітовського - Відділ ОДВУ Ч. 8". Розвиток ОДВУ почався в 1930-му р. з приїздом до Америки Омеляна Грибівського, члена проводу ОУН, знаменитого організатора. Завдяки його праці, на першій Конвенції ОДВУ 26-27 червня 1931 р. в Нью-Йорку було присутніх 223 делегати від 14 Відділів ОДВУ. Вибрано Центральну Управу ОДВУ, якої перший голова був проф. Григорій Герман, майор американської армії в резерві, батько Катерини Шмагали.

День 5-го січня 1934 р. датується офіційним днем злучення ДС з Відділом ОДВУ ч. 8. В такий спосіб ОДВУ підсилено членством до 41 членів та значними матеріальними засобами. Через активність членів, ОДВУ здобула собі симпатію та ширю співпрацю з Українською Греко-католицькою Церквою свв. Апостолів Петра і Павла. Від того часу праця в ОДВУ розвивалася

дуже успішно. Вже 18-го березня 1934 р. зорганізовано Відділ Молодих Українських Націоналістів - МУН, до котрого вписалося 92 члени. Влаштували вистави драматичного гуртка, в Клівленді й Акроні. Із приходів цих вистав вислано \$1,000 дол. на визвольну боротьбу на Рідних землях. Відчити виголосили проф. Григорій Герман, голова. Центральної Управи ОДВУ і п. Омелян Грибівський, відпоручник Українських Націоналістів на Рідних Землях, п. Т. Свистун, організатор Українських Націоналістів в Америці. Влаштовано один пікнік і забаву, відзначили свято „Хрещення Прапорів“, посвятили американський і український прапори для ОДВУ, збирали датки для „Сороктисячного Фонду“. Перетворено Відділ МУН на військову формацію. В піврічному зібранні вибрано нову управу. Ця управа залишила ряд гарних успіхів на славу й честь української громади і націоналістичного руху у загальному.

1935 р. відзначається солідною консолідацією в нутрі Відділу й більшою активністю членів, В цім році відзначено свята в честь Біласа й Данилишина, та Ольги Басараб. В її імені 8-го грудня 1935 р. засновано Українській Відділ Червоного Хреста. Вороги Українського народу, легально запротестували до американського уряду, що назву Червоний Хрест може мати тільки харитативна організація незалежної країни і бути членом світового Червоного Хреста. Зразу перейменували Українській Відділ Червоного Хреста на Український Золотий Хрест, згодом який успішно розвивався. Влаштовано три відчити, які виголосили п. Свистун, п. Грабінський і генерал Микола Капустянський. Засідань трьох Відділів було 21, прибуло 13 нових членів. Престиж ОДВУ піднісся до вищого рівня, і поширив свій вплив на широкі маси українського громадянства та мав рішучий вплив на події громадського життя. Вислано на визвольну боротьбу 975.50 дол. Делегували своїх представників на маніфестацію і з'їзд ОДВУ в Нью-Йорку. З ентузіазмом переведено збірку на „Сорок тисячний фонд“. Найбільшим успіхом втішалася ОДВУ своїм літаком і на „Летунським Святі“ 7-го липня 1935 р. у Швайцарським Гаю (Свісс Гров) у Севен Гілс, Огайо, охрестили цей літак, даючи йому ім'я „НАЦІОНАЛІСТ“. Участь Націоналіста в Летунським Святі підніс мораль не тільки між націоналістами в Америці, але на рідних землях та у Канаді. Відповідні статті появилися в американській пресі. У роках 1935 і 1936 ОДВУ давав авіаційні курси, на яких навчав літати майор амер. армії. Ціль цього зусилля - навчити курсантів фундаментальні правила летунства, і коли вони підуть до армії, щоб мали запоруку вписатися до летунства. Нові члени склали врочисто присягу: „Присягаю і кленусь своєю честю, що буду виконувати свій обов'язок супроти України згідно ідеології Організації Українських націоналістів і буду підчинятись наказам ОДВУ, яка заступає ОУН в Америці. Так мені Боже допоможи! Амінь“. Всі члени ОДВУ, МУН і УЗХреста - чоловіки і жінки - носили однострої своєї організації і в них маршували у національних походах та в церковних урочистостях, головню у Великоднім часі.

1936 р. Управа була дещо змінена, головою далі залишився п. І. Попович. В цьому році члени відбули більші вправи, так звані маневри. Сотнею командував голова Іван Попович. 16-го лютого 1936 р. в Українському Народному Домі зорганізовано протест проти політики Польського Уряду щодо переслідування українців у Західній Україні. Відповідний лист з резолюціями підписало 28 громадян іменем десятих товариств і парафій. Ці листи вислано урядам великих держав. Знова в У.Н.Домі зорганізовано два проти-большовицькі віча, відіграно два представлення, три балі, два бенкети, кілька відчитів на котрих викладачами були др. Олександр Грановський - голова Центральної Управи ОДВУ і проф. унів. в Міннеаполісі, Міннесота, і п.Грибівський. Зорганізували два пікніки. В цьому році були господарями шостого з їзду ОДВУ. Цей з'їзд забрав багато роботи, але одноразово приніс великий успіх й велику радість для українських націоналістів у Клівленді. Такий з'їзд причинився до посилення та закріплення Ідеї Українського Націоналізму серед українського суспільства. На визвольну боротьбу було вислано 480.00 дол.

1937 р., 20-го грудня, на річних зборах з маленькими змінами перевибрали стару управу. Зорганізовано Окружну Управу на стейт Огайо, і вибрано; Івана Попович - гол., Анну Трущ - сек., пані Когут - касієр, Дмитро Шмагала - орг. реф. Відбуто свята у пам'ять Біласа й

Данилишина та Ольги Басараб. Влаштовано Святий Вечір, два бенкети, два балі, два представлення, зорганізовано один пікнік в новонабутім городі парафії Свв. Петра і Павла при дорозі Герц Роуду в Пармі.

1938 р. Святочною академією відзначили трагічну смерть Вождя ОУН славної пам'яті Євгена Коновальця. Зорганізували протестатаційне віче проти Польської окупації в Галичині. Про цю подію поміщено статтю в Плейн Ділер від 22-го травня 1938 р. На цім вічі промовляли редактор журналу „НАЦІОНАЛІСТ” Володимир Душник, адв. Омар Малицький, генерал Григорій Степаник, Вол. Блондиненко, Іван Попович та Іван Сподар.

1942 до 1952 р. діяльність ОДВУ в Клівленді була обмежена до відсвяткування деяких свят, з причини дослідження ОДВУ Американським Конгресом. Резолюція 282, предсідник комітету досліджень Марти Діез - 16-го листопада 1933 р. підписано угоду між Президентом Америки Франкліном Рузвелтом і советським міністром зовнішних справ Максимом Лівіновим. Ця угода зобов'язала обі сторони, не дозволяти на своїй території існуванню організацій або угрупувань, які б протиречили практичним методам управлінню держави партнера. Проти цієї угоди в Нью-Йорку протестувало 8,000 осіб. Рузвелт думав що Сталін є добра людина. Навіть такі особи, як Посол Америки до Москви Джозеф Дейвис убожав Сталіна і його методи правління, і свої погляди передавав През. Рузвелтові. Один з широко відомих й респектованих постійних кореспондентів у Москві, нагороджений премією Пуліцера, Волтер Дуранті, описував в Нью-Йорк Таймс, що Сталін бажав. Були і інші репортери, які наслідували Дуранті. Одним словом, комуністична пропаганда в Америці розквітала. Її допомагали газети Де Оур і Фрайдей. Редактори цих газет були Алберт Кагн й Міхаел Сеєрс. Обидва жидівського походження і всю діяльність фінансувала жидівська "Проти-деформаційна Ліга". Конгресова Досліджувальна Комісія, найбільше зосереджалася над об'єднанням Гетьманських Організацій ОГО. Їм закидали співпрацю з гітлерівцями. Проголошення Акту Незалежності України 30 червня 1941 р. у Львові ОУН(б), частина Організації Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери, в присутності німецьких офіцерів, ще більше підсилило пропаганду тут в Америці, що ОУН співпрацює з нацистами. А тому, що ОУН зорганізувало ОДВУ, це означає що ОДВУ виконує накази ОУН і співпрацює з нацистами. Ф.Б.Ай. робило своє незалежне розслідування в цій самій справі. Дж. Едгар Гувер був добре поінформований, що організації ОГО й ОДВУ не мали нічого спільного з німецькими нацистами і що газети Де Оур і Фрайдей мають тісний зв'язок з комуністами, але публічно він незанимав ніякого становища. 7-го березня 1942 р. ОГО перестало існувати. Газета Наш Стяг, орган ОГО, останній примірник був надрукований 28-го березня 1942 р. ОДВУ і УЗХ також потерпіли. Першому голові Центральної Управи ОДВУ, проф. Григорієві Герман, майорові американської армії в резерві, стримали пенсію, не дали заслуженого підвищення ранги, і заморозили банковеkonto. Також тут, в Клівленді Іванові Поповичові, Дмитрові Шмагалі та іншим позаморожували банкові conta. Людей настрашили, що їх будуть вивозити. Багато відійшли від активної участі в організаціях. В 1941 р. ОДВУ мала 78 Відділів, а в 1942 р. залишилося тільки 27. УЗХ мав 18 Відділів в 1941 р., а в 1942 р. залишилося тільки 4. МУН в 1941 р. мали 18 Відділів, а в 1942 тільки 4.

Щойно після другої світової війни, голові Цент. ОДВУ проф. Григорію Герману і іншим членам повернули всі привілеї, включно з банковими contaми. Повідомили, що досліджуючі органи безпеки не знайшли жодних доказів, що ОГО, ОДВУ і УЗХ в Америці симпатизували, або співпрацювали з німецькими нацистами. Це була велика моральна перемога для тих, що завжди обороняли добре ім'я ОГО, ОДВУ і УЗХ. Самі події досліджень дуже серйозно пошкодили ефективності боротьби проти комунізму.

Після дослідження ОДВУ - співпраця з "нацистами" (1942 - 1945 р) Американським Конгресом конгрес заявив, що члени ОДВУ не співпрацювали з нацистами, та за їхню образу Українці не одержали відповідного публічного вибачення від Американського Конгресу.

1949 до 1957, щоб дати новоприбулим тимчасове місце замешкання, ОДВУ винаймила найбільшу залю в Народному Домі, там збудували поверхові ліжка з постіллю, а кухня задовольняла їх смачними стравами. Нові кадри з переселенців почали доповняти членство ОДВУ. Ця процедура була досить повільна з причини, що новоприбулі не знали англійської мови, і мусіли передусім забезпечити свою родину: мешкання та прожиток. В листопаді 1956 р. відзначено концертом і бенкетом 25-ліття ОДВУ. Звіт на перший ювілей вказує, що вислано до Європи на визвольну боротьбу 5,236.75 доларів.

Активність ОДВУ 1938-2003 р. відзначалася такими подіями: вітала з доповідями проф. Григорія Германа, ген. Віктора Курмановича, Романа Бойка, Володимира Душника, адв. Омара Малецького, ген. Григорія Степаника, Володимира Блондиненка, Івана Сподара, орг- реф. ОДВУ п. Панасюк, інж. Осипа Бойдуника, інж. Дмитра Андрієвського, ген. Миколу Капустянського, ред. Олега Штуля-Ждановича, проф. П. Мариновича і др. Богдана Шибунчака та інших. Відправлено 21 панахид і 12 святочних Академій в наміренні спочилих або замордованих відданих дочок і синів України, відзначено „День Націоналіста" 5 разів, 6 концертів, 8 вечерниць, 13 Свят-Вечорів, 20 забав, 12 доповідей для загальної публіки, 8 пікніків, 12 представлень, 7 бенкетів, 8 дискусійних вечорів.

Галицькі Стрільці, були основоположником Українських Злучених Організацій - УЗО в 1928 р. і ОДВУ в 1933. Члени ОДВУ завжди були активними представниками в УЗО.

1992 р. Приїзд до Клівленду першого Посла Вільної України Олега Г. Білоруса. На клівлендському летовищі, представник від ОДВУ інж. Василь Хміляк привітав посла і його дружину, а від громади привітав посла голова УЗО мгр. Василь Ліщинецький. Це свято громада відзначила бенкетом, на якому Посол Вільної України був головним промовцем.

1953 - 2003 р. З Божої волі основоположники й більшість членів ОДВУ відійшли у вічність, а їх заступників немає. Ці члени, які ще живуть, виконують функції зв'язкових і беруть участь в церковних і громадських подіях.

За доступними джерелами, подаю список членів ОДВУ, які були вибрані до управи на одну або більше каденцій в часі від 1931 до 2003 р. Іван Попович, Михайло Когут, Софія Когут, Максим Лазута, Іван Когут, Володимир Форемний, Михайло Ярош, Дмитро Шмагала, Осип Труш, Анна Труш, Лука Котович, Іван Сподар, Дмитро Дарош, Матвій Притуляк, Михайло Ярош, Іван Бурян, Григорій Брикайло, Марія Бойко, Григорій Кукіз, Л. Котович, В. Блондиненко, Н. Декан, В. Жук, М. Сентий, В. Зенчак, Т. Федорчак, Е. Пацула, Д. Загута, І Филипів, М. Кішан, Микола Бігун, Маріян Дуб, Остап Гук, Яків Кльований, Петро Хімка, Ярослав Кришталович, Микола Петрівський, Петро Дац, Мирон Шиян, Дмитро Місько, Зенон Єзерський, Константин Мельник, Микола Кавка, Лько Жгута, Андрій Жгута, Микола Ковалисько, Григорій Тершаковець, Микола Мороз, Михайло Майструк, Дмитро Павлишин, Михайло Пап, Василь Хміляк. Точний список членів управ, важко встановити через брак часу для розшуку.

Використано матеріали: Про-Пам'ятна Книжка ОДВУ від 1937-го і 1941-го рр., протоколи й кореспонденція ОДВУ та документальна книжка "Юкраїніян Америкенс" Мирона Куропаса.

Травень 2004 р. Инж. Василь Хміляк, Мовний коректор Богдан Ковч

Short Historical Outline of ODWU in Cleveland

Abbreviations in this Historical Outline:

UHO - United Hetman Organization

USGA - Ukrainian Striltsi Galician Army

DS - Democratic Sich

ORU - Organization for the Rebirth of Ukraine (in Ukrainian ODWU)

OUN - Organization of Ukrainian Nationalists

MUN - Young Ukrainian Nationalists

UZO - United Ukrainian Organizations

Hetman Pavlo Skoropadsky had a good relationship with the Germans during the First World War; therefore his soldiers had little difficulty to immigrate to the United States in the 1920's. Once in the United States they immediately organized a para-military organization. In Cleveland they named their organization the Democratic Sich in the name of Dmytro Witowsky and united with other organizations to form the United Hetman Organization (UHO). This organization was at this time the most powerful anti-communist group in the world. In Poland and Galicia the Polish government considered the Ukrainian Striltsi of the Galician Army USGA, a danger to the country's safety, and therefore they had greater difficulty to immigrate to the United States. Arriving in the USA in 1922 through 1926 they immediately joined the Democratic Sich (DS), which was one of the members of the UHO. Here in Cleveland the Sich members joined the DS in the name of Dmytro Witowsky. Since this organization did not satisfy their moral demands they appealed to their leaders in Europe for advice on how to continue their work.

In 1928 Colonel Evhen Konovaletz visited the Ukrainian communities and his Sich members in the United States to orientate himself with the Ukrainian community's political life and to raise funds for the defense to fight the occupation forces.

In 1929 at the Congress of Ukrainian Nationalists in Vienna, from Feb. 1-3, 1929 the organization of the-Ukrainian Nationalists OUN was formed. The first president elected was Evhen Konovaletz.

The creation of the organization for the Rebirth of Ukraine and the publishing of the newspaper "Ukrainian Word" were initiated by the late Evhen Konovaletz.; In 1933 his dream was fulfilled and he established the publication "Ukrainian Word" in Paris, France. The weekly Ukrainian Word and other publications became the major source of information in the free world about Ukrainian nationalism and their desire for statehood.

In 1929 Colonel Evhen Konovaletz, president of the Leadership of the Ukrainian Nationalists, again visited the United States. Now he was able to convince the Ukrainian leaders in the USA of the need to create a new organization. Here he helps to create a new organization, the Organization for the Rebirth of Ukraine (ORU). In Canada it was named the Ukrainian National Association. Their purpose was to organize a nationalistic movement, using the Ukrainian Army Organization and OUN as an example, and help the revolutionary movement in Ukraine. The first branch of QDWU and the main headquarters was organized in New York.

At the invitation, of DS the president of OUN Evhen Konovaletz arrived in Cleveland June 30, 1929. He was greeted at a banquet where he spoke. He recommended his former soldiers to organize a Striletska division. As a result of this recommendation in a short time a Striletsky Group was organized, with a membership of four former Sichovy Striltzy: Ivan Popowycz, Ivan Bdzil, Maxym Lazuta and Pavlo Kowal. The first meeting took place October 21, 1929. They elected officers Ivan Popowycz - pres., M. Lazuta - secretary, I. Bdzil - treasurer.

1930-33 - By March 1930 the membership of the Striletsky Group had increased to eight members. Realizing that strength is in unity, the Striletsky Group continued to work with the members

of the Democratic Sich, invited speakers, presented plays, celebrated various anniversaries. The initiators of all the events were mostly the members of the Striletsky Group. After several years of calmness for the first time the community, through the initiative of the Striletsky Group, moved to strongly protest against the Polish government of Marshall Joseph Pilsudski for their pacification of Ukrainians in Galicia. The first organized protest with 8,000 participants marched through the streets of Cleveland with banners and flags on November 13, 1930. Attorney Maksym D. Gaston and the leader of the Lithuanian community I. Zoriya spoke to the protesters. The Plain Dealer published an extensive article and pictures.

The members of the Striletsky Group convinced the Democratic Sich to unite into one organization. Most of the members were in favor of this unification. After several compromises on March 7, 1933 most of the members voted for this unification, and named this new organization "Organization for the Rebirth of Ukraine" in the name of D. Witowsky Branch 8. (ORU). The growth of ORU started in 1930 with the visit to USA of Omelan Hrybysky, member of the leadership of OUN. He was an outstanding organizer. Through his efforts at the first convention of ORU on June 26-27, 1931, 223 delegates participated representing 14 branches. Voted to be the first president of the Central Headquarters of ORU was Professor Gregory Herman, a major in the USA Army Reserves, father of Cleveland's Katherine Szmagala.

On January 5, 1934 DS and ORU #8 officially became one organization, with a membership increased to 41. This was beneficial to both organizations, both materially and financially. Through the efforts of the members of ORU the organization gained recognition and cooperation with the Ukrainian Greek Catholic Church of Ss. Peter & Paul. From this moment on, the work of ORU was very successful. On March 18, 1934 a branch of young Ukrainian Nationalists (MUN) with a registration of 92 members was started. They organized a Drama club, which performed for the Ukrainian communities in Cleveland and Akron. The income from these performances \$1,000.00 were sent to Ukraine to support the struggle against the occupier. Several speeches were offered to the Ukrainian community by Professor Gregory Herman, president of the Central Headquarters of ORU, Mr. Omelan Hrybysky, member of the leadership of OUN in Ukraine, and Mr. T. Svystun organizer for the Ukrainian Nationalists in the USA. The ORU organized for the community picnics and evenings with entertainment and dance. They celebrated the christening of U.S. and Ukrainian flags for ORU, collected donations for the \$40,000 Fund. They reorganized the MUN (youth) into a military organization, and at their semi-annual meeting they reelected new officers. This leadership left positive results of their work for the Cleveland community and the nationalist movement.

1935 recognized greater internal consolidation with a larger participation of members. This year the OUR memorialized the death of Bilas, Danylyshyn and Olha Bassarab, and organized a division of the Red Cross in the name of O. Bassarab. But, the enemies of the Ukrainian nation protested to the American government, on the grounds that the name Red Cross could only be applied to a non-profit organization of an independent state that could become a member of the World Red Cross organization. Immediately ORU renamed the Ukrainian Red Cross to the Ukrainian Gold Cross; which quickly began to flourish. The ORU organized for the public three lectures given by T. Swystun, Hrabysky and general Mykola Kapustiansky. That year they had 21 executive meetings and gained 13 new members. Through their activities ORU became a prestigious organization, widened its influence in the Ukrainian community and had a positive input on community life. They sent \$975.50 for the liberation of Ukraine. They sent delegates to the manifestation and gathering of ORU in New York. With great enthusiasm they collected funds for the \$40,000 Fund. They were most proud of the purchase of an airplane and at the Air Show Festivity on June 7, 1935 in the Swiss Grove in Seven Hills, Ohio they christened the airplane, giving it the name of "Nationalist". The participation of the nationalists in the Air Show raised the moral not only among the nationalists in the USA but in Ukraine and Canada. The US press published well-informed articles about this plane. In 1935-36 ORU provided fly instructions, taught by a major in the US Army. The purpose of this training was to give

the students fundamental knowledge of flying, to prepare them for applying to the Flying School when they would enter the army.

New members had to take an oath: "I swear on my honor that I will fulfill all of my obligations toward Ukraine, according to the ideology of the Ukrainian Nationalists Organization and will submit to the orders of ORU, which represents OUN in the USA, so help me God Amen". All the members of ORU and MUN and Gold Cross, men and women, wore uniforms of the organization at different parades and church functions and celebrations, especially during the Easter holidays.

1936: There were some changes in the administration of the branch, but John Popowych remained president. During this year the members participated in some military maneuvers with John Popowych in command. On Feb. 16, 1936 the ORU organized a protest in the Ukrainian National Home against the Polish government, which was persecuting the Ukrainians in western Ukraine. Appropriate letters were signed by 28 delegates representing several organizations and church parishes and sent to governments of the major countries. Again, in the Ukrainian National Home, the ORU organized two anti-Bolshevik public meetings with speeches about communism. Two plays were presented, three balls were held, two banquets, several lectures were presented by Dr. Alexander Granowsky, a professor at the University of Minnesota in Minneapolis and also the president of ORU of the central headquarters. Another speaker was Mr. Hrebynsky. They organized two picnics. During this year they were the hosts for the 6th convention of ORU. This convention involved a great deal of work but it brought great success and pride for the Ukrainian nationalists in Cleveland. This kind of gathering reinforced and strengthened the Ukrainian Nationalism in the community. A sum of \$480 sent to Ukraine to support the cause of independence.

1937: On Dec. 20th some of the officers of ORU were reelected, a regional council was created for Ohio, and officers elected were John Popowych - president, Anna Trush- ecretary, Mrs. Kohut - treasurer. Dmytro Szmagala membership organizer. Memorial meetings were held to honor Bilas, Danylyshyn and Olha Basarab. A Christmas Eve Dinner was organized, two banquets, two balls, two plays and one picnic was held at the newly acquired Picnic Grove of Sts. Peter and Paul on Hoertz Rd. in Parma.

1938: A memorial academia was held to commemorate the tragic assassination of the leader of OUN, the late Colonel Evhen Konovaletz. An organized protest was held against the Polish occupation of Galicia. An article on this protest appeared in the Plain Dealer on May 22, 1938. The speakers at this event were Editor of the journal "Nationalist" Volodymyr Dushnyk, attorney Omar Malysky, general Hryhoryj Stepanyk, Volodymyr Blondynenko, John Popowych and Ivan Spodar.

1942-52: The activity of ORU were now limited to organizing a few commemorative academies, due to the investigation of ORU by the American Congress, Res. 282. The head of the congressional investigation committee was Martin Dies. On Nov. 16, 1933 an agreement was signed between President Franklin Roosevelt and the Soviet Minister of External Affairs Maksym Litvinov. This agreement obligated both parties on their own territories not to allow the existence of organizations or groups, which had as its aim the overthrow or the bringing about by force of a change in the political or social order of the partner country. Eight thousand protested against this agreement. Roosevelt believed that Stalin was a trustworthy individual. Even such people as Ambassador Joseph E. Davies believed Stalin and his methods of governing were valid and he delivered his point of view to President Roosevelt. The widely known and respected permanent correspondent in Moscow for the New York Times Walter Duranty wrote whatever Stalin desired to be told to the free world, and for this he was awarded the Pulitzer Prize. Other reporters also followed in Duranty's footsteps. Communist propaganda kept right on flourishing with the help of the newspapers *The Hour and Friday*. The editors of these papers were Albert E. Kahn and Michael Sayers. Both of these editors were of Jewish extraction and were financed by the Jewish Anti-defamation League. The Congressional investigating commission concentrated mostly on United Hetman Organizations. They inferred that the Hetman organizations were collaborating with the Hitlerites. With the declaration of

the Act of Independence on June 30, 1941 in Lviv by OUN(b). part of the Organizations of Ukrainian Nationalist under the leadership of Stepan Bandera, in the presence of German officers, only strengthened the propaganda in the U.S., that the Ukrainian Nationalists cooperated with the Nazis. Since ORU was organized by OUN it meant ORU was following the orders of OUN and is collaborating with the Nazis. The FBI continued their own investigation in this affair. J. Edgar Hoover was well informed that the organization United Hetman Organization and ORU had nothing to do with the Nazis and that the Newspapers *The Hour and Friday* have a connections with the Communists. But, publicly he never confirmed this situation. On March 7, 1942 the United Hetman Organization was dissolved and their newspaper "Our Banner", published their last issue on March 28, 1942. ORU and the Ukrainian Gold Cross also suffered losses. The first president of ORU Professor Gregory Herman, a major in the U.S. Army Reserves was denied advancement in rank, and his bank account was frozen. Also, in Cleveland the bank accounts of John Popowych, Dmytro Szmagala and others were also frozen. People were harassed and told that they will be deported. Many members left the organization in fear. In 1941 ORU had 87 branches and 1942 only 27 remained. The Ukrainian Gold Cross had 18 branches in 1941 and by 1942 only 4 branches remained. In 1941 MUN had 18 branches by 1942 only 4 branches remained.

Only after World War II the privileges and bank accounts were reopened for Prof. Herman and others. The Congressional Investigation Committee informed them that there was never any proof found that UHO, ORU and Ukrainian Gold Cross ever collaborated in any form with the German Nazis (but never received a public apology from the U.S. Congress).

This was a great moral victory for those who always defended the good name of their organizations. But, the investigations contributed to the demise of the effectiveness of the fight against the communists.

1949-1957. To accommodate the refugees, temporary lodging was prepared by ORU at the Ukrainian National Home on 14th St. The largest hall was rented where double decker beds with linens were provided. Also a kitchen provided meals for the refugees. New members, from the refugee groups began, to join the ORU. Membership did not increase since the newcomers did not know the English language. Their biggest concern and responsibility was to provide a home and financial support for their families. In November 1956 ORU celebrated its 25th anniversary with a concert and banquet. The financial report indicated that \$5,236.75 was sent to Europe to support the cause of independence for Ukraine.

Events of ORU 1938-2003: Speakers invited were professor Gregory Herman, general Victor Kurmanowych, Roman Boyko, Walter Dushnyk, attorney Omar Maletsky, general Hryhorij Stepanyk, Wolodymyr Blondynenko, Ivan Spodar, membership organizer of ORU, Mr. Panasiuk, Engineer Osyp Bojdunyk, Engineer Dmytro Andrievsky, general Mykola Maksym Kapustiansky, editor Oleh Shtul-Jdanowych, prof. P. Marynowych, Dr.Bohdan Shebunchak and others. Twenty one services for the dead and 12 memorial Academies in memory of the sons and daughters assassinated for their effort to liberate Ukraine, organized five days of the "Day of Nationalists", 6 concerts, 8 parties, 13 Christmas Eve Dinners, 20 balls, 12 speakers for the general public, 8 picnics, 12 plays, 7 banquets, 8 round table discussions.

Galician Ukrainian Veterans were the original founders of the Ohio United Ukrainian Organizations UZO in 1928 and ORU in 1933. Members of ORU were always active members of UZO.

1992. The arrival of the first Ukrainian Ambassador to the U.S.A. Oleh Bilorus and his wife at the Cleveland-Hopkins Airport were greeted by engineer Wasil Chmilak, a member of the ORU (W.Chmilak knew Mr. Oleh Bilorus couple years prior to his becoming Ambassador), and by the community President of UZO Wasyl Liscynesky. This event was celebrated with a banquet, organized by the community committee, where the Ambassador was the main speaker.

1953 – 2003. With the demise of many of the founders of ORU and no replacements to take over the organization, the work came to a standstill. Those members that are still alive are maintaining a connection with other groups in the USA and are assisting in church and community life.

From reliable sources the following members were elected to different positions in ORU from 1931-2003: Ivan Popowych, Mychajlo Kohut, Mrs. Kohut, Maksym Lazuta, Iwan Kohut, Volodymyr Foremny, Michael Yarosh, Dmytro Szmagala, Osyp Trush, Anna Trush, Luka Kotowych, Iwan Spodar, Dmytro Darosh, Matthew Prytuliak, Michael Yarosh, Iwan Burian, Hryhorij Brykailo, Maria Boyko, Hryhorij Kukis, L. Kotowych, V. Blondynenko, N. Dekon, V. Zuk, M. Senty, V. Zenchak, T. Fedorchuk, E. Paczula, D. Lazuta, E. Pilipiw, M. Kishan, Mykola Bihun, Maria Dub, Ostap Huk, Jakiw Klovany, Petro Chimka, Jaroslav Kryshalowych, Mykola Petriwsky, Petro Datz, Myron Shyan, Dmytro Misko, Zenon Jezersky, Constantine Melnyk, Mykola Kawka, Ilko Zguta, Andrij Zguta, Mykola Kovalenko Hryhorij Tershakowec, Mykola Moroz, Mychailo Mystruk, Dmytro Pawlyshyn, Michael Pap, Wasil Chmilak. The actual list of officers is not complete due to the lack of time for research. Source of materials used: ORU Commemorative Books of 1937 and 1941, minutes of meetings and correspondence, and the documentary publication ..."The Ukrainian Americans" 1884 - 1954 by Myron B. Kuropas.

May 2004, Eng. Wasil Chmilak, Proof-reader Olena Chmilak

Марта Ковч

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ, 8-ий Відділ у Клівленді, Огайо

На терені міста Клівленду в 30-тих роках минулого сторіччя, сильно відчувалася потреба жіночої організації, що перебрала б на себе харитативно-допомогову акцію. У цей час діяла тут Організація Державного Відродження України, яка мала у своїх рядах багато ідейного жіноцтва; вони стали зародком 8-го Відділу УЧХ-ОДВУ, притягаючи до праці інших жінок.

І так дня 8-го грудня 1935 року оформився 8-ий Відділ УЧХ-ОДВУ, вибравши на свою патронку Ольгу Басараб, першу жертву підпільної боротьби що, мов українська Жанна д'Арк, звивала до боротьби й посвяти творити національний чин. На засновних загальних зборах, вибрано першу управу, яку очолила пані Катерина Попович. На першому пляї діяльності було нести допомогу ОУН, політичним в'язням та жертвам польської пацифікації, як теж жертвам голоду в Україні. Не забували вони за воєнних інвалідів, вдів і сиріт. Серед членок посилено виховну працю для усвідомлення і укріплення національного духу; з тією метою відбувалися численні доповіді з рефератами для членства і ширших кіл громадянства. Цікавилися теж українською пресою і підтримували фінансово своїми датками видавництва часописів "Українське Слово" у Парижі, "Новий Шлях" у Канаді і журнал "Самостійна Україна" в Чикаго, як також видання МУН-у (Молоді Українські Націоналісти) "Trident" англійською мовою. Праця Відділу була побудована головно на влаштуванні різnorodних імпрез для підтримки товариських зв'язків та придбання фондів на допомогу, яка побіч вкладок від членів та збірок на "Коляду" й "Писанку" були основними прибутками. Спільно з ОДВУ і МУН-ом організовано маніфестаційні віча, урочисті концерти в пошану героїв та визначних діячів. Брала організовану участь в імпрезах, влаштованих Українськими Злученими Організаціями (УЗО).

Трагічна вістка про вбивство, на вулицях Роттердаму, голови Проводу Українських Націоналістів Евгена Коновальця у травні 1938 р. потрясла, до глибини душі, нашу українську громаду. Проголошено жалобу, відбуто маніфестаційні віча та переведено поважну збірку на визвольний фонд.

Рік 1939 проходив під знаком Відродження-Срібної Землі - Карпатської України. Ішла збірка фондів, висилання пачок із одягом, взуттям, та харчами, відбувалися протести проти нелюдських знущань мадярського війська над безборонним населенням та полоненими січовиками. Усі посилки йшли через Американський Червоний Хрест.

У 1940 році відбулося урочисте відкриття Культурного Городу у Клівленді. У поході вулицями міста маршувало близько сотні уніформованих членок 8-ого Відділу УЗХ, які вже передтим жертвенно переводили збірки на фонд закупу пам'ятників до цього городу в українській секції. У квітні 1940 р., на вимогу уряду змінено назву "Український Червоний Хрест" на назву "Український Золотий Хрест", з таких мотивів, що тільки державні народи можуть мати червоно-хрестні організації. Цією назвою ми користуємося від 1940р. В 1941-ому році переведено акції проти насильного рекрутування українців до польського легіону у Франції та висилано допомогу інтернованим нашим воякам у Швейцарії. Підчас Другої Світової Війни наш Відділ тісно співпрацював із Американським Червоним Хрестом у всіх його акціях та вислав пакунки для вояків-українців в американській армії.

У цей час розпочалась сильна нагінка проти всіх українських націоналістичних організацій з боку американського уряду, що спричинило кризу нашої організації. Деякі члени перестали бути активними, а деякі зовсім відійшли. Треба було вести роз'яснюючу працю між американцями про різницю між націоналізмом та фашизмом, подавати факти про масове винищення німцями українського населення, а головню провідної верстви в Україні.

У 1942р. прийшла чергова болюча вістка про закатування німцями поетеси націоналістки Олени Теліги та її мужа. Захоплений відвагою та закликами у її творах, Відділ вибирає її своєю патронкою під назвою "8-ий Відділ УЗХ ім. Олени Теліги".

Із закінченням війни виникла нова проблема, яка вимагала скорої дії в допомозі родинам біженців, котрі опинилися в Європі, без засобів до життя і перед маривом примусового вивозу "на родину". Розпочато збірку одягу, взуття та харчів, а згодом виставлювання афідавітів на виїзд до Америки, для українських родин у Німеччині й Австрії. Особливе признание належить покійній сл. н. Розалії Кокоць, яка сама одна виставила 80 афідавітів. Багато членок пішли її слідами. З приїздом більшого числа скитальців, треба було шукати для них приміщення та працю. І так роки 1947-1949 в цілості були заповнені акціями допомоги скитальцям.

З приїздом нової іміграції, Відділ поповнився новими силами і організація зачала знову рости і кріпшати. Тут слід згадати про родину Миколи і Володимири Кавки, які вже в перших місяцях 1949 р. підготували ряд мистецьких виступів.

З ініціативи УЗХ, при тісній співпраці Союзу Українок Америки, започатковано щорічні свята Жінки-Героїні. Пані Олена Дуб зорганізувала жіночий хор, який брав участь у тих святах. У травні 1954 р. спільно з ООЧСУ й ОДВУ, УЗХ відзначив соборно 25-ліття ОУН гарною мистецькою програмою і бенкетом. У березні 1955 р. відбулося спільне з СУА святкування 70-ліття Жіночого Руху. У програмі взяв участь жіночий хор під орудою Олени Дуб, а Володимира Кавка підготувала з молоддю інсценізацію. У березні 1969 р, Відділ влаштував Вечір, присвячений нашим дисидентам. Тут громадянство вперше довідалось про наших незламних борців за людські та національні права в Україні. Багато людей вперше почули про Валентина Мороза, Івана Геля, маляра Опанаса Заливаху, Осадчого, Чорновола та інших. Багатий на різні імпреди був 1971 рік. У лютому, наші членкині Оля Бик і Оленка Хміляк виступали в українських строях, як модельки на показі, влаштованім на "Nationality Service", у травні брали участь у "Flat Festival" і на 175-ліття міста Клівленду.

Із зменшенням членства, і активність меншала. Останніми роками Відділ збирав "Коляду" і щедрі пожертви відсилає до Головної Управи УЗХ, які використовуються на ведення і покриття коштів літніх таборів УЗХ, які щороку відбуваються на Оселі ім. Ольжича в Лігайтоні, Пенсильвенія. Завдяки фінансової підтримки Відділів, посилено допомогу дітям в Україні. Від 1993 р. по сьогодні, УЗХ оплачує літні табори в Україні, які тривають два місяці - липні і серпні. Щоб дати можливість якнайбільшій кількості дітей брати участь у таборах, групи по 25 дітей приїжджають що два тижні, щоб охопити якнайбільше областей України. Зимом, на час Різдва, УЗХ оплачує "Зимові оселі". Діти зі східних областей приїжджають у Західну Україну - Галичину, Закарпаття, Буковину до родин, щоб там пізнати наші традиції Різдва та Йордану. В роках 1991, 1992, 1994 і 1995 УЗХ організував і спроваджував дітей з

околиці Чорнобиля. Тут, у Лігайтоні, лікарі українці безкоштовно провадили лікарські badania, а шпиталь у Лігайтоні і Аллентавні безкоштовно давав приміщення та медичне обладнання для користування лікарям.

Підсумовуючи пророблену працю за минулих 69 років, бачимо якою інтенсивною була діяльність 8-го Відділу УЗХ у Клівленді. Тільки завдяки тісній співпраці усіх членок та вмілому прововоді, ми сьогодні втішаємося успіхами добре виконаного обов'язку. З признанням і вдячністю згадуємо тих, що кляли підвалини нашої Організації і також тих, котрі ще донедавна працювали в наших рядах, допомагали здійснювати світлі кличі на шляху до мети. Тут у першій мірі слід згадати паню Катерину Попович, першу голову 8-го Відділу, яка була його душею. Не менш заслуженою п. Маруся Попович, довголітня голова нашого Відділу. Була англomовною секретаркою УЗО та також активна в американських організаціях, як Nationality Service, уможлижуючи там наші виступи на міжнародних фестивалях, ярмарках, тощо.

У громадському житті нашої зрізничкованої діаспори, УЗХ все стримів до співпраці в громаді, став членом основником ЗУАДК-у, Українського Конгресового Комітету та Світового Конгресу Вільних Українців - СКВУ, як також Світової Федерації Українських Жіночих Організацій - СФУЖО. Для збереження української молоді організуємо літні табори та світлички для наших найменших діточок. Оглядаючись на пройдений шлях, ми гордо несем наш прапор УЗХ. Очолювали Відділ упродовж усього часу як голови:

Попович Катерина, Бойко Марія, Кавка Володимира, Бігун Михайлина, Кравчук Анна, Попович Маруся, Ковч Марта - по сьогодні.

Матеріяли використано;

Статті Володимири Кавки: "Історія 8-го Відділу УЗХ у Клівленді, Огайо", надрукованої на ст. 120-150 у книзі "50-ліття Українського Золотого Хреста в США 1931 - 1981", виданій Головною Управою УЗХ, Детройт-Філядельфія, 1981.

Translated by *Yaroslav Bihun*

Ukrainian Gold Cross 8th Chapter, Cleveland, Ohio

There was a widely held feeling within the Ukrainian community of Cleveland in the 1930s that there was a need for a women's organization which would take look after the community's benevolent and assistance responsibilities. The Organization for the Rebirth of Ukraine ("ODWU"), which was active here at that time, had many idealistic women in its ranks. They formed the 8th Chapter of the Ukrainian Red Cross-ODWU, which drew other women into its membership.

The chapter was established on December 8, 1935, choosing as its patron Ukraine's Joan of Arc, Olha Basarab, the first woman martyr of the underground movement for Ukraine's independence. The founding meeting elected a board, headed by Kateryna Popovych. Its first order of business was to provide assistance to the Organization of Ukrainian Nationalists (OUN), political prisoners and other victims of Poland's acification policy in western Ukraine, as well as the victims of Stalin's forced famine in Ukraine. They also helped war invalids, widows and orphans. Their program had an educational aspect as well, aimed at strengthening the national awareness of its membership and the public at large through lectures and other events. Being interested in maintaining a healthy Ukrainian press, its members helped financially such publications as Ukrayinske Slovo (Ukrainian Word) in Paris, Novyi Shliakh (New Pathway) in Canada, Samostiyna Ukrayina (Independent Ukraine) in Chicago and the English-language Trident, a publication of the Young Ukrainian Nationalists (MUN).

The main part of their work focused on organizing events that served to strengthen organizational ties and to raise funds, which along with donations collected through the Koliada (caroling) and Pysanka (Easter egg) at Christmas and Easter, financed their assistance programs. Along with ODWU and MUN, they organized demonstrations and concerts to honor Ukraine's heroes and leading activists. They also participated in events sponsored by the United Ukrainian Organizations ("UZO") of Cleveland.

The news about the murder in Rotterdam in May 1938 of the OUN leader, Yevhen Konovalts, shocked the Ukrainian community, which declared a period of mourning, organized a memorial vigil started a fund-raising drive for the liberation fund.

The rebirth of Trans-Carpathian Ukraine was the defining event of 1939 for the work of the URC chapter, which collected funds, clothes, shoes and food for the people of that region; there were protests against the inhumane treatment of its defenseless citizens and prisoners of war by Hungarian troops. The aid packages were sent through the American Red Cross.

Cleveland's Cultural Gardens were inaugurated in 1940. Among those marching in the gala parade down the city's main streets were close to 100 members of 8th URC Chapter, who had raised funds for the statues that were erected in the Ukrainian section of the park.

In April 1940, at the insistence of the government, which insisted that only nation states can have Red Cross organizations, the name of the organization was changed from the Ukrainian Red Cross to the Ukrainian Gold Cross.

In 1941 UGC was active in protesting the forced drafting of Ukrainians into the Polish Legion in France and sent aid packages to Ukrainian prisoners of war in Switzerland. During World War II the UGC, working closely with the American Red Cross, sent packages to Ukrainian-American soldiers in the U.S. Armed Forces overseas.

During this period, all Ukrainian nationalistic organizations came under the intense scrutiny and pressure of the U.S. government. It was a critical time for the organization; some members became less active in the organization, while others left it completely. The UGC had to launch a public relations campaign, explaining the difference between fascism and nationalism and providing facts about the mass Nazi killings of the Ukrainian people and, especially, their leaders.

In 1942, upon receiving the tragic news about the murder by the Nazis of the poetess-nationalist Olena Teliha and her husband, the UGC Chapter 8, honored her courage and boldness by choosing her as its new patron.

The end of the war brought new problems demanding immediate action: thousands of Ukrainian refugee families found themselves in Europe without any means for livelihood and under the threat of forced repatriation. A collection campaign was initiated for food, clothing and footwear, and soon thereafter for affidavits to get the Ukrainian refugee families in Germany and Austria to come to the United States. Rozalia Kokots deserves special mention in this regard for personally sponsoring 80 such affidavits. Many others followed her example. And with the arrival of more and more immigrants, the organization set about finding housing and jobs for them. Between 1947 and 1949, the organization's work was completely devoted to assisting immigrants.

With the arrival of the new immigration, the chapter received new members, grew stronger and expanded its activities. It should be noted that the Kawka family — Mykola and Volodymyra — put on a number of cultural programs in the first few months of 1949.

It was at this time that, with the cooperation of the Ukrainian National Women's League of America, the UGC launched the annual event honoring the Ukrainian Woman-Heroine. Olena Dub organized a women's choir that performed at these events. In May 1954, the Organization for the Defense of the Four Freedoms of Ukraine, ODWU and UGC together marked the 25th anniversary of the founding of OUN with a concert and banquet. In March of 1955, the UGC and UNWLA marked the 75th anniversary of the Ukrainian women's movement with a program that included the women's choir led by Mrs. Dub and a theatrical group led by Mrs. Kawka.

In March 1969, the chapter organized an evening honoring Ukrainian dissidents in the Soviet Union, which brought to the attention of the community the efforts and official repression of the human rights and national rights activists in Ukraine. For many, it was the first time they heard about Valentyn Moroz, Ivan Hel, the artist Opanas Zalyvakha; about Osadchy, Chornovil, and many others. 1971 was an event-filled year that included UGC members Olia Byk and Olenka Chmilak appearing as models in national dress at a fashion show in February sponsored by the Nationality Service, at the Flat Festival in May and again at Cleveland's 175th anniversary festivities.

As the membership declined over recent years, so did the chapter's activities. It continues its "Koliada" fundraising for the annual youth camps at the Olzhych homestead in Leighton, Pennsylvania. UGC chapters have also raised funds to help children in Ukraine. Since 1993, UGC finances two months of youth summer camps in Ukraine, which allows children from all parts of the country to spend two weeks at a summer camp in July and August. At Christmas time, UGC sponsors "Winter Homesteads," which bring children from eastern Ukraine to western Ukraine so they can learn about the Christmas traditions in that part of their country. And between 1991 and 1995, the UGC brought children from the nuclear-accident-ravaged Chornobyl region of Ukraine to the United States, where they received free medical care from Ukrainian-American physicians at the hospital facilities in Leighton and Allentown, made available free of charge.

Looking back at the 69 years of activities of the 8th Chapter of UGC, it becomes evident that it was due to the cooperative efforts of its membership that it fulfilled its obligations. A large measure of gratitude and respect is due for those who laid the foundation for the organization and those who followed them and spared no effort in achieving their goals. First of all, one should mention the chapter's first president, Kateryna Popovych, who was the soul of the organization. No less noteworthy was Marusia Popovych; in addition to heading the chapter for many years, she was the English-language secretary of UZO and an active member in various American organizations, such as National Service, through which the chapter gained access to international festivals and other events.

Within the diversity of the Ukrainian-American diaspora, the UGC has always striven for full cooperation in our community; it was a founding member of the United Ukrainian-American Aid Committee, the Ukrainian Congress Committee of America, the World Congress of Free Ukrainians as well as the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. And working in behalf of Ukrainian youth, it organized summer camps and day schools. Looking back at what the 8th Chapter achieved, its members can proudly hold the UGC flag high.

During its existence, the chapter has been headed by: Kateryna Popovych, Maria Boiko, Volodymyra Kawka, Mychajlyna Bihun, Anna Kravchuk, Marusia Popovych, and Marta Kowcz, the current president.

Source material: Volodymyra Kawka, "The History of the 8th Chapter of UGC in Cleveland, Ohio," pp. 120-1 120-150 50 in 50th Anniversary of the Ukrainian Gold Cross in the USA, 1931-1981, UGC, UGC, Detroit-Philadelphia, 1981.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ (ООЧСУ)

Завданням Організації було оборона прав українського народу, який жив тоді під ярмом комуністичного режиму, а також боротьба за державне і самостійне існування України. В основу своєї праці Організація поклала чотири гасла Президента Франкліна Рузвельта, що стали фундаментом Атлантийської Хартії:

СВОБОДА СЛОВА - СВОБОДА СОВІСТИ - СВОБОДА ВІД СТРАХУ - СВОБОДА ВІД ЗЛИДНІВ.

Перший Відділ ООЧСУ в США був заснований 23 березня 1946 р. в Ньюарку, Другий - 5 травня 1946 р. в Нью-Йорку.

Третій Відділ у Клівленді - 15 червня 1947 року. Тут його ініціаторами була група емігрантів на чолі з інженером Євгеном Ляховичем. Першим головою Управи 3-го Відділу ООЧСУ був обраний Василь Жук, заступником - Микола Пеленьо, секретарем - Лука Котович, члени: Михайло Пукач, Роман Стахур, Василь Кужда, Ярослав Баляш, Андрій Фітяк, М. Керик, М. Олексин.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
СТЕЙТУ ОГАЙО

мають шану запросити Вас з Ріднею

—на—

ТРАДИЦІЙНИЙ
МАЛАНЧИН ВЕЧІР

що відбудеться

в суботу, 10-го січня 1970

HOLLEDEN HOUSE - 610 Superior Ave CLEVELAND, OHIO

ПОЧАТОК О ГОД. 9:00 ВЕЧОРА

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ГРАДУАНТОК

КОРОТКА НОВОРІЧНА ПРОГРАМА

СМАЧНИЙ БУФЕТ У ЗАРЯДІ ПАНЬ

ГРАС ОРКЕСТРА ГЕРБЕРТА КУЗБЕРА

ВСТУП НА БАЛЬ \$5.00 — ДЛЯ СТУДЕНТІВ \$3.00

ВЕЧІРНІЙ ОДЯГ

—1969—

1-ий ряд: Оля Литус, Р. Дідич; Маруся Копельців, С. Сикірський;
Галя Бабич, Б. Волошук.

2-ий ряд: Ліда Кусяка, Ю. Фаріон; 2. Оксана Галандюк, Е. Клач;
Соня Шийка, Я. Яворський.

3-ий ряд: Марійка Влашин, А. Міхняк; Наталія Хомик, С.
Чапський; Віра Палайда, С. Мелишак,

4-ий ряд: Маруся Мельник, Я. Кмйотик; Маруся Опацька, М. Янів;
Маруся Дзек, П. Данилевич.

5-ий ряд: Оксана Лішук, В. Веришук; Марта Іванюк, Д. Крейг;
Доріс Синюга, Столяр; На переді: Люба Якіма, Ю. Лішук.

Другі Загальні Збори обрали нову Управу, яку знову очолив Василь Жук, а секретарем обрано Василя Кужду. Делегатами до З'їздів Головної Управи ООЧСУ в 1948 - 49 роках були Василь Кужда та Сергій Терентюк

Було організовано чоловічий хор ім. Т. Шевченка, українську радіопрограму ООЧСУ в 1952 р., спортове товариство "Львів" в 1953 р., курси українознавства, видавництво газет "Вісті ООЧСУ" та пізніше "Клівлендські Вісті", а в 1979 році засновано Об'єднання Жінок ООЧСУ.

У 1949-51-их роках членство становило 200 осіб. Найбільш активними членами у праці в ті початкові роки були: Василь Жук, Микола Пеленьо, Михайло Пукач, Василь Кужда, Роман Стахур, Олена Степаник, Катруся Жук, Осип Гедельський, В. Ендрус, Василь Мураль, Дмитро Струс, Іван Палка. У пізніших роках провід 3-го Відділу очолювали: Ярослав Городиський, Євген Тарнавський, Григорій Голембйовський, Ілля Вільшанецький, Володимир Корнацький, Ярослав Рибалт, Олександр Блашків, Микола Поглід, Зенон Винницький, Іван Подригуля, Лев Кусяка, Мирослав Гейниш, Тарас Бурий.

Управа Відділу часто організовувала зустрічі з видатними політичними діячами і провідниками ОУН, зокрема, зі Степаном Ленкавським, Ярославом Стецьком, Іваном Вовчуком, Костем Каноненком, Семеном Вожаківським, Петром Мірчуком та іншими

Разом з іншими організаціями членство ООЧСУ демонструвало свою солідарність і виступало на захист українських дисидентів і правозахисників: Юрія Шухевича, Валентина Мороза, В'ячеслава Чорновола, Левка Лук'яненка, Василя Стуса, Миколи Руденка, а також брало участь у русі на захист Мирослава Медвідя, Богдана Козія, Івана Дем'янюка.

З 1976 і до 2003 року Третій Відділ ООЧСУ очолювали: Олександр Блашків (1976-1979 і 2003 рр.), Василь Мудрак (1979-1980 рр.), Микола Поглід (1980-1994 рр.), Теодор Василик (1994-1999 і 2001-2003 рр.), Павло Присяжний (1999-2000 рр.), Григорій Головка (2000-2001 рр.). Секретарями Управи в цей період були: Василь Кужда, Олександр Блашків, Богдан

Семків, Павло Присяжний, Петро Венгрин, Іван Федоришин. У 1980-му році загальна кількість членів Організації становила 180 осіб. В цьому ж році відбувся 13-ий Конгрес УККА. Головою Конгресу був обраний член нашого Відділу д-р Богдан Футей. ООЧСУ входили до Українських Злучених Організацій Великого Клівленду (УЗО).

Склад Управи 3-го Відділу ООЧСУ в Клівленд-Пармі, Огайо, на 2002-2003 рр. : Роман Стахур-вільний член, Мирон Стахур - другий заступник голови, Юрій Лішнянський - перший заступник голови та імпрезовий референт, Олександр Блашків - голова, Іван Федоришин - секретар протоколів, Петро Пенгрин-фінансовий референт і прапорносець, Іван Мален-господарчий референт, Михайло Пукач - вільний член Василь Кужда - контрольна комісія, Теодор Василик - вільний член, Михайло Філяк - суспільна опіка, Мирослав Гейниш - контрольна комісія , Іван Стадник - вільний член, ред. Петро Твардовський - пресовий референт, Осип Теркала - організаційний референт, Павло Присяжний - контрольна комісія. Відсутні: Теодор Глуховецький - секретар кореспонденцій, д-р Осип Мартинюк і Люба Мисів-Зварич - референти зовнішніх зв'язків, Микола Погляд, Петро Венгрин, Василь Брездун, Степан Галай - вільні члени, д-р Олександр Клос, д-р Богдан Чепак, Мудрак Василь - товариський суд.

Склад управи 3-го Відділу ООЧСУ в Клівленд-Парма на 2011-12 рр.

Оліяр Ігор - голова, Дячун Ігор - заступник голови, Лішнянський Юрій - фінансовий, Оленчин Роман - секретар, Теркала Осип - організаційний реф., Твардовський Петро - пресовий реф., Пенгрин Петро - імпрезовий реф., Вільні члени: Стахур Роман, Блашків Олександр, Мартинюк Осип, Стахур Мирон, Гасич Михайло. Контрольна Комісія: Рошецький Богдан, Дячун Ігор, Теркала Осип. Товариський Суд: д-р. Клос Олександр, д-р. Чепак Богдан, Нестор Лис.

ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ **(ООЖООЧСУ) В КЛІВЛЕНДІ**

Основуючі загальні збори Відділу Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України відбулись 24-го травня 1970-го року. У зборах взяла участь голова Головної Управи ОЖ ООЧСУ мгр Уляна Целевич, яка виголосила доповідь на тему "Важливі завдання перед нами", в якій з'ясувала напрямні цієї жіночої суспільно-політичної організації. Збори обрали першу управу Відділу, яку очолила мгр. Наталя Голембйовська, а також затвердили вступні членські заяви 24-ох членок, яких зареєстровано як членів-основників Відділу. Відразу після зборів управа повела жваву діяльність. Зорганізовано низку акцій в обороні українських політичних в'язнів. Вислано листи й телеграми до сенаторів і конгресменів стейту Огайо в справі відкриття Відділу Національностей при Смитсонському Інституті Америки. Присвячено увагу заходам нашої Головної Управи в організуванні репрезентативних відвідин Білого Дому у Вашингтоні. Рішено вислати з Огайо студентку Марусю Гамуляк. Управа Відділу доложила старань, щоб при українській радіоавдиції Організацій Визвольного Фронту (ОВФ) під керівництвом Степана Зорія розпочати періодичні програми ОЖ ООЧСУ на хвилях "Радіостанції Народів". Підготовкою наших радіопересилань займалася Н. Голембйовська. Відтак прийшла піврічна підготовка до великих святкувань. Столітній ювілей від дня народження великої поетеси Лесі Українки проходив у Клівленді в рамках ХХІІ-гої Зустрічі Українців Америки й Канади 29-30 травня 1971 р. із великою і змістовною дводенною програмою. Тут виступали передові мистецькі ансамблі СУМ з Торонта хори "Прометей" і "Діброва" та оркестра "Батурич" під батутою маестра Василя Кардаша, Капеля Бандуристок під диригентурою Петра Потапенка з Детройту та оперна солістка Ія Мацюк. Все те вимагало зразкового плянування і максимум зусиль та праці всіх Організацій Визвольного Фронту, в тому числі й Відділу ОЖ. Була це, без сумніву, найбільша імпреза, на яку до Клівленду з'їхалось понад 10 тисяч українців із різних українських громад Америки й Канади, щоб поклонитись Великій Поетесі.

Програма 3'їзду 29-го травня почалась у Меморіал Гол, де з'їхалась студентська молодь та діячі наших наукових інституцій УВАН, НТШ й УККА, яка закінчилась пресовою конференцією. Слїдувала друга частина святкувань біля пам'ятника Лесі Українки у Парку Рокефеллера в Клівленді. Опісля слїдував концерт з виступами ансамблів і солістів в аудиторії Парма Сеніор Гай Скул, яким закінчено перший день святкувань. Другий день проходив на Оселі СУМ "Хортиця" й почався Архиерейською Святою Літургією, потім відбулася дефіляда сумівської молоді Америки й Канади, промови, виступи ансамблів і закриття. Всі учасники були задоволені повним успіхом святкувань. Ювілейний рік Лесі Українки закінчили ми спровадженням до Клівленду драми Л. Українки "Боярня" у виконанні драматичного театру "Заграва" з Торонта, Канада, режисер Слав Телїжин.

Зимою 1972-го року створено при Відділі вокальний квартет "Калина" під мистецьким керівництвом проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк, в якому співали Оксана Рошецька, Віра Напора, Софія Буря і Таня Данило. Квартет виступав з успіхом на імпрезах ОВФ, а в червні 1973-го року на 3'їзді Вояків УПА США і Канади з нагоди 25-ліття Рейду УПА в Західну Європу. Слїд відмітити ще й такі успішні імпрези Відділу, як "Зустріч з Україною" та Академія для вшанування пам'яті 500 Героїнь Кінгіру у 20-ліття Кінгірського повстання. Головну доповідь виголосив старшина УПА Мирон Мицьо-"Дух" - очевидець цих трагічних подій. Відділ відзначив 250-ліття від дня народження філософа Григорія Сковороди і 30-ліття від дня смерті видатної письменниці Ольги Кобилянської. Крім патрунування театральної вистави "Боярня" в 1971 році Відділ запрошував драматичний театр "Заграва" з Торонто з постановою драми Івана Франка "Украдене щастя" /1973 р./, комедій Миколи Гоголя «Одруження» (1973 р.) та Миколи Куліша «Мина Мазайло» /травень 1977р./ . Ці вистави притягали численну публіку й спричинялись до збагачення культурного життя українського Клівленду.

Окремо слїд згадати, що Відділ ОЖ ООЧСУ ввійшов до складу Комітету Українських Жіночих Організацій Клівленду й щорічно брав участь в організуванні "Свята Жінки-Героїні". У Комітеті Українських Жіночих Організацій співпрацювали: Округна Рада Відділів СУА Округи Огайо, Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України та Українське Православне Сестрицтво. Кожна організація ротатійно (почергово) підготовляла програму Свята Героїнь, вшановуючи постаті заслужених жінок, яких роковини припадають на даний рік. Програми цих свят були старанно приготовані, не одноманітні, бо кожна організація вносила до програми щось нового. На жаль, в останніх роках цей гарний звичай затратився.

У ділянці товариських зустрічей Відділ допомагав при влаштуванні щорічних імпрез традиційного Маланчиного Вечора Організацій Українського Визвольного Фронту, в програмі якого відбувалася Презентація Деб'ютанток, які успішно закінчували середню освіту і, плянуючи здобувати університетську освіту, поступово включалися в життя української громади. Увійшло в традицію, що голова Відділу ОЖ ООЧСУ Н. Голембйовська виголошувала з цієї нагоди святочне слово до нашої молоді.

27-го Листопада 1976 р. ширшими сходами відзначено пам'ять поета Богдана Кравціва. Н. Голембйовська з цієї нагоди виголосила доповідь про життя і творчість поета - «Відлуння доби». Після святочних сходин відбулися загальні збори Відділу. Внаслідок звітувань і дискусій вибрано нову управу, що її очолила подруга Мирослава Зорій, а головою Контрольної Комісії вибрано подругу Наталю Голембйовську.

Упродовж 1980-тих років у рядах молоді активно діяв літературно-драматичний гурток під проводом Софії Бурої. Наш Відділ здобув признання в українській громаді за проведення цікавих інсценізацій. Особливо вдалим був літературний вечір поета Святослава Караванського 13 листопада 1983 р. Відтак, 1 квітня 1984 р., Відділ влаштував літературний вечір письменниці Мирослави Ласовської-Крук - лавреатки літературної премії ім. Івана Франка в Чикаго, за драму з дитячих років Л. Українки «Віщування старого дуба». Читаючи свої прозові твори, зокрема драматичні, авторка познайомила аудиторію з її новим драматичним твором «Володимир Великий», який появився на Ювілей Тисячоліття Хрищення України. Після літературного

вечора в залі проходила багата виставка картин Мирослави Ласовської-Крук, яку із зацікавленням оглянули присутні

Варто згадати теж цікавий літературний вечір, присвячений поетичній творчості Ліни Костенко з нагоди появи її поетичного твору «Маруся Чурай». Доповідь на тему «Поетеса Л. Костенко на тлі доби шестидесятників виголосила Н. Голембйовська. Поезії Л. Костенко, як також виїмки із твору «Маруся Чурай» читали члени літературного гуртка молоді при Відділі: Наталя Кріслата, Дарія Павник, Леся Зварич, Наталя Зорій, Ліда Бура. Музичну частину вечора виконали скрипаль Стефанія Стефанюк і Людмила Анікієнко (віолончель). Опісля відбулася зустріч при буфеті і обмін думками з приводу цієї імпрези.

16-го жовтня 1983 р. Асоціація Діячів Української Культури /АДУК/ у Детройті, Мічіген, запросила літературно-драматичний гурток молоді при Відділі ОЖ ООЧСУ гостинно виступити у Детройті на відзначенні 100-ліття д-ра Дмитра Донцова. Гурток виконав інсценізовану поему за сценарієм Н. Голембйовської повстанського поета Марка Босслава «Галка» та читання уривків з роману Л. Костенко «Маруся Чурай» у виконанні Н. Кріслатої, Л. Бураї, Л. Зварич, Д. Павник.

2-го грудня 1984 р. Відділ ОЖ ООЧСУ влаштував свято Лесі Українки, на якому виступили жіночий хор під диригуванням Зірки Шокалюк, при музичному супроводі Марти Самійленко. Повторено сценічну постанову "Галерії постатей" із драматичних творів Л. Українки за сценарієм Н. Голембйовської, прем'єра якої відбулася під час ХХІІ-ої Зустрічі Українців США й Канади в поклоні Лесі Українці 29-30-го травня 1971 року. До сценічного монтажу входили сцени з драматичних творів: «Вавилонський полон», «На руїнах», «Бояриня», «Грішниця» й «Оргія». Ролі виконували: Тимофій Білінський, Тереса Рожа, Галя Гамуляк, П. Венгрин, Христя Сушко, Наталя Кріслата, Степан Почтар, Маруся Василина, Ліда Бура, Ліда Швабінська-Вирста, Гайнріх Штайнгаген, Ліна Василина - заповідач, Оля Джуман-Кость - музичний супровід, Софія Бура - керівник, Омелян Урбанський - мистецький дорадник. Свято пройшло з великим успіхом і згідно з думкою глядачів повинно б знову повторитись в майбутньому.

Як тільки розійшлась вістка про мученицьку смерть поета Василя Стуса в сибірському концтаборі суворого режиму, Відділ підготував програму вшанування видатного поета й борця за правду, "що жив любив і не набрався скверні". У неділю, 2-го грудня 1985 р., в храмі Святої Покрови отці обох віровизнань: о. д-р Іван Тилявський, о. д-р М. Федорович, о. протопресвітер Степан Ганкевич, о. В. Волощук, о. Іван Наконечний та о. д-р Ізидор Нагаєвський співслужили Соборну Панахиду за упокій душі сл.п. Василя Стуса. Після церковної відправи численна публіка заповнила велику залю Свято-Покровського Парафіяльного Осередку, де відбувалась Академія, присвячена пам'яті В. Стуса. Гостя із Мериленду, д-р Ніна Строката-Караванська, виголосила зворушливу доповідь на тему «Моя Україна - чужа Україна». Потім слідували інструментальні виступи скрипаля С. Стефанюк, віолончелістки Л. Анікієнко та піяністки Марти Самійленко. У своїй доповіді о. д-р Іван Тилявський подав цікаву аналізу літературної й поетичної творчості В. Стуса. В читанні творів брали участь: Л. Швабінська-Вирста, С. Бура, Н. Кріслата і Н. Зорій. Програму цієї сумом оповитої імпрези закінчила Школа Бандуристів ім. Г. Китастого під проводом д-ра Ігора Махлая, яка гарно виконала низку вдало підібраних пісень. Жалібно затремтіли струни бандур у пісні про Морозенка. Загальним співом «Боже Великий» попрощала клівлендська громада сл. п. Василя Стуса.

25 серпня 1987 р. наш Відділ ОЖ ООЧСУ в Клівленді потерпів неабияку втрату із відходом у вічність бл. п. Наталі Голембйовської - засновниці й довголітньої голови цього Відділу, а також члена Головної Управи ОЖ ООЧСУ. У сорока-дення її відходу від нас, після заупокійної Святої Літургії, відбулась у її пам'ять Тризна, на яку прибули гості з-поза Клівленду й представники організацій та установ. Головну Управу ОЖ ООЧСУ репрезентувала Зеня Юрків з Детройту, яка вручила родині покійної Почесну Грамоту за її заслуги.

Відзначення двадцятиліття існування Відділу ОЖ ООЧСУ відбулося в неділю, 28-го жовтня 1990-го року, в залі ім. Митрополита Шептицького при парафії св. Йосафата в Пармі. У програмі святкувань взяли участь три делегатки від Головної Управи ОЖ ООЧСУ: голова подруга Даша Процик (Нью-Йорк), культурно-освітня референтка подруга Іванна Кононів (Нью-

Арк) і організаційна референтка подруга Зеня Юрків (Детройт). Відкрила святкову програму голова Відділу Люба Рожа, а молитву провів парох Свято-Покровської парафії о. Богдан Крупка. Членки Відділу із запаленими свічками пом'янули своїх подруг, які відійшли у вічність за останні 20 років. Поминальна частина святкувань закінчилася хвилиною мовчання та молитвою.

Святочне слово "Із перспективи років" виголосила голова Головної Управи Об'єднання Жінок ООЧСУ Д. Процик. Вона згадала про великий вклад засновниці нашої організації сл. п. Уляни Целевич, яка очолювала Головну Управу в 1967-1981 роках, відійшовши у вічність у серпні 1981 року. У. Целевич залишила для нас тривкі підвалини та будуючі перспективи нашої суспільно-політичної діяльності у той час, коли ворожі сили в Україні безоглядно нищили наш край. Тепер, коли наша Батьківщина поступово звільняється з ворожих оков, ми мусимо об'єднаними силами відбудувати державницьке життя України.

Потім члени Головної Управи Д. Процик, І. Кононів і З. Юрків відзначали членок нашого Відділу в Клівленді Грамотами Головної Управи ОЖ ООЧСУ. Грамоти отримали подруги: Люба Рожа, Софія Бура, Ірина Кулик, Маруся Василина, Софія Швабінська, Оля Мельник, Марія Джуман, Варвара Савінда, Марія Кріслата, Євгенія Гейниш, Павлина Корлятович, Галина Слободян, Катерина Голик, Марія Стадник, Мирослава Зорій, Ярослава Лобай, Марія Венгрин, Марія Палка. За довголітню працю на полі української культури було нагороджено Почесним Членством Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України проф. Ірину Заячківську-Гаврилюк.

Далі відбулось представлення делегатів українських організацій та установ. Акторка українських театрів І. Кононів розважала присутніх гуморесками "З буднів нашого життя". Присутні щиро привітали виступ відновленої Капелі Бандуристок СУМА із Детройту під мистецьким керівництвом маестра Петра Потапенка, яка вдало виконала ряд ліричних, жартівливих та патріотичних пісень. Приємно сприймалось виконання повстанських пісень «Білая хустина» і «Тільки там». Незабутнє враження залишило виконання пісні В. Івасюка «Мальви» у чудовому виконанні І. Кононів при форт. супроводі Олі Кость. Деклямацію вірша Леоніда Полтави «Вже моя Україна встає» виконали Зеня Брездень і Наталка Марущак. Мистецьку програму закінчила Капеля Бандуристок бравурною піснею в обробці П. Потапенка «Лети наша пісне». Потім всі присутні відспівали гімн-молитву «Боже Великий». Вкінці було висловлено щире подяку членам Головної Управи, Капелі Бандуристок, всім організаціям, зокрема УЗО, і гостям за різну допомогу і участь у відзначенні 20-ої річниці заснування Відділу ОЖ ООЧСУ в Клівленді. Після висловлення подяк усіх запрошено на гостину до буфету.

Відділ ОЖ ООЧСУ всеціло включився у відзначення 50-річчя створення Української Повстанської Армії, яке відбулося в українському Клівленді 4-5-го жовтня 1992-го року. Наш Відділ, мабуть, був єдиним, що величаво вшанував 45-ліття від дня смерти поета-неоклясика й члена Вісниківської групи 30-тих років Юрія Клена (д-ра Освальда Бурггардта). Літературний вечір про нього, влаштований Відділом ОЖ ООЧСУ 15 листопада 1992-го року в залі Свято-Покровського парафіяльного осередку в Пармі, пройшов із великим успіхом. Знамениту доповідь на тему "Поет сили духа і величної краси" виголосила літературознавець д-р Аріядна Стебельська з Торонта, в якій показала особливий літературний талант Ю. Клена, як неоклясика, його глибоку любов до України та її культури.

У музичній частині вечора скрипаль Ганна Келлер, яка недавно прибула з України, виконала концерт Антоніо Вівальді в А-моль, при фортепіановому супроводі Лідії Остапович. Читання уривків з вибраних творів Ю. Клена виконували: Аркадій Продан, Ірина Кулик і Софія Бура. Вокальний дует в складі Зірки Шокалюк і Христі Глабше, при фортепіановому супроводі Маркіяна Комічака виконали такі пісні: «Сину, качки летять» О. Білаша, «Відлуння твоїх років» В. Івасюка та «Не ламай калину». Вечір закінчено співом Українського Національного Гімну. Після програми відбулася товариська зустріч присутніх при каві й солодкому та з жвавою гутіркою.

Відділ влаштував літературний вечір поетеси Дарії Мельникович-Рихтицької, який відбувся 21 листопада 1993-го року в залі Свято-Покровського Осередку в Пармі. Недавний поворот поетеси з України та її успіхи на творчих вечорах, зустрічах з літераторами, письменниками й поетами, її нова книга поезій та творчість поетичного білого вірша особливо зацікавили присутніх.

У програмі вечора твори читала сама авторка Дарія Рихтицька, Люба Боднар та Наталя Зорій. Поетеса виявила велику здібність в поетичному слові, творенні картин, нанизуванні поетичних образів. Її збірка поезій "Шовкова косиця" саме появилася в Україні й дістала високу оцінку.

У своїй доповіді на основі повідомлень в літературних журналах і пресі С. Бура провела певну аналізу думок фахівців, які оцінювали творчість поетеси Д. Рихтицької.

У музичній частині вечора піаніст Браєн Гілку відіграв низку творів М. Лисенка, П. Чайковського та Моцарта на фортепіано й арфі. Був виступ і бандуристок Наталі Баслядинської, Михайлини Бицко, Орісі Кулик і Лесі Кулик.

Після програми учасники вечора мали можливість на особисту зустріч в розмові з поетесою. Це була цікава нагода за кавою й солодким поділитися думками з поетесою, багато довідатись про життя і творчість наших талановитих письменників та поетів в Україні.

На жаль, обставини склалися так, що Відділ ОЖ ООЧСУ змушений був перервати свою працю внаслідок втрати членок через недугу та виїзди за межі штату Огайо. Багато наших членок відійшли у вічність, а деякі вже більше не можуть брати активну участь у суспільно-громадській роботі.

Через усі ці обставини Відділ Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в Клівленді припинив свою діяльність у 1998-му році.

КЛЮБ СЕНЬОРИВ ПОВІТУ КАЯГОГА Й ОКОЛИЦІ ПРИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСАФАТА В ПАРМІ

Ініціатором заснування Клубу Сеньорів був тодішний парох церкви св. Йосафата в Пармі отець Михайло Федорович. Основуючі Загальні Збори, на які явилось 34 особи, відбулися 7-го квітня 1981-го року.

До першої управи товариства були обрані наступні особи: д-р Степан Воляник - голова, Ірина Кашубинська - заступник, Іван Павник - секретар, Марія Волянська - англomовний секретар, Роман Стахур - організаційний референт, Степан Семерак - скарбник, Іван Полянський - господарський референт, Іван Захарий і Ольга Мураль - суспільна опіка. Іван Фур і Джені Бокар - зовнішні зв'язки. Контрольна Комісія - Євген Садовський, Микола Бобечко і Марія Кордуба.

У першому році існування Клубу членство зросло до 125-ти осіб. У 1982-му році відбулися другі Загальні Збори, на яких переобрано попередню Управу з тим, що на прохання голови Степана Воляника, головство прийняла Марія Волянська, а до Контрольної Комісії добрано інж. Романа Грабця. У 1983 році пост голови знову, на бажання членів, обняв Степан Воляник.

Кожного другого четверга кожного місяця відбувалися сходи Клубу, на яких виголошувались реферати на різні теми, а зокрема сеньорські справи. Також, час від часу, відбувались прогулянки і відвідування клівлендських музеїв, Управи Міста і т. п.

Літом влаштовувались пікніки з метою придбання коштів на діяльність Клубу. З приходів ухвалювано пожертви на різні благодійні церковні і світські цілі.

У 1990-ому році головою Клубу було обрано Стефанію Улан, яка разом із своєю сестрою, як секретаркою, Мілдред ДеПола, дуже віддано працювала для добра Клубу до своєї смерті 2000-ому році. Жертвенно працювали подружжя М.Бабій, Дмитро Басалик., подружжя Бенки, Е. Воляник, Клубяк, Петро Байко, Федір Кучерин. Клуб начислює 33 членів.

Тимчасово, заки буде можливість відбутися Загальні Збори і вибрати нову Управу Клубу, голова Контрольної Комісії Степан Воляник сповняє обов'язки як діючий голова Клубу.

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

Коли Шевченка Дім був викінчений і готовий до мешкання (1993 року), багато наших старших осіб почали спрваджуватися на мешкання і тоді виказалася потреба мати сходи́ни зацікавлених мешканців і також осіб поза Шевченка Дому і так званої нашої місцевої "діяспори."

Роман Грабець з Іваном Фу́ром обговорили ту справу, назвали ті сходи́ни "Дискусійний Клуб" і за згодою і благословенством Преосвященного Владики Кир Роберта і після повідомлення адміністрації Клуб розпочав свої сходи́ни кожної третьої середи місяця від 2-гої до 5-ої години дня в конференційній залі. Кожні сходи́ни починаються Господною молитвою "ОТЧЕ НАШ", а опісля бажанням здоров'я та відспіванням "Многая Літа" тим чиї уродини припадають в тому місяці.

Після відкриття, запрошений прелегент має свій реферат, а по запитах і дискусії приходить буфетова ділянка, з доброю кавою і смачним солодким, котру очолює пані Марія Футей, а їй до помочі є пані: Дора Міронович, Ярослава Брехун, і Марія Пашин з дому Шевченка

Першим головою став Іван Фу́р, а по відході І. Фу́ра у вічність, перебрав головство Роман Грабець, а після Роман Стахур, а йому до помочі Люба Мичковська. Теми доповідей є цікаві та різноманітні: церковні, медичні, літературні, наукові, вражіння з поїздки в Україну та навіть з побуту на студіях в Японії виголошене молодим Юрієм Федьковим.

Ціль Дискусійного Клубу є уприємнювати час мешканцям дому Шевченка і громади через дискусії та виміну думок про наше здоров'я та спомини про молоде минуле, а також надавати українського характеру домові Шевченка. Звичайно присутних є 30 до 40 осіб.

Roman Stachur & Luba Mychkowsky, translated by Wasyl Liscynesky

DISCUSSION CLUB

At Shevchenko Manor, 5620 West 24th Street, Parma, Ohio

As soon as the Shevchenko Manor was finished and started to take residents (1993) it was only proper that they had to find the means of communication among themselves. Establishment of the Discussion Club was an obvious and natural path to follow. So, with the blessings of the bishop Robert Moskal (the home was under the sponsorship of the Parma Ukrainian Catholic Diocese) and approval of the management, the founders Ivan Fur and Roman Hrabec called the meeting and the Club was born. Ivan Fur was elected its first chairman. The purpose of such a club was to get the residents engaged, interested and entertained as well as maintain the Ukrainian atmosphere in the home. The discussion meetings were set up for the third Wednesday of each month at 2 to 5 pm. With the passing of Ivan Fur Roman Hrabec took over as a chairman. The Roman Stachur followed and with the help from Luba Mychkowsky they run the Club as of 2004.

The speakers were invited mostly from outside the home and they covered religious, historical, cultural, travel and other subjects. Visits to Ukraine by several members of the Ukrainian Cleveland

community and their travels were of high interest. The other time young student Yuri Fedkiv shared his experiences during his studies in Japan. After the speaker usually lively questions and discussion took place. As a rule, the meeting ended with coffee and bakeries and further socializing under the sponsorship of Maria Futey and her assistants Dora Mironovich, Yaroslava Brechun and Maria Paschyn. Attendance usually numbered 30 to 40 members.

On one occasion the club joined the Senior Club of St. Josaphat for the picnic on the church grounds, the proceeds from which were donated through the Branch 33 of the Ukrainian American Women's League to the orphanages in Ukraine.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО "ЛЬВІВ"

Осіною 1949 року засновано у Клівленді, Огайо українське спортове товариство, що сьогодні називається УАСТ."Львів"-Клівленд. Перша дружина копаного м'яча мала тоді прямо назву "Українці", до створення якої причинилися декілька новоприбулих футбольних ентузіастів, як Іван Жига, Осип Росул, Василь Ільчишин та інші. Адміністративно вона була ланкою 3-го Відділу Організації Оборони. Чотирьох Свобід України, зв'язковим до якої в той час був Василь Ільчишин.

Опісля, дня 1-го квітня 1950 року відбулися річні формальні Збори існуючої спортової ланки. Участь у цих Зборах брали: Маріян Гавур, Іван Жига, Василь Ільчишин, Осип Росул, Іван Росул, Іван Клек, Дмитро Палайда, Ярослав Чухрай, Сергій Шкурка, Осип Лівий і Тарас Кордуба. Рішенням сходином прийнято назву, Український Спортовий Клуб "Орлик". Головою клубу обрано мгр.Маріяна Гавура, а секретарем став Василь Ільчишин. Дня 1 квітня 1951 року головою клубу став Ярослав Потічний, а діловодство провадив Василь Ільчишин. Капітаном команди копаного м'яча був Осип Росул.

З поміж різних ланок спорту чільне місце в клубі завойовували гравці копаного м'яча і шахів. Змагаючись постійно з американськими клубами і різними дружинами етнічних груп великого Клівленду, українці закріплювали за собою добру репутацію. В 1951 році УСК "Орлик" здобув звання чемпіона стейту Огайо в копаному м'ячі. В 1955 році українець здобув відкритий шаховий індивідуальний чемпіонат Клівленду. В 1953 році "Орлик" став ланкою "СУМА". З уваги на уклад громадських сил у 1954 році, клуб прийняв власний статут і нову назву: "Українсько-Американське спортове Товариство "Львів".

Важливі події УАСТ "Львова" в хронологічному порядку:

1949-50. Засновано Український Спортовий Клуб в Клівленді, його первісна назва " Орлик".

1951. Здобуто чашу Огайо копаного м'яча.

1954. Змінено первісну назву клубу СУМА на Українське-Американське Спортове Товариство "Львів" Клівленд. В тім самім році переведено 1-ий Турнір копаного м'яча УСЦАК-Захід, господарем якого був "Львів" Клівленд, як також боксер "Львова" дійшов до семи-фіналу за "Золоті рукавички".

1955. УАСТ."Львів" здобув чемпіонат копаного м'яча стейту Огайо, як також став чемпіоном в західній Зоні УСЦАК Турніру в Чікаго.

1961. Найстарша дружина копаного м'яча перший раз вийшла поза межі стейту Огайо за відкриту чашу Америки.

1963. Засновано УНС Відділ "Львів" при Товаристві.

1965. Поширено ланку копаного м'яча на 6 юніорських дружин.

1969 - 1974. Юніори класи "А" шість разів підряд були чемпіоном в Огайській юніорській лідзі.

1975. Юніори класи "А" ввійшли до семи-фіналу за юніорську чашу Америки. Стали 16-ою найкращою юніорською дружиною копаного м'яча в своїй класі на кілька тисяч дружин.

1976. Найстарша дружина Львова дійшла до чверть-фіналу у своїй зоні за аматорську чашу Америки у копаному м'ячі.

1977. УАСТ "Львів" збудував свою спортову площу. В тому самому році найстарша дружина копаного м'яча дійшла до семи-фіналу за аматорську чашу Америки в зоні "Мід-Вест".

1978. Найстарша дружина копаного м'яча здобула аматорську чашу Огайо. В тім самім році засновано першу жіночу дружину копаного м'яча.

1980. Юніори класи "А" здобули чемпіонат УСЦАК у копаному м'ячі, господар Турніру УАСТ "Львів".

1981. Найстарша дружина копаного м'яча здобула аматорську і професійну чашу стейту Огайо.

1982. Перше місце в легкій атлетиці, біги на 100 і 400 метрів в 11-их спортових грищах молоді в Елленвілл.

1983. Юніори класи "А" дійшли до пів-фіналу за чашу "Мек-Кваєра" в зоні "Мід Вест". В тім самім році жіноча відбиванкова дружина стала чемпіоном у відкритому відбиванковому Турнірі УСЦАК в Торонто та взяла перше місце в 12-их Спорт-Ігрищах в Елленвілл. Протягом останніх 33-ох років при Товаристві існувала ланка шахів, яка два рази здобула чемпіонат міста Клівленду (1955-66), як рівно ж була господарем 2-ох шахових Турнірів УСЦАК. Крім цього періодично при Товаристві існували: Мужеська відбиванка з З. Голембйовським на чолі, Жіноча відбиванка, Стук-Пук та Легка Атлетика.

1984. У 27-му відбиванковому Турнірі в Нью-Джерзі за першості УСЦАК жіноча відбиванка УАСТ "Львів" стала першунюм. Того самого року жіноча відбиванкова дружина майже у повному своєму складі брала участь у "Вільній Олімпіяді" поневолених Народів в Торонто, де гідно зарепрезентувала Українців Америки й Канади.

1985. Жіноча відбиванка взяла перше місце в Детройтському відбиванковому Турнірі за першенство УСЦАК-у. Юніорська дружина копаного м'яча група "С" (13 років і нижче) стала чемпіоном Клівленду у своїй групі.

1986. Юніори групи "А" (19 років і нижче) здобули перше місце Клівленду та 2-е місце у копаному м'ячі. Під цю пору при спортовім Товаристві "Львів" існують 2-і. дорослі дружини копаного м'яча та 4-ри юніорські, як також жіноча відбиванка.

1988. Відбувся футбольний Турнір "Захід", господар УАСТ "Львів" на оселі "Сума". В тім самім році УАСТ "Львів" брав участь у відзначенні 1000 ліття Християнства України в місті Філядельфії, де жіноча відбиванка стала першунюм, футбольна команда юніорів здобула 2-ге місце, а найстарші 4-те місце.

1989. Зустріч "Львова" з київським "Динамо".

1890. Зустріч "Львова" з львівськими "Карпатами". В тому році жіноча відбиванка "Львова" стала першунюм УСЦАК-Турніру в Торонто.

1991. Поїздка 8-ох юніорів Львова в Україну на змагання з нагоди відзначення 80-ліття львівської "УКРАЇНИ".

1993. УАСТ "Львів" найстарші, першун у футболі стейту Огайо. В тім самім році відбулася ЗУСТРІЧ і вітання делегатів Львова з українськими чемпіонами на лижах Оксаною Баюл та В. Петренком. Під кінець цього року - вірнійше 29-го листопада 1993 року - з рамени УАСТ "Львів"-Клівленд, вилонився Регіональний Олімпійський Комітет стейту Огайо, членами якого були слідуочі особи: Іван Росул, голова, Ліда Базарко, заступник голови, Осип Росул, секретар, Зенон Голубець, касієр, Василь Ільчишин, фінансовий референт, Орест Ліщинецький, фінансовий референт, Микола Дейчаківський, україномовний прес. Референт, Тарас Шмагала, англумовний прес. Референт, та члени Василь Ліщинецький, Володимир Баслядинський, Юрій

Русин, Богдан Чепак, Арета Захарій, Іванка Шкарупа, Зенон Голембйовський, Ярослав Мігайчук, Александер Нездолій, які протягом 1994, 95 і 96 років, на піддержку українських олімпійців у Зимовій олімпіаді в Лілігамері та літній в Атланті, США зібрали \$35,695 на закуп вивінування змагунів України.

1994. Створення Укр. Регіонального Олімпійського Комітету стеїту Огайо. У тім самім році відбулася ЗУСТРІЧ з міністром молоді і спорту України паном Валерієм Борзовим.

1994. Делегація "Львова" в друге вітала укр. олімпійських чемпіонів на леді Оксану Баюл та Віктора Петренка. В той сам час урухомлено дві дружини копаного м'яча у віковій групі сім і десять років під проводом кваліфікованого тренера Зенона Жиги (бувшого змагуна УАСТ Львів).

1995. Здобуття зимового чемпіонату у закритій залі 10-ть річними юнаками в 2-ій дивізії "Тревелінг Ліг", та весняний чемпіонат дивізії 2-С. Рівно ж чемпіонат "Вудвурдського Турніру" копаного м'яча, як також осінний чемпіонат УАСТ в 2-й дивізії.

1996. Позначався дальшими успіхами наших найменших в слідуячому порядку:

А. Чемпіонат в закритій залі дивізії номер 1.

Б. Весняний чемпіонат "ОАСЛ" в дивізії 1-Б.

В. Стейтовий чемпіонат групи Б.

1997. Весною, під час святкувань "день Батька" в Еван Лейк наші юніори здобули 1-ше місце "Тревелер Ліги", а осінню в Ментор, Огайо заняли керівне перше місце. Зимом у закритій залі стали першунами дивізії номер 1.

1998. Був успішний наших найменших, які здобули індор чемпіонат 1-ої дивізії, чемпіонат в Еван Лейк з нагоди дня Батька (Премієр Дивізії) та осінний* чемпіонат ОАСЛ дивізії Н.1.

1999. Ювілейний рік в циклі святкувань, якого з нагоди 50-річчя існування "УАСТ ЛЬВІВ" відбувся турнір українського футболу за кубок "Великих Озер", в якому взяли участь укр. клуби Дітроїту, Чикага, Філядельфії, НьюАрку, Торонта. Участь "Львова" в ювілейнім суб. Турнірі "УСТ-Чорноморська Січ" з нагоди 75-річного існування (2-ге місце). Виїзд "УАСТ Львова" до Дітроїту на турнір коп. М'яча за кубок "Великих Озер" з нагоди 50-ліття "УСТ Черник". (перше місце). В цьому році наші юнаки не тільки оборонили здобутий чемпіонат з минулого року (дивізія Ю.1), але знову взяли 1-е місце в турнірі з нагоди "дня Батька" в Еван Лейк, як також вибороли чемпіонат в Індіанаполіс, Індіана в своїй клясі.

2000. Виїзд "УАСТ Львова" (дивізія віком 30-ть) на Українську Діяспорну Олімпіяду 2000 до Філядельфії (3-е місце). Відносно найстарших 2-ох дружин (меджер та резерва) то від 1993-го до 2000 років вони посідали середні місця в місцевій найвищій лідзі штату Огайо. В цьому році наш доріст взяв 1-ше місце в "Норт Американ націонал індор чемпіоншип Турнамент та 3-є місце в Націонал ченпіоншип турнамент в Орlando-Флоріда. граючи проти дружин з Ілліной, Нью Джерзі, Коннектікат, Пенсильвенії, Небраска, Висканзин та Нью-Йорк, програвши в семи-фіналі до Небраски. В цьому році 4-ох. змагунів нашого доросту включено в репрезентативну дружину 14-річних, в тому числі Маркіяна Джигу, Адама Данка та інших. Крім цього група 11-ть річних юнаків посідає 1-ше місце в дивізії 1-А (ОАСЛ), а футбольна дружина дівчат (років 14) заняла 1-ше місце в аматорській футбольній лідзі Акрону.

Цього року "УАСТ ЛЬВІВ" виступав з трьома дружинами юніорів у віковій групі 11-ть, 12-ть, і 14-ть та двома дружинами дівчат віком 12-ть і 14-ть.

Протягом 50-річного існування "УАСТ.Львів" Клівленд 15 змагунів отримали шкільні стипендії, 3 змагуни (Богдан Гурін, Юрій Капустянський та Роман Росул) ввійшли до Клівлендського Університетського "Гол оф фейм (залі слави). 5-ть змагунів стали "Олл Американ", 3-и змагуни (Роман і Олександр Росули стали професійними змагунами копаного м'яча, а Михайло Губач американського Футболу). 7 змагунів стали реєстрованими тренерами коп.м'яча, 17 стали реєстрованими судьями, а постійний репрезентант УАСТ Львова до місцевої

ліги Осип Росул, бувший довголітний суддя, став директором суддівських інструкцій штату Огайо та національним інспектором професійного футболу ЮСА.

З рядів клівлендського "Львова" вийшла ціла плеяда молодих професіоналістів, як д-р. Богдан Купчак, д-р. Зенон Бойчук, Лев Голубець, д-р. Ігор Данко, д-р. Зенон Голубець, Зорян Городиський, ітд. Гріхом було б непом'янути імени Осипа Новицького, укр. спорт редактора, члена і основника УСЦАК-у, непоправного спортивного оптиміста, який був душею і совістю клівлендського УАСТ "ЛЬВІВ".

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ (КЛК) В КЛІВЛЕНДІ

1963 р. група ентузіастів - любителів "білого спорту" в склад якої увійшли Юрій Іванега, Зенон Кассараба, Олександр Бурик, Осип Росул і інші, з доктором Мирославом Орловським на чолі, скликали основуючі сходи і першим головою було обрано Зенона Кассарабу.

За почином групи Зенона Кассараби, Юрія Іванеги, Олександра Бурика, Осипа Росула та інших побудовано рухому лещетарську платформу, приміщену в посілости Юрія Іванеги, де члени клубу два рази в тиждень систематично вправляли та удосконалювали лещетарську штуку - в закритому приміщенні, без снігу.

Для лещетарських вправ та вироблення координації в терені, члени клубу користувались місцевими лещетарськими з'їздами як: Бостон Міллс, Снов Трейл, Пік-енд-Пік, Кокейн в Пенсильванії та інші....

Рік 1963/64. Відбуто лещетарські змагання в місцевості "Блу Наб", виготовлено емблеми, відзнаки, нашивки то що....

Рік 1965/66..Переведено лещетарські вправи та інструкції з членами в місцевості "Бостон Міллс", як рівнож ж на засіданнях періодично продемонстровано показ лещетарських фільмів.

Рік 1967/68. Повторено лещетарські вправи для членів, тим разом в "Кокейн", Пенсильванія.

Рік 1970/71 був успішним роком, бо зимою в Краєвих лещетарських змаганнях за індивідуальний і клубовий чемпіонат Української Спортової Централі Америки і Канади в "Галідей Веллей" Н.Й. наш клуб після 3-ох перемог присвоїв собі на стало і власність переходову чашу імени Др. Мирослава Орловського. Рівно ж відбув для своїх членів з родинами літний "Пікнік" на посілости др. М. Орловського.

Рік 1972/73..Заплановані лещетарські змагання КЛК-Нью-Йорк в "Снов Рідж" (з огляду на невідповідну погоду - брак снігу, відкликано). Натомість відбулася успішна "Вечеря з танцями" для членів і гостей в приміщенні "Олд-Австрія", де погода на залі була запевнена.

Рік 1974/75. Тим разом літом знову зорганізовано зустріч членства з родинами, "Пікнік" в Др.Ярослава Мігайчука та відбуто успішну осінню забаву, як також зимою переведено міжкраєві лещетарські змагання в "Іст Четам" Нью-Йорк.

Рік 1976/77..Крім успішної зустрічі членства на пікніку в посілости Др. Ярослава Мігайчука клуб брав участь в лещетарських змаганнях КЛК-Нью-Йорк.

Рік 1978/79 був трагічним для клубу, бо в той час відійшов на кращі Божі лещетарські терени його улюблений провідник, душа клубу, Др. Мирослав Орловський.

З його відходом клубові забракло стимулу, наполегливості, завзяття та ідеї до дальшої праці. Друге повторне - так би мовити "дихання" надали клубові д-р. Микола Бурик, Маргарета Бурик, Богдан Купчак та др. Я. Мигайчук. Др. М. Бурик поширив клубову діяльність на відбиванку - змагання якої відбувалися навіть при світлі, на спеціально збудованій відбиванковій площі в посілости Юрія Іванеги. Знову ж д-р. Богдан Купчак та д-р. Ярослав Мигайчук завжди і по всяк час порушували тему зимових прогулянок та виїздів. В наслідок

того члени клубу рік-річно виїжджали на кращі лешетарські терени заходу Америки, як приміром: Вейл-Колорадо, Аспен-Колорадо, Сан Веллі-Айдаго, Парк Ситі-Юта, Саншайн Веллі-Канада.

В кожному разі, у світлі тих подій, клуб як такий зробив свою роботу, бо згуртував у своїх рядах місцеву молодь. Йому у великій мірі можна завдячувати зацікавлення та поширення "білого спорту" серед тодішньої української молоді міста Клівленду й околиці.

Translated by Wasyl Liscynesky

CARPATY SKI CLUB (KLK)

The enthusiasts of ski sport in Cleveland Yuri Ivanega, Zenon Kassaraba, Olexander Buryk, Osyp Rosul and Myroslav Orlofsky got together in 1963 and founded the Carpaty Ski Club (KLK) in the tradition of same name club in Ukraine. They called the meeting at which they established by-laws and elected Zenon Kassaraba as the first chairman.

The ski sport at that time was not yet widely popular, meaning that there were not many facilities to exercise on. Therefore the members got the idea to construct a portable snowless (fiberglass carpet) platform on the property of Yuri Ivanega to do their training on. The platform soon became the facility for other American clubs to rent for their exercise purposes. The members consistently twice a week trained there to be ready each November to demonstrate their proficiency and compete locally at Boston Mills, Snow Trail, Peak-and-Peak, Kokane in Pennsylvania and other places.

Following are some of the events the club was engaged in:

1963/1964. Competition at Blue Nab.

1965/1966. Instructing and training at Boston Mills. Demonstrated ski films at the membership meetings.

1967/1968. Field training at the Koran in Pennsylvania.

1970/1971. Competition, sponsored by the Sports Central of America and Canada at Holiday Valley, resulting in winning the trophy by the Cleveland club.

1972/1973. Scheduled competition with KLK club New York. However, due to lack of snow, competition was called off. However, the evening dance party at the Old Astoria made up for the day misfortune.

1974/1975. During the summer time organized a picnic at the Yaroslav Mihaychuk farm, in the fall organized a dance party and in winter participated in the competition at East Chatham, New York.

1976/1977. The picnic at the Myhaychuk's farm and competition with KLK club of New York.

1978/1979. This year was tragic for the club because the heart of the club Myroslav Orlofsky passed away and with him the inspiration to aspire. After a while Mykola Buryk, Margarete Buryk, Bohdan Kupchak and Yaroslav Mihaychuk tried to revitalize the club but they succeeded only in organizing ski trips to Wale, Colorado; Aspen, Colorado; Sun Valley, Idaho; Park City, Utah and Sunshine Valley, Canada but merely as a group of members not as a club. With the aging of the membership club shifted its sports activities to volley ball, which was less stressful and could be played locally and indoors.

Nevertheless, the members feel that through the club they served the Ukrainian Cleveland community well by drawing the then young people toward a constructive activities.

МУЗИЧНІ та ТАНЦЮВАЛЬНІ ОДИНИЦІ - MUSICAL and DANCE ENTITIES

ВІДДІЛ - УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ В АМЕРИЦІ, у КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

Старанням піяніста Романа Савицького (1907-1960) музичні педагоги, які вели приватні Студії, на Зборах 29 серпня 1952 р. в Нью-Йорку об'єдналися в "Український Музичний Інститут в Америці" (УМІ). Рік пізніше, як восьмий з черги, зорганізовано Відділ УМІ у Клівленді і в ньому у шкільному році 1953/54 навчалося 23 учнів, вчителів;

Ірини Винницької, Марії Грушкевич або Юрія Олійника - гри на фортепіані, Ярослава Барнича або Мирона Шияна - гри на скрипці і теорії, Ярослави Барнич - мистецтва слова.

В пізніших роках у склад учительського Збору входили ще Ігор Лесик, Дарія Микита і Олена Сушків (гра на фортепіані), Володимир Тритяк і д-р Ярополк Ласовський (гра на скрипці) та Микола Крижанівський (мистецтво слова).

Число учнів вагалось між 30 і 50, всі вони навчаються також теорії музики, а двічі в році складають іспити в присутності представника Дирекції УМІ з Нью-Йорку. Також двічі у шкільному році відбувалися пописи учнів (пізніше лиш при кінці навчання). В їх програми включені завжди твори українських композиторів. Два рази влаштовано пописи виключно української музики.

Наш Відділ співпрацював з Відділом УМІ в Лорейні і відбував спільно пописи та іспити.

В квітні 1956 р. п'ять учнів Клівлендського Відділу брали участь у Крайовому Пописі в Нью-Йорку (з класу І. Винницької, М. Шияна і М. Грушкевич, (з акомпанією І. Винницької), а в 1962 р. Марта Савчак (класу Д. Микити) взяла участь в Пописі Визначних у Нью-Йорку.

Учні Відділу виступали на річних пописах, а кращі з них на загальних громадських імпрезах і на американських конкурсах.

Наш Відділ УМІ влаштував речиталі своїх учнів та Ігоря Турчиневича (класу І. Винницької), Бориса Садовського (кл. М. Грушкевич), дипломовий речиталь Роми Фаріон та Миросі Баслядинської (кл. І. Винницької) і фортепіановий речиталь вчителя Відділу Юрія Олійника. Управа Відділу організувала також самостійні концерти для громадянства оперової співачки Ії Мацюк, піяністів Люби Жук, Дарки Каранович і Романа Рудницького та скрипалів Рафаїла Венке і Романа Придаткевича.

В початкових роках при Відділі існував Батьківський Кружок (голова Осипа Олінкевич, потім Дарія Кузьма).

Картотека Відділу зареєструвала тих визначних учнів - О. Плюйко, І. Турчиневич, Р. Фаріон, М. Баслядинська, О. Винницька (з класу І. Винницької), Г. Стрілець, К. Шолудько (з кл. М. Шияна), Б. Садовський, І. Махлай, О. Грушкевич (з кл. М. Грушкевич), М. Савчак, Ю. Дейчаківський (з кл. Д. Микити).

Дипломи закінчення УМІ з визначним поступом одержали О. Винницька, Р. Фаріон, М. Баслядинська та І. Махлай.

Абсолюторію одержали Г. Яцишин, Л. Ільчишин, М. Савчак та І. Турчиневич.

На міжшкільному музичному контесті у Клівленді Г. Стрілець та К. Шолудько виграли золоту медаль.

Музичні студії продовжували в університетах наступні учні УМІ - Оля Винницька - давала свій речиталь після закінчення класу фортепіану як магістер бібліотекарства із спеціалізацією в музиці. Часто акомпаніює на українських імпрезах.

Галя Яцишин - студіювала в класі фортепіану і співу в Клівлендському Університеті.

Співала в оперетах і дуже часто на українських імпрезах.

Мирослава Баслядинська закінчила студії у Клівлендському Інституті Музики та магістерку з фортепіано в Бостонській Консерваторії.

Рома Фаріон закінчила студії музики в Мангаттанвіл Колегії та магістерку в університеті Конектикат.

Борис Садовський закінчив студії музики в Університеті Огайо в Колумбусі і там відбув свій фортепіяновий речиталь. Був диригентом Хору молоді "Євшан Зілля" в Ньюарку.

Учителі Відділу брали участь в діяльності інших товариств і виступали з музичною програмою на громадських імпрезах (Я. Барнич, І. Винницька, М. Грушкевич, М. Шиян, Я. Ласовський).

Ірина Винницька

Від Ред.

Керівником Відділу весь час була проф. Ірина Винницька. У "Пропам'ятній книзі УМІ в Америці з нагоди десятиліття його існування". Нью-Йорк 1963, на ст. 22-6 надруковані відомості про цей Відділ і знімки 4-х учителів та 48 учнів, - а на ст. 26-7 про Відділ у Лорейні із знімкою керівниці Дарії Микити і дев'ятьох учнів.

В Альманаху "Проліски" (Клівленд, 1967) звіт про працю Відділу поіменний на ст. 48-51 і знімка з річного попису в 1955 р.

ФОРТЕПІЯНОВА СТУДІЯ ІРИНИ ЗАЯЧКІВСЬКОЇ - ГАВРИЛЮК

Фортепіянова Студія під керівництвом піаністки й педагога Ірини Заячківської-Гаврилюк працювала в Клівленді у двох етапах - перший у роках 1959 - 1966 і другий - від 1970-го року.

В першій періоді праці Студія існувала при Осередку Спілки Української Молоді Америки ім. гетьмана Богдана Хмельницького, з рядів якого учащало до неї багато, бо около 70% учнів. Після заснування другого Осередку СУМА ім. Тараса Шевченка в Пармі, від 1960-го року діяла Філія Студії при тому ж Осередку і лекції відбувалися в його домі в новім будинку Школи св. Йосафата. Того ж року поширився вчительський склад Студії двома новими педагогами, а саме панею Славою Барнич, яка вела клясу фортепіяну в Пармі, та проф. Ярославом Барничем, який навчав теорію музики і очолював іспитову комісію піврічних та річних іспитів, на основі яких клясифіковано учнів і видавано свідоцтва.

Адміністративними справами Студії займався Осередок СУМА. При кінці кожного шкільного року відбувався в Домі СУМА речиталь учнів, а в роках 1963-1966 влаштуовано два окремі речиталі, один для учнів нижчих кляс, а другий для більш завансованих. В цьому першому етапі існування Студії при СУМА навчалось в ній 89 учнів обох полів. Окрему увагу проф. Заячківська-Гаврилюк присвячувала клясі акомпаніяменту, у якій вчилися здібніші учні. В результаті педагогічної праці керівниці Студії більша частина її учнів швидко включалась у працю хорів та оркестр на терені своїх шкіл. З тієї групи визначились успіхами Галя Бак, Євгенія Баран, Наталка Гупаловська, Люба Головата, Ірина Михалевич, Маруся Мельник, Леся й Ляля Желехівські, Марта Новицька і Оля Татарин.

З виїздом проф. І. Заячківської-Гаврилюк з Клівленду праця Студії перервалась, а з її поворотом до нашої громади в 1970-ім році відновлено навчання, але вже на приватній базі. Ця друга Студія також переводить піврічні та річні іспити учнів під наглядом музичного педагога Фльоренса Беннета. В червні кожного року Студія відбуває речиталь і видає учням свідоцтва.

В роках 1970 - 1978 навчалось у Студії 58 учнів. В цім шкільнім 1977/8 році навчалось 22 учнів, а саме Катя Довбин, Вітя Довбин, Наталка Бура, Ліда Бура, Емілія Додіг, Памеля Додіг, Василь Горняк, Володимир Гончаренко, Ліда Гончаренко, Марта Лис, Надя Коваленко, Богдан Небеш, Христя Небеш, Адріяна Небеш, Надя Палка, Галя Палка, Катя Ровз, Раїса Судим, Оленка Тарнавська, Мирося Зварич, Тарас Топорович і Маркія Топорович.

З кляси акомпаніяменту визначились учні Маріянна Перепічка, Галя Самоха і Раїса Судим.

Смб (Софія Бура)

ФОРТЕП'ЯНОВА СТУДІЯ СОФІЇ ЯРЕМКЕВИЧ

Навчання гри на фортеп'яні п. Софія Яремкевич розпочала в осені 1952 р. у своїм мешканні в українській дільниці Клівленду, а в наступнім шкільнім році оформила його в Студію, Перший прилюдний popis Студії відбувся 8. лютого 1954 р. в залі "Мерікгавз" з участю вісьмох учнів, а другий на закінчення шкільного року 13. червня з участю 13 учнів. Від того часу пописи учнів Студії відбувалися щороку в червні, спершу в Мерікгавзі, а від 1959 р. у прекрасній залі Музичного Осередку при Манолієвій вулиці біля славного Северенс Гол-у у східній частині Клівленду. У шкільнім році 1958/9 навчалося в Студії 34 дітей, і такий стан (з малими змінами) тривав до кінця діяльності. Побіч власниці у Студії навчав також проф. Юра Яремкевич.

При кінці шкільного року учні здавали іспити у присутності делегата Гільди американських вчителів гри на фортеп'яні, присланих кожного разу з іншого стейту. Інспектори Гільди вивчали свідчення учнів і подавали коротку оцінку учня, а для Гільди опінію про навчання, від якої залежало одержання Сертифікату на наступний рік. До матеріалів навчання крім приписаних Гільдою матеріалів входили ще твори українських композиторів. Учні ходили з учителькою на пописи других шкіл і на концерти, а найкращі з них виступали на українських імпрезах.

Успіхи учнів були задовільні і це потверджували інспектори та публіка, яка радо збиралася на річних пописах. Ці пописи відзначалися доброю підготовкою і були свого роду товариським "овенементом" з показом гарних одягів молоді та бездоганної поведінки.

Студію проф. Софія Яремкевич зліквідувала в листопаді 1977-го року через свій виїзд до Ірвінгтону. Нью Джерзі.

Іван Лівковацький

Від редактора:

Відомості про цю Студію знаходимо у "Пролісках" на ст/ 51/

Проф. Софія Яремкевич померла 16 березня 1979 р. в Ірвінгтоні, Н. Джерзі і похована на цвинтарі Голівуд в Юніон, Н. Дж. Прожила 68 років.

АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ І КУРСИ ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ЮРІЯ РУСИНА, 1952 - 1956

Після зникнення Школи танків В. Авраменка плекання українських народних танків серед молоді у Клівленді відновив в 1952-ім році молодий балетмайстер ЮРІЙ РУСИН. Навчав їх тут протягом 4-х років.

Юрій Русин народився в Західній Україні в 1924 р., а навчався у Львові, де став членом Балету Великого Міського Театру. У Львові виступав уже солістом у новому Театрі легкого жанру, популярному "Веселому Львові", а як чл. Гуцульського Балету під проводом Чуперчука, об'їздив з ним провінційні міста Галичини.

Після закінчення Другої світової війни в 1945 р. опинився він у таборі скитальців у Байройті, в Баварії, в американській зоні Німеччини. Там він зразу зорганізував гурток народних танків і виступав в опереті "Запорожець за Дунаєм", ставленим таборовим театром під мист. проводами композитора Івана Подільського і вчителя музики Б. Цісика.

Разом з хором під диригентурою В. Цісика і В. Кушніра цей гурток виступав два рази з великим успіхом для німецької публіки і амер. військовиків у славному Вагнерівському Театрі (Wagnerswestfalus), як також в інших таборах скитальців, по шпиталях, і для амер. війська. В рамках U. S. Army Special Service Ю. Русин виступав 84 рази у програмах для амер. війська, працівників United Nations Relief & Rehabilitation Administration (UNRRA, Team 186) й

окупаційної влади, серед яких став популярним як "князь українського гопака" - "Prince of Ukrainian Hopak in Bavaria". Прихильна рецензія на концерти хору і танцюристів Русина була навіть надрукована у пресовому органі амер. армії в Західній Німеччині "Stars and Stripes" з 28. березня 1946 р.

Після переселення до США він поселився у Вилиментик, Конектикат і зразу ж в 1951 р. зорганізував і вишколив групу 12 танцюристів та почав виступи по різних довколичних містах для української і місцевої публіки. 6 серпня 1952р. група виступала на 10-му річному "Сквер - данс" фестивалі у Стейтовому Університеті у Сторрс, Кон. Група визначалася не лиш мистецьким виконанням українських танків, але також чудовими народними строями. Звідомлення, в яких чужі репортери прихильно відмічували успіхи танцюристів групи Ю. Русина, були надруковані в таких часописах - Connecticut Campus (Storrs College) 4-16, 1952; Willimantic Bulletin 4-20, New Haven Register 6-22, The Hartford Times 6-30, а також в "Америці" (червень 1952), "Шляху" (липень) і в "Свободі" з 23 липня 1952. Після виїзду Ю. Русина з Вилимантика в 1952 р. ця група танцюристів ще кілька років продовжувала діяльність і виступала на різnorodних імпрезах.

Восени 1952-го року Ю. Русин переїхав до Клівленду і тут продовжував працю з молоддю до 1956 р. При Осередку Спільки Української Молоді Америки (СУМА) ім. гетьмана Богдана Хмельницького він зорганізував балетну групу народних танків і став її керівником. За кілька місяців наполегливої праці цей гурток 14 танцюристів зробив великий поступ і став поважною мистецькою одиницею. Своїми виступами на українських і міжнаціональних імпрезах здобув скоро признання для себе і для керівника. Гурток виступав під назвою Ансамблю народних танків СУМА у Клівленді.

Як член Ліги Української Молоді Північної Америки Ю. Русин став членом Культурного Комітету її Стейтового Відділу в Огайо і з того рамени провадив КУРСИ народних танків для дітей в Меррік Гавз-і у Клівленді, в Акроні і в Янгставні. Від тої ж Ліги був він делегатом до Грейтер Клівленд Фолк Артс Асоційшен і членом езекутиви цієї міжнаціональної організації Великого Клівленду (засн. 1950 р.).

Після заробітної праці у фабриці Ю. Русин весь свій час присвячував плеканню і ширенню мистецького українського танку, якого став і хореографом.

Під його керівництвом Ансамбль СУМА і група дітей з Меррік Гавз здобули признання і популярність між іншими народами міста. Вже в лютому 1953 р. Ансамбль СУМА виступив перший раз на Міжнаціональному Фестивалі в Клівленд Мюзік Гол, а на 15. листопада 1953 Осередок СУМА влаштував у цій самій великій залі в місті самостійний "Вечір українського фолкльору" з виступами чоловічого Хору ООЧСУ під дир. проф. Яр. Барнича і соліста Якова Сідельника та Ансамблю нар. танків під кер. Ю. Русина. Про оба ці виступи писав голова Фолк Артс Асоц. Т. Андріка у щоденнику Клівленд Прес, а про успішний Вечір звідомили Клівленд Плейн Ділер 16. XI. 1953 і Свобода в ч. 248.

У склад Ансамблю СУМА входили дівчата - Є. Русин, Н. Вовк, В. Драч, Л. Драч, З. Тарчанин, С. Серета, К. Цикава і Д. Румінсьха, та хлопці - Я. Кужіль, П. Гопацький, П. Райца, П. Венгрин, Т. Кравець, М. Дзюба, М. Райца і Ю. Русин.

Кілька разів з Ансамблем виступав соліст-гість Л. Дмитрович.

Праця в Ансамблі не припинювалася, а поглиблювалася, бо одержувано запрошення до виступів. Ще в 1953 р. Ансамбль виступав на Всеамер. З'їзді Лікарів і на Академії в річницю незалежности Хорватії, а в 1954 р. 12, лютого на міжнародному фестивалі народного мистецтва, 7. травня під фірмою УАСтудентського Т-ва на конвокації в Інституті Технології ім. Кейса. 9. липня у кольоровій авдиції на телевізійній стації NBC русло 3 при співучасті литовців і словаків під загальним керівництвом Ю. Русина, 17. жовтня у програмі 60-літнього ювілею УНСоюзу у Мюзік Гол у Клівленді, 7. листопада на Словацькому Національному Святі, 21. листопада на програмі "Українська Година" на телевізії. стації WXEL, русло 9, на якій раз у

тижні народи, що мають власні Городи Культури передавали свої програми, В 1955 р. 3. лютого у програмі Сербського Фестивалю у Клівленді, 17. березня на бенкеті в Меррік Гавз-і, з початком червня у програмі Фестивалю Народів Середньої Європи, 28. червня на фіналі Міжнародного Фестивалю у програмі з амер. актором з Голівуду Джорджем Гобел-ем, 29. червня у Ківаніс Клубі у Клівленді, 12. лютого 1956 на народньому фестивалі у Клівленді, 19. квітня 1956 у Фенн Коледжі. Крім тих важних виступів на великих імпрезах для чужої публіки. Ансамбль СУМА та гурт дітей з Курсів у Меррік Гавз-і часто брали участь у програмах українських організацій.

Про успіхи виступів вишколених Ю. Русином танцюристів свідчать листи подяки і признання від різних достойників, включно з губернатором Огайо Фр. Лавші, які збережені в архіві керівника разом з численними пресовими звітами Теодора Андріки у Клівленд Прес і Віндзора Френч-а, з вирізками з Клівленд Плейн Ділер, Клівленд Ньюз, зі словацького Нови Свет, з Акрон Прес, з журналу підприємства Тіннерман-а "Спід Новтс" з 7. 7. 1955, - та із Свободи і англомовного Тижневика.

ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ТАНКІВ **ВАСИЛЯ АВРАМЕНКА У КЛІВЛЕНДІ**

Найбільшу заслугу у плеканні й розвитку українських танків у цім столітті мав учасник війни за волю України, балетмайстер Василь Авраменко. Народився він 22, 3. 1895 у Стеблові на Київщині; середню освіту набував у Владивостоку, а драматичну в Києві, де грав у театрі М. Садовського. Нещасливий кінець війни завів його, старшину Армії УНРеспубліжи у табори інтернованих у Чехословаччині, з яких видістався до Польщі і вже 25. 1. 1921 відкрив першу школу танків у таборі в Каліші. Об'їздив усі українські землі під Польщею і організував свої школи (около 40). а від 1924 р. знова діяв у Чехословаччині і в Німеччині. 12. грудня 1925 прибув він з Праги до Галіфаксу в Канаді і вже в лютім 1926 р. відкрив школу в Торонті, а згодом по всій Канаді. Від весни 1927 р. зачав виступи у США, а рік пізніше і закладати тут свої школи. Тоді, в 1928 р. зорганізував таку школу і в Клівленді. Всюди молодь ентузіастично вписувалася до шкіл і вивчала танки, а з ними і поглиблювала українську свідомість. Школи Авраменка були успішним засобом проти скорої асиміляції.

Школи, одночасно існуючі у багатьох містах Канади і ЗСА, провадили приїзді інструктори, а згодом і місцеві. Авраменко із своїми учнями відбув багато репрезентативних виступів - в залах опер, на 200-літті народження президента Дж. Вашингтона у столиці США (1932), в Білому Домі, на Світових Виставках у Торонті в 1926 р. і в Чикаго в 1933 р. У Вашингтоні репрезентував він Україну ансамблем з 300 вишколених танцюристів у народних одягах. Вишкіл і транспорція такого великого числа учнів та поборювання усіх фінансових проблем у роках світової депресії на початку 1930-тих років доказують непересічні здібності і енергію В. Авраменка.

Балетмайстер Василь Авраменко

Після війни Авраменко виїздив до Бразилії, Аргентини, Австралії, Італії та до Ізраїлю. Від 1937 р. став він фільмовим продуцентом і випустив п'ять великих звукових українських фільмів та кілька документальних. Будучи надхненним хореографом він уложив кільканадцять танків та балетних спектаклів. В 1947 р. видав посібник "Українські національні танки, музика і стрій". Десятиліття ревної педагогічної праці Авраменко відзначив фестивалем у Метрополітан Опері в Нью-Йорку 25. 4. 1931, на яким пописувався ансамблем з 500 (таки п'ятсот) учнів і оркестрою та сто-особовим мішаним хором під диригентурою славного Олександра Кошиця. В 1976 р. громадянство Чикаго відзначило В. Авраменка "Українцем Року", а з нагоди 60-ліття його мистецької діяльності (зачатої в Києві в 1917 р.) Громадський Комітет у Торонті вирішив видати велику монографію на ок. 600 сторін і очікує співпраці від колишніх учнів і вдячної

суспільности. Балетмайстер В. Авраменко жив під адресою 130 Східна 3-та Вулиця в Нью-Йорку. 10009.

У Клівленді навчання танків провадив Авраменко в УНДомі з допомогою різних інструкторів, з яких найдовше тут жив (до 1952 р.) Микола Арсеній. До свого виїзду з Клівленду провадив він півгодинну радіоавдицію.

На фірмовім знаку-щиті з написом у центрі - "Українська балетна і фільмова Студія артиста балетмайстра Василя Авраменка" доданий з боків багатозмістовний вірш:

"Діамант дорогий на дорозі лежав,
Був потоптаний весь, важким пилом припав.
І ніхто не підняв діаманту того!
Йшло багато людей і цуралось його."

На щастя, патріот Василь Авраменко підняв цей діамант українського народу - наш танок і ним зачарував молодь як євшаном-зілля і показав їх (танок і молодь) чужому світові. А своїм доказав ще, що рідний танок це справді "жива душа народу" і тому варто плекати його для піддержки культури і національної свідомости. До вдячності всього громадянства за діяльність балетмайстра Василя Авраменка долучається і наше Клівлендське поселення..

Література, Ірина Книш "Жива душа народу", Вінніпег 1966. - Різні дрібні друки. ЕУ.ІІ - ст. 15, - Юкрениєнс Ін Норт Америка. ст. 6.

П. С. Василь Авраменко народився 22. 3. 1895 у селі Стеблова на Київщині, а помер 6-го травня 1981 р. у Нью-Йорку.

С. Кікта

Микола Арсеній. - Останній самостійний концерт тієї Школи у Клівленді відбувся в УНДомі 24. 12. 1950 р. Між виконавцями був також Хор ООЧСУ під дир. Івана Панаса і соліст-баритон Яків Сідельник. - Гарна програмка залишилася пам'яткою по тій корисній Школі, її творцеві В. Авраменкові та інструкторові М. Арсенієві і численним учням за її майже чвертьсторічне існування.

Найбільший виступ тієї Школи у Клівленді відбувся 29. XI. 1931 р. в Публічній Авдиторії. 12-сторінкова програмка називала 21 танків і 14 інших точок, виконаних у 4-ох частинах: Спомини з гір, Великдень на Україні, Кобзар у таборі Гонти, За Україну. Хореографія всіх танків Василя Авраменка, якому в Школі помагали Інструктори Роман Фенчинський і П. Смух. Оркестрою і Хорами "Боян" і "Бандурист" диригував Лев Сорочинський. Виступав соліст (баритон) Григорій Павловський. Організацією цього репрезентативного концерту зайнявся Комітет: адв. О. Малицький (голова), д-р М. Гнатишин, Ольга Романець, о. Л. Левицький, о. М. Кучер, Яків Волянський, Дм. Шмагала, Петро Свідрик, Софія Когут і Чорній. З американців допомогли: Дж. Г. Гурлій, панна М. Фергусон з Міжнар. Інст. ІВКА і Теодор Андріка з Клівленд Прес.

ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ Миколи Арсеніва 1935 р.

Хор "БАНДУРИСТ".

В центрі дир. Григорій Павловський

Коли в 1930-ім р. УЗО ставило в громаді перші кроки, українське громадське життя у Клівленді процвітало, що було вислідом толеранції і згоди, про яку з гордістю згадують давніші імігранти. Імпреди обслуговував Хор "БАНДУРИСТ".

На цій знімці з березня 1930-го р. (після Шевченківського концерту) сидить посередині иригент Григорій Павловський. За ним, у горішнім ряді (в окулярах) стоїть тодішній голова УЗО Яків Волянський, тенор-соліст.

"КАШТАН", ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ ТАНКІВ

На початку „Каштан” складався із 60-ти членів - учеників. В місяці грудні 1976 року першій виступ відбувся в залі парафії Покрови в Парма, Огайо. Ученики були всіх віровизнань, як члени СУМ-а, Пласт, деякі нащадки другої генерації говорили по українськи, були нащадки і старшої еміграції. Але всі об'єднались разом щоб зберегти свою любов і пошану українського танку.

Коли то літом 1979 року Зенон і Мирося Голубець мали okazji обсервувати виступ Танцювальної Групи Народного Танку під проводом Роми-Прийми Богачевської, вони подумали про можливість створити таку групу і в Клівленді. Пані Богачевська запропонувала звернутись до Маркіяна Комічака в Пітсбургу. М. Комічак погодився і став першим директор-тренером новозаснованої групи Українського Танку в Клівленді т.з. „Каштан”. В місяці грудні відбулись перші навчання. М. Комічак приступив до праці серйозно - як виготовленням народних строїв, здобуття фондів і т.п.. Втому допомагали Ігор і Арета Захарій, Ірена Кордуба, Мирослава Голубець, Христина Головчак, і Оріся Цибик. Тут подано тільки кілька осіб - але їх було багато - багато більше.

Ніхто непередбачував що „Каштан” за 2-ва роки виступатиме в „Куягога Комюніті Коледж”, подвоїть своє членство/учнів учениць/ до 125-ть осіб. Це сталося 1981-го року. Пізніше „Каштан” виступав в парафіяльних залах, на сходинах етнічних груп, і т. п. Репутація „Каштану” досягнула до міст Чікаго, Люїсвілл, Пітсбургу, і Філадельфії. Рівнож „Каштан” виступав в середній школі Валеї Фордж.

Найбільше причинився до розвитку „Каштану” **Маркіян Комічак** як перший інструктор-директор. Попередньо М. Комічак брав лекції танку від Василя Авраменка та інших визначних хореографів українського танку. „Каштан” рівнож провадив і формував Давид Возняк. В тому часі Д. **Возняк** був інструктором і допомагав М. Комічакови, а в половині 1980 року. Давид Возняк перебрав повний заряд від Маркіяна Комічака. І так „Каштан” став носієм українського танку в Огайо. Ансамбль виступав на наших імпрезах як також перед іншими національностями. Разом М. Комічак і Д. Возняк випровадили „Каштан” на один з найкращих ансамблів Українського Танку в Північній Америці.

В п'яту річницю від засновання „Каштану” популярність зросла надзвичайно. В 1986

році виступ на сходинах етнічних груп міста Клівленду в залі Стейт Театру, де знавці оцінили цей виступ дуже високо. „Каштан” виступав на „Верховині” в стейті Нью-Йорк, в Нью-Джерзі, Дітройт, і Пітсбургу, Вашингтоні та на міжнароднім Фестивалі в Клівленді, Огайо.

В 1987 році на конференції Поневолених Народів у Вашингтоні виступ перед президентом США Рональдом Регеном.

Президент Рональд Ретен приймає квіти від Марти Ліцинецької і Давида Возняка та молоденьких танцюристів

В 1990 році „Каштан” сформувався у відповідну громадську організацію, Школу Танку „Каштан”, яку організували та очолювали Дік Расс, Роман Ліцинецький, Генріх Штайнгаген. Марія Квіт-Флін очолила зовнішні зв'язки для кращої

комунікації із громадою - публікою. До адміністрації, ввійшли Зенон Голубець, Корнель Осадца, Метю Заперник, Франціс Заперник і багато родичів яких діти належали до „Каштану.” Члени і Адміністрація є дуже вдячні парафії Катедри Української Католицької Церкви св. Йосафата в Парма Огайо, за уживання кімнати в Астродомі для навчання, та парафії Української Православної Катедри в Парма Огайо, де примістилась канцелярія „Школи Українського Танку.

В 1990 році „Каштан” одержав запрошення репрезентувати Сполучені Штати Америки у Львові на міжнародному фестивалю. Там були українські ансамблі з Англії, Франції, Польщі, Румунії і Югославії; присутніх було понад 40,000 глядачів. Рівнож тоді „Каштан” виступав в Бережанах, Самборі, Ходорові, Івано-Франківську, Золочеві, і Жидачеві. Тоді то „Каштан” одержав найвищу нагороду для українських ансамблів із-за кордону, А суспільство українсько-американське гордилося „Каштаном”. Перед виїздом громада зложила на ціль поїздки понад 50,000 доларів.

Найважливіше це те, що Ви полонили українські серця, що Ви зберігаєте українського - духа - спадщини". Таку похвалу висловив „Каштанови” Львів літом 1990 року підчас поїздки в Україну після проголошення НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ.

"Каштан" під кер. Маркіяна Комічака і Давида Возняка підчас турне в Україну, де на світовому українському фольклорному фестивалі у Львові, в липні 1990р. здобув перше місце і медалю як "найкращий ансамбль молоді у світі.

Поворот до дальшої праці і виступів.

Під проводом третього директора-інструктора Джеймс Бассо „Каштан” виступав на міжнародному фестивалю в Палас театрі, рівнож в Колюмбус, підчас інавгурації губернатора Джорджа Войновича в 1995 році. Від щоденника Плейн Ділдер, який виходить в Клівленді, кореспонденти Вільма Сальсбурі і Вілліям Міллер позитивно з признанням оцінювали виступ „Каштану” як найкращу групу українського танку.

В 1995 році в „Каштані” зайшли деякі зміни, старші члени відійшли. „Каштан почав дещо піднепадати. Щоб піднести, вернути до цілі і слави „Каштану”, тим самим українського танку, Давид Возняк із 70-ти членами відновив могутність „Каштану” і його репутацію.

Каштан після одного з річних виступів на міжнародному фестивалі в Стейт театрі в Клівленді.

РІЧНИЙ ЗВІТ ШКОЛИ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ “КАШТАН”

Щорічно школа українського танцю “Каштан” звітує перед українською громадою за свою мистецьку діяльність. Такий звіт відбувся 24-го травня 2012 року в залі Tri-C West Theater в Пармі. Заповнену залю родичами і приятелями школи привітав голова Української Культурної Спільки Матвій Заперник. Концерт розпочато традиційним українським танцем “Привіт” у виконанні учнів школи середньої групи, яка вже вдруге бере участь у річному звіті. При спостереженні легко можна було зауважити впевненість і мистецьке виконання танцювальних кроків у кожного танцюриста. Жартівливий танок “Дев'ятка” виконали учні із першої групи. Складний комплекс кроків і рухів у цьому танку був для глядачів надзвичайно цікавим. Танець “Гуцулка” виконала третя наймолодша група учнів школи. Вони вперше виступають перед такою кількістю присутніх глядачів. Хоч у них на устах були усмішки, але їх очі уважно сліdkували за вмілим дотриманням усіх рухів, щоб не допустити помилок. Потім продовжували свій виступ інші групи учнів і ними були виконані такі танці: “Гуцул” (1-ша група), “Коломийка” (1-ша і 2-га групи), “Дівочий козачок” (3-тя група), “Козачок” (1-ша група), “Хлопчачий танок” (2-га група), “Троїсті музики” (1-ша група), “Груповий козачок” (2-га і 3-тя групи), “Весняний козачок” (1-ша група), і “Кінцевий гопак” (усі групи). Присутні із задоволенням нагороджували всіх учасників концерту гучними оплесками.

На світлині учасники звітнього концерту.

Безперервний хід танців групи за групою, чудова музика і прекрасні танцювальні строї свідчать про те, що усі учасники добре підготувалися до звітнього концерту. За такий мистецький концерт щиру подяку заслуговують директори Іван Гайнал і Діана Продан, інструктор 3-тньої групи Давид Возняк, котрий від першого дня заснування "Каштану" з 1979 року передає дітворі любов до українського танцю. Щира подяка належиться й інструкторам Сергієві Фірманчуку та Богдані Комічак і мистецькій дорадниці Вікторії Кілярській. Ми, як велика українська громада Клівленду й околиць, повинні скласти подяку управі Української Культурної Спілки, зокрема, голові Матвію Запернику, заступнику голови Адаму Головчаку, секретарю Френціс Заперник, скарбнику Рімі Головчак, адміністратору школи "Каштан" Івану Гайналі, адміністратору ансамблю "Зоря" Вірі Гернадзі. Ці люди з допомогою родичів і приятелів постійно працюють, щоб українські танці і пісні й надалі розквітали у нашій громаді на чужині. Вкінці голова Матвій Заперник попрощав учнів, котрі покидають школу "Каштан" і відходять в інші міста для продовження навчання у вищих навчальних закладах: Наталя Сива, Юлія Ванчосович, Олеся Рабосюк, Роман Мураль, Роксоляна Балух, Соломія Зборовська, Богдана Зборовська. Хоч і прощання було в сльозах, але вони залишаються у нашій пам'яті, як сотні попередніх випускників-танцюристів школи "Каштан". На закінчення танцюристи подарували квіти усім своїм учителям та інструкторам.

Світлина автора. Евген Палка, Вісті УЗО ч. 94, липень-серпень 2012

ЕПІЛОГ

Презентуємо Вам оцю Хронологію **Вашої** 86-річної відданої громадської праці через **Ваші** поодинокі організації під координацією Українських Злечених Організацій (УЗО). Це трудовий вклад у нашу спільну спадщину чотирма хвилями української еміграції, а це значить чотирма чи п'ятьма генераціями українців роджених не тільки в Україні, але можливо в більшості таки вже роджених поза її межами, в більшості таки в Америці. Кожна громадська організація проводила свою діяльність згідно із ціллю для якої дана організація була створена та методами підпринятими їхньою управою.

УЗО зродила потреба узгіднювати працю складових організацій щоб єдиним фронтом виступати перед зовнішнім світом в обороні нашої пра-батьківщини України. А часові обставини в світі за період існування УЗО ґрунтовно мінялися кожної генерації. Ідеологічні положення провідних організацій мінялися, але не мінялося ключове положення, а це допомога Україні у її поході до здобуття самостійности Батьківщині.

УЗО вистояло на своїому пості через 86 років завдяки розумінні складових організацій та багато-тисячних громадських працівників. Складаємо **ЩИРЕ ДЯКУЮ** всім згаданим у цій книзі, як також тим які анонімно вкладали свою лепту у громадський процес.

Хочу звернути особливу увагу на факт що така організація (УЗО) виправдала своє буття в минулому і що її існування та завдання не менше потрібні в майбутньому.

То ж крокуймо **З'ЄДНАНО** в майбутнє для добра України та нашої діаспорної громади.

Ависловлюю щирю подяку моїй дружині Вірі та всій родині за терпеливість через довгі роки моєї зайнятості на громадській ниві та довго-літній підготовці матеріалів до цієї книги.

Також велике дякую всім авторам статей та всім хто в різні способи сприяв матеріалами та порадами. Особливе дякую Шеймісові Келлерові за перевірку англійських текстів.

Василь Ліщинецький

ЗМІСТ (TABLE OF CONTENTS)

Стор./Page

005	Вступ, Василь Ліщинецький
006	Introduction, Wasyl Liscynesky
007	Роздуми про українську громаду у Клівленді, Суддя Богдан Футей
009	Reflections on: "Ukrainian Community in Cleveland" by Judge Bohdan A. Futey
011	Початки української громади Клівленду, (Ukrainian Community in Cleveland)
014	Українські Злучені Організації, голови та управи – the boards and chairmen
018	Яків Волянський (Yakiv Volansky) – 1928-1931
023	Володимир Войціцький (Volodymyr Wojcickiy) – 1932-1933
024	Омелян Малицький (Omar Malytsky) – 1933-1943
032	Володимир Третяк (Volodymyr Tretiak) – 1944-1945
033	Микола Олексик (Mykola Oleksyk) – 1946-1948
034	Василь Волянський (Vasyl Volansky) – 1949-1951
037	Омелян Малицький (Omar Malytsky) - 1952-1960
042	Дмитро Місько (Dmytro Misko) – 1961-1962
054	Тарас Шмагала – Taras Szmagala – 1963 -1965
060	Степан Воляник (Stepan Wolanyk) – 1966-1968
061	Михайло Пап (Mykhaylo Pap) – 1969-1970.
063	Василь Ліщинецький (Wasyl Liscynesky) – 1971-1972
067	Богдан Футей (Bohdan Futey) – 1973-1984
104	Василь Ліщинецький (Wasyl Liscynesky) – 1984 – 2010
297	Ігор Дячун (Ihor Diachun) – 2010 – 2013
340	Марта Ліщинецька-Келлерер (Marta Liscynesky-Kelleher) – 2013 -

377 **ПРЕСА (PRESS)**

Огляд преси - А. Фединський
Вісті Огайо
Соборник
American Ukrainian Youth
The Review
Трембіта
Вісті ООЧСУ
Клівлендські Вісті
Слово Підгаєчан
Вісті УЗО

386 **ПУБЛІКАЦІЇ (PUBLICATIONS)**

406 **РАДІО (RADIO)**

Радіоавдиція Миколи Арсенія
Радіоавдиція Сергія Якимцова
Українське Американське Радіо
Українська Громадська Радіо-програма (Степана Зорія)
Радіохвиля "УКРАЇНА" –Радіо Програма УЗО

412 **СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ (ASSOCIATE ORGANIZATIONS)**

413 Союз Українок Америки, Округа Огайо
8-ий СУА Відділ ім. Алли Горської.
12-ий Відділ ім. Олени Пчілки в Клівленді

14 Відділ СУА
Відділ 30 СУА
Відділ 33 СУА ім. Лесі Українки
Відділ 60 СУА
Відділ 130 СУА

- 428 Збірковий комітет Церква в потребі
428 Український Допомоговий Комітет при Дієцезії Св. Йосафата.
429 Твариство Допомоги Незрячим
433 Українське Село в Пармі
434 Український Культурний Город
439 СУМ у Клівленд-Парма, Огайо
Хортиця
447 Пластова Станиця в Клівленді
Важливі Дати в Засягу Клівлендської Пластової Станиці
Пластовий Музей в Клівленді
453 Український Музей-Архів
456 Наукове Товариство ім. Шевченка
457 Українське Лікарське Товариство Північної Америки - Огайо
Голови Т-ва УЛТПА - Огайо:
458 Товариство Українських Інженерів Америки, Клівленд
464 Українська Професійна Асоціація
466 Ліга Української Молоді Північної Америки
470 Братство Українських Січових Стрільців (1953-1993)
473 Товариство Вояків УПА ім. Ген. Р. Шухевича. Т. Чупринки, Клівленд
477 Станиця Братства кол. Вояків 1-шої Дивізії У Н А
480 Українські Американські Ветерани, Станиця 24 в Пармі, Огайо
483 Українське-Американське Студентське Товариство ім. Адама Коцка
486 Союз Українських Студентських Товариств Америки
486 Український Студентський Клуб у Кенті, Огайо
488 Товариство Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського
489 Академічна Громада "ЗАРЕВО" ім. Пилипа Орлика
491 **ЦЕРКВИ - CHURCHES**
492 Українська Католицька Церква свв. Петра і Павла
494 Катедральна Парафія Укр. Кат. Церкви св. Йосафата
500 Українська Католицька Церква св. Андрія
503 Парафія Української Кат. Церкви Покрова Пресвятої Богородиці
506 Панрафія Св. Марії в Солон, Огайо
507 Українська Католицька Церква св. В Лорейн, Огайо
509 Українська Католицька Церква св. В Акрон, Огайо
509 Українська Католицька Церква св. В Янгстовн, Огайо
511 Український Православний Собор св. Володимира в. Пармі
513 Парафія Святої Тройці м. Норт Роялтон, Огайо.
516 Nicholas St.Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral
518 St. Mary's Dormition Ukrainian Orthodox Church, Lorain, Ohio
519 **ХОРИ - CHOIRS**
520 Хор Шевченка
526 Хор "Дніпро"
528 Boys Choir
528 Хор "Мрія "
529 Хор Зоря

- 531 Хор "Бурлаки "
- 531 Квартет Мальви
- 532 **ШКОЛИ - SCHOOLS**
- 533 Школа Українознавства Т-ва "РІДНА ШКОЛА" В Клівленді-Пармі
- 535 Учительська Громада
- 536 Школа Українознавства ім. Т. ШЕВЧЕНКА
- 538 Школа Бандури ім. Григорія Китастого при Українському
- 540 Клівлендські Бандуристкі Ірина і Люба Завадівські
- 541 **КРЕДИТИВКИ - CREDIT UNIONS**
- 542 Кредитова Кооператива "С А М О П О М І Ч" у Клівленді-Пармі
- 547 Українська Кредитова Спілка "ОСНОВА"
- 549 **ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВІ СОЮЗИ - INSURANCE ASSOCIATIONS**
- 550 Окружний Комітет Українського Народного Союзу
- 555 Союз Українців Католиків "ПРОВІДІННЯ
- 556 **ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ - COMMUNITY ORGANIZATIONS**
- 557 Українська Гетьманська Організація Америки
- 559 Організація Державного Відродження України (ОДВУ)
- 568 Золотий Хрест
- 572 Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ)
- 574 Організація Жінок (ОЖ)ООЧСУ
- 578 Клуб Сеньйорів повіту Каягога й околиці при парафії св. Йосафата
- 579 Дискусійний Клуб
- 580 Українсько-Американське Спортове Товариство "ЛЬВІВ"
- 583 Карпатський Лещетарський Клуб (КЛК) в Клівленді
- 585 **МУЗИЧНІ та ТАНЦЮВАЛЬНІ ОДИНИЦІ - MUSICAL and DANCE ENTITIES**
- 586 Укр. Муз. Інст.
- 587 Форт. Студ. Заячківської
- 588 Форт. Студ. Яремкевич
- 588 Ансамбль Укр. Танків Русина
- 590 Школа Укр. Танків Авраменка
- 592 Школа українських танців Миколи Арсеніва
- 592 Бандурист
- 593 Каштан школа українських танків
- 597 ЕПІЛОГ
- 598 Зміст

**ХРОНОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОГАЙО
ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗБІРНИК**

Редактор - Василь Ліщинецький

Художнє оформлення обгортки – Михайло Кілярський

Клівленд-Парма, США, 2014 року

CHRONOLOGY OF THE UNITED UKRAINIAN ORGANIZATIONS OF OHIO

Editor - Wasyl Liscynesky

Artistic rendition of book cover – Michael Kilarsky

Cleveland-Parma, USA, 2014

****

Printed 2015 by Color Bar Perlmutter

26310 Emery Road , Cleveland, OH 44128 a 216-595-3939, Fax 216-595-0777, www.colorbar.net

